

الفرقان

بَيْنَ أَوْلِيَاءِ الرَّحْمَنِ وَأَوْلِيَاءِ الشَّيْطَانِ

به کوردی

نوو سین

ابن تیمیة

وهرگیرانی

نوری هه مه وهند

به رگی دووهم

نایب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نَارِينَ

الْفُرْقَانِ

بين أولياء الرحمن وأولياء الشيطان

ژماره‌ی سپاردن: (۷۶۱) ی سالی (۲۰۱۵) ی پیدراوه.

مه‌ولیر/ بازارپی زانست بۆ کتیب و چاپه‌مه‌نی

Website: www.nareenpub.com

E-mail: info@nareenpub.com

تەلەفون: ۸۲۱۹۸۵۱۱ (۰۰۹۶۴)

مۆبایل: ۰۰۹۶۴۷۵۰۴۰۶۴۶۱۰

الفُرْقَان

بین اولیاء الرحمن وأولیاء الشیطان

به کوردی

به رگی دووهم

نووسینی

ابن تیمیة

وهرگیڕانی

نوری هه‌مه‌وه‌ند

نازیی

به شينك

سه بارهت به وهى كه پيغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) له و نه ولياو دؤستان چاكترن

كه پيغه مبه ر نين

پيشينان و پيشه وايانى نوممهت و سه راپاي دؤستانى خواى گه و ره له سه ر نه وه
ريكه وتوون كه پيغه مبه ران له و نه ولياو دؤستان چاكترن كه پيغه مبه ر نين^(۱)

(۱) _ موسولمانان له پيشينانى چاك و پيشه وايان و سه راپاي نه هلى سووننهت
له سه ر نه وه ريكه وتون كه چاكترين نه ولياو دؤستانى خواى گه و ره پيغه مبه رانن، وه
پيغه مبه رايش له و نه وليايانه چاكترن كه پيغه مبه ر نين، بويه هيچ كه سيك هه ر
پيگه يه كى هه بئ له گه ل پيغه مبه راندا به راوورد ناكري، به پله ي پيغه مبه ران ناگات له
لاى خواى گه و ره، چونكه هيچ فه زيلهت و چاكه كاريه ك له گه ل پيغه مبه رايه تيدا يه كسان
نابيت، پاش پيغه مبه رانيش (الصديقون)ن: كه بريتين له و كه سانه ي كه زور پاستگون و
هيچ درويه كيان ليوه نابيستر يت _ له و باره وه پيغه مبه رى خوا ﷺ فه رمويه تى: ((لا
يَزَالُ الْعَبْدُ يَصْدُقُ وَيَتَحَرَّى الصَّدَقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَى صِدْقًا)) واته: ((به رده وام
به نده پاستگو ده بيت و به دواى پاستيتيدا ده گه ر يت، تا به لاي خواوه به پاستگو
ده نو سر يت))، كه وا بوو (الصديق) كه سيكى زور پاستگو يه و، قسه ي پاست ده ليت و
به دواى پاستيتيدا ده گه ر يت، له هه موو بواريكدا له وه دا كه ده ليت، له وه دا كه
ده يبيست يت، به گشتى به دوايدا ده گه ر يت، هه والى هيچ شتيكيش نادا به كه س نادات
مه گه ر نه و شتانه ي كه به پاستى بينيو يه تى، نه و حه زى به وه يه به رده وام له گه ل خواى
گه و ره داو پاشانيش له گه ل خه لكيشدا پاستگو بيت، پاش نه وانيش شه هيدانن، پاش
نه وانيش باقى نيماندارانن، وه كو نه وه ي خواى گه و ره ده فه رموى: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ
وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ
أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾ [النساء: ۶۹] واته: وه هه ر كه سيك گوپرايه لى خوا و

پټغه مبه ر بکات جا ئه وانه له گه ل که سانیکن که خوا به هره ی پشستوه به سه ریاند له
پټغه مبه ران و پاستگو یان و شه هیدان و پیاو چاکان وه ئه وانه چ هاوپی و هاو ه لیکي
چاکن. ئا ئه مه یه پله کانی ئه هلی فه زل و چاکه کارانی ئه م نوممه ته: پټغه مبه ران،
پاسگو یان، شه هیدان، پیاو چاکان. به لام به لای صوفیه کانه وه دۆستان دابه ش ده بیټ
بو کوتاهه مینی دۆستان و ... هتد، به لای ئه وانه وه چاکترینی دۆستان کوتاهه مینیانه
که له باقی دۆستان چاکتره، هندیکیشیان زیده پوی ده کهن و ده لټن: ئه ولیاو
دۆستان له پټغه مبه ران چاکترن، کوتاهه مینی ئه ولیاو دۆستان له کوتاهه مینی
پټغه مبه ران چاکتره، ئا ئه مه یه پیازی صوفیه کان که زیده پوی له ئه ولیاو دۆستاندا
ده کهن و پیشی پټغه مبه رانیان ده خن و، شاعیریکیان گوتویه تی:

مَقَامُ النَّبُوَّةِ فِي بَرْزَخٍ فَوْقَ الرَّسُولِ وَدُونَ الْوَلِيِّ

واته: جینگه و پله ی نوبوه له شوینیکدایه که میک له په سول به رزتره و له
خواره وه ی وه لی که و ابو به لای ئه وانه وه جینگه و پله ی وه لی و دوست له جینگه و
پله ی پټغه مبه ر (الرسول) که وره تره، ئه مه ش که وره ترین گومراییه، ئه وان ده یلټن: وه لی
شته کان له و سه رچاوه بڼه په تیه وه ورده گریټ که پټغه مبه ر لیوه ی ورده گری، بویه
وه لی په سه ندر ده کهن، ده لټن: پټغه مبه ر له پیگه ی فریشته که وه شت ورده گریټ،
به لام وه لی پاسته وخو و به بی هیچ واسیته و نیوه ندکاریک شت له خوی که وره وه
ورده گریټ، بویه بانگه شه ی ئه وه بو وه لیه کانیان ده کهن که له گه ل خوی که وره دا
داده نیشن و، خوی که وره پاسته وخو زانستیان پی ده به خشیت، هوکاری هه ر هه موو
ئه مانه ش بو گومرایی و شوینکه وتنی شه یان و پشت هه لکردن له قورپان و سوننه ت
ده که ریته وه.

خوای گه وره بهنده کانی خوئی نه وانه ی به هره ی خوئی به سهردا رشتون بۆ چوار پله ریز به ند ده کات و، له و باره وه ده فهرموئی: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾^(۱) [النساء: ۶۹] واته: وه ههر که سیك گوێرایه لی خوا و پیغه مبه ر بکات جا نه وانه له گه ل که سانیکن که خوا به هره ی رشتوه به سهریاند له پیغه مبه ران و راستگوین و شه هیدان و پیاو چاکان وه نه وانه چ هارپی و هاوه لیکی چاکن .

فه رمایشتی پیغه مبه ر خواش ﷺ هاتوه ده فهرموئی: ((مَا طَلَعَتِ الشَّمْسُ وَلَا غَرَبَتْ عَلَى أَحَدٍ بَعْدَ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ أَفْضَلَ مِنْ أَبِي بَكْرٍ))^(۲) واته: ((پاش پیغه مبه ران تیشکی خۆر به سهر یه کێکدا دهرنه که وتوه و ناوا نه بووه له نه بی به کر چاکتر بیت)).

(۱) _ نه وانه ی خوای گه وره به هره و نیعمه تی خوئی به سهردا رشتون، چوارن: پیغه مبه ران، راستگوین، شه هیدان، پیاو چاکان، نا نه مانه ن پیگه ی نیماندان به لای خوای گه وره وه .

(۲) _ لم أقف عليه بهذا اللفظ.

والذي في الترمذي (۳۶۸۴)، من حديث أبي بكر مرفوعاً: ((ما طلعت الشمس على رجلٍ خيرٌ من عُمرٍ)) وإسناده ضعيف جداً. وضعفه الترمذي: وحكم عليه الشيخ ناصر بالوضع في (ضعيف الجامع ۵۰۹۹)، وانظر: ((الأحاديث الضعيفة)) (۱۳۵۷).

به لی، فه رموده که نامارزه بۆ فه زیله ت و چاکیتی نیما می نه بوبه کر ﷺ ده کات و، پاش پیغه مبه ران له هه موو خه لک به چاکتری داده نییت، به لام فه رموده که (ضعف) ی تیدایه، به لام پیگه و فه زلی نیما می نه بوبه کر ﷺ له چه نده ها ده قی (صحیح) ی دیکه دا جیگیر بووه له وانه ش، یه که م: خوای گه وره له قورئانی پیروژدا ده فهرمویت: ﴿إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ﴾ [التوبة: ۴] واته: نه گه ر ئیوه یارمه تی نه و

(پتغمبهره ﷺ) نه دن نه وه بنگومان خوا يارمه تي داوه کاتیک بی بهويان دهریان کرد له مکه پتغمبهر به کیک بوو له و دوو که سه کاتیک نه و دوانه (پتغمبهر نه بوبه کی له نه شکوتی (نور) دا بوون نه و کات به هاره له کی ده گوت خه م مه خو. هاره له کی نه بوبه کر ﷺ بوو، دوو که س بوون: پتغمبهری خوا ﷺ و نیمای نه بوبه کر ﷺ بوو، که له کوچ کردندا په فیتی بوو، پاش بوون به پتغمبهر له مکه وه په فیتی بوو تاوه کو نه و پوژده ی مرد، دوهم: پتغمبهری خوا ﷺ له باره ی پيشه و نه بوبه کر وه فرمویه تی: ((لَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا خَلِيلًا لَأَتَّخَذْتُ أَبَا بَكْرٍ خَلِيلًا)) واته: ((نگر شيار بوايه خليليکم _ دوست و برادری راستگوی، به نه مه کی، گیانی به گیانی _ مه لېزارديه به دلنیايي نه بوبه کرم به خه لیلی خوم هه لده بزارد))، نه مه ناماره بۆ هه زل و چاکیتی نه و پیاوه ده کات، کاتی پتغمبهری خوا ﷺ نه خوش کهوت نیمای نه بوبه کری پاسپارد بۆ نه وه ی نویژ به موسولمانان بکات، ته نانه ت دایکان عایشه _ خوی لی رازی بیت _ بۆ خزمه تی پتغمبهری خوا ﷺ که پایه وه بۆ نه وه ی فرمان به نیمای عومر ﷺ بکات، به لام تووړه بوو، فرموی: فرمان به نه بوبه کر بکن بۆ نه وه ی نویژ به موسولمانان بکات، نه مه ناماره یه کی به هیزه بۆ هه زل و چاکیتی نه بوبه کر، چونکه چاکیتی کانی نیمای نه بوبه کر زودن سی به م: نه و چاکترینی خه لکی خوی پاش پتغمبهران (عليهم الصلاة والسلام)، نه مه ش وه کو کی له و ثابته موباره که هانوره که ده فرموی: ﴿فَاُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالْعِدْبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ﴾ [النساء: ۶۹] جا نه وانه له که ل که سانیکن که خوی گه وړه به هره ی خوی به سهریاند پشتموه له پتغمبهران و راستگویان و شهیدان و پیاو چاکان، نیمای نه بوبه کریش به کیک له راستگویان _ خوی لی رازی بیت _ چواره م: خوی گه وړه نه بوبه کری ﷺ به (أولو الفضل) ناوبردووه و،

ده فەرموی: ﴿وَلَا يَأْتِلْ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ [النور: ۲۲] واتە: با سویتند نەخۆن ئەوانەتان کە خاوەن چاکە و سەرۆت و سامانن کە یارمەتی نەدەن بە خزمان و هەزاران و کۆچەرانی لە پێناوی خوادا، شامێد قسەکانمان لە نایەتە کە ئەو یە کە خۆی گەرە دە فەرموی: ﴿وَلَا يَأْتِلْ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ﴾ با سویتند نەخۆن ئەوانەتان کە خاوەن چاکەن، مەبەستی نێمامی ئەبۆبەکر رضی اللہ عنہ وە بە (أولو الفضل) ناوزەندی کردووە، ئەمەش وەسفیکە کە خۆی گەرە لە قورئانە کەیدا بۆ ئەو پیاووە بەرێزە ی دەکات، پێنجەم: ئەوەت بەس کاتێک پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم وە فانی کردو، زۆرێک لە عەرەب هەلگەرانەو، چ کە سایەتێک بەرامبەر بە هەلگەراوەکان وەستایەو؟ ئەبۆبەکر بوو رضی اللہ عنہ، ئەو کاتە ی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم مرد، هەوێلان تووشی کارەساتێک بوون کە هاوسەنگی خۆیانیان لە دەستدا، جگە لە نێمامی ئەبۆبەکر رضی اللہ عنہ کە بەهۆی بەهیزی نێمانە کە یەو وەکو شاخ و کێوکان جێگیر بوو، هەوایی مردنی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم پێدان، فەرمووی: ((ئەو ی موحەممەدی دەپەرست ئەوا موحەممەد وە فانی کرد، هەر کە سیش خۆی گەرە دەپەرستیت زیندوو و نامری))، لەو کارەساتەدا وەکو شاخ و کێوکان جێگیر بوو، ئەمانە چەندین هەلوێستی نێمامی ئەبۆبەکر رضی اللہ عنہ بوون، خۆی بۆ خۆی بۆ فەزڵ و چاکێتی ئەو پیاووە گەرە یە دەگەرێتەو، بۆیە هاوێلانێ دیکە رضی اللہ عنہ دانیان بەو فەزڵ و چاکێتییەدا دەناو، پێشیان دەخست.

فه زلی هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ و نوممه ته که ی

چاکترینی نوممه تان نوممه تی موحه مبه د ﷺ ^(۱) له و باره وه خوی گه وده ده فره موی: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ [آل عمران: ۱۱۰] واته: نئوه (موسلمانان) باشتین گه لیک بوون بۆ خه لکی هینرا بیته دی. مه وده ها خوی گه وده ده فره موی: ﴿ثُمَّ أَوْزَنَّا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا﴾ ^(۲) [فاطر: ۳۲] واته: ﴿ثُمَّ أَوْزَنَّا الْكِتَابَ الَّذِينَ﴾ له پاشان ئه م قورپانه مان به خشی به که سانی ﴿اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا﴾ که له ناو به نده کانماندا هه لمانبژاردن .

(۱) _ چاکترینی نوممه تان نوممه تی موحه مبه د ﷺ، له و باره وه خوی گه وده ده فره موی: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ [آل عمران: ۱۱۰] واته: نئوه (موسلمانان) باشتین نوممه تیک بوون بۆ خه لکی هینرا بیته دی فره مانده دهن به چاکه وه جله وگیری ده که ن له خراپه. له م نایه ته دا خوی گه وده به چاکترینی نوممه تان وه سفی کردوون که بۆ خه لک و مروفایه تی هینرا بیته دی له نئو پیشینان و پاشیناندا، چاکترینی خه لکانی ئه م نوممه ته ش هاوه لانی به ریزی پیغه مبه ری خوابوون ﷺ، چاکترینی هر مه موو هاوه لانی ش نیمامی ئه بوبه کره ﷺ، پاشان باقی جینشینانی تری پیغه مبه ری خوا ﷺ و، پاشانیش ئه و هاوه له ی که مرده ی به هشتیان پیدراوه .

(۲) _ خوی گه وده ده فره موی: ﴿ثُمَّ أَوْزَنَّا الْكِتَابَ﴾ واته قورپان ﴿الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا﴾ ئه م نایه ته فه زلی ئه و نوممه ته ی تیدایه به وه ی که خوا هه لیبژاردوو، ئه م قورپانه ی پیبه خشین، که وا بوو ئه م نوممه ته نوممه تیکی هه لیبژاردراوه له لایه ن خوی گه وده وه، ئه مه ش نامازه یه کی گه وده یه بۆ فه زل و چاکیتی ئه م نوممه ته .

وقال النبي ﷺ في الحديث الذي في المسند: ((أَنْتُمْ تُؤَقُّونَ سَبْعِينَ أُمَّةً أَنْتُمْ خَيْرُهَا وَأَكْرَمُهَا عَلَى اللَّهِ))^(۱) حسن: أخرجه الترمذي (۳۰۰۱)، وابن ماجه (۴۲۸۷)، (۴۲۸۸)، وأحمد (۵، ۳/۵). واته پیغه مبهری خوا ﷺ فرمویه تی: ((نُیوه حه فتا ئوممه ت ته واره که ن نُیوه له هره موویان خیردار تر و به پیزترن به لای خوی گه ورده وه)).

چاکترینی ئوممه تی موحه ممدیش ﷺ بریتین له: سه ده ی یه که م^(۲) وقد ثبت عن النبي ﷺ من غير وجه أنه قال: ((خَيْرُ الْقُرُونِ الْقَرْنُ الَّذِي بُعِثْتُ فِيهِمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ)) متفق عليه . واته: ((چاکترین سه ده کان نه و سه ده یه که منیان له نیواندا نیردره، پاشان نه وانه ی به دویاند دین و، پاشانیش نه وانه ی به دویاندا دین)).

(۱) _ فرموده که ناماژه بو فه زل و چاکیتی نه و ئوممه ته ده کات، نه و هه ش له پوژی قیامه تدا به دهر ده که ویت کاتیک هه موو ئومه تان کو ده بنه وه، حه فتا ئوممه ت، نه و ئوممه ته له هه موو ئوممه تانی تر خیردارتر و به پیز تر دهن به لای خوی گه ورده وه.

(۲) _ چاکترینی ئوممه تی موحه ممد ﷺ بریتیه له سه ده ی یه که م که هاوه لانی به پیزی تیدا ژیاون ﷺ که پیغه مبهری خویان ﷺ له نیودا نیردراره، هاوه لیتیان کردوه، لیوه ی فیر بوونه و، جیهادیان له پالدا کردوه، پاشی نه وانش سه ده ی دووه مه که تابعینی تیدا ژیاون و له سه ر دهستی هاوه لانی به پیزه وه فیر بوون، پاشانیش شوینکه وتوانی تابعینه که له سه ر دهستی تابعینه کانه وه فیر بوون، نه مانه چاکترین نه و سه دانه ن که پیغه مبهری خوا ﷺ له باره یانه وه فرمویه تی: ((خَيْرُ الْقُرُونِ الْقَرْنُ الَّذِي بُعِثْتُ فِيهِمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ)) واته: ((چاکترین سه ده کان نه و سه ده یه که منیان له نیواندا نیردره، پاشان نه وانه ی که به دویاند دین و پاشانیش نه وانه ی که به دویاندا دین)). شاهیدی دانی پیغه مبهری خویه ﷺ بو سه ده چاکه کانی نه م ئوممه ته.

هر له باره ی فوزل و گه وره یی و نوممه ته پیغه مبهری خوا^{سید} له فرموده به کی تردا ده فره موی: ((لَا تُسْبُوا أَصْحَابِي، فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ اتَّفَقَ مَعَ أَحَدٍ فَعَبَّرَ أَدْرَكَ مُدَّ أَحَدِهِمْ وَلَا نَجِيبُهُ))^(۱) صحیح: أخرجه البخاري (۳۶۷۳)، ومسلم (۳۵۴۱)، واته: ((جهنمو به هاوه لآنم مه دن، سویندم به وزاته ی نه فسی منی به ده سته، گه ریه کیك له نئوه به نه ندازه ی کیوی نوحه زیر ببه خشیت، به مشتی یه کیك له وان و، به نیودی مشتی نه وانیش ناگات)).

پیشکه وتوانی یه که می کوچکردوان و پشتیوانان: له تیکرای هاوه لآن چاکترن^(۲)،

(۱) _ فره موده که فه زل و چاکیتی هاوه لآنی به پیزی تیدایه، که له سووکایه تی پیکردن و گالته پیکردن و جوین پیدانیان پیکری ده کات، ده فره موی: ((لَا تُسْبُوا أَصْحَابِي)) جوین به هاوه لآنم مه دن، نه مه بو نه وان پیز لیئانه، چونکه پیغه مبهری خوا^{سید} به هاوه لآنی خوی ناوی بردون، له جوین پیدانیان پیکری کردوه، پاشان پیغه مبهری خوا^{سید} فه زل و چاکیتی نه وانی پوون کردوته و، فره موی به تی: ((گه ریه کیك له نئوه به نه ندازه ی کیوی نوحه زیر ببه خشیت)) له پیناوی خودا ((به مشتی یه کیك له وان و، به نیوه ی مشتی نه وانیش ناگات)).

(۲) _ به لی، پیشکه وتوانی یه که م له تیکرای هاوه لآنی تر چاکترن، پیشکه وتوانی یه که م بریتین له وانه ی پیش (فتحی مه که) پزگار کردن موسلمان بوون، نه مانه پیشکه وتوانی یه که م، نه مان له وانه چاکترن که پاش (فتح مکه) پزگار کرنی مه که موسلمان بوون، مه به ست به (فتحی مکه) پزگار کرنی مه که ریکه وتنامه ی حوده بیبه یه بو؟ چونکه ریکه وتنامه ی حوده بیبه پیشه کی (فتحی مکه) پزگار کرنی مه که بوو، خوی گه وره به (فتحی مکه) ناوی بردوه، له و باره شه وه سوپه تیکی دابه زاندوه ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾ [الفتح: ۱] واته: (نه ی موحه مه مد^{سید}) بیگومان نیمه سه رکه وتنیکي ناشکرمان پیدایت (که ریکه وتنی حوده بیبه یه). به لام بو خودی (فتحی مکه) پزگار کرنی مه که، خوی گه وره ده فره موی: ﴿وَإِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾ [النصر: ۱] واته: کاتیک که یارمه تی و کرمه کی خوا هات له گه ل سه رکه وتن (مه که نازاد کرا).

له م باره وه خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتِلَ أُولَئِكَ أَكْثَرُ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَاتِلُوا وَكَلَّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ﴾^(۱) [الحدید: ۱۰] واته: یه کسان نین ئه وانه تان که له پیش گرتنی (مه ککه) دا مالیان به خشیوو جه نگانوان (له گه ل ئه وانه ی له دوی فته ت نه و کارانه بکه ن) ئه وانه پله و پایه یان زۆر گه وره تره له وانه ی که له دوی (گرتنی مه ککه) مالیان به خشیوو جه نگانوان ﴿وَکَلَّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ﴾ وه خوا به لئینی به هه شتی داوه به هر دوو لا.

له ئایه تیکی دیکه دا هه روه ها خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَّضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾^(۲) [التوبة: ۱۰۰] واته: وه پیشکه وتوو یه که مه کان له کۆچکردوان و یاریده ده ران ئه وانه ش زۆر به چاکی په پیره وی ئه وانیا ن کردوه و شوینیا ن که وتوون ﴿خوای لئیا ن پازییه ئه وانیش له خوا پازین.

(۱) _ خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَکَلَّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ﴾ خوای گه وره به لئینی به هه شتی دا به هر دوو لا، ئه وانه ی پیش رزگارکردنی مه ککه موسلمان بوون و، ئه وانه ش که پاش رزگارکردن موسلمان بوون، به لام ئه وانه ی که پیش رزگارکردن موسلمان بوون چاکترن، که وا بوو ئیسلام ئایینی داده په روه ریه و هر که سیک له پله و مه نزله تی خۆیدا داده نیئت.

(۲) _ ﴿وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ﴾ پیشکه وتوو یه که مینه کانی کۆچکردوان و پشتیوانان ئه وانه ن که پیش رزگارکردنی مه ککه موسلمان بوون، ﴿وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ﴾ هه روه ها ئه وانه ش که زۆر به چاکی په پیره وی ئه وانیا ن کردوه و، شوینیا ن که وتوون، به لام ئه وانه ی خویان ده دهنه پال ئه وان، له کاتی کدا به چاکی شوینیا ن نه که وتوون، نه و فه زل و چاکه یه یان ده ستگیر نابیت. که سانیک ی زۆر

هەن خۆيان دەدەنە پال پيشيني چاك له كاتيكدا پتره و پربازي پيشيني چاك نازانيت، تەنانەت شتانكيش بەپيشيني چاكەو دەلكيتنيت كه له دورو نزیکەو پەيوەندی بەپتره و پربازي پيشيني چاكەو نيه، وەكو: زنده پوي و، دەرچوون له فەرمانی کاره بەدەستان و ... هتد، ئەو جۆره كەسانە بە چاکی شوینی پربازو پرباوهری پيشيني چاك نەكەوتوون، بەلكو ئەو كەسانە بە چاکی شوینكەوتووی پربازو پرباوهری پيشيني چاكن كه بەباشی ناسیویانە، بەبێ هیچ زنده پوي و بەبێ نەرمی نواندنك، ئائەمانە چاكەكاران، كه بەبێ زنده پوي، بەبێ نەرمونیانی نواندن، بەبێ فەوتانن پەپرەوی پيشيني چاك دەكەن، مەرج نيه هەر كەسك بليت: من شوینكەوتووی پربازي پيشيني چاكم نیتراست و دروست بیت تاوەكو یەكەم جار بەباشی تییدەگات، دووهمیش لەسەر ئەو پربازە بەپتو چیت، سێهەمیش زنده پوي و نەرمی تیدا نەنوینیت، ئائەمە یە ئەو كەسە ی كه بە چاکی شوینی پربازي پيشيني چاك كەوتوو.

پیشکەوتوو یەکه مینه کان: ئەوانەن کە پیش (فَتْخ) مالیان بە خشیووە و جەنگاون، مەبەست بەو (فَتْخ)ەش: پێککەوتنی حودەیبییە، چونکە سەرەتای پزگار کردنی مەککە بوو^(۱) لەو بارەییەو خوای گەورە سورەتییکی دابەزاند ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾ (۱) لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ ﴿[الفتح: ۱-۲]﴾، فقالوا: يا فقالوا رسول الله، أو فتح هو؟ قال: ((نعم))^(۲) صحیح: وقد تقدم، والقائل عمر، واته: (ئەو موخەممەد ﷺ) بێگومان نێمە سەرکەوتنێکی ئاشکرامان پێدايت (کە پێککەوتنی حودەیبییە) تا خوا خووش ببیت لە گوناھەکانی پابردوو داھاتووت. وتیان: ئەو پێغەمبەری خوا ﷺ، ئایا ئەو (فَتْخ)ە پزگارکردنە؟ فەرمووی: ((بەڵێ)).

(۱) _ بەڵێ، پێککەوتنی حودەیبییە سەرەتایەکی بوو بۆ پزگارکردنی مەککە، پێککەوتنی حودەیبییە پیشەکیەکی بوو بۆ پزگارکردنی مەککە، لە سالی حەوتەمی کۆچیدا بەسترا، پاش ئەو پێغەمبەری خوا ﷺ غەزا خەیبەری کرد کە خوای گەورە سەرکەوتنی پێبەخشی و پاشان سالی هەشتەم خوای گەورە مەککەیی بۆ پێغەمبەرەکی خۆی ﷺ پزگار کرد، لەم بارەو خوای گەورە دەفەرمووی: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾ (۱) وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا (۲) فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿[النصر: ۱-۳]﴾ واتە: کاتێک کە یارمەتی و کۆمەکی خوا هات لەگەڵ سەرکەوتن (مەککە ئازادکرا) وە خەڵکت دبی کە پۆل پۆل دێنە ناو ئایینی خواوە ئەوسا نێتر پەرەزدگارت بە پاک را بگرە بەهۆی ستایشی یەو وە داوای لێ بوردنی لێ بکە چونکە بێگومان ئەو زۆر گیراکەری پەشیمانی یە. لەو سالا دا چەندەها شاند لەهۆزەکانەو دەهاتنە خزمەتی پێغەمبەری خوا ﷺ و ئیسلام بوونی خۆیان را دەگەیاند، پاش پزگار کردنی مەککە.

(۲) _ ئەگەر چی پێککەوتنی حودەیبییە بە لای هەندێک لە هاوێلانەو یان بە لای زۆربەی هاوێلانەو لە بەرزەو هندی موسلمانان نەبوو، بە لکو کەسانێکی زۆر لێ بێزار

بوون وه كو پيشه وا عومهرى كوپى خه تئاب ﷺ و هاوه لانى تريش، لىي بيزار بوون و
 وايان به ديدە كرد كه ريكه وتنى حوده ييبه بۆ موسلمانان جوړه سته ميكي تيدايه و، بۆ
 كافرانيش هيزو توانايى تيدايه، به لام واقع پيچه وانه ي نه وه بوو، ريكه وتنه كه بوو به
 (فُتْح) يك بۆ موسلمانان، به لاي زوريك له هاوه لانه وه ريكه وتنه كه بۆ كافران
 سه ركه وتنك بوو به لام حه قيقه ت به پيچه وانه وه بوو، سه ر شوپي بوو بۆ كافران و
 سه ركه وتن بوو بۆ موسلمانان، چونكه جهنگ هيزور بويه وه، زالبوني كافران به سه ر
 هوزه كانه وه نه ما، نيتر هر كه سيك ويستی موسلمانبووني بوايه موسلمان ده بوو و، نه
 ده ترسا، نه وه ي ويستی كوچكردنى بوايه كوچى ده كرد، له مه ككه وه زور به بى
 نه زيه ت بۆ مه دينه كوچيان ده كرد، به لام پيشتى به نه ينى بوو، به مه ترسيه وه
 نه وانه يان ده كرد، له هه مان كاتيشدا بويه سه ره تايه ك بۆ پزگار كردنى مه ككه .

وه چاڪترين پيشينه يه كه مينه كانيش بریتين له: چوار جینشیننه كه^(۱)، چاڪترینی نه وانیش نه بوبکره، پاشان عومره^(۲) له هاوه لآن و شوینکه وتوانیان به چاکه و، پیشه وایانی نوممته و، جه ماوه ریشه وه زانراو نه مه یه^(۳)

(۱) _ چاڪترين پيشينه يه كه مينه كانيش بریتين له چوار جینشیننه كه، پاشان باقی نه وانه ی مژده ی به هشتیان پیدراوه، پاشان کۆچکردوان، پاشانیش پشتیوانان، هاوه لانی به شدار بووی جهنگی به درو نه هلی (بیعة الرضوان) هه موویان خاوه ن فەزل و چاکن، نه ی نه و هاوه لانه ی که هر هه موو نه و فەزل و چاکانه یان تیدا کۆبۆته وه، وه کو پیشکه وتن له موسلمان بووندا، به شداریکردنی جهنگی به در، کۆچکردن له پیناوی خوادا، به شداربوون له پرگارکردنی مه ککه دا به شدار بوون له هر هه موو غه زاکاندا له گه ل پیغه مبه ری خوادا ﷺ ده بی خاوه ن چ فەزل و چاکه یه ک بن؟! .

(۲) _ له نیوان نه هلی سوننه تدا جیاوازی نییه که چاڪترینی هاوه لآن به لکو چاڪترینی نوممته نه بوبه کره، پاشان عومره ﷺ، له م باره وه هیچ که سیك له نه هلی سوننه ت ناكۆکیی دروست ناکات، به لام له باره ی سییه م که سه وه جیاواز بوون نایا عوسمانه یان عه لیه ﷺ، بیروپای به هیتر و په سه ند تریش ئیمامی عوسمانه ﷺ، چونکه هاوه لآن عوسمانیان هه لبارد ته نانه ت ئیمامی عه لیش ئیمامی عوسمانی هه لبارد، ته نانه ت نه هلی شورش نه ویان په سه ند کرد، هه لیان بژارد چونکه چاڪترین که سه پاش نه بوبه کرو عومره ﷺ.

(۳) _ له م باره وه هیچ که سیك رایه کی جیاوازی نییه مه گه ر نه هلی گومپایی و که سانی تری جگه له وان.

چەندین بەلگەش ھەن ئاماژە بۆ ئەو دەگەن و، لە کتێبی ((منهاج السنە النبویة فی نفوس کرام اهل النبوة و قدره))^(۱) بە دروێزی باسماں کردوووە .
بە گشتی ھەر ھەموو تایەفەکانی سووننە و شیعە بەکەھلۆیستەن؛ لەسەر ئەوێ
چاکترینی ئەم ئوممەتە پاش پیغەمبەرەکی ﷺ بەکێکە لە جێنشینەکان^(۲)، بەلام
ھیچ کەسینکیش لە پاش ھاوہلان لە ھەر ھەموو ھاوہلان چاکتر نابێت^(۳).

- (۱) _ لە کتێبی (منهاج) دا شیخولئیسلاَم _ پەحمەتی خوا لێبێ _ وەلامی کتێبی
(منهاج الکرامە فی الإمامة) ی (الخلی) شیعە دەداتەو، ھەروەھا کتێبەکی شیخولئیسلاَم _
پەحمەتی خوا لێبێ _ بەناوی (منهاج الاعتدال فی الرد علی اهل الرض و الاعتزال) ی شەو
دەناسرێت، چونکە وەلامدانەوێ بۆ ھەردوو کۆمەڵی شیعە و موعتەزلیە .
(۲) _ بەلام شیعەکان دەلێن: پاش پیغەمبەری خوا ﷺ ئیمامی علی رضی اللہ عنہ
چاکترە، ئەھلی سووننەش دەلێن: ئیمامی ئەبوبەکرە رضی اللہ عنہ، ھەردوکیشیان علی و
ئەبوبەکریش ﷺ دوو جێنشینن لە جوار جێنشینەکە .
(۳) _ ئەمە یاسایە، ھەرگیز پاش ھاوہلان ھیچ کەسیکی تر لە ھاوہلان چاکتر
نابێت، نەگەر بە بەرزترین پلەکانی زانست و فەزلیش بگات، ھێشتا بە پلە و پایە
ھاوہلانی بەرێز ناگات، چونکە ھاوہلان بە خەسلەتی ھاوہلانی پیغەمبەری خوا ﷺ
جیادەکەرنەو، ئەمەش پلە و پایەیکە کەسانی دیکە ناتوانن بە دەستی بێنن، چونکە
کەسانی تر نەگەر چی فەزل و، زانست و، کار و کردەوہشیان ھەبێت، بەلام ھاوہلانی
پیغەمبەری خوا ﷺ نییە، سەدە ھاوہلانی بەرێز لە ھەموو سەدەکانی تر
چاکترە .

چاکترین ئەولیاو دۆستانی خوای گەرە: بریتین لەو کەسانە ی گەرەترین زانستی یان
 ھەبە دەربارە ی ئەو ی کە پیغەمبەری خوا ﷺ ھیناویەتی، وە گەرەترین کەسی
 شوینکە وتووی پیغەمبەری خوان ﷺ^(۱) وەکو ھاوہ لانی بەرپز ئەوانە ی تەواوترین و
 کاملترین کەسانی ئوممەتن سەبارەت بە زانین و شوینکەوتنی ئایینە کە ی، وە ئەبوبە کری
 صیددیقیش ﷺ تەواوترین و کاملترین کەسی زانیارو کردارکارە بەو ی کە پیغەمبەری
 خوا ﷺ ھیناویەتی^(۲)،

(۱) _ چاکترین ئەولیاو دۆستان بریتە لەو کەسای گەرەترین زانستی یان ھەبە
 دەربارە ی ئەو ی کە پیغەمبەری خوا ﷺ ھیناویەتی، وە گەرەترین کەسانی
 شوینکە وتووی پیغەمبەری خواشە ﷺ، ئامەنن چاکترین دۆستان، نە ئەو ی
 صۆفیەکان دەلێن: گواہ چاکترین ئەولیاو دۆستان کۆتاھەمین ئەولیاو دۆستانە،
 ھەندیکیشیان دەلێن: کۆتاھەمین ئەولیا لە پیغەمبەران چاکترە.

(۲) _ تەنانەت لە حودەیببەش کاتێ شتە کە بە لای ھاوہ لانی بەرپزەوہ ئالۆز بوو،
 بە تابیەت ئیمامی عومەر ﷺ چووہ لای ئیمامی ئەبوبە کرو ﷺ پێی فەرموو: بۆ لە
 ئایینە کەماندا زەلیل بنوین. ئیمامی ئەبوبە کرو ﷺ فەرموو: ئە ی ئەو پیغەمبەری
 خوا ﷺ نییە ؟، ئیمامی عومەر ﷺ فەرموو: ئیمامی ئەبوبە کرو ﷺ پێی فەرموو:
 کەوا بوو ملکہ چی بەو، سەرپێچی مە کە، ئەمە بوو ھەلوێستەکانی ئیمامی ئەبوبە کرو
 ﷺ لە پێککەوتنی حودەیببە دا، ھیچ گومان و پارایی و دودلیەکی بۆ دروستنە بوو،
 ھیچ ئالۆزبونیک بۆ دروستنە بوو، ئەو ش بۆ بەھیزبوونی ئەو ئیمانە ی دەگەرپتەوہ کە
 بپروای وایە ئەمە پیغەمبەری خواہ ﷺ و شیاوینیە شتیک بکات فەرمانی خوای
 گەرە ی لەسەر نەبێت، کەوا بوو ھیچ پەخنەگرتن و ئالۆز بوونیک بوونی نابێت.

بۆیه ئه بوبه كر ﷺ چاكترين وهلى و دۆستى خواى گه وره يه ^(۱)، چونكه ئوممه تى
موحومه د ﷺ چاكترينى ئوممه تانن و، چاكترينى هه مووشيان هاوه له به پژه كانى
موحه مهن ﷺ و، چاكترين هاوه لانيش ئه بوبه كره ﷺ .

(۱) _ پيشه وا ئه بوبه كر ﷺ له پيغه مبهرى خوا ﷺ جيانه بووه، له و كاته وهى
بۆيه پيغه مبهر تاوه كو مردنى، مال و سامانى خۆى له پيناوى خوادا به خشى، هيج
شتىكى بۆ نه فسى خۆى پاشكهوت نه ده كرد، به لكو مال و سامانه كهى خۆى و
ئه وه شى له شوين و لايه نى تره وه پيده گه يشت هه ره مووى له پيناوى خوادا
ده به خشى، له گه ل پيغه مبهرى خوادا ﷺ پيكه وه له ئه شكه وته كه دا بوون، پيكه وه
كوچيان كرد، كاتى پيغه مبهرى خوا ﷺ كوچى دواى كرد كاره ساتيك تووشى
موسلمانان بوو كه هه موويانى تووشى شوك كرد، به لام ئيمامى ئه بوبه كر ﷺ جيگير
بوو و موسلمانانىشى جيگير كرد، وايلى كردن ته نها به ته ماي پاداشتى خواى گه وره بن
و، خه مبار نه بن، جيگيرى كردن، وتاريكى بۆ خويندنه وه تا ئه و ئاسته ئيمامى
عومه ريش ﷺ له وه لويس ته سامناكه دا به گوftarه كانى قايل بوو، پاشان كاتى
عه رهب هه لگه رانه وه ئيمامى ئه بوبه كر جيگير بوو تاوه كو خواى گه وره ئيسلامى به
ته واوى پى جيگير كرد، هاوه لانى به پژه ده يان فهرموو: چۆن له گه لياندا بجه نكيين له
كاتيكدا ئه وان شايه تومان دينن، ئيمامى ئه بوبه كر ﷺ فهرموو: سويندم به خوا دژى
ئه و كه سانه ده جه نكم كه له نيوان نويزو زه كاتدا جياوازي ده كه ن، چونكه پيغه مبهرى
خوا ﷺ فهرموو يه تى: ئه گه ر شايه تومان بيئن خوين و ماليان له من هه رام ده بيت
مه گه ر به هه قى خۆى، زه كاتيش له وه هه قيه، سويندم به خوا ئه گه ر كاريله يه كم
نه ده نى كه به پيغه مبهرى خوايان دا بيت، له سه ر ئه وه له گه لياندا ده جه نكم. پيشه وا

نه بوبه کر ﷺ پاش وه فاتی پیغه مبه ری خوا ﷺ نیسلامی سه قامگیر کرد،
 مه لگه پاوه کان و دوو پووه کانی تیکشکاند، خوای گه وره نیمامی نه بوبه کری کرد به
 هۆکاری جیگیرکردنی نیسلام، نه مه چه ندین مه لویستی گه وره بوون به هاوشیوهی
 گه ورهیی شاخه وه ستاوه کان که له وساته سهخت و دژوارانه دا به دهر له نه بوبه کر
 ﷺ که سی تری تیدا جیگیر نه بوو، نه مه ش بو به هیزی نیمان و، راستگویی دلنیا
 بوونی و نارام گرتنی له سه ر مهینهت و کاره ساته کان ده گه پیتته وه.

تایه فیه کی به هه له داچوو وایان ده زانی: که کوتاهه مینی نه ولیا ده بیټ به چاکترینی نه ولیا^(۱)، چونکه شته که یان له سهر کوتاهه مینی پیغه مبه ران قیاس کرد^(۲) هیچ شیخیکیش له پیشکه وتوان ده رباره ی کوتاهه مینی نه ولیا قسه ی نه کردووه^(۳)، مه گهر موحه ممه دی کوپی عه لی نه لحه کیم ولترمذی^(۴)

(۱) _ که سانیکیان ده لئین: کوتاهه مینی نه ولیا که له دوا ی هه موویانه وه هاتووه له هه ر هه موو نه ولیاکانی تر چاکتره، با له پیشی نه ویشه وه هاتبن، نه مه ش گومراییه، له وه ش سه ختر نه وه یه ده لئین: کوتاهه مینی نه ولیا له پیغه مبه ران چاکتره، بیگومان قسه که یان کوفریکی ئاشکرایه _ په نا به خوا _.

(۲) _ ده لئین: وه کو چۆن کوتاهه مینی پیغه مبه ران موحه ممه د ﷺ له هه ر هه موو پیغه مبه رانی تر که له پیش خویه وه هاتوون چاکتره، ئاوه ها کوتاهه مینی نه ولیاش له هه ر هه موو نه ولیاکانی پیش خوی چاکتره.

(۳) _ کوتاهه مینی نه ولیا تازه داهینراوه، خواپه رستان و، صوفیه کان و، زاهیدان له و باره وه قسه یان نه کردووه، به لکو ته نها پاشینانی نه هلی ته صه وف له و باره وه قسه یان کردووه و، کیشی کوتاهه مینی نه ولیا یان داهیناوه.

(۴) _ نه لحه کیم ولترمذی زانایه که له زاناکان به لام بیروپایه کی ته صه وفی هیه، هه روه ها فه لسه فه شی هیه و، له قسه و مه سستی راستیش دور ده که ویته وه، دانه ری کتیبی (نوادر الأصول فی الحدیث) ه، نه و صوفی و زاناشه به لام هه ندیک له فه لسه فه و له ته صه وفیشی تیکه ل بووه، تا نه و ئاسته ی تانه له فه زل و له پله و پایه شی دراوه، نه و بووه که مه سه له ی کوتاهه مینی نه ولیای داهیناوه، بو نه ولیا کوتاهه مینیکی داناوه وه کو چۆن بو پیغه مبه ران کوتاهه مینیکی هیه که موحه ممه د ﷺ و له هه موویان چاکتره.

که هر بار موه کتبیکی دتومونه چنه شویتیکا هملی تینا کربوده، بویه تابه فیهات
به پاشینا هر یه کتیکان بنگهشی نهوید مکرد که خوی کوتاهه مینی نهولیا به (۱)
کستیکش نهوت بنگهشی وادکات که کوتاهه مینی نهولیا له کوتاهه مینی
بیقمه بران چکوره نه بوی هه بیوتی زنتی به خوی گهرده (العهد به)

(۲) کتی نه د پنه نوتزیهود (وته: پنه کوتاهه مینی نهولیا) نیت هر یه کیت
دهات و بنگهشی وی دمکرد که کوتاهه مینی نهولیا به، به پردتی شته که پیوچه،
بهره کی بته، کچی هه موه کیت هه دستیت و، بانگهشی نهود دکات که
کوتاهه مینی نهولیا به، یه نهودی نهو قه زل و چاکه پیوچه به ددست یقینیت.

(۳) نهولیا، چاکترینان بریتیه له وکسهی که له هه موهان پارکارتری له
خوترس تریت له هه موهانش نیعتی به هیرتر بیت، وک خوی گهرده دده رموی:
هَلْ يَكُنْ لَّيْلٌ لِّقِيٍّ لِّلَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (۲۲) أَلَيْسَ آمَنُوا وَكَانُوا
يَتُوبُونَ (۲۳) هَؤُلَاءِ (۲۴) [وته: ئاگتران بی گومان نوستانی خوا ترسیان له
هر نه خه قه تیش ناخون نهولای باوهریان هتتا وه هه میسه خویان ده پارتین و له
خوا دهرمن، نهو شته نه به پیشکه وتولنه وه تابهت کرلود نه به پاشینانه وه شه وه
تیهت کرنود، به لکو نهود قه زل و نیعه تیکی خوی گهرده به دهیه خشی به هر
کسبه خوی بیهوت، نهودی نهوان دهیلین گومرلیه کی گهرده به، به لکو کوفر کرنه
به خوی گهرده _ دلوکارین خوی گهرده بمان پارتینت _ وه نه وکسهی نه م
دهولزه به ی کرده وه نه نهاله کیم ولترمزی بوو.

(۴) چونکه دهلین: وهلی راسته وخو له خوی گهرده وه ورده گرت، به
پنچهولای پیغمه به رانه وه که به واسیته و نیوه نیکارتنی فریشته وه ورده گرن، به لام
نهولیا له گال خوی گهرده نا دده نیشن و، فیران دهکات، راسته وخو له خولوه فیر
دهیه، نه ماشاکن گومرا بوون مروفی به چ ناستیک گه یاننوه.

وه پیغه مبه ران له ریگه ی نه ولیاوه خواناسی و (العلم بالله) وهرده گرن^(۱) وه کو نه وه ی
(ابن عربی) له کتیبی (الفتوحات المکیة) و (الفصوص) دا^(۲) بانگه شه ی بۆ ده کات، نه وه
بوو پیچه وانه ی شهرع و عقل بویه وه له گه ل موخاله فه کردنی هر هه موو پیغه مبه ران
و نه ولیا کانی خوی گه ورده دا^(۳)

(۱) _ تا نه و ئاسته ی ده لئین پیغه مبه ران زانیاری به خوا له ریگه ی کۆتاهه مینی
نه ولیاوه وهرده گرن، بۆچی؟ چونکه کۆتاهه مینی نه ولیا راسته وخۆ له خوی گه ورده وه
وهرده گریت و، پیغه مبه رانیشت له وانه وه سوود وهرده گرن.

(۲) _ ابن عربی که گومپایی و کوفر بیرو باوه پری (وحدة الوجود) ی بۆ دروستکرد،
بیرو باوه پری (وحدة الوجود) ی بلأوده کرده وه _ په نا به خوا _ و ده یگوت: مه خلوق و
خالق نییه، به لکو هه موو بوون و ووجود بریتیه له خوا، ده یگوت: نه و که سه ی بلایت:
خالق و مه خلوق هه یه موشریک و هاوه لپه رسته، گومپایی به و ئاسته ی گه یاند،
ده یگوت: ووجود به تیکرایی بریتیه له خوا، هیه دابه شبونیک له نیوان خالق و
مه خلوقدا نییه.

(۳) _ قسه یه کی کرد که هیه که سیك له کاتی خۆی و ئیستاش نایلیت: ده یگوت:
نه ولیا شیخی پیغه مبه رانن و، پیغه مبه ران له نه وانه وه وهرده گرن.

ئەو کەسەى ئایەتە کەى خۆای گەوردەى بەو جۆرە خویندەو: (فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السُّفْنُ مِنْ تَحْتِهِمْ) پیتی گوترا: (لا عقل ولا قرآن) واتە (نە عەقل و نە قورپان) ئاوەها نالین^(۱).

چونکە لە بۆی زەمەنەو پیتەمبەران لە ئەولیای ئەم ئوممەتە پیشکەوتوترن، وە پیتەمبەرانیش _ عليهم أفضل الصلاة والسلام _ لە ئەولیا چاکترن، نیتەر چۆن هەموو پیتەمبەران لە کۆتاهەمینى ئەولیاهە کاروبارى خوا پەڕستیان وەردەگرن؟ ئەوان لەو بارە پەردان کە ئەولیاو دۆستان ناسینی خوا (معرفة الله) تەنها لەو هەى کە لە پاش خۆیانەو دیت وەردەگرە، واپادەگە یە نیت خوا ناسینی لە کۆتاهەمینى ئەولیاو دۆستان بە دەست دینن^(۲)

(۱) _ دەگوتریت کە سێک ئەو ئایەتەى خۆای گەوردەى ﴿فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السُّفْنُ مِنْ تَحْتِهِمْ﴾ [النحل: ۲۶] واتە: ئەوسا سەبانه کانیان لە سەریانەو پوخا بە سەریاندا. بەم جۆرە خویندەو: (فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السُّفْنُ مِنْ تَحْتِهِمْ) واتە: سەریانە کانیان لە ژێریانەو پوخا بە سەریاندا، ژنیکی دەشتە کیش گۆبیستی خویندەو هەى بوو، پیتی گوت: باش تەماشای قورپان بکە، سەریان لە سەرەو هەى نەک لە ژێرەو، هەرگیز سەریان لە ژێرەو نەبوو، بۆیە پیتی گوت: (لا عقل ولا قرآن) واتە (نە قورپان نە و عەقلیش ئاوەها نالین)، چونکە قورپان بەو جۆرە نییە، پیاو کەش ئەو عەقلەى نەبوو بێر بکاتەو کە سەریان لە سەرەو هەى نەک لە ژێرەو، ئیبن و عەرەبیش وەکو ئەو پیاو قەسەى کردووە، کاتى دەلێت: پیتەمبەران لە ئەولیاهە شت وەردەگرن، واتە: کەسەى لە کەسێکی پلە نزمتر لە خۆی دین وەر دەگەنیت.

(۲) _ چۆن ئەولیاکان ناسی خوا لەو کەسانەو وەردەگرن کە لە پاش خۆیانەو دین، ئایا دەگونجی پیشینه کان ناسینی خوا پاش خۆیانەو بە چەند بە سەدەو زەمەنیکەو وەرگرتن، کەسەى عاقل ئەمە نالیت؟

به لام کۆتاهه مینی ئه ولیا له هه موویان چاکتر نییه ^(۱) وهك كۆتاهه مینی پیغه مبه ران که له هه موویان چاکتره ^(۲)، چونکه فه زل و چاکیتی موحه ممه د ﷺ به سه ر تیکرای پیغه مبه راندا به چه ندين دهق جیگیر بووه که ئاماژه بو ئه وه ده که ن به لام هه سه ری کۆتاهه مینی ئه ولیا هیچ شتیکی به سه ر نه هاتوو، له م باره وه پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: ((أَنَا سَيِّدُ وَلَدِ آدَمَ وَلَا فَخْرٌ)) ^(۳) صحیح: أخرجه مسلم (۲۲۷۸) واته: ((من گه رده ی هه موو نه وه ی ئاده م به بی شانازی)).

- (۱) _ ئه م مه سه له جیگه ی تیروانینه، چونکه کۆتاهه مینی ئه ولیاو دۆستان _ گریمانی ئه گه ر هه بی _ ئه گه ر چی ته نها بۆچونه و حه قیقیش نییه، له وانه ی پیش خوی چاکتر نییه، به لکو پیشکه وتوان له ئه و چاکترن.
- (۲) _ ئه مه قیاسیکی پووچه، چونکه ده لێن: کۆتاهه مینی ئه ولیاو دۆستان له هه موویان چاکتره وه کو چۆن کۆتاهه مینی پیغه مبه ران که موحه ممه ده ﷺ له هه موویان چاکتره، ئه مه قیاسیکی باتل و پووچه، له نیوان وه لی و پیغه مبه ردا جیاوازی هه یه، جیاوازیه کی زۆر له نیوان وه لی و پیغه مبه ردا به دیده کریت.
- (۳) _ پیغه مبه ری خوا ﷺ که فه رموویه تی: ((أَنَا سَيِّدُ وَلَدِ آدَمَ)) مه به سستی هه ره موو نه وه کانی ئاده مه ته نانه ت پیغه مبه رانیش _ علیهم الصلاة والسلام _، پاشان فه رموویه تی: ((وَلَا فَخْرٌ)) واته کاتی باسی ئه وه ی بۆ کردوین بۆ شانازیکردن نه بووه، به لکو ته نها مه به سستی ئه وه بوو باسی ئه و به ره و نیعمه تانه مان بۆ بکات که خوای گه رده پیی به خشیوو.

ههروهه ها فهرموویه تی: ((آتی باب الجنّة، فَأَسْتَفْتِحُ، فَيَقُولُ الْخَازِنُ: مَنْ أَنْتَ؟ فَأَقُولُ: محمد، فَيَقُولُ: بَكَ أَمَرْتُ أَنْ لَا أَفْتَحَ لِأَحَدٍ قَبْلَكَ))^(۱) صحیح: أخرجه مسلم (۱۹۷)، من حدیث أنس رضی اللہ عنہ عن النبی صلی اللہ علیہ وسلم. واته: ((دیمه دهرگای به ههشت و داوای کردنه وهی ده کهم، خازنی به ههشت ده لیت: تو کیی؟ ده لیم: موحه ممه د، ده لیت: فهرمانم پیکراوه بو تووی بکه موه و بو هیچ که سیکی پیش تووی نه که موه)).

له شهوی میعراجدا خوای گه وره پلهی پیغه مبهری خوای صلی اللہ علیہ وسلم به سه ره ره موو پیغه مبه راندا به رز کرده وه^(۲)،

(۱) _ فهرمووده که ئاماژه بو ئه وه ده کات که پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم چاکترینی هه موو خه لکه، چونکه یه کهم که سه داوای کردنه وهی دهرگای به ههشت ده کات، ته نانه ت ریگه به خازنی به ههشت نه دراوه بو هیچ که سیکی تری پیش موحه ممه د صلی اللہ علیہ وسلم دهرگای به ههشت بکاته وه، ئه مه به لگه یه له سه ره فزل و چاکیتی پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم که به به لگه کانی قورئان و سووننه ت سه لمینراوه، به لام بانگه شهی صوفیه کان سه باره ت به فزل و چاکیتی کوتاهه مینی ئه ولایا هیچ به لگه یه کی له سه رنییه.

(۲) _ به لئی، تاوه کو له میعراجه که دا حهوت چینی ئاسمانی تیپه پاند، ئه مه پله یه که پیغه مبه رانی پیشتر پیی نه گه شتون، به واتایه کی تر پیغه مبه ران له ئاسمانه کاندای بوون، که به هر ئاسمانیک ده گه یشت به لای ئه و پیغه مبه رانه دا تیپه ر ده بوو که تیایدا بوون، تاوه کو هر حهوت ئاسمانه کی تیپه پاند، ئیتر که وته سه رووی هه موو پیغه مبه رانی تره وه.

بۆیه بویه شایسته‌ترین کس به و فرمایسته‌ی خوای گه‌وره که ده‌فرموی: ﴿تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَزَعَّ بَعْضُهُمْ دَرَجَاتٍ﴾ ^(۱) [البقرة: ۲۵۳] واته: نه و پیغه‌مبه‌رانه‌ی (که باسکران) پیرزمان داوه به هه‌ندیکیان به‌سەر هیندیکیاندا له و پیغه‌مبه‌رانه‌ی وایان بووه که خوا قسه‌ی له گه‌ل کردووه (به‌بی پهرده) وه هه‌ندیکیانی به‌رزکردوته‌وه چهند پله‌یه‌ک.
وه چنده‌ها به‌لگه‌ی تریش له و باره‌وه هه‌ن.

(۱) _ خوای گه‌وره ده‌فرموی: ﴿تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ نه و پیغه‌مبه‌رانه‌ی که باس کران پیرزمانداوه به هه‌ندیکیان به‌سەر هیندیکیاندا، چونکه خوای گه‌وره پیرزی هه‌ندی له مه‌خلوقاتی خوی به‌سەر هه‌ندیکی تریاندا ده‌دات، پیغه‌مبه‌ران و غه‌یری نه‌وانیش، ﴿مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ﴾ له و پیغه‌مبه‌رانه‌ی وایان بووه خوای گه‌وره به‌بی پهرده قسه‌ی له گه‌ل کردووه، که بریتیه له موسا پیغه‌مبه‌ر _ علیه السلام _، ﴿وَزَعَّ بَعْضُهُمْ دَرَجَاتٍ﴾ وه هه‌ندیکیانی به‌رزکردوته‌وه چهند پله‌یه‌ک، موحه‌مه‌دی ﷺ به چندين پله به‌رزکرده‌وه. به‌لام وه‌کو پیش‌تریش ناماژه‌ی پیدرا له پاستیدا که باسی نه‌مه ده‌کریت ته‌نها بۆ پوونکردنه‌وه و سوپاس گوزاریی خوای گه‌وره‌یه، بۆ شانازی کردن و که‌م کردنه‌وه‌ی پیرزی که‌سانی تر باس ناکریت، بۆیه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرمویه‌تی: ((لَا تُفَاضِلُوا بَيْنَ الْأَنْبِيَاءِ)) واته: ((له نیوان پیغه‌مبه‌راندا چاکه به‌راورد مه‌که‌ن)) واته چاکه به‌راورد کردنیک که بۆ شانازی کردن بیت، هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرمویه‌تی: ((لَا تُفَاضِلُونِي عَلَى يُونُسَ بْنِ مَتَّى)) واته: ((پیرزی من به‌سەر یونسی کوپی مه‌تنای پیغه‌مبه‌ردا مه‌ده‌ن)) مه‌به‌ستی پیرزانی شانازی کردن بوو.

وه هه ره به کێک له پێغه مبه‌ران س‌روش و وه‌حیان له لایه‌ن خ‌وای گه‌وره‌وه بۆ دیت^(۱) به تایبه‌ت موحه‌مه‌د ﷺ که له پێغه مبه‌رایه‌تیه‌که‌یدا پێویستی به‌ غه‌یری خ‌وی نه‌بوو^(۲) شه‌ریعه‌ته‌که‌ی نه‌ پێویستی به‌ شه‌رعی پێشی خ‌وی و وه‌ نه‌ به‌ پاشتر نییه^(۳)، به‌ پێچه‌وانه‌ی غه‌یری خ‌وی،

(۱) _ جیاوازی پێغه‌مبه‌ران له‌ گه‌ڵ که‌سانی تر دا بریتیه‌ له‌ وه‌ی که‌ پێغه‌مبه‌ران له‌ لایه‌ن خ‌وای گه‌وره‌وه س‌روشیا‌ن بۆ دیت، به‌ لām غه‌یری پێغه‌مبه‌ران س‌روشیا‌ن بۆ دا‌نا‌به‌زیت، جگه‌ له‌ پێغه‌مبه‌ران بۆ هیچ که‌سیکی دی‌که س‌روش دا‌نا‌به‌زیت، پێغه‌مبه‌ران چاک‌ترین خه‌لکی خ‌وای گه‌وره‌ن و، به‌ وه‌رگرتنی س‌رووشی خ‌وای گه‌وره‌وه تایبه‌ت کراون.

(۲) _ پێغه‌مبه‌ران له‌ بواری پێغه‌مبه‌رایه‌تیه‌که‌یا‌ندا پێویستیا‌ن به‌ غه‌یری خ‌ویا‌ن نییه‌ وه‌کو ئه‌وه‌ی ص‌وفیه‌کان با‌نگه‌شه‌ی بۆ ده‌که‌ن و، ده‌لێن: پێغه‌مبه‌ران پێویستیا‌ن به‌ کۆتا‌هه‌مینی ئه‌ولیا‌یه‌و، سوودو که‌لکی لی‌ وه‌رده‌گرن، له‌ پاستیدا پێغه‌مبه‌ران پێویستیا‌ن به‌ که‌سانی دی‌که‌ی خه‌لک نییه‌، چون‌که خ‌وای گه‌وره‌ به‌ س‌رووشی دا‌به‌زینرا‌وی سه‌ریان ده‌وله‌مه‌ندی کردوون، به‌ تایبه‌ت موحه‌مه‌د ﷺ که‌ شه‌ریعه‌ته‌که‌ی شه‌ریعه‌ته‌کانی پێشتر نه‌سخ ده‌کاته‌وه‌و لا ده‌بات، به‌ هه‌موو خه‌لکی سه‌ر زه‌مین ئاده‌میزادو جنۆکه‌ فه‌رمانیدا‌و ته‌نها شوینی ئه‌و بکه‌ون.

(۳) _ به‌لێ، شه‌ریعه‌تی موحه‌مه‌د ﷺ شه‌ریعه‌ته‌کانی پێش خ‌وی نه‌سخ کردووه‌و لا بردووه‌، بۆیه پێویستی به‌ شه‌ریعه‌تی پێغه‌مبه‌رانی پێشتر نییه‌، وه‌ نه‌پێویستی به‌ پاشتریش ده‌بێت له‌ لایه‌ن کۆتا‌هه‌مینی ئه‌ولیا‌وه‌، وه‌کو ئه‌وه‌ی ده‌لێن.

وهك نه وهی مه سیح (علیه السلام) شوین كه وتوانی خوی له نژی بهی شه ریه تدا بز نه وړاتی ده گرانده وه^(۱)، وه سه باره ت به شه ریه تی ته وړات مه سیح هات و ته واری کرد^(۲)، بویه گاوره كان پیوستیان به پیغه مبه ره کانی توی پیش له مه سیح (علیه السلام) هه بوو: وه کو ته وړات و، زه بورو، ته واری بیست و چوار پیغه مبه ره کانی^(۳)،

(۱) _ مه سیح _ علیه السلام _ پیغه مبه ریكه له پیغه مبه ران به لام کتیبی کی شه ریه تی سه ربه خوی بۆ دانه زیوه، به لکو به و ته وړاته حوکی ده کرد كه خوی گه وړه بۆ موسای دابه زاند بوو، به لام ته نها هندی شتی له ته وړات نه سخ کردو لا برد، له و باره وه خوی گه وړه ده فرموی: ﴿وَلَا جَلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ﴾ [آل عمران: ۵۰] واته: وه هاتوم بۆ نه وهی هندی له و شتانه ی كه قه ده غه کراوه لیقان حه لال بکه م. به لام به گشتی نه و شوینكه وتوی ته وړات بوو كه خوی گه وړه بۆ موسای دابه زاند بوو، وه هر هه موو پیغه مبه رانی به نی ئیسرا ئیل به ته وړات حوکیان ده کرد، له م باره وه خوی گه وړه ده فرموی: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّ﴾ [المائدة: ۴۴] واته: بیگومان نیته ته وړاتمان ناره خواره وه كه پینموونی و هووناکی تیدا بوو پیغه مبه ران حوکی پیده که ن.

(۲) _ له راستیدا ته نها هندی شتی ته واکاری بۆ هینا، به لام بنه په ته که هر ته وړات بوو.

(۳) _ به لی، به نی ئیسرا ئیل پیوستیان به ته وړات بوو كه بۆ موسا _ علیه السلام _ دابه زی، پیوستیان به پیغه مبه رانی پیشتر هه بوو، به پیچه وانه ی موحه ممه ده وه سید که خوی گه وړه شه ریه تی کی سه رتا پاگیری پیبه خشی، چیر پیوستی به وانه ی پیش خوی نه بوو، وه پیوستی به شه ریه تی کی دیکه ش نییه که له پاش خوی دابه زیت و، ته واری بکات.

وه نوممه تانی پښمان پښوستان به (مُحَدَّث) گه لیک هه بوو، به پیچه وانه ی نوممه تی موحه ممدوه ﷺ که تهنه اویان بهس بوو، بویه له گهل نه ودا نه پښوستان به پیغه مبریکی ترو نه به (مُحَدَّث) یش بوو^(۱)،

(۱) _ به لی، نوممه تی موحه ممدوه ﷺ خوی گه وره به پیغه مبری خوا ﷺ و به شریعه ته که ی ده وله مندی کردن، بویه نه پښوستان به پیغه مبرانی پیشتره و نه پښوستان به (مُحَدَّث) هه بوو، چونکه شریعه ته که ی له هه موو پویه که وه ته واوه. به واتایه کی تر تاوه کو پوژی قیامت پښوستان به هیچ پیغه مبریکی دیکه نییه، چونکه شریعه ته که ی ته واوه گشتیه و سهرتاپای مرقایه تی نه و شریعه ته یان به سه و، چی تر پښوستان به پیغه مبریکی تر نابیت، بویه پیغه مبری خوا ﷺ فهرمویه تی: ((أَنَا خَاتَمُ النَّبِيِّينَ لَا نَبِيَّ بَعْدِي)) واته: ((من کوتاهه مینی پیغه مبرانم و هیچ پیغه مبریکی ترم به دوا دایه ت))، که وا بوو پاش پیغه مبری خوا ﷺ هر که سیك بانگه شه ی پیغه مبرایه تی بکات دروژنه و کافره به ده قی قورپان و سووننه ت، له م باره وه خوی گه وره ده فهرموی: ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمُ النَّبِيِّينَ﴾ [الأحزاب: ۴] واته: موحه ممدوه ﷺ باوکی هیچ یه که له پیاوه کانتان نییه به لکو نه و نیردراوی خواو کوتاهه مینی پیغه مبرانه. به لام نه ولیاو دوستان کوتاهه مینیان نییه، به لکو هر که سیك گوپرایه لی خواو پیغه مبره که ی بوو، له خوی گه وره ترساو ته قواکار بوو، نه وه بیگومان وه لی و دوستی خوی گه وره یه.

به لکو نه وهنده فه زیله و چاکه و، زانیاری و، کرده وهی چاکه ی بو کۆکردوته وه ی له نیوان پیغه مبه رانی دیکه دا بلاوی کرد بووه ^(۱) ئیتر نه وه زله ی خوی گه وره پیی به خشی، به ته نها له خواوه بوو _ نه وه ی که بو ی دابه زاندو، بو ی نارد _ نه ک له ریگه ی واسیته و نیوه ندکاریی مرۆقه وه ^(۲).

(۱) _ خوی گه وره نه وهنده فه زیله و چاکه و زانیاری و زانستی بو پیغه مبه ره که ی ﷺ کۆکرده وه که له نیوان پیغه مبه رانی پیشتردا بلاوی کرد بوونه وه، شه ریه تی پیغه مبه ری خوا ﷺ هه موو نه و شتانه ی تیدایه که مرۆقایه تی له هه ر زه مه ن و شوینی کدا پیویستی پیی بی، چونکه خوی گه وره شایه تی کامل بوون و ته واوی بو نه م شه رعه داوه و، ده فه رمویت: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ [المائدة: ۳] واته: نه مرۆق ئایینه که تانم ته واو (کامل) کردوه بو تان و چاکه و به هره ی خۆم به ته واوی پرشتوو به سه رتاندا و پازی بووم که ئیسلام ئایینتان بی. نه وه ش زانراوه که شتی (کامل و ته واو) پیویستی به غه یری خۆی نابیت، نه له پیشتر و نه له پاشتریشه وه.

(۲) _ نه وه ی خوی گه وره به پیغه مبه ره که ی خۆی به خشی، ته نها له خواوه بوو، له ریگه ی واسیته و نیوه ندکاریی هه یج مرۆقی که وه نه بوو، له راستیدا نه مه به رپه رچدانه وه یه که بو نه وانه ی ده لێن: گوايه پیغه مبه ران له کۆتاهه مینی نه ولایاوه زانست و ناسینی خوا (العلم بالله) وه رده گرن، ده لێن: پیویستیان به کۆتاهه مینی نه ولایاوه، چونکه کۆتاهه مینی نه ولایا پاسته وخۆ له خوی گه وره وه وه رده گریت.

نهمه به پیچہ وانہی ئولیاء دۆستانہ وہیہ، چونکہ ہر یکک پہ یامی موحمہ دی
 ﷺ پیگہ یشت، نابیت بہ وهلی و دوستی خوی گہورہ مہگر بہ شوینکہ وتن و
 پہرہ کردنی تہ وای موحمہ ﷺ^(۱) وه پیاء چاکان ہمووئہ و پٹیموونی و،
 زانستی بہ سوودو، نایینی راست و، کردہ وہ چاکانہی بہ دەستی دینیت تہا بہ وای
 واسیتہ و نیوہندکاری موحمہ دە وہیہ ﷺ^(۲)

(۱)۔ پاش ناردنی موحمہ مہد ﷺ هیچ کہ سیک بہ وهلی و دوستی خوی گہورہ
 نابیت، مہگر کہ سیک بہ تہ وایی شوینی بکویت و پہرہ وی بکات، لہم بارہ وہ خوی
 گہورہ دہ فہرمویت: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ
 غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ [آل عمران: ۳۱] واتہ: (نہی موحمہ مہد ﷺ) بلی ئہگر نیوہ خواتان
 خوش دە ویت کہ واتہ دوی من بکھون تا خواش نیوہی خوش بویت وه لہ
 گوناہہ کانتان خوش ببیت وه خوا لیخوشبووی میہرہ بانہ. ہر وہا خوی گہورہ
 دہ فہرمویت: ﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ [النور: ۵۴] واتہ ﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
 الرَّسُولَ﴾ بلی فہرمانبہرداری خواو فہرمانبہرداری پیغہ مہر ﷺ بن. ہر وہا
 دہ فہرمویت: ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ [آل عمران: ۱۳۲] واتہ: وه
 گوپراپہ لی خداو پیغہ مہر بن بیگومان میہرہ بانیتان لہ گہل ئہ کریت.

ہر وہا دہ فہرموی: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾ [الحشر: ۷]
 واتہ: وه ئوہی پیغہ مہر ﷺ پی دان و ہریگرن وه ئوہی لیتانی قہ دەغہ کرد وازی
 لیببن.

(۲)۔ ہموو ئوہی ئیماندار بہ دەستی دینیت، دوستی خوا بہ دەستی دینیت، لہ
 راستیدا بہ وای واسیتہ و نیوہندکاری شوینکہ وتن موحمہ دە وہیہ ﷺ، ئوہش بہ
 شوینکہ وتن و پہرہ و کردنی تہ وای پیغہ مہری خوا ﷺ دہ بیت، نہک وه کوئوہی
 ئوان دہ لئین: موحمہ مہد ﷺ ناسینی خوا لہ کڑتاہہ مینی ئولیاء و ہر دہ گریت.

هه‌روه‌ها ئه‌و كه سه‌ی په‌یامی پێغه‌مبه‌ریكى پێگه‌یشت، نابێت به‌ ولى و دوستێكى خوا
مه‌گه‌ر به‌ ته‌واوى شوێنى ئه‌و پێغه‌مبه‌ره‌ بكه‌وێت كه‌ بۆى نێردراوه‌⁽¹⁾.

وہ ہر کہ سیش بانگہ شہیہ کی وا بکات کہ لو نہ ولیاو دؤستانہی پہ یامہ کی
 موخہ مہ دیان ﷺ پیگہ یشتوہ، کہ سانیکیان تیدابہ پیگہ یہ کی دیکہ ی ہ یہ بڑ
 گہ یشتن بہ خوا، پیویستی بہ پیگہ کہ ی موخہ مہ د ﷺ نابیت نہ وہ کافر کی
 مولحیدہ^(۲)،

(۱) _ ههروهه ئهولياو دۆستانى پيش ناردنى موحه ممه ديش ﷺ، له راستيدا بوونه ته ئهولياو دوست به هوى شوينكه وتنى پيغه مبه ران (عليهم السلام) له زه مه نى خوياندا، نه وهى سه رپيچى پيغه مبه ران بگات وهلى و دوستى خواى گه و ره نيبه به لكو دوستى شه يتانه، ههچ ريگه يه كيش نيبه به خواى گه و ره بگات جگه له ريگه ي پيغه مبه ران و شوينكه وتنى پيغه مبه ران، كه وا بوو هه ر كه سيك بانگه شه ي نه وه بگات له ريگه يه كى تره وه به خواى گه و ره ده گات، كافرو گومرايه .

(۲) _ ٺوہ شتيڪہ گوماني تيڏا نبيہ، بہ راستي کافرو مولحيده، کہوا بوو ٺوہ صوفيانہی دهلين: بہ راستي خه لکي پيويستيان بہ ڪوٽاهه ميني ٺوليابه، تہ نانہت پيغہ مہرانيش پيويستيان بہ ڪوٽاهه ميني ٺوليابه گہورہ ترين بيٻروان _ پہ نا بہ خوا _ گہورہ ترين بيٻروا بوون و خوانہ ناسينہ، چونکہ وہلي نابي بہ وہلي تہنہا بہ ھوي شوينکہ وتني پيغہ مہرہ وہ ﷺ نہ بيت، ٺوہ کہ سہي شويني پيغہ مہري خوا ﷺ نہ کہ وٽ وہلي و دوستي خوانبيہ بہ لکو دوستي شہيتانہ.

وہ نہ گھر گوتی: من پئیویستم به موحہ ممہدہ لہ زانستی پوولت (علم الظاہر) نہک
لہ زانستی ناوہ کیدا (علم الباطن)^(۱) به واتاہ کی تر لہ زانستی شہریعہ تدا (علم الشریعہ)
پئیویستمان به موحہ ممہدہ نہک لہ زانستی حقیقہ تدا (علم الحقیقہ)، با دلنیا بیٹ لہ
جہولہ کہ و گاوردان خرابترہ، ئەوانہ ی گوتیان: موحہ ممہد پئیغہ مہرہ بۆ
نہ خویندہ وارہ کان نہک ئەہلی کیتاب^(۲)،

(۱) _ کہ سانیکیان دەلّین: من پئیویستم به موحہ ممہدہ ﷺ تہنہا بۆ فیر بوونی
زانستہ پو (علم الظاہر)، بہ لām زانستہ پەنہانہ کان (علم الباطن) زانستی دلانہ لہ مہدا
پئیویستم به موحہ ممہد ﷺ نییہ، من راستہ وخۆ ئەم زانستہ لہ خواہی گہورہ وہ
وہردہ گرم، ئەمەش دیسان گہورہترین کوفرہ، بہ لکو ئیمہ لہ ہەردوو زانستہ کہدا
پوالت و پەنہان پئیویستمان به موحہ ممہدہ ﷺ، بۆیہ دلہ کان چاک نابن و ئیمان
ناہینن مہگەر بہ شوینکە وتنی پئیغہ مہرہ ﷺ.

(۲) _ ئەوانہ ی دەلّین: ئیمہ لہ زانستی پەنہان دا (علم الباطن) پئیویستمان به
پئیغہ مہرہ نییہ، بہ لکو تہنہا لہ زانستی پوالت تدا (علم الظاہر) پئیویستمان پئیہ تی، ئەم
جۆرہ کہسانہ ئیمانیاں بہ ہەندئ قورپان ہیناوە، بہ ہەندیکی تری کوفر دەکەن،
ئەمانہ لہ و جہولہ کانہ خرابترن کہ دەلّین: موحہ ممہد پئیغہ مہرہ، واتہ: ہەندیک لہ
جہولہ کہ، چونکہ ہەندیک لہ جہولہ کہ و گاوردہ کان ہەن دانبہ وەدا دەنن کہ موحہ ممہد
پئیغہ مہرہ ی خواہی ﷺ بہ لām دەلّین: تہنہا بۆ نہ خویندہ وارہ کان پئیغہ مہرہ بووہ واتہ:
عەرہ بہ کان، بۆ جہولہ کہ و گاوردہ کان پئیغہ مہرہ نہ بووہ، ئەمە گہورہترین کوفرہ،
چونکہ پەیا مہ کہ ی موحہ ممہد ﷺ گشتیہ بۆ ئادە میزاد و جنۆکە، بہ لām گہورہترین
کوفر بەشی ئەو کہسانہ یہ کہ دەلّین: ئیمہ ئیمان بہ زانستہ پوالت تہ کان (علم الظاہر)
دینن، بہ لām بۆ زانستی پەنہانہ کان (علم الباطن) ئیمہ بہ بی پئیغہ مہرہ ان بہ دەستی
دینن.

چونكه ئهوان برهوان به هه‌ندىك له ته‌ورات هه‌ناو به هه‌ندىكى ترى بيه‌روا بوون، بويه به‌وه كافر بوون، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ى ده‌لىت: موحه‌مه‌د به زانستى پوه‌كاره‌وه (علم الظاهر) نيردرا نه‌ك به زانستى ناوه‌كى (علم الباطن)، با دلنيا بي‌ت به هه‌ندىك له‌وه‌ى كه هه‌ناويه‌تى باوه‌پى هه‌ناوه‌و، به هه‌ندىكى ديكه‌ش كه هه‌ناويه‌تى كوفرى كردوه‌و، ئه‌م كه‌سه كافره‌و^(١)

(١) _ پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ به هه‌ر دوو زانسته‌كه‌وه زانستى پوه‌اله‌ته و په‌نهان نيردراوه، به‌لام ئه‌و كه‌سه‌ى ده‌لىت: ته‌نها به زانستى پوه‌اله‌ت نيردراوه نه‌ك زانستى په‌نهان، ئه‌و كه‌سه ئيمانى به هه‌ندىك له قورئان هه‌ناوه كه زانستى پوه‌اله‌ته (علم الظاهر) وه به هه‌ندىكى ترى كوفرى كردوه كه زانستى ناوه‌كيبه (علم الباطن)، له‌و باره‌وه خواى گه‌وره ده‌فه‌رموى: ﴿وَيَقُولُونَ نُوْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا (١٥٠) أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا﴾ [النساء: ١٥٠-١٥١] واته: وه ده‌لىن باوه‌پ به هه‌ندىك (له پيغه‌مبه‌ران) ده‌هه‌نين وه باوه‌پ نا‌هه‌نين به هه‌ندىكى تريان و ده‌يانه‌وى له‌و نيوانه‌دا ريگه‌يه‌ك بده‌نه به‌ر ئا ئه‌وانه به‌راستى بى باوه‌پى ته‌واون. پيويسته ئيوه ئه‌م شتانه بزنان، چونكه له‌م كاته‌دا كاروباريان ئالوز و مه‌ترسيدار بووه، به لاي زوريك له خه‌لك و، به لاي ولا‌تانىكى زوره‌وه ئه‌مانه بوونه به نوينه‌رى ئيسلام و موسلمانان، بويه به‌ناچارى هه‌ر ده‌بى حه‌قيقه‌تيان ئه‌و كه‌سانه بزانى.

زۆر له وانه کافر تره، چونکه زانستی ناوه کی (علم الباطن) _ که بریتیه له: زانستی ئیمانی دلان و زانیاریه کانی و بارو حاله کانی (علم ایمان القلوب و معارفها و أحوالها) _ بریتیه له پهیدا کردنی زانست سه بارهت به حهقیقهت و شته جیگیره پاسته کانی ئیمانی ناوه وه (هو علم بحقائق الإيمان الباطنة)، وه ئه مه زۆر به پیز تره له زانینی ته نه کارو کرده وه پواله تیه کان ئیسلام^(۱).

که وا بوو نه گهر که سیک بانگه شهیه کی وای کرد که گوايه موحه مه د ﷺ ته نه ئه م کارو بارو شته ئاشکراو پواله تیه نه ی زانیوه نه ک حهقیقهت و شته جیگیره پاسته کانی ئیمان، وه ئه و حهقیقه تانه ی ئیمانی په نهان له قورپان و سووننه ته وه وه رناگیرین، با دلنیا بیت باوه پی به به شیک له وه هیه که پیغه مبه ری خوا ﷺ هیناویه تی و کوفریش کردوه به به شه که ی تری^(۲).

(۱) _ ئیمانی نیو دله کان زۆر له ئیمانی ئاشکرای پوالهت و ئیسلامی ئاشکرای پواله تی به پیز تره، کرده وه ی دل وه ک ترس و ئومید و خاکیتی و ملکه چی و ... هتد ده گریته وه که شوینه کانیان دله، ئه و کرده وانه ی دل بنچینه یه بو ئیمانه پواله تیه که ئیمانه پواله تیه که ی له سه ر داده مه زری، چونکه ئه گهر ئیمان له دلدا نه بیت، با مرؤف نوپژ بکات و، پۆژوو بگریت سوودی بو نابیت، تاوه کو له پوالهت و په نهایشه وه ئیماندار نه بیت.

(۲) _ ئه مه بهر په رچدانه وه ی زیده پۆی که رانی ئه هلی، وه کو زانراوه له سه ره تای دروستبوونیدا مه به ستیان ته نه ا کۆششکردن له په رستن و، ته قه شوف و، به ده رخستنی زوهد بوو، ئه مه ش خۆی بو خۆی ستایش کراو نییه، چونکه قورسکردنی ئایینه که ی خوای گه وره یه، ناره حه تی ده خاته سه ر نه فسی مرؤف، چونکه کاتی چه ند که سیک له هاوه لانی پیغه مبه ری خوا ﷺ ویستیان په رستنه کانی نوپژو، پۆژوو، ژن نه خواستن له سه ر خۆیان قورسکه نه وه، پیغه مبه ری خوا ﷺ وه لامیدانه وه، پیی فهرموون:

((به لام من نويز ده که م و ده شنووم، پوژوو ده گرم و ده شیشکینم، هاوسه رگبریش ده که م، بویه هر که سینک له سووننه ته کانم لا بدات، له من نییه)) نایینی نیسلام نایینی مامناوه ندیتی و میانره وییه، چونکه دلی مرؤف به مامناوه ندیتی و میانره وی ناسووده ده بیت، به لام قورسکردنه وهی په رستن سهختی بۆ مرؤف دروست ده کات، له نه نجامیشدا ناتوانیت له سر نه نجامدانی په رستنه کان به رده وام بیت، چونکه مرؤف ناتوانیت به رگی ناره حه تییه درێژخایه نه کان بگریت، له مرؤف داواکراوه له سر نه نجامدانی په رستنه کان به رده وام بیت، بویه پیغه مبهری خوا ﷺ فرموویه تی: ((أَحَبُّ الْأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى أَدْوَمُهَا وَإِنْ قُلَّ)) رواه البخاري، واته: ((خوشه ویستترین په رستنه کان به لای خواوه به رده وامترینیانه)) واته: ئینسان له سر نه نجام دانی به رده وام بیت) با که میش بیت))، پیغه مبهری خوا ﷺ له باره ی نه و که سانه وه که په رستنه کان له سر خویان قورس ده که نه وه فرموویه تی: ((فَإِنَّ الْمُبْتَ لَا أَرْضًا قَطَعَ وَلَا ظَهْرًا أَبْتَى)) واته: وه کو نه و که سه مه به که له ریکردندا حه وانه وه به خوی و چوار پیکه شی نادات و، پاشان چوارپیکه ی ماندوو ده بیت و خراپ ده بیت و، په کی ده که ویت و، له وانه یه له چۆله وانه کدا بمییتیه وه، ئیتر نه مه سافه که ی بری و، نه چوارپیکه شی بۆ خوی هیشته وه. ئانه مه یه سیفته ی نه و که سانه ی که دین قورس ده که ن نه مه له لایه که وه، که خوی بۆ خوی مه ترسیداره و ریکری لیکراوه، له لایه کی دیکه شه وه مه ترسیه کی خراپتری هیه، نه ویش نه وه یه که چهند کرده وه یه کی نه نجام داوه پیغه مبهری خوی ﷺ فرمان له سر نه بووه، نه ویش په لکیشی ده کات بۆ ئیلحاد بوون له نایینی خوادا، وه کو نه وه ی له سر دهستی پاشینانی پوویدا، تا نه و ناسته ی گوتیان: وه لی و دوست له پیغه مبهر چاکتره، به لام نایا له پیغه مبهران _ عليهم الصلاة والسلام _ چاکتر هه ن، نه وان ده لئین: نه خیر، نه ولیا چاکترن،

مه به سستیان به ئه ولیا صوفیه کانه، مه به سستیان ئه وه یه که صوفیه کان له پیغه مبه ران چاکترن، چونکه راسته وخۆ شت له خواوه وهرده گرن، ئایا ره گه زی مړوف ده توانیت راسته وخۆ له خواوه وهر گریت؟، نه خیر، ئه و شته له توانای مړوفدا نییه، مه گه ر له ریگه ی وه حی و سروشه وه یان له ریگه ی قسه کردنی بیستراوی پشت په رده وه بیټ وه کو موسا پیغه مبه ر _ علیه السلام _، به لام ئه و که سانه ی بانگه شه ی وا ده که ن که راسته وخۆ له خواوه وهرده گرن، یان له گه ل خوادا داده نیشن و ده لئین: پیغه مبه ران ناسینی خوا له ئه ولیاوه وهرده گرن، چونکه ئه ولیا راسته وخۆ ئه و زانسته له خواوه وهرده گرن و، پیغه مبه رانیش له ئه ولیاوه وهرده گرن، ئه وانه له گومراییه کی گه ورده دان، ئه وانه ته ماشاکه ن ده رچوون یان له ئایینی خوای گه وره به چ ئاستیکی خرابیکی گه یاندوون، بنچنه ی هه موو ئه مانه بۆ بیدعه ده گه پیته وه، بیدعه مړوف بۆ شه پو خراپه راده کیشت، جا ئه و شه پو خراپه یه له وانه یه زور بیټ و، له وانه یه پیده چی که میش بیټ، بیدعه خهیری تیدا نییه، له بهر ئه مه یه پیغه مبه ری خوا ﷺ ناگاداریی و ووشیاری له باره وه داوه، خه لکی به شیوه یه کی ترسناک لی ترساندوه، ئه وان ده لئین: ئه ولیا له پیغه مبه ران چاکترن، کوئا ئه ولیا له کوئا پیغه مبه ر چاکتر، چونکه ئه ولیا راسته وخۆ شته کان له خواوه وهرده گرن، مه به سستیان به ئه ولیا صوفیه کانه که به ئه ولایان، بی ئابرووی و جورئته کردنیان به رامبه ر به خوا به و ئاسته ی گه یاندن، هوکاری ئه مه ش ده گه پیته وه بۆ لی دانی ده روازه ی بیدعه و، ده رچوون له شه رعه که ی پیغه مبه ری خوا ﷺ، ئه وان ده لئین: پیغه مبه ر زانستی ناشکرای پواله تی وهرده گریت، به لام ئه وان زانستی په نهان (علم الباطن) وهرده گرن، گوايه ئه وان شتانیک ده زانن پیغه مبه ران نایزانن، چونکه پیغه مبه ران شته پواله کان وهرده گرن و، ئه وه ش که بۆ خه لکی باسی ده که ن ته نها زانسته پواله تیه کانه، به لام

نهوليا حه قيقهت و شته په نهانيش ده زانن. نه وان ته نها له شتانيكدا شويڼي پيغه مبه ران
 ده كه ون، نيترو وه كو نه وانه يان ليديت كه بپوا به به شيك له كتيابي خوا ده كه ن و كوڼر
 به به شه كه ي تر ده كه ن، چوڼ له شتانيكدا شويڼي پيغه مبه ر ده كه ون و، له شتانيكي
 تر يشدا موخاله فې ده كه ن؟ چوڼ جيا ده بيته وه له پيغه مبه ر خوا و بانگه شې
 نه وه ش ده كه ي تو له نه و چاكتري؟ نه مه بپوا بوونه به هينديك له شه ريعه ته كه ي و
 بپېروا بوونه به هينديكي ديكې، دلنياه نه مه له كوڼري نه و جووله كانه توند تره كه
 خواي گوره له باره يانه وه ده فهرموي: ﴿أَقْتَرُمُونَ بَعْضُ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا
 جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَى أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا
 اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ [البقرة: ۸۵] واته: جا نايا بپوا ده هينن به هنديك له ته وپات،
 و بې بپوا ده بن به هنديكي تري جا تو له ي نه و كه سانه كه وا بكن له نيوه هر
 ريسوايي و به د ناوي به له ژيانې دونيادا وه له پوژي دوايشدا ده كه پيترينه وه بو ناو
 سه ختري سزا وه خوا بې ناگا نيبه له وه ي كه ده يكن. ته ماشاي نه و هره په شانه
 بكن له لايه ن خوا بو نه وانه ي نيمان به هندي له وه ي پيغه مبه ري خوا ﷺ دينن و،
 بې بپوا ده بن به هنديكي ديكې، چونكه نه وان ده لئين: له شته پواله تيه كان (الظاهر)
 گوپرايه لي پيغه مبه ر ﷺ ده بين و، له شته په نهان و شاراوه كاندا (الباطن) گوپرايه لي
 نابين، نه خير پيغه مبه ري خوا ﷺ زانستي پواله ت و په نهاني هيناوه، به لام نه وان
 ده لئين: نيمه له شته په نهان كان دا گوپرايه لي نابين و، له شته ناشكرا پواله تيه كان دا
 (الظاهر) گوپرايه لي پيغه مبه ر ﷺ ده بين، نه مه ش بپوا بوونه به هندي له وه ي
 پيغه مبه ري خوا ﷺ هيناويه تي و، بې بپوا بوونه به هنديكي ديكې.

وه نه مه له وکسه شه پر تر و خراپتره که ده لیت: ئیمان به هه ندیکی دینم و کوفر به هه ندیکی ده که م و، بانگه شه ی نه وه ناکات که نه وه ینده ی ئیمانی پی یناوه ناست
نزمترین هه ر دوو به شه که یه^(۱).

(۱) _ جووله که برپا به یندیکی دینن و، برپا به یندیکی ناهینن، واته برپایان به وه یه که موحه ممه د ﷺ پیغه مبه ری خواجه به لام برپایان به وه نییه که بو نه وان نیردرابیت، به لام بانگه شه ی نه وه شیان نه کردوو که نه وه ی برپای پیده که ن ناست نزمترینی هه ر دوو به شه که یه، به لام صوفیه کان بانگه شه ی نه وه ده که ن که ناست نزمترینی هه ر دوو به شه که یه، نه مه ش له پوو پواله تیه که یه پووکاریه که یه، که له ناوه کیه که ناست نزمتره. واته نه وه ی که موحه ممه د ﷺ یناویه تی ناست نزمترینه و، به بانگه شه ی نه وان نه وه ی نه یه یناوه ناست به رزتره.

گومرای نهوانه‌ی وه‌لایه‌ت و دوستایه‌تی له پیغه‌مبه‌رایه‌تی به‌چاکتر دادنه‌نین

وه نه‌و مولحیدانه: بانگه‌ش‌ه‌ی نه‌وه ده‌که‌ن که وه‌لایه‌ت و دوستایه‌تی له پیغه‌مبه‌رایه‌تی چاکتره^(۱) وه سه‌ر له خه‌لکی ده‌شیوینن و، ده‌لین: وه‌لایه‌ت و دوستایه‌تی که‌ی موحه‌مه‌د له پیغه‌مبه‌رایه‌تی که‌ی چاکتره‌و، نه‌م شیعره‌ش ده‌لین:

مَقَامُ النُّبُوَّةِ فِي بَرْزَخٍ قُوتِقَ الرَّسُولِ وَدُونَ الْوَلِيِّ! ^(۲)

واته: پله‌و پایه‌ی نبوه‌ت که‌مێک له پایه‌ی په‌سول به‌رزتره‌و له به‌و پایه‌ وه‌لش به‌نزمتره‌وه ده‌لین: ئیمه له وه‌لایه‌ت و دوستایه‌تی که‌یدا به‌شداریتیمان کردوه که زۆر له په‌یامه‌که‌ی به‌رزتره‌، نه‌مه‌ش گه‌وره‌ترین گومرایه‌کانیانه^(۳)،

(۱) _ به‌لێ، گوايه وه‌لی و دوست له پیغه‌مبه‌ر چاکتره‌، وه‌لایه‌ت و دوستایه‌تیش له پیغه‌مبه‌رایه‌تی چاکتره‌، چونکه دوست پاسته‌وخۆ له خواوه شته‌کانی وه‌رده‌گریت. (۲) _ به‌لای نه‌وانه‌وه نه‌بی له په‌سول به‌رزتره‌، به‌لام له‌گه‌ڵ هه‌موو چاکه‌که‌یدا له وه‌لی و دوست نزمتره‌، که‌وا بوو به‌لای نه‌وانه‌وه وه‌لی له نه‌بی و له په‌سولیش به‌رزتره‌، ئایا دوا‌ی نه‌و گومرایه‌کان گومرایه‌کی تر هه‌یه؟، دێره‌که‌ش شیعرێ ئیبن و عه‌ره‌به‌.

(۳) _ نه‌وان ده‌لین: پیغه‌مبه‌ر وه‌لایه‌ت و په‌یامی هه‌یه‌، وه‌لایه‌ت و دوستایه‌تیش له په‌یام چاکتره‌، بۆیه ئیمه له وه‌لایه‌ت و دوستایه‌تی که‌یدا به‌شداریمان کرد، نه‌گه‌رجی نه‌و به‌په‌یامه‌وه تاییه‌تکراوه‌، وه‌لایه‌ت له په‌یام چاکتره‌.

چونکه هیچ که سیک هاوشیوازیکی موحه ممدی نه کردوه له وه لایهت و دۆستایه تیه که یدا، نه ئیبراهیم و، نه موسا، ئیتر نه و مولحیدانه چۆن بتوانن هاوشیوازیکی پیغه مبه ری خوا بکن نه و بکن^(۱).

وه هه موو په سولیک نه بی بیه، وه هه موو نه بی به کیش وه لی و دۆسته خواجه^(۱)،

(۱) _ پیغه مبه رمان موحه ممد ﷺ کوتاهمینی پیغه مبه رانه، خوی گه وده بۆ هه هه موو مرفایه تی نار دویه تی، خوی گه وده به چهند خاسیه تیکه وه تاییه تی کردوه، که له هیچ که سیک دیکه دا نییه، بۆیه له پیغه مبه رانی دیکه چاکتره، هه ر که سیک گومانی له مه دا هه بیّت کافره، هه ر به کیک که سیک تر له موحه ممد ﷺ به چاکتر دابنیت کافره نه گه رچی نه وه ی به چاکی داناوه پیغه مبه ریکیش بیت له پیغه مبه ران، که وا بوو ده بیّ بارو حالی نه و که سانه چۆن بیت که صوفیه ک له موحه ممد ﷺ به چاکتر داده نین، بیگومان گه وده ترین کوفرو گه وده ترین گومرا بوونه.

(۲) _ پاش نه بووه ت په یای خوا گه وده ترین شته، له دوی نه وانه وه وه لی و دۆست دیت، په سول: بریتیه له و که سه ی شه رعیک بۆ وه حی کراوه و، فه رمانی پیکراوه به خه لکی رابگه یه نی، به لام نه بی: بریتیه له و که سه ی نیردراوه و حوکم به شه ریه تی پیغه مبه رانی پیش خۆی ده کات، وه کو نه بیه کانی به نی ئیسرا ئیل که حوکمیان به ته و رات ده کرد که بۆ موسا دابه زینرا بوو، له م باره وه خوی گه وده ده فه رموی: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ﴾ [المائدة: ۴۴] واته: بیگومان ئیمه ته و راتمان نارده خواره وه که رینموونی و پووناکی تیدا بوو پیغه مبه ران حوکمی پیده کهن. نه و پیغه مبه رانه حوکمیان پیده کرد که له پاش نه وه ات بوون، نه وان ده لین: ئیمه له نه بیه کان چاکترین، خویان خستۆته پله ی به رزه وه، به لام به لایانه وه په سول نزمترین شته، به لای نه وانه وه ریزه ندیه که به م جۆره یه: وه لی، نه بی، په سول. به لام یاساکه نه وه یه که په یای خوا له نه بووه ت گشتی تره، چونکه هه ر په سولیک نه بی به نک به پیچه وانه وه.

كەرا بوو پەرسول ھەم نەبى و دۇستىشە، وە پەيامەكەى نبوۋتەكە لە خۇگرتوۋ،
 نبوۋتەكەشى وەلايەت و دۇستايەتەكەى لە خۇگرتوۋ^(۱)، كەرا بوو چۇن ئەو وەلايەت و
 دۇستايەتەى كە بەھزى نبوۋتەكەيەوۋە بۇى بەدېھاتوۋە لە نبوۋتەكەى چاكتر بىت كە
 وەلايەت و دۇستايەتەكەشى بۇ بەدېھاتوۋە، وە ئەگەر وا دابىنن كە خۇاى گەورە تەنھا
 كرىيەتى بە پىغەمبەر بە بى نەوۋەى وەلايەت و دۇستايەتى خۇاى ھەبىت، ئەمە
 گرېمانىكى ھەلە و نەگونجاوۋە^(۲) چۈنكە لەو حالەتەدا كە وەھى بۇ ناردوۋە ناگونجىت وەلى
 و دۇستى خۇا نەبىت^(۳) وە ھىچ نبوۋتەتېكىش نىيە لە وەلايەت و دۇستايەتى خۇاى
 گەورە بەدەر بىت^(۱)،

(۱) _ پىغەمبەرى خۇا ﷺ پەيام و نەبوۋەت و وەلايەت و دۇستايەتى ھەموۋى
 نىدا كۇ بۇتەوۋە، نىتر چۇن صۇفەك لەو چاكتر بىت.

(۲) _ ھەرگىز شىاۋ نىيە خۇاى گەورە پىغەمبەرىك بىنئىت كە وەلى و دۇستى
 خۇى نەبىت، ئايا كەسى عاقل و ژىر شتى لەو جۇرە دەلئىت ؟ صۇفەكان خۇيان بەم
 جۇرە قسانەوۋە پابەند كرىوۋە، بۇچى ؟ گوايە خۇاى گەورە كەسىكى ناردوۋە وەلى
 نىيە، بەكك نىيە لە ئەولياكان نىيە، چۈنكە بە لاي ئەوانەوۋە تەنھا ئەولياى
 صۇفەكان ئەولياى خۇان كە صۇفەن.

(۳) _ بەلى، خۇاى گەورە ھىچ كەسىكى نەناردوۋە مەگەر بەكك بوۋە لە دۇستانى
 خۇى، ھەرگىز دوزمىنى خۇى نانئىرئىت.

(۴) _ وە ھىچ نبوۋتەتېكىش نىيە بەدەر بىت لە وەلايەت و دۇستايەتى خۇاى گەورە،
 چۈنكە پەيام نەبوۋەت لە خۇ دەگرتت، نبوۋەتېش وەلايەت و دۇستايەتى لە خۇ دەگرتت،
 ھەموۋ پەرسولئە نەبى يە، نەبوۋەتېش وەلايەت و دۇستايەتى لە خۇ دەگرتت، ھەموۋ
 نەبىيەك وەلى و دۇستە، نەك بە پىچەوانەوۋە، بەلام مەرج نىيە ھەموۋ وەلى و دۇستىك
 نەبى و پەرسول نىيە، بەلكو ئەوۋە فەزل و شەرافەتە كە وەلى و دۇست شوئىنكە وتوۋى
 پەرسول بىت، ئەگەر شوئىنكە وتوۋى پەرسول نەبوۋ بىگومان دوزمىنە نەك دۇست.

له کاتیدا نه گهر واش دانرا نبوه تیکی بڼه ولایهت و دوستایه تی هه بیت، نه وه دلنیا بن هیج که سبک ناتوانیت هاوشیوهی پیغه مبهری خوا ﷺ له ولایهت و دوستایه تی خوی گهره دا بگات^(۱).

وه نه وانه ده لښ: وه کو نه وهی خاوه نی کتیبی (الفصوص) نښ و عهره بی^(۲) ده لښ: گوايه نه وان نه و شتانه ی بیان ویت له و سرچاوه وه وه ری ده گرن که فرشته که لیوهی وهرده گریت، بۆ پیغه مبهری خوی ﷺ سروش ده کات^(۳)،

(۱) _ پیغه مبهری خوا ﷺ ته واوترین و کاملترین دوستانی خوی گهره یه، نه و چاکترین خه لکی خوايه، کوتاهه مینی پیغه مبهرا نه، چاکترین دوسته کانی تی، چاکترین پیغه مبهره کانی تی، فزل و چاکه کانی له پوړی قیامه تدا له کاتی شه فاعه تی گهره و، (المقام المحمود) دا ناشکرا ده بیت، کاتی پیغه مبهرا نی (أولو العزم) له شه فاعهت و تکاراری پاشه کشه ده که ن و، پیغه مبهری خوا ﷺ پیش ده خه ن.

(۲) _ نښ و عهره بی چه ندین کتیبی هه یه پرن له ئیلحاد، وه کو (فصوص الحکم)، به داخه وه نه م کتیبه ته حقیق کراوه و چاپکراوه و، په نگه له کتیبخانه کانه و پیشانگا کانی شماندا بفروشریت، له کاتی کدا ئیلحادی تیدایه، هه روه ها کتیبی (الفتوحات المکیه) شی هه یه، به فتوحات ناویناوه گوايه خوی گهره له مه که نه و شتانه ی فته تح کرده و ناشکرا کرده و.

(۳) _ پیغه مبهری خوا له پڼگی فرشته که وه وهرده گریت، په سول و نه بی هه ر دوکیان له پڼگی فرشته وه وهرده گرن، که چی نه وان به ته نها پاسته وخو له سرچاوه سرکه که وه واته: له خوی گهره وه وهرده گرن، به م شیوه بیت نه وان له په سول و نه بی چاکترن، ته ماشاکه ن شه یتان به چ ناستی کی گه یاندوون. پاشان قسه یان له عه قلیشدا، به و جوړه بیروباوه پی فله سه فیانه شیان بۆ دروست بوو، وه ک و فله سوفه مولحیده کانی یونان، کومه لیکیشیان چوونه سر پڼبازی به ره می صوفی هیندیه کان.

هۆكاری ئەمەش دەگەرێتەو بۆ ئەوەی كە ئەو شتەیان لە بیروباوەڕی فەیلەسوف
مولحیدەكانەو پەیدا كرد، پاشان لە قالبی موكاشەفەو دەریان دەهێنا^(۱)، چونكە
فەیلەسوفەكان دەیانگوت: ئەفلاك قەدیمەو ئەزەلیەو سەرەتای نییە^(۲)، وەكو ئەوەی
نەرستو و شوینكەوتوانی دەلێن، سەرەتا كە ی (موجب بذاته) یە^(۳)

(۱) _ فەلسەفەیان وەرگرت بە لا بە فەلسەفەیان ناوێنا، بەلكو بە موكاشەفەیان
ناونا _ گواپە راستەوخۆ شتەكانیان لەخوای گەورەو بۆ ئاشكرا دەبیّت _ لە كاتی كدا
لە فەیلەسوفەكانیان دزیوو، داویانەتە پالی خوای و، بەموكاشەفاتیان ناوناو،
دەلێن: ئەمانەمان بەهۆی وەلایەت و دۆستایەتی خواو دەستگیر دەبیّت كە هیچ
كەسیكى تر پێی ناكات.

(۲) _ فەیلەسوفە یۆنانیە كۆنەكان برۆیان بەخوای گەورە نییە، برۆیان بەو نییە
كە زاتیكى خولقی نەرەبیّت، دەلێن: ئەفلاك: واتە ئاسمانەكان و زەمین و شاخ و
هەموو مەخلوقاتى تر نەخولقی نراو و دانەهینراو بەلكو هەر لە گەل بوونی خوای
گەورەدا هەبوو، ئەمەش بە كۆ دەنگی و یەك دەنگی هەموو موسلمانان و تەنانەت
جوولەكەو گاورانی كوفەر، چونكە هیچ شتێك ئەزەلیی و بێ سەرەتا نییە جگە لە
خوای گەورە، خوای گەورە خولقی نەرەو، هەر شتێكى تر خولقی نراو.

(۳) _ (موجب بذاته): (موجب) پێچەوانەى (مُحَدَّث) ه واتە: پێچەوانەى داھینراو
خولقی نراو، واتە هەر خۆی هەبوو و خوای گەورە دروستى نەكردووە، ئەمەش یەكێكە
لەو مەسەلانەى كە بەلگەى لەسەر كوفرى ئێبى وسینا و كەسانى ترى هاوڕای، ئەوان
لەسەر بیروباوەڕى فەیلەسوفانى یۆنانى كۆن بوون، برۆانە: الأنزیت: (موقع الشيخ أبي
مالك عبد الحميد بن خليوي الجهني: شرح الفرقان بين أولياء الرحمن وأولياء الشيطان)،
وەرگێژ.

وہ کو ئوہی پاشینانیان ئیبن وسینا وهاوشیوانی^(۱) دەیلین، ئو جۆره که سانه نالین:
 هه موو ئو شتانه هی پهروه دگاریکه که ئاسمانه کان و زه مین و ئوہی له نیتوانیاندایه
 به شەش پۆژ دروستیکردون^(۲) وه گوايه خوای گه وړه شته کانی به خواست و ویستی
 خۆی دروست نه کردووه (ولا خلق الأشياء بمشيئته وقدرته)^(۳)،

(۱) _ ئیبن وسینا: به (الرئيس) ناو ده برت، بنه رەتی له تایه فهی ئیسماعیلیه،
 چووه نیتو فه لسه فه وه، بو به که سیتی مولحید، بابی جووله که بووه.

(۲) _ خوای گه وړه ئاسمانه کان و زه مینی به شەش پۆژ دروست کردون، ئو
 به دیهینانه ئه فلاکیش: واته پیره وهی ئه ستیره کانیش (بحاري الكواكب) ده گرته وه،
 که واته ئه مانه به دیهینراو و مه خلوقن، فه یله سوفه کان بریایان به ئه ستیره کان هه بوو،
 وه له جیاتی خوای گه وړه ده یان په رستن بۆیه ئه ستیره ناسی له سه ر دهستی
 نه وانه وه په یدا بوو، که پووداوه کانیاں بۆ کاریگری ئه ستیره کان ده گه رانده وه، خوای
 گه وړه پیتی راگه یاندون که ئاسمانه کان و زه مین و هه موو شتیکی دیکه ی
 دروستکردووه، که وا بوو ئه مانه دروستکراون و، ئه زه لی نین وه کو ئوہی
 فه یله سوفه کان ده یلین.

(۳) _ به لکو له و بریایه دان که شته کان به زه روردهت و هه ر بۆ خۆی له سروشته وه
 هه ن، له سروشتی هاتونه ته وجود، پهروه دگاریکی نییه به دیهینابیت و
 خولقاندبیتی، بریایان به پهروه دگار نییه، بریایان به پیغه مبه رانیش نییه، به لکو ته نها
 پشت به فه لسه فات و بیرو بۆچونه کانی خۆیان ده بهستن.

وه گوايه خواى گه وده علمى به (الجزئیات) نيبه، نه وان يان به ته وایى نكولیی له زانینى،
خوای گه وده ده کەن، وه کو قسه که ی نه رستو، یان ده لێن: له راستیدا له کاروبار شته
گه واده کاندای ته نهها گه شتیه کان (الکلیات) ده زانیت^(۱) وه کو نه وده ی نیه ی وسینا ده یلنیت.

(۱) _ بپوایان به وه نیه خواى گه وده غیب بزانییت، بپوایان به ودهش نیه که خواى
گه وده شته وود و بچوکه کان (الجزئیات) له م گه ردونه دا بزانییت، (الجزئیات): بریتین له
پووداوه کان و مه خلوقاتى تری سه ر نه م زه مینه، بپوایان به هر مه مو نه مانه نیه،
نه مه یه بیروباوده ی فه یله سوفه کان، مه به ستی سه ره کی شیخولنیسلام _ په حمه تی خوا لى
بیت _ نه وده یه که بۆمان پوون بکاته وه صوفیه کان له کوپوه نه و نیلحاده یان وه رگرتووه،
نه وان له فه یله سوفه کانه وه وه ریانگرتووه، به راستی نه م بیروباوه په جینگه ی
سه رسوپومانه، گوايه خواى گه وده گه شتیات (الکلیات) ده زانیت و، بهش بهش و
دانه دانه کان (الجزئیات) نازانییت، هر مه مو ی گو مپاییه، خواى گه وده هر مه مو شتیك
ده زانییت، نه وده ی بووه، نه وده ی ده بییت، نه وده ی نه بووه، وه نه گه ر ببییت چون ده بییت،
خوای گه وده به هر مه مو شتیك زانایه، له راستیدا گه شتیات (الکلیات) ته نهها له خه یالدا بوونی
هه یه، به لام له ده ره وه ته نهها بهش بهش و دانه دانه کان (الجزئیات) هه ن، ته نهها شتی
تایبه تی بینراوی بهش بهش و دانه دانه (الجزئیات) هه ن: نه وه مانگه، نه وه خوړه، نه وه
زه ویه، نه وه ناسمانه، نه وه نه ستیره یه، نه وه به رده، نه وه ئاده مییه، نه مانه ن
به شبهش و دانه دانه کان (الجزئیات)، به لام گه شتیات (الکلیات) ته نهها له خه یالدا بوونی هه یه
بۆ نمونه نینسانیه ت و مرقایه تی نه مه شتیکی گه شتییه (الکلیه)، ئایا له ده ره وه ی خه یال
شتیک هه یه به ناوی نینسانیه ت و مرقایه تی هه ستی پی بکرنیت و ببینرنیت، نه خیر شتی
به و جۆره نیه، شتیك له ده ره وه نیه نینسانیه ت و مرقایه تی ناوییت، له ده ره وه ته نهها
به شبهش و دانه دانه کان (الجزئیات) هه ن، واته شته کان به ورده کاری هه ن به نمونه ی
مرۆف: نه مه زه دیده، نه مه عه مره، نه مه به کره، ته ماشا ده که ییت شته کان به شبهش و
دانه دانه ن (الجزئیات).

حقیقه‌تی نه م فسه‌ش: نکلیرکدن له زانینی خوای گه‌وره به‌شته‌کان، نه‌گینا
 مه‌موو شتیک له‌دوره‌وره بینراوه به‌شبه‌شه‌و دانه‌دانه‌یه (نَعْنُ خُرَی)، نه‌فلاک:
 مه‌موو شتیک بی‌نراوی به‌شبه‌شی دانه‌دانه‌یه (خُرَی)، مه‌روه‌ما مه‌موو جفرد
 چه‌شته‌کان (الأعیان) سیفات و کرده‌وه‌کانیشیان. نه‌گه‌ر به‌گویره‌ی بۆچونه‌کانی
 نه‌وان بیت بینگومان نه‌وه‌ی ته‌نها عیلمی گشتیات (الکلیات) مه‌بیت نه‌وا هیچ شتیک له
 باره‌ی موجودات و مه‌بوونه‌کانه‌وه نازانیت^(۱)، له‌کاتیکدا گشتیات (الکلیات) له
 راستیدا ته‌نها له‌خه‌یالدا بوونی مه‌یه نه‌ک له‌شته‌دیاریکراوه‌کان (الأعیان)^(۲).

نه‌م باسه‌ش به‌دریژی له‌کتیبی (درء تعارض العقل و النقل)^(۳) و غه‌یری نه‌ویشدا
 مه‌یه.

(۱) _ به‌لی، مه‌ره‌موو مه‌بووه‌کان پارچه‌پارچه و به‌ش به‌شن، به‌لام گشتیات
 (الکلیات) ته‌نها له‌خه‌یالدا بوونی مه‌یه.

(۲) _ به‌لی، له‌دوره‌وه‌ی خه‌یال گشتیات (الکلیات) بوونی نییه به‌لکو ته‌نها له
 خه‌یالدا بوونی مه‌یه، به‌لام پارچه‌پارچه و به‌ش به‌شه‌کان (الجزئیات) ده‌بینرین و
 برونیان مه‌یه.

(۳) _ به‌لی، شیخولئیسلاَم _ په‌حمه‌تی خوا لیبت _ له‌کتیبه‌کانی دیکه‌یدا دریژه‌ی
 به‌م باسه‌داوه، که به‌په‌نگاری فیه‌له‌سوفان و مولحیدان بۆته‌وه، به‌په‌رچی داونه‌ته‌وه،
 نه‌م کتیبه‌نقد به‌پیزه‌وه، به‌چاکترین کتیبه‌کانی دانراوه، به‌گه‌وره‌ترین کتیبه‌کانی دانراوه
 له‌سه‌باره‌ت به‌باسکردنی عقل و نه‌قل، پیشه‌وا نین و لقیم _ په‌حمه‌تی خوا لی بیت _
 فرمویه‌تی: کتیبی (درء تعارض العقل و النقل) بخوینه‌روه کتیبکه له‌مه‌موو گه‌ردوندا
 هارنابه‌کی نییه، واته هیچ که‌سینکی نه‌هلی زانست کتیبیکه‌ی وه‌کو نه‌وی نه‌نوسیوه،
 چونکه به‌وردی قول بۆته‌وه له‌په‌ونکردنه‌وه و ناشکراکردنی چه‌ندین نه‌ینیدا. نه‌وشتی
 له‌وشیوه‌یه باس نه‌کریوه مه‌گه‌ر له‌م کتیبه‌دا.

بیرویا و پرده پوچه کانی نیبنوسینا و فیه یله سوفان

به راستی کوفری نه و فیه یله سوفانه له کوفری جووله که و گاوده کان^(۱)، به لکول کوفری موشرک و هاوه لپه رسته کانی عه ره بیش زقد گه وره تره^(۲)، چونکه هه مو نه مانه ده لئین: خوا خولقینه رو داهینه ری ناسمانه کان و زه مینه، هه موو مه خلوقاتی به خواست و توانای ویستی خوی خولقاندوه.

وه نه رستو و فیه یله سوفه هاوشیوه کانی یۆنان هه ساره و بتیان ده په رست، فریشته و پیغه مبه ران ناناسن، له کتیه کانی نه رستودا باسی هیچ شتیک له وانه نه کراوه، له راستیدا زقره ی زانستی نه وان ته نها له بواری زانسته سروشتیه کاندا بوو، به لام له بواری شته نیلاهییه کاندا هه ره یه کینکیان راستی که مبوو، هه له ی زقد بوو.

(۱) _ به لئ، جووله که و گاوده کان باوه پران به وه یه که خوا ناسمانه کان و زه مینی خولقاندوه، باوه پران به پیغه مبه ران هه یه به باوه پیک گشتی (مُحْمَل)، باوه پران به بژدی بوابی هه یه، به لام نه وان باوه پران به هیچ شتیک نییه مه گه ره وه ی عه قل و خه بالیان بیسبیری، هه روه ها نه و چینه صوفیه ش که شوینیان ده که ون به م شیوه یه.

(۲) _ چونکه هاوه لپه رستانی عه ره بیش باوه پران به یه ک خوا په رستی په روه ردگارنتی (توحید الربوبية) هه بوو، نه مه ش له قورپاندا هه یه، له م باره وه خوی گه وره ده فرمونیت: ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾ [الزمر: ۳۸] واته: سویند به خوا نه گه ر پرسیاریان لی بکه یت کی ناسمانه کان و زه وی دروست کربوه بی گومان ده لئین: خوا. به لام فیه یله سوفان نه مه نالئین، به لکو ده لئین: ناسمانه کان و زه مین قه دیم و کونه بیسه ره تایه و، نه خولقینراوه.

وه جووله كه و گاواره كان _ ته نانهت پاش نه سخ و دهستكاري و گوپيني
 نابينه كه شيان _ له بواړي ئيلاهيادا زور له وان زاناترن، به لام فهيله سوفه پاشينه كاني
 تريان وه كو _ ئين وسينا _ ويستيان له نيوان قسه ي فهيله سوفان و له نيوان نه وه ي
 كه پتغه مبه ران هيناويانه جوړه گونجاندك دروست بكن^(۱)، بويه چه ند شتيكيان له
 هندی نوصول و بنه پرتي جه همييه كان و موخته زيله كان وه رگرت و، له گهل قسه ي
 نه واند تيكه ليان كردو، بيرباوه پيكيان لي دروست كرد كه پيده چيت فهيله سوفاني
 ميله تان و پيبازه كان خويان بده نه پالي راست بيت يان درو بيت، كه خراپه و
 جياوازي و له يه كه نه چوونكي زوري تيدايه و، له شوييني تردا ناگادارن، له باره وه
 دراوه .

(۱) _ ئين وسينا فهيله سوفه، خوي داوه ته پال ئيسلام، كاتي ته ماشاي قورپان و
 سوننه تيكدو، ته ماشاي قسه ي فهيله سوفاني كرد، بويده ركوت هر دووكيان
 ناگونجين، بويه هوليده جوړه گونجاندك له نيوان قسه ي نه وان و به لگه كاني قورپان و
 سوننه تدا بكات، بويه پوشاكيكي نابينداريي به فلسفه پوشي و، واپراگه ياند كه
 فلسفه موخاله فه ي قورپان ناكات، له راستيدا نه مه چه واشه كردني خه لكه،
 كوكردنه وه يه له نيوان دوو شتي در، سه رليشيواندني خه لكه .

وہ کاتیڭ ئەمانە تەماشایان کرد کاروباری پیغمبەرانی وەکو موسا، عیسا،
 موحمەد ﷺ بەراستی جیھانی پووشن و پووناڤ کردۆتەو، وە دانیان بەو داناکە
 ئەو ناموس و شەریعەتەیی بۆ موحمەد ﷺ دابەزینراوە گەورەترینی ناموس
 و شەریعەتیکە لە دەروازەیی جیھانی دایەت، وە تەماشایان کرد پیغمبەرانی باسی
 فریشتە و جنۆکیان کردووە، ئیتر ویستیان لە نێوان ئەوانە و لە نێوان قسەیی پیشینانە
 یۆنانیەکانیاندا جۆرە کۆکردنەو و گونجاندنیک بکەن^(۱)، ئەو یۆنانیانەیی کە دورترین
 خەڵک لە ناسینی خوا، فریشتەکانی، کتیبەکانی، پیغمبەرانی، پۆزی
 دواییەو. فەیلەسوفان دە عەقلیان داناو^(۲): بە (المجردات و المفارقات)ی ناو دەبن.

(۱) _ فەیلەسوفەکانی یۆنان لە فریشتەو، لە جنۆکە و، لە زانیینی غەیب نەوایی
 دەکەن، بەلام ئیبن وسینا کاتیڭ تەماشای کرد پیغمبەرانی باسی فریشتەکان و
 جنۆکە دەکەن، ویستی پاکانە بۆ فەلسە بکات، بۆیە جۆرە پازاندنەو یەکی بۆ پۆشیی
 و، گوتی: فەلسەفە پیچەوانەیی ئەوانە نییە کە پیغمبەرانی هیناویانە، چەند شتیکیان
 داھینا بۆ ئەوێ فەلسەفەیی کۆنی پێبگونجین و، لە نێوان خەڵکدا بلای بکەنەو،
 چونکە پێیان ناخۆش بوو پووچیتی و خراپەکانی فەلسەفە دەرکەوێت. ئا ئەمە یە
 ڕینگەیی ئەھلی گومراپی کاتی تەماشایان کرد بەلگەکان پیچەوانەیی گۆفتارەکانیانە،
 دەیکۆپن بۆ ئەوێ لەگەڵ گۆفتارەکانیاندا سازیار بێت.

(۲) _ فەیلەسوفەکان دە عەقلیان داناو کە گواپە تەسەووف بە گەردوونەو
 دەکەن، بە بۆچونی ئەوان عەقلی یەکەم عەقلی دوویمی درستکردو، ئەقلی دوویمیش
 عەقلی سێیەمی دروستکردو، بەو جۆرە تاوێ دەیم عەقل، بە بۆچونی ئەوان
 ھەموو شتیڭ لە دروستکردنی عەقلی دەیمە، کە بە (العقل الفعال)ی ناودەبن، بەلای

ئەوانەو ئەو عەقلە کێیە ؟ جبریلە _ علیە السلام _ ، ئەم بیروباوەرە کوفرە . بۆیە
 راستی فەرموووە شیخوئیسلام _ پەحمەتی خوا لێبێت _ کاتێک دەلیت: کوفری
 ئەمانە لە کوفری جوولەکەو گاوردەکان گەورەترە . چونکە هەموو شتیکیان لەم
 گەردوونەدا کڕوو بە مەخلوقات و دروستکراوی دەستی جبریل . کە بە (العقل الفعال) ی
 ناودەبن، دەیهەم عەقل، ئەمان ئەم جوۆرە ئەقلانەیان هەبوو پیش ئەوێ چاویان بە
 گوشتاری پیغەمبەران بکەوێت، دواي ئەوان شوینکەوتوانیان هاتن تەماشایان کرد
 پیغەمبەران لە بارەي فریشتەکانەو دواو، بۆیە جوۆرە سازیار بوون و
 رێککەوتنیکیان لە نیوان گوشتاری پیغەمبەران و قسە پرۆپوچەکانی ئەو
 فەیلەسوفانەدا کردو، گوتیان: ئەو عەقلانەي کە فەیلەسوفان لە بارەیانەو دواو ئەو
 فریشتانەيە کە لە گوشتاری پیغەمبەران دایە، بپوانە: (شرح الفرقان بین أولیاء الرحمن
 وأولیاء الشیطان، موقع الدكتور خالد بن عبدالله المصلح علی الإنترنت)، وەرگێژ.

بنچینه‌ی وشه‌ی (المفارقات) یش له زمانى عه‌ره‌بیدا له (مفارقة النفس للبدن) ده‌وه
 وه‌رگیراوه، واته: (جیابونه‌وه‌ی نه‌فس له‌جه‌سته)، ئه‌وه‌یان به (المفارقات) ناونا، واته
 له ماده جیا بۆته‌وه، به (المجرّدات) یشیان ناونا به‌هۆی سه‌ربه‌ست بوونی‌وه
 لی (لَتَجَرّدها عنها)، بۆ ئه‌فلاکیش بۆ هه‌ر فه‌له‌کێک نه‌فسیکیان دانا، وه‌ زۆربه‌شیان
 کردویانن به‌ عه‌ره‌ز، هه‌ندیکیشیان کردویانن به‌ جواهر^(١).

وه‌ ئه‌و (المجرّدات) انه‌ی که فه‌یله‌سوفه‌کان دایان ناوه _ ئه‌گه‌ر به‌ ته‌واوی لی
 بکۆلیته‌وه _ ده‌بینیت شتانیکن ته‌نها له‌زه‌ین و بیردا بوونیان ده‌بیّت به‌لام له‌شته
 بینراوه واقیعه‌کاندا نین^(٢)

(١) _ به‌لێ، هه‌ندی کردویانن به‌ عه‌ره‌ز، ده‌لێن: ئه‌م ئه‌فلاکانه له‌ ده‌ره‌وه‌ی زه‌ین
 و بیردا بوونی نییه به‌لکو عه‌ره‌زن، عه‌ره‌زیش بریتیه له‌وه‌ی که بوونی به‌هۆی شتی
 غه‌یری خۆیه‌وه‌یه‌تی و، دیت و نامینیت وه‌کو په‌نگه‌کان ره‌ش و سپی و په‌نگه‌کانی تر
 ئه‌مانه به‌هۆی شتی تره‌وه‌ ده‌بن و ده‌وه‌ستن، به‌لام جه‌وه‌ر هه‌ر شتیکه‌ خۆی خۆی
 پاده‌گریت.

(٢) _ هه‌ر مه‌مووی خه‌یالاته جه‌وه‌ر و عه‌ره‌زو شتانیتری له‌و جو‌ره‌ی ئه‌وان
 باسی ده‌که‌ن ته‌نها خه‌یالاتن و هه‌چی تر.

نمونه‌ی نه‌مانیش وه‌کو نمونه‌ی هاوه‌لانی فیساغۆرسه که ژماره‌گه‌لیکی بیکۆتایان داناوه، به نمونه‌ی هاوه‌لانی نه‌فلاتۆنه که نمونه نه‌فلاتۆنه خه‌یالاویه‌کانیان داناوه (الأمثال الأفلاطونية المجرّدة)، وه‌کو نه‌وه‌ی هیولای بیۆینه‌یان داناوه^(۱) زه‌مه‌ن و شوینیان داناوه که له بوون به‌ده‌ر بیّت. له کاتیڤدا زیرکه چا بووکه به‌سه‌لیقه‌کانیان دانیان به‌وه‌دا ناوه که نه‌و شتانه له راستیدا ته‌نها له‌زه‌ین و بیردا بوونی هه‌یه نه‌ک له واقعی بینراودا.

وه کاتیڤ که‌سانیک پاشینانیاں وه‌کو _ ئیبن وسینا _ ویستی پیغه‌مبه‌رایه‌تی له‌سه‌ر ئوصول و بنه‌په‌ته بۆگه‌نه‌کانی نه‌وان جیگیر بکات: وای راگه‌یاند که پیغه‌مبه‌رایه‌تی سیّ تایبه‌تمه‌ندی هه‌یه^(۲) له هه‌ر که‌سیڤدا بیّت نه‌وه پیغه‌مبه‌ره:

(۱) _ هیولاو ویّنه: هیولا واته‌ماده، ویّنه‌ش واته‌نه‌و ویّنه‌یه‌ی له‌و ماده‌وه دروست ده‌بیّت، بۆ نمونه هیولای مایکره‌فون ئاسنه یان هه‌ر کانزایه‌کی تره، هیولای کتیب کاغه‌زه، نه‌وان هیولایان داناوه به‌لام به‌بیّ وینه‌و شیوه، ئایا هیچ که‌سیڤ هه‌یه کانزایه‌کی بیۆینه‌و شیوه‌ی بینیبیّت، نه‌خیر، هیچ شتیڤ بیۆینه‌و شیوه‌ نییه، نه‌گه‌ر ویّنه‌ی نه‌بوايه بیرو هۆشی مرۆڤ هه‌ستی پیّنه‌ده‌کرد، شیخولئیسلام _ په‌حمه‌تی خوا لیبیّت _ ده‌یه‌ویّت نه‌وه‌مان بۆ پوون بکاته‌وه که له کویه‌وه فه‌یله‌سوفه‌کان نه‌و جوّره قسه‌ خراپه‌یان وه‌رگرتوه، نه‌وان ته‌نها له فه‌یله‌سوفه‌کانه‌وه وه‌ریانگرتوه، پێباوه‌پی فه‌یله‌سوفان نه‌مه‌یه.

(۲) _ به‌لای نه‌وانه‌وه پیغه‌مبه‌رایه‌تی به‌ ده‌ست ده‌هینریّت، به‌هه‌لبژاردن نییه له لایه‌ن خوا‌ی گه‌وره‌وه، به‌لکو به‌چهند سیفاتیک که نه‌گه‌ر له هه‌ر مرۆڤیکدا هه‌بیّت نه‌وا به‌ ده‌ست دیت.

به که م: هیزه کی زانستی هه بیټ، که به هیزی قودوسی ناوی ده بن، که به هویه زانست وه رگرت به بی فیر بوون^(۱).

دوره م: هیزکی خه یالکردنی هه بیټ^(۲) که شتانیکی به خه یالدا بیټیت له نه فسی خویه وه ههستی پیبکات و لی تیبکات، به جوریک له نه فسی خویه وه وینه گه لیک بیټیت یاخود له نه فسی خویه وه دهنگه لیک بیستیت، وه له دهره وه هیچ بوونیک نه بیټ، وه وایانراگه یاند گوايه نه وینانه فریشته کانی خوان، وه نه و دهنگانه گوشتاری خوی گهره ن.

سی به م: وه هیزکی کاریگه ریی هه بیټ، کاری پیبکاته سه ر هیولای جیهان.

وه موعیزاتی پیغه مبه ران و، که پامه تی نه ولیاو، کرده وه نا ئاسایه له سروشت به دهره کانی جادووگه رانیان بو هیزی نه فس (قوی النفس) گه پاندوته وه، بویه دانیان به هه ندی له وانه دا ناوه که له گه ل ئوصول و بنه پره ته کانی خویاندا گونجاوه، که چی دانانیان به موعیزاتیکی وه کو گوپینی داره که بو مارو، له تبوونی مانگ و، چه ند شتیکی دیکه ی به و شیوانه دا نه ناوه و، نکولی لیده که ن.

(۱) _ به هوی هیزه قودوسی هه که یه وه زانست به دهست ده هیټیت به بی فیر بوون، نایا نه مه ده شیټ؟ نایا زانست به بی فیر بوون به دهست دیت له نیوان هه ر هه موو مرو فایه تیدا؟

(۲) _ هیزکی خه یالکردنی بو خه لک هه بیټ، شتانیکیان پی بلیت ههیج حه قیقه تیکی نه بیټ، بلیت: زیندوو بوونه وه و، کو کردنه وه و، به ههشت و دوزه خ هه یه، خه یالی نه م شتانه بکات که گوايه ههیج حه قیقه تیکی نییه، به لام ته نها له پیناو به رزه وه ندیه کانی خه لکدا. نه مه یه قسه ی فیهله سوفان.

وه له چەندین شوینی دیکەدا بەدریژی باسی ئەمانەمان کردووه، وه ئەوه مان
 بوونکردۆتەوه که ئەو قسانەیان بۆگەنترین قسەن، وه ئاماژەمان بەوه داوه که ئەوهی
 ئەوان به سێ تاییبەتمەندیەکیان داناووه بۆ دەست هێنانی پیغەمبەرایەتی، لەوهش
 گەرەتر بۆ ئۆدیک له تاکەکانی خەڵک و، شوینکەوتوانی پیغەمبەران بەدیدیت، وه ئەو
 فریشتانەی پیغەمبەران هەوالبیان له بارەیانەوه پێداوین زیندەن، بویژن، گەرەترین
 مەخلوقاتێ خۆان، ئۆد زۆرن، لەم بارەوه خۆای گەرە دەفەرمویت: ﴿وَمَا يَغْلُمُ جُودَ
 رَبِّكَ إِلَّا هُوَ﴾^(۱) [المدر: ۳۱] واتە: وه کەس ژمارەهی لەشکرانی پەرورەدگاری تۆ
 نازانی مەگەر هەر خۆی. کەوا بوو فریشتە تەنها دە دانە نین، عەرەزیش نین، به
 تاییبەت بانگەشەیی وا دەکەن که ئەوهی هەموو شتیکی لیکەوتۆتەوه: عەقڵی یەکەمە،
 که جگە له خۆی هەموو شتیکی لیکەوتۆتەوه، به لای ئەوانەوه پەرورەدگاری هەموو
 شتیکی جگە له خوا، هەرەها هەر عەقڵیک پەرورەدگاری هەموو ئەوانەیه که له خوار
 خۆیه وەن، وه عەقڵی کاریگەری دەیه م پەرورەدگاری هەموو ئەو شتانەیه که له
 ژێرەوهی خولگەیی مانگدان.

(۱) _ ئەوان دە فریشتە نین وەکو ئەوهی بانگەشەیی بۆ دەکەن و، به دە
 عەقڵەکیان (العقول العشرة) ناو دەبەن، له پاستیدا به تەنها خۆای گەرە هەر خۆی
 دەزانیت ژمارەیی ئەو فریشتانە چەندن، ئەو فریشتانە هیژی نەفسانی (قوی نفسانیة)
 نین، ئەندیشەیی نەفسانیش (هواجس نفسانیة) نین، وەکو ئەوهی فەیلەسوفان پای
 دەگەیهنن و، دەلێن: ئەو ئەندیشە نەفسانیانە ئەگەر چاک بن ئەوه فریشتەن و، ئەگەر
 پیس و خراپیش بن ئەوه شەیتانن، دەلێن: به پاستی له دەرەوهدا هیچ فریشتەو
 شەیتانیک نییه و تەنها ئەو ئەندیشە نەفسانیانەن.

وه له ئایینی هه موو پیغه مبه راندا پووچه لی و بی بنه مایی نه و شتانه به ئاشکرا ده زانریت، چونکه هیچ به کێک له فریشته کان داهینه ری هه موو شتیکی جگه له خوای گه وره نین^(۱).

(۱) _ فریشته کان هیچ شتیکی دروست ناکه ن، خویان خولقینراون، به نده ی خوای گه وره ن، به نده گه لیکی به پێزن، له راستیدا ته نها فه رمانی خوای گه وره جیبه جی ده که ن، خوای گه وره له و باره وه ده فه رموی: ﴿لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهٖ يَعْمَلُونَ﴾ [الأنبياء: ۲۷] واته: له خوا پێش ناکه ون به قسه و گوته وه نه وان به فه رمانی خوا کار ده که ن. ئا نه مانه فریشته کانن، هه روه ها خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِيٓ أَجْنِحَةٍ مِّثْلَىٰ ثُلَاثٍ وَرَبَّاعٍ﴾ [فاطر: ۱] واته: فریشته کانی کردووه به نێرراوانیک خاوه نی (چه ند جوړه) بالن: دووان و سیان و چوار. نه وان هیچ نین جگه له وه ی به دیه یتراوێکن له به دی هێنراوانی خوای گه وره، بوونیان هه یه و ده بیئرین.

(ضعيف) بوونی

نه و فەرموودانه‌ی که له باره‌ی چاکیتتی نه‌قله‌وه هاتوون

وه نه‌وان بانگه‌شه‌یه‌کی وا ده‌که‌ن گوايه عه‌قلی به‌که‌م بریتیه له‌و عه‌قله‌ی که له‌م فەرمووده‌یه‌دا باس کراوه: ((إن أول ما خلق الله العقل^(۱)، فقال له: أقبل، فأقبل، فقال له: أدبر، فادبر، فقال: وعزيتي ما خلقت خلقاً أكرم عليّ منك، فبك آخذ، وبك أعطي، ولك الثواب، وعليك العقاب))^(۲) واته: ((یه‌که‌م جار خوا عه‌قلی دروست کرد، پیتی فەرموو: وهره‌پیشه‌وه، هاته‌پیشه‌وه، پیتی فەرموو: بجۆ، چوو، ئیتر فەرمووی: به‌شکۆمه‌ندیم هیچ‌به‌دییه‌ئێراویکم به‌دی نه‌هیناوه له‌تۆ به‌پێرتنر بی‌ت به‌لامه‌وه، بۆیه به‌تۆ وهرده‌گرم، به‌تۆ ده‌به‌خشم، پاداشت بۆ تۆیه، سزاشت له‌سه‌ره)).

(۱) _ موضوع: قال الصاغاني (كما نقل عنه في كشف الخفاء ۸۲۳)، بلفظ: ((أول ما خلق الله العقل)): موضوع باتفاق.

ولزید کلام علی هذا الحديث انظر ((كشف الخفاء)) (۷۲۳)، بلفظ: ((إن الله لما خلق العقل، قال له: أقبل...)).

وانظر: ((سلسلة الأحاديث الضعيفة)) حديث رقم (۱)، ففيها كلام جيد بشأن الأحاديث الواردة في العقل وبيان ضعفها ووضعها، وهذا الحديث الذي بين أيدينا عزاه السيوطي إلى زوائد عبدالله ابن الإمام أحمد على ((الزهد)) لأبيه بسند فيه ضعف عن الحسن البصري مرفوعاً مرسلأ. قلت: وفضلاً عن الضعف الذي فيه فإن مراسلات الحسن البصري من أضعف المراسيل.

(۲) _ به‌ئێ، نه‌و فەیلە‌سوفانە‌ی خۆیان داو‌ه‌تە‌ پال ئیسلام دە‌یانە‌وئێ‌ برە‌و به‌ فە‌لسە‌فە‌ی کۆن ب‌دە‌ن، بۆ‌یه‌ ئه‌م فەر‌مووده‌ (م‌وض‌وع) ه‌ه‌لب‌ه‌ستراوه‌ درۆ‌یه‌یان وەر‌گرت‌وه‌، گوا‌یه‌ یه‌که‌م ش‌ت که‌ خ‌وای‌ گ‌هره‌ خ‌ولق‌اند‌ب‌ی‌تی عه‌قله‌، نه‌مه‌ درۆ‌یه‌، یه‌که‌م جار خ‌وای‌ گ‌هره‌ قه‌له‌می‌ خ‌ولق‌اند‌و‌وه‌.

مەروەھا ئەرەقلە بەقلەمیش ئاۋ دەپەن^(۱) لە بەرئەودى گىزىدراۋدەتەود: ((۱))
 اهل ۱۰ سال الله الفلم)) صحيح: أخرجه أبوداود (۴۷۰۰)، والترمذي (۲۱۵۵)، و (۲۳۱۹)،
 واحمد (۲۱۷/۵)، من حديث عبادة بن الصامت رضي الله عنه مرفوعاً^(۱).

وہ ئەرەرموودەبەئى سەبارەت بە عەقل دەيگىنەود درۆيەو (موضوع) دە بە لای
 مەمورەرموودە ناسانەو، وەكو ئەرەئى ئەبو حاتم ئەلبوستى^(۲) و، و، ئەبولحەسەنى
 ئەلدارەقوتنى و، ئىبن و لجهوزى و كەسانى تەرباسى دەكەن^(۱).

(۱) _ ئەرەئى ئەوان دەيگەل (تحريف) ە گۆرپنە چونكە قەلەم عەقل نىيە، قەلەم
 بوونەو ەريگ بور خۋاى گەورە خولقاندى، پىئى گوت: بنووسە ؟ گوتى: چ بنووسم؟
 لەرمووى ئەرەئى دەيىت. كەواتە ئەرەبەدى ەيتراۋىكى خۋاى گەورەيە، عەقل نىيە، لە
 نىوان عەقل و قەلەمدا جياۋازى ەيە، بەلام ئەوان تىگەل و پىگەل دەكەن و، سەر لە
 خەلك دەشتوئىنن، بەدۋاى ئەرەشتانەدا دەگەپىن كە برەو و بازە پىيازە پوچەكەيان
 بدات، ئەگەر چى بەم لەرموودە ەلبەستراۋانەش يىت.

(۲) _ دەلەئىن مەبەست بەقلەم عەقلە، ئەرەئى دروست يىت يەكەم جار خۋاى
 گەورە قەلەمى دروست كرد وەكو ئەرەئى لە لەرموودەكەدا ەاتوۋە، بەلام قەلەم عەقل
 نىيە.

(۳) _ ئەبو حاتم ولبوستى: ئىبن و حىببانى دانەرى كىتەبى (الصحيح) ە.

(۴) _ ئەرەبىشەوايانە دەلەئىن: بە پاستى ئەرەرموودەيە درۆيە، سوپاس بۆ ئەرە
 خۋايەئى كە شۆرە سوارانىكى لەئەلى سووننەت پەخساندوۋە لەم درۆزنانەو
 ەلبەستكارانە دەپپارىزن، خۋاى گەورە كارەساتەكەئى بۆ خۇيان گەپاندەو، سوپاس
 بۆ خوا، ەيچ كەسەك زاتى نىيە بە دەم پىغەمبەرى خواۋە ﷺ درۆ ەلبەستىت، ئەگەر
 ەولەئى ئەرەش بدات خۋاى گەورە كەسانىكى بۆ دەرەخسىنەئىت ئاشكرايان بگەن.

وه فەرمووده که له هیچ یه کێک له و کتێبه فەرموودانه دا نییه که پشتی
 پێده به ستریت^(۱) له گەل ئەوه شدا بیژە که ی _ نه گەر جیگیریش بیت _ به لگه یه
 له سه ریان، چونکه له م بیژە یه دا هاتوو: ((اول ما خلق الله تعالى العقل قال له . . .))
 واته ((یه که م سات که خوای گه وره نه قلی خولقاند پیی فەرموو))، وه له
 ریوایه تیکی تر دا هاتوو: ((لما خلق الله العقل قال له . . .)) واته: ((کاتی خوای گه وره
 عه قلی خولقاند پیی فەرموو))، که وا بوو مانای فەرمووده که: ئەوه یه که
 خوای گه وره له یه که م ساته کانی خولقاندنی عه قلدا له گه لیدا دووا، مانای فەرمووده که
 به و جوړه نییه که عه قل یه که م مه خلوقاتی خوای گه وره بیت^(۲).

(۱) _ ئەم فەرمووده له کتێبه کانی فەرمووده دا نییه، چونکه نه گەر فەرمووده یه کی
 پێغه مبه ری خوا ﷺ بوایه فەرمووده ناسان پشتگوێیان نه ده خست.

(۲) _ وشه ی (أول) مانای ئەوه نییه که عه قل یه که م به دی هینراوانی خوای گه وره
 بیت، به لکو مانای ئەوه یه که یه که م سات خوای گه وره خولقاندی له گه لیدا دووا، وه کو
 ئەوه ی سه باره ت به قه له میش هاتوو، خوای گه وره یه که م سات که قه له می به دیهینا
 پیی فەرموو: بنووسه، که وا بوو وشه که بۆ ئەوه یه که خوای گه وره هر که خولقاندنی
 له گه لیدا دووا، به لام مانای یه که مین بوون، له دروست کردن دا نا به خشیت، وشه ی
 (أول) (منصوب) ه له سه ر (الظرفیه) واته: لیره دا ئاوه لقه رمانه بۆ کات، واته: خوای
 گه وره یه که م سات که دروستی کرد پیی فەرموو: وه ره پیشه وه، وه یه که م ساتیش
 که قه له می دروست کرد پیی فەرموو: بنووسه، یه که م یه تیکی رێژه ییه نه ک
 یه که م یه تیکی په های ی وه کو ئەوه ی ده گو تریت.

وشه‌ی (أَوَّل) ^(۱) (منصوب) ه له سەر (الظرفية) ت، وه‌کو نه‌وه‌ی له بیژه‌که‌ی دیکه‌شدا
هاتووه (لام)، واته ئاووه‌لفه‌رمانه بۆ کات. ته‌واوی فه‌رمووده‌که‌ش: ((ما خلقت خلقاً أکرم
عليّ منك. . .)) واته: ((هیچ به‌دیهنراویکم به‌دینه‌هیناوه له تۆ به‌پیزتربیت به‌لامه‌وه.
. . .)) نه‌مه‌مانای نه‌وه‌یه که خوای گه‌وره پیش نه‌و شتانیکیتری به‌دیهنناوه ^(۲).
پاشان ده‌فه‌رمویت: ((فبك آخذ، وبك أعطي، ولك الثواب، وعليك العقاب)) لی‌ره‌دا
ته‌نها چوار جور کرده‌وه و عه‌ره‌زی باس کردووه، که چی به‌لای نه‌وانه‌وه هه‌ر هه‌موو
شت و جه‌واهی‌ره‌کانی جیهانی سه‌روو و ژێروو له‌و عه‌قله‌وه که‌وتۆته‌وه، که‌وا بوو نه‌مه
له‌ کوێ و نه‌وه له‌ کوێ؟!

(۱) _ نه‌گه‌ر وشه‌که (أَوَّل) بوایه به‌ (رَفَع)، ده‌بووه (مُبْتَدَأ) و ئیتیر داواکاریه‌که‌ی
نه‌وانی به‌جێده‌هینا، به‌لام وشه‌که له‌نیۆ فه‌رمووده‌که‌دا به‌ (نَصَب) هاتووه به‌م شیوه
(أَوَّل) واته ئاووه‌لفه‌رمانه بۆ کات.

(۲) _ به‌وانه چۆن درۆکانیان به‌سه‌ر خۆیاندا شکایه‌وه، ((ما خلقت خلقاً أکرم عليّ
منک...)) ((هیچ به‌دیهنراویکم به‌دینه‌هیناوه له تۆ به‌پیزتربیت به‌لامه‌وه...)) نه‌مه
به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که خوای گه‌وره پیش عه‌قل شتانیکی دیکه‌ی به‌دیهنناوه،
به‌لام ته‌نها له‌ مه‌خلوقاته‌کانی پیشتر چاکتر بووه، هه‌ر چه‌نده فه‌رمووده‌که
هه‌لبه‌ستراوه به‌لام شیخولئیسلام _ په‌حمه‌تی خوا لی‌بیت _ ده‌یه‌وێت هه‌ر له‌ چوار
چێوه‌ی قسه‌ درۆکانی خۆیانوه وه‌لامیان بداته‌وه.

حەقیقەتی عەقل

هۆکاری که واتنه هه له یان: بۆ ئه وه ده که پێته وه که وشه ی عەقل له زمانی موسلماناندا مانایه کی جیاواز ده به خشیته له وشه ی عەقلی ئه و یونانیانه دا^(۱)، (فإن العقل في لغة المسلمين مصدر عَقَلَ يَعْقِلُ عَقْلًا) واته (عەقل له پێناسه ی زمانه وانی دا چاوو که بۆ تیگه یشت تیده گات تیگه یشتن)، ئه مه ش له قورئانی پیروژدا هاتووه: ﴿وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾^(۲) [الملک: ۱۰] واته: وه ده لێن ئه که ر قسه ی (پێغه مبه ران) مان ببیستایه یا تیگه یشتینایه ئه مۆ له هاورێ یانی دۆزه خ نه ده بوین. هه روه ها خوای که وره ده فره مویت: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ [الرعد: ۴] واته: به راستی له وانه دا چه ند نیشانه ی پوون هه یه بۆ ئه وانه ی تیده گن.

(۱) _ عەقل هه یه، وه ئه قل خولقیتراره هه چ گومانی تیدا نییه، به لام ئه وه عەقله نییه که فه یله سوفان مه به ستیان وه ده یانه ویت، به لکو به لای موسلمانانه وه عەقل بریتیه له وه ی که خوای که وره خولقاندویه تی و، به مۆفی سپاردووه، بۆ ئه وه ی زیانبه خش و سوو ده به خش، هه ق و باتل پێ لیک جیا کاته وه، پێوه بکات، به راستی عەقل به هره و نیعمه تیکی خوای که وره یه، بۆیه هه ر کات مۆف عەقلی له ده ستدا وه کو ئاژه لی لیدیت، که وا بوو عەقل نیعمه ته، له مه خلوقه کانی خوای ته عالا یه به بی هه چ گومانیک، که وا بوو مانای عەقل به لای موسلمان وه زۆر جیاواز تره له مانای عەقل به لای فه یله سوفه یونانیه کانه وه، به لای ئه وانه وه گوایه عەقل خولقیتره ی که ردوونه و، ته نها عەقل ئه م که ردونه ی دروست کردووه.

(۲) _ عەقل بریتیه له وه ی که مۆف وینای شته کان له میشکی خۆیدا بکات، سیفه تی که خوای که وره به مۆفی سپاردووه، هه روه ها عەقلیش بریتیه له درک پێی

گرس و ننگه بلسن، خوی گه ورده ده فرموی: ﴿لَا تَحْسَبُ أَنَّ الْكُفْرَانَ بَشِعْهُونَ﴾
 نجه: ﴿لَا تَحْسَبُ أَنَّ الْكُفْرَانَ بَشِعْهُونَ﴾ | وک: تا یا واده زانی نقره ی نه وانه ده بیستن یا نیده گن، وان
 نینا گن و عه قلبان پیدا ماشکنت نه گینا نه وان عاقلن، شیت نین، به لام عه قلبان پیدا
 ماشکنت و، له شنه کان نینا گات له سه ر خویان، سه روه ها خوی گه ورده له نابه نینکی
 نجه: ده فرموی: ﴿لَا تَحْسَبُ أَنَّ الْكُفْرَانَ بَشِعْهُونَ﴾ | نقره: ۷۵ | وانه: که چی له پاش
 ننگه لشمبی ده سنکاریان ده کرد. وک: پاش نه وده ی لینی ننگه شتن و عه قلبان پیدا شکا
 هه سنار به ده سنکاری کردن.

مهروده‌ها خوای گه‌وره ده‌فهرموی: ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونُ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا
 ۱۰۰ آذَانُ يَسْمَعُونَ بِهَا﴾^(۱) [الحج: ۴۶] واته: ده‌ی نایا نه‌وانه به‌زه‌وی دا نه‌گه‌پاون تا
 دلیان مه‌بی بیری پی بکه‌نه‌وه (له‌و ویران بوونه) یا گوئیان مه‌بی گوئی پی بگرن (بو
 راستی).

مهروده‌ها مه‌به‌ست به‌عقل: نه‌و غه‌ریزه‌و خه‌سلته‌ سروشتی و زگماکیه‌یه که
 خوای گه‌وره به‌مروئی داوه تاوه‌کو به‌هویه‌وه تیگات و کاروباره‌کانی خوی
 جینه‌جیگات^(۲).

(۱) _ (يعقلون بها) واته: به‌هویه‌وه تیده‌گن، مانای نایه‌ته‌که نه‌وه نییه که به
 زه‌ویدا بگه‌پین بو نه‌وه‌ی دلیان بو بخولقی‌نریت، نه‌خیر، چونکه دل‌ه‌کانیان تی‌دا
 خولقی‌نراوه‌و مه‌یه، به‌لام بو تیگه‌یشتن به‌کاری ناهین، وه‌کو نه‌وه‌ی خوای گه‌وره
 ده‌فهرموی: ﴿هُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا﴾ [الأعراف: ۱۷۹] واته: دلیان مه‌یه به‌لام پی
 تیناگن له (راستی).

(۲) _ عه‌قل دوو مانا ده‌به‌خشیت، یه‌کیکیان نه‌و غه‌ریزه‌و خه‌سلته‌ سروشتیه
 زگماکیه‌یه که خوای گه‌وره به‌مروئی به‌خشیوه‌و، له‌ نازه‌لان جیای ده‌کاته‌وه،
 له‌شیت جیای ده‌کاته‌وه، به‌لام مانای دووهم: تیگه‌یشتن و عه‌قل پی‌دا شکاندن
 ده‌گه‌یه‌نیت.

به لام به لای فه یله سوفانه وه؛ عقل جه وه رنکی سه ره خو به پیوستی به یارمه تر
نییه وه کو هست پینکارنکی تیگه یشتوو^(۱)؛ نه مهش له گال نه وه ی پیغه مبه رو قورنار
ده یلین بزه و نه گونجاوه^(۲).

(۱) _ عقل شتیک نییه ببینرنت، به لکو شتیکه خوی گوره به مروژر
سپار بووه؛ له نهینیه کانی خوی گوره به، وه کو روح وه کو شتانی تر، نابینرنت.
ته نانه ت مروژر توانای جیا کردنه وه ی که سیک عاقل و که سیک شیتی نییه مه گر
له میانه ی ره فتاری هر بوکیانه وه بزائرننت، نه گر به لای که سیک عاقل و که سیک
شیتدا تیپه بوویت، له و کاته دا هر بوکیان بیده نگ بوون، تو ناتوانیت بزائیت
کامیان عاقل و کامیان شیت، چونکه عقل نابینرنت؛ به لکو نهینیه که خوی گوره به
مروژی سپار بووه؛ به لام فه یله سوفان ده لین: نه خیر، عقل شتیکه خولقینراوه،
جه ستی هیه، چاره سازی ده کات، فرمان ده کات، قه دهغه ده کات، نه خیر نه
شتانه درویه، عقل له دهر وه نییه تا خه لکی ببینن؛ به لکو شتیکه نهینیه جگه له
خوی گوره که سی دیکه نایزائیت، وه کو روح که له مروژر و ناژه لایه و که سیتر
نابینرنت، شتیکه نهینی مه عنویه، شتیکه بینراوی هستیپیکراو نییه بخولقینرنت و؛
چاره سازی بکات، فرموده کهش برو و هلبه ستراره، خوی گوره نه یفه رمووه؛
دواوه وهره پیشه وه بچو.

(۲) _ عقل شتیک نییه به خوی پاوه ستی و پیوستی به یارمه تی نه بیت؛
جه وه ریش نییه، عهره ریش نییه، چ که سیک عاقلی بینویه، ئایا که سیک له ئیوه
عاقلی بینویه ری بکات؟ کی بینویه تی؟ نهینیه که به م مروژه سپیردراوه وه کو روح
نابینرنت، به بو چونی نه وان عقل شتیکه ده چیته دهر وه، سه رده که ویت؛
داده به زیت، به لام هر ه مو نه مانه درویه، خوی گوره چه ندا مه خلوقاتی هیه
به دهر له خوی که سی تر نایان بینیت.

وه جیهانی دروستکراو (عالم الخلق): به لای نه وانه وه _ وه کو نه وهی نه بو حامدی نه لغه زالی باسی ده کات _ جیهانی جهسته کانه (عالم الأجسام).

وه عه قل و نه فسه کانیش (العقول والنفس)، به جیهانی فرمانه کان (عالم الأمر) ناو ده بات.

وه پیده چیت عه قلّه کان: به (عالم الجبروت) ناو به ریت، نه فسه کانیش: به (عالم الملوکوت) ناو به ریت، وه جهسته کانیش به (عالم الملک) ناو به ریت^(۱).

نه وه که سهی شاره زای زمانی پیغه مبه نه بیت و، مانا کانی قورپان و سوونته نه زانیت: واتیده گات نه وهی له سوونته تدا سه بارهت به (الملک) و (الملکوکوت) و (الجبروت) هاتون جوت و سازیری نه وانه که فیهله سوفه کان ده یلین، که چی شته که به و جوره نییه.

وه نه مانه زور سه ره له موسلمانان ده شیوینن، وه کو نه وهی ده لین: فله که داهینراوه (مُحَدَّثْ)، واته: مه علوله، له کاتیکدا به لایانه وه فله که کونه (قدم)^(۲)، داهینراوه یش (مُحَدَّثْ) نه بوونی له پیشی که وتوو، له زمانی عه ره بی و هیچ زمانی به کیکی تریشدا نییه کونی نه زهلی (القدم الأزلی) به داهینراو (مُحَدَّثْ) ناو بریت^(۳)،

(۱) _ هر هه موو نه مانه ش هه لهن و، تیایدا شوینی قسهی فیهله سوفه کان که وتوو.

(۲) _ ده لین: فله که داهینراوه (مُحَدَّثْ)، پاشان ده لین: فله که کونه (قدم)، که وا

بوو جیاوازی و له یه که نه چوون له قسه کانیاندا به دی ده کریت.

(۳) _ مه به ستیان سه رلیش یواندنه، ده لین: فله که داهینراوه (مُحَدَّثْ)، پاشان

ده لین: فله که کونه (قدم)، که وا بوو جیاوازی و له یه که نه چوون له قسه کانیاندا به دی

ده کریت، کاتیک ده لین: داهینراوه (مُحَدَّثْ) ده یانه ویّت سه ره له خه لک بشیوینن، ده لین:

جیهان داهینراوه (مُحَدَّثْ)، هر هه موو مه خلوقات داهینراوه (مُحَدَّثْ) و هیچ شتیکی

هر بوو (قدم) تیدا نییه.

به لأم به رستی خوی گمزه هاولی دوه که تما خوی خولقینری هاور
 شتیکه. وه هاور خولقینکیش داهینرود (مَحْت). وه هاور داهینرولیکیش (مَحْت)
 پاش نهودی که نهیوه بیوتی پی به خسرود، هاتوت بهیوه. نوستر
 مه به به یکنی نهی و لکه لاد تیه فکاتی جهمی و موخته زیله موذقه شهیه کی که
 نوستر به گمزه. چونکه به نهووی زتا نهیوه بهودی که پتیه به ران هاور
 پتیه.

(۱) هیچ شتیکه هاور بیو (فته) پیت _ واته: هاور خوی یو خوی هاور پیت
 و خوی گمزه نهودی نه کرد پیت _ که و بیو هاور شتیکه مه خلوقات له لایه
 خوی گمزه داهینرود (مَحْت). پاش نهودی که نهیوه له لایه خوی گمزه داهینرود.
 هاتوت بهیوه. بهی هیچ گوشتت خوی گمزه داهینرود خولقینری هاور شتیکه.
 هاور شتیکه داهینرود خولقینرود. خولقینرولیش پاش نهودی که نهیوه هاتوت
 بیوت.

(۲) جهمی و موخته زیله کان وستیان موذاقشی قه یله سوقان بکهن، به لأم
 زانستکی نهوویان پتیه یو نهودی تیایا به کاری پیتن، چونکه پشتیان به زانستی
 مه تیق و مشتومر دهبهست بویه به باشی وه لأمیان نه دانه وه، به باشی وه لأمی
 قهینه سوقانیه نه دایه وه. بویه نهوان به سراندا سرکه و تن، چونکه خویان به
 قویتن و موخته پیر چه نه کرد بیو، به لکو زانستی مه تیق و مشتومریان پتیه،
 قهینه سوقانیه نهوویان زانسته نهوان به هینتر بیون ئیتر وه لأمیان دانه وه،
 به سراندا سرکه و تن. هاور که سیت بیه ویت به ربه رچی نه هلی (باطل) بدانه وه،
 زانستی پتیه یو خوی و کو نهوانی لیتیت و به سریدا سرده کهن، که وایو
 شیاو نییه وه لأمیان بریتیه وه مگر به زانستکی نهووه وه.

(۳) _ پشتیان به عقلی خویان و مه تیق و مشتومر بهست.

وہ مہ سہ لہ عہ قلیہ کانیشیان بہ تہ واری تیندا بہ کار نہ ہینا، بویہ نہ نیسلامیان سہ رخست و، نہ دوژمانیشیان بہ زاند^(۱)، لہ ہندی مہ سہ لہ بۆگہ نہ کانیا ندا ہاوبہ شیان کردن، کہ چی لہ ہندی شتی ماقوولی راست و دروستیشدا مشتومریان لہ گہل دہ کردن^(۲) نیتر بیتوانایی نہ وان لہ زانستہ کانی قورپان و سووننتہ و عہ قلیدا بوو بہ ہزکارگہ لیکہ ناشکرا بۆ بہ ہیزتر بوونی گومرایان^(۳) وہ کو نہ وہی لہ شوینہ کانی تردا نہ م بہ دریتی باسماں کردوہ^(۴).

(۱) _ نہ و جہمی و موعتہ زیلانہ نہ نیسلامیان سہ رخست و، نہ دوژمانیشیان بہ زاند، چونکہ زانستیان پینہ بوو، بہ و زانستہی کہ لہ خوای گہ و رہوہ دابہ زیوہ وہ لامیان نہ دانہ وہ.

(۲) _ بہ لی، لہ شتہ ماقوولہ راستہ کاندہ مشتومریان لہ گہل دہ کردن، کہ چی لہ شتہ ناماقوولہ پووچہ کاندہ ہاوپرایان بوون و دانیان پیدادہ نا، لہ بہر نہ وہی نہ قام بوون و زانستیان پی نہ بوو، ہر کہ س بہ تیگہ یشتنہ وہ خوی بہ قورپان و سووننتہ پیر چہ نہ کات دہرہ نجام و ناکامی وہ کو دہرہ نجام و ناکامی جہمی و موعتہ زیلہ کانی لیدیت.

(۳) _ بہ لگہ کانی قورپانی و سووننتہ و زانستی پیغہ مہریان پینہ بوو، ہر وہا بہ لگہی عہ قلی ماقوولی راستیشیان پینہ بوو، بویہ بہ رامبہر بہ دوژمانان شکستیان ہینا، چونکہ چہ کی بہ ہیزیان پینہ بوو بۆ بہرگری کردن.

(۴) _ شیخولنیسلام _ رہ حمہ تی خوا لی بیت _ بۆ چہ ند کتیبیکہ دیکہی خوی دہتان گہ پینیتہ وہ، وہ کو کتیبی (العقل والنقل) و کتیبی (نقض المنطق).

وه له وانیه نه وه یله سوفانه جبریل (علیه السلام) بکه نه به و خه یال و تارماییه می که له نه فسی پیغه مبه ری خوادا ﷺ دروست ده بیت^(۱) و، نه و خه یال و تارماییه ش می عه قله^(۲)، پاشانیش مولحیدانی صوږی هاتن و، بوون به هاوبه شی فه یله سوفه مولحیده کان و وایان پاگه یاند نه وان نه ولیاو دوستانه خوان، گوايه وه لی و دوستیش له پیغه مبه ر چاکتره و، نه وان به بی هیچ واسیته و نیوه ندکاریک چیان بوئ له خواوه وهرده گرن، وه کو نه وه ی نیبن وعه ره بی^(۳) دانه ری کتیبه کانی ((الفتوحات)) و ((الفصوص)) بانگه شه ی بق ده کات و ده لیت: نه و له و سه رچاوه وه وهرده گریته که فریشته که لیوه ی وهرده گریته و، بق پیغه مبه ری سرووش ده کات. سه رچاوه که ش به لای نیبن وعه ره بیه وه عه قله، فریشته که ش بریتیه له خه یال، خه یاله که ش سه ربه عه قله.

(۱) _ وه کو نه وه ی پیشتهر ثامازه ی پیدرا به لایانه وه فریشته خه یال و تارماییه که پیغه مبه ر خه یالی ده کات و، قسه ی له گه ل ده کات و، ده بییستیت، نه وان ده لیتن: نه م شته له دهره وه بوونی نیبه به لکو ته نها له زهین و بیرى خویدایه، به لی به لای نه وان وه فریشته بریتیه له و تارمایی و نه ندیشه و خه یالانه ی که به بیرى مؤفدا دیت.

(۲) _ می عه قله: واته تارمایی و خه یال و سیبه ری جبريله، که نه وان به (العقل الفیاض) واته عه قلی به خشه ری ناو ده به ن. بپوانه: الشیخ الدكتور خالد المصلح، شرح الفرقان بین اولیاء الرحمن وأولیاء الشیطان. وهرگیر.

(۳) _ جیاوازی هه یه له نیوان نیبن وعه ره بی، که نه لف و لامی نیبه و، له نیوان نیبن و نه لعه ره بیدا به نه لف و لام، یه که م صوفیه و، دووه میش زانایه کی پایه به رزه، مالیکی مه زه به، کتیبی له ته فسیردا هه یه، کتیبی شه رحی ترمذی هه یه. چه ندین کتیبی تری به نرخ و به سوودی هه یه.

ئىبن وعەرەبى _ بە بانگەشەکردنى خۆى _ لە عەقلەو وەرەدەگرىت كە بنەرەت و نەصلى خەيالە، بەلام پىغەمبەر لە خەيالەو وەرەدەگرىت، بۆيە بە لاى خۆيەو و چۆنە سەرۆوى پىغەمبەر، بەلام نەگەر تاييەتمەندانى پىغەمبەر شتىكى ئاوەهايان باس نەکرد بىت، بە دلتىايى ئىبن وعەرەبى لەو جۆرە نىيە، ئىتر چۆن بەسەريدا سەرگەويت، بە تايبەت ئەو خەيالەتەى ئەوان باسى دەكەن بۆ تاكەكانى نىماندارانىش بەدیدی، پىغەمبەررايەتیش شتىكى ترە.

ئىبن وعەرەبى و هاوشیۆەكانى _ نەگەر چى بانگەشەى ئەو بەكەن كە لە صۆفیەكانن _ ئەوا لە صۆفیەكانى سەربە فەیلەسوفە مولحیدەكانن^(۱) لە صۆفیەكانى ئەهلى زانست نین، ئىتر چۆن لە شیخانى ئەهلى قورئان و سووننەت بن^(۲)،

(۱) _ ئەوان لە صۆفیە میانرەوەكان نین، هەندى لە نووسەرانی هاوچەرخ سەر لە خەلك دەشیۆینن و، دەلێن: صۆفیەكان لەسەر هەقن، ئەوان خواپەرستن، ئەوان... ئیمەش دەلێن: بەلى پىشینانیا ئاوەها بوون، بەلام پاشینانیا، نەخیر.

(۲) _ بەلى، چونكە صۆفیەكان دوو بەشن وەكو ئەوێ ئامازەى پیدرا، بەشى یەكەم: صۆفیە زاهیدو خواپەرستەكان، ئەمانە لە چوار چۆیەى قورئان و سووننەت نەچوونە دەرەو، وەكو فوضەیلی كوپى عیاض و، جونەیدو، بیشرى حافی و، ئیبراھیمی كوپى ئەدەم، ئەوانە صۆفیەكى میانرەو بوون، ئەو پەرى شتەكەیان زوھدو خوا پەرستى زۆر بوو، بەشى دووەم: صۆفیەكانى پاشینن ئەمانە مولحید بوون، كەواتە جیاوازی لە نیتوان هەردوو بەشەكەدا هەیه، هێندىك لەسەر لە خەلك دەشیۆینن و دەلێت: صۆفیەت هەقە، بە نمونە بە صۆفیەكانى یەكەم دەهیننیتەو، دەلێت: صۆفیەت هەقە.

وهكو چۆن فوضه يلى كوپى عياض و، ئىپراهمى كوپى نه ده م و، نه بى سوله يمانى دارانى و، مه عرونى كه رخی و نه لكونه يدى كوپى موحه ممد و، سه هلى كوپى عه ببولدى نه لته ستورى^(۱) و، هاوشىوانيان _ په حمه تى خويان لى بيت _ شيخانى نه هلى قورئان و سووننه ت بوون. هاوشىوانيان _ په حمه تى خويان لى بيت _ شيخانى نه هلى قورئان و سووننه ت بوون.

(۱) _ نه مانه زانان، صوفين به لام له قورئان و سووننه تدا زانا بوون، شويى قورئان و سووننه ت ده كه وتن. دهره نجاميش نه وه به كه نابيت صوفيه چاكه كانى زه مه نى به كه م به نمونه بينيته وه بو نه وهى صوفيه كانى پاشينى پى به چاك ناو به ريت، بلتيت: صوفيه ت خيى تى دايه، ته ماشاي جونه يد بكن، ته ماشاي فوضه يلى كوپى عياض بكن، ته ماشاي ئىپراهمى كوپى نه ده م بكن، ئايا صوفيه كانى پاشين كه ده لىن: له گه ل خوادا داده نيشم و، ليوه وهرده گرم، فه رمانم پي ده كات، ريگریم لي ده كات، پاست و خو زانست و زانياريتان له خواوه بو دينم وه كو فوضه يلى كوپى عياض و، جونه يدو، بيشرى حافى و، ئىپراهمى كوپى نه ده م.

وهسفی فریشته‌کان له قورئاندا

خوای گه‌وره له قورئاندا به چەند سیفاتیک فریشته‌کانی وه‌سفکردوه که له‌گه‌ل
فسه‌ی نه‌و گوم‌پایانه‌دا جیاوازی زۆری هه‌یه^(۱)،

(۱) _ پێشتر ئاماژه‌ی پێدرا که شیخولئیسلام _ په‌حمه‌تی خوا لی بی _ نه‌وه‌ی
بیر هه‌یناوه‌ته‌وه که فه‌یله‌سوفان ده‌لێن: فریشته‌کان هه‌یج حه‌قیقه‌تیکیان له‌ بووندا
نییه‌و نه‌نهما خه‌یالاتیکن که به‌ خه‌یالی مرۆفدا دین، بریتین له‌ هه‌یزیکه‌ی زه‌ینی و بیری
په‌غه‌مبه‌ر وای خه‌یال ده‌کرد که بۆ لای دیت و، قسه‌ی له‌گه‌لدا کردوه‌و....هتد،
هه‌روه‌ها شه‌یتانه‌کانیش که هه‌یزگه‌لیکی شه‌پانین له‌ زه‌ین و بیری مرۆفدا ئاماده‌ ده‌بن،
ئا نه‌مه‌یه‌ گوشتاری فه‌یله‌سوفان سه‌باره‌ت به‌ فریشته‌و شه‌یتانه‌کان، فه‌یله‌سوفان
بروایان به‌ غه‌یبات نییه‌، شته‌کان به‌ تیگه‌یشتنی خۆیان لیک ده‌ده‌نه‌وه‌، بۆیه
شیخولئیسلام _ په‌حمه‌تی خوا لی بی _ به‌ر په‌رچی داونه‌ته‌وه‌و، فه‌رموویه‌تی:
فریشته‌کان به‌ ده‌یه‌نراویکن له‌ به‌ ده‌یه‌نراوانی خوا گه‌وره‌، له‌ گه‌ردووندا بوونیان هه‌یه‌،
چه‌نده‌ها سیفاتیان له‌ قورئاندا هه‌یه‌، ئه‌وان هه‌یزگه‌لیکی زه‌ینی و بیری نین، به‌ لکو
مه‌خلوقاتن، وه‌کو چۆن خوا گه‌وره‌ نه‌وه‌ی ئاده‌می دروست کردوه‌و ئاوه‌ها جیهانی
جنۆکه‌و، جیهانی فریشته‌و، جیهانی شه‌یتانه‌کانی دروست کردوه‌و، جیهانگه‌لیک هه‌ن
خوا گه‌وره‌ دروستی کردوون جگه‌ له‌ زاتی خۆی هه‌یج که‌سیکی تر نایزانیت، خوا
گه‌وره‌ وه‌سفی فریشته‌کانی کردوه‌و به‌وه‌ی به‌نده‌گه‌لیکی خوان و، له‌ ئاسمان لای
خۆین و، به‌ فه‌رمانی خۆی بۆ زه‌وی داده‌به‌زن، هه‌یندیکیان سرووش داده‌به‌زینن،
هه‌یندیکیان بۆ نووسینی کاروکرده‌وه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م داده‌به‌زن، وه‌ چه‌نده‌ها جوړیتر
که ئه‌و ساقی تایبه‌ت به‌ خۆیان هه‌یه‌، ئه‌وان جیهانیکی غه‌یبن، جگه‌ له‌ خوا گه‌وره‌
هه‌یج که‌سیکی تر زانینی له‌ باره‌یانه‌وه‌ نییه‌.

خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ﴾ (۲۶) (۱)
لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ (۲۷) يَغْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا
لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِّنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ (۲۸) وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَٰهٌ مِّنْ دُونِهِ فَذَلِكْ نَجْرِي بِهِ جَهَنَّمَ
كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ﴾ (۲۹) ﴿[الأنبياء: ۲۶-۲۹] وه (وه بئى باوه پان) گووتیان خوای
گه وره مندالی بۆ خوای برپارداوه (که فریشته کانن) خوا پاک و بیگه رده (له م شتانه)
به لکو نه وانه (فریشته) به ندهی پیزگیرو (ی خوا)ن له خوا پیش ناکه ون به قسه و
ووته: وه نه وان به فه رمانی خوا کار ده که ن (خوا) ده زانی، ناگاداره به نه وهی له دونیا
له بهر ده ستیاندایه وه به نه وهی له پوژی دوا پیدا بویان ناماده کراوه وه (فریشته کان)
تکا ناکه ن ته نها بۆ نه و که سه نه بئى (خوا) پازی بئى (تکای بۆ بکری) وه نه وان
(فریشته کان) له ترس و هه بیه تی خوا زۆر ده ترسن وه هه ر کام له وانه (فریشته کان)
بئى بیگومان منیش په رستراوم جگه له خوا نه و به (ناگری) دۆزه خ تۆله ی لی
ده سه نین هه ر به و جوړه پاداشتی سته مکاران ده ده ی نه وه (تۆله یان لی ده که ی نه وه).

(۱) _ ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا﴾ وه بیباوه پان گووتیان: خوای گه وره مندالی بۆ
خوای برپارداوه که فریشته کانن، چونکه گا وره کان ده لئین: عیسا کوپی خوایه،
هاوه لپه رستانی عه ره بیش ده لئین: فریشته کان کچانی خوان، کوپ و کچیان بۆ خوای
گه وره داناوه، فه یله سوفانیش وه کو نه وهی گو بیستی بوون، ده لئین: هیژگه لیکی
زهینی و بیرى و نه فسین، نا نه مه یه گو فتاری نه وان ده رباره ی فریشته کان، بۆیه خوای
گه وره بهر په رچی گاوردان ده داته وه، له نایه تیکی تر دا ده فه رموی: ﴿مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ
وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَٰهٍ﴾ [المؤمنون: ۹۱] واته: خوا هیچ پۆله یه کی بۆ خوای برپار نه داوه
وه هیچ په رستراویکی تری له گه لدا نه بووه. له نایه تیکی تریشدا به هاوه لپه رستان
ده فه رمویت: ﴿وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنَّا لَا﴾ [الزخرف: ۱۹]

وہ نہ و فریشتانہی کہ بہ نندہی خوای بہ خشندن بہ مینینہ یان دادہ نان. وہ لہ و
 ناپہ تہ دا خوای گہ ورہ دہ فہ رموی: ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ﴾، واتہ:
 ہاوہ لہ پرستان و گاوران گوتیان: خوای گہ ورہ مندالی بق خوی برپارداوہ، ہیندیکیان
 دہ لئین: مہ سیحہ و، ہیندیکی یشیان دہ لئین: فریشتہ کان کچانی خوان، چونکہ وشہی
 ﴿وَلَدًا﴾ لہ زمانی عہ رہبیدا کوپو کچیش دہ گرتہ وہ، مہ ردوکیان بہ (وَلَدٌ) ناودہ برین،
 پاشان دہ فہ رموی: ﴿سُبْحَانَهُ﴾ خوای گہ ورہ پاکو بیگہ رده لہ و شتانہ، چونکہ مندال
 بہ شیکہ لہ باب و لہ بابی خوی دہ چیت، خوای گہ ورہش ہیچ ہاوشیوہ یہ کی نیبہ، وہ
 باب پیویستی بہ کوپ دہ بیت، خوای گہ ورہش پیویستی بہ ہیچ یہ کتکی بہ دیہینراوانی
 خوی نیبہ، بویہ خوای گہ ورہ خوی بہ دور گرتوہ لہ وہی کہ مندالی مہ بوبیت، ﴿بَلْ
 عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ﴾ بہ لکو نہ و فریشتانہ بہ نندہی پیزگیروی خوان، وہ سفی فریشتہ کانی
 کردوہ بہ وہی کہ کچانی خوانین، بہ لکو بہ نندہ گہ لیک ی پیزگیرون، بہ نندہ گہ لیکن لہ
 بہ نندہ کانی خوای گہ ورہ، ﴿مُكْرَمُونَ﴾ واتہ: خوای گہ ورہ پیزی گرتوون بہ گوپرایہ لی و
 تاعہ تی خوی، لہ ئاسمان دایناون، سیفاتانیک ی پیداون لہ غہیری نہ واندا نیبہ، خوای
 گہ ورہ فریشتہ کانی لہ قسہ لؤکہ ی ہاوہ لہ پرستان و فہیلہ سوفان بہ دور گرتوہ،
 چہ نندہ ہا نہ و سافی گہ ورہ گہ ورہی پیداون.

هروه‌ها خوای گه‌وره ده‌فرموی: ﴿وَكَمْ مِّن مَّلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا مِنْ بَعْدِهِ لَن يَأْذَنَ لَهُ يَمَنُ يَشَاءُ وَيُزْضِي﴾^(۱) [النجم: ۲۶] واته: وه چنده‌ها فرشته که له ناسمانه‌کاندا هه‌ن تکاوشه‌فاعة‌تیا‌ن هیچ سووده نییه مه‌گه‌ر دوا‌ی نه‌وه‌ی که خوا مؤلّه‌ت بدات بۆ که‌سی که خوی بیه‌وی و پازی بی.

(۱) _ ﴿وَكَمْ مِّن مَّلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ﴾ وه چنده‌ها فرشته که له ناسمانه‌کاندا هه‌ن، وشه‌ی ﴿وَكَمْ﴾ واتای زۆریتی ده‌گه‌یه‌نیت، چونکه وشه‌ی ﴿وَكَمْ﴾ پیده‌چی خه‌به‌ری بیت، لیره‌دا خه‌به‌ریه‌و، هه‌وال و خه‌به‌ری شتی‌کمان ده‌داتی، وه پیده‌چیت بۆ نیستی‌فهام و پرسیارکردن بیت بۆ نمونه ده‌لّیت: (کم عندک من کتب؟) واته (چهند کتیبست هه‌یه؟)، ﴿وَكَمْ مِّن مَّلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ﴾ واته زۆر، چنده‌ها فرشته له ناسمانه‌کاندا هه‌ن به‌فرمانی خوای گه‌وره بۆ سه‌ر زه‌وی داده‌به‌زن، ﴿لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُ شَيْئًا﴾ تکا کاریان هیچ سوودی‌کی نییه مه‌گه‌ر به‌مؤلّه‌تی خوای گه‌وره‌و، پازی‌بوونی له که‌سی تکا کار با پیغه‌مبه‌ران و، نه‌ولیاو، پیاو چاکانیش بن، چونکه هیچ یه‌کێک لای خوای گه‌وره تکا ناکات مه‌گه‌ر به‌مؤلّه‌تی خوای گه‌وره، وه پازی بوونیشی له که‌سی تکا بۆکراو، به‌لام کافر تکاکاری سوودی بۆ نابیت، به‌لکو تکاکاری سوود به‌موسلمانان ده‌گه‌یه‌نیت، له‌وانه شایسته‌ی سزای خوای گه‌وره بوونه، تکا کاریان بۆ ده‌کریت، نیت له سزادان پزگاریان ده‌بیت، مه‌گه‌ر دوا‌ی نه‌وه‌ی که خوا مؤلّه‌ت بدات، واته به‌که‌سی تکاکار ﴿وَيُزْضِي﴾ وه له که‌سی تکا بۆکراویش پازی بیت که پتویسته له نه‌هلی ئیمان بیت، به‌لام کافران خوای گه‌وره له‌باره‌یانه‌وه ده‌فرموی: ﴿فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ﴾ [المدثر: ۴۸] واته: نیتر تکای تکاکاران هیچ قازانجی‌کیان پینا‌گه‌یه‌نیت. هه‌روه‌ها ده‌فرمویت: ﴿مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ﴾ [غافر: ۱۸] واته: سته‌مکاران نه‌ هیچ دۆستی‌کیان هه‌یه وه نه‌تکارێک به‌گوئی بکریت. ئانه‌وه‌بوو مه‌رجه‌کانی شه‌فاعة‌ت و تکاکاری، شاهیدی قسه‌کانیشی نه‌وه‌یه که ئایه‌ته‌که وه‌سفی فرشته‌کانی تیدا‌یه، له ناسمان، زۆر زۆرن، له‌گه‌ل خوای گه‌وره‌دا به‌ نه‌ده‌بن، تکا کاری بۆ هیچ که‌سی‌ک ناکه‌ن مه‌گه‌ر خوای گه‌وره‌ی لی پازی‌بیت.

هه روه ها له نايه تيكي تردا ده ره رموي: ﴿قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ فِيهِمَا مِن شَيْءٍ وَمَا لَهُمْ فِي شَيْءٍ مِّنْهُم (۲۲) وَلَا تَتَفَعَّلُوا الشَّفَاعَةَ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَن أَذِنَ لَهُ (۲۳)﴾ (۱) [سبا: ۲۲-۲۳].

(۱) _ ﴿قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾ واته: موچه ممه د ^ﷺ بلی هاوار بکن له وانه ی که بیجگه له خوا به په رستراوتان ده زانین به قه دهر هره وردیله به کیان به ده ست نییه، نه وه فریشته کانیس ده گریته وه، چونکه فریشته کان عبادت کران و په رستران، کران به هاوبه شی خوی گه ورده، خه لکانیکی زده فریشته یان ده په رست، ﴿ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ﴾ به لام نه وانه نه له ناسمانه کان و نه له زه ویدا به قه دهر هره وردیله به کیان به ده ست نییه، ﴿وَمَا لَكُمْ فِيهِمَا مِن شَيْءٍ﴾ وه نه و په رستراوانه هاوبه شی خوی گه ورده نه بوون له دروست کردنی ناسمانه کان و زه ویدا، واته: نه خاوه ن مولک بوون و نه هاوبه شی خوی گه ورده ش بوون، ﴿وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِّنْ ظَهِيرٍ﴾ وه هیچ یه که له وان یارمه تی دهری خوا نه بوون، له خولقاندن و ته گبیرسانی ناسمانه کان و زه میندا هیچ یه کیکی نه وان یارمه تیده ری خوی گه ورده نه بوون، به لکو خوی گه ورده پیویستی به یارمه تی هیچ که سیک نییه، ﴿وَلَا تَتَفَعَّلُوا الشَّفَاعَةَ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَن أَذِنَ لَهُ﴾ وه تکا کردن لای خوا سوودی نییه مه گه رب که سی که خوی گه ورده پیگه بدات، گوتراوه: نه نایه ته پیشه کانی شیرک و هاوه لپه رستی له بنه په ته وه دهر میناوه، چونکه په رستراو و هاوار پیکراو له جیاتی خوی گه ورده یا دهسته لاتداره یان هاوبه شی دهسته لاتداره یان نزیک به دهسته لاتداره به وه زاره تیک یا به پاویزکاریه ک، وه کو چو ن پادشایان پاویزکار و پیاوانی نزیکیان هیه، یان هر تکا کاریکه لای خوی گه ورده تکا بږ خاوه ن داواکه ده کات، خوی گه ورده هه مو نه و شتانه ی قه ده غه کردووه، هیچ که سیک بچو کترین شتی له ناسمانه کان و زه میندا به ده ست نییه، هیچ که سیکیش له ناسمانه کان و زه میندا هاوبه شی خوی گه ورده

ناکات، هیچ یارمه تیده ریکی نییه ئامۆژگاری بکات و، کاریگه ری بخاته سه ر، چونک
 پیویستی به یارمه تیده ران نییه، خه لکی پیویستیان پییانه، به لام خوای گه وره
 پیویستی به و شتانه نییه، به لام دۆستانیکی هه یه خووشی ده وین و، خووشیان ده ویت،
 نه مه هه یه، شه فاعه ت و تکاکاریش ته نها به ریگه دانی خوای گه وره نه بیئت دروست
 نابیت، به لام پادشایان و سولتانه کانی دونیا به پیچه وانه وهن نه گه ر پازیش نه بن هه ر
 تکایان لیده کریت، به لام هیچ که سیك زات ناکات تکاکاری لای خوای گه وره بکات
 مه گه ر خوای گه وره خووی ریگه بدات، که وا بوو هیچ به هانه یه ک، هیچ به لگه یه ک بو
 هاوه لپه رستان نه مایه وه بو نه وه ی غه یری خوای گه وره بپه رستن، چونکه نه وانه
 هاوبه شی خوانین، نزیکانی خوانین بو نه وه ی شتیکیان به ده ست بیئت، شه فاعه ت و
 تکاکاریش ته نها به ریگه پیدانی خوای گه وره ده بیئت، به لام مروقه کان تکایان
 لیده کریت نه گه رچی ریگه ش نه دن، نه گه رچی پازیش نه بن، به لام ناچارن نه ر
 شه فاعه ته قبول بکه ن چونکه پیویستیان به که سی تکا کاره، بویه نه م ئایه ته شیرک
 و هاوه لپه رستی له بنه رته وه پووچ کرده وه، شاهید له ئایه ته که نه وه یه که
 فریشته کان له کۆی نه وانن که هاوه لپه رستان ده یانپه رستن و داوایان لی ده که ن، له
 کاتیکیدا نه وان هیچ شتیکیان به ده ست نییه، هاوبه شی خوا نین، وه زیرو یارمه تی
 ده ریش نین، ته نانه ت شه فاعه ت و تکاش ناکه ن مه گه ر به ریگه پیدانی خوای گه وره
 نه بیئت.

هه‌روه‌ها سه‌باره‌ت به فریشته‌کان خوای عزوجل ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ﴾ (۱۹) ﴿يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا
يَفْتُرُونَ﴾ (۲۰) ﴿[الأنبياء: ۱۹-۲۰]

(۱) - ﴿وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ته‌نها بو‌خوایه نه‌وه‌ی له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌ویدیایه،
هیچ که‌سێک هاویه‌شیی خوای گه‌وره‌ ناکات له‌ مولکایه‌تیدا، جگه‌ له‌ که‌سانێک که‌ خوای
گه‌وره‌ مولک و ده‌سته‌لاتێکی کاتییان ده‌داتی، پاشان لییان ده‌سینزێته‌وه‌و به‌ که‌سانێکی
بیکه‌ ده‌دریت، نه‌وه‌ی دانیشتیوی دونیایه‌ خاوه‌ن مولک و ده‌سته‌لات نییه، لی‌ی
وه‌رده‌گیریت و به‌که‌سانیت ده‌به‌خشریت، سولتانه‌کان، نه‌میره‌کان و به‌وشیوه‌ به‌رده‌وام
ده‌بیت، نه‌گه‌ر نه‌ وه‌موو مه‌خلوقاته‌ مولکی خوا بن که‌واته: چۆن له‌گه‌ل خوای گه‌وره‌دا
بپه‌رستین، ﴿وَمَنْ عِنْدَهُ﴾ وه‌ نه‌و فریشتانه‌ی که‌ لای خوان، ﴿لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ﴾ هه‌رگیز
له‌ په‌رستنی خوای گه‌وره‌ لووت به‌رزنی نانۆین، له‌ کاتی‌کدا پله‌و پایه‌یه‌کی به‌رزیان به‌ لای
خوای گه‌وره‌وه‌ هه‌یه‌ که‌چی هیچ لووت به‌رزیه‌کیش نانۆین، نه‌وان به‌نده‌ن ئیتر چۆن له‌گه‌ل
خوای گه‌وره‌دا بپه‌رستین، ﴿وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ﴾ هه‌رگیز ماندووش نابن، له‌به‌رده‌وامی‌تی
خواپه‌رستنیشدا بیزار نابن و، به‌ به‌رده‌وامیش خوای گه‌وره‌ ده‌په‌رستن، ﴿يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ
وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ﴾ شه‌وو پوژ ته‌سبیحات و ستایش ده‌که‌ن ماندوو نابن و سارد نابنه‌وه‌.
پاشان خوای گه‌وره‌ له‌ ئایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿مَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِّنْ دُونِهِ فَذَلِكَ يُجْزِيهِ
جَهَنَّمَ كَذَلِكَ يُجْزِي الظَّالِمِينَ﴾ [الأنبياء: ۲۹] واته: وه‌ هه‌ر کام له‌وانه‌ (فریشته‌کان) بلی
بینگومان منیش په‌رستراوم جگه‌ له‌ خوا نه‌و به‌ (ناگری) دۆزه‌خ تۆله‌ی لی ده‌سه‌نین هه‌ر به‌و
جوړه‌ پاداشتی سته‌مکاران ده‌ده‌ینه‌وه‌ (تۆله‌یان لی ده‌که‌ینه‌وه‌)، نه‌گه‌ر گریمانیکی وا کرا
که‌ به‌کێک له‌ فریشته‌کان گوتی: من خواوه‌ندم، خوای گه‌وره‌ توندترین جوړی سزای
به‌سه‌ردا ده‌سه‌پینیت، چونکه‌ داوای شتیکی کردووه‌ که‌ مافی خوای گه‌وره‌یه‌. نه‌مه‌
گه‌وره‌ترین سته‌مه‌ چونکه‌ شیرک و هاوه‌له‌په‌رستی سته‌میکی زۆر گه‌وره‌یه‌، خوای گه‌وره‌ له‌و
باره‌وه‌ ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ [لقمان: ۱۳] واته: چونکه‌ به‌پاستی هاویه‌ش دانان
بو‌خوا سته‌میکی زۆر گه‌وره‌یه‌.

خوای گه وره له لور پشانې پیروزدا دوو پشانې ده کاته وه و پښې راځه باندون یی
لرېشته کان له سهر شپوه یی ناده میزاد چوونه ته دېده نیی ابراهیم (علیه السلام)^(۱)

(۱) لرېشته کان هه ن و، هیزگه لیکې زه پښې و بېری نیی، به لکو زات گه لیکې
خولکینراون، پیغه مبهري خوا ﷺ هه رمویه نی: ((يُؤْتِي الْمَلَايِكَةُ مِنْ نُورٍ)) رواه مسلم،
واته: ((لرېشته کان له نورو پووناکی خولکینراون)). له سهر شپوه گه لیکې مړوف بوون
به میوانی پیغه مبهري نېبراهیم _ علیه السلام _، چونکه ناده میزاد توانای بینینی
لرېشته کانی نییه له سهر شپوه یی خوایان، بویه لرېشته کان به چهند شپوه یه ک که به لای
مړوف وه ناسایی بیت بویان دهرده کون، خوای گه وره توانای خوگورپینی له
لرېشته کانی داوه، بویه له سهر شپوه یی مړوف بوون به میوانی پیغه مبهري نېبراهیم _ علیه
السلام _، کاتی بۆ سهر گه لی لوط نیردران، نه ویش ریزگرتن و، نه ونده ی پینه چوو
خیرا پیغه مبهري نېبراهیم _ علیه السلام _ گویره که یه کی برزای بۆ هینان، به لام که
بینینی هیچ ناخون لییان ترسا، چونکه نه گهر میوان له خواردنه که ی نه خوارد یه کسهر
که سی به رامبهري ده ترسیت میوانه که نیاز خراپیکې هه بیت، له م باره وه خوای گه وره
ده هه رموی: ﴿فَلَمَّا رَأَىٰ أَنبِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْحَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَحْفَ إِنَّا
أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ لُّوطٍ﴾ (هود: ۷۰) | واته: جا کاتی بیننی ده سستیان دریز نا که ن بوی (و
لیی ناخون) ناسایی هاتنه بهر چای و له دهر وونی خویدا مه ترسی لیکردن (که نیازی
خراپیان هه بی) گوتیان مه ترسه به راستی نیغه نیراوین بۆ سهر گه لی لوط. له نایه تیکی
تریشدا خوای گه وره ده هه رموی: ﴿قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ﴾ (۳۲) لُتْرُسِلَ عَلَيْهِمْ
جَحَازَةٌ مِنْ طِينٍ (۳۳) | الذاریات: ۳۲-۳۳ | واته: گوتیان بیگومان نیغه نیراوین بۆ
سهر گه لی تاوانباران بۆ نه وه ی بهرد به سهریاندا بیارینین له گلی سوره وه کراو. دلنایان
کرده وه هه والی کارو پاسپیره که یان پتگوت، پوخته ی شاهیدی قسه کانمان نه وه یه
که لرېشته کان له سهر شپوه یی ناده میزاد دا ده بزن، که وا بوو نه گهر هیزگه لیکې زه پښې
و بېری بوايه ن له سهر شپوه یی مړوف دانه ده به زین.

ههروه‌ها جبریل _ علیه السلام _ به شیوه‌ی مرقفیک‌ی ته‌واو خۆی پیشانی مه‌ریه‌م دا^(۱)، ههروه‌ها جبریل _ علیه السلام _ له‌سه‌ر شیوه‌ی ده‌حیه‌ی نه‌لکه‌لبی ﷺ^(۲)

(۱) _ ههروه‌ها جبریل _ علیه السلام _ هاته لای مه‌پیم، له کاتی‌کدا خۆی له‌قه‌ومه‌که‌ی دووره په‌ریز گرتبوو، له‌نیوان خۆی و که‌سو کاریدا په‌رده‌یه‌کی دانا بوو، خۆی بۆ خواپه‌رستی یه‌کلا کردبووه، فریشته‌که له‌شیوه‌ی مرقفیک‌ی ته‌واودا خۆی پیشاندا، له‌م باره‌وه خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا﴾ [مریم: ۱۷] واته: ئینجا په‌رده‌یه‌کی دانا له‌نیوان خۆی و نه‌وان (که‌سوکاری) دا ئیمه‌ش جوهره‌ئیلمان نارد بۆ لای وه‌کو به‌شه‌ریکی ته‌واو خۆی پیشانی (مه‌پیه‌م) دا. واته: جبریل له‌سه‌ر شیوه‌ی فریشته‌یی خۆی دانه‌به‌زی، چونکه مه‌ریه‌م توانای بینینی نه‌و شیوه‌یه‌ی نییه، به‌لکو له‌سه‌ر شیوه‌ی مرقفیک‌ی که نه‌ندامه‌کانی ته‌واو بی‌ت چوو له‌لای مه‌ریه‌م، بۆ نه‌وه‌ی پیتی شادومان بی‌ت و، لی‌ی دور نه‌که‌وێته‌وه، ئیتر هه‌موو شتیکی پی‌گوت و، شته‌که به‌وه ته‌واو بوو که فریشته‌که له‌پوچی خۆی واته له‌پوچه‌ی که له‌خوای گه‌وره هه‌لی‌گرتبوو فوی پێداکرد، ئیتر به‌عیسا دور گیان بوو، باشه‌ ئایا نه‌مه‌ خه‌یال نه‌ندیشه‌ی نه‌فسیه‌و هه‌روه‌ها دا به‌ناسانی بۆ مرقف دروست ده‌بی‌ت؟ نه‌خیر، نه‌وه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که فریشته‌کان مه‌خلوقین، له‌ده‌ره‌وه بوونیان هه‌یه نه‌که ته‌نها له‌زه‌ین و بیرداین.

(۲) _ هه‌روه‌ها جوهریل _ علیه السلام _ ده‌هاته خزمه‌تی پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌مان

مرحه‌مه‌د ﷺ له‌سه‌ر شیوه‌ی پیاوێک، هاوه‌لانیشی له‌خزمه‌تیدا بوون پیاوه‌که‌یان

دهیبینی و، نه یانده زانی کییه، ده هات و له گه ل پیغه مبهری خوادا ﷺ ده دواو پاشان ده چوو ده ره وه هر وه کو پیاویک، چونکه نه گه ر به و جوړه نه هاتبا هاوه لآن توانای بینینی یان نه ده بوو، ته نانه ت پیغه مبهری خواش ﷺ ته نها دوو جار فریشته که ی بینیبوو، له باره ی جار یکیانه وه خوای گه وره ده فرمویت: ﴿لَقَدْ رَأَاهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ﴾ [التکویر: ۲۳] واته: سویند به خوا بیگومان (فریشته ی سرووشی) دییوه له ئاسوی پووندا، له ئاسمان و له ئاسوی پووندا له سهر شیوه ی فریشته یی خوی پیغه مبهری خوا ﷺ دییوی، جاری دوه میش لای (سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى) _ دره ختی کوناره له و په پری به هه شته دا که وتوته لای پاستی عرشه وه _ بینیبویه تی، جگه له م دوو جاره له سهر شیوه ی پیاویک دهیبینی، هه روه ها له سهر شیوه ی دیحیه ی نه لکه لپی ﷺ که پیاویکی سهر و سیما جوان بوو، هاوه لی پیغه مبهری خوا ﷺ بوو.

صحيح: أخرجه البخاري (٢٦٣٤)، (٤٩٨٠)، ومسلم (٢٤٥١)، من حديث أسامة ابن زيد رضي الله عنه، ده چووه خزمه تي پيغه مبهري خوا رضي الله عنه، وه له سهر شيويه پياويكي ده شته كيش^(١) البخاري (٥٠)، ومسلم (٩)، من حديث أبي هريرة رضي الله عنه. هه روه ها خه لكيش فريشته كان ده بينن . خواي گه وره وه سفي جبريل _ عليه السلام _ ده كات و، ده فهرمويت: ﴿ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ (٢٠) مُطَاعٌ ثَمَّ أَمِينٍ﴾ (٢١) ﴿[التكوير: ٢٠-٢١] ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ﴾.

(١) _ جار به جاريش له سهر شيويه پياويكي ده شته كي ده هاته خزمه تي پيغه مبهري خوا رضي الله عنه، نه گهر له سهر شيويه ده يحيه ي نه لكه لبي رضي الله عنه بهاتبا هاوه لان وايانده زاني ديهيه به رضي الله عنه، به لام نه گهر له سهر شيويه پياويكي ده شته كي بوايه نه يانده ناسي.

(٢) _ له كوتاييه كاني سوږه تي (التكوير) دا خواي گه وره وه سفي ده كات و، ده فهرموي: ﴿وَلَقَدْ رَأَاهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ (٢٣) وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ﴾ (٢٤) ﴿[التكوير: ٢٣-٢٤] واته: سويند به خوا بيگومان (فريشته ي سرووشي) ديوه له ناسوي پووندا وه نه وږده و چروك نيه له گه ياندي سرووشدا. ليږده دا به وه وه سفي جبريل ده كات كه پيغه مبهري خوا رضي الله عنه له ناسوي پووندا ديوه تي. هه

لهه مان سوره تدا خوی گه وره ده فره رموی: ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾ (۱۹) ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ
 ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ (۲۰) مُطَاعٍ ثُمَّ أَمِينٍ ﴿التکویر: ۱۹-۲۱﴾ واته: بیگومان نر
 قورپانه گوشتاری په وانه کراویکی پایه به رزه (که فریشته ی سرووشه)، واته: به هیژده،
 لای خاوه نی عه رش (خوی گه وره) خاوه ن پایه یه، قسه په وایه له ناو فریشته دا،
 ده ست پاکه. ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾ واته: جو بریل _ علیه السلام _ قورپانی بز
 پیغه مبه ری خوا ﷺ دابه زاند، گوشتاری خوی گه وره یه و نه و به پیغه مبه ری خوی ﷺ
 راگه یاندووه، واته: نیراویک بووه له نیوان خواو پیغه مبه ره که یدا، ﴿ذِي قُوَّةٍ﴾ هیژدی
 جو بریل _ علیه السلام _ گه وره یه، تا نه و ناسته ی هه موو لادیکانی قهومی (لوط) ی
 به لایه کی بالی هه لگرت، هیژدی گه وره ی هه یه، وه کاتی هاواری به گه لی (شمرد) دا
 کرد هه هه موویان به یه کجار تیاجوون، هه وره تریشقه یه ک بوو هه هه موویانی له
 ناو برد، هیژدی له پادده به ده ری هه یه، ﴿ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ﴾ به هیژده
 پایه ی خوی هه یه به لای خوی خاوه ن عه رشه وه، له خوی گه وره وه نزیکه، ﴿مَكِينٍ﴾
 واته: به لای خواوه پایه ی خوی هه یه، هه هه موو نه مانه وه سف و ستایشن بز جو بریل
 _ علیه السلام _، ﴿مُطَاعٍ﴾ فریشته کان گوپراه لی دهن، له ناسمان، سه ر پاست و
 ده ست پاکی سه ر سرووشه به جوړیک نه زیادی ده کات و، نه که میشی ده کاته وه، به لکو
 وه کو خوی پاید هه یه نیت.

وہ پیغمبرِ خوا ﷺ جبریلؑی لہ ناسوی پووندا بینی . مہ روہا خوی گہ ورہ
وہ سفی دہ کات و، دہ فہ رمویت: ﴿عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَى (۵) ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَى (۶) وَهُوَ بِالْأُفُقِ
الْأَعْلَى (۷) ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى (۸) فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى (۹) فَأَوْحَى إِلَى عَبْدِهِ مَا أَوْحَى
(۱۰) مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى (۱۱) أَفَتُمَارُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَى (۱۲) وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَى (۱۳)
عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى (۱۴) عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَى (۱۵) إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَى (۱۶) مَا زَاغَ
الْبَصَرُ وَمَا طَغَى (۱۷) لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى (۱۸)﴾^(۱).

(۱) _ نایہ تہ کان لہ سورہ تی (النجم) دایہ، خوی بی وینہ لہ نایہ تہ کانی سہ روہ
دہ فہ رموی واتہ: جبریل _ علیہ السلام _ فیبری کردوہ، پووخسار، پووخسار
جووانی، لہ سہر شیوہی راستہ قینہی خوی پاوہ ستاو بوو، کاتی لہ ناسوی بہ رزی
ناسمان دابوو، واتہ: جبریل _ علیہ السلام _ لہ موخہ ممد ﷺ نزیکبوویہ و، واتہ
جبریل لہ ناسودا لہ موخہ ممد ﷺ نزیکبوویہ و، ئیتر خوی گہ ورہ لہ پیگہی
جبریلہ و لہ گوفتارہ کانی خوی بؤ بہ ندہ کہی خوی موخہ ممد ﷺ سرووشی نارد،
لہ راستیدا پیغمبرِ خوا ﷺ نہ وہی بہ چاوی خوی بینویہ تی ہہ والی پیداوہ و، لہ
گوفتارہ کانیدا دروی نہ گوتوہ واتہ: دہ مہ قالآ و مشتومپی لہ گہ ل دہ کەن دہ ربارہی
نہ وہی کہ بینویہ تی لہ شہوی میعراجدا پیغمبرِ خوا ﷺ جوہرہ ئیلی لای
درہختی (سدرۃ المنتہی) بینی، نہ مہ جاری دووہم بوو واتہ: چاوی موخہ ممد ﷺ
لاینہ داو، لہ مہ بہ ستیش تی نہ دہ پپری، واتہ: لہ شوینہ تاییہ تہ کہ لاینہ دا، نہ لایداو
نہ یشوو. پوختہی شاہیدی سہرہ کی قسہ کانمان لہ نایہ تہ کان نہ وہیہ کہ جوہریل _
علیہ السلام _ لہ دہ روہ دہ بینریت، لہ زہین و بیردا نییہ، دیت، دیتہ ژورہ و،
دہ چیتہ دہ روہ، فریشتہ کان چوونہ دیدہ نی پیغمبرِ ئیبراہیم _ علیہ السلام _
چوونہ ژورہ وہ پاشان چوونہ دہ روہ، نہ مہ شیوہ وینہی زہینی ویری و خہ یالات
نین وہ کو نہ وہی فہیلہ سوفہ کان بانگہ شہی بؤ دہ کەن.

هروه‌ها به (صحیح)ی له فەرمووده‌ی پتغه‌مبه‌ری خودا ﷺ هاتوو که عن عائشة رَضِيَ اللهُ عَنْهَا عَنْ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ لَمْ يَزَ جَبْرِيلُ فِي صُورَتِهِ الَّتِي خُلِقَ عَلَيْهَا غَيْرَ مَرَّتَيْنِ، صحیح: آخری البخاری (۴۸۵۵)، و مسلم (۱۷۷)، من حدیث عائشة رَضِيَ اللهُ عَنْهَا. واته: خاتوو عائشه -پازی خوای لی بیت- فەرموویه‌تی: پتغه‌مبه‌ری خوا ﷺ جبریلی نه‌بینیوه له‌سه‌ری نهر شیوه‌یه‌ی له‌سه‌ر خولقی‌نراوه دوو جار نه‌بیت. واته جاری به‌که‌م: له ناسۆی ههر به‌رزداو، جاری دووه‌میش: لای دره‌ختی (سدره المنتهی).

وه خوای گه‌وره له شوینیکی تردا به (الروح الأمين) وه‌سفی کردوو^(۱) له قورپان دا، وه به (الروح القدس) یش وه‌سفی کردوو^(۲)،

(۱) _ خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِنَّهُ لَشَرِيفٌ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (۱۹۲) نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ (۱۹۳) عَلَى قُلُوبِكُمْ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ﴿الشعراء: ۱۹۲-۱۹۴﴾ واته: وه به پاستی ئەم (قورپان) ه دابه‌زینراوی په‌روه‌ردگاری جیهانیانه جوپره‌ئیلی ئەمین هیتاب خواره‌وه بو سهر دلی تو بو ئەوه‌ی له ترسینه‌ران بی. له‌م نایه‌تانه‌دا خوای گه‌وره ئەوه‌ی پی‌پاگه‌یاندوین که ئەم قورپانه‌ی به جوپره‌ئیلدا ناردۆته خواره‌وه که به (الروح الأمين) وه‌سفی کردوو، واته: ئەمین و سهر پاسته له‌سه‌ر ئەو سروس و وه‌حیه‌ی پی‌سپێردراوه به پتغه‌مبه‌ری خوای ﷺ پاگه‌یه‌نیت، به ناستیک نه‌زیادی ده‌کات و، نه‌که‌میشی ده‌کاته‌وه، وه‌کو خۆی پایده‌گه‌یه‌نیت، شه‌یتانه‌کان به هیچ شیوه‌یه‌ک ناتوانن نزیکی ببه‌وه.

(۲) _ خوای گه‌وره له سوپه‌تی (الشعراء) دا به (الروح الأمين) ی وه‌سف ده‌کات، هروه‌ها به (روح القدس) یشی وه‌سف ده‌کات، له‌م باره‌وه خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ﴾ [النحل: ۱۰۲] واته: بلی جوپره‌ئیل دایه‌زاندوو له لایه‌ن په‌روه‌ردگاته‌وه، ههر هه‌موو ئەمانه به‌لگه‌گه‌لیکی به‌هێزن له‌سه‌ر ئەوه‌ی که فریشته‌کان زاتگه‌لیکن، بوونیان هه‌یه، ده‌بینرین، موحه‌مه‌د ﷺ بینیبوونی له‌سه‌ر

نه شیوهیهی خوی پیشان دابوون، که وا بوو نه گه فریشته کان هیزگه لیکی نه فسانی
بن هرگیز دهر نه ده که وتن و، هر وه ها قسه شیان نه ده کرد، جو بره نیل — علیه السلام
— چووه خزمه تی پیغه مبه ری خوا ﷺ وه چند پرسیاریکی سه بارهت به نیسلام و،
نیمان و، نیحسان و، تا کوتایی فه رموده که لیکرد، ثایا نه مه هیزی نه فسانیه ؟،
نه نانهت هاوه لانیس نه مه یان بینی.

وه چه ندین سیفاتی تریش که پروونی ده کاته وه جو بپرل _ علیه السلام _ گه وره ترین مه خلوقاتی خاوه ن عه قلی خوی گه وره یه، جه سته و جه وه ری که بۆ وه ستان پشت به خوی ده به ستیت^(۱)، خه یال نییه و له نه فسی پیغه مبه ری خوادا بیت وه کو ئه وه ی فه یله سوفه مولحیده کان بانگه شه ی بۆ ده کهن، ئه وانیه ی بانگه شه ی وه لایه تی و دوستایه تی خوی گه وره ده کهن و، گوایه له پیغه مبه ران زاناترن^(۲).

(۱) _ جه وه ر به رامبه ر به عه ره زه، چونکه شته کان یا جه وه رن یان عه ره زن، جه وه ر بریتیه له هه ر شتیک ببینریت، جه سته یه که ده ببینریت، به لام عه ره ز جه سته ی نییه پشت به غه یری خوی ده به ستیت، بۆ نمونه ره نگه کان: سپی و، ره ش و، سوور ئه مانه عه ره زن که ده رده که ون و پاش ماوه یه ک نامینن، بۆیه عه ره ز پشت به خوی نابه ستیت و به خوی پانا وه ستیت، به لکو به هوی شتیره وه ده وه ستیت. به لام جه وه ر بریتیه له هه ر شتیک که به خوی بوه ستیت، بۆ وه ستان پشت به خوی ده به ستیت پیویستی به یارمه تی هه چی تر نییه، وه کو عه ره ز نییه که بۆ وه ستان و مانه وه پشت به غه یری خوی به به ستیت، به نمونه ی ئه و ئه ندیشه و خه یالانه ی که له زه ین و بیردایه، ئه مانه عه ره زن که پاش ماوه یه ک نامینن، ئه ندیشه و خه یالات عه ره ون جه سته یان نییه، زاتیان نییه.

(۲) _ له گه ل هه موو ئه و درۆ و له پئی پاست لادانه یاندا بانگه شه ی وه لایه تی و دوستایه تی خوی گه وره ش ده کهن و، گوایه له پیغه مبه رانیش چاکترن،

فہ بلہ سوفہ کان واپادہ گہ بنن خویان لہ پیغہ مہران چاکترن، گواہ درکیان
 بہ نہینہ کانی گہ ردوون کردوہ وہ... وہ...، تہنا لہ خویان بایی بوبون و ہیچی تر.
 مہستیان بہ وہ نہ کرد کہ خہ لکیکی بیتواناو بی دہ سہ لات و دہ ستہ پاچہن، ہیچ
 نازانن جگہ لہ وہی کہ خوی گہ ورہ فیبری کردوون، نہوان بانگہ شہی تہ واویتی و
 کہ مالیتی بؤ خویان دہ کەن، بانگہ شہی زانست و درک بہ حہ قیقہ تہ کان بؤ خویان
 دہ کەن و... ہند. وہ گواہ نہوان لہ پیغہ مہران زانترن، چونکہ پیغہ مہران بہ ہوی
 فریشتہ کە وہ لہ خواوہ وەر دہ گرن، بہ لام نہوان پاستہ وخؤ لہ خواوہ وەر دہ گرن، بؤیہ
 نہوان لہ پیغہ مہران چاکترن، گواہ پیغہ مہران لہ غہیری خویانہ وہ وەر دہ گرن بہ لام
 نہوان پاستہ وخؤ وەر دہ گرن، درک بہ شتہ کان دہ کەن، تاوہ کوئہ م ناستہ لہ خویان بایی
 بوبون، بؤیہ خویان لہ پیغہ مہران بہ چاکتر دانا، دہ لئین: وہلی _ مہ بہ سستیان خویانہ _
 لہ پیغہ مہران چاکترہ.

نیلجادیی نهوانه‌ی باوه‌ریان (وحدة الوجود)

مه‌به‌ستی حه‌قیقی نه‌مانه: نکۆلی کردنه له‌پایه‌کانی ئیمان، پایه‌کانی ئیمان بریتین له‌ بپرواهیتان به‌خواو، فریشته‌کانی و کتیبه‌کانی و پیغه‌مبه‌رانی و پۆژی دوابی^(١) مه‌به‌ستی راسته‌قینه‌شیان نکۆلیکردنه له‌خوای خولقینه‌ر، نه‌وان بوونی خولقینه‌راوانیان کردووه به‌مه‌مان بوونی خوای خولقینه‌رو^(٢) گوتوویانه:

(١) _ نکۆلی له‌ پایه‌کانی ئیمان ده‌که‌ن، بپرواهیتان به‌خواو فریشته‌کانی و بپرواهیتان به‌ پیغه‌مبه‌ران، چونکه‌ بانگه‌شه‌ی نه‌وه ده‌که‌ن که‌ نه‌وان له‌ پیغه‌مبه‌ران چاکترن، مه‌روه‌ها بپروا به‌ پۆژی دوابی ناکه‌ن، شته‌کانیش به‌پیتی به‌رژه‌وه‌ندی خۆیان لیکده‌ده‌نه‌وه.

(٢) _ به‌لێ، له‌ کۆتادا گه‌یشتنه‌ بپروباوه‌ری (وحدة الوجود)، گوايه‌ گه‌ردوون دابه‌ش نابیت بۆ خولقینه‌راوان به‌ جیاو و خوايه‌کی خولقینه‌ر به‌جیا، به‌لکو مه‌روه‌موی پیکه‌وه بریتیه‌ له‌خوا، ده‌لێن: یه‌کتا په‌رستی نه‌وه‌یه‌ که‌ گه‌ردوون بۆ خولقینه‌راوان به‌جیاو خوايه‌کی خولقینه‌ر به‌جیا دابه‌ش نه‌که‌ین، به‌لکو مه‌روه‌موی گه‌ردوون پیکه‌وه بکه‌ین به‌خوا، ئیتیه‌ر شتیکت په‌رست نه‌وه‌ تۆ خوات په‌رستووه، به‌ بۆچونی نه‌وان نه‌و که‌سانه‌ی بت و، جنۆکه‌و، مرۆف ده‌په‌رستن خایان په‌رستووه، چونکه‌ خوا بوونی په‌هايه‌ بۆیه‌ به‌ خه‌لکانی (وحدة الوجود) ناوده‌برین، چونکه‌ له‌و باوه‌ره‌دان که‌ بوون و وجود بۆ په‌روه‌ردگار و خولقینه‌راو دابه‌ش نابیت، به‌لکو مه‌روه‌موی به‌یه‌که‌وه په‌روه‌ردگار، ئا نه‌مه‌یه‌ یه‌کتا په‌رستی به‌لای نه‌وانه‌وه، نه‌و که‌سه‌ش که‌ بوون و وجود بۆ خوايه‌کی خولقینه‌ر به‌جیاو، خولقینه‌راوان به‌جیا دابه‌ش ده‌کات، موشریکه‌ لای نه‌وان.

(وجود - بوون) هه مووی به که، به ناستیک هه ندی له دروستکراوه کان به زات و رهس و هه ندیکی تر به جوره که یان له یه ک جیانه کرده وه (لم یميزوا بین الواحد بالعين و حد بالحق)^(١)، هه موو نه وانه ی له بوون (وجود) دان به ژدارن له وه ی ناوی (بوون) یان به سه ردا بدری (فإن الموحودات تشترك في مسمى الوجود)^(٢) وه کو چۆن موقفه کان له ناوی ئاده میزدا هاوبه شن، وه جوره کان ی ناژه لیش له ناوی ناژه لدا هاوبه شن، به لام نه م هار به شبوونه گشتیه دروست نابیت و نابیت به هاوبه شی گشتی مه گه ر له زهین و بیردا^(٣)،

(١) _ یه ک به زات و نه فس (الواحد بالعين): بۆ نمونه: ده گوتریت: زهید نه مه به کیکه به زات و نه فس، ته نها یه کیکه ده بینریت و ئاماژه ی بۆ ده کریت، ده گوتریت: سه عد نه مه ته نها یه کیکه به زات و نه فس، به لام یه ک به جۆر (الواحد بالنوع)، به م شپوه یه بۆ نمونه ده گوتریت: ئاده میزاد، نه مه یه ک جۆره، یا بۆ نمونه ده گوتریت: و شتر نه مه یه ک جۆره، ده گوتریت: مه پ و مالات نه مه یه ک جۆره، نه وان له نیتوان نه م بیوانه دا جیاوازیان نه کرد. بیوانه: ئینته رنیت: شرح الفرقان بین أولیاء الرحمن وأولیاء الشیطان، الشیخ عبدالله بن الجبرین. وه رگیت.

(٢) _ هه ر هه موو بوونه وه ره کان له وه دا که ناوئراوه به بوئیتی و وجود هاوبه شن، واته: هه ر هه موویان له بوندان و مه وجودن، به لام له دهره وه دا دابه ش ده بین بۆ خولقینراو و خوی خولقینه ر، دابه شده بین بۆ چهنده ها جیهان و جۆر، به لام نه وان دان به وه دا نانین که جیا بونه وه دابه شبوون هه بیت.

(٣) _ هه ر هه موو شته کان هه ن و مه وجودن، به لام خوی گه وره بوئیتی و وجودی ناییه ت به خوی هه یه ر، مه خلوقاتیش بوئیتی و وجودی تاییه ت به خویان هه یه، نه گه رچی هه ر هه موویان له ناوی بوئیتی و وجوددا هاوبه شن، نه مه ته نها له زهین و بیردایه.

چونکه تو برون نه و زیندیه تیه ی که له مرفدایه هه مان نه و زینده یه تیه نییه ی
له نه سپدایه (والا فالحيوانية القائمة بهذا الإنسان ليست هي الحيوانية القائمة بالفرس)^(١).

وه بونیتی و وجودی ناسمانه کان کوتومت خودی بونیتی و وجودی مرفد نییه،
کهوا بوو بونیتی و وجودی خوای خولقینه ریش وه کو بونیتی و وجودی
خولقینراوه کانی خوی نییه.

حه قیقه تی گوفتاره که شیان: هه مان گوفتاره که ی فیرعه ونه که خوای دروستکاری
په کخست^(٢) فیرعه ون نکولی له م بوون و وجوده بینراوه نه ده کرد، به لام وای
پاده که یاند هه ر خوی بو خوی له بوندایه و، هیچ دروستکاری نییه، وه نه وانیش هارپا
و سازباری بوون له و بوچونه بیدا، به لام نه و بانگه شه یه شیان بو زیاد کرد که گواب
خودی فیرعه ون خوابه،

(١) _ ناده میزاده کان و نازه لان هه ره مویان له ناری بونیتی و وجوددا هاوبه شن،
هه ر یه کیک له وانه هه ن و مه وجودن، هاوبه شن له بونیتی و وجوددا، به لام هه ر
یه کیکیان جیان و دابهش ده بن بو نمونه: نه مه نه سپه، نه مه گویدرینه، نه مه
وشتیه، نه مه مه پره، نه مه سه که، نه مه شیره، نه مه مرفه، نه مه فریشته یه، نه مه
جنوکه یه، له بونیتی و وجوددا جیا ده بنه وه، که ردوون بو چهنده ها بهش دابهش
ده بیت، جگه له خوای گوره، چهنده ها به شه، مه خلوقات هه ن له جیهانه کانی سه روو
و خواروو، که چی نه و نه فامن ده لین: دابهش بوون نییه و نه م که ردوونه پینکه وه
بریتیه له خوا.

(٢) _ حه قیقه تی گوفتاره که یان بریتیه له وه ی گواب په روو ردگار نییه، وه کو
گوفتاره که ی فیرعه ون ﴿قَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى﴾ [النازعات: ٢٤] واته ووتی: من
په روو ردگاری هه ره گوره تانم. مه بهستی نه وه بوو که خوا نییه، هه روو ها ده یگوت

وَإِنَّا غَنِمْتُ لَكُمْ مِنْ آلِهِ غَيْرِي ﴿٣٨﴾ [النقص: ۳۸] واته: وانا زانم جگه له خوم هیچ
 په رستراویکی تر تان هه بی، نکولی کردن و بپروا نه بوونه به خوی خولقینه، بیرو
 بزچونی فه یله سووفه کان نه و نه فامانه ده لین: فیرعه ون بوی بوو به موشریک و
 هاره لپه رست چونکه دابه ش بونیکردو، گوتی: من په روه ردگاری هره گه ورده تانم، له
 کاتیکدا هره موو بونیتی و وجود پیکه وه بریتیه له په روه دگار، موسا پیغه مبه ریش
 _ علیه السلام _ نکولی له دابه شیه تیه که ی کرد، ددیانه ویت موسا پیغه مبه ریش _
 علیه السلام _ بکن به نه هلی (وحدة الوجود)، گوايه موسا پیغه مبه ر _ علیه السلام _
 ته نها نکولی نه م دابه شبوونه ی لیکرد، گوايه نه گه ر فیرعه ون بیگوتبا هه موو بونیتی و
 وجود یه که ده بووه که سیکی یه کتاپه رست و موسا پیغه مبه ریش _ علیه السلام _
 نکولی لی نه ده کرد. نه مه قسه ی ئیبن و عه رهبی و قسه ی شوینکه وتوانی له
 فه یله سووفه صوفیه کان بوو، قسه ی ئیبن و عه رهبی و، ئیبن و فارض و،
 نه له فیفولتلمسانی وغه یری نه وانیش بوو، ئانه مه یه قسه کانیاں دهر باره ی (وحدة
 الوجود).

بۆیه له فیڕعهون گومراتر بوون^(١)، ئەگەر چی ئەم گوشتاره ی فیڕعهون له می ئەوان بۆگەنتر بوو، بۆیه بته‌رستانیان وادانا که ته‌نها خویان په‌رستوو^(٢)، وه گووتیشیان: فیڕعهون له پایه‌ی حوکمداریدا بوو، قوتبی کاتی خۆی بوو، به‌لام هۆگری به‌کاره‌ینانی شمشیر بوو، با سته‌مکاریش بێت له پووی عورفی شه‌ریعه‌تی پوواله‌تییه‌وه^(٣)، بۆیه گووتی: من خوای هه‌ره گه‌وره‌تانم واته‌: ئەگەرچی هه‌مووان خوابن به‌پێژه‌یه‌کی نه‌وتۆ، ئەوه من له‌هه‌مووتان گه‌وره‌ترم، چونکه له پوواله‌ته‌وه فه‌رمانپه‌وایی ئێوه‌م پێدراوه .

(١) _ بانگه‌شه‌ی ئەوه‌یان ده‌کرد که گه‌ردوون بریتیه له خوا به‌وه‌ش له فیڕعهون گومراتر بوون، چونکه فیڕعهون بانگه‌شه‌ی ئەوه‌ی نه‌کرد که گه‌ردوون بریتیه له خوا، به‌لکو گووتی: ﴿قَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى﴾ [النازعات: ٢٤] واته‌ ووتی: من په‌روه‌ردگاری هه‌ره گه‌وره‌تانم، خۆی له‌وان جیاکرده‌وه، به‌لام ئەوان له نێوان خولقینه‌راوان و خوای خولقینه‌ردا جیاوازی ناکه‌ن، له نێوان په‌روه‌ردگارو به‌نده‌کانیدا جیاوازی ناکه‌ن، له‌نێوان دوو شتدا جیاوازی ناکه‌ن.

(٢) _ ئا ئەمه‌یه ئەنجامی باوه‌ر بوون به‌(وحدة الوجود)، گوايه هه‌ر که‌سیک شتیکی په‌رست ئەوه خوای په‌رستوو، چونکه هه‌موو گه‌ردوون بریتیه له خوا، بۆیه بت و، مڕۆڤ و، ئازده‌ل و، به‌ردو، دره‌خت به‌ قسه‌ی ئەوان خوايه .

(٣) _ مه‌به‌ستی ئێبن وعه‌ره‌بی و هاو‌پا‌کانی ئەوه‌یه که جیاوازی هه‌یه له‌نێوان عورفی پوواله‌تی و عورفی په‌نه‌ان (العرف الظاهر والعرف الباطن)، گوايه فیڕعهون وه‌لی و دۆست بووه له ناوه‌پۆکدا به‌لام له پووکاردا زۆردار بووه، به‌هێزی شمشیر حوکمداری کردوو، به‌پوانه‌: www.audio.islamweb.net، الشیخ ناصر بن عبدالکریم العقل: شرح باب توحید الربوبية من فتاوی ابن تیمیة، وه‌رگێڕ.

وہ فہیلہ سوفہ کان دہلین: کاتی جادوگرہ کان راستگویی فیرعہ و نیان بؤ
دہرکوت لو قسانہ دا کہ کردی، دانیان پیدانا بؤی و، وتیان: ﴿فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا
تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾^(۱) [طہ: ۷۲]،

(۱)۔ ئەمە تەحریف و ھەلگیرانە ھەی قورپانە، چونکہ جادوگرہ کان تەوبەیان
کرد، کاتی موعجیزە و بەلگە و راستگویی موسا پیغەمبەریان _ علیہ السلام _ بؤ
دەرکوت سوژدەیان بردو، تەوبەیان کرد، لەم بارە ھەو خوای گەورە دەفەرمویت:
﴿فَأَلْقِيَ السَّحَرَةَ سَاجِدِينَ (۴۶) قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ (۴۷) رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ﴾
[الشعراء: ۴۶-۴۷] واتە: ئینجا جادوگرہ کان خران (کەوتن) بە پوودا بە سوژدە
بردنە ھە (بۆخوا) گوتیان: ئەوا باوەرمان ھێنا بە پەرەردگاری جیھانیان کہ
پەرەردگاری موسا و ھاروونە. کاتیکیش فیرعە ون ھەرشە ی کوشتنی لیکردن،
گوتیان: ﴿فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا (۷۲) إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا
خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَى (۷۳)﴾ [طہ: ۷۲-۷۳] واتە: جا
ھەرچیت لە دەست دیت بیکە بیگومان تۆ تەنھا لەم ژبانی دنیا دەستت دەپواو بریار
دەدەیت بە راستی ئیمە باوەرمان ھێنا بە پەرەردگارمان بؤ ئە ھە ی لە تاوانە کانمان
خۆش ببیت ھەر ھەو ھەو جادووش کہ بە زۆر پیتکردین ھەو خوای گەورە (پاداشتی)
چاکترە و بەردەوامترە. تۆ لەم دنیا یە دا دەمانکوژی بە لام ئیمە بە راستی بؤ لای
پەرەردگارمان دەگە پینە ھە، دەرەنجاممان ھەر گە پانە ھە یە بؤ لای خوای گەورە،

گوفتاری جادوگره‌کان نه‌وه‌مان بۆ به‌ده‌رده‌خات که نه‌وان ئیعمانداربوونه به‌خوای
 گه‌وره، به‌ته‌واوی به‌موسا پیغه‌مبه‌رو هاروونی برای بپوایان هیناوه. به‌لام
 فه‌یله‌سوفه‌کان ده‌لین: نه‌خیر، جادوگره‌کان کاتی پاستگویی فیرعه‌ونیان بۆ
 ده‌رکه‌وت، گوئیان: ﴿فَأَقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ﴾ گوایه پاستگویی فیرعه‌ونیان بۆ ده‌رکه‌وت
 بۆیه کاروباری خوین دایه‌ده‌ستی و، گوئیان: ﴿فَأَقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ﴾، به‌لام دلنیابن
 نه‌مه واته‌گۆپین و هه‌لگیرانه‌وه‌ی گوفتاره‌کانی خوای گه‌وره‌یه، وه‌کو نه‌وه‌ی
 جادوگره‌کان له‌ فیرعه‌ون پازی بن و به‌ته‌واوی زانیبیتیان پاستگویه، بۆیه گوئیان:
 ﴿فَأَقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ﴾ تو په‌روه‌ردگاریی. ته‌ماشاکه‌ن ده‌لین: فیرعه‌ون راستی گوتوه،
 به‌لام نه‌مه واته‌گۆپین و هه‌لگیرانه‌وه‌ی گوفتاره‌کانی خوای گه‌وره‌یه.

وہ دہلّین: قسہ کہی فیرے ون ﴿قَالَ أَنَا رُبُّكُمْ الْأَعْلَى﴾^(۱) [النازعات: ۲۴] واتہ گووتی: من پەرورەدگاری ھەرە گەرە تانم، راست دەرچوو، کہ وابوو فیرے ون خودی خوای ھەق بوو.

پاشان نکۆلیان لە پۆژی دوا ییکردو^(۲)، خەلکی دۆزەخیان وا دانا کہ لەزەت و خۆشی دەبینن (فَيَتَنَعَّمُونَ) وەکو چۆن ئەھلی بەھەشت لەزەت و خۆشی دەبینن (يَتَنَعَّمُونَ)، ئیتەر بە خواو، بە پۆژی دوا یی و، بە فریشتەکانی و، کتیبەکانی و، پێغەمبەرانی کافر بوون^(۳)،

(۱) _ بە لای ئەوانەوہ کاتی جادووگەرەکان گوتوویانە: ﴿فَأَقْضِي مَا أَنْتَ قَاضٍ﴾ مانای ئەوہ بووہ ئەوان باوہ پریان کردووہ کہ فیرے ون خوای ھەرە گەرە یانە، لیژەدا (شیخ الإسلام) _ پەرھمەتی خوا لی بی _ گوفتارەکانی سەبارەت بە پەرورەدگار نەواو بوو، شیخ دەیەو یت کوفری ئەوانمان سەبارەت بە پایەکانی ئیمان، ئیمان بەخوامان بۆ پوونبکاتەوہ، گواہ ھەموو گەردوون پیکەوہ بریتێە لە خوا.

(۲) _ ھەرورەھا نکۆلیان لە پۆژی دوا ییش کرد، وتیان: پۆژی دوا یی بریتێە لە بارو حالیك تەنھا دەگۆریت و ھیچی تر، بە لای ئەوانەوہ پۆژی دوا یی بریتی نییە لە زیندوونەوہو، پاداشت و، حیساب کردن و، بەھەشت و، دۆزەخ، شتی ئەوہایان نییە.

(۳) _ ئەمە یە حەقیقەتی فەیلەسوفان ئەوان بەخوای گەرە کافرن، بە فریشتەکان کافرن، واتە: دہلّین: فریشتە نییە، خوا نییە، بەلکو ھەموو گەردوون پیکەوہ بریتێە لە خوا، خوا یەکی سەر بەخۆ نییە، بە پۆژی دوا یی کافرن، واتە: دہلّین: بەھەشت و دۆزەخ نییە، بارو حالی ھەموو خەلک یە کەو، ھەمووان لەوہت و چیژ وەر دەگرن، ئەھلی دۆزەخیش چیژ وەر دەگرن.

له کاتیکدا بانگه‌ش‌یه‌کی وا ده‌ک‌ن که گوايه خویان پوخته‌ی تایبه‌ته تایبه‌ته کانن (خلاصة خاصة الخاصة)^(۱) له نه‌هلی وه‌لایه‌ت و دۆستایه‌تی خوای گه‌ورده‌ن و، گوايه خویان له پیغه‌مبه‌ران چاک‌ترن و، پیغه‌مبه‌ران له تاقه‌که‌ی (مشکاة) که‌ی نه‌وانه‌وه وهرده‌گرن^(۲).

لیره له‌م بابه‌ته‌ماندا شوینی پوونکرده‌وه و لیکدانه‌وه‌ی ئیلحادی نه‌وان نییه، به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌ی میان‌ه‌ی باسه‌که سه‌باره‌ت به‌نه‌ولیاو دۆستانی خوايه‌و، پوونکرده‌وه‌ی جیاکاریه‌کانی نیوان دۆستانی خواو دۆستانی شه‌یتانه‌و، نه‌مانه‌ش له‌هه‌موو خه‌لک زیاتر بانگه‌ش‌یه‌ی وه‌لایه‌ت و دۆستایه‌تی خوای گه‌وره‌ بۆ خویان ده‌ک‌ن، له‌ کاتیکدا له‌هه‌موو خه‌لک زیاتر دۆستی شه‌یتانن بۆیه‌ ناگاداریمان له‌باره‌وه‌ داوه‌و، خستومانه‌ته‌ پروو^(۳).

(۱) _ بانگه‌ش‌یه‌کی وا بۆ نه‌فسی خویان ده‌ک‌ن گوايه ته‌واوترین و کامل‌ترین تی‌ک‌رای خه‌لک‌ن له‌پرووی ئیمان و عه‌قله‌وه، گوايه شته‌که‌ی نه‌وان به‌یه‌ک‌تاپه‌رستی گه‌یاندوونی، که‌ بریتیه‌ له‌ (وحدة الوجود)، بۆیه‌ به‌ لای نه‌وانه‌وه‌ هه‌ر که‌سی‌ک باوه‌ری به‌ (وحدة الوجود) نه‌بی‌ت هاوه‌لپه‌رست و موشریکه، نه‌و که‌سه‌ش باوه‌ری پی‌ی بی‌ت به‌ک‌تاپه‌رسته.

(۲) _ له‌ تاقه‌که‌ی (مشکاة) ده‌که‌ی نه‌وانه‌وه‌ وهرده‌گرن، گوايه نه‌وان پ‌نیشاندهری پیغه‌مبه‌رانن، چونکه‌ له‌ پیغه‌مبه‌ران زانا‌ترن.

(۳) _ له‌به‌ر نه‌وه‌ی کتیبه‌که سه‌باره‌ت به‌ جیاکاریه‌کانی نیوان دۆستانی په‌حمان و دۆستانی شه‌یتانه‌و، نه‌وانیش بانگه‌ش‌یه‌ی دۆستایه‌تی خوای گه‌وره‌ ده‌ک‌ن و، گوايه دۆستانی تایبه‌تمه‌ندی خوان، بۆیه‌ شیخولئیسلاَم _ په‌حمه‌تی خوا لای بی _ ناشکرای یکردوه‌ که‌ دۆستانی شه‌یتانن و، دۆستانی خوای گه‌وره‌ نین، به‌درووی خستونه‌ته‌وه‌و، گوفتارو گومانه‌کانی نه‌وانی هه‌لوه‌شاندوته‌وه‌.

بۆیه زلدهی قسه کانیان له پاستیدا ته نها ده باره ی بارو حاله ته شه ی تانیه کانه ^(۱)، نه وه ش ده لئین که ئیبنوعه ره بی خاوه نی کتیبی (الفتوحات) گوتویه تی: به شی زه مینه ی حه قیقه ت، وه ده لئین: بریتیه له زه مینه یه کی خه یال ^(۲)، دانی پیداده نیت نه و حه قیقه تی که له باره یه وه قسه ده کات بریتیه له خه یالات، خه یالاتیش جیگه ی نه صه پو فی شه ی تانه، چونکه شه ی تان شته کان به پیچه وانه وه به خه یالی موقوفدا دینیت.

-
- (۱) _ پتویسته گومرپیه کانیان پوون بکریته وه، چونکه هه یه و، گومرپیه کانیان هه یه و، کتیبه کانیشیان هه یه، نه مه هه یه، له کتیبه کانی ئیبنوعه ره بیدا هه یه، له (الفتوحات المکیه) دا هه یه، له (فصوص الحکم) دا هه یه، که ئیستا چاپ ده کریت و نه حقیق ده کریت و له نیوان خه لکیدا بلآو ده کریته وه و، له پیشانگا کتیبیه کانداه فرۆشریت، واتیده گه ن ئیبن وعه ره بی له به رزترین پله کانی زانست و تیگه یشتن دابه، نه وه ی ترسی لیده کریت بریتیه له وه ی پیده چی شته که سه ر له نه فامان بشیوینیت، بۆیه شیخولئیسلام _ په حمه تی خوا لی بیت _ شته که ی پوون کردۆته وه.
- (۲) _ به لای نه وه وه خه یالات هه یه حه قیقه ت و به لگه و جیگیه کی نییه، له پاستیدا قسه کانیان ته نها گومرپای و کوفریاته، له کاتی کدا بانگه شه ی نه وه ده که ن که ته واوترین و کاملترین هه موو خه لکن له پووی زانست و تیگه یشتنه وه.

خوای گه ورده ده فهرموی: ﴿وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِیْضْ لَهُ شَیْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِیْنٌ﴾ (٣٦) وَأَنْتُمْ لَیْصُدُّوْنَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَیَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ (٣٧) ^(١) حَتَّى إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَا لَیْتَ بَیْنِي وَبَیْنَكَ بَعْدَ الْمَشْرِقَیْنِ فَبِئْسَ الْقَرِیْنُ (٣٨) ^(٢) وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْیَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنْتُمْ بِالْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ (٣٩) [الزخرف: ٣٦-٣٩].

(١) _ نه مانه دۆستانی شهیتان چونکه پوویان له یادی خوای گه ورده وه رگپرا، بویه شهیتانه کان له نه ستوی گرتن و، خستنییه نیو نه م گومرایی و، تاریکستانی و، بارودوخه پر مه ترسیدارو سامناکانه وه _ په نا به خوا _ ، ﴿وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ﴾ وه هر که س پشت له یادی خوا مه لکات، له ناستی یادکردنه وه ی خوای گه ورده دا خوی نابینا بکات و، ته ماشای نه کات، ﴿نُقِیْضْ لَهُ شَیْطَانًا﴾ شهیتانیکی بو ناماده ده کریت، وه کو سزایه ک، که وا بوو هر که سیک پشت له خواو پیغه مبه ری خوا ﷺ مه لکات شهیتان له نه ستوی ده کریت، ﴿فَهُوَ لَهُ قَرِیْنٌ﴾ که هه میشه له گه لی بی و لیی جیا نه بیته وه، ﴿وَأَنْتُمْ لَیْصُدُّوْنَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ﴾ شهیتانه کان نه مانه له پیگه ی پاست لاده دهن، بو نه وه ی به ته وای گومراییان له سه ر قایم بکات، ﴿وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ﴾ واش ده زانن به بیگومان هر نه وانن پینوین، نه مه ش له ته وایتی سزاکه یه، چونکه مژده نه گه ره له بکات و، بزانیته هه له ی کردوه، زور له و که سه باشته که هه له ی کردوه، نازانیته هه له ی کردوه، به لکو خوی به پاست داده نیته، چونکه به که م ده که پیته وه به لام دووه م نا که پیته وه.

(٢) _ خوای گه ورده له دنیا دا شهیتانیکی بو ناماده ده کات، که له گه لیدایه و لیی جیا نابیته وه، به لام نه گه ره پوژی قیامت هات، مژده که به و شهیتانه ی گومرایی کردبوو له دنیا دا ده لیت: ﴿قَالَ يَا لَیْتَ بَیْنِي وَبَیْنَكَ بَعْدَ الْمَشْرِقَیْنِ﴾ ده لی خوزگه نیوانی

من و تو به قه دهر نتيوان خورمه لات و خورناوا بوايه، ﴿فَبِئْسَ الْفَرِيقُ﴾ ناي كه
 هاوپتيه كي خراپ بوويت، ﴿وَلَنْ يَنْفَعَكُمْ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ﴾ نه م خوزگه خواستنه هيچ
 سوديكتان پي ناگه يه ني چونكه سته متان كرد، واته له پوزي قيامه تدا، ﴿أَنْتُمْ فِي
 الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ﴾ بيگومان نتيوه له سزاي سهخت دا هاوپه شن، نه ريتي باوي خه لك
 ناوه ها به كه نه گهر زيان و نازار به سهر هه موو خه لكدا هاتبيت، ده ليت: له بهر نه وه ي
 هه موو خه لك ي ناوه هان كي شه نييه، نازاره كه ي له سهر سووك ده بيتته وه، به لام له
 پوزي قيامه تدا هه ر كه سيك وا ده زانيت هه ر هه موو سزاهه له سهر خويه تي به بي هيچ
 كه سي تر.

ههروهه خوی گه وره ده فره رمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾^(١).

ههروهه خوی گه وره ده فره رمویت: ﴿يَعْلَمُهُمْ وَيُنْذِرُهُمْ وَمَا يَعْلَمُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا﴾ [النساء: ١٢٠] واته: (شهیطان) به لَئِنِّیَّان پیده دات و ناوات و نومییدیان ده خات بهر دَلْنِیا بن شهیتان هیج به لَئِنِّیَّکیان پی نادات جگه خه له تاندن نه بیت .

(١) _ ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ﴾ شیرک و هاوه لپه رستی نابورد ریت مه گهر به تهویه کردن، نه مه به پیچه وانه ی نه و تاوانانه وهیه که له خوار هاوه لپه رستیه وهن، نه مانه نومییدی بوردنیان ده کریت، ﴿وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ به لام جگه له وه هه رچی بیت لئی خوش ده بیت له هه ر که سیک نه گهر خوی گه وره بیه ویت، له و تاوانانه ی له خوار شیرک و هاوه لپه رستیه وهن، ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ وه هه ر که سیک هاوه ل بۆ خوا دابنیت نه وه به پاستی گومرپابووه به گومرپابونیکى دور له پاستی. نه مه یه نه نجام و ناکامیان _ په نا به خوا _ چونکه کاتى وازیان له قورئان و شوینکه وتنى پیغه مبه ری خوا ﷺ هینا، وه له گه ل بیرو نه ندیشه و خه یالاتی خویاندا چوون شهیتان له نه ستوی گرتن و، فریویدان و هه لیخه له تاندن و، تاوانه کانی بۆ پازاندنه وه تا به و دهره نجامه ناشیرینه گه یشتن، نه وانه ن دوستانی شهیتان برپوانه چۆن ویلبوونه، نه مه یه جیاوازی نیوان دوستانی خواو دوستانی شهیتان له دونیاو پوژی دوا پیدا، ئیتیر چۆن ده گوتریت: دوستانی خواو دوستانی شهیتان به کسانن، نه وان به کسان نین.

ههروهه ها له نایه تیکی تردا خوای گه وره دهه رموی: ﴿وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلَوْلَا الْفِتْنَةُ مَا آتَاكُمْ بِمُفْسِدَتِكُمْ وَمَا أَنتُمْ بِمُفْسِدِيهَا إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكُمُونَ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الْغَالِبِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾^(۱) [ابراهیم: ۲۲].

(۱) ... شیخولنیسلام ... ره حمه تی خوا لی بیت _ پیشتر نه وهی بئ پوونکردینه وه که زنده پوییکارانی و فه یله سوفان تووشی نیلحادو کوفر بوو بوون، چونکه سه ریچی پیغه مبه رانیان کرد، کاتیکیش سه ریچی پیغه مبه رانیان کرد سه ریچی کتیبه کانی خویان کرد، بویه خوای گه وره شهیتانی به سه ردا زال کردن، له م باره وه خوای گه وره دهه رموی: ﴿وَمَنْ يَغْتَسِبْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ (۳۶) وَإِنَّهُمْ لِنُجْذَلُوهُمْ مِنَ السَّبِيلِ وَيُغْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ (۳۷)﴾ {الزخرف: ۳۶-۳۷} هه رکه س پشت له یادی خوای گه وره بکات شهیتانیکی بئ ناماده ده که یین که هه میشه له گه لی بئ و لی جیا نه بیته وه، وه بیگومان شهیتانه کان له پیگه ی پاست پیگرییان ده که ن واش ده زانن به بیگومان هه نه وانن له سه ر پینموونی نه وا هؤکاری نه وه ش بئ دووشت ده که پیته وه.

یه که م: پوو وه رگپرانیان له پیغه مبه ران و کتیبه کانی خوای گه وره .
دووه م: به هه واو ناره زووات و عه قلی خویان کارده که ن. بویه خوای گه وره شهیتانی به سه ردا زال کردن گومپایی کردن و، پیشه وایه تی کردن و فریویدان و هه لی خه له تاندن، پاشان خوای گه وره به یادی هیناوه ته وه نه و شهیتانه ی که له دونیادا فریوی دان و هه لیخه له تاندن و بئ کوفر و نیلحاد شهیتان پیشه وایه تی کردن، له پوژی قیامه تدا خوی له وانه به ریده کات، هه رکات به یه که وه چونه دوزه خه وه خوی له شوینکه وتوانی به ریده کات، ﴿وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ﴾ کاتی که کاره کان ته واو ده بی و، خوای گه وره له گه ل مه خلوقاتی خویدا حیساب ته واو ده کات و نه هلی به هشت ده چنه به هه شته وه، نه هلی دوزه خ ده چنه دوزه خه وه، ﴿إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ

وَعَدَ الْحَقُّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ ﴿٦٤﴾ شەیتان دەلی: بێگومان خوا بە لێنی پێدان بە بە لێنی
 ھەق و پاست وە منیش بە لێنم پێدان بە لام درۆم لە گەڵ کردن، شەیتان بۆی
 پوونکردنە وە کہ ھەر خۆی بوو سەر بێچی پیکردن و نە یەتیشیت پەیمانی خوای گەورە
 بە جێتین، بە ھۆی تاوان و پوو وەرگیرانیانە وە، لە راستیدا شەیتانیش بە سەر ئەم جۆرە
 کەسانە و ھاوشیوەکانیاندا زال دەبیت، ئەگینا ھیچ دەسەلاتیکی بە سەر بەندە
 دڵسۆزەکانی خوای گەورەدا نییە، لە و بارە وە خوای گەورە لە ئایەتیکێ تردا
 دەفەر موی: ﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ﴾ [الإسراء: ٦٥] واتە: بێگومان بەندەکانی
 من دەسەلات بە سەریاندا نییە (و ناتوانی گومرایان بکەیت). شەیتانیش گوتویەتی
 [ص: ٨٣] واتە: ئەوانەیان نەبی کہ بەندە ی پاک و ھەلبژێردراوی تۆن. ئەوانە ی دڵسۆزی
 خوای گەورە بوون، ئەمەش باس دەکات بۆ ئەوێ خەفەتباریان بکات و، ئاخیان
 پێتە لکیشیت و، زیاتر خەمبارین و پەشیمانی ھەلکێشن، پاشان شەیتان بۆی
 پوونکردنە وە کہ زۆری لێنەکردوون و، ھیچ دەسەلاتیکی بە سەریانە وە نییە زۆریان
 لێبکات، بە لکو بە خوا خۆیان شوینی کەوتن، ﴿وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ﴾ وە من
 ھیچ زۆری و دەسەلاتیکە نە یوو بە سەرتاندا، ھیچ بە لگە و، زۆرو، ناچار یەکی بە سەریاندا
 نەبوو، ﴿فَلَا تُلْهُومُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ کە واتە لۆمە ی من مە کەن بە لکو لۆمە ی خۆتان
 بکەن، لە سەر ئەوێ پێمکردن لۆمە ی من مە کەن، چونکە من زۆرم لێنەکردن، بە لکو
 لۆمە ی خودی خۆتان بکەن، چونکە ملکہ چم بوون بە بی ھیچ زۆرو دەسەلاتیک، ﴿مَا أَنَا
 بِمُضْرِحِكُمْ﴾ بە پاستی من ناتوانم بێم بە ھاواری ئێو وە، چونکە ناتوانم فریاتان بکەوم و،
 پزگارتان بکەم لەوێ کہ ئێوێ تێدان، ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُضْرِحِي﴾ وە ئێوێش ناتوانن بێن بە
 ھاواری من وە، چونکە ئێوێش ناتوانن پزگارم بکەن و، سەرم بخەن لەوێ کہ منی
 تێدام، ﴿إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكُمُونَ مِنْ قَبْلُ﴾

به‌راستی من بروام نه‌بوو به‌وه‌ی که پیشتر له‌دونیادا منتان کړدبوو به‌هاوبه‌ش بؤ
خوا، خوی به‌ریکرد له‌هه‌موو نه‌و شتانه‌ی که به‌هوی نه‌وه‌وه له‌دونیادا نه‌نجامیان
دابوو، هه‌موو په‌یوه‌ندیه‌کانی نیوان خوی و نه‌وانی بچپاند، نانه‌مه‌یه چاره‌نوسیان له
پوځی قیامه‌تدا، چاره‌نوسی هه‌موو که‌سیکیشه که له‌قورپان و سووننه‌ت پشت
هه‌لکات و، نه‌و صوفیانه‌ش که شوینی شه‌یتان ده‌که‌ون چاره‌نوسیان هه‌مان
چاره‌نوس ده‌بیټ، ﴿إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ به‌راستی سته‌مکاران سزایه‌کی
سه‌ختیان بؤ ده‌بیټ. که‌چی خوی گه‌وره له‌بارهی ته‌قواکارانه‌وه ده‌فه‌رموی: ﴿وَأُدْخِلَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ يُحِبُّهُمْ
فِيهَا سَلَامٌ﴾ [ابراهیم: ۲۳] واته: وه نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه‌و کرده‌وه چاکه‌کانیان
کردوه‌وه ده‌خرینه‌ناو به‌هه‌شتانیک که پوباره‌کان دین و ده‌چن به‌ژیړیاند به
هه‌میشه‌یی تیایدا ده‌بن به‌ئیزی په‌روه‌ردگاریان به‌خیرهاتنیان له‌و (به‌هه‌شته) دا به
گوته‌ی سه‌لامه. ئا نه‌مه‌یه ئاکام و دهره‌نجامی هه‌ر که‌سیک شوینی پیغه‌مبه‌ران
بکه‌ویت، ﴿جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ ده‌خرینه‌نیو به‌هه‌شتانیکه‌وه
ترسیان نابیت لیان به‌سه‌نریته‌وه یان لیی دوربخرینه‌وه، به‌هه‌میشه‌یی هی خویان
ده‌بیټ، ئا نه‌مه‌یه دهره‌نجامی پروابون به‌خواو، کتیبه‌کانی و، پیغه‌مبه‌رانی و، پوځی
دوایی، به‌لام نه‌مه‌ صه‌برو ئارامگرتنی ده‌ویت، له‌دونیادا هه‌ر له‌خووه به‌ده‌ست
نایه‌ت، به‌لکو پیویستی به‌ئارام گرتن و خوقایم کردنه، پیویستی به‌زانست و زانینه،
هه‌ر له‌خووه به‌بی ماندووبن به‌ده‌ست نایه‌ت، به‌بی هیچ زانستیک و، به‌بی ئارامگرتن و
خوجیگیر کردن، بویه خوی گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ
بَابٍ (۲۳) سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ (۲۴)﴾ [الرعد: ۲۳-۲۴] واته:
فریشته‌کانیش ده‌چنه ژوره‌وه بؤ لایان له‌هه‌موو دهرگایه‌که‌وه (پییان ده‌لین)

سه لامتان لی بی چونکه نارامتان گرت (له دونیادا) جا چند سهر نه نجامیکی چاکتان بوو. که و ابو نه و شته یان به پیکه و ت و، ئاسانی ده ست نه که و ت، به لکو نارپه حه تیان چه شت و نارامیان گرت تا به ده ستیان هیتا. سهره نجامیش نه مه یه چاره نویسه نه وانه و هاوشیوه کانیا نه وانه ی سهرپیچی پیغه مبه رانیا نه کرد، سهرپیچی کتیبه کانی خوی گه وره یانکرد، به گویره ی عه قل و هه و او نارهنواتی خویان په فتاریانکردو، شهیتانه کان بوون به پیشه نگیان، شهیتانه کانی ئاده میزاد و جنوکه بو نه م چاره نویسه به نازاره که له پوژی قیامه تدا رزگار بوونی بو نییه بردنی.

هروه ما خوی گه وره ده فهرموی: ﴿وَإِذْ زَيْنٌ لَّهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَآتِ الْفِتْنَانَ نَكَصَ عَلَى عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكُمْ إِنِّي أَزِي مَا لَا تَرْوُونَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾^(۱).

(۱) _ نه مه هه لویستی که له هه لویسته کانی شهیتان له گه ل نه وهی ئاده مدا، که بریتی بوو له هه لویستی شهیتان له پوژی جهنگه به در دا، شهیتان به وینهی سه رکده به ک له سه رگه وره کانی عه رهدا بو بیباوه پان ده رکوت و، پیی گوتن: ﴿وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ﴾ بیگومان من په ناده رو پاریزه ری ئیوه م، چونکه نه ریتی باوی عه ره بیش نه وه بوو که هانا یان بو که سانی به هیژو سه رکده کان ده بر دو، داوای یارمه تیان لیده کردن، بویه شهیتانیش له شیوهی پیاو ماقولیکدا خوی نیشان دان، ﴿وَإِذْ زَيْنٌ لَّهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ﴾ شهیتان کرده وه کانی بو رازنده وه و پیی گوتن نه مړو هیچ که س به سه رتاند زال نابی بیگومان من په ناده رو پاریزه ری ئیوه م، پیی گوتن: مه ترسن، نه وه بوو تووشی کردن و، فریویدان و، هه لیخه له تاندن بو نه وهی بجهنگن، پیی گوتن: ﴿وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ﴾ نه مړو هیچ که س به سه رتاند زال نابی، نه مه لووتبه رزی و خه له تاندنه _ په نا به خوا _، پیی گوتن: ﴿وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ﴾ بیگومان من په ناده رو پاریزه ری ئیوه م، هیچ که س به ئیوه ناگات، ﴿فَلَمَّا تَرَآتِ الْفِتْنَانَ﴾ ئینجا کاتی هه ر دوو تاقمه که پوو به پووی به کتربوونه وه، ﴿نَكَصَ عَلَى عَقِبَيْهِ﴾ شهیتان پاشه و پاش به دواي خویدا گه پایه وه، کاتیکیش هه ردو به ره که تیکچرژان و، جهنگه که دهستی پیکرد، شهیتان رایکردو، به جیی هیشتن و ﴿وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكُمْ﴾ گوتی: به راستی من به ریم له ئیوه، کاتی تووشی کردن خوی لیبه ری کردن، هؤکاره که ی چ بوو؟ گوتی: ﴿إِنِّي أَزِي مَا لَا تَرْوُونَ﴾ چونکه به راستی نه وهی من ده بیبنم ئیوه نابینن، فریشته کانی له گه ل هاوه لآن، له گه ل پیغه مبه ردا ﷺ به دیکرد، شهیتانیش هه رگیز له گه ل فریشته کاندایه کناگریت، بویه که فریشته کانی بینی رایکرد گوتی: ﴿إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ له خوا ده ترسیت. نه مه ته نها به ک هه لویستی شهیتان بوو به رامبه ر به دوستانی خوی له دنیا دا که بریتی بوو له جهنگی به در، هه لویستیشی له پوژی قیامه تدا به و جوړه یه که له نایه ته که ی سه رده وه دا زانیتان.

مهره‌ها پیغمبری خواله فرموده به کی (صحیح) دا ده فرموتی: ((إِنَّ قَدْ رَأَىٰ حَبِیْلُ یَزِیْرُ الْمَلَائِكَةَ))^(۱) مرسل: أخرجه مالك في ((الموطأ)) (باب جامع الحج) من طریق برافیه بن ابي عبدة، واته: له پیغمبری خواوه ﷺ ده گزیده فرمودی: ((شیتان له جهنگی به دردا جویره نیلی بینی سه په رشتی پیزی فرشته ده کات و ږنکیان ده خات بو چونه پیشه وه))، شیتانه کانیش هر کات فرشته کانی خوابان به بیکرد که بو پشتگیری به نده کانی خوی دیانتیریت لیان هلدیت، چونکه خوی گوره به نده نیمانداره کانی خوی به فرشته کانی خوی پشتگیریده کات .

له م باره وه خوی گوره ده فرموتی: ﴿إِذْ يُوجِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّثُوا الَّذِينَ آمَنُوا﴾^(۲) [الأنفال: ۱۲] واته ﴿إِذْ يُوجِي رَبُّكَ﴾ (بیته وه بیر) کاتیک که په روه ردگارت نیگای نارد ﴿إِلَى الْمَلَائِكَةِ﴾ بو فرشته کان ﴿أَنِّي مَعَكُمْ﴾ که بیگومان من (خوا) له که لتانم ﴿فَثَبَّثُوا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ دهی دلی که سانیك قایم و دامه زراوکه ن که باوه ږیان هیناوه .

(۱) _ ته فسیرو ږافه ی نایه ته کی پتیشوو: ﴿إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ﴾ واته شیتان گوتی: چونکه به راستی نه وهی من ده بینم نیوه نایبینن، شیتان چ بینی ؟ شیتان له جهنگی به دردا نه وهی بینی که جویره نیل سه په رشتی ږیزه کانی فرشته ده کات و ږنکیان ده خات بو چونه پیشه وه .

(۲) _ به لی، نه مه له جهنگی به دردا بوو، ﴿إِذْ يُوجِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ﴾ کاتیک که په روه ردگارت نیگای نارد بو فرشته کان که بیگومان من (خوا) له که لتانم، له که ن دابونه کی خوی گوره له که لدا بوونی سه رخستن و پشتگیری، ﴿فَثَبَّثُوا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ دلی که سانیك قایم و دامه زراوکه ن که باوه ږیان هیناوه، فرشته کان داده به زن بو قایم کړن و دامه زړاندنی دلی نیمانداران و پشتگیری

کربنیان، نهك خویان بجهنگن، بهلام پشتگیری و یارمه تی موسلمانان ددهدن بۆ
 نه وهی به سهر دوزمه کانیاندا سه رکه ون، ده شگوتری: له جهنگی به در دا له پال
 هار دلاندا جهنگاون، بهلام به زوری دا دبه زن بۆ به میزکردن و دلنیایی و نارام
 به خشین به موسلمانان و دورخسته وهی شهیتان لییان، ﴿إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ
 أَنِّي مَعَكُمْ﴾ نه و فریشتانه ی دابه زینه به در من (خوا) له گه لتانم، پاشان له هه مان نایه تدا
 خوی گه ورده ده فهرموی: ﴿سَأَلْتَنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرَّغْبَ﴾ خوی گه ورده قایمی و
 جیگیر بوونی خسته دلی نیماندارانه وه نه گه رچی به ژمارهش که م بوون، بهلام ترس و
 بیمیکی گه وردهی خسته دلی کافران وه نه گه رچی به ژمارهش دوو نه وهندی موسلمانان
 بوون، بهلام میزه که یان هیچ سوودیکی پینه گه یاندن، خوی گه ورده ترسیکی گه وردهی
 خسته دلیانه وه، له هه مان کاتیشدا میزو نازایه تی و قایمی و جیگیر بوونی خسته دلی
 باوه پدارانه وه.

هروه‌ها خوی گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا﴾^(۱) [الأحزاب: ۹].

(۱) - نه‌مه له جه‌نگی نه‌حزاب دابوو که به جه‌نگی خنده‌ق ناو ده‌بریت، جه‌نگه که به خنده‌ق ناوبرا، چونکه پیغه‌مبری خوا ﷺ به ده‌وری شاری مه‌دینه‌ی پیروزدا چالیکي قول و دریزی مه‌لکه‌ند، بۆ نه‌وه‌ی پیکری له کافران بکات و، نه‌توانن بینه‌نیو شاره‌که‌وه، جه‌نگه که به نه‌حزاییش ناو ده‌بریت، چونکه هه‌ره‌مه‌ور هاوه‌له‌رستان کوبونه‌وه، به‌رامبه‌ر به پیغه‌مبری خوا ﷺ کومه‌لیان به‌ست و، ده‌یانویست پیغه‌مبری خوا ﷺ هاوه‌لانی له ناو به‌رن، به هوی نه‌و کومه‌له‌ زۆر سهربازه زۆرانه‌وه، ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی که باوه‌پتان هیناوه بیر له‌چاکه‌و به‌هره‌ی خوا بکه‌نه‌وه به‌سهرتانه‌وه، که سهرکه‌وتنی پییه‌خشین، ﴿إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ﴾ کاتی له‌شکرکی زۆرتان بۆ هات له جه‌نگی خنده‌قدا، له‌شکری زۆری بیباوه‌پان، نه‌ک قورپه‌یش به‌ته‌نها، به‌لکو هۆزگه‌لیکی زۆری تری عه‌ره‌بیشیان له‌گه‌لدا بوو، بۆیه به نه‌حزاب ناو بران، ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا﴾ نینجا نیچه بایه‌کی به‌هیزمان بۆ ناردن، کاتی نابلقه‌ی سهر موسلمانان دریزه‌ی کیشا خوی گه‌وره له شه‌ویک له شه‌وه‌کاندا بایه‌کی به‌هیزی بۆ ناردن، خپوه‌ته‌کانی مه‌لکه‌ندن، به‌رد بارانی کردن، ترسیکی زۆری خسته‌دلپانه‌وه، بۆیه مه‌لهاتن، هه‌روه‌ها فریشته‌کانیش له‌گه‌ل با به‌هیزه‌که‌دا دابه‌زین بۆیه ترسان و خیرا مه‌لهاتن، له‌و باره‌وه خوی گه‌وره ده‌فرموی: ﴿وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا﴾ [الأحزاب: ۲۵] واته: وه خوا کافره‌کانی (قورپه‌یش له‌شکریان هینابوو بۆ سهر مه‌دینه) که‌پانده‌وه به‌پق و مه‌راقه‌وه (بۆ وه‌لاتی خویان) هیچ خپرو ناواتیکیان (له‌ناوبردنی نیمانداران) ده‌ست نه‌که‌وت خوا نیمان دارانی له جه‌نگ پاراست (به‌هوی بای توندو فریشته‌وه کافرانی پرژو بلاوکرد) وه خوا

همیشه به هیزی به دهسه لات. هرده ها خوی گه ورده دهه رموی: ﴿وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَافِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا﴾ (۲۶) وَأَوْزَنَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطَّوُّهَا (۲۷) ﴿[الأحزاب: ۲۶-۲۷] واته:

خوا (به نی قوره یزه) که پشتگیری نه وان (قوره یش و غه طمان) یان کرد هینانی به خواره وه، چونکه جوله که کانی به نی قوره یزه له گه ل پیغه مبری خوادا ﷺ ناپاکیان کرد، په یمانه که یان هه لوه شانده وه، چونکه پیشتر په یمانیان به پیغه مبری خوا ﷺ دابرو که نه گه ر مه دینه ی پیروز تووشی په لامار هات نه وان له گه ل موسلماناندا ده جه ننگن، به لام کاتی نه حزابه کان هاتن په یمانه که یان هه لوه شانده وه، چونه پیزی نه وانه وه، پاش شکست خواردنی بیباوه پان پیغه مبری خوا ﷺ غه زایکردن، غه زای به نو قوره یزه ی کرد، نابلقه ی دان تا له قه لاکیان هاتنه خواره وه، هاوه لی به پریز سه عدی کوپی معاز ﷺ حوکمی به سهردادان، چونکه خویمان به حوکمی سه عد رازیبون، نه و حوکمی به سهردادان که جه نگاهوره کانیان بکوژدین و، ژن و مندال و سهره وت و سامانیشیان بکری به ده سکه وت، به هوی نه وه که په یمانه که یان هه لوه شانده وه، له قه لاکیان وه ترسی خسته ناو دلپانه وه کومه لیکیان ده کوژن وه کومه لیکی تریان به دیل ده گرن (دوای تیاچوونی نه وان خوا) زهوی و خانو و سامانی نه وانی دا به نیوه هرده ها زهوی به کیش که پیتان پیا نه نابوو، نه و زهویه ش خه بهر بوو که هی جوله که کان بوو که دواتر خوی گه ورده به موسلمانانی به خشی. دهره نجام نه ربه که هه مو نه وشته به هوی سه برو نارامگری و جیگیر بوونی موسلمانانه وه بوو، پوخته ی شته که ش نه ویه که موسلمانان فریشته یان له گه لدا ده بییت به لام کافران و هاوه لپه رستان شهیتانیان له گه لدایه.

ههروه ها هه سه بارهت به م بابه ته خوی گه وره دهفه رموی: ﴿إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا﴾^(١) [التوبة: ٤٠].

(١) _ ههروه ها له هه لویستیکی سیّ یه مدا که بریتی بوو له باروحالی پیغه مبهری خوا ﷺ کاتی ویستی کوچ بکات و، به هاوه له کانی بگات، هاوه لپه رستان ویستیان پیگری لیبکه ن، له نیوان خویاندا راویژیان کردو کو بونه وه، له م باره وه خوی گه وره دهفه رموی: ﴿وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ﴾ [الأنفال: ٣]. واته: وه (بیربکه ره وه) کاتی که نه وانه ی بیباوه پ بوون پیلانیان له دژت ده گپرا تا به ندو کو ت بکه ن، یان بتکوژن یان (له مه کهه) دهرت بکه ن وه نه وانه (به رده وام) فروفیل ده که ن وه خواش له به رامبه ر نه واندا پیلان ده گپریت وه خوا چاکترینی پیلان گپرانه (به رامبه ر پیلان گپران). خوی گه وره پیغه مبه ره که ی خوی ﷺ له نیویانه وه دهرمینا له کاتی که دا هیچ هه سستیکیان پی نه کرد، خوی و نه بوبه کری هاوه لی ﷺ چونه نیو نه شکه وتی سه وره وه له باشوری مه کهه و، خویان تیدا شارده وه، هاوه لپه رستانیش به هه موو هو کاریک به دویاندا گه پان، خه لات و به خششیان دانا بو هه رکه س بیانیه یتته وه، به دویاندا گه پان تا چونه سه ر نه شکه وته که و نه یانبینین، خوی گه وره چاوی بیباوه پانی له وان دورخسته وه، ﴿إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا﴾ نه و کاته به هاوه له که ی ده ووت خه م مه خو بیگومان خوا له گه لمانه ئینجا خوا نارامی و ناسایشی بو ناردده خواره وه وه یارمه تی دا به سه ربازانی که نه تانددین، فریشته کان دابه زینه خواره وه بو پشتگیری کردنی پیغه مبه ری خوا ﷺ و هاوه له به پیزه که ی ﷺ، ئیتر له نه شکه وته که هاتنه ده ری و، چوون بو مه دینه ی پیروز

به سه لامه تی خوای گه وره، هیچ که سیک ریگری لیته کردن تا به مه دینه ی پیروز
 گیشتن، ئا ئه مه یه ئاکام و ئه نجامی صه برو ئارام گری و جیکیر بوون له پیناوی
 خوادا. ﴿إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ﴾ به ئه بوبه کری هاوه لی فره موو، ئه مه شایه تیدانی
 هاوه لئیتی بۆ ئه بوبه کر، خوای گه وره شایتی هاوه لئیتی بۆ ئه بوبه کر ﷺ داوه، بۆیه
 نه گه ر گوترا ئه و هاوه له کییه؟ که خوای گه وره شایتی هاوه لئیتی بۆ داوه؟
 ئه بوبه کره ﷺ، ﴿لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾ چونکه ئیمامی ئه بوبه کر ﷺ به ترسه وه
 به پیغه مبه ری خوای ﷺ فره موو: ئه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ نه گه ری کیکیان
 ته ماشای به ریپی خوی بکات ده مانبینیت، پیغه مبه ری خواش ﷺ ئه بوبه کری ﷺ
 دلنیا کرده وه، فره موو: چۆن گومان به دووان ده به ی خوای گه وره سییه میان بیت،
 ئیتر خوای گه وره ئه وه ی دابه زاند داییه زاندو، بیباوه رانی به سه رشوپی گه پانده وه،
 پیغه مبه ری خواو هاوه له که ی له وان پاراست، ته ماشاکه ن دوو که س هر هه موو خه لکی
 مه که که چوونه ده ره وه بۆ گرتنیان که چی بیتوانا بوون له گرتنیاندا، دووان بوون و
 که سی تریان له گه ل نه بوو.

ديسان له نابه تيكي ديکه دا ده فەرموی: ﴿إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُبَدِّلَكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنْزِلِينَ﴾ (١٢٤) بَلَى إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فُورِهِمْ هَذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ﴿١٢٥﴾^(١) [آل عمران: ١٢٤-١٢٥]

واته: (بیریان بخه‌وه) نه و کاته‌ی ده‌ت گه‌وت به بی‌واداره‌کان ئایا به‌ستان نییه په‌روه‌ردگارتان کۆمه‌کتان بکات به سی‌ه‌زار له فریشته دابه‌زیتراوه‌کانبه‌لێ نه‌گه‌ر نارام بگرن وه له خوا بترسن په‌لامارتان بده‌ن له‌م کاتانه‌دا په‌روه‌ردگارتان کۆمه‌کتان بکات به‌پینچ هه‌زار له فریشته نیشانه‌داره‌کان.

(١) _ گوتراوه ئه‌مه له جه‌نگی به‌دردا بووه، وه گوتراوه له جه‌نگی ئوحووددا بووه که خ‌وای گه‌وره به‌هیزو سه‌رکه‌وتن یارمه‌تی موس‌لمانانی‌ودا، ﴿وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فُورِهِمْ هَذَا﴾ په‌لامارتان بده‌ن له‌م کاتانه‌دا، ﴿يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ﴾ په‌روه‌ردگارتان کۆمه‌کتان بکات به‌پینچ هه‌زار له فریشته نیشانه‌داره‌کان، گوتراوه نیشانه‌ک‌رابون به‌نیشانه‌گه‌لیک که له‌هی مر‌وف ناچیت، یان نه‌سه‌په‌کانیان نیشانه‌ک‌رابوون، گوتراوه فریشته‌کان می‌زر گه‌لیکی سه‌پیان به‌سه‌ره‌وه بوو، گوتراوه تووکی نه‌سه‌په‌کانیان له تووکی نه‌سه‌پی ناسراو نه‌ده‌چوو. ئه‌مه کۆمه‌کی خ‌وای گه‌وره بوو که بۆ دۆستان و نه‌ولیا‌ی خ‌وی ناردی، چونکه کتیبه‌که باسی دۆستانی په‌حمان و دۆستانی شه‌یتان ده‌کات، ئه‌مه بوو کۆمه‌کی خ‌وای گه‌وره بۆ دۆستانی په‌حمان، به فریشته و به‌سه‌رکه‌وتن یارمه‌تیدان و، ئیمانداران له بارودۆخه قورسه‌کان پ‌زگار ده‌کات و، پ‌نگای ده‌رچوونیان بۆ ده‌کاته‌وه. ئه‌وه‌ش هه‌لویستی شه‌یتان بوو له‌گه‌ڵ دۆسته‌کانیدا که ته‌نها سه‌ر شوپی و ئابه‌وو چون و دۆپاوی بوو.

هروهك چون بهواداران فرشته كانيان بؤ ديت و يارمه تي بان ده دهن به ئيزلى خوا عزوجل به پنجه وانه وه دؤستانى شەيتان پوهى نادياريان بؤ ديت، قسه يان له گەل ده كەن و، خۇيان به چەنده ها شىوه نيشانده دهن^(١)، له كاتىكدا ئه و شتانه ته نها جنۆكه و شەيتانه كانن^(٢)، كه چى واتىده گەن فرشته ن^(٣) وه كو ئه و پوهه ناديارانه ي ك له گەل ئه و كه سانه دا قسه ده كەن كه ئه ستيره و بته كان ده په رستن^(٤).

(١) دؤستانى شەيتان پوهيان بؤ ديت قسه يان له گەل ده كەن، ئه و پوهانه ته نها شەيتانن و هيجى تر قسه يان له گەل ده كەن و ده لىن: ئيمه فرشته ين، (پوح) واته: شاراره و ناديار، چونكه شەيتانه كان خۇيان به چەندىن شىوه ده گۆپن به جۆرىك نه ناسرينه وه، خۇيان ده چوئينن به مرف به جانه وه به هر شتاك و خۇيان پيشان ده دهن.

(٢) له حەقيقه تياندا جنۆكه ن و شەيتانن بؤ فريودان و هەلخە له تاندنى نه وهى ئاده م.

(٣) به و شتانه دلخۆش ده بن واتىده گەن فرشته ن و بؤ ئه وانيش دابه زيون به هار شىوه ي ئه و فرشته تانه ي كه بؤ پىغه مبه ران داده به زين، بۆيه ده لىن: گوايه پىوستان به پىغه مبه ران نيه، چونكه فرشته يان بؤ داده به زيت وه كو چون بؤ پىغه مبه ران داده به زيت، يا خود واتىده گەن بارو حالى ئه وان له پىغه مبه ران چاكره.

(٤) به لى، پيشتر ئه وه مان باسكراو كه بته رستان و گۆپه رستان ده نگ ده بىستن يان وينه و شىوه ده بينن، وينه و شىوه ي ئه و مردوانه ي كه لىيان ده پارينه وه، قسه يان له گەل ده كەن و، پىويستيه كانيان بؤ جىبه جى ده كەن، ئيتير واتىده گەن فرشته ن له كاتىكدا به حەقيقه ت شەيتانن و له گۆپه كانه وه قسه يان له گەل ده كەن، له بته كانه وه قسه يان له گەل ده كەن بؤ ئه وه ي هەليان خە له تىنن.

يه كه مين كه سيش له وانه كه دهركه وت _ له سهرده مي نيسلامدا _ نه لموختاري كوپي نه بي عوبيدي الثقفي بوو^(١) پيغه مبهري خوا ﷺ هه والي به دهركه وتنيسداوه له فرموده يكي (صحيح) دا كه نيمامي موسليم له (صحيح) هكهيدا ده يگيرپته وه، عن النبي ﷺ انه قال: ((سَيَكُونُ فِي ثَقِيفٍ كَذَابٌ وَمُبِيرٌ))، صحيح: أخرجه مسلم (٢٥٤٥)، من حديث أسماء رضي الله عنها. واته: ((له هوزي (ثقيف) دا دروزنيك و خوينرپژته كهيدا ده بن)).

نه وه بوو دروزنه كه نه لموختاري كوپي نه بي عوبيدي الثقفي بوو، خوينرپژته كه ش ه جاجي كوپي يوسف بوو^(٢).

(١) _ نه لموختاري كوپي نه بي عوبيدي الثقفي له هوزي ثقيف بوو له تائف، سهره تا به چاكتي و راستيتيه وه دهركه وت و، له گهل زووبير دا بوو، پاشان له پري راسته كه لايداو له گهل شيعه كاندا چوو، له كوئاشدا بانگه شه ي پيغه مبهرايه تي كردو، گوايه سرووشي بو ديت، نه وه نه لموختار بوو شه يتانه كان هه موو شتيكيان پيكره وه كو چون به هاوشيوه كاني نه ویش كرديان، تا نه و ئاسته ي بانگه شه ي پيغه مبهرايه تي كرد، شه يتانه كان قسه يان له گهل ده كرد كه چي واتيده گه يشت نه وانه فرشته ن، بانگه شه ي پيغه مبهرايه تي كرد له كاتيكد ا هيچ پيغه مبهريكي تر پاش پيغه مبهري خوا ﷺ نايه ت، پيغه مبهري خوا ﷺ هه والي به دهركه وتني داوه و، فرموديه تي: ((سَيَكُونُ فِي ثَقِيفٍ كَذَابٌ وَمُبِيرٌ)) واته: ((له هوزي (ثقيف) دا دروزنيك و خوينرپژته كهيدا ده بن))، دروزنه كه نه لموختاري كوپي نه بي عوبيدي الثقفي بوو، خوينرپژته كه ش ه جاجي كوپي يوسف الثقفي بوو.

(٢) _ ه جاجي كوپي يوسف نه مير بوو له كاتي خيلافه تي به ني ئومه ييه دا، پياويكي بكوزي چاو نه ترسي به هيز بوو، له راستيدا نه م ه جاجه سزايه ك بوو بو سهر بكوزاني نيمامي عوسمان رضي الله عنه، شويتيان كه وت تا هر هه مووياني له ناوبرد، نه م پياوه سوودي هه بووه زيانيشي هه بووه، نيمانداريكي سته مكار بوو، وه كو نه بو عوبيد نه بوو.

به نین و عومریان گوت: موختار بانگه شعی نه وه ده کات گوايه سروشی بۆ داد به زیت، نه ویش فەر مووی: پاست ده لی، چونکه خوی گه وره ده فەر مووی: ﴿أَنْتُمْ عَلَىٰ مِنْ نَزَّلَ الشَّيَاطِينُ﴾ (۲۲۱) نَزَّلَ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿۲۲۲﴾ ﴿الشَّعْرَاءُ﴾ ۲۲۱-۲۲۲ | واته: هه والتان بده می شه یثانه کان داد به زنه سهر کی؟ داد به زنه سهر هه موو (که سیتی) زور دروژی زور تاوانبار.

(۱) _ موختار بانگه شعی نه وهی ده کرد گوايه سروشی بۆ داد به زیت، نه هه والیان به نین و عومر و نینوعه باس پاگه یاند، نه وانیش فەر موویان: پاست ده لیت شه یثانه کانی به سهر دا داد به زیت، چونکه خوی گه وره هه والی نه وهی پیداوین ﴿هَلْ أَنْتُمْ عَلَىٰ مِنْ نَزَّلَ الشَّيَاطِينُ﴾ نَزَّلَ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿هه والتان بده می شه یثانه کان داد به زنه سهر کی؟ داد به زنه سهر هه موو که سیتی زور دروژی زور تاوانبار. نه و کاهین و غه یزانان که شه یثانه کانیا به سهر دا داد به زیت، نه و شه یثانان هه وال کان دهرن و بۆ کاهینه کانی ده بن و نه وانیش دروی تیکه ل ده کهن، موختار پاستی ده گوت، به لام شه یثانه کانی به سهر دا داد به زی، نه ک فریشته کانی خوی گه وره.

کاتی به ئیبن وعه باسیشیان گووت: به پاستی موختار بانگه شهی نه وه ده کان
گوايه سرووشی بو داده به زیت، فره مووی: خوی گه ورده ده فره رمویت:
﴿وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ﴾^(١) [الأنعام: ١٢١] واته: وه بیگومان
شهیتانه کان به نهی شت به دوستانیان ده لئن بو نه وهی موجداده له و ده مه ده میتان
له گه ل بکن.

(١) _ دوو جور سروش (الوحي) هیه، سرووشیک له لایه نی خوی گه ورده وهیه،
سروشیک دروزنانه ش له لایه ن شهیتانه وهیه، پیغه مبه ران _ علیهم الصلاة والسلام _
له لایه نی خوی گه ورده وه سرووشیان بو دیت، به لام کاهین و خو به غه ییزان و دروزنان
له لایه نی شهیتانه وه سرووشیان بو دیت، نهی وشه ی سرووش مانای چیه؟ وشه ی
سروش (الوحي): واته به نهی هه والی شتانیک به که سیک پاگه یه نریت، که وا بوو
شهیتانه کان به درو شتیان پیده لئن و، واش ده زانن پینوینی کراون خوی گه ورده
ده فره رموی: ﴿إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ﴾ [الأعراف:
٣] واته: به پاستی نه وانه شهیتانه کانیاں کرد به دوست و پشتیوانی خویان له
جیاتی خوا وه واگومان ده به ن که پی نموونی کراون، نه مه یه هوکاره که شهیتان
ده که ن به دوستی خویان و، واش ده زانن پینوینی کراون _ په نا به خوا _ نا نه مه بوو
که بو موختار دروست بوو، وه بو هه موو دروزن و کاهین و خو به غه ی زانیکیش
دروست ده بیت.

له و پووچه شه یئانیانه ش: نه و پووچه یه که دانه ری کتیبی ((الفتوحات))
بانگه شه یه کی وا ده کات گوایه نه و کتیبه ی پی پراگه یاندوه و پی گوتوه^(۱)، له ویدا
جۆره ها خه لوهت و تاکبونه وه به خواردن و بارو حالگه لیکی تایبته باس ده کات^(۲)،

(۱) _ دانه ری کتیبی ((الفتوحات)) ئیبن وعه ره بیه، هه روه ها کتیبی کی دیکه شی
هیه به ناوی (فصوص الحکم) که ژیرن له ئیلحادو گومرایی، له کاتی کدا بانگه شه ی
نه وه ده کات گوایه کتیبه که ی پی گوتراوه، ئیبن وعه ره بی پاستی گوتوه کتیبه که ی
پیراگه یئراوه، به لام کی پی پراگه یاندوه وه؟ بیگومان شه یتان پی پراگه یاندوه، به
واتایه کی تر ئیبن وعه ره بی بانگه شه یه کی وا ده کات گوایه که سیک هاتوه و کتیبه که ی
داوه تی، گوتشیه تی: گوایه نیردراو و په یامبه ره (ینه رسول)، که چی نه وه ی کتیبه که ی
داوه تی ته نها شه یتان بوه و هیچی تر.

(۲) _ له گومرایی صوفیه کان تاکبونه وه یانه له خه لکی به گوشه گیرانی که چه ندین
پۆز ناخۆن و ناخۆنه وه، گوایه بۆ نه وه ی نه فسیان پاکبیتته وه تا نه و ئاسته ی
هه ندیکیان شتی به و جۆرانه ده که ن بۆ نه وه ی نه فسی خۆی ئاماده بکات بۆ
وه رگرتنی په یام، بۆیه خۆیان تاکده که نه وه و خه لوهت ده کیشن، گوایه ده یه ویت
فریشته کانی به سه ردا دابه زیت، نه فس و پووچی پاکبیتته وه، به لام ته نها خه له تاندن و
فریودانی شه یتانه و هیچی تر، له خه لک تاک ده بیتته وه، له خواردن و خواردنه وه واز
دینیت، بۆ نه وه ی نه فس و پووچی بۆ شه یتان پاکبیتته وه، ئیتر له و کاته دا شه یتانی
به سه ردا داده به زیت. به لام مرۆفی ئیماندار خۆی گوشه گیر ناکات و، له خه لکی تاک
نابیتته وه، به لکو ده چیت له گه ل موسلماناندا نویت ده کات، له گه لیاندا داده نیشیت، له
کۆپه کانی زیکرو یادی خوی گه وره و ده سه کانداندا ئاماده ده بیت. به لام نه وان خۆیان

گوشه گیر ده کەن بۆ ئەوێ گومرایان بۆ دروست بێت، تەنانەت کەسانێکیشیان ی
 گوشه گیر دەبێت چەندەها بیروبۆچونی کوفری و بیروبۆچونی لاریان بۆ دروست دەبێت،
 وەکو ئەوێ لە هەندێ لاوانەوێ یان دەبینرێ، کەوا بوو تاکبۆنەوێ لە جەماوەری
 موسلمانان و، خۆ دورخستنهوێ لە مزگەوتان، خۆبێش کردن لە زیکرو یادی خوا
 گەرە ئەم گومرایانە بۆ مەوێ دروست دەکات، یا شەیتانەکانی جێتۆکە دێن و گومرای
 دەکەن، یان شەیتانەکانی مەوێ چەندەها بیروبۆچونی لاری بۆ دێنن و، بە گوێدا
 دەچرپیت و، پێی دەلێن: موسلمانان کافرن، پێیستیان بە جیهادەو چەندەها یتر،
 هۆکاری هەر هەموو ئەمانەش بۆ گوشه گیری و، تاکبۆنەوێ لە موسلمانان و،
 خۆدورخستنهوێ لە مالهەکانی خوا، لە زیکری خوا گەرە دەگەرپێتەوێ.

نه وهش به كيكه له وهكارانهي كه په يوه ندي و په يوه ست بوون به جنوكه و شهيتانه كان بو كه سه كه ده كاته وه^(١) نيتړ وا ده زانن شته كه له كه پامه تي نه ولياو درستاني خوي گه وره يه، له كاتيكد ا نه و شته ته نها له بارو حاله شهيتانيه كانه و هيچي
نر^(٢).

له وانه ش ژماره يه كيان ده ناسم^(٣) كه كه سي وايان تيدابوو بو جيگاييكي دور به ه وادا ه لده گيراو ده هاته وه^(٤)،

(١) _ نه گهر خوئي گوشه گير بكات و، بو ماويه ك له خواردن و خواردنه وه رازيښت، شهيتاني بو ديت و، پتي ده لئت: گوايه فريشته يه كه له فريشته كان.

(٢) _ واتيده گن نه و شته سه رسو پمينا نه ي كه بو يان به ديديت پيزو كه پامه ته و نه وان بوونه به نه ولياو دوستي خوي گه وره، به لام له واقيعدا نه و شتانه كه پامه ت نيه، به لكو ته نها كرده وه گه ليكي نانا سايي له سروشت به دهری شهيتانيه و هيچي تر، به وهش له سه ر ده ستي شهيتان سووك ده بن و، گومرايان ده كات.

(٣) _ شه يخولئيسلام _ په حمه تي خوا لي بي _ له وانه كه سانتيكيان ده ناسيت كه په يوه نديان به م گوشه گيري و تاكبونه وانه وه هه يه له كاتي خويدا.

(٤) _ كه سانتيكيان نه گهر له شهيتانه كان خوئي نزيك بكاته وه و ملكه چيان بيت نيتړ خزمه تي ده كن، به ه وادا ده يفرينن، خه لكيش واتيده گن كه خودي خوئي به ه وادا ده فريت و، ده لئن: پيزو كه پامه تي خوي گه وره يه، به ه وادا ده فريت، به سه ر ناودا پيده كات، به سه ر ده ريدا پيده كات و، ناخنكي، ده چيته نيو ناگرو نه سكله وه ناسوتيت، له راستيدا نه مانه ته نها كرده وانيكي شهيتانين و هيچي تر، شهيتانه كان خزمه تي ده كن چونكه نه و گوپرايه ليان بووه، له م باره وه خوي گه وره ده فرموي: ﴿وَيَوْمَ يُخْشَرُهُمْ جَمِيعًا يَا مَعْشَرَ الْجِنَّ قَدِ اسْتَكْبَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ

رَبُّنَا اسْتَمْتَعَ بِنُغْضِنَا بِنُغْضٍ وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتُمْ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِذْ
 شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٨﴾ [الأنعام: ١٢٨] واته: وه پوژئيك (خوا) تيكرا كزيان
 ده كاته وه (ده فهرموي) ﴿يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ﴾ نهى ده سته و كومه لى جنوكه وه بينگومان
 نيوه زدر كهستان له ناده ميه كان گومرا كرد وه دوسته كانيان له ناده مى ده لين نهى
 په روه ردگارمان هه نديكمان سوودو كه لكمان له هه نديكمان وه رگرت وه به و كات و
 موله ته گه يشتين كه بو ت ديارى كرد بوين خوا فهرموي ناگر شوينتانه به هه ميشه يى و
 بيبرانه وه ده ميننه وه تيايدا جگه له و كاته ي كه خوا بيه وي به پاستى په روه ردگار
 كار دروستى زانايه. نهى جنوكه و ناده مى چون سوودو كه لك له به كتر وه رده گرن ؟
 ناده مى ملكه چ و گوئرايه لى جنوكه بو، نه مه سوودو كه لك وه رگرتنى جنوكه يه له
 ناده مى، ناده ميش سوودو كه لك له جنوكه وه رده گريت به وهى خزمه تى ده كات و، به
 هه وادا ده يفرينيت و چه ندين كرده وهى نااساى تر.

کسی و اشیان تبدابوو پاره و مالیکی دزراوی بۆ ده هیترا که شهیتانه کان ده یاندزی و
بۆیان ده هیتنا^(۱)،

(۱) _ شهیتانی واهیه شته وون بووه کان بۆ خاوه نه که ی دینیتته وه، نه گهر
که سیک شتیکی وون بوو، ده چیتته لای درۆزان و فالچیان پیی ده لیت: شته که م
رونبووه، نیتر به هوی شهیتانه کانه وه شته که ی بۆ دینیتته وه، مروقی ساویلکه ش
ده لیت: نه وه که پامه تی نه ولیایه. که چی ته نها شهیتانه کان نه و شته یان بۆ
هیتاوه ته وه، چونکه شهیتانه کان شتانیک نه نجام ده دن که مروق له توانیدا نییه
نه نجامی بدات، وه شتانیکیش ده زانیت که مروق ناتوانیت بیزانیت، بۆیه شته
رونبووه کان دینیتته وه، یان پیی راده که یه نیت له فلا نه شویندایه. یان له مال و سامانی
خه لکی ده دزیت و بۆ دۆستانی خوی ده بیات، نه ویش ده لیت: نه مه پیزو که پامه تی
خوای گهره یه، به لام نه مه ته نها له لایه شهیتانه وه یه و له لایه خواوه نییه. چونکه
پیشتر بۆتان پوونکرایه وه که کرده وه ی نااسایی له سروشت به دهر نه گهر له گهل
گوپراه لیلی و خواپه رستیدا بوو نه وه پیزو که راماتی خوای گهره یه و، نه گهر نه و
کرده وه نااساییه له سروشت به دهرانه له گهل کوفرو گومراییدا بوو نه وه شهیتانییه و،
که پامه تی خوای گهره نییه، بۆیه با نه مه و نه وه تیکهل به یه کتر نه کرین.

که سی و اشیا تیدا بوو شوینی شته دزراوه کانی به خاوه نه که ی نیشاندده دا به رامبه رب
هه ندیک پاره که له و خه لکانه وه دهستی ده که وت یان به رامبه رب به خه لات و به خششیک
که ده یاندایه نه گهر شوینی شته دزراوه کانی پیشاندانایه^(۱)، وه شتی تری بهر
هاوشیوانه.

وه له بهر نه وه ی بارو حالئ نه و جوړه که سانه شه ی تانین بویه پیچه وانه ی پیره وی
پیغه مبه ران _ صلوات الله و سلامه علیهم _ بوونه وه^(۲)،

(۱) _ نه گهر شتیکیان بدزیت ده چنه لای نه و کاهین و خویه غه یبزان و دروژنان
یان ده چنه لای نه و صوفیه گومرایانه و نه ویش شوینی مال و سامانه دزراوه که و، نه و
که سه ی دزیویه تی پیان راده که یه نیت، نیت نه و که سه واده زانیت نه مه که رامه ته،
به لام له راستیدا ته نها له لایه ن شه ی تانه کانه وه یه. به واتایه کی تر کرئی ده دهنی و،
نه ویش شته دزراوه کانیا بۆ دینیتته وه، یان شوینه که یان پی پیشان ده دات، پیان
ده لیت: وشتره که ت، شته دزراوه که ت، مه پر که ت له فلان شویندا ده له وه پرت،
که سه که ش که ده چیتته نه و شوینه شته که ی خوی ده دوزیتته وه، نه مه ش ته نها کاری
شه ی تانه و هیچی تر.

(۲) _ له بهر نه وه ی بارو حالیا ن شه ی تانی بوو بویه پیچه وانه و دژ به پیره وی
پیغه مبه ران بوون _ صلوات الله و سلامه علیهم _ چونکه جیاوازیه کی زور له نیوان نه و
که سه دا به دیده کریت که فریشته ی به سه ردا داده به زیت و، له نیوان نه و که سه دا که
شه ی تانه کانی به سه ردا داده به زیت، جیاوازی هیه له نیوان نه وه و نه وه دا.

به نمونه له گوڤتاره كانى خاوهنى كتيبي ((الفتوحات المكية)) و ((الفصوص)) و كتيبي ديكي به و هاوشيوانه ستايش و پيا هه لدانى كافرانى وه كو قه ومى نوح و، هود، فبرعون و، غه يري نه وانيش هه يه^(١)، له هه مان كاتدا له پريزي پيغه مبه رانى ره كو نوح و، نيراهيم و، موساو، هاپوون و، غه يري و نه وانيش كه م ده كاته وه^(٢)،

(١) _ چونكه له كتيبه كانياندا پيا هه لدانى كافران به دى ده كريت، گوايه پاله وان، دليرو نازان، گوايه خاوهنى جيگه و پايه ي خويانن، بويه ده بينى به قه ومى نوح و، قه ومى هود، قه ومى صالحدا هه لده دن، گوايه برايانن، چونكه وه كو خويان كافرن ستايشيان ده كهن، به داخه وه له نيو نوسه رانى خو ماندا كه سانك هه ن به نيبوعه ره بيدا هه لده داو، ده ليت: نه مانه پوشن فكر بوون به لام ئيوه ئيره بيان بده بن و ئيوه وان... ئيوه وان هتد، سه رزه نشتى نه و ده سه لاتدارانه ده كهن كه كوشتنيان و، ده ليت: نه وان پوشن فكرانيان له ناو برد، به داخه وه نه م شته له نيوان هه نديك له نوسه رانماندا به ديده كريت.

(٢) _ شتيكي زور ناساييه كه نه و كه سانه ي ستايشى كافران ده كهن و پيياندا هه لده دن، به دلنيايي له پريزو قه درى پيغه مبه ران و شويكه وتوانيان كه م ده كهنه وه، به نه زانين و بيتاگايي وه سفيان ده كهن و، به هه موو جوړه وه سفيكي ناشيرين ناويان ده بن.

زەمى شىخانى ستایشکراو به لای موسلمانان وه دهکات، وه کو جونیدی کوپی
 موحه مەدو، سه هلی کوپی عه بدولای تهستوری و هاوشیوه کانیا^(١)، وه ستایش و
 پیاوه لدانی که سانی زه مکر او به لای موسلمانان وه دهکات، وه کو حه لاج و که سانی تری
 به و هاوشیوانه^(٢)، نه مانه ش له میانه ی ته جلیات و بو پوونبوونه وه خه یالاوییه
 شه یتانیه کانیدا باسیان دهکات.

(١) _ نه مه ش واقیعه و پویداوه، چونکه نه و که سه ی به کافراند هه ل بدات و پیا
 سه رسام بیت، بیگومان له پیزو قه دری موسلمانان که م دهکاته وه، به تایبته زانایان،
 چونکه زانایان میراتگه ری پیغه مبه رانن، ته ماشاده که ی ئه وان پیغه مبه ران و
 میراتگه رانیان زه م ده که ن، ریگریان لیده که ن و، به گومرا ناویان ده به ن، قسه یان
 پیده لئین و، جنیویان پیده دهن و، له پیزیان که م ده که نه وه و، هه موو شتیکیان
 پیده لئین، نه مه ش شتیکه و هه یه ئیستا. صوفیه پیشینه زاهیده کان له م ده روازانیه یان
 نه دا، به لکو ته نها خواپه رست و، زاهیدو، ته قواکاربوون، ناسراون و زانان، له که ل
 نه وه شدا زه میان ده که ن.

(٢) _ وه ستایش و پیاوه لدانی زانایانی گومرا بوو ده که ن و، ده لئین: نه مانه پۆشن
 فکرن، نه مانه خاوه ن زانیاری و تیگه یشتن و تیپوانینن، نه مانه ... ئیوه دۆژمنایه تیان
 ده که ن و، بیروبووچونه راسته کان و پۆشنه کان له ناو ده به ن، ئیتر به چه نده ها قسه ی
 ناشیرین و جویندان و شتی تر له زانایانی موسلمانان به رده بن، به که سانی مولحیدو
 زانایانی گومرا بوودا هه لده دهن، وه کو حه لاج، مه نصوری حه لاجی مولحیدی کافر که
 وای بو ده چیت خۆی خوایه .

که چی جونه‌ید له پښه‌وایانی چاکی پښموونی کار بوو، چونکه سه‌باره‌ت به به‌کتابه‌رستی لییان پرسى، فهرموئى: ((به‌کتابه‌رستی بریتیه له‌وه‌ی که تازه‌داهینراو له‌قه‌دیم جیابکریتیه‌وه)) ((التوحید افراد الحدوث عن القدم))^(۱)، جونه‌ید پوونی کرده‌وه که به‌کتابه‌رستی بریتیه له‌وه‌ی قه‌دیم و تازه‌داهینراو، واته‌ خوای خولقینه‌رو شته‌ خولقینراوه‌کان لیک جیا بکریتیه‌وه.

(۱) _ به‌لئى داهینراو و قه‌دیم له یه‌ک جیا بکریتیه‌وه، واته‌: داهینراو که مه‌خلوقاته له قه‌دیم که له سیفاتى خوای که‌وره‌یه جیا بکریتیه‌وه، که‌وا بوو له نیوان خوای خولقینه‌رو خولقینراوانیدا جیا‌وازیه‌کی زور ه‌یه، ئه‌وه جونه‌ید بوو، ئه‌وه‌ش به‌کتابه‌رستیه‌که‌ی بوو، به‌لام ئه‌وان ده‌لئین: نه‌خیر، هیچ جیا‌وازیه‌ک له نیوان خواو به‌دی هینراوانیدا نییه، به‌کتابه‌رستی بریتیه له‌وه‌ی باوه‌رت به‌یه‌کبوونی بوون و وجود (وحدة الوجود) هه‌بیّت، به‌لای ئه‌وانه‌وه هه‌ره‌موو ئه‌م بوون و وجوده بریتیه له‌خوا، دابه‌شبوونی تیدانییه‌و هه‌رکه‌سیک بوون و وجود بۆ خولقینه‌رو خولقینراو دابه‌ش بکات به‌لای ئه‌وانه‌وه موشریک و هاوه‌لپه‌رسته، به‌لای ئه‌وانه‌وه شیرک و هاوه‌لپه‌رستی بریتیه له دابه‌شبوونی بوون و وجود بۆ خولقینه‌رو خولقینراو. به‌لای ئه‌وانه‌وه په‌روه‌ردگار به‌نده‌یه‌و به‌نده‌ش په‌روه‌ردگار.

به لام خاوهنى كتيبى (الفصوص) نكوللى له مه دهكات، له قسه بيسه روبه ره
 خه يالاوييه شهيتانيه كانيدا به جونه يد دهليت: نهى جونه يد نايا كه سيك هيه جياكارى
 له نيوان تازه داهيتراو و قه ديمدا بكات مه گره يه كيك له و دوانه به دهر بيت^(١)؟ نه وه بر
 جونه يدى به هه له دانا له به رنه وهى جونه يد گوتوويه تى: ((يه كتاپه رستى برى تيه له وهى
 كه تازه داهيتراو له قه ديم جيا بگريته وه)) ((التوحيد افراد الحدوث عن القدم))، چونى
 خوى دهليت: بوون و وجودى داهيتراو برى تيه له هه مان بوون و وجودى قه ديم ((ان وجود
 المحدث هو عين وجود القدم))، هه روه ها له كتيبى (فصوص) هكه يدا ده گوت: ((له ناره
 جوانه كانى خوا: (العلي) ه واته: به رزو بلنده، به لام به سهر كيدا به رزو بلند بونه وه
 (العلي: على من؟) له كاتيكدا له خودى خوى زياتر هيچ شتيكى ديكه بوونى نيه (وما ثم
 الا هو)؟ وه له چ شتيك به رزو بلند بيته وه

(١) _ به لى، خاوهنى كتيبى (الفصوص) كه ئيبنوعه ره بيه باوه پى به يهك بوونى
 بوون و وجود (وحدة الوجود) هه يه، بويه نكوللى له جونه يد دهكات له و باره وه كه له
 نيوان خواى خولقيته رو خولقينراوانيدا جياكارى دهكات، پتى دهليت: تو جياكارى
 له نيواندا ده كه يت نه مه ش ده بيته شتيكى سييه م و، نه مه ش دابه شكرده، دابه شبوون
 نيه، هه ره موو گه ردوون برى تيه له خوا، هه ركه سيك دابه شيان بكات موشريك و
 هاوه لپه رسته، نه مه يه شريك و هاوه لپه رستى به لاي ئيتيحاديه كانه وه، به واتايه كى تر
 شريك و هاوه لپه رستى به لاي نه وانه وه برى تيه له وهى دان به وه دا بنيت كه خوايه كى
 خولقيته ر و به جياو خولقينراوان به جيا هه ن، به لاشيان وه يه كتاپه رستى برى تيه له وهى
 بلتيت: هه ره موو گه ردوون پيكه وه برى تيه له خوا، دابه شبوون له نيوان خواى خولقيته رو
 خولقينراوانيدا نيه. نه مه ش وه كو بىروباوه پى موعته زيله و شوينكه وتوانيانه، به لاي
 نه مانه وه هه ركه سيك سيفاته كانى خواى گه وره جيگير بكات موشريك و هاوه لپه رسته،
 هه ركه سيكيش سيفاته كان جيگير نه كات، ده لىن: يه كتاپه رسته.

(وعن ماذا؟) له کاتیکدا هیچ شتیکی تر نییه جگه له خۆی (وماهو إلا هو)، (فعلوه نفسه)^(١)، وه خوا خودی مه وجودات وه بهووه کانه (وهو عين الموجودات)، (فالمسمى محدثات هي العلّة لذاتها)^(٢)،

(١) _ (فعلوه لنفسه): ئیبنوعه ره بی ئەم دەسته واژه یه پافه ده کات و ده لیت: (العلي نفسه) واته: خوا کامله و هر هه موو سیفاته کانی تیدایه چ ستایشکراو بن له پووی شهرع و عقل و عورفه وه یان زه مکرراو بن له پووی شهرع و عقل و عورفه وه. واته: ئەو سیفاته زه مکرراو و کهم و کورتیانه ی که له مرقّدا هه ن له خوای خوای گه وره شدا هه ن، چرنکه جیاوازی له نیوان مرقّ و خوادا نییه و هر دووکیان یه کن، داواکارین خوای گه وره له و باوه ره پووچانه بمانپاریزیت، پروانه: ابن عربي، فصوص الحکم، وه رگێڤ.

(٢) _ ئەم قسه یه زۆر به ئاشکرا ئاماژه بۆ ئەوه دکات که ئیبن وعه ره بی باوه پی به یه کبوونیتی بوونی ماددی و پووحی هه یه (وحدة الوجود المادية والروحية) گوزارشت له و باوه ره ی خۆشی ده کات به وه ی که ده لیت: (فالمسمى محدثات هي العلّة لذاتها)، پاشان ئیبن وعه ره بی بباهه پیه که ی خۆی زیاتر په ره پیده داو دلنای ده کاته وه کاتی ده لیت: (ولست إلا هو) ئەمەش به هیزترین و دلنیا کردنه وه ترین شیوازه له شیوازه کانی کورت قسه کردن. له میانه ی ئەم وه هۆکاری رقی صوفیه کان له وشه ی نه قواو یه کخوابه رستی (لا إله إلا الله) ئاشکرا ده بیّت، له جیاتی ئەوه ئەم دەسته واژانه به کار دیتن: (ليس إلا الله)، (لا هو إلا هو)، غه زالیش ملکه چی قسه کانیا ن بوو و له کتیبی (مشكاة الأنوار) دا دانی به وانه دانا، هه روه ها ده لیت: (هو الله)، (هو هو)، به م جزره دهسته واژانه شته کانیا ن به لای بئ عقل و ناھۆشمه ندانه وه زلّ ده که ن و قه به ده که ن، ئامانجیشیا ن ته نها به ده ست هیئانی پشتگیری ئەو جوړه که سانه یه بۆ به پاست دانانی مه زه ب و پێباهه پی (وحدة الوجود) هکه یان، پروانه: إبراهيم بن عمر بن حسن الرباط بن علي بن أبي بكر البقاعي (المتوفي ٨٨٢هـ)، مصرع التصوف، تحقیق عبدالرحمن الوکیل، وه رگێڤ.

وه جگه له خوا هېچى تریش نین (ولېست إلا هو) _ تا ده لیت: هر خوايه که نادياره
 وه هر خوايه که دياره (وهو عين ما بطن وهو عين ما ظهر)، وه هر نه ویش ی
 ده بیینیت (وما ثم من تراء غیره)، وه هېچ که سیکى تریش لیه وه نادوى جگه له خړى
 (وما ثم من ينطق عنه سواد)، وه هر خوشیه تی که به نه بوسه عیدى نه لڅه دراز نار
 براوه و، وه چه ندین ناوى داهینراوى تى).

بویه به م مولحیده ده گوتريت: مارج نییه نه و که سى که دوو شت جیا
 ده کاته وه، به زانست و گوftar، سییه میکی غیری نه وان بیت^(۱) چونکه هر تاکیکى
 خه لك له نیتوان خوى و غیری خویدا جیاوازی ده کات و، نه شبووه به سییه م.
 به نده ده زانیت خوى به نده یه و، خودى خوى و خواى خولقینه رى له یه ک جیا
 ده کاته وه.

خواى خولقینه ریش نیتوان خودى خوى و خولقینراوانى له یه ک جیا ده کاته وه، وه
 ده زانیت خوى په روه ردگارانه و نه وانیش به نده ی نه ون، وه کو نه وه ی قورپنانى پیروز له
 چه ندین جیگه دا له م باره وه دواوه، با بزانت به لگه هیثانه وه و په نا به رده به ر قورپنانیش
 به تنها کارى نه و نیماندارانه یه که له نیتو و دهره وه دا دانی پیداده نیتن و پتی قایلن.
 به لام نه و مولحیدانه هه مان نه و بانگه شانه ده که ن که عه فیه تلمسانیه که یان _
 که له هه موویان به سه لیه ترو کارامه تر بووه له نیلحاده که یاندا _ بانگه شى بړ
 ده کرد، نه و مولحیده کاتى کتیبى ((الفصوص)) ی به سهردا خویندرايه وه، پتی گووترا:
 قورپنان پیچه وانه ی گوftarى نیتوه یه .

نه ویش گوتى: ((قورپنان هر هه مووى شیرک و هاوه لپه رستییه، له راستیدا
 به کخوپه رستى به تنها له گوftarه کانی نیتمه دایه)).

(۱) _ خواى گه وره نه فسى خوى به ناو و سیفات جیا کردوته وه، ناشگوتريت
 نه وه ی ناو و سیفات کانی جیا کردوته وه غیری خواى گه وره یه، به لکو خودى خواى
 گه وره یه وه سفى نه فسى خوى کردوه، ناوى خوشیناوه.

نينجا پتي گوترا: به پتي قسه کاني تو نه گه ر بوون و وجود يه ک بيت، نيتر بوجي
خيزان حال کراوه و خوشکيش حرام کراوه.

نويش له وه لامدا گوتی: به لای نيمه وه همويان حالن^(۱)، به لام نيوه
مه حجون^(۲)

(۱) _ شيرک و هاوه لپه رستی به لای نه وه وه بریتیه له وه ی که گه ردوون دابه ش
بکريت بؤ خوی خولقيته ر به جياو خولقيترواني به جيا، يه کتاپه رستيش بریتیه
له وه ی گه ردوون دابه ش نه کريت، به لای نه وه وه هر هموو گه ردوون پیکه وه بریتیه
له خوا. نه گه ر به پتي قسه کاني نه و بيت گوايه هر هموو گه ردوون يه که و جياکاری
تیدا نيه که و بوو خيزان و خوشکيش هر يه که و جياکاریان له نيواندا نيه، نيتر بؤ
خيزان حال بيت و خوشکيش حرام بيت، به لام شته که به و جوره نيه، هر هموو
گه ردوون يه ک نيه، به لکو شته کان جياکاریان له نيواندايه بويه خيزان حاله و
خوشکيش حرامه، نه مه به لگه يه کی به هيزه له سر نه وه ی که خيزان مروفیکی
ديکي غیری خوشکه. نه وان هاوسه رگیری مه حربه مه کان به حال داده نين، چونکه
به لايانه وه هيچ جياوازيه ک له نيوان خوشک و خيزاندا نيه، به لکو خوشک خيزانه و،
خيزانیش خوشکه.

(۲) _ مه حبوب: سيفه ت و ناويکه صوفيه کان بؤ نه و موسلمانانه به کاری دینن که
دزيان ده وه ستن و نکوليان لیده که ن، ده لين: (انه محجوب) يان (انه محجوب عن الله)
واته له نيوان نه و و خوی گه ورده دا په رده و به ربه ستیک هيه ريگری لیده کات و،
ناهيليت نه و نه نينانه بزانيت که نه وان ده يزانن، چونکه گوايه خويان هيچ په رده و
به به ستیک له نيوان خويان و خوادا نه ماوه و، پاسته وخو هموو شته کان له خواوه
وه رده گرن، بپوانه: www.egabat.google.com، وه رگيږ.

گوټيار هه راته، نيمه ش گوتمان: لبتان هه رام بيت^(۱).

وه نه مه له گال نه وهی کوفرنکی گوره به _ جياوازی و له بهك نه چوټنګي
د اشکرای نږدایه چونکه نه گره بوون و وجود بهك بن، که وا بوو کی مه حجب و کی
حاجبه؟!

بویه شینګیان به موریده که ی خوی گوت: هه ر که سیک پنی گوتیت: بنگومان
له گره بوندا شنی نری جگه له خوا مه به دلنیا به دروی گوتوه.

موریده که شی پنی گوت: نه گره وا بیت کتیه نه وهی دروده کات^(۲)!

(۱) گوتیان: به لای نیمه وه هه رمویان هه لالنه به به کسانې خوشک و، کچ و،
پورو، بنگانه، به کسانن، به لام خه لکه که گوتیان: نه مه هه لاله و نه مه هه پامه بویه
نیمه ش له پوهاله وه هه وراپان بووین و، هه مان قسه کانی نه وانشان کرد بو نه وهی
نکولیمان لبتنه کن.

(۲) موریده که ی وه لامیدایه وه، موریده که ی واته خویندکاره که ی، شینخه که ی
پنی گوت: هه ر که سیک پنی گوتیت له گره بوندا خوی خولقینه رو خولقینراو هه به
درؤنه، چونکه به لابه وه گره وون بریتیه له خوا، بویه پنی گوت: هه ر که سیک پنی
گوتیت: له گره بوندا شتېکی دیکه ی جگه له خوا مه به کافره و دروی کردوه،
موریده که شی وه لامی قسه که ی دایه وه، پنی گوت: نه گره وایت درؤن کتیه ؟
چونکه درؤن غهیری پاستکویه، که وا بوو به پنی قسه که ی خوت درؤن و پاستکو
هه ن، بویه دایه ش بوون پویدا، به م جوره خویندکاره که ی وه لامی دایه وه.

وه نه مانه له په يښ و واژه ي (الحلول) ه لډين، چونكه پښويسي به دابه زهريکه وه پښويسي به جيگه يه کيشه نه و دابه زهريکه له خو بگريټ^(١)، هروها له په يښ و واژه ي (الاتحاد) يش ه لډين^(٢)، چونكه وا پښويست ده کات دوو شت ه بن يه کيکيان له گه ل نه وي تر دا يه ک بگريټ، له کاتيکدا به لاي خو يانه وه بوون (وجود) و ه موي يه که. وه ده لښ: بيگومان گا وره کان کوفريان کرد کاتيک باوه پيان به وه يښا که خودي مه سيح خوايه، به لام نه گه ر بووني خويان بگشتاندايه کافر نه ده بوون^(٣).

(١) _ نه م جوړه که سانه بپويان به (حلول) نيه، چونكه (حلول) يه کان ده لښ: خوي خولقينه رو خولقينراواني ه ن، به لام خوا چوته نيو خولقينراوه کانيه وه، به لام نه هلي (وحدة الوجود) ده لښ: زاتيک نيه چويته نيو خولقينراواني وه، چونكه به بپوي خويان جيا کرده وه ي خوا له خولقينراواني ده گه يه نيټ، که وا بوو نه مانه له (حلول) يه کان _ هر چه ند کافرن _ زور گومپا ترن.

(٢) _ بويه (أهل الاتحاد) يان پيناگوتريټ، به لام نه هلي (وحدة الوجود) يان پنده گوتريټ، چونكه (الاتحاد) ماناي نه وه ده به خشيت که دوو شت ه بن يه کيان گرت بيت و تيکه ل به يه کتر بن، به لام نه وان نه م بپوي باوه پيان نيه.

(٣) _ گا وره کان کوفريان کرد چونكه مه سيحيان به وه تاييه ت کرد که خوايه، له کاتيکدا به لاي نه وانه وه مه سيح و خوا يه ک شته، به لاي نه وانه وه ناگوتريټ: نه مه مه سيح و نه مه خوايه، به لکو هر ه موي گه ر دوون يه که. ده شلښ: بيگومان فيرعه ون کوفري کرد چونکه گوتي: من خوي هره گه وره تانم، له کاتيکدا هر ه موي گه ر دوون په روه ر دگار، که چي فيرعه ون په روه ر دگاريټي به خو يه وه تاييه ت کرد.

وه له باره ی بټپرستانیشوه ده لټن: له راستیدا به هله دا چوون کاتې ته نها
ه ندې شتیان پرست به یې هیندیکی تر^(۱)، به لای نه وانه وه نه گهر هه موو شتیکیان
بپرستایه به هله دا نه ده چوون^(۲). به لای نه وانه وه عاریفی موحه قیق^(۳) نه گهر بتیش
بپرستیت زیانی پیناگه یه نیت^(۴).

هه موو نه و شتانه^(۵) به رده وام هیندیک له یه نه چوون و جیاواز بوون و نادرست
به یه نه له بڅونه کانیاندا ده خاته پوو، چونکه پټیان ده گوتريت: کهوا بوو هله کار
کټیه؟^(۶) به هانه دیننه وه و

(۱) _ واته هیندې له شته کانیان پرست و هیندیکیان نه پرست، که چی به پټی
بڅونی نه وان ده بوو هه موو شته کانیان پیکه وه بپرستایه، وه رگټر.
(۲) _ به لای نه وانه وه بټپرستان کافر بوون چونکه جیاکاریان کرد، گوتیان:
بته کان خوان و، جگه له وانیش به ندهن، به لای نه وانه وه له م پوه وه به هله دا چوون،
به لام نه گهر هه موو گه ردونیان بپرستایه به هله دا نه ده چوون، به لایانه وه نه گهر
بته کان بپرستن نه واه به شیکیان له گه ردوون پرستوه، به لام نه گهر گه ردوون
پرست بوایه ن کافر نه ده بوون.

(۳) _ واته: نه و که سه ی که بریوی ته وای به (وحدة الوجود) هیناوه، وه رگټر.
(۴) _ بټپرستی زیانی پیناگه یه نیت، چونکه هیچی نه پرستوه جگه له خوا،
نه نانت نه گهر سه گ و به رازیش بپرستیت ده لټن: هیچی نه پرستوه جگه له خوا،
چونکه نه وانه ی پرستویه تی پواله ت و (مظاهر) ی خوایه.
(۵) _ له گه ل نه و هه موو کوفره ی که تیایدايه.

(۶) _ واته: نټوه ده لټن نه وانه هله یان کردوه، کهوا بوو هله کار کي یه نه گهر
هه موو شتیک خوا بیت، به گویره ی قه سه کانی نه وان بیت هله که ته نها بڅ خوا ی
که وره ده گه پټینه وه، نه مه ش له یه نه چوون و جیاواز بوون و دږ به یه نه بوونی
قه سه کانیان ده خاته پوو. به وانه: الشیخ الدكتور خالد المصلح: شرح الفرقان بین اولیاء
الرحمن وأولیاء الشیطان. وه رگټر.

دهلئين: بيگومان په روه ردگار بریتیه له وهی که وهسف دهکړیت به هر هه موو نه و که م وکورتیا نه ی که خولقینراوی^(۱) پی وهسف دهکړیت^(۲).

دهلئين: مه خلوقاتیش وهسف دهکړیت به هر هه موو نه و ته واویتی و که مالاتانه ی که خوی خولقینه ری پی وهسف دهکړیت، وه هه مان قسه دهلئين که خاوه نی کتیبی ((الفصوص))^(۳) دهیلئت: العلي لِنَفْسِه: به رزو بلند بو نه فسی خوی، بریتیه له وهی که به راده یه ک ته واوه و کامله به هوی وه هر هه موو سیفاتیکي وجودی جیگیر و سیفاتیکي سلبی له خو دهکړیت چ له پوی عورفه وه یا عقله وه یا شرعه وه ستایش کراو و په سهند بیت، یا له پوی عورفه وه یا عقله وه یا شرعه وه زه م کراو په سهند نه بیت، نه وهش ته نها بو خوی تاکه به تاییه ت که هر هه موو ناو سیفاته کانی بو کړوته وه^(۴).

(۱) _ واته هه موو نه و شتانه ی که هه ن و خولقینراون، وه رگیږ.

(۲) _ هیچ جیاوازیه ک له نیوان خولقینه رو خولقینراودا نییه، خولقینراو له گه ل نه و هه موو که م و کورپانه و عیبانه ی تیایدايه دهلئين: خوايه _ پاک و بیگه ردی بو خوی گه وره _.

(۳) _ نیېن وعه ره بی خاوه نی نه و کتیبه یه، وه رگیږ.

(۴) _ هر هه موو نه مانه کوفرو گومپاین، به لام شه یخولنیسلام _ په حمه تی خوا لی بی _ ده یه ویت له هه موو لایه که وه پیکه که یان لی دابخات و پاو بوچونه کانیاں پوچ بکاته وه، هرچند هر له سه ره تاوه بوچونه کانیاں پوچ بووه، به لام له بهر نه وهی نه وانه بوونیاں هیه و به خواپه رستان و زانایان و پوشن فکران وهسف دهکړین پتوست بوو شیخولنیسلام _ په حمه تی خوا لی بی _ گومپایه کانیاں پوون بکاته وه، بیروپا دژ به یه که کانیاں بخاته پوو.

نهوان _ سهره پای نه و کوفره شیان _ به لام هیشتا له یه ک نه چوون و جیاواز بوون و نادرست به یه کیان لی دورناکه ویتته وه، چونکه به هست و به عقل زانراوه ی سیفاتی ستایشکراو و په سهند غهیری سیفاته سلبی و ناپه سهندکانه ^(١).

نه مانه هه مان قسه کانی عه فیفی تلمسانیش ^(٢) ده لینه وه که ده لیت: بینگومان له که شفه کانی نیمه دا شتانیك جیگیر بووه که دژ به عقلی راست و سه لامه ته که ب قورپان و سووننه تی راست پرېووه ^(٣).

وه ده لین: هر که س خوازیاری به ده ست هیثانی ته حقیقه _ واته: ته حقیقه که ی نهوان که بریتیه له و کوفرو زهنده وه و نیلحادانه _ با واز له عقل و شرع بیثیت ^(٤).

(١) _ لیږه دا شیخولئیسلام _ په حمه تی خوا لی بیت _ مه به سستی نه وه یه که نیر چون سیفاتی باش و خراپ له خوای گه وره دا کو ده بیتته وه _ به رزو بلندی بو خوای گه وره _، وهرگیز.

(٢) _ یه کیکه له سهرانی، وهرگیز.

(٣) _ به لای نهوانه وه که شف له سرووشیش گرنکتره، واته تیده گن به که شفانیکه وه تاییه ت کراون که هیچ که سیکی تر توانای که شف کردنی نییه، نهوان گوی به عقل نادهن، ده لین: نیمه پشت به و نهینیا نه ده به ستین که بومان که شف بووه، نایا مروّف له توانایدايه واز له عقل بیثیت؟ نایا مروّف له توانایدايه واز له شرع بیثیت؟ بینگومان هیچ که سیک توانای وازهینانی شرعی نییه نه گهرچی نه وپه پی زیره کی و زرنکی و دانایشی پیدرا بیت، ههرگیز ناتوانیت واز له عقل و شرع بیثیت.

(٤) _ که و بوو چ شتیک مایه وه، نه گهر له شرع و عقل واز بیثیت، ناکام و دهره نجامی چون ده بیت؟ ده بیتته که سیکی شیت، پروان مروّف به و ناسته بگات که له یاساکانی عقل واز بیثیت و له سولتانی شرع بجیتته دهره وه؟ ده لین: نه مه به ته حقیق، عقل ته حقیقی تیدا نییه و شرع ته حقیقی تیدا نییه، کوفرو زهنده وه ی نهوان ته حقیقه؟ بینگومان نه مه نه و په پی گومرا بوونه.

به که سانیکیانم گوت که قسم له گهل داکردن: زانراوه که که شفی پیغه مبه ران له که شفی که سانی دیکه ی غهیری خویان گه وره ترو ته و او تره^(۱)

(۱) _ خوی گه وره نه وه ی بو پیغه مبه رانی که شف ده کات بو که سانی دیکه ی غهیری نه وانی که شف ناکات، وه به زانینی هیندی غه یبه وه تایبه تیان ده کات که مه رگیز که سانی دیکه نایزانن، خوی گه وره نه و غه یبه یان پیده دات، له م باره وه خوی گه وره ده فهرموی: ﴿عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا﴾ (۲۶) إِلَّا مَنْ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ (۲۷) [الجن: ۲۶-۲۷] واته: مه ر خوی به زانا به نه یینه کان وه که س ناگادار ناکات به سه ر نه ینی خویدا مه گه ر پیغه مبه ریکی که لی پازی بی. چونکه پیده چی خوی گه وره هیندی غه یب به پیغه مبه ره که ی راگه یه نیث له پیناوی به رژه وه ندیه کانی خه لکدا، که و بو هیچ که شفیک له و که شفه گه وره تر نابیت که خوی گه وره به پیغه مبه رانی خوی داوه. به لام نه وان ده لیث: نیمه له سه رووی پیغه مبه رانه وه ین، نیمه له پیغه مبه ران زانترین، تا نه و ناسته ی ده لیث پیغه مبه ران له نیمه وه وهرده گرن، که و بو نه گه ر شته که مروفی به م ناسته گه یاند نیتر قسه له گه لکردنیا هیچ سوودیکی نابیت، چونکه هه قیان ناویت، نه وه ش که هه قی نه ویت هه رچند مشتومری له گه لکه ییت و هه رچند به لگه ی بو دامه زینیت، پازینابیت و قبولیناکات، له م باره وه خوی گه وره ده فهرموی: ﴿أَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهُهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا﴾ (۴۳) أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا (۴۴) [الفرقان: ۴۳-۴۴] واته: ئایا دیت نه و که سه ی هه و او ئاره زوی خوی کردوته په رستراوی خوی ئایا تو نه بیته پاریزه ر بو نه و (که شوینی ئاره زوی نه که ویت)؟ ئایا وا ده زانی زورینه ی نه وانه ده بیستن یا تیده گهن نه وانه هه روه ک ئازهلن به لکو نه وان گومپاتریشن. چونکه ده رک به به رژه وه ندیه کانی خوی ده کات، وه ده رک به وانه ش ده کات که هه سته کانی پیی هه لده ستیت، به لام نه وان له پله ی ئازهلش هاتنه خواری، به لگو زور گومپاتریشن.

هه والیبشیان له هه والی که سانی دیکه ی غهیری خویان پاست تره^(١) وه پیغه مبه ران
هه والی شتانیك پاده گه یه نن که عه قلی خه لکی له ئاستی زانییدا بیتوانان، نه ک
شتانیك که خه لک به عه قلی خویان بزائن قه ده غه کراوه، هه والی شتانیك پاده گه یه نن
که عه قل پئی پیداره نه ک به لای عه قل وه مه حال بیت، مه حاله له وه والانه دا ک
پیغه مبه ر پاده گه یه نیت شتانیك هه بن دژ به ماقولی پاست و ته واو و بیگه رد بیت^(٢)

(١) _ چونکه پیغه مبه ران هیچ شتیك له خویانه وه ناهیتن، یا پشت به ته نها عه قلی
خویان نابه ستن، به لکو پیغه مبه ران له خوی گه وره وه وهرده گرن، سرووش و، فرمان
و، قه ده غه کردن، نه وان گه وره ترینی خه لکانن له پووی زانسته وه، له پووی که شفه وه،
له پووی عه قل وه، هه رگیز نه و شتانه ی نه هلی (وحدة الوجود) باسی ده که نه وان
باسیان نه کردوه، نه یانه یناوه.

(٢) _ پیغه مبه ران هه والی شتانیك پاده گه یه نن که به لای عه قل وه پئی پیدراو بیت،
شتانیکیان نه هیناوه دژ به عه قلی پاست و ساغ بیت، بویه شیخولئیسلام _ په حمه تی
خوا لی بیت _ کتیبیکی داناوه که به یه کیک له گه وره ترین کتیبه کانی داده نریت
به ناوی (موافقة العقل للشرع)، تیایدا فهرموویه تی: نه قلی پاست و ساغ دژ به نه قلی
(صحيح) _ واته قورپان و فهرمووده (صحيح) ه کان نییه، هه رکات عه قل و نه قل
جیاواز بوون، نه وه بیگومان یا نه قل پاست و دروست نه بووه، یان عه قل ته واو و ساغ
و بیگه رد نه بووه، نه مه یاسایه، پیغه مبه ران شتانیکیان نه هیناوه دژ به عه قلی ساغ و
ته واو بیت به لکو شتانیکیان هیناوه که عه قل له ئاستی زانییدا بیتوانا بوون، به لام بۆ
نه وه ی شتانیکیان هینا بیت دژ به عه قل بیت، نه م شته هه رگیز پئی تیناجیت.

وه مه حاله دوو به لگه ی (قَطْعِي) ^(١) دژ به یه کبن: نه گهر عه قلی بن _ واته: هه موو کنبشه یه ک که عه قلّ توانای درک پیکردنی هه بیّت و بتوانریت حوکمیکي شهرعی لیوه مه لهینجریت _ یان (سَمْعِي) بن _ واته به لگه کانی قورپان و سووننهت و نیجماع، هه روه ما دوو به لگه ش که یه کینکیان عه قلی بیّت و نه وی تریان (سَمْعِي) بیّت ^(٢)،

(١) _ الدلیل القطعی: بریتیه لهو به لگه یه ی که راستیه که ی یه کلابوته وه به جوریک هیچ زیادکردن و، که م کردن و، نیجتهادو، ته رجیح کردنیکی قبول ناکات، نه مه ش دوو به شه: یه که م: (قطعی الثبوت): واته: جیگیر بوونی یه کلابوته وه و کوتایی پیتهاتوه، وه کو نه وه ی که قورپان له لایه ن خوی گه وره وه یه، نه مه جیگیر بوونی یه کلابوته وه، هه روه ما هه رموده موه واتیره کانیش، وه کو نه وه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ هه رمویه تی: ((من کذب علی متعمدا فلیتبوأ مقعده من النار)) متفق علیه، واته: ((هه ر که س به قه سستی دروم به ده مه وه بکات با شوینی خوی له ناگری دوزه خدا دیاری بکات)).

دوه م: (قطعی الدلالة) واته له یه کمانا زیاتر هه لناگریّت، وه کو نه وه ی خوی گه وره ده هه رمویت: ﴿قل هو الله أحد﴾، نه مه به ده ر له یه ک مانا زیاتر هه لناگریّت، واته نه نه ایته ی بۆ خوابه به ته نها، وه هیچ په رستراویک نییه به هه ق جگه له خوی گه وره . بهوانه: www.alokab.com، وه رگیت.

(٢) _ هه رگیز دوو به لگه ی (صحيح) دژ به یه ک نابن، پیده چی عه قلّ توانای یه ک خستنی نیوانیانی نه بیّت، به لام بۆ خودی به لگه کان هه رگیز دژ به یه ک نابن، به لام نه گهر به کیک له به لگه کان (ظني) بیّت (ظني) نه وه به لگانه یه که زیادکردن و،

که مکړدن و، ئیجتهیادو، ته رجیح کردن و، جیاوازی کردن ه لده گرن، پیده چی له گن به لگه (قطعي) ه که دا دژ به یه ک بوون دروست بکات، به لام نه گهر هردوو به لگه ی (قطعي) بن عه قلیبن یا شهرعی بن، یان یه کیکیان عه قلیبیّت و نه ویتریان شهرعی بیّت هر گیز دژ به یه ک بوون دروست ناکات، چونکه خوای گه وره له باره ی شهرعه وه ده فهرموی: ﴿تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ﴾ [فصلت: ۴۲] واته: نیردراوه ته خواره وه له لایه ن (خوای) کار دروستی ستایش کراوه وه، هر خوای گه وره یه که عه قله کانی دروستکردوه، که وا بوو هر گیز دوو به لگه ی (قطعي) دژ به یه ک بوون دروست ناکه ن، به لام نه گهر (قطعي) نه بن جیاوازی دروست ده که ن.

نیر چۆن جیباوازی و دژ بهیهك بوون له كهسانێك قبول بكریت كهوا بانگهشهی كهشفانێك^(١) دهكهن كه دژ به شهرع و عهقلی تهواو و ساغه^(٢)؟!

(١) _ واته كهشفی (وحدة الوجود).

(٢) _ شیخولئیسلام _ پهحمهتی خوا لی بئی _ وهلامی ئهوقسهی داونهتهوه كه دهلین دین و پێبازو تهحقیقهكهیان راست و تهواو نابیت مهگه ر به وازهینان له عهقل و شهرع، چونكه بهو كهشفهی كه گوايه بۆیان بهدی دیت شتانێك دهبینن كه لهگهڵ عهقل و شهرعدا پێك ناكهویت، شیخیش وهلامی داونهتهوه كه ئهوهی پێغهمبهران هیناویانه زۆر لهو كهشفهی ئهوان هیناویانه گهورهتره، چونكه ئهوهی بۆ پێغهمبهران بهدی هاتوه كهشفیكه ههركیز بۆ هیچ كەسی تر بهدی نههاتوه، لهگهڵ ئهوهشدا نابینیت له ههوالی پێغهمبهراندا شتانێك ههبن عهقل پێگری لیبكات و بهمهحالی دابنیت، ههروهها نابینیت له ههوالی پێغهمبهراندا شتانێك ههبن لهگهڵ خودی خۆیدا دژ بهیهكتر بن، ئهوشتانه لهگهڵ خودی خۆیاندا دژ بهیهكتر نیین و ههروهها دژ به عهقلیش نیین. بپوانه: الشیخ الدكتور خالد المصلح: شرح الفرقان بین أولیاء الرحمن وأولیاء الشیطان.

و نه مانه په ننگه به قهستی درو نه کهن، به لام خه یالی شتانیك ده کهن له نه فسی
خویاندايه و، وا ده زانن له دهره وهی زهین و بیریشیاندا هه^(١)، وه شتانیكیش ده بینن
له دهره وهی زهین و بیردایه و وا ده زانن له که پامه تی پیاو چا کانه که چی له
سه رلیشتیانده کانی ئیبلېسه وهی^(٢).

(١) _ نه مانه نه هلی گومړا بوون و نه هلی ئیلحادن به لام پیده چیت که سانیکیان
به قهستی درو نه کهن، به لام وای بو ده چیت نه وهی به خه یالیدا هاتووه راست و
دروسته که چی به هه لدا چووه، به لام نه و که سهی به قهستی ئیلحادیی و درو ده کات
کفتوگور کردن له که لیدا هیچ سوودیکی نابیت، گفتوگو کردن ته نها له که ل نه و که سه دا
ده کریت که مه بهستی درو کردن نه بووه، نه م که سه مونا قه شهی له که لدا ده کریت و
شته کانی بو پوونده کریت وه، په ننگه راست و دروستی بو دهر که ویت، که وا بوو نه م
جوړه که سانه دوو به شن: به شی یه که م: به قهستی درو یان نه کردووه، نه مانه ئومیدی
نه وه یان لیده کریت که نه گهر مونا قه شه یان له که لدا بکریت و، هه ل کانیان بو پوون
بکریت وه قبولی بکه ن، شیخولئیسلا میش _ په حمه تی خوا لی بیت _ له که ل
هیندیکیاندا مونا قه شهی ده کرد، به لام که سی قه ستیار نه وهی پوچیتی ریازی خوی
ده زانیت، به لام هر سووره له سر پیدا پوشتنی، نه م جوړه که سه مونا قه شه کردن
هیچ سوودیکی بو نابیت.

(٢) _ په ننگه وا بزنانن له دهره وهی زهین و بیردا بوونی هه یه و، به شی که له پیزو
که پامه تی نه ولیا، به لام له واقعدا که پامه تی نه ولیانییه به لکو به شی که له فله سه فو
بیروباوه په پرپوچه کانی دۆستانی شیتان.

وه نهوانه‌ی باوه‌پیان به (وحدة الوجود) ه: له‌وانه‌یه نه‌ولیا بخه‌نه پښی
پښه‌مبه‌رانه‌وه^(۱)، ده‌لین: پښه‌مبه‌رایه‌تی ته‌واو نه‌بووه کورتایی پښه‌هاتوه، وه‌کو
نږه‌ی له‌ نین و سه‌بعین و هاوشیوه‌کانیه‌وه باس ده‌کرت^(۲).

(۱) _ به‌لی، نه‌وانه‌ی بانگه‌شه‌ی (وحدة الوجود) ده‌که‌ن، نه‌که‌ر پییان بگوترت
پښه‌مبه‌ران شتانیکیان هیناوه پیچه‌وانه‌ی قسه‌کانی نیوه‌یه، ده‌لین: قسه‌کانی نیمه
نسه‌ی نه‌ولیا، مه‌به‌ستیان به‌ نه‌ولیا دوستانی خویانه که شته پوچ و گومانایی و
کرده‌وه ناساییه‌کانی شه‌یتانیان پیوه، ده‌لین: نیمه له‌پښه‌مبه‌ران چاکترین،
پښه‌مبه‌ران به‌وه نه‌گه‌یشتن که نیمه پیی گه‌یشتن، له‌ راستیدا پښه‌مبه‌ران ته‌نہا بۆ
که‌سانی ناسایی هاتون، بۆ نیمه نه‌نیردراون، چونکه پیویستمان پییان نیه، نیمه
درکمان کردو گه‌شتن و پیویستمان به‌ پښه‌مبه‌ران نیه، به‌لکو پښه‌مبه‌ران بۆ
خه‌لکانی ناسایی نیردراون که نه‌گه‌شتون به‌وه‌ی نیمه پیی گه‌یشتون، وه به
نه‌ولیاکانی خویان ده‌لین: تایبه‌تی تایبه‌ت، چونکه گوايه به‌زانیاری و بیرکردنه‌وه
دوربینی خویان به‌شتانیک گه‌یشتن که پښه‌مبه‌ران پیی نه‌گه‌یشتن، بۆیه وه‌لی و
دزست له‌ پښه‌مبه‌ران به‌ چاکتر داده‌نین.

(۲) _ ده‌لین: پښه‌مبه‌رایه‌تی ته‌واو نه‌بووه، موحه‌مه‌د ﷺ کوتاه‌مینی
پښه‌مبه‌ران نیه، به‌لکو پښه‌مبه‌رایه‌تی تاوه‌کو پوڅی قیامت به‌رده‌وامه، خوی
گرده پښه‌مبه‌ران ده‌نیرت، به‌م جوړه قسانه ده‌روازه‌یان بۆ دروژانان و خو به
پښه‌مبه‌رکاران کرده‌وه.

وه پله کانی گوږپرايه لى و گوناھو تاوانيان کردووه به سى پله وه، ده لى: به نده
سهره تا تاعهت و گوناھو تاوان ده بينيت^(١)، پاشان تاعهت به بى گوناھو تاوان^(٢)،
پاشانيش نه تاعهت و نه گوناھو تاوان^(٣).

وه بينينى به که م بریتيه: له بينينى پاست، بریتيه له جياوازی نيوان تاعهت و
گوناھو تاوان^(٤).

-
- (١) _ به لای نه وانه وه نه مه به که م پله به که نزمترین پله به وهى که سانی ناساييه،
نه وانه ی جياوازی له نيوان تاعهت و سهرپيچيدا ده که ن.
- (٢) _ ده لى: مروف هershتيك نه نجام بدات بریتيه له تاعهت و گوږپرايه لى، چونکه
هر که سيك سهرپيچى فه رمانى خوى کرد بيت بيگومان گوږپرايه لى قه ده ره که ی بووه،
که وا بووه به هر حال نه و گوږپرايه لى خوا بووه.
- (٣) _ به لای نه وانه وه له م پله به دا مروف نازاد ده بيت، نه مه به رزترین پله به، که
چى له حهقيقه تدا نزمترین پله به، به لام به لای نه وانه وه نه مه به رزترین پله به، تيايدا
مروف نه تاعهت و نه سهرپيچى نابينيت، سهرفه راز بووه فه رمان و قه ده غه کردنى هيچ
که سيكى به سهره وه نييه.
- (٤) _ به لام نه وان ده لى: نه مه پله ی که سانی ناساييه، نه وانه ی توانای جياکاريان
نييه، وه پله ی شوينکه وتوانى پيغه مبه رانه نه وانه ی له نيوان تاعهت و سهرپيچيه کاندا
جيا کارى يده که ن، له حهقيقهت و واقعيدا پاسته که نه مه به، به لام به لای نه وانه وه
نه مه پاست نييه، به لام به لای زيرو هوشمه ندانه وه نه مه پاسته، چونکه هيندى
کرده وه کان تاعهت وه هينديکيشى سهرپيچيه، سوژده بردن و (الله اکبر) کردن و، (لا
اله الا الله) کردن تاعهت وه، داوين پيسى و، دزيکردن و، مه ی خواردنه وه ش
سهرپيچيه.

به لام مه به ستیان به بینینی دوه م: بینینی قه دهره^(۱)، که سی وایان تیدایه ده لئیت:
من کافرم به په روه ردگارێک سه ریچی فه رمانه کانی بکریت^(۲)

(۱) _ نه مه بینینی قه دهره، نه وان ته ماشای هه ره موو مه وجودێک له خه یرو
له شه پر به و جوړه ده که ن که له لایه ن خوای گه وره وه ته قدیر کراوه، ویست و
مه شینه تی خوای له سه ر بووه، که وا بوو خووشی ده وی و پی پازییه، پیویسته
مرۆفیش خووشی بوئ و پی پازی بیّت، نه وان ده لئین: شه رع و قه دهره یه کشته، که وا
بوو نه گه ر مرۆف شتیکی نه نجامداو پیچه وانه ی شه رع بوو، هیچی تیدا نییه چونکه له
لایه کی تره وه گوپرایه لی قه دهره که ی بووه، که وا بوو نه و گوپرایه لی خوای گه وره
بووه، ده لئین: نه گه ر سه ریچی فه رمانه کانی بکات هیچی تیدا نییه چونکه له لایه کی
تره وه گوپرایه لی قه دهره که ی بووه.

(۲) _ مه به ستی نه وه یه که نه گه ر به شیواومان دانا سه ریچی فه رمانه کانی بکریت
نه وا شایسته ی په رستن نییه، ده لئیت: من کافرم به په روه ردگارێک که سه ریچی کار
قه دهغه ناکات، به لام بی ناگان له وه ی خوای گه وره نازادی هه لبژاردنی به به نده کانی
خویداوه، له م باره وه خوای گه وره ده فه رموی: ﴿إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ
نُّبْلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ [الإنسان: ۲] واته: به راستی ئیمه ئاده میزادمان دروست
کرد له دلۆپێک ناوی تیکه ل له گه ل توخم تا تاقیبکه ی نه وه ئینجا گێپامان به بیسه ری
بینه ر، ده وتوانیت جیا کاریی له نیوان شته کاندای بکات. هه روه ها له ئایه تیکی تریشدا

دهه رموی: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ﴾ [التغابن: ٢] واته: خوانه زاته به که ئیوهی دروست کردوه ئینجا هندیکتان بی باوه پوهندیکی تریشان باوه پدارن، چونکه خوی گه وره میزو، ویستن و، هه لباردنی به بنده کانی خویداوه، که وابوو به ویستی خویان تاعهت و گوئیپایه لیده که ن و، به ویست و هه لباردنی خوشیان سه ریچی ده که ن، نه وان ناچاری سه ر کرده وه کانی خویان نه کراون، مرؤف له توانایدا به بچیت بؤ مزگه وت به ویستی خوی، له توانایدا به به ویستی خوشی بچیت بؤ مه یخانه و مه ی بخواته وه، خوی گه وره نه و نازادیه ی پیداو، به لام پاداشت و سزای بؤ کرده وه کانی داناوه، به بؤچونی وان گوايه په روه ردگارێک نییه سه ریچی بکریت، که را بوو خه لکی هه ر کرده وه یه کیان نه جامدا تاعه ته، بویه ده لئین: نه تاعهت و نه سه ریچی کردن.

چونکه ئەم کەسە لە و باوەڕەدایە کە گوناھو تاوان پێچەوانە ی ئیرادە و خواستە کە بریتیبە لە مەشیئەت و ویستی خۆی گەورە^(۱)، ھەموو خەلکیش لە ژێر حوکمی مەشیئەت و ویستی خۆی گەورەدان^(۲) ئیتر بۆیە شاعیریکیان دەلێت:

أَصْبَحْتُ مُنْفَعِلًا لِمَا يَخْتَارُهُ مِنِّي، فَفِعْلِي كُلُّهُ طَاعَاتٌ^(۳)!

واتە: گوێڕایەلی ببووم لە ھەر ھەموو ئەوانەدا کە لە من ویستیدەکات، لە خەیر و لە شەر، بەم پێیە بێت کردەوێکەم ھەر ھەمووی تاعەت و گوێڕایەلییە، چونکە بە فرمان و قەدەر و مەشیئەت و ویستی خۆی ئەنجام داوە.

(۱) _ بەلێ، موخالەفە ی قەدەرە، بە بۆچونی ئەوان سەرپێچی کردن موخالەفە ی قەدەرە، دەلێن: ئایا کەسێک ھەیە توانای موخالەفە ی قەدەری ھەبێت.

(۲) _ بەلێ، لە ژێر حوکمی مەشیئەتی قەدەری خۆی گەورەدان، چونکە مەشیئەت بەک بەشە ئەویش مەشیئەتی قەدەری بەلام مەشیئەتی شەری بوونی نییە، بەپێچەوانە ی ئیرادەوێکە دوو بەشە، ئیرادە ی کەونی قەدەری و، ئیرادە ی شەری.

(۳) _ بە بانگەشە ی خۆیان بێت شتێک نییە ناوی تاعەت و سەرپێچی بێت، بەلکو ھەر کردەوێکە خەیر بێت یان شەر بێت تاعەت و گوێڕایەلییە، چونکە دەلێت: من بەپێی قەدەر و چارەنووسی خوا دەجوڵێمەو، بۆیە لە ھەموو بارێکدا من گوێڕایەلی و تاعەتم بۆ دەنوسرێت خەیر ئەنجام بدم یان شەر ئەنجام بدم، ئەگەر زینا بکەم ھەر تاعەت و گوێڕایەلی خوام بۆ دەنوسرێت، چونکە چارەنووس و قەدەری خواوە، و ئەگەر نوێژی بکەم ھەر تاعەت و گوێڕایەلی بۆ دەنوسرێت، چونکە چارەنووس و قەدەری خواوە. شاعیریکی دیکەشیان دەلێت:

(وَكُلُّ كَلَامٍ فِي الْوُجُودِ كَلَامُهُ سَوَاءٌ عَلَيْنَا نَفَرُهُ وَنَظَامُهُ) واتە: ھەر گوفتاریک لەم

کەردوونەدا گوفتاری خواوە، بەلای ئێمەوێکە یەكسانە پەخشان و ھۆنراوە و ھەق و باتل و جادو و کوفرو جوین و ھەموو قەسە یەك خودی گوفتاری خۆی گەورە یە.

لیره دا شیخولئیسلاَم _ په حمه تی خوا لی بیت _ نه م باوه پره یان پسوچ
ده کاته وه، ده لیت: زانراوه نه م بۆچونانه یان پیچه وانه ی هر ه موو نه وانه یه کی
خوای گه وړه پیغه مبه ره که ی خو ی له باره وه ناردووه، کتیبه کانی له باره وړه
دابه زاندووه^(۱)، چونکه نه و گوناوه تاوانه ی که خاوه نه که ی به زهم و سزادان شایستن
ده بیت بریتیه له سه ریچی کردنی فرمانی خواو پیغه مبه ره که ی^(۲).

(۱) _ به بی هیچ گومانیک، خوای گه وړه له نیتوان قه دهره شه رعدا جیاوازی کردووه،
پاشتر گوفتاری خوای گه وړه مان بۆ دیته پیشه وه که ده فهرمو ی: ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ﴾
[الأعراف ۵۴] واته: بیدار بن که به دیهیتان و فرماندان هر بۆ خواجه. له نیتوان نه و
دوانه دا جیاوازی هیه، به جیاوازی کردن له نیتوان سه ریچی و گوپرایه لیدا.

(۲) _ گوناوه تاوان سه ریچی کردنی فرمانی شه رعیه (الأمر الشرعی)، خوای
گه وړه فرمانی به گوپرایه لی و تاعه ت کردووه، فرمانی به عیبادت و په رستنکردووه
فرمانی به به جیهیتانی خزمایه تی و چاکه کردن له گه ل دایک و بابدا کردووه، نه مانه
بریتین له فرمانی شه رعی (الأمر الشرعی)، به لام فرمانی قه دهری (الأمر القدري)، نابیته
به مانه بۆ هیچ که سیک، نه مه کاری خوای گه وړه یه، که وا بوو نابی نیمه دوژمانیه تی و
مشتومر له گه ل خوای گه وړه دا بکه ی، به لکو مشتومر له گه ل خودی خوماندا ده که ی،
مه حاسه به ی خودی خومان ده که ی، ده لیتن: بۆچی نه وه مکرد؟ بۆچی وازم له نه وه
هینا؟ که وا بوو نیمه نابی مشتومر که مان به ره و پووی په روه ردگاری جیهانیان
بکه ی نه وه، به لکو مونا قه وشه و مه حاسه به که ت به ره و پووی نه فسی خوت ده که یته وه،
بۆچی نه وه مکرد؟ بۆچی وازم له نه وه هینا؟ له کاتیکدا توانای نه نجامدانیم هه بوو، له
کاتیکدا توانای وازهیتانی فلان کرده وه ی ناشیرینم هه بوو؟ بۆچی کاتی خوم به
فیرودا؟ له کاتیکدا فرمانی کاتپاراستنم پیکراوه؟ به و جوړه مه حاسه به ی خوت
ده که ی، خوت به مه حاسه به ی نه فسی خوته وه سه رقالبکه، نه ک به قه زاو قه دهره وه،
چونکه قه زاو قه دهر نیشوکاری خوای گه وړه یه؟

لهم باره وه خواى گه وره ده هه رموى: ﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ
فِي الثَّابِتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (١٣) وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
يُصْغَرْ لَهُ حُدُودُهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ (١٤)﴾^(١) [النساء: ١٣-١٤] واته:
نهر (ياساياته) سنوره كانى خودان هه ر كه سيك گوى رايه لى خواو پيغه مبه ره كه لى
بيت (خوا) ده يخاته ناو به هه شتانيك كه پوباره كان دين و ده چن به ژيرياندا تيايدا
ده ميننه وه به هه ميشه لى وه نه وه يه سه ركه وتننى زور گه وره هه ر كه سيكيش
سه رپيچى خواو پيغه مبه ره كه لى بكات و سنوره كانى (خوا) ببه زينيت ده يخاته
ناگرينكه وه هه ميشه ده ميننه وه تيايدا وه سزايه كى ريسواكه رى بۆ هه يه .

(١) _ نه م ثايه ته به پوونى و به ناشكرايى له نيوان گوپرايه لى و گوناھو تاواندا
جياوازي ده كات، دهره نجامى هه ر دو كيشيان ديارى ده كات به وه لى كه گوپرايه لى
هوكاره بۆ به ده ست هينانى فه زل و پاداشت، گوناھو تاوانيش هوكارى سزا
وه رگرته، نه مه يه دهره نجامى هه ر دو كيان، به لام بۆ ته قدیر كردن، هه ر دو كيان
گوپرايه لى و گوناھو تاوانيش له لايه ن خواى گه وره وه ته قدیر كراون و چاره نووس
كراون، به لام نه مه ماناي نه وه نيبه كه چونكه هه ر دوو كى ته قدیر كردون نيتر هه ر
دوو كى خوش ده وين و پيى پازين، بۆيه شيخولئيسلام پاش نه وه لى به لگه له سه ر
گوپرايه لى و گوناھو تاوان دينيته وه، ده لئيت: ((وه دواتر جياوازي نيوان ئيراده لى
كه ونى و دينى، وه نه مرى كه ونى و دينى باس ده كه ين)). بپوانه: الشيخ الدكتور خالد
المصلح، شرح الفرقان بين اولياء الرحمن واولياء الشيطان.

وه دواتر جياوازی نيوان ئيراده‌ی كه‌ونی و شه‌ری، وه نه‌مری كه‌ونی و دینی باس ده‌كه‌ين^(١).

(١) _ ئيراده دوو ئيراده‌یه، ئيراده‌یه‌کی كه‌ونی: بریتیه له‌و ئيراده‌و خواستی‌ی خ‌وای گه‌وره شته‌کانی پی ده‌خولقی‌نیت، شته‌کانی پیدی‌نیت به‌وون و، نه‌مه‌ش هر ده‌بیت پووب‌دات، وه ئيراده‌یه‌کی شه‌رعیش هه‌یه: بریتیه له‌ فرمان وقه‌ده‌غی کردنه‌کانی خ‌وای گه‌وره، بۆ نمونه خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿وَاللّٰهُ يُرِيدُ اَنْ يُّتَوَرَّعَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِيْنَ يَتَّبِعُوْنَ الشَّهَواتِ اَنْ تَمْلِكُوْا مِثْلًا عَظِيْمًا﴾ (٢٧) يُرِيدُ اللّٰهُ اَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْاِنْسَانُ ضَعِيْفًا ﴿٢٨﴾ [النساء: ٢٧-٢٨] واته: وه خوا ده‌یه‌ویت كه‌ لیتان ببوریت به‌لام نه‌یانه‌وئ نه‌وانه‌ش كه‌ شوین ئاره‌زووات كه‌وتوون كه‌ لاتان بده‌ن به‌ لادانیکی گه‌وره خوا ده‌یه‌ویت كه‌ ئه‌ركتان له‌سه‌ر سووك بكات چونكه‌ ئاده‌می به‌ لاواز دروستكراوه. نه‌مه ئيراده‌ی شه‌ریه، به‌لام ئيراده‌ی كه‌ونی مه‌رج نییه‌ خوشه‌ویستی له‌گه‌لدا بیت، به‌لكو خ‌وای گه‌وره شتانیکی ویستوه‌و ئيراده‌کردوه كه‌ خوشی ناوین، ه‌وکاره‌كه‌شی ته‌نها بۆ حیکمه‌ت و تاقیکردنه‌وه‌یه، به‌لام ئيراده‌ی (شه‌ری) خ‌وای گه‌وره خوشی ده‌ویت، بۆ نمونه خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا يَرْضٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَاِنْ تَشْكُرُوْا يَرْضَهُ لَكُمْ﴾ [الزمر: ٧] واته: وه پازی نییه‌ به‌بیاوه‌پیی بۆ به‌نده‌کانی وه نه‌گه‌ر سوپاسی خوا بکه‌ن (گه‌ردن كه‌چ بن) به‌وه لیتان پازی ده‌بیت. ئيراده‌و خواستی شه‌ری خ‌وای گه‌وره خوشی ده‌ویت، به‌لام ئيراده‌و خواستی كه‌ونی په‌نگه‌ خ‌وای گه‌وره خوشی بویت وه په‌نگه‌ خوشیشی نه‌ویت، نه‌مه‌یه‌یه كه‌م جياوازی نيوان هه‌ردوو ئيراده‌كه‌، جياوازی دووه‌میش: ئيراده‌و خواستی كه‌ونی ده‌بیت هه‌ر پوو بدات، به‌لام ئيراده‌ی شه‌ری پیده‌چیت پوو بدات و پیده‌چیت پووش نه‌دات، بۆنمونه خ‌وای گه‌وره خواستی ئیمانی بۆ هه‌موو به‌نده‌کانی کردوه، به‌لام هه‌ندیکیان ئیمان دینن و هه‌ندیکیان ئیمان ناهینن.

ئەم مەسەلە بە لای تاییە فەیه ک لە صۆفیە کانیە وە ئالۆز بوو تا جونیەد بۆی پوون کردنەو، بۆیە هەر کەس لەو هەدا شوینی جونیەد کەوت بێت ئەوا لە سەر پاستی و دروستی بوو، ئەو هەش پێچەوانە ی ئەوی کرد گومرا بوو.

ئەوان دەیانگوت: هەر هەموو شتەکان بە ویست و مەشیئەت و قودرەتی خۆی گەرەبە، وە لە بینین و شەهۆدی ئەم یەکتاپەرستییە دایە^(١)، کە بە (الجمع الأول) ی ناو دەبن.

جونیەدیش بۆی پوونکردنەو کەوا پێویستە جیاوازی دوو مەبەزانی، کە نەگەرچی هەر هەموو شتەکان لە ویست و مەشیئەت و قودرەت و بە دیهێنانی خۆی گەرەدا هاوبەش بن، بە لām پێویستە جیاوازی بکریت لە نێوان ئەوانەدا کە خۆی گەرە خۆشی دەوین و پێی رازییە، وە لە نێوان ئەوانەدا کە پێگری لێکردوون و حەزی پێیان نییە و پقی لێیان دەبێتەو^(٢)،

(١) دەلێن: جگە لە ویست و مەشیئەتی خواو قودرەتی خوا هیچی تر نییە، وە هەر کە سێکیش ئەمە بزانیت یەکتاپەرستە، وە نکۆلی لە ئێرادی کەونی و ئەمری شەری دەکەن. ئەوان گوێرایەل بوون بۆ قەدەر دەگەرێنەو، بە لām ئەهلی زانست و ئیمان دەلێن: گوێرایەل بوون بۆ ئەمر و فرمانی خۆی گەرە دەگەرێتەو، کەوا بوو گوێرایەل بوون بۆ فرمان و شەرع دەگەرێتەو، نەک بۆ قەدەر، چونکە خوا لەوانە یە ناعت و گوێرایەل بوون بێت، وە لەوانە شە گوناھو تاوان بێت، بە لām شەری تەنھا ناعت و گوێرایەل بوونە.

(٢) مەرج نییە ئەو ی خۆی گەرە خواست و ئێرادی تەقدیری کردبێت خۆشی بویت، خۆی گەرە کوفری تەقدیر کردووە، ئیمانی تەقدیر کردووە، گوێرایەلی تەقدیر کردووە، گوناھو تاوانی تەقدیر کردووە، ئەمە ی خۆش دەوین و، ئەو ی خۆش ناوین، ئەمە بە پێچەوانە ی ئێرادی شەرعەو، چونکە لە شەرعدا خۆی گەرە هیچ شتێک

داناڻيت جڳه له وانهى كه خوشى دهوښ، شتانېك به شرع داناڻيت كه حزنې پېښان نه بښت، خواى گه وره ده فهرموئ: ﴿وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ (٢٨) قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ ﴿٢٩﴾ [الأعراف: ٢٨] واته: وه كاتى كرده وه به كي زور به دو ناشيرينيان ده كرد (كه به پروتى ته واف كردن به كي له نمونهى نهو كرده وانيه) ده يان ووت: له باوو باپيرانمانه وه بومان ماوه ته وه وه خوا فهرمانى نهو (كرده وه) ي پيداوين (نهى موحه ممد ﷺ) بلى بيگومان خوا فهرمان نادا به كرده وهى به دو خراب ثايا به دهم خواوه شتى ده لښ كه نايزانن و بيئاگان لى بلى په روه ردگارم فهرمانى به دادپه روهى داوه وه له كاتى هه موو نويزيكداس است پوو بكنه خوا. بيباوه پان بانگه شهى نه وه يان ده كرد گوايه خواى گه وره فهرمانى ده رخستنى عه وره تى پيدا بوون له كاتى ته واف كردنداو، ده يانگوت: ﴿وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا﴾ وه خوا فهرمانى نهو (كرده وه) ي پيداوين، خواى گه وره ش وه لامى دانه وهو، پتى فهرموون: ﴿أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ﴾ ثايا به دهم خواوه شتى ده لښ كه نايزانن و بيئاگان لى بلى په روه ردگارم فهرمانى به دادپه روهى داوه، فهرمانى به گويزپايه لى داوه نه مه به كه خواى گه وره فهرمانى نه نجامدانى پيداوين، هه روه ها ده فهرموئ: ﴿قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ﴾ (نهى موحه ممد ﷺ) بلى بيگومان خوا فهرمان نادا به كرده وهى به دو خراب، ﴿قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ (٢٨) قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ ﴿٢٩﴾ وه له نويزيشدا راس است پووبكه نه خواو له نويزو هه موو كرده وه كاني ديكه دا بو خوا به كدابه وه.

ره له نيوان دۆستان و دوژمنانيشيدا جياوازي بكریت، له و باره وه خواي گه و ره ده فهرموي: ﴿أَفَنَحْنُلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ﴾ (٣٥) مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾^(١) [نقل: ٣٥-٣٦] واته: چۆن نيمه موسلمان و به دكاران وهك يهك ليده كهين؟ نه وه چيتانه چۆن برپارتيك ده دهن.

هه روه ها ده فهرموي: ﴿أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ﴾ [ص: ٢٨]. واته: ئايا نه وانه ي باوه ريان هيناوه و كرده وه چاكه كانيان كرده وه له گه ل خرابه كاران له زه ويدا وهك يه كان دانين (له دوا پوژدا، نه خير وانيه) يا پاريزكاران وهك به دكاران لي ده كهين.

هه روه ها ده فهرموي: ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءٌ مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾^(٢) [الجن: ٢١] واته: ئايا نه وانه ي كه خرابه كانيان كرده وه وا گومان ده بن نيمه نه وانه وهكو كه سانى داده نين كه بپويان هيناوه و چاكه كانيان كرده وه وهكو يهك بيت ژيانيان و مردنيان ئاي چه ند خراب داده رى ده كهن.

(١) _ ده لين له نيوان كه سى گوپرايه ل و كه سى ياخي بو دا جياوازي نيه، چونكه هه روكيان ملكه چى قه درو مه شينه ت و ويستى خواي گه و ره بوون، كه وا بوو هه ر روكيان گوپرايه ل و ملكه چى خوا بوون و هه ر دو كيشيان وهكو يهك پاداشت ده درينه وه، نه مه ش درو گوته به ده م خواي گه و ره وه، بويه خواي گه و ره ده فهرموي: ﴿أَفَنَحْنُلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ﴾ (٣٥) مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾ چۆن نيمه موسلمان و به دكاران وهك يهك ليده كهين؟ نه وه چيتانه چۆن برپارتيك ده دهن.

(٢) _ خواي گه و ره نه و كه سانه ي كه كرده وه خرابه كانيان كرده وه يهكسان ناكات له گه ل نه وانه دا كه نيمانيان هيناوه و كرده وه چاكه كانيان نه نجام داوه، نه مه به لگه يه له سه ر جياوازي نيوان قه دهر و شه رع.

هه ره له م باره وه ده فهرموئ: ﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ قَلِيلًا مَّا تَتَذَكَّرُونَ﴾^(١) [غافر: ٥٨] واته: وه نابينا و بينا به كسان نين وه كه سانی باوه پيان هیناوه و کرده وه چا كه كانيان کردوه له گه ل به دکاراندا و ده به ك نين زۆر كه م بیرده كه نه وه.

بۆیه بیرباوه پی پیشینی چاك و پیشه وایانی نومهت: بریتیه له وهی كه خوی گه ره خولقینه رو په روه ردگارو خاوه نی هه ره موو شتیكه، ویستی هه ره شتیك بکات، ده بیئت، وه ویستی هه ره شتیکیش نه کات، نابیئت، هیچ په روه ردگار یکی غه یری نه و نییه^(٢)

(١) _ ﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى﴾ مه به سستی کویر نییه به لکو مه به سستی نه وانه یه ی عه قل و زرنکی و کارامه بیان کویر بووه، ﴿وَالْبَصِيرُ﴾ مه به سستی نه وانه یه كه دلیان بینایه و هیدایهت و پینموونی کراون و، ملکه چی فرمانه کانی خوان، نه م دووانه به لای خوی گه وره وه یه کسان نابن. که وا بوو هه ره كه سیک جیاوازی له نیتوان که سی گویراپه ل و که سی یاخی بوودا نه کات و، بلیئت: هه ره دووکیان خواپه رستیان کردوه و، هه ره دووکیان ملکه چی خوا بوونه، چونکه هه ره دووکیان ملکه چی ویست و قه ده رو چاره نووس و نه مری که ونی خوی گه وره بوونه، بۆیه هه ره دوکیان خواپه رستیان کردوه، دلنیا بن درۆی به ده م خواوه کردوه.

(٢) _ خوی گه وره خولقینه ری هه ره موو شتیكه، کافر، ئیماندار، خولقینه ری گویراپه لی و گونا و تاوانه، خولقینه ری کوفرو ئیمانه، له و باره وه حیکمهت و دانایی زۆر گه وره یه هیه كه بریتیه له تاقیکردنه وه ی به نده کانی خۆی، پئویسته ده ست به ئیمان و گویراپه لیه وه بگرن و، بیباوه ری و کوفر واز لیبتینن، چونکه بۆ هیچ که سیک نییه کوفرو تاوان نه نجام بدات و پاشان بلیئت: نه ی چ بکه م قه ده ری خواپه تاوان ده که م، له چاره ی نووسیوم، هیچ که سیکی ژیرو عاقل نه م قسه پووچانه نالیئت، که وا بوو پئویسته جیاوازی له نیتوان گویراپه لی و گونا و تاواندا بکریئت. گویراپه لی نه نجام بدریئت و، ده ست له گونا و تاوان مه ل بگیريئت.

له گهل نه وه شدا _ فهرمانی به گوپړایه لی و خواپه رستی کړدوه، پټگری له گوناوه
 تاوان کړدوه ^(۱) خوی گه وره حزی به خراپه کاری نییه ^(۲)، پازی نابیت به کوفر بؤ
 بنده گانی ^(۳)

(۱) _ هر خوی گه وره یه که هر ه موو شته گانی خولقاندوه _ له گهل نه وه شدا
 _ فهرمانی به گوپړایه لی و خواپه رستی کړدوه، له گوناوه و تاوانیش پټگری کړدوه،
 نه شته که و نه میش شتیکی تره، نه و دووانه ټیکه ل به یه کتر ناکرین، له نیوان
 نه ورو شهر عدا جیاوازی هیه، له نیوان خولقاندن و شهر عدا جیاوازی هیه،
 سه رپای نه ووی خوی گه وره ویست و مه شینه تی خولقاندنی گوناوه و تاوانی هه بووه
 به لام پټگری له نه نجامدانی کړدوه. نه مه به لگیه له سه ر نه ووی که له نیوان
 گوپړایه لی و گوناوه و تاواندا جیاوازی هیه.

(۲) _ خوی گه وره هه موو شتیکی به قه زاو قه وری خوی له خه یرو له شهر له م
 گردونه دا خولقاندوه، له گهل نه وه شدا فهرمانی به گوپړایه لی و خواپه رستی کړدوه،
 نه و غی نه نجام دانی گوناوه و تاوانی کړدوه، نه مه به لگیه له سه ر نه ووی که هر
 ورو شته که جیاوازیان له نیواندایه، نه ووی له لایه ن خواوه یه و، نه ووی که له لایه ن
 بنده گانه ویه، نه ووی له لایه ن خواوه یه که بریتیه له خولقاندنی هر ه موو شته کان
 له هه موو باریکدا ستایش کراوه، به لام نه ووی له لایه ن بنده گانه ویه که بریتیه له
 گوپړیالی و گوناوه و تاوان یه که م ستایش کراوه و دووه میش زه م کراوه.

(۳) _ خوی گه وره ده فرموی: ﴿إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ
 الْكُفْرَ﴾ [الزمر: ۷] واته: نه گهر نیوه بی باوه پښ نه وه بیگومان خوا بی نیازه له نیوه
 و پازی نییه به بیباوه پی بؤ بنده گانی. به لکو به وه پازییه که بنده گانی نیماندارین،
 نه وان ده لټن: نه خیر، خوی گه وره پازی بووه به کوفر نیمان بؤ بنده گانی، به
 به لگی نه ووی که هر دوکیانی ته قدير کړدوه.

فرمان به نه نجام دانی کارو کرده وهی ناشیرین و نا به جی ناکات^(۱) نه گهرچی به ویست و مه شینه تی خوشی پووی دابیت، خوشی ناویت و پی پی پازی نییه، به لکر پقی لییه تی و زه می نه نجام دهرانی دهکات و، سزایان ده دات^(۲).

(۱) _ خوی گه وره ده فهرموی: ﴿قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ (۲۸) قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ (۲۹) ﴿[الأعراف: ۲۸ - ۲۹]﴾ (نهی موحه مه د ﷺ) بلی بیگومان خوا فرمان نادا به کرده وهی به در خراب، وهکو به دهرخستنی عه ورت، ده لئین: خوی گه وره فرمانی به مه داوه، درو به دهم خواوه ده لئین، ثایا به دهم خواوه شتی ده لئین که نایزان و بیتاگان لئی بلی په روه ردگارم فرمانی به دادپه روه ری داوه وه له کاتی هه موو نویژیکدا راست پرو بکه نه خوا، پاشان له هه مان سوپه تدا خوی گه وره ده فهرموی: ﴿يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ﴾ [الأعراف: ۳۱] واته: نهی نه وهی ئاده م پوشاکی جوان و رازاوه تان بیوشن له کاتی هه موو نویژیکدا. که وابوو پیویسته مروقی موسلمان له کاتی نویژدا عه وره تی داپوشیت، چونکه نه وه له مهرجه کانی دروست بوونی نویژه. خوی گه وره فرمانی به داپوشینی عه وره ت کردوه، فرمانی به خستنه دهری نه کردوه، چونکه خستنه دهری فاحیشه یه، وشه ی فاحیشه ش له زمانی عه ره بیدا واته هه کاریکی نه و په ری به دو ناشیرین و قیزه ون. داپوشینی عه وره ت گوپراه لییه، گوپراه لیش هه ره مووی خهیره.

(۲) _ وهکو پیشتر نامارده مان پیدا خوی گه وره که شته کان به قه زاو به قه دهری خوی ده خولقینیت، مهرج نییه خوشی بوین، به لکو له وانه یه خوشی بوین و له وانه شه

رفی لئیان بیته وه، لیره دا رهنگه بپرسن: بۆچی شته کان به قهزاو قهدهری خوی
 دهخولقینیت و، رقیشی لیانه، له وه لامدا ده لئین: نه مه بۆ تاقیکردنه وهیه، بۆ نه وهی
 کهسی گوپرایه ل و کهسی یاخی بوو، کهسی ئیماندارو کهسی کافر، راستگورو درۆزن
 لیک جیابنه وه، بۆیه بواری بۆ بهنده کانی په خساندوه بۆ نه وهی به ئاره زووی خویان
 مه لبریزین به ویستی خویان نه نجامی بدهن، تواناو هیزیشی پیداون، نه مه ده توانیت
 نویژ بکات، نه وه ده توانیت زینا بکات، تواناو هیزی پیداون، ده توانیت واز له زینا
 بینیت، واز له نویژکردن بینیت، توانای هه موو نه وانیهی پیدراوه، له لایه ن هیچ
 کهسبکه وه ناچار نه کراوه، به تواناو هه لبراردنی خوی نه وانیه ده کات، ئیتر بۆچی
 مرۆف توانای خوی بیرده چیه وه، ده لئیت، چبکه م قهزاو قهدهره، نه و زاتهی به قهزاو
 قهدهری خوی شته کان دهخولقینیت به کرده وهی ناشیرین و نابه جی پازی نابیت و،
 نه رمانیشی پیناکات.

به لام پلهی سى يه م: بریتیه له وهی نه گوپرایه لی و نه گونا و تاوان نه بینیت^(١)،
چونکه واده بینیت که بوون و (وجود) یه که^(٢)، به لای نه وانه وه نه مه نه و په پری
ته حقیق و گه یشتن و دوستایه تیه بو خوا^(٣)،

(١) _ گوتیان پله کان له پووی گوپرایه لی و گونا و تاوانه وه سى پله ن، یه کم:
لیره دا مړوف گوپرایه لی و گونا و تاوان ده بینیت، دووهم: گوپرایه لی به بی گونا و
تاوان ده بینیت، ئیتر هر شتیک نه نجام بدات ده بی به تاعهت و گوپرایه لی، دابهش
بوون ناکات، هر شتیک نه نجام بدات تاعهت و گوپرایه لی، ده لیت: چونکه خواب
قه زاو قه دری خوئی دایناوه، ئیمهش ده لیت: به لی خواى گه وره قه زای کردوهر
ته قدیری کردووه، به لام به شهرعیی دانه ناوه، ئیمه فرمانمان پیکراوه نه وانه جیبه جی
بکه ین که خواى گه وره شهرعی کردووه، به لام قه زاو قه دهر نه مه کارى خواى گه وره یه،
سییه م: نه گوپرایه لی و نه گونا و تاوان نه بینیت، واته ده گاته نه و ئاسته ی که له و
باوه پردا ده بیت که له بنه په ته وه گوپرایه لی و گونا و تاوان بوونی نییه و، هر هه موو
گه ردوون یه که و خولقینه رو خولقینه راو نییه، نه مهش (وحدة الوجود) ه.

(٢) _ نه مه (وحدة الوجود) ه، چوون کرده وه کان و گوپرایه لی و گونا و تاوان
جیاجیا ده بن نه گه ر گه ردوون یه که شتیت؟ نه گه ر به و جوړه بیت جیاجیا نابن، نه مه
ته نها باوه پریکی بی بنه مایه.

(٣) _ نه گه ر به ئاستی نه م پله یه گه یشتن نه وه نه و په پری ته حقیق و گه یشتن و
دوستایه تیه بو خوا، به لایانه وه نه مه یه یه کتابه رستی، به لام له واقعدا نه مه کوفریکه
که هیچ کوفریکی دیکه له و گه وره تر نییه، له کوفری فیرعه ون و هامان و قاپون و نه بو
جه هلیش گه وره تره، چونکه نه مانه له گه ل کوفره که شیاندا دانیان به وه دا دنا که خوا
خولقینه رو به دیهینه ره، پوزیده ره، ده ژینیت، ده مرینیت، چاره سازه، به لام نه مان
ده لیت: نه خیر، هیچ خولقینه رو به دیهینه رو، چاره سازیک نییه و هر هه موو گه ردوون
یه که، هیندیکی له هیندیکی جیا نابیته وه.

به لَام _ له حه قیقه تدا _ نه و په پری نیلحاده ^(١) له ناو و نایه ته کانی خوا دا،
نه په پری دوژمنایه تیه بو خوا . پاشان شیخولنیسلام _ په حمه تی خوا لی بیت _
گومرایی و کوفری نه وانه پرونده کاته وه و ده لیت: به لَام خاوه نی نه م پله یه جووله که و،
گاورد، سهراپای کافران به دوست وهرده گریت ^(٢)،

(١) _ وشه ی نیلحاد له زمانی عه ره پیدا مانای لادان ده به خشیت، لادان له شت، له
زمانی عه ره پیدا (لَحْدُ الْقَبْرِ) واته: گورپچکه ی قه بریش له مه وه وهرگیراوه، چونکه
چالیکه له لایه کی گورپه که وه هه لکه ندر اوه و، لادانیکه له شیوه و بارودوخی قه بره که،
به لَام وشه ی نیلحاد له شهرعدا: لادانه له هه موو نه وانه ی که خوای گوره به شهرعی
داناره و فرمانی پیگردوه .

(٢) _ نه مه کاره ساته که یه له م پوژگاره دا، نیستا نه مه واقعی و پرویداوه، ده لیتن:
له نیوان جووله که و، گاورد، موسلماناندا جیاوازی مه که ن، هه ره موویان خاوه نی
نایینی خوان، هه ره موویان خوا ده په رستن، هه ره موویان شویتکه و تووی
پتغه مبه رانن، درو به م دم خوای گوره وه ده که ن، دلنیا بن پاش ناردنی موحه ممه د
ﷺ گورپایه لی هیچ پتغه مبه یکی تر ناکریت جگه له پتغه مبه ری خوا ﷺ، هه ره موو
شهریعه ته کانی تر کوتاییان هات جگه له شهریعه تی موحه ممه د ﷺ، به لَام نه هلی
(وحدة الوجود) ده لیتن: هه موویان یه کسان جووله که و، گاورد، موسلمان، هه ره موویان
گورپایه لی خوا ده که ن، نه مه یه کاره ساته که، گوفتاری نه و که سانه ش که بانگه شه بو
نزیک بوونه وه ی نیوان نایینه کان ده که ن له مړودا له گوفتاری نه هلی (وحدة الوجود)
ده جیت، ده لیتن: له نیوان نایینی نیسلام و، نایینی جووله که و، نایینی گاورد جیاوازی
نییه، ده لیتن: هه موویان بران، بویه که سانیکیان ده لیتن: برا مه سیحیه کانمان _ په تا به
خوا _ .

به واتایه کی تر به لای نه وانه وه له نیوان نه مه و نه وده جیاوازی نییه، به بوچونی
نه وان کافرو موسلمان نییه و، هه ره موو نه م گوردونه یه که .

له کاتیکدا خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ﴾^(۱) [المائدة: ۵۱] واته: نه وه تان نه وان بکات به پشتیوان و دوست نه وه به راستی نه و که سه له وان.

(۱) _ خوی گه وره ده فهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ [المائدة: ۵۱] واته: نه ی نه وانه ی باوه پرتان هیناوه جووله که و گاور مه که ن به دوستی خوتان، خوشتان بوین و پشتگیریان بکه ن، نه وانه هیندیکیان دوستی یه کترن جا نه وه تان نه وان بکات به دوستی خوی، خوشی بوین و پشتگیریان بکات و به رنامه و رپیازی نه وان به شیوا دابنیت و، بلیت: نه وان له سه ره قن، نه وه تان نه وان بکات به پشتیوان و دوست نه وه به راستی نه و که سه له وانه، ده بیت به جووله که یان گاور چونکه له نینوان کوفرو نیماندا جیاوازی ناکات، نیر وه کو نه هلی (وحدة الوجود) ی لیدیت که له نینوان گوپرایه لی و گوناوه تاواندا، کوفرو نیماندا جیاوازی ناکه ن، ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ بیگومان خوا پینمونی گه لی سته مکاران ناکات، پروانه سته مکاران به هوی کوفره که یانه وه خوی گه وره پیرگی هیدایه ت دانی لیکردن، وه کو سزایه ک به لام نیماندار خوی گه وره هیدایه تی ده دات، چونکه ویستی هیدایه تی هه بوو.

ههروهه ها خاوهنی نهو پلهیه خوی له شیرک و هاوهلهپه رستی و بتهکان بهری ناکات، بویه له ئایینی پاکى ئیبراهیمی خلیل دهچیتته دهرهوه^(۱) خوی گهره دهفه رموی:
وَقَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبْنَيْهِ لَا تُشْفِقَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنْتَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ^(۲)
[المنحة: ۴] واته: به راستی سه رمه شقیکی جوان و چاک بو ئیوه ههیه له ئیبراهیم و نهوانی له گهلیدا بوون که به گهله که ی خویانیان ووت به راستی ئیمه بیزارو بهرین له ئیوه وه له و شتانهش که دهینا په رستن له جیاتی خوا ئیمه باوهرمان نییه به (ئایینی)
ئیه وه پهیدا بوو له نیوان ئیمه و ئیوه دا دوژمنایه تی و کینه بو هه میشه تا کاتیک که بره به خوی ته نیا دهینن جگه له و قسه یه ی ئیبراهیم که به باوکی ووت بیگومان داوای لیخو شوبونت بو ئه که م وه من هیچم به دهست نییه له بهرانبه ر خوادا بو تو ئه ی په روه ردگارمان ته نها پشتمان به تو به ستووه وه هه ر بو لای تو گه راوینه ته وه سه ر نه جامیش هه ر بو لای تو یه .

(۱) _ له ئایینه پاکه که ی ئیبراهیمی خلیل دهچیتته دهرهوهو، چیتر له نیوان کوفرو ئیماندا جیاوازی ناکات، وه کو ئه وه ی پیغه مبه ر ئیبراهیم _ علیه السلام _ جیاوازی ده کرد، چونکه پیغه مبه ر ئیبراهیم ته نانه ت خوی له بابیشی بهری کرد، کاتی بوی پوونبویه وه دوژمنی خواجه، بویه (الولاء والبراء) پشتیوانیکردن و خۆبهری کردن له ئایینی ئیسلامدا پیویسته، پشتیوانیکردن و سه رخستنی موسلمانان و، خۆبهری کردن له هاوهلهپه رستان، به لام نهو که سه ی هه موویانی به لاوه یه کسان بیت، موسلمانان و غهیری موسلمانانیش، بلایت: هه موویان بران جووله که و گاور، بابزانیت هیچ (الولاء والبراء) پشتیوانیکردن و خۆبهری کردنیکی نه جنام نه داوه .

(۲) _ خوی گهره به ئوممه تی موحه ممه د ﷺ دهفه رموی: ﴿قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ به راستی بو ئیوه هه یه سه رمه شقیکی جوان و چاک، سه رمه شقیش یا

چاك ده بئيت يا خراب ده بئيت، سهرمه شقى خه يرو سهرمه شقى شهر هه به، به لام
 ئيبراهيم _ عليه السلام _ سهرمه شقى خه ير بوو، ﴿فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾ له ئيبراهيم
 و نه واتهى له كه ليدا بوون، نه واتهى شوئى كه وتن و بپويان پيئينا، ﴿إِذْ قَالُوا اقْتُلُوهُمْ
 بِرَأْوَا مِنْكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ كه به كه كهى خويانيان گوت به راستى نيم
 بيزارو به رين له ئيوه وه له و شتانهش كه دهينا به رستن له جياتى خوا، له خويان وه
 نايينه كه يان خويان به رى كرد، ﴿كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا
 نَحْنُ الْبَارِدُونَ﴾ به نايينى ئيوه وه له نتيوان نيمه و ئيوه دا دوژمنايه تى و كينه بز
 هه ميشه به يدا بوو، هه رگيز له كه لتاندا نزي كنابينه وه، كه چى له م زه مه نهى خو ماندا
 ده لئين: له جووله كه و گاوره كان نزيك به وه، ﴿حَتَّى تَقُولُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ﴾ تا كاتيك بپوا به
 خواى تاكو ته نيا دينن، تا بپوا به خوا و پيغه مبه ره كهى نه هئتن نه م دوژمنايه تى و
 كينه به لاناچيت، مه گه ر ئيمان به خوا و پيغه مبه ره كهى موحه ممد عَلَيْهِ السَّلَام بينن، ﴿إِلَّا
 قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ﴾ جگه له و قسه بهى ئيبراهيم كه به باوكى گوت بينگومان
 داواى ليخوش بونت بو ده كه م، پيغه مبه ر ئيبراهيم _ عليه السلام _ بانگى بابى كرد
 به لام پازى نه بوو، له كو تادا خوى لي به رى كرد، له و باره وه خواى كه و ره له نايه تيكي
 تر دا ده فه رموى: ﴿وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ
 عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَيَّرَ مِنْهُ﴾ [التوبة: ١١٤] واته: وه داواى ليخوش بوونى ئيبراهيم بو باوكى ته نها
 له بهر واده و به ليتنيك بوو كه به باوكى دابو (كه داواى لي بوردنى بو بركات) جا كاتى
 بوى پوون بويه وه كه بينگومان باوكى دوژمنى خوايه خوى لي به رى كرد، ته ماشا كه ن
 پيغه مبه ر ئيبراهيم _ عليه السلام _ ته نانه ت خوى له بابيشى به رى كرد كاتيك بوى
 ده ركه وت كه دوژمنى خوايه، لي ره دا هيج كه سيك خوشناويستريت، له و باره وه خواى
 كه و ره له نايه تيكي تر دا ده فه رموى: ﴿لَا يَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
 وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ

بِسْمِ اَوْلِيَاءِ الرَّحْمَنِ وَاَوْلِيَاءِ الشَّيْطَانِ | المائدة: ٢٢ | واته: كه سانيكت ده ستناكه وي كه
 ماره بران مه بنيت به خواو به پوڙي دوايي كه دوستايه تيبكه له گه له نه وانه ي درايه تي
 خواو پينغه مبهري خوا ده كه نه هرچه نده نه و دوزمنانه ش باوكيان بن يا كوږو براو
 خزميان بن. هرگيز خوشيان ناوين، مه گه ر بابيان بن، له دونيادا گوږپرايه ليان ده كه نه
 له بددي مامه له كردنه وه به چاكه، خوشيان ناوين به لام له چاكه دا گوږپرايه ليان ده بن،
 چرنكه مه قيان به سهرپانه وه به، نه گه رچي كافریش بن، له م باره وه خواي گه وړه له
 نايه تيكي تردا ده فهرموي: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَلَّةً أُمُّهُ وَهْنًا عَلَى وَهْنٍ وَفَصَّالَهُ فِي سَامِيٍّ
 أَبِ الشُّكْرِ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ (١٤) وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا
 تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
 تَعْمَلُونَ﴾ [لقمان: ١٤-١٥] واته: وه فهرمانمان داوه به ناده مي (به چاكي هه لسوكه وت
 كردن له گه له) دايك و باوكيدا دايكي هه ليئه گري به دووگياني (پتي لاواز ده بي) لاوازي
 له دواي لاوازي و برينه وه ي له شير له (دوا ته مه ني) دوو ساليه وه (وه فهرمانمان به
 ناده مي) كه سوپاس گوزاري من (خوا) و باوك و دايكت بكه ته نها بو لاي منه
 گه رانه وه تان وه نه گه ر (باوك و دايكت) نه وپه پي هه ولياندا له گه له ت بو نه وه ي شتي
 بكه بت به هاوبه شي من كه هيچ زانياريه كت پتي نيه نه وه گوږپرايه ليان مه كه به لام له
 دونيادا زوري به چاكي هاوپريه تيان بكه و شوين پريازي كه سيك بكه وه كه به دلسوزي
 گه رانه وه ته وه بو لاي من (له پوڙي دوايدا) گه رانه وه تان ته نها بو لاي منه نينجا هه والتان
 ده ده مي به وكرده وانه ي كه كردوتانه. خو به ري كردن له كافران واجيبه و به شيكه له
 نابين، نه و كه سه ش كه خوي لبيان به ري ناكات ده بيته به كيك له نه وان به ده قي نه م
 نايه ته ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّكُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ﴾ [المائدة: ٥١] واته: نه وه تان نه وان بكات به
 پشتيوان و دوست نه وه به پاستي نه و كه سه له وانه. نه مه مه ترسيه كي زور گه وړه به،
 كه چي له م پوڙگارهدا بانگه واز ده كريت بو هه لوه شاننده وه ي نه مه، به بيانوي نه وه ي
 گوايه توندپه وييه، گوايه نيره ا به، به پاستي كاره ساتيكي گه وړه به.

هـ روه ها ئیبراهیمی خلیل _ علیه السلام _ به گه له هاوه لپه رسته که ی خنوی
 هـ رموی: ﴿قَالَ أَمَّا أَنْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ (٧٥) أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ (٧٦) فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّي إِلَّا
 رَبَّ الْعَالَمِينَ (٧٧)﴾^(١) [الشعراء: ٧٥-٧٧] واته: گووتی: ئایا ئیوه ده زانن چس
 ده په رستن؟ ئیوه و باو باپیره پئشوه کانتان جا به پاستی هـ موو نه وانه دوزمنی منز
 جگه له په روه ردگاری جیهانیان.

هـ روه ها خـوای گـه وره ده فـه رموی: ﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
 وَآيَاتِهِ الْأَجْرَ يُؤَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ
 أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ﴾^(٢) [المجادلة: ٢٢] واته: که سانیکت
 ده ستناکه وی که باوه بیان هـ بیت به خواو به پوژی دواپی که دوستایه تی بکه ن له گه ن
 نه وانه ی دزایه تی خواو پیغه مبه ری خوا ده که ن هـ رچه نده نه و دوزمنانه ش باوکیان بن
 یا کوپو براو خزمیان بن نه وانه خوا باوه پی له دلایندا چه سپاندوه به هیزی کردون و
 سه ری خستون به قورئان و ئیمان له لایه ن خویه وه .

- (١) _ ﴿فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّي﴾ به پاستی هـ موو نه وانه دوزمنی منز، خوی به ری کرد له
 هـ موو نه و شتانه ی که جگه له خوای گه وره ده یان په رستن، ﴿إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾ جگه له
 په روه ردگاری جیهانیان، ﴿الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ﴾ که نه و منی دوست کردوه پاشان
 هـ ر نه ویش پئنموونیم ده کات، بویه هـ ر نه و ده په رستم و هـ ر نه ویشم خوش ده ویت.
 (٢) _ هـ روه ها ئه م ئایه ته شه نکولی ده کات که سیك ئیمانی به خواو
 پیغه مبه ره که ی هـ بیت و، له هـ مان کاتیشدا کافرانی خوش بویت نه گه ر چی نزیکترین
 خزم و که سوکاری خوشی بن، چونکه پتویسته نه گه ر دوزمنی خوابن نه ویش

که چی که سانیکیان چەندین کتیب و قەسیدە ی لە سەر بیروباوەرە که ی خۆی نویسەر^(١)
 وەکو قەسیدە که ی (ابن لفاریض) که بە ((نظم السلوك)) ناوبراوە، تیایدا دەلیت:
 لها^(٢) صَلَّاتِي بِالْمَقَامِ اَقِيْمُهَا * * * وَأَشْهَدُ فِيْهَا اَنْتَ هَا لِي صَلَّاتٌ^(٣)
 كِلَانَا مُصَلٍّ وَاحِدٌ سَاجِدٌ اِلَى * * * حَقِيقَتِهِ بِالْجَمْعِ فِي كُلِّ سَجْدَةٍ^(٤)

(١) _ بە لَام ئەوان تەواو بە پێچەوانە وەن و کەسی گوێرایە ل و کەسی سەرپێچی
 کاریان بە لاوە یە کسانە، بۆیە کە سانیکیان چەندین کتیبیان لە بارە ی (وحدة
 الوجود) هەوە نویسەر، وەکو ئیبنو عەرەبی که هەر یە ک لە کتیبەکانی ((الفتوحات
 المکیة)) و ((الفصوص)) ی نویسەر، کەسی واشیان تێدایە وەکو (ئیبن و لفاریض)
 کۆبەندیکی شیعی دەربارە ی پێبازە که ی خۆی نووسیوە تەو وە کە بە ((نظم السلوك))
 ناو دەبریت و، تیایدا ئاشکرای دەکات کە هیچ خولقی تەو خولقی نراویک بە جیا جیا
 نییە بە لکو هەر هەموو گەردوون یە کە، وە ئەو بۆ خودی خۆی نوێژ دەکات و، خودی
 خۆی دەپەرستیت، چونکە خودی خۆی خواوە، جیاوازی لە نێوان خۆی و خوادا
 نییە و هەموان بریتین لە م گەردوونە. قەسیدە تائیه که ی (ئیبن و لفاریض) چاپ
 کراوە و بڵاوە ناسراوە، گرنگی پێدەدریت و لە لایەن ئەوانەو دەکەردیت.

(٢) _ مەبەستی بە (ها) ی نێو دێرە شیعرە که خودی خۆی تە، وا رادەگە یە نیت کە
 خودی خۆی خواوە، هەر هەموو ئەم دونیایە بریتیه لە خوا، دەلیت: من بۆ خودی خۆم
 نوێژ دەکەم چونکە من خوام.

(٣) _ (أَنْتَ هَا لِي صَلَّاتٌ) واتە: خودی خۆم بۆ خۆم نوێژی کرد، بۆ خۆی گەرە
 نوێژینە کرد، بە لکو خودی خۆی بۆ خۆی نوێژی کرد، هیچ جیاوازیە ک لە نێوان خودی
 خۆی و خوادا نییە، چونکە هەر هەموو گەردوون پێکەو یە ک پواڵە تە (مَظْهَرٌ) ه.

(٤) _ بە لای، خودی خۆی بۆ خۆی سوژدە دەبات، چونکە خودی خۆی خواوە، ئەو
 خۆی دەپەرستیت چونکە ئەگەر بلیت: خوا دەپەرستم جیاکاریی دروست دەبیت
 لە نێوان خودی خۆی و خوادا، لە کاتی کدا بە بۆچونی خۆی ئەو جیاکارییه نییە، بە لکو
 ئەو خودی خواوە.

وَمَا كَانَ لِي صَلَّيْ سِوَايَ وَلَمْ تُكُنْ * * * صَلَّاتِي لِغَيْرِي فِي أَدَا كُلِّ رُكْعَةٍ^(١)
إِلَى أَنْ قَالَ:

وَمَا زِلْتُ إِبَّاهَا وَإِيَّايَ لَمْ تَزَلْ * * * وَلَا فَرَّقَ بَلْ ذَاتِي لِذَاتِي صَلَّيْ

إِلَى رَسُولًا كُنْتُ مِنْ مَّرْسَلًا * * * وَذَاتِي بِأَيَّاتِي عَلَيَّ اسْتَدَلْتُ^(٢)

فَإِنْ دُعِيتَ كُنْتُ الْمُجِيبَ وَإِنْ * * * أَكُنْ مُنَادِي أَجَابْتُ مَنْ دَعَانِي وَلَبَّيْتُ^(٣).

وه چەندین قسەى تەرى بەم جۆرە، بۆیە لە کاتى سەرەمەرگدا ئەم شاعیرە

دەبیگوت:

إِنْ كَانَ مَنَزَلَتِي فِي الْحُبِّ عِنْدَكُمْ . . . مَا قَدْ لَقِيتُ فَقَدْ ضَيَّعْتُ أَيَّامِي

أُمْنِيَّةٌ ظَفَرْتُ نَفْسِي بِهَا زَمَنًا . . . وَالْيَوْمَ أَحْسَبُهَا أَضْعَافُ أَخْلَامٍ^(٤).

(١) _ بە ئێ، وا راپادەگە یە نیت کە نوێژ دەکات و، خودی خۆی دەپەرستیت، چونکە

خودی خۆی خوایه، خۆی خۆلقینەر بەجیا و خۆلقینراوان بە جیا بوونی نییه.

(٢) _ وا راپادەگە یە نیت پیڤەمبەرەن لە لایەن خواوە نەنێردراون، بە لکو خودی خۆی

پیڤەمبەرە بۆ خودی خۆی، چونکە خودی خۆی خوایه، وە جیاکاریی لە نێوان بەندەو

پەرەدگاردان نییه، بە لکو هەموو شتیکی گەردوون پێکەووە بریتیە لە خوا، بۆیە

پیڤەمبەرەن لە خۆیەو بۆ خۆیەتی.

(٣) _ وا راپادەگە یە نیت کە خودی خۆی بانگەواز کارەو خودی خوشی

وە لամدەرەو هیه، خوایه ک نییه تا وە لām بداتەو، ئەو بانگەوازی خودی خۆی دەکات و،

خوشی وە لāmی خۆی دەداتەو.

(٤) _ (ئیبیئولفار یخس) لە کاتى سەرەمەرگدا فریشتەکانى بینى دەهاتن دەیانویست

پوچی بکێشن، ئەو کاتە هەلەکانى خۆی بۆ دەرکەوت، بۆی پوون بویەو کە لە سەر

گومپایی بوو، بۆیە ئەو شیعەرەى گوت، بە لām ئەو هێچ سوودێکی بۆ نابێت، هەموو

کافریک لە کاتى مردندا دان بە کوفرو هەلەکانى خۆیدا دەنیت بە لām ئەو هێچ

سودیکي پیناگه به نیت، چونکه کاته که ی تیپه پ بووه، چونکه شتیکی ناساییه کانی
 شته که پوون ده بیته وه، فریشته کان بیزا به کسر مرؤف هله کانی خوی ده زانیت،
 نه وکات کافران و مولحیدان هه موویان ده زانن نه وان ته نها به ندهن و هیچی تر،
 په روه ردگار تکیان هه به بوی ده گه ریته وه، به لام ته و به که یان سودیان پیناگه به نیت،
 له م باره وه خوی گه وره ده فهرموی: ﴿وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا
 خَضَرَ أَخْضَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْآنَ﴾ [النساء: ١٨] واته: په شیمانی (وه رگرتن) نییه
 بو نه وانه ی تاوانی نقر ده که ن هه تا کاتی سه ره مه رگی به کتکیان دی ده لیت: به راستی
 من نیستا ته و به م کرد. نه و کاته ته و به وه رنا گیریت، ته نانه ت فیرعه ونیش کاتی
 نه وه نده ی نه مابوو بخنکیت گوتی: ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَذْرَكَهُ الْعَرْقُ قَالَ أَمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي
 أَمَنْتُ بِهِ بَنُوءَ إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ (٩٠) أَلْآنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ
 الْمُفْسِدِينَ ﴿٩١﴾ [یونس: ٩١-٩٠] واته: هه تا نه و کاته ی خه ریک بوو (فیرعه ون)
 بخنکی نه وسا ووتی پروام هینا که هیچ په رستراویکی راست نییه جگه له نه و (خوابه)
 نه بیت نه وه ی ئیسرائیل که پروایان پیته ناوه وه منیش له موسلمانانم نیستا (باوه پ
 دینیت؟) که بیگومان له وه و پیش سه ریچیت کرد وه تو له خراپه کاران و تیکده ران
 بوویت. کاتی غه رغه رهی سه ره مه رگ ته و به کردن سودی نابیت. نه مه حه قیقه ته که
 بوو، گومراییه که ی خوی بو پوون بوویه، چونکه نه گه ر جیاکاری نی بوایه و هه موو
 گه ردوون پیکه وه بریتی بوایه له خوا، فریشته کان نه ده هاتن بو روح کیشانی، نه مه
 به لگه به له سر نه وه ی که ته نها به نده به که و هیچی تر، وه فریشته کانیش نیردراوی
 خوی گه وره بوون.

چونکه وایدەزانی خودی خۆی خوابه^(۱) بەلام کاتی فریشتەکانی خوای بینی نامادە بوون بۆ پووج کیشانی پووج بونەوہی بیروباوہ پرەکانی خۆی بۆ دەرکەوت .
 خوای گەورە دەفەرموی: ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾^(۲)
 [الحدید: ۱] واتە: ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ھەر چی لە ئاسمانەکان و زەویدا
 ھەبە تەسبیحاتی خوا دەکەن وە ھەر ئەوہ بالا دەستی کار بەجی.
 لێرەدا جیگەئێ ئاماژە پێکردانە کە ھەر ھەموو ئەوانەئێ لە ئاسمانەکان و
 زەویدا و تەسبیحاتی خوا دەکەن، خودی خوای گەورە نین.

(۱) _ تەماشاکەن وای دەزانی خودی خۆی خوابە لە ژیانیدا، بەلام لەکاتی
 سەرەمەرگدا بۆی دەرکەوت ئەو خوانییە. شیعەرەکەئێ (ئینولفاریز) لە لایەن
 بورھانودین ئەلبیقاعیەوہ وەلامی دراوہ تەوہ بەناونیشانی (تنبیہ الغبی علی کفر ابن
 عربی) وە شیخ عەبدولپەرھمان ئەلوہکیل ھەستاوہ بەتەحقیق یکردنی، چاپ کراوہ و
 لەبەر دەستایە.

(۲) _ ئەم ئایەتە بەر پەرچی ئەھلی (وحدة الوجود) دەداتەوہ، ئەوانەئێ پیشتر
 ئاماژەمان بە بیر و بۆچوونەکەیاندا، لە زمانی عەرەبیدا وشەئێ (تسییح) مانای پاک
 پاگرتن دەبەخشیت، کەواتە ھەر ھەموو ئەو مەخلوقاتانەئێ لە ئاسمانەکان و زەویدا
 خوای گەورە لە ھەر کەم و کورتی و عەیبێک پاک پادەگرن، بە تاییبەت لەو پێباوہ پرە
 ناشیرین و پووجە، چونکە کە ھەر ھەموو ئەوانەئێ لە ئاسمانەکان و زەوی دابن خوای
 گەورە لەو پێباوہ پرە پووجە پاک پابگرن، ئەمە بەلگەئێ لەسەر ئەوہئێ ئەم مەخلوقاتانە
 بەجیان و غەیری خوای گەورەن، چونکە تەسبیحاتی خوا دەکەن و، لە ھەر باتل و
 پووجیەک بە دوری دەگرن، کەوا بوو ئەوان خودی خوای گەورە نین، بەلکو ئەوان
 بەجیان مەخلوقاتن و خوای گەورەش خولقیئێرە.

ههروهه ها خوی گه وره دهفه رموی: ﴿لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (٢) هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (٣) ﴿١﴾
[الحديد: ٢-٣] واته: هه ربؤ نه وه دهسه لات و خاوه ندانیتی ناسمانه کان و زهوی
ده ژینی ده مرینی ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه نه وه دهسه لاتی به سه ره موو شتیکی
ههیه هه ربؤ نه وه یه که مین و دوا هه مین وه دیارو نادیار وه نه وه به هه موو شتیکی ناگایه.

(١) _ خوی گه وره دهفه رموی: ﴿لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه ربؤ نه وه
دهسه لات و خاوه ندریه تی ناسمانه کان و زهوی، نه و زاته خاوه نی نه و شتانه یه، وه
خوی گه وره خودی نه و شتانه نییه، هه رگیز ناشیت خاوه نه که و مولکه که یه ک شتین،
به دلنیا بی جیا کاریان له نیواندایه، هه ربؤ خوی گه وره یه دهسه لات و خاوه نیتی
ناسمانه کان و زهوی، که و ابو ناسمانه کان و زهوی و هه رچیان تیدایه غهیری خوی
گه وره ن، ﴿يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ وه خوی که ده ژینی و ده مرینی، خوی گه وره ژیان
به مه خلوقات ده دات، ژیانی گه شه کردنی پوهه که کان و دره خته کان، ژیانی جولانه وهی
زینده وه ره کان، خوی گه وره یه که ژیانان پی ده به خشیت، پاشان ده یانمرینیت، نه م
ژیانیه یان لیده کی شیتته وه، نیت ده مرن، خوی گه وره به توانا و قودره تی خوی
ته صروفیان پیوه ده کات، نه مه به لگه یه له سه ره نه وهی که له نیوان خولقینه رو
خولقینه راودا جیا بونه وه ههیه، ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ﴾ هه ربؤ نه وه یه که مین
و دوا هه مین وه دیارو نادیار، نه مه به لگه یه له سه ره نه وهی که خوی گه وره هیه شتیکی
له پیشه وه نییه، هیه شتیکی به دوا وه نییه، هیه شتیکی له سه رووه نییه، شتیکی له

خواره وه نبيه، وه كو نه وهى پتفه مبهري خوا ﷺ باسى كردوه، كه وا بوو نه مه به لگه به له سر باتل بوون و پوچ بونی (وحدة الوجود)، چونكه نه گهر پتياوه ره كه يان راست بوايه نيتر به كه مين و دوايه مين وه ديارو ناديار نه ده بوو، چونكه هه موو شتیک به ك ده بوو، نه مه به لگه به له سر نه وهى كه خواى گهره به كه مه پيش هه موو شتیک، وه هه موو شتیک دواى نه وه، نه و دوايه مينه كه هيچ شتیکى له دواوه نبيه، نه و دياره به سر هر هه موو مه خلوقاته كانيه وه، دياره به سر چ شتیکه وه؟ به سر مه خلوقاته كانى خويه وه، نه وه نادياره كه هيچ شتیکى لى په نهان نابيت، چ له زه ويدا بيت يان له ناسمانه كاندا بيت، نه مه به لگه به له سر پوچ بونی پتياوه پى (وحدة الوجود)، چونكه نه گهر به پتیی قسه ی نه وان بوايه چيتر به كه مين و دوايه مين وه ديارو ناديار نه ده بوو، چونكه هر هه موو شته كان به ك ده بوون، به ك شت. نه م ناوانه ش هاو به رامبه رن چونكه (الظاهر) به رامبه ره كه ی (الباطن) ه، (الأول) به رامبه ره كه ی (الآخر) ه.

هه ره سه ره نه م بابته پته دانه وهی بیرو بۆچوون و عه قیده ی (وحده الوجود) نه و فه رموده یه هاتوه له (صحیح) مسلم پیغه مبه ر خوا ﷺ له به کن له پارانه وه کانی ده یفه رمووی: ((اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ، وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، وَمُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ، أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَأَغْنِنِي مِنَ الْفَقْرِ))^(١) صحیح: أخرجه مسلم (٢٧١٣)، من حديث أبي هريرة رضي الله عنه مرفوعاً.

خوایه په ره وردگاری هه وت ئاسمانه کان و په ره وردگاری عه پشی گه وره، په ره وردگاریمان و په ره وردگاری هه موو شتیك، ته قینه ری تووی دانه ویله و ناو، دابه زینه ری ته وپات و ئینجیل و قورپان، په نا ده گرم به تو له خراپه ی هه موو شتیك ی ناوچاوان و نسیمی به دهستی تو یه، خوایه تو به که مینی که هیچ شتیكت له پیشه وه له که لئدا نییه، تو دوایه مینی که ده میتینه وه به هه تا هه تای پاش له ناوچونی هه موو شتیك، تو به رزو بلندی به سه ره موو شتیكدا که هیچ شتیك له تو به رزو بلندی تر نییه، تو به ناگای به سه ره موو نهینیه کان و ده روونه کان و شاراوه کان و تو په نهانی له مه خلوقات هیچ که س درک به زاتی تو ناکات له که ل کاملیتی به رزو بلندی د، سا قه رزاریمان بۆ به ده ره وه و ده وه مه ندمان بکه له هه ژاری.

(١) _ به لئ، نه م فه رموده (صحیح) هه ئایه ته که ی پیشه وه ته فسیر ده کات ﴿الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ﴾ [الحديد: ٣]، چونکه مانای (الْأَوَّلُ) نه وه یه که هیچ شتیکی له پیشه وه له که لئدا نییه، مانای (وَالْآخِرُ) یش نه وه یه که دوایه مینه که ده میتینه وه به هه تا هه تای پاش له ناوچونی هه موو شتیك، مانای (وَالظَّاهِرُ) یش واته: به رزو بلندی به سه ره موو شتیكدا که هیچ شتیك له تو به رزو بلندی تر نییه، مانای (وَالْبَاطِنُ) واته: به ناگایه به سه ره موو نهینی و ده روون و شاراوه کان و تو په نهانی له مه خلوقات، نه م فه رموده به روونی ئایه ته که ی پیشو ته فسیر ده کات، بۆیه نه م فه رموده به لگه به له سه ره وه ی که له نیوان خولقینه رو خولقینه راودا جیاکاری هه یه، نه ک وه کو نه وه ی نه هلی (وحدة الوجود) بانگه شه ی بۆ ده که ن.

پاشان خوای گه وره ده فهرموی: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَرْجِعُ فِيهَا وَمَوْ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾^(١) [الحديد: ٤] واته: (خوا) ئه و زاته یه که ئاسمانه کان و زهوی دروست کردوه له شهش پوژدا پاشان به رزبویه وه سهر عه پرش و قهراری گرت (باوه پیمان پییه تی به و شیوه ی شیای خوا بی) ده زانییت چی ده چیتته ناوی زهوی وه چی لیدیته دهره وه وه چی له ئاسمانه وه دیتته خوار وه چی بو سرده که وی وه له ههر کوئی بن خوا له گه لئانه (به زانیاری و ناگاداری) وه خوا بینایه به ههر چی که ده یکه ن.

(١) _ ئه م ئایه تانه له سهره تاکانی سوپه تی (الحديد) ه، ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ خوا ئه و زاته یه که ئاسمانه کان و زهوی له شهش پوژدا دروست کردوه، دروستی کردون له گه ل ههر هه موو ئه و شتانه ی که تیایدا یه تی، ئه مه به لگه یه له سهر جیاکاری نیوان خولقیته رو خولقینراو، که خوای گه وره خولقیته ره وه موو شتیك جگه له و زاته خولقینراوه، ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ له شهش پوژدا، به که م پوژده که ی به کشه ممه، کوئا پوژده که شی هه یینییه، له شهش پوژدا هه موو شتیکی خولقاند، له هیتدی فهرموده دا هاتوه که خوای گه وره له پوژی به کشه ممه ئه وه ی خولقاندوه، له و پوژده دا ئه وه ... هتد، هه روه ها له ئایه تی تریشدا خوای گه وره به وردی ته فسیری چۆنیه تی هه ستانی به خولقاندنی ئاسمانه کان و زهوی له شهش پوژدا باس ده کات، له و باره وه خوای گه وره له ئایه تیکی تردا ده فهرموی: ﴿قُلْ أَنتُمْ لَكُمْ قُرُونٌ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَنْدَادًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ (٩) وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِي مِنْ فَوْقِهَا وَبَارَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِلنَّاسِ لِيَوْمَ (١٠) ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ (١١) فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَرَبَّنَا السَّمَاءُ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ (١٢)﴾ [فصلت: ٩-١٢]

واته: بلای: ناخو به راستی ئیوه باوه پتان به و زاته نییه؟ که زهوی له دوو پۆژدا دروست کردووه وه هاوبه شانی بو داده نین هر ئه وه په روه ردگاری جیهانیان وه له سهر زه ویدا شاخی زۆری داناوه وه پیت و فپی تیخستووه وه بژیوی (ههسور گیانداریکی) له زه ویدا دیاری کرد له ماوهی چوار پۆژدا به یه کسانی بو گشت داواکاران.

له م دوو ئایه ته دا خوی گه وه بۆی پوون کردوینه ته وه که زهوی له دوو پۆژدا دروست کردووه، وه هر هه موو ئه و شتانهش که له سهر زه ویدان له دوو پۆژدا دیاری کردووه، ئه مه بو به چوار پۆژ.

پاشان خوی گه وه ده فهرموی: ﴿ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ﴾ له پاشان پووی کرده ئاسمان له کاتی که دا که ل بوو ﴿فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا﴾ ئه نجا به ئاسمان و زهوی فهرموو: وه رن ﴿طَوَّعًا أَوْ كَرْهًا﴾ به ویستی خوتان یا به ناچاری (بینه ژیر فهرمانم) ﴿قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ﴾ هر دووکیان گوتیان به ویستی خومان هاتین ﴿فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ﴾ ئه وسا حهوت ئاسمانی له دوو پۆژدا دروست کرد.

لیره شدا خوی گه وه بۆی پوون کردوینه ته وه که حهوت ئاسمانه کانی به دوو پۆژدا دروست کردووه، واته ئه گه ر چوار پۆژه که ی سهر وه له گه ل ئه م دوو پۆژه دا کۆبکه ی نه وه یه کسان ده بیست به شهش پۆژ، ئه مه بوو ورده کاری نه وه ی که له ئایه ته کانی سهر وه دا به شیوه یه کی گشتی باسکراوه. خوی گه وه له توانایدا به ساتیکی که م دروستیان بکات، به لام له شهش پۆژدا دروستی کردوون له بهر دانایی و حیکمه تیکی ئیلامی. پاشان خوی گه وه له ئایه ته کانی سهر وه دا ده فهرموی: ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ له شهش پۆژدا پاشان به رزبویه وه سهر عه رش و

قهراری گرت، عه‌پشیش گه‌وره‌ترین مه‌خلوقات و به‌دیپینراوه‌کانی خوی گه‌وره‌یه، وه به‌رتزینی مه‌موو به‌دیپینراوه‌کانه که له‌سه‌روی هر مه‌موو مه‌خلوقات و به‌دیپینراوه‌کانه‌وه‌یه، وه‌خوی گه‌وره له‌سه‌ر عه‌پش به‌رز بۆته‌وه‌و قهراری گرتووه، له‌گه‌ل به‌رز بونه‌وه‌شیدا له‌سه‌ر عه‌رش هیچ شتیکی لی په‌نهان نابیت، چ له‌ ژیره‌وه‌ی ده‌ریاکاندا بیت یان له‌ هر شوینیکی تردا بیت، ﴿يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ﴾ ده‌زانیت چی ده‌چیته نیو زه‌وی ﴿وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا﴾ وه‌چی لی‌دیته ده‌ره‌وه، له‌ مردووه‌کان و، عه‌مار کراوه‌کان و، پووه‌که‌کان و، کانزاکان، وه‌ زاناشه به‌ هر شتیکی له‌ئاسمان بیته‌ خواره‌وه، وه‌کو ئاو و، باران و، فریشته‌کان و، پوزیه‌کان، ﴿وَمَا يَخْرُجُ فِيهَا﴾ وه‌چی بۆ سه‌رده‌که‌ویت، خوی گه‌وره‌ زانایه به‌ هر مه‌موو ئه‌و کرده‌وانه‌ی بۆی به‌رز ده‌بیته‌وه، هر مه‌موو کرده‌وه‌کانی نه‌وه‌ی ئاده‌می بۆ به‌رز ده‌بیته‌وه، ئه‌مه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر به‌رز بوون و بلند بوونی خوی گه‌وره، پاشان ده‌فه‌رموی: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ﴾ وه‌ له‌ هر کوی بن‌خوا له‌ گه‌لتانه، به‌ زانیاری و ئاگاداری، ئه‌ی خه‌لکینه، ئیمانداران و کافران خواتان له‌گه‌له، ئه‌مه له‌گه‌ل بوونی گشتیه (المعیه العامة)، له‌گه‌لتانه به‌زانیاری و به‌ ئاگاداری، هرچه‌ند له‌سه‌ر عه‌رشیشه، ئه‌و له‌گه‌لتانه و لی‌ی وون نابن، له‌هر شوینیکی، خواتان له‌گه‌له، له‌زانیی ئه‌و ناچنه ده‌ره‌وه، له‌ هر شوینیکی ده‌تانینیت، ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ وه‌ خوا بینایه به‌هرچی که ده‌یکه‌ن، کرده‌وکانی ئیوه‌ی لی په‌نهان نابیت، ده‌یانینیت له‌ کاتی‌کدا که له‌سه‌ر عه‌پشه، ئه‌م له‌گه‌ل بوونه له‌گه‌ل بوونیکی گشتیه (معیه عامه) بۆ هر مه‌موو مه‌خلوقات و به‌دیپینراوه‌کان، ئه‌م له‌ گه‌لبوونه گشتیه مانای ئاگادار بوون ده‌به‌خشیت، واته‌ خوامان له‌ گه‌لدایه به‌ زانین و به‌ ئاگاداری خوی، ئه‌م له‌ گه‌لبوونه گشتیه مانای تیکه‌ل بوون نابه‌خشیت، وه‌کو ئه‌وه‌ی حولییه‌کان بانگه‌شه‌ی بۆ ده‌که‌ن.

لیره دا خوی گه وړه نه وهی بۆ پوون کردوینه ته وه که ئاسمانه کان و زهوی له جیگه یه کی تریشدا: ﴿وَمَا بَيْنَهُمَا﴾^(١) [المائدة: ١٧] واته: وه هر چی وال نیوانیاندا خولقینراو و به دیهینراوی خوان و ته سبیحاتی نه و ده کهن و، پاکي پاده گرن، وه خوی گه وړه هه والی پیداوین که هه موو شتیك ده زانیئت.

لیره دا جیگه ی ئاماژه پیدانه که ده فهرمووی: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ﴾ [الحديد: ٤] له زمانی عه ره بدا مانای نه وه نابه خشیت که یه کیك له شته کان تیكه له به ویتتر بیئت^(٢)

(١) _ خوی گه وړه ده فهرمووی: ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ [المائدة: ١٧] واته: وه هر بۆ خوايه خاوه ندریئت ئاسمانه کان و زهوی وه هر چی و له نیوانیاندا دروست ده کاو دایدیئت هر چی بیه وی. واته هر هر موو شته کانی نیوان ئاسمان و زهوی خولقاندووه، وه کو جه وو، بالنده و، گیانله به رانی تر، هه موو شتیکی تر و، هه وړه کان و هیچ شتیکی لی په نهان نابیئت.

(٢) _ نه مه بهر په رچدانه وهی نه و که سانه یه که ته نویل ده کهن ته نویل _ به درخستنی یه کیك و، به ئیمه ده لئین: ئیوه ته نویل له ئیحتیمالاتی وشه یه که یان پرسته یه که به وادانان و بۆچونی که سیك _ قه دهغه ده کهن و، خوشتان ته نویلی نه م نایه ته تان کردووه، له کاتییدا مانا پواله تیه که ی نه وه یه که تیكه له به ئیمه بووه، چونکه وشه ی (معكم) مانای تیكه له بوون ده به خشیت، که چی ئیوه ده لئین: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ﴾ واته خوامان له گه لدايه به زانین و به ئاگاداری خو ی، به لام وشه ی (معكم) واته: خوامان له گه ل دایه به زات و خودی خو ی _ پاك و بیگه ردی بۆ خوی گه وړه _ به ئیمه ده لئین: ئیوه ته نویل قه دهغه ده کهن و، خوشتان ته نویل ده کهن، شیخولنیسلام _ په حمه تی خوا لی بیئت _ ده لئیت: بۆچونی نه وان هه له یه، چونکه مانای (معكم) له زمانی عه ره بیدا به تیكه له بوونه وه سنووردار نه کراوه، به لکو (معه) له گه ل بوون چند مانایه کی هه یه و، ته نها به تیكه له بوونه وه سنووردار نه کراوه، نه و

بۆچونه بۆ تهئویل کردنی مانای (معکم) تهنه بۆچونی ئیویه نه گینا (معکم) چهن دین مانای ههیه به گویره ی هاتنی له پرستهکانی زمانی عه ره بدا، بۆ نمونه عه ره ب ده لئین: (ما زلنا نسیر والقمرُ مَعَنَا) واته به رده وام پیده کهین و مانگیشمان له گه لدایه، واته: نورو پوناکیه که یمان له گه لدایه، وهکو نه وهی مانگ له هه موو شوینیکدا بیئت، چونکه هه ر هه موو خه لکی سه ر زه وی ده یبینن، هه موویان ده یبینن و، ده لئین: نه مه مانگه و لای نیمه یه، له کاتیکیدا مانگ تهنه خولقیئراو و دروستکراویکه و هیچی تر، نه ی خوای گوره ده بیئت چون بیئت؟ نه م (مَعِیَ) ه له گه ل بوونه چهن دین مانای ههیه، لیتره شدا واته زاناو ئاگاداره به هه ر هه موو به ندرکان و کرده وه کانیا، وه له ماناکانی تریشی تیکه ل بوون و به راورده، به لام لیتره دا نه م مانایه مه به ست نییه، کهوا بوو سنوردار کردنی مانای (مَع) به تیکه ل بوونه وه هه له یه، بۆ نمونه که ده لئیت: (فَلَانٌ مَعِی) ئایا ماقوله مه به ست نه وه بیئت کهه فلان کهه س له گه لم تیکه ل بووه؟ که واته ماناکانی (مَع) به پیی هاتنی له پرسته ی عه ره بیدا، بۆ نمونه ده لئیت: ده لئیت: (فَلَان مَعِی) واته هاوه لئیتیم ده کات و له گه لمد پیده کات، ده لئیت: (اللَّهُ مَعَنَا) واته: ئاگادارمانه به زانی، کهوا بوو چهن دین مانای ههیه به پیی پرسته که، نه مه تهئویل نییه به لکو تهفسیر کردنی مانای مه به سته.

وہ کوئوہی خوائ گہرہ دہ فہ رموی: ﴿اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾^(۱) | السورۃ: ۱۱۹ | واتہ: خوتان بیاریزن لہ (تولہی) خوا وہ لہ گہل پاستگویاندا بن ولہ بیزن
 نہوان دابن.

(۱) _ نایا نہمہ نہو مانایہ دہ بہ خشیت کہ تو بجیت ولہ جینگہ یہ ک کہ کوم لید
 پیوچاکان و پاستگویانی تیدا بیت بمینیتہ وہ، نہ خیر، لہ بیرو باوہ پدا، ل
 خوشہ ویستیدا، لہ ناییندا لہ گہ لیان دابن، تہ نانہ ت لہ و بارہ و نہ گہر تو لہ پڑمہ لان
 بیت و نہوانیش لہ پڑئاوا بن تو مہر لہ گہل نہوانی، تو لہ گہل پاستگویاندای لہ مہر
 شوینیک بن، نہم لہ گہل بوونہ مانای تیکہ لاو بوون بہ یہ کتر نابہ خشیت، بہ لکو مانای
 یاوہری و هاوہل دہ بہ خشیت، نہ گہر نہمہ مانای لہ گہل بوون بیت لہ نیتوان خہ لکید،
 نہی لہ گہل خوائ گہرہ دا دہ بیت چوں بیت، نایا کہ سی ژیرہ کانی عاقل دہ بیت بہر
 جورہ بیر بکاتہ وہ کہ لہ گہل پاستگویاندا نابیت مہ گہر یاوہریان بیت و
 بہ تہ نیشتیانہ وہ بیت؟ نہ خیر، تو لہ بوار بیرو باوہ پدا، خوشہ ویستی و، نایین و،
 سہر خستن و، پشتگیری کردندا لہ گہل پاستگویاندای نہ گہر چی تو لہ پڑمہ لات و
 نہوان لہ پڑئاوا بن.

فهرمایشتی خوای گه وره: ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ﴾^(١)
 [الفتح: ٢٩] واته: موحه ممه د ﷺ پیغه مبهری خوایه نه و (باوه پدران) انه ش که له
 گه لیدان به رامبه ر بیباوه پان توندو تیژن .
 وه فهرمایشتی خوای گه وره: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَٰئِكَ
 مِنْكُمْ﴾^(٢) [الأنفال: ٢٩] واته: وه نه وانیه له دوایدا بهروایان هینا و کوچیان کرد و له
 گه ل نیوه دا تیگوشان نا نه وانیه له نیوه ن .

(١) _ نه م ئایه ته به پروونی تیکه لانه بوونی پیغه مبهری خوا ﷺ به هاوه لانی به دهر
 ده خات، چونکه له نیوان پیغه مبهری خوا ﷺ وه هاوه لانی دا جیاکاری هیه، خوای
 گه وره ده فهرموی: ﴿وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾ نه و باوه پدران انه ش که له گه لیدان و په پره وی پربازو
 په یامه که ی نه و ده که ن، چ نه و نه و هاوه لانی له سه رده می خۆدا له گه لیدا بوون یان
 نه وانیه له سه رده مه کانی دواتر دا شوینی ده که ون تاوه کو پروودانی قیامه ت، ﴿أَشِدَّاءُ
 عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ﴾ به رامبه ر بیباوه پان توندوتیژن و له نیوان خویاندا به به زه بین،
 نه ویه سیفاتی نه وانیه باوه پریان به پیغه مبهری خوایه ﷺ له هر کاتیکدا، تاییه ت
 نییه ته نها به وانیه له گه لی دابوون و، به ته نیشتیه وه ده ژیان و، له گه لیدا پریان ده کرد،
 به لکو له هر شوینی و، له هر زه مه نیکدا نه وانیه شوینی پیغه مبهری خوا ﷺ
 ده که ون نه وه سیفاتیان، شته که ته نها به هاوه لانی وه تاییه ت نییه، به لکو گشتیه
 له هه موو ئیمانداراندا تا کو تایی دنیا.

(٢) _ هه روه ها مانای نه م ئایه ته ش دیسان تاییه ت نییه به و که سانه وه که له کانی
 دابه زینی قورئاندا له گه ل پیغه مبهری خوا دا بوون ﷺ به لکو هه مووان که له پاش
 نه وانیه دین ده گریته وه تاوه کو پوژی قیامه ت، چونکه ئیمانداران هیندیکیان له گه ل
 هیندیکی تریانان.

وشه‌ی (مَع) به واتای له‌گه‌ل بوون، له قورپانی پی‌وژدا به (عام) گشتی و (خاصه) تایبته هاتوو^(١)،

(١) _ واژه‌ی (مَع) به واتای له‌گه‌ل بوون له قورپانی پی‌وژدا به (عامه) گشتی هاتوو و هه‌کو ئه‌وه‌ی له‌م ئایه‌ته‌دا هاتوو: ﴿مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ﴾ چپه‌ی هیچ سێ که‌سیک نییه که خوا چواره‌میان نه‌بی و هه‌ چپه‌ی هیچ پێنج که‌سیک نییه که ئه‌و شه‌شه‌میان نه‌بیت و نه که‌متر له‌و ژماره‌و نه زۆرتر نییه مه‌گه‌ر خوایان له گه‌ل دایه به‌زانیاری و ئاگاداری، ئه‌مه له‌گه‌لبونیکێ گشتی خوای گه‌وره بۆ هه‌ر هه‌موو ئیمانداران و کافران، به واتای خوای گه‌وره کرده‌وه‌کانیان ده‌ژمیریت، ده‌یانبینیت، زانیاری پێیان هه‌یه، گوئیستی قسه‌کانیان ده‌بیت، ئه‌و له‌گه‌ل هه‌موواندایه، ئه‌مه‌یه له‌گه‌ل بوونی گشتی خوای گه‌وره. هه‌روه‌ها له‌گه‌ل بونیکێ دیکه‌ی خوای گه‌وره هه‌یه که له‌گه‌ل بوونی (خاصه) تایبته که ته‌نها به ئیماندارانه‌وه تایبته کراوه، له‌م باره‌وه خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ [النحل: ١٢٨] واته: به‌پاستی خوا له‌گه‌ل ئه‌وانه‌یه که خۆیان پاراستوو (له تاوان) هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌ش که چاکه‌کارن. هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَى﴾ [طه: ٤٦] واته: (خوا) فه‌رموی مه‌ترسن به پاستی من له گه‌لتانام ده‌بیستم و ده‌بینم، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ [التوبة: ١٢٣] واته: وه بزائن بێگومان خواله گه‌ل پارێزکاراندایه.

نمونه‌ی (عام) گشتی له و نایه‌ته‌ی سه‌روه‌و له نایه‌ته‌که‌ی سوپه‌تی (المجادلة) شدا ماتوه: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾^(۱) [المجادلة: ۷].

له‌م نایه‌ته‌دا خوای گه‌وره‌ه‌رما‌یشته‌که‌ی خو‌ی به‌(العلم) زانین ده‌س‌ت‌پ‌یکردوه‌ه‌، وه‌ به‌(العلم) زانینیش کوتای‌ی پی‌ه‌یناوه‌ه‌، بویه‌ پی‌شه‌وایان نی‌بن وعه‌بباس و، نه‌لضحا‌ک و، سوفیای سه‌وری و، نه‌حمه‌دی کو‌پی حه‌نبه‌ل فه‌رموویانه‌: خوایان له‌گه‌ل‌دایه‌ به‌ زانین . به‌لام نمونه‌ بو‌ (المعیه الخاصة) له‌گه‌ل بوونی تاییه‌ت، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾^(۲) [النحل: ۱۲۸] واته‌: به‌ پاستی خوا له‌گه‌ل نه‌وانه‌یه‌ که‌ خو‌یان پاراستوه‌ (له‌ تاوان) هه‌روه‌ها نه‌وانه‌ش که‌ چاکه‌کارن.

-
- (۱) _ نه‌م له‌گه‌ل بوونه‌ گشتیه‌ (معیه عامه‌)، پی‌شه‌وایان نه‌حمه‌دی کو‌پی حه‌نبه‌ل و که‌سانی دیکه‌ی جگه‌ له‌ویش ده‌فه‌رموون: خوای گه‌وره‌ نایه‌ته‌که‌ی به‌ زانین (العلم) ده‌س‌ت‌پ‌یکردوه‌ ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾، هه‌روه‌ها به‌زانینیش (العلم) کوتای‌ی پی‌ه‌یناوه‌ ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾، که‌واته‌ نه‌مه‌ به‌لگه‌ له‌سه‌رنه‌وه‌ی نه‌م له‌گه‌ل‌بوونه‌ له‌گه‌ل بوونی زانینه‌ نه‌ک له‌گه‌ل بوونی تی‌که‌ل بوون.
- (۲) _ واته‌ خوای گه‌وره‌یان له‌گه‌ل‌دایه‌ به‌پشتگیری کردن و، پاراستن و، سه‌رخستیان، که‌وا بوون نه‌مه‌ له‌گه‌ل‌بوونیک‌ی تاییه‌ته‌ (المعیه الخاصة).

ههروه ها خوای گه وره به موسا _ علیه السلام _ ده فره رموی: ﴿قَالَ لَا تَخَافَا إِنَّهُمَا مَعَكُمْ﴾ (طه: ٤٦) واته: ﴿قَالَ لَا تَخَافَا﴾ (خوا) فره رموی مه ترسن به راستی من له گه لتانام ده بیستم و ده بینم.

ههروه ها خوای گه وره ده فره رموی: ﴿إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾ (التوبة: ٤٠) واته: نه و کاته به هاوه له که ی ده گووت خه م مه خو بیگومان خوا له گه لمانه.

(١) _ کاتیک موسا و ها پوون فره رمویان: ﴿رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرَطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْفَى﴾ [طه: ٤٥] نه ی په روه ردگارمان به راستی نیمه ده ترسین ﴿أَنْ يَفْرَطَ عَلَيْنَا﴾ ده ستریزی بکاته سه رمان پیش نه وه ی نیمه هیچ بلین ﴿أَوْ أَنْ يَطْفَى﴾ یان زیاتر یاخی و سه رکه ش بییت. نه و کاته خوای گه وره پی فره رموون: ﴿قَالَ لَا تَخَافَا﴾ مه ترسن، بوچی؟ چونکه فره رموی: ﴿إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَى﴾ به راستی من له گه لتانام ده بیستم و ده بینم. که واته خوای گه وره تیکه لیان نه بوو، به لکو به بیستن و بینین ناگاداری ده کردن. نه مه له گه لبونیک تاییه ته (المعیه الخاصة)، وه هر که سیک خوای له گه ل دابیت له هیچ مه خلوقاتیک ترسی نابیت.

(٢) _ له نه شک و ته که دا کاتی که هاوه لپه رستانیان پیگه یشته و له ده رگای نه شک و ته که دا وه ستان پیغه مبه ری خوا ﷺ به نه بوبه کری هاوه لی ده فره رموی: ﴿لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾ خه م مه خو بیگومان خوا له گه لمانه، نه م له گه ل بوونه مانای نه وه نه بوو خوای گه وره تیکه لیان بیت به لکو له گه لیاندا بوو به سه رخستنی، نه وه بوو بیباوه پان گه پانه وه و نه یان بینین، چونکه خوای گه وره له ناستی نه واندا نابینای کردن. نا نه مه بوو مانا کانی له گه ل بوون (المعیه).

خوای گه وره له گهل مووسا و هاروندایه، نهك فیږعه ون^(١)، له گهل موحه ممد ﷺ و هاره له كه بدایه، نهك نه بو جهل و دوزمنانی دیکه ی^(٢) له گهل نه وانه دایه كه خویان پاراستووه له تاران وه نه وانه ش كه چاكه کارن.

(١) _ له گهل فیږعه وندایه به ناگادار بوون به لام له گهلیدا نییه به له گهل بوونی تاییهت (المعیه الخاصه)، به لام خوای گه وره له گهل مووسا و هاروندایه به له گهل بوونی تاییهت (المعیه الخاصه)، به لام سه بارهت به له گهل بوونی گشتی نه وه خوای گه وره له گهل هه موو مه خلوقاتی خویدایه فیږعه ون و غهیری نه ویش، واته: ناگاداریانه و ده زانیت چ ده که ن.

(٢) _ خوای گه وره له گهل پیغه مبه ری خوا ﷺ و هاوه له كه بدایه به له گهل بوونی تاییهت (المعیه الخاصه)، نهك نه بو جهل و، نه بو له هه ب و، سه رکرده کانی دیکه ی هاره لپه رستان که هه ولکی زوریاندا بو پیگری کردن له کوچ کردنی بو مه دینه ی پیروز، به لام له وه دا بیتوانا بوون چونکه خویان له گهلدا بوو به له گهل بوونی تاییهت، سه ری ده خستن و پشتگیری ده کردن، نه وه بوو له نیتوانیانه وه ده رچوو به بی نه وه ی پنی بزائن و هه ستنی پیبکه ن، ته نانهت چوونه به ر ده رگای نه و نه شکوته ش که نه و و هاره له که ی تیدابوو به لام نه یانبینین، نیتر خو ی و هاوه له که ی له نه شکوته که هاتنه ده ره وه سه فه ریان کردو، هاوه لپه رستان نه یانتوانی پنیان بگن تاوه کو به سه لامه تی گه یشتن به مه دینه ی پیروز.

نهك سته مكاره شه پر فروشه كان^(١)، نه گهر مانای (المعیه) له گهل بوون نه وه بوايه
 خواي گهره به خودي خوي له هه موو شوینیک داییت، نه وا (الخبر الخاص) له گهل
 بوونی تاییه و (الخبر العام) له گهل بوونی گشتی دژ به یه کتر ده بوون^(٢)، به لام بهم
 شیوه یه نییه به لکو مانای نه و (المعیه) له گهل بوونه نه وه یه که خواي گهره
 به سرخستن و پشتگیری کردن له گهل نه و پیاو چاكاندایه نهك نه وان^(٣).

(١) _ له گهل نه وانه دایه که خویان پاراستووه له تاوان وه نه وانه ش که چاکه کارن به
 له گهل بونیک تاییه (المعیه الخاصة) سهریان ده خات و پشتگیریان ده کات چونکه
 که سانیک ته قواکارو چاکه خوانن.

(٢) _ به لی، نه گهر مانای (المعیه) له گهل بوون: بریتی بوايه له وه ی که خواي گهره
 به خودي خوي له هه موو شوینیک دایه وه کو نه وه ی حلولیه کان بانگه شه ی بۆ ده کن،
 نه وا (الخبر العام) واته (المعیه العامة) له گهل بونی گشتی که بریتی به له ناگادار بوونی
 خواي گهره به هه موو مه خلوقاتي خوي له گهل (الخبر الخاص) واته (المعیه الخاصة) له
 گهل بوونی تاییه تدا که بریتی به له سرخستن و پشتگیری کردنی ئیمانداران دژ به یه کتر
 ده بوون، بۆ نمونه: نه بو جهل ده یگوت: خواي گهره له گهل منیشدایه وه کو چون
 له گهل موحه ممه دایه ﷺ، به لام پی ده گوتریت: نه خیر خواي گهره به له گهل بوونی
 تاییه (المعیه الخاصة) له گهل موحه ممه دایه ﷺ، به لام به له گهل بوونی گشتی (المعیه
 العامة) له گهل تودایه که وا بوو هیچ دژ به یهك بونیک له ئارادا نییه.

(٣) _ خواي گهره له گهل نه و باوه پداره ئیمانداره پیاو چاكاندایه به له گهل بوونی
 تاییه (المعیه الخاصة) سهریان ده خات و پشتگیریان ده کات، نهك کافره کان، خواي
 گهره له گهل کافران دایه به له گهل بوونی گشتی (المعیه العامة) واته به ناگادار بوون و
 زانیاری پی هه بوون زانین. به سرخستن و پشتگیری کردن له گهل کافراندا نییه.

وه فەرمايشتى خواى گه وره: ﴿وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌ﴾^(١)
[الزحرف: ٨٤] واته: وه نهو (خوابه) زاتيكه په رستراوه له ئاسماندا وه په رستراوه له
زه ويدا. واته: خواى گه وره په رستراوى هه موو نه وان هه كه له ئاسماندان، وه
په رستراوى هه موو نه وان هه كه له زه ويدا.

هه روه ها خواى گه وره ده فەرمويت: ﴿وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ﴾^(٢) [الروم: ٢٧] واته: وه هه ربؤ نه وه (خوا) سيفه تى هه ره بَلَد له ئاسمانه كان و
زه ويدا وه هه ربؤ نه وه زالى كار دروست.

هه روه ها خواى گه وره ده فەرمويت: ﴿وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ﴾ [الأنعام: ٣]
واته: وه ته نها نهو خوابه (بالا ده ست و په رستراوه) له ئاسمانه كان و له زه ويدا.
پيشه وايانى زانستى وه كو نه حمه دى كورپى حه نبه ل و غه يري ئه ويش به و جوړه
ته فسيريان كړدوه: كه وا به ته نها خواى گه وره په رستراوه له ئاسمانه كان و له زه ويدا^(٣).

(١) _ لير ه دا شيوخولئيسلام _ رحمه الله _ ديسان ده گه رپته وه سه ر
وه لامدانه وهى هينديك له و به لگانه ي كه كړدويانه ته به هانه بؤ شياوييتى بيروباوه رپه
پروچه كانيان، ماناي ثابته ته كه نه وه نيبه كه خواى گه وره به خودى زاتى خوى
له ئاسمانه كان و زه ويدا بپت، به لكو مانا كه ي نه وه يه كه په رستراوى هه موو نه و
شتانه يه كه له ئاسماندان و په رستراوى هه موو نه و شتانه شه كه له سه ر زه ويدا.

(٢) _ ﴿وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ﴾ واته: هه موو سيفاتيكي ته واوى كامل ته نها بؤ خواى
گه وره يه له ئاسمانه كان و زه ويدا، هيچ كه سيك له نه و ناچيټ، به لكو ته نها خواى
گه وره يه كه هه ر هه موو سيفاته كامل و ته واوه كانى تيدا كو بؤ ته وه، له وه دا هيچ
كه سيكي ترى له كه لدا به شدار نابيت له ئاسمانه كان و زه ويدا، كامل ترين و به رزترين و
جوانترين ناو و سيفاتى هه يه، كه به هيچ شيويه ك كه م و كورتى تيدانيه.

(٣) _ واته به ته نها خواى گه وره په رستراوه له ئاسمانه كاندا، وه به ته نها خواى
گه وره په رستراوه له زه ويدا، وه ئاسمانه كان و زه مين و هه رچيان تيدايه، مولك و
به بنده ي خواى گه وره ن و له ژير ته صه روفى نه ودان.

پیشینان و پیشه‌وایانی نوممت یه کده‌نگن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که خوی گه‌وره جودای
له مه‌خلوقاته‌کانی خۆی (أَنْ رَبِّ تَعَالَى بَائِنَ مِنْ مَخْلُوقَاتِهِ) ^(١) وه‌سف ده‌کریت به‌ر
سیفه‌تانه‌ی که خۆی پی وه‌سف کردووه، وه به‌وانه‌ش که پیغه‌مبه‌ره‌کی ﷺ
وه‌سفی پیکردوون به‌بی گۆرین (تحریف) ^(٢)،

(١) _ مانای له‌گه‌ل بوون (المَعِيَّة) تیکه‌ل بوون ناگه‌یه‌نیت، چونکه پیشینان و
پیشه‌وایانی نوممت یه کده‌نگن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی خوی گه‌وره جودایه له مه‌خلوقاتی
خۆی، له نیوان خواو مه‌خلوقاتی خۆیدا جیاوازی جودایی ته‌واو ه‌یه، زاتی خوی
گه‌وره به‌شیک نییه له مه‌خلوقاته‌کانی خۆی، وه مه‌خلوقاته‌کانیشی به‌شیک نیین له
خوی گه‌وره. ده‌سته‌واژه‌ی (بائن من خلقه) به‌م له‌فزه نه‌هاتووه، به‌لام مانای ماقولی
به‌لگه‌کان ده‌یسه‌لمینیت که خوی گه‌وره جودایه له مه‌خلوقاته‌کانی خۆی، نه‌مه
به‌رپه‌چدانه‌وه‌یه بۆ نه‌و حولولی و ئیتیحادیانه‌ی که له‌و باوه‌رپه‌دان که خوی گه‌وره
تیکه‌ل به مه‌خلوقاته‌کانی خۆی بووه، مانای (بائن) واته: جودا له‌هیچ ده‌قیندا
نه‌هاتووه، به‌لام ماناکه‌ی له ده‌قه‌کانی قورئان و سووننه‌ته‌وه وه‌رگیراوه.

(٢) _ نه‌مه یاسایه‌که یه کده‌نگی هه‌موو پیشه‌وایانی له‌سه‌ره به‌وه‌ی خوی گه‌وره
وه‌سف ده‌کریت به‌و وه‌فسانه‌ی که خۆی پی وه‌سف کردووه، و به‌وانه‌ش که
پیغه‌مبه‌ره‌کی وه‌سفی پیکردوون، له خۆمانه‌وه نازناو دانا‌هینین، که نه له قورئان نه
له سووننه‌تدا نه‌هاتبیت و، بدریته پال خوی گه‌وره، به‌لکو خوی گه‌وره له‌و شتانه

پاك پادەگيريت، به و جوړه وه سف ده كړيت كه نه فسي خوى پيى وه سف كردووه، و بهوانى كه پيغه مېره كې وه سفى پيكر دوون به بى گورپين (خريف)، به لكو پيوسته له سره ماناكانى خويان بن، واته: ده ستكارى ناكړيت به جوړيك له مانا كې بچيته دهره وه، بۆ نمونه: بگوتريت: مې به ست له ده ست (يد) له ده قه كانى قورپان و سوننه واته: نيعمه ته، هره ها به توپه بوون واته: ويستى توله سندنه، مې به ست به رحمت ويستى به هره و نيعمه ت به سهر پزانده، نه مې گورپينى ماناى وشه كېه له مانا ناشكراكې خوى، به لكو وشه كه له سره مانا ناشكراكې خوى ده هيلرته وه به بى گورپين (خريف)، (خريف) يش دوو به شه، يه كه م: له مانادا نه گهر ماناى وشه كه ته فسير كرا به مانا يه كې ترى دور له مانا كې خوى. دوو م: له بيژه (لفظه) ه كه دا نه گهر پيتيك بۆ وشه كه زياد كرا يان پيتيكي لى كه م كرايه وه، بۆ نمونه نه شعريه كان به وشى (استوى) به رزبويه وه و قهرارى گرت، ده لئين: (استولى) ده ستى به سر داگرت، نه و (لام) ه زياده و له قورپان و سوننه ت دا نه هاتووه.

به بئ په کڅستن (تعطیل)، به بئ چوڼیه تی (تکیف)، به بئ ویکچوواندن (التمشیل)، خوای
 گه وره به سیفاتی که مال و هسف ده کریت، نه ک سیفاتی که م و کورتی^(۱)، وه بزانریت
 که هیچ شتیک به وینه ی نه و نییه، له سیفاتی ته و او و که مالدا^(۲) وه کو نه وه ی خوای
 گه وره ده فهرمویت: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ (۱) اللَّهُ الصَّمَدُ (۲) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ (۳) وَلَمْ يَكُنْ لَهُ
 كُفُوًا أَحَدٌ (۴)﴾^(۳) [الإخلاص: ۱-۴] واته: بلئ: نه وه، خوای تاك و ته نیا نه و خوایی
 بئ نیازو جئ نیازو نومیده که سی لینه بو وه له که س نه بو وه وه هرگیز هیچ که س
 هاوشیوه و هاوتای نییه.

(۱) _ به لئ، خوای گه وره به به رده و امی و هه میسه یی به سیفاتی ته و او ی و که مال
 وه سفف ده کریت، لهم باره وه خوای گه وره ده فهرمویت:
 ﴿وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ [الروم: ۲۷] و هر بؤ خواب
 سیفه تی هه ر بلند له ناسمانه کان و زه ویدا و هه نه وه زالی کار دروست. پاک
 راده گیریت له هه ر هه موو سیفاته کانی که م و کورتی وه کو و نه وزدان و، نوستن و،
 مندال و، مردن و، بیرچونه وه... هتد له و سیفاته که م و کورتیانه.

(۲) _ هیچ یه کیک له خوای گه وره ناچیت (لا يُشابهه الله أحد)، هاوشیوه ی نییه (لا
 مثل له)، هاوتای نییه (لا ید له)، هاو وینه ی نییه (لا نظیر له) هاوشانی نییه.

(۳) _ کاتی هاوه لپه رستانی به پیغه مبه ری خویان ﷺ گوت: وه سفی
 په روه ردگارتمان بؤ بکه، نه وه ی تۆ بانگی ئیمه ده که ی بؤ په رستنی و وازه ینان له
 په رستنی جکه له و، وه سفیمان بؤ بکه، نه و جا خوای گه وره نه م سوپه ته ی ناره
 خواره وه ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ (۱) اللَّهُ الصَّمَدُ (۲) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ (۳) وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ
 (۴)﴾ [الإخلاص: ۱-۴] نه مه یه سیفه تی په حمان.

پیشوا و نبینو و عه باس ده لیت: ﴿الصَّمَدُ﴾^(۱): (عالم) زانا که ته و او کامل بووه له زانینه که بیدا، مه زن که ته و او کامل بووه له مه زنیه که بیدا، به توانا که ته و او کامل بووه له توانایه که بیدا، دانا که ته و او کامل بووه له دانایه که بیدا، فرمانبرده و او که ته و او کامل بووه له فرمانبرده وایه که بیدا.

وه نبین و مه سعود و غیری نه ویش ده لیت: ﴿الصَّمَدُ﴾: نه و زاته یه که کلوری و بوشی نییه (هو الذي لا خوف له)، وه (الأحد) یش: واته: نه و هی که هاوتای نییه.

که و او بوو ناو ﴿الصَّمَدُ﴾ ه که ی: ه موو نه و سیفاته ته و او و کاملانه ی که پیو دی ناسراون، له گه ل به دور گرتنی له ه موو که م و کورتیه کان له خو ده گریت. وه ناوه (الأحد) ه که شی: نه و مانایه له خو ده گریت که هیچ هاوشیو ه یه کی نییه.

له ته فسیر کردنی نه م سوږه ته دا زیاتر دریژه شمان به باسه که مان داوه و، به و هی که پاداشتی خویندنی یه کسانه به سی یه کی قورئان^(۲).

(۱) ﴿الصَّمَدُ﴾ واته: ته و او و کامل له ه هر سیفاتیکه ته و او ه تی و کاملیدا، له گه ره بیدا، له ناو و سیفاته کانیدا، ته و او و کامل له ه موو پوویه که وه، ه موو نه وانه ش به ته نها بؤ خوی گه وره یه. له مانا کانی ﴿الصَّمَدُ﴾ نه و یه که مه خلوقات بؤ به هاناوه هاتن و جیبه جیکردنی پیویستی ه کانیا ن پووی تیده که ن، ه هر ه موو مه خلوقاتیش پوو له خوی گه وره ده که ن بؤ نه و هی پیویستی ه کانیا ن بؤ دابین بکات، ه هر وه ها ته فسیر کراوه به و هی که کلورو ناو بوشی نییه. که و او بوو چند مانایه کی ه یه.

(۲) شیخولئیسلا م _ په حمه تی خوی لی بئ _ نامیلکه یه کی ه یه به ناوی (جواب اهل العلم والإيمان أن قل هو الله أحد تعدل ثلث القرآن) چاپ کراوه و له برده ستایه، له (مجموع الفتاوی) شدا ه یه.

به شیک

سه بارهت به نالۆز بوون و تیکه لیبوونی مانای حه قیقه ته نه مریه شهرعیه کان

به حه قیقه ته خه لقیه قه ده ریبه که ونیه کان

زۆرێک له خه لکی حه قیقه ته نه مریه شهرعیه کان و حه قیقه ته خه لقیه قه ده رب
که ونیه کانیاں به لاوه په نهان ده بی و سه ری لیده رناکه ن و تیکه ل به یه کتری
ده که ن^(۱)،

(۱) _ مه سه له ی جیاوازی کردن له نیتوان شهرع و قه ده ردا، ئه مری شهرعی و
ئه مری قه ده ری، که سانیک ده لئین: جگه له ئه مری که ونی قه ده ری هیچی تر نییه،
ئه مری شهرعی بوونی نییه به لام ئه م که سانی ئه هلی گومرایین، له به رامبه ریشدا
که سانیک دیکه ده لئین: جگه له ئه مری شهرعی هیچی تر نییه، ئه مری قه ده ری بوونی
نییه. به لام ئه هلی سووننهت و جه ماعهت ده لئین: ئه مری شهرعی و ئه مری که ونی
(قه ده ره یش) هه ن، به و به لگه یه ی که خوا ی گه وره ده فه رمو یت: ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ﴾
[الأعراف: ۵۴] واته: بیدارین که به دیه یتان و فه رماندان هه ر بۆ خوا یه، ﴿الْأَمْرُ﴾ واته:
فه رماندان بریتیه له ئه وی شهرع، هه روه ها ﴿الْخَلْقُ﴾ یش به دیه یتان بریتیه له قه زاو
قه ده ر (ئه مری که ونی، قه ده ری)، که وا بوو هه ر دوکیان هه ن و جیاوازییا ن له
نیتواندایه. به لام به لای که سانیک زۆره وه په نه ایه و سه ری لیده ر ناکه ن، بۆیه ده لئین:
به هه ر حال ئیمه گو یرایه لی خوا ین، چونکه خوا بۆی ته قدیر کردو ین و ئیمه ش به
گو یره ی قه ده ره که ی ئه و کردار ده که ین و، ئه مه شه گو یرایه لی، ده لئین: چونکه
گو یرایه لی و تاعهت سازیا ربوونه له گه ل قه ده ردا، به لام ئه مه قسه یه کی پووچه، چونکه
له پاستیدا گو یرایه لی و تاعهت ته نها سازیا ربوونه له گه ل شه رعدا نه ک له گه ل قه ده ردا.

کواته بابزانن (الْأَمْرُ) هه رماندان و (الْخَلْقُ) به دیهینان بۆ خوی گه ورده یه، چونکه خوی گه ورده ده هه رموی: ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَبِيبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ﴾^(۱)

(۱) _ ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي﴾ به راستی په روه ردگارتان نه و خواجه یه، په رستراوتان و خاوه ننان و خولقینه رتان ته نها خواجه و هیچ که سیکی تری له گه لدا به شدار نابیت، به و به لگه یه ی که خوی گه ورده ده هه رموی: ﴿خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ﴾ که ناسمانه کان و زهوی له شهش پوژدا دروست کردوه پاشان خوا به رز بووه سهر عه رش و قه راری گرت به تاریکایی شه و پوژدای پوژداده پوژشی وه به پیچه وانه شه وه، به دواپه کدا نه مه ده چیت و نه و دیت به به رده وای به سهر نه م گه ردونه دا به دوا یه کدان، ﴿يَطْلُبُهُ حَبِيبًا﴾ پوژد به شوین شه وه یه به خیرایی و شه و به شوین پوژده وه یه به خیرایی و به دوا یه کدان، ﴿وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ﴾ به هه رمانی خوی گه ورده ژیربارکراون و دین و ده چن به ریکوپیتی به جوانی به بیت کچون به بی خرابوونی نه و سیسته مه ی که خوی گه ورده دایناوه.

أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ^(۱) تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿[الأعراف: ۵۴] واته: به پاسنی
 په‌روه‌ردگارتان نه‌و خواجه‌یه که ئاسمانه‌کان و زه‌وی له شه‌ش پوژدا دروست‌کردووه
 پاشان (خوا) به‌رزبووه سهر عه‌پش و قه‌راری گرت (ئیمه ئیمانمان پییته‌تی به‌لام
 شیوه‌که‌ی نازانین، پرسیار کرا له ئیمامی مالیک ده‌رباره‌ی (استواء) فهرمووی:
 وه‌ستانه‌که حه‌قیقه‌ته‌و چۆنیه‌تیه‌که‌ی نه‌زانراوه‌و پرسیارکرن ده‌رباره‌ی بیدعته‌ر
 باوه‌ر بوون پیی واجیبه) به (تاریکایی) شه‌و (پۆشنایی) پوژ داده‌پۆشی (ب)
 پیچه‌وانه‌شه‌وه) (پوژ به‌شوین شه‌وه‌وه‌یه به‌خیرایی و) شه‌و به‌شوین پوژده‌وه‌یه ب
 خیرایی خو‌رو مانگ و نه‌ستیره‌کان ژێربار کراون به‌فه‌رمانی خو‌ی بیداربنی
 به‌دیته‌نان و فه‌رماندان هه‌ر بۆ خواجه پاک و بیگه‌رده (له هه‌موو که‌م و کو‌پیه‌ک) خوا‌ی
 په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهانیان.

(۱) _ ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ﴾ بیداربن که به‌دیته‌نان و فه‌رماندان هه‌ر بۆ خوا‌یه،
 خوا‌ی گه‌وره خولقیته‌ره، به‌لام له‌هه‌مان کاتیشدا فه‌رمانده‌داو، قه‌دغه‌ده‌کات و، شرع
 دا ده‌نیت بۆ به‌نده‌کانی خو‌ی، که‌وا بوو له‌نیوان خولقاندن و فه‌رمانداندن جیاوازی
 هه‌یه. به‌واتیه‌کی تر خوا‌ی گه‌وره خولقیته‌ره، چاره‌سازه، به‌دیته‌نه‌ره، به‌لام له
 هه‌مان کاتیشدا شرع داده‌نیت، بۆ به‌نده‌کانی خو‌ی نه‌و شه‌رعه داده‌نیت که له
 به‌رژه‌وه‌ندیاندایه.

باشان شیخولئیسلام _ په حمه تی خوا لی بیت _ مانای نه وه رمايشنی خوای
 گوره که ده فرمویت: ﴿الْأَلْهَ الْخَلْقُ﴾ پوون ده کاته وه، ده لیت: خوای گوره
 خولقنه رو، په روه دگارو، خاوه نی مه موو شتیکه، جگه له خوای گوره هیچ
 خولقنه ریکی تر نییه و هیچ په روه دگارنکی تر نییه، ویستی هر شتیکی مه بیت
 ده بیت، ویستی هر شتیکی شینه بیت نابیت^(۱)، مه موو شتیکی نه م گوردونه
 جولانه بیت، یا سره وتن بیت به فرزاو قه ده رو ویست و تواناو خولقاندنی خوای
 گوره به.

نینجا شیخولئیسلام _ په حمه تی خوا لی بیت _ مانای ﴿وَالْأَمْرُ﴾ یش پوون
 ده کاته وه، ده لیت: خوای گوره فرمانی داوه به تاعهت و گوپراهی خوی و
 گوپراهی پیغه مبه ره که ی^(۲)

(۱) _ هیچ که سیك مشتومړ و کیشمه کیشم له مه دا دروست ناکات، ته نانهت
 هاره لپه رستانیش کیشمه کیشم له م باره وه ناکه ن و دانیپیدا ده نین که به ته نها خوای
 گوره خولقنه ره، پوزیده ره، ده ژینیت، ده مرینیت، چاره سازه.

(۲) _ نه مه مانای ﴿وَالْأَمْرُ﴾ ه، خوای گوره فرمانیداوه بنده کانی گوپراهی بن
 و گوپراهی پیغه مبه ره که ی بن، وه پڼگری کردوه بنده کانی سه رپیچ بکه ن و
 سه رپیچ پیغه مبه ره که ی بکه ن، نه مه ش له بهر بهر ژه وه ندی و کامه رانی بنده کانی تی،
 پشتگوئی نه خستوون به جوریک که نه فرمان و نه پڼگری شتیکیان لی بکړیت، به لکو
 خوای گوره کتیبه کانی دابه زاندوه، پیغه مبه رانی ناردوه بڼ پڼوینی کردنیان به ره و
 نه شتانه ی که له دنیا و قیامه تدا کامه رانیان ده کات، خوای گوره بنده کانی
 له سه رنه فامی و، بیتاگایی و، هه واو ناره زوواتی خویان به جی نه هیشتوون، وازی
 لینه میناون هه روه ها به و ناسان نییه زورداران و تاغوتان به سه ریاند زالب، به لکو
 خوای گوره له پڼگی پیغه مبه ره کانی وه شه ری بڼ دابه زاندوون.

وه قه ده غه ی به نده کانی کردوه سه ریچی خوی و سه ریچی پیغه مبه ره که ی بکن.
 فه رمانی داوه به به کخوابه رستی و ئیخلاص، وه ریگری کردوه له هاوه شدانان بنو
 خوا^(۱).

گه وره ترینی چاکه کان به کخوابه رستیه، گه وره ترینی خرابه کانیش
 هاوه لپه رستیه^(۲).

(۱) _ له نیتوان شهرع و قه ده ردا جیاوازی هه یه، نه گه ر قه ده ر به ته نها به س بواب
 نه وا خوی زانا و دان کتیه کانی دانه نه به زاندو، پیغه مبه ره کانی نه نه نارد فه رمان و
 قه ده غه کانی خوی گه وره به خه لکی پاگه یه نن.

(۲) _ له م باره وه خوی گه وره ده فه رموی: ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَثْمَالٍ وَمَنْ جَاءَ
 بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلُهَا﴾ [الأنعام: ۱۶]. واته: هر که سیک چاکه بکات نه وه (له پۆزی
 دواپی دا) ده نه وه نده ی چاکه که ی پاداشتی بو هه یه وه هر که سیک خرابه بکات نه وه
 توله ی لیناسینری ته نها به وینه ی خوی نه بی. هه روه ها ده فه رموی: ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ
 خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ آمَنُونَ (۸۹) وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وَجُوهُهُمْ فِي
 النَّارِ (۹۰)﴾ [النمل: ۸۹-۹۰]. واته: هر که س کرده وه ی چاکی کرد بیت، لی ره دا مه به ست
 ﴿بِالْحَسَنَةِ﴾ واته: کرده وه ی چاک به کتاپه رستییه (له پۆزی دواپی دا) پاداشتی چاکتری له و
 (کرده وه) ی بو هه یه وه نه وانه دلنیا ن له ترس و داچله کانی گه وره ی نه و پۆزه، واته
 پۆزی قیامهت وه هر که س خرابه ی کرد بیت، وه لی ره دا مه به ست ﴿بِالسَّيِّئَةِ﴾ واته:
 خرابه هاوه لپه رستییه، (له و پۆزه دا) به سه ر پوو دهم و چاویاندا ده خرینه ناو ناگر (ی
 دۆزه خ). که وا بوو لی ره دا مه به ست ﴿بِالْحَسَنَةِ﴾ و ﴿بِالسَّيِّئَةِ﴾ به کتاپه رستی و
 هاوه لپه رستییه، بۆیه هه رکات پییان کوتی: گه وره ترین شتیک که خوی گه وره فه رمانی
 پیکرد بیت چیه؟ به کتاپه رستییه. وه هه رکاتیکیش پییان کوتی: گه وره ترین شتانیک که
 خوی گه وره ریگری لی کرد بیت چیه؟ بلی: هاوه لپه رستییه.

چونکه خوی گوره ده فەرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾^(۱) [النساء: ۴۸] واتە: بەراستی خوا خۆش نابێت گەر هاوبەشی بۆ دابنری، بێجگە لەو خۆش نەبێت لە هەر گوناھێکی تر بۆ هەر کەسێک کە بیهوێت.

(۱) _ ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ﴾ هەرگیز شیرک و هاوێپەرستی نابوردی وێت مەگەر بە تەوبە کردن و پەشیمان بوونەوە، بەلام هەر کەسێک بمریت لە کاتیگدا موشرێک و هاوێپەرست بێت ئەو هیچ ئومیدیکی بە لێبوردن و بەخشینی خواکە ی نابێت، بەلام بە پێچەوانەو هەر کات کە سێک بمریت لە کاتیگدا موشرێک و هاوێپەرست نەبێت ئەو ئومیدی بە لێبوردن و بەخشینی خواکە ی دەبێت، ویستی هەبێت سزای نادات و دەبوردی، ویستیشی هەبێت سزای دەدات و، پاشان لێی دەبوردی و، ئینجا دەیخاتە بەهەشتەو، کە وابوو ئەو کەسە ی لە شیرک و هاوێپەرستی پارێزراو بێت ئەو ئومیدی پەحمەت و بەزەیی خوی گوره دەکات با تاوانی گوره شی هەبێت چونکە دەفەرموی: ﴿وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ بێجگە لەو هەر گوناھێکی تر خۆش دەبێت، کە وابوو ئیماندار ئومیدی بە بەزەیی خوی گوره هەبە ئەگەر چەندە ها سەرپێچیشی هەبێت، ئەگەرچی بمریت و تەوبەشیان لێنەکات هەر ئومیدی پەحمەت و بەزەیی خوی گوره ی دەبێت، ئەمە بە پێچەوانە ی موشرێک و هاوێپەرستەو هەبە ئەگەر لە سەر شیرک و هاوێپەرستی مردبێت ئەو هیچ ئومیدیکی بە لێبوردنی خوی گوره نابێت.

مەروەھا خوای گەرە دەفەر موی: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾^(۱) [البقرة: ۱۶۵]

(۱) _ خوشەویستی گەرەترین جۆرەکانی یەکخواپەرستی، خوشەویستی خوای گەرە گەرەترین جۆرەکانی یەکخواپەرستی، بۆیە زانا یان پێناسە ی دەکەن و، دەلێن: بریتیە لە و پەری مل کەچی لە گەل ئە و پەری خوشویستندا، ئە و پەری ملکە چبۆن بۆ خوا، ئە و پەری خوشویستی خوای گەرە. عیبادهت و پەرستن: بریتیە لە و پەری ملکە چبۆن لە گەل ئە و پەری خوشویستندا، ئیمانداران خوای گەرەیان بە دڵسۆزیە و خوش دەوێت، هیچ کەسیکی تریان لە گەلیدا خوش ناوێت، ئە مە یە خوشویستی عیبادهت و پەرستن، خوشویستی عیبادهت و پەرستن کە مل کە چبۆنی لە گەلدا یە تەنها بۆ خوای گەرە دەکرێت، بە لām ئە و جۆرە خوشویستنی کە ملکەچی لە گەلدا نییە خوشویستنیکی سروشتییە، وەکو ئە وە ی خیزانە کەنت خوش دەوێت، مال و سامانت خوش دەوێت، ئە وە عیبادهت و پەرستن نییە، بە لکو سروشتییە، چونکە ملکە چبۆنی لە گەلدا نییە. ئیمانداران بە لالسۆزیە وە خوای گەرەیان خوش دەوێت، بۆیە بە دڵسۆزیە وە دەشیپەرستن، بە لām هاو لە پەرستان خویان خوش دەوێت و لە گەل خوای گەرە شدا شتی تریان خوش دەوێت وەکو بتهکان، ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ اللَّهِ أَندَادًا﴾ واتە: هاو بە شگەلیکی نۆد، ﴿يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ﴾ واتە ئە و هاو بە شانە لە گەل خوادا یە کسان دەکەن لە خوشویستندا، ئە وان دە پەرستن و خواش دە پەرستن، لە گەل خوای گەرەدا

به کسانیان ده‌که‌ن، له‌م باره‌وه خوای گه‌وره ده‌فهرموی: ﴿تُمُّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَّحْمَتِهِمْ يَغْدِلُونَ﴾ [الأنعام: ۱] واته: ئینجا نه‌وانه‌ی بی‌باوه‌په‌یون هاوت‌او هاوبه‌ش بو په‌روه‌ردگاریان بریار ده‌ده‌ن. شتی تر ده‌که‌ن به‌ هاوت‌ای خوای گه‌وره. خوشه‌ویستی ئیمانداران پاک و بی‌گه‌رده، به‌لام خوشه‌ویستی هاوه‌په‌رستان هاوبه‌شه، نه‌مه‌ش نه‌په‌پی پووچی (باطل)ه، چونکه عبادت و په‌رستن هر کات شیرک و هاوبه‌شی تیکه‌لبوو پووچ ده‌بیته‌وه. ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی پروایان هیناوه نډ زیاتر خوایان خوش ده‌ویت، له‌ هاوه‌په‌رستان زیاتر خوای گه‌وره‌یان خوش ده‌ویت، خوشه‌ویستی ئیمانداران پاک و بی‌گه‌رده، به‌لام خوشه‌ویستی هاوه‌په‌رستان هاوبه‌شه.

واته: وه كه سانه‌ی وا مه‌یه له خه‌لكی كه هاوبه‌شی زۆر بۆ خوا په‌یدا ده‌كه‌ن له ئه‌ممه‌یه و مه‌سعوده وه رضی الله عنه هه‌ر له و باره‌وه له فه‌رموده‌ی پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله داها‌تووه: قال: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَيُّ الذَّنْبِ أَكْبَرُ؟ قَالَ: ((أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدًّا وَهُوَ خَلْقُكَ))، قُلْتُ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: ((أَنْ تَقْتُلَ وَلَدَكَ مِنْ أَجْلِ أَنْ يَطْعَمَ مَعَكَ)) قُلْتُ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: ((أَنْ تُزَانِيَ حَلِيلَةَ جَارِكَ))^(۱). صحیح: أخرجه البخاري (۴۴۷۷)، (۴۷۶۱)، ومسلم (۸۶) من حديث عبد الله بن مسعود رضی الله عنه مرفوعاً. واته: له ئه‌ممه‌یه و مه‌سعوده وه رضی الله عنه فه‌رمویه‌تی: گووتم: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه و آله گه‌وره‌ترینی تاوانه‌کان چیه؟ فه‌رمووی: ((هاوبه‌شێک بۆ خوای گه‌وره‌ بریار بده‌یت له کاتی‌که‌دا ئه‌و تۆی خولقاندوتی))، گووتم: ئه‌ی پاشان چ تاوانی‌کی تر؟ فه‌رمووی: ((من‌داله‌که‌ت بکوژی بۆ ئه‌وه‌ی خواردنت له‌گه‌ڵدا نه‌خوات))، گووتم: ئه‌ی پاشان چ تاوانی‌کی تر؟ فه‌رمووی: ((له‌گه‌ڵ خه‌زانی دراوسێ‌که‌دا زینا بکه‌یت)).

(۱) _ تاوانه‌ گه‌وره‌کان جیاوازن هه‌ندیکیان له هه‌ندیکێ تریان توندترن، ئه‌وسه‌ تاوانه‌ گه‌وره‌یه‌ی که پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه و آله باسی کردووه خوای گه‌وره‌ش له ئایه‌ته‌کانی سوپه‌ته‌ی (الفرقان) دا باسی ده‌کات و، ده‌فه‌رمووی: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا﴾ که سانی‌کن که له‌گه‌ڵ خوادا هه‌چ په‌رستراوی‌کی تر نا‌په‌رستن، هه‌چ که سێ‌کیش نا‌کوژن که خوای گه‌وره‌ کوشتنی ئه‌وی حه‌رام کردووه به‌هه‌ق و په‌وا نه‌بی، وه زینا و داوین پیسی نا‌که‌ن، ئه‌مانه‌ گه‌وره‌ترینی هه‌موو تاوانه‌ گه‌وره‌کانن، وه‌کو ئه‌وه‌ی ئه‌ممه‌یه و مه‌سعود رضی الله عنه ده‌لێت: گوتم: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا، گه‌وره‌ترینی تاوانه‌کان چیه؟ فه‌رمووی: ((هاوبه‌شێک بۆ خوای گه‌وره‌ بریار بده‌یت له‌کاتی‌که‌دا ئه‌و خولقاندوتی))، گوتم: ئه‌ی پاشان چ تاوانی‌کی تر؟ فه‌رمووی: ((من‌داله‌که‌ت بکوژی بۆ ئه‌وه‌ی خواردنت له‌گه‌ڵدا نه‌خوات))، گوتم: ئه‌ی پاشان چ تاوانی‌کی تر؟ فه‌رمووی: ((له‌گه‌ڵ خه‌زانی دراوسێ‌که‌دا زینا بکه‌یت))، زینا حه‌پامه‌و له‌ گه‌وره‌ترینی تاوانه‌ گه‌وره‌کانه‌.

نه وه بو خوای گه وره گوفتاره کانی پیغه مبه ره که ی خوی ﷺ به راست داناو،
 فەرمووی: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا
 يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا (۶۸) يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا (۶۹) إِلَّا
 مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ^(۱) وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
 رَحِيمًا (۷۰)﴾^(۲) [الفرقان: ۶۸-۷۰] واته: وه که سانیکن که له گه ل هیه په رستراوینکی
 نر خوادا ناپه رستن ﴿النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ﴾ هیه که سی ناکوژن که خوا کوشتنی نه وی
 یاساغ (حرام) کردوه به هه ق وړه و نه بی وه زیناو داوین پیسی ناکه ن وه هه ر که س
 نه و تاوانانه بکات (که باسکراون) تووشی توله که ی دیت سزای بو چه ند باره
 ده کرتنه وه له پوژنی قیامه تدا وه بی برانه وه و به بی پیزو به پیسوایی له دوزه خدا
 ده مینیتنه وه بیجگه له که سی ته و به ی کربیی و باوه پی هینابی کارو کرده وه ی
 چاکیشی کرد بیت نا نه وانه خوا خراپه و تاوانه کانیان ده گوپیت بو چاکه وه خوا
 هه میسه لیبورده ی به به زه ییه .

(۱) _ ﴿فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ﴾ مانای نه وه یه خوای گه وره له کارو
 کرده وه ی چاکه دا به کاریان دینیت و، به وه ش له جیگای هه ره خراپه یه کیان تاعه ت و
 گوپرایه لیه کیان بو داده نیت. هه روه ها گو تراوه مانا که ی نه وه یه که نه گه ر به رامبه ر به و
 کارو کرده وه خراپانه ی که نه نجامیان داوه نه گه ر ته و به یه کی راست و دروست بکه ن
 نه و ده گو پد ریت بو تاعه ت و گوپرایه لئی.

(۲) _ لی رده دا مه به سستی شیخوئیسلام _ په حمه تی خوا لی بیت _ نه وه یه که
 مانای ﴿وَالْأُمُرُ﴾ په یوه ندی به (المحوبات) هوه واته: شته خو شویستراو و به لاه
 په سهند بوه کانه وه هیه که خوای گه وره ده یه ویت و فره مانی پیده کات، هه روه ها
 په یوه ندی به (المکروهات و المبعوضات) هوه واته: شته قیزه ون و پق لیبووه کانه وه
 هیه که خوای گه وره قه ده غه ی ده کات و پیگری لی ده کات، برپوانه: الشیخ الدكتور
 خالد المصلح، شرح الفرقان بین اولیاء الرحمن و اولیاء الشیطان. وه رگتیر.

وه خوای گه وره فه رمانی داوه به دادپه روه ری و چاکه کاری و یارمه تی دان و به خشنده بی به خزمان، وه پئگزی له گوناوه تاوان و ده ست دریژی ده کات^(۱)، وه مه والید اوه به وه ی که ته قواکارانی خوش ده ویت، چاکه کارو چاکه خوازانی خوش ده ویت، دادپه روه رو مافپه روه رانی خوش ده ویت، ته و به کارانی خوش ده ویت، پاکانی خوش ده ویت^(۲)، که سانیکی خوش ده ویت که به یه ک پیز له پئی خوا دا ده جه نگی وه کۆشکیکی قایمی چه سپیون^(۳).

(۱) _ خوای گه وره ده فه رموی: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ [الفرقان: ۶۸] واته: مه روه ها نه وانه ی هیچ جو ره خوا به کی تر له گه ل خوای گه وره دا ناپه رستن، نه م نایه ته گه وره ترین قه ده غه کراوه کانی تیدایه، ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ﴾ [النحل: ۹]. واته: به راستی خوا فه رمان ده دات به چاکه کاری و دادپه روه ری، نه مه ش گه وره ترین یی فه رمان پئکراوه کانی تیدایه.

(۲) _ نه مانه له سیفاته کانی خوای گه وره ن، که ئیمانداران و، دادپه روه ران و مافپه روه ران و، ته قواکارن و، پاکان و، ته و به کارانی خوش ده ویت به خوش ویستنیکی تاییه ت، وه رقیشی له کافران و دوو پووان ده بیته وه، که وا بوو خوای گه وره خوشی ده ویت، رقی لی بوونه وه و توپه بوون هه موو نه مانه سیفات گه لیکن که لایق و شایسته ن به خوای گه وره وه، وه کو سیفاتی مه خلوقات نین.

(۳) _ خوای گه وره ده فه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانَتْهُمْ بُنْيَانٌ مَّرْصُوعٌ﴾ [الصف: ۴] واته: به راستی خوا که سانیکی خوش ده ویت که به یه ک پیز ده جه نگی له پئی خوا دا نه لیت کۆشکیکی قایمی چه سپیون. نه و که سانه ی خوش ده ویت که له پینا و به رزکردنه وه ی وشه ی (توحید دا) دا ده جه نگی و، نه فسی خویان له پیناوی خوا دا ده به خشن، نه مانه خوای گه وره خوشی دوین به خوش ویستنیکی تاییه ت، نه م نایه ته فه زل و گه وره یی جیهاد به دهر ده خات.

خوای گه وره رقی ده بیته وه له و شتانه ی که قه ده غه ی کردوون^(۱)، وه کو نه وه ی له سوپه تی (الإسراء) دا هاتووه: ﴿كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا﴾^(۲) [الإسراء: ۳۸] واته: هه مو نه وه ی باسکرا خراپه کانی لای په روهر دگارت نا به جی و بیژد او ه.

(۱) _ شیخولنیسلام _ په حمه تی خوا لی بیت _ که کاتی ده لیت: (خوای گه وره فرمانی داوه به دادپه روهری و چاکه کاری...) پاشان ده لیت: (خوای گه وره رقی ده بیته وه له و شتانه ی که قه ده غه ی کردوون...) مه به سستی نه وه یه که ویستی شهرعی نه مری دینی په یوه ندی به و شتانه وه هه یه که خوای گه وره خوشی ده ویت، به لام خواستی قه ده ری خه لقی که ونی هیچ په یوه ندیه کی به خوشویستنه وه نییه، چونکه قه ده ره و خوای گه وره خواستی هه ر شتیک بکات ده بیت نه گه رچی خوشی بویت یان خوشی نه ویت، پروانه: الشيخ الدكتور خالد المصلح، شرح الفرقان بين اولياء الرحمن و اولياء الشيطان. وهر گیتی.

(۲) _ خوای گه وره ده فهرموئ: ﴿لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعَدَ مَذْمُومًا مَخْذُولًا﴾ (۲۲) وَضَى رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَوْفَ وَلَا تَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا (۲۳) وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبُّ ارْحَمُهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا (۲۴) رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ غَفُورًا (۲۵) وَآتِ ذَا الْقُرْبَى حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا (۲۶) إِنْ الْمُبْذِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا (۲۷) وَإِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمْ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهُمْ فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَيْسُورًا (۲۸) لَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَى عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعَدَ مَلُومًا مَحْسُورًا (۲۹) إِنْ رَبُّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا (۳۰) وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةً إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنْ قَتَلْتُمْ كَانُوا خِطْئًا كَبِيرًا (۳۱)

وَلَا تَقْرَبُوا الرِّبَا إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا (۳۲) وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ
وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلَاهُ سُلْطَانًا فَلَا يَسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مُنْصَوِّرًا (۳۳) وَلَا تَقْرَبُوا
مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا (۳۴)
وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزَنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا (۳۵) وَلَا تَقْفُ مَا
لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا (۳۶) وَلَا تَمْشِ فِي
الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا (۳۷) كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ
مَكْزُومًا (۳۸) ذَلِكَ يُمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ
مَلُومًا مَذْخُورًا (الإسراء: ۲۹-۳۸) واته: (نهی ناده می) له گه‌ل خوادا په‌رستراویکی تر
مه‌په‌رسته نه‌گینا ده‌بیته لومه‌کراوی یارمه‌تی نه‌دراو وه په‌روه‌ردگارت بریاری داوه که
هیچ شتی نه‌په‌رستن بیجگه له نه‌و وه له گه‌ل دایک و باوکتان چاکه بکه‌ن، نه‌گه‌ر
به‌کیکیان (باوکت و دایکت) یان هر دوکیان لای تو پیر بوون قسه‌ی ناخوشیان پی
مه‌لی ته‌نانه‌ت توفیش وه تییان مه‌خوپه‌و پییانداهمه‌شاخی (به‌لکو) ووته‌ی نه‌رم و
شیرینیان (له‌گه‌لدا) به‌کار بیته ﴿وَإِخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ﴾ بالی خو به‌که‌م زانییان بو
رابخه له‌به‌ر به‌زه‌یی و میهره‌بانیت پییان بلی نه‌ی په‌روه‌ردگارم په‌حمیان پییکه هر
چونی نه‌وان منیان په‌روه‌رده‌کرد به‌مندالی په‌روه‌ردگارتان چاک ده‌زانی به‌هرچی له
دل و ده‌رونتاندا هیه نه‌گه‌ر نثوه چاک بن و نیازی چاکه‌تان ببی نه‌وا بیگومان نه‌و
(خوا) لیبوره‌یه بو ته‌وبه کاران وه‌مائی خزمانت بده (ه‌روه‌ها مائی) ه‌زار و
پیشوارانیش زیاده‌پزیش مه‌که به‌راستی زیاده په‌وان دوست و برای شه‌بتان
شه‌بتانیش به‌رانبه‌ر (نازو نیعمه‌ته‌کانی) په‌روه‌ردگاری ه‌میشه سپله‌یه وه نه‌گه‌ر
به‌دوت وه‌رگنپا له‌وانه (له‌به‌ر نه‌داری) چاوه‌پوانی به‌خشش و پوزیه‌ک بویت له‌لایه‌ن

په روږدگارته وه نه وه قسه ی جوان و نه رمیان له گه لدا بکه، وه ده ست مه که کون
 به گردندا و کراوه به پرده لاشی مه که به ته وای تا نه بیته که سیکي لومه کراوی هیچ به
 به سته وه نه ماو به پاستی په روږدگارت پښو و پښی فراوان ده کات بو هر که سیک که
 به یوئ و نه نگي ده کات بو هر که سی بیوئ به پاستی نه وه همیشه ناگاو بینایه به
 به بنده کانی وه پوله کانتان مه کوژن له ترسی هه ژاری و بیته وایی نیمه پښی نه وانیس و
 نیمه ش ده دین به پاستی کوشتنی نه وانه هه له و تاوانیکي گه ورده یه وه نژیکي زیناش
 مه که ونه وه به پاستی نه وه کرده وه یه کی ژور ناشرین و پښه یه کی پیس و خراپه وه
 که سیک مه کوژن که خوا کوشتنی نه وی حه پام کرده مه گه به (هویه کی) پاست و په و
 جا هر که سیک به ناهق و سته م لیکراوی کوژا نه وه ده سه لاتمان داوه
 به خاوه نه کی (به سه ر بکوژه که دا) جا با خاوه نه کی زیاده پوی نه کات له
 توله سه ندندا چونکه به پاستی نه و (خاوه نه) یارمه تیدراوه وه نژیکي مالی هه تیو
 مه که ونه وه مه گه به چاکترین شیوه (که بریتیه له پاراستن و به رهمه مینانی)، هه تا
 (هه تیوه که) ده گاته که مالی ژیری و لیژانی، وه فا بکه نه به به لاین و په یمانه کانتان به
 پاستی (خاوه نه) به لاین و په یمان پرسیار لیکراون وه کاتی که پیوانه ده که نه (بو
 خه لکی) به پښ و پښکی پیوانه بکه نه و کیشانه ش بکه نه به ته رازووی پاست نه مه (بو
 نیمه) چاکتره و نا کامیشی باشتره وه شوین شتی مه که وه که زانیاریت ده رباره ی نییه
 به پاستی گوئ و چاو و دل هه موو نه وانه (خاوه نیان) پرسیار لیکراوه، وه مه پو به
 زه ویدا به که شخه و شانازییه وه (چونکه) به پاستی تو نه ده توانی زه وی کون که یت وه
 نه ده گه یته شاخه کان له دريژیدا هه موو نه وه ی باسکرا خراپه کانی لای په روږدگارت
 نابجی و بیزاروه نه وه (ی که باسکرا) هه ندیکه له و دانایی و حکمه ته ی که
 په روږدگارت نیگای کرده وه بوئ وه هیچ په رستراویکی تر له گه ل خوادا مه په رسته

نه گینا فربى ده بریخته ناو دوزده خوره به لومه کراوى و دوور خراوه یی له به زه یی خوا.
 له م نایه تانه دا خواى گه وړه باسى هیندى شتى کردووه، وه کو پښگری کردن له
 کوشتنى مندا لان و، پښگری کردن له خواردنى مالى هه تیو و، پښگری کردن له
 وه فانه کردن به هه قى خه لکى و، کوتاشى پښه تاناوه به قه ده غه کردنى شیرک و
 هاوه لپه رستى. نایه تانه کانی به قه ده غه کردنى شیرک و هاوه لپه رستى ده ست
 پښکړووه، به قه ده غه کردنى شیرک و هاوه لپه رستیش کوتایى پښه تاناوه، نه م نایه تانه
 وه کو سى نایه ته که ی کوتایى سوږه تی (الأنعام) ه که به قه ده غه کردنى شیرک و
 هاوه لپه رستى ده ست پښکړووه، به قه ده غه کردنى شیرک و هاوه لپه رستیش کوتایى
 پښه تاناوه. پاشان ده فرموى: واته: هه موو نه وانه ی که خواى گه وړه له و نایه تانه دا
 باسیکړوون هه پامن، چونکه خواى گه وړه رقى له هه پام کراوه کانه ورقى له
 قه ده غه کراوه کانه، قه ده غه ی کردوون چونکه رقى لیانیه، به لام تاعه و
 گونډاپه لپه کانی خوش ده ویت بویه فرمانى پښکړوون.

وه خوی گوره پیگری له شیرک و هاوه لپهرستی کردوه، پیگری له سهرپیچی کردن و به گوینه کردنی دایک و باب کردوه، فرمانیداوه به به جیهینانی مافه کانی خزمان، پیگری له به فیروندان و دهست گرتنه وه کردوه، پیگری له وه کردوه که نهونده دهست نوقا و بیت و کرد بیت به کوت به گردندا، وه نهوندهش دهستی کراوه به په لاش نه بیت به ته واوی^(۱)، وه پیگری کردوه له کوشتنی نه فس به بی مزیه کی راست و پهوا، وه پیگری کردوه له زینا و داوین پیسی، وه پیگری کردوه له نزیك برونه وه له مالی هه تیو مه گر به چاکه، تاوه کو ده فرموی: ﴿كُلْ ذَلِكَ كَانَ سِبْطُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا﴾^(۲) [الإسراء: ۳۸] هه مو نه وهی باسکرا خراپه کانی لای په روه دگارت نا به جی و بیزاراوه، وه خوی گوره هزی به خراپه نییه، پازی نابیت به کوفر بۆ بهنده کانی^(۳).

(۱) _ واته خوی گوره پیگری له دهست قوچاوی کردوه، پیگری له به فیروندان کردوه، فرمانی داوه به مام ناوهندی، نیوهنجیتی له خه رج کردندا به جوریک موسلمانن له نیوانی هه ردوکیاندا بیت.

(۲) _ نه مه به لگه یه له سهر گوفتاری شیخولئیسلام _ په حمه تی خوا لی بیت _ که ده لیت: نه وهی خوی گوره قه دهغه ی کردوه رقی لیده بیته وه.

(۳) _ خوی گوره رقی له خراپه و خراپه کارییه، پازی نابی به کوفر بۆ بهنده کانی، هه مو نه وهی که خوی گوره قه دهغه ی کردون رقی لیانه و پییان پازی نییه، وه هه مو نه وهش که فرمانی داوه به نه جامدانی خوشی ده ویت و پی پازییه، چونکه ده فرموی: ﴿وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ﴾ [الزمر: ۷] واته نه گر پیبازی سوپاس گزاری بگرته بهر به و کاره تان پازی ده بیت.

هاندان بۆ تهوبه کردن و داوای لیخوشبوون

به نده فهرمانی پیدراوه به به رده وامی تهوبه بکات و بۆ لای خوای گه رده بگه پیتته وه، له م باره وه خوای گه رده ده فره مویت: ﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾^(۱) [النور: ۳۱] واته: مه مووتان تهوبه بکه ن و بگه پیتته وه بۆ لای خوا ئه ی ئیمانداره کان تا پزگارو سه رکه وتوو بن.

وه له فره مووده ی سه حیدا هاتوه پیتته مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فره موویه تی: عن النبي أنه قال: ((أَيُّهَا النَّاسُ تَوُوبُوا إِلَى رَبِّكُمْ، فَإِلَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ فِي الْيَوْمِ أَكْثَرَ مِنْ سَبْعِينَ مَرَّةً))^(۲) أخرجه البخاري (۶۳۰۷)، من حديث أبي هريرة رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مرفوعاً. واته: پیتته مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فره موویه تی: ((ئه ی خه لکینه تهوبه بکه ن و بۆ لای په روه ردگارتان بگه پیتته وه، سویند به ر زاته ی نه فسی منی به ده سته پۆژانه له حه فتا جار زیاتر (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ) ده لیمه وه. واته: (داوای لیخوشبوون له خوا ده که م و ده گه پیتته وه بۆ لای).

(۱) _ به ئی، خوای گه رده فره مانای داوه به تهوبه کردن که بریتیه له گه پانه وه بۆ تاعهت و گوێپایه لی، گه پانه وه له گوناوه تاوانه وه بۆ تاعهت و گوێپایه لی، ئا نه مه ی تهوبه، چونکه له زمانی عه ره بیدا مانای تهوبه: بریتیه له گه پانه وه و په شیمان بوونه وه، که وا بوو په شیمان بوونه وه مانای تهوبه ده به خشیت که بریتیه له گه پانه وه بۆ لای خوای گه رده، ئیتر تاوانبارو یاخیوو با له په حمهت و به زهیی خوای گه رده نا ئومید نه بیت، با تهوبه بکات و له په حمهت و به زهیی خوای گه رده نا ئومید نه بیت، یان تاوانه کانی خۆی به زۆر دابنیت و، ئیتر نا ئومید بیت، با وانه زانیت خوای گه رده لیتی خوش نابیت، چونکه نه مه له خودی تاوانه کهش توندتره، تهوبه کردن داواکراوه، له توانادایه، ئاسانه، سانابه، لای خوای گه رده قبول کراوه نه گه ر مه رجه کانی به دی هات بن، نه مه ش به دنیایی له په حمه ته دوانه هاتوه کانی خوای گه رده یه بۆ به نده کانی خۆی.

(۲) _ پیتته مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له گه ل ته وایی گوێپایه لی که یدا وه له گه ل که مالی به ندایه تیه که یدا بۆ خوای گه رده سه ره پای نه وه ش سه بارهت به مهر که مته رخمه ک

داوای لیخوشبوونی له خوای گه وره ده کرد، چونکه له توانای هیچ به کیځدا نییه به ته وای مافی خوای گه وره به جیبینیت، مافی خوا زور گه وره یه، به لام خوای گه وره ده بورت، نه گینا له توانای هیچ به کیځدا نییه مافه کانی خوای گه وره به ته وای به جیبینیت، پیغه مبه ری خوا ﷺ له فهرمووده یه کی تردا ده فهرموئ: ((لَا أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ)) واته: ((ناتوانم ستایشی تو بزمیرم تو به و جوړه ی که خوت ستایشی خوت کردوه)) که و ابو له توانای هیچ به کیځدا نییه مافه کانی خوای گه وره به جیبینیت، ته نانه ت پیغه مبه ری خوا ﷺ له گه ل که مال و ته و اویتي به ندایه تیه که یدا داوای لیخوش بوون له خوای گه وره ده کات و بو لای نه و ده گه پرت ه و، خوای گه و ه ش فهرمانی نه و شته ی پی کردوه، چونکه ده فهرموئ: ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ﴾ [النصر: ۳] ئیتر په روه ردگارت به پاک رابگره به هوئ ستایشیه وه و داوای لیبور دنی لیبکه. هه روه ها ده فهرموئ: ﴿وَاسْتَغْفِرِ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ [النساء: ۱۰۶] واته: داوای لیخوشبوون له خوا بکه به راستی خوا لیخوشبووی به به زه ییه، داوای لیخوش بوون و ته و به کردن داواکراون و جه ختیشیان له سر کراوه ته وه بو به نده کان، ته نها به تاوانه کانه وه تایبه ت نه کراون، به که سانی تاوانبار به لکو که مته رخه میش پیویستی به داوای لیخوشبوون و ته و به کردن هه یه، که مته رخه می به رامبه ر به به جیهینانی مافه کانی خوا پیویستی به داوای لیخوشبوون و ته و به کردن هه یه.

هه روه ها (مسلم) له سه ححه كه دا هيناويه تي پيغه مبهري خوا ﷺ ده فرمودي: ((إِنَّهُ لَيَعَانُ عَلَى قُلِّي وَإِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ مِائَةً مَرَّةً))^(۱) صحيح: أخرجه مسلم (۲۷۰۲)، من حديث الأغر المزني رضي الله عنه مرفوعاً. واته پيغه مبهري خوا ﷺ ده فرمودي: ((تارمايي ديت به سهر دلمداو بيرم ده چيت، وه من له پوژيكداسه دجار داواي ليخوشبون له خواي گه وړه ده كه م)).

هه روه ها له فرموده يه كي تر دا له ابن عمر هه ده لي: كنا نعد لرسول الله ﷺ في المجلس الواحد يقول: ((رَبِّ اغْفِرْ لِي وَتُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ)) مائة مرة، أو قال أكثر من مائة مرة^(۲) صحيح: أخرجه أبو داود (۱۵۱۶)، والترمذي (۳۴۳۴)، وابن ماجه (۳۸۱۴)، وأحمد (۲/۲۱ و ۶۷)، من حديث ابن عمر رضي الله عنه مرفوعاً.

(۱) _ ﴿لَيْعَانُ﴾ واته هينديك سه رقال بوون و بيتاگا بووني بو دروست ده بوو چونكه نه ویش مړوځه ﷺ به دلتيایي سه رقالی و كه ميک بيتاگایي بو دروست ده بوو، بویه زیاتر له سه د جار داواي ليخوشبون له خواي گه وړه ده كړدو بو لای ده گه پايه وه، نه مه يه كيک بوو له هوکاره كانی ئیستیغفار كړدن پيغه مبهري خوا ﷺ، به واتايه كي تر چنه د ساتيكي به سه ردا تيپه پ ده بوو له زيکرو ياد كړنه وه ي خواي گه وړه بيتاگا ده بوو بویه پيويستی به ئیستیغفار كړدن هه بوو. نه گه نه مه بارو حالي پيغه مبهري خوابيت ﷺ نه ي پيويسته بارو حالي كه سانی تري وه كو ئيمه چون بيت؟

(۲) _ له يه كه مه جليسا سه د جار يان زياتر، نه كه به دريژايي پوژ، نه خيتر، به لكو ته نها له يه كه مه جليسا، پيغه مبهري خوا ﷺ به رده وام ئیستیغفار و داواي ليخوش بووني له خواي گه وړه ده كړدو بو لای ده گه پايه وه، ئيتر ئيمه ي تاوانبار پيويسته چون بين؟ هه موو نه مانه به رپه رچدانه وه يه بو نه و كه سانه ي خويان به ژور ته واو داده نين و، ده ليتن: ئيمه نه ولياو دوستانى خواين له كاتيكداسه كوفرو شيرك و گونا ه و تاوان نه نجام ده دن و، ده شلتن: ئيمه نه ولياو دوستانى خواي گه وړه ين، ده ليتن: ئيمه تايبه تي تايبه تانين و گوي به هيچ شتيك ناده ين، هيچ شتيك زيانمان پي ناگه يه نيت، چونكه دوستانى خواين، نه مه وه لاهه بو نه و جوړه كه سانه.

واته له ئیبن و عومره وه دهیفه رموو: له یهك مه جلیسدا بۆ پیغه مبهری خوا
 پیغه سه د جار، یا فه رموی زیاتر له سه د جار نه م زیكره ی كه دهیفه رموو:
 ((په روه ردگارا لیم خوښ به و گه پانه وه م لی وه ربگره مه رتوی ته وبه وه رگری
 مبه ره بان)) ده ژمارد.

خوای گه وړه فرمانیداوه به به نده کانی که کرده وه چاکه کان به ئیستیغفار و
 داوای لیخو شبوون کوتایی پیبتین^(۱)

(۱) _ خوای گه وړه ده فه رموی: ﴿وَالَّذِينَ يُتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَجْحَمٍ
 رَّاجِعُونَ﴾ (۶۰) أُولَٰئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ﴿۶۱﴾ [المؤمنون: ۶۰-۶۱] واته: وه نه و
 كه سانه ی كه ده یبه خشن (له زهكات و خیر ده بی) بیبه خشن له كاتیكا دلیان ده ترسی
 (ده له رزی) له بهر نه وه ی دلیان بۆ لای په روه ردگاریان ده گه پینه وه نا نه وانه (كه خاوه نی
 نه و سیفاتانه بوون باسکران) په له ده كه ن له نه نجامدانی چاکه كاندا ﴿وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ﴾ وه
 نه وان بۆ چاکه كردن له پیشن. نه وان کرده وه چاکه گه وړه كان نه نجام ده دن سه ره پای
 نه وه ش ده ترسین وهر نه گریت، چونكه ده ترسین له کرده وه کانیاندا كه لیبتك یان كه م و
 كرنیه كه ه بیت، بویه خو یان به ته واو و کامل دانانین و، به نه فسی خوشیاندا ه لئاده ن،
 به لكو له خوای گه وړه ده ترسین، به لام خوای گه وړه به زه بی به به نده کانی خویدا
 هاتنه وه ئیستیغفارو داوای لیخو شبوون و گه پانه وه ی بۆ داناون كه له پاش په رسته كان
 نه نجامی بده ن، كه وا بوو له پاش گونا ه و تاوان و خراپه کاری به دلیاتر پیویسته
 (استغفار) كردن نه نجام بدریت، كه سانیک كه م ته رخه می ده نوین و، كه سانیک دیكه ش
 گونا ه و تاوان نه نجام ده دن، خوای گه وړه بۆ مه ردوولا ئیستیغفارو ته وبه و داوای
 لیخو شبوونی بۆ داناون، نه وان له بهر كه م ته رخه میه كه یان و نه مانیش له بهر گونا ه و
 تاوانه کانیان، نه مه ش به پاستی نه و په پی به زه بی هاتنه وه ی خوای گه وړه به به نده کانیاندا،
 نه مه ش دیسان به په رچه دانه وه یه بۆ نه و جوړه كه سانه ی كه له و برپویه دان گوايه چیت
 پیویستیان به عیبادات و په رستن نه ماوه چونكه نه ولیاو دوستن و به خوای گه وړه
 گیشتون و ناسیویانه و چیت پیویستیان به عیبادات و په رستن نه ماوه.

نه وه بوو پښه مېری خوا صَلِّهِ هر کات سلاوی نویژه که ی بداییه وه سنجار (سَنَجَر) الله ی ده کړیو، ده یفه رموی: ((سُبْحَةُ أَتَتْ سَلَامًا، وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ))^(۱) صحیح: أخرجه مسلم (۵۹۱)، من حدیث ثوبان رَضِيَ مرفوعاً. واته: ((خوبی تر سه لامی و، ناشتی و سه لامه تیش له تودیه، پاکی و بیگه ردی بو تویه نه ی خاودن شکو پښ)).

وه خوی گه ورده ده رموی: ﴿وَتُسْتَغْفِرُكَ بِالْأَسْحَارِ﴾ [آل عمران: ۱۷] واته: وه نه وانه ی که داوی لیخوشبون ده که ن له پیش به یانیا نندا. لیره دا خوی گه ورده فرمانی پښاون شه ونویژ بکه ن و، له کاتی به رده به یانیشدا داوی لیخوشبون بکه ن^(۲).

(۱) _ نه مه به لگه یه بو نه وه ی که کرده وه چاکه کان به نیستیغفارو داوی لیخوشبون کوتایان پی ده منیریت، پښه دچیت که سی واهه بیت بلیت: نه وان نویژان کړیوود نایا نه وان خراپه یان نه نجام داود تا نیستیغفارو داوی لیخوشبون بکه ن؟ نیمه ش ده لیتن: نه خیر، مه رج نییه ته نها بو خراپه کاری نیستیغفارو داوی لیخوشبون بکړیت، به لکو له نویژه که دا له په رسته کانیاندا که م و کورتیه کیان ه به بویه پښوېسته نیستیغفار بکه ن.

(۲) _ خوی گه ورده فرمانی پښاون شه ونویژ بکه ن، له کاتی به رده به یانیشدا به نیستیغفارو داوی لیخوشبون کوتایی پښیتن، نه گه رچی نه وه نده نییه له عیبادهت و په رستن بونه ته وه، نه وان نیستیغفارو داوی لیخوشبون ده که ن سه بارهت به و که م و کورتیا نه ی که له وانه یه بزیان دروست بیت.

مهروه ما خوی گه وره سورپه تی (المزل) - که سورپه تی شه ونویژه - به وه
کوتایی پیتهیناوه که ده فهرموی: ﴿وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾^(۱) [المزل: ۲۰]
واته: وه داوای لیخوشبوون بکه ن له خوا به پاستی خوا لیخوشبویه کی میهره بانه.

(۱) - خوی گه وره ده فهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُ (۱) قُمْ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا (۲)﴾ [المزل:
۲-۱] واته: ئه ی ئه و که سه ی که خوت داپوشیوه شه وه سه ته (شه ونویژ بکه) مه گه ر
که میکی نه بیئت، سه ره تا خوی گه وره فه مانی دایه پیغه مبه ره که ی ﷺ به شی هه ره
زوری شه وه سه تیئت بو شه ونویژ، ئه وه بو پیغه مبه ری خوا ﷺ هه ستا شه ونویژی
کرد تا وه کو هه ردو پییه کانی قلیشان به هو ی دریزی وه ستانه وه، ئه وه ش بو
گوپرا په لپی په روه ردگار ه که ی بوو، پاشان خوی گه وره له کوتایی سورپه ته که دا شه و
نویژ سووک ده کاته وه و، ده فهرموی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثِي اللَّيْلِ وَنُصْفَهُ
وَأَنَّكَ وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَنْ لَّنْ نُحْصِيَهُ فَنَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا
مَا نَزَّلَ مِنَ الْقُرْآنِ﴾ [المزل: ۲.۲] واته: بیگومان په روه ردگاری تو ده زانی (ئه ی
موحه ممه د ﷺ) که تو هه لده سیت (بو شه ونویژ) نه ختیک که متر له دوو به ش له سی
به شی شه و نیوه ی یاسی یه کی وه ده سه ته یه که له وانه ی که له گه لتان وه خوا ئه ندازه ی
شه و و پوژ دیاری ده کات (خوا) زانی که ئیوه ناتوانن ئه ندازه ی شه و نویژ رابگرن له به ر
ئه وه لیلتان خوشبوو ده ی ئه وه نده ی بو تان ئاسانه له قورپان ده وری بکه نه وه، واته:
له شه و نویژدا، پاشان ده فهرموی: ﴿عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضًى﴾ [المزل: ۲.۲] واته:
(خوا) ده زانی که له مه ولا که سانیکتان نه خوش ده بیئت، چونکه خه لکی خاوه ن عوزو
به مانن زور به لایانه وه قورپس ده بیئت که هه موو شه وه که شه و نویژ بکه ن، پاشان
ده فهرموی:

﴿وَأَخْرُوجُ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ﴾ [المزمل: ۱۰۲] واته: وه که سانبکی
ترتان که ده پون به زه ویدا، سه فهر ده کهن به و شوین پونزی خوادا ده که پین، بر
بازرگانی کردن سه فهر ده کهن، بویه هه ستانی درین شیوه بیان بو شه و نویژ به لاره
قورس ده بیت، بویه خوی گه وره له سه ری سووک کردنه وه، هه روه ها خوی گه وره له
هه مان نایه تدا ده فهرموی: ﴿وَأَخْرُوجُ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ [المزمل: ۱۰۲] وه می تری
واتان ده بن که ده جه ننگن له پی خوادا، چونکه جیهاد کردن پیوستی به
سووکردنه وه یه، پاشان خوی گه وره ده فهرموی: ﴿فَأَقْرُؤُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَأَتُوا الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ يَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا
وَأَعْظَمَ أَجْرًا﴾ [المزمل: ۱۰۲] واته: نینجا بخویننه وه له قورپان نه وهنده ی که بۆتان ناسانه
﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ وه نویژ بکهن و زه کات بدهن وه قهرز بدهن به خوا
به قهرزیک چاک هر چاکه یه ک پیش بخه ن بۆ خۆتان لای خوا دهستان ده که ویت
نه وه ی لای خوا چاکترو گه وره تره له پووی پاداشته وه، نینجا له کوتایی نایه ته که شدا
ده فهرموی: ﴿وَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ واته: وه داوای لیخوشبون بکهن له
خوا به راستی خوا لیخوشبویه کی میهره بانه. واته: خوی گه وره به بهنده کانی
ده فهرموی: پاش نه و کرده وه چاکانه ی که نه نجامی ده دهن نیستیغفارو داوای
لیخوشبون له خوی گه وره بکهن.

مهروده ها خوای گه ورده ده فیه رموی: ﴿فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوا كَمَا هَدَاكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الضَّالِّينَ (۱۹۸) ثُمَّ أَفِضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۱۹۹)﴾^(۱) [البقرة: ۱۹۸-۱۹۹].

(۱) _ مهروده ها خوای گه ورده له حه جیشدا فه رمانی داوه به ئیستیغفارو داوای لیخوشبون له گه ل به جیهینانی ریو په سمه کانی حه جدا، وهستان له عه په فیه و، مانه وه له موزده لیفه، ﴿فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ﴾ ئینجا کاتیک گه پانه وه له عه ره فات، پاش به جیهینانی وه ستانه که له عه په فیه، له پوژئی نویه مدا، گه پانه وه بۆ کوی؟ بۆ موزده لیفه ﴿فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ﴾ ناوی خوا بینن له لای (مشعر الحرام) دا، موزده لیفه، (مشعر الحرام) بریتیه له موزده لیفه، وه گوتراویشه: بریتیه له و چپایه ی که له موزده لیفه دایه، ناوی خوای گه ورده بینن به نویژی مه غریب و عیشا له کاتی گه شتندا، وه به نووستن و مانه وه ش، چونکه مانه وه له موزده لیفه عیبادهت و په رستنه و ریو په سمیکیشه له ریو په سمه کانی حه ج، پاشان نویژ کردنی به یانی تیایدا، پاشان دوعا و نزا کردنی پاش نویژی به یانیش، هر مه موو نه مانه زیکرو ناوی خوا هیئانه له موزده لیفه دا، ﴿ثُمَّ أَفِضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ﴾ له پاشان بگه پینه وه له و شوینه ی خه لکی لئی ده گه پینه وه، گوتراوه: واته له موزده لیفه وه بۆ مینا بچن، ده شکوتریت: واته بگه پینه وه له عه ره فات له و شوینه ی که خه لکی پیشت لئی گه پاونه ته وه وه کو ئیبراهیم _ علیه السلام _، چونکه قوپه یشیه کان له موزده لیفه ده وهستان و، بۆ عه ره فات نه ده چون و، ده یانگوت: له پاستیدا ته نها (الآفاقین) _

واته نه وانه ی خه لکی نیشته جیی دهره وه ی نهو میقاتانه که بۆ ئیحرام بهستن دیاری
 کراون بۆ عه ره فات ده چن، نه م شته قوره یش له حه جدا دایهینا بوو، نه م ش
 پیچه وانه ی نایینی ئیبراهیمه، ﴿تَمَّ الْفَضْلُ مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ﴾ واته: له عه ره فات
 بکه پینه وه، گوتراوه: مه به ست به وشه ی ﴿النَّاسُ﴾ ناده مه، وه گوتراویشه: ئیبراهیم
 علیه السلام، ئیتر که راندنیه وه بۆ وه ستان له عه ره فه که نایینی پیغه مبه رانی
 پیشتره، ﴿وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ پاش به جیهینانی نهو کرده وه پیرلزانه،
 وه ستان له عه ره فات، مانه وه له موزده لیه (استغفر الله) بکه ن، داوای لیخوشبوون له
 خوای گوره بکه ن پاش به جیهینانی په رسته کان چونکه له وانه یه له په رسته که دا
 که لینیك هه بیئت، که م و کورتیه ک هه بیئت، پیویستی به ئیستیغفار بیئت بۆ نه وه ی پر
 بکریته وه و شوینی نهو که م و کورتیانه بکریته وه.

ههروه ما خواى گه وره كاتى پىغه مبهرى خوا ﷺ بۆ غه زاي ته بووك چوو كه
 كوتاهه ميني غه زاكاني بوو نه م نايه تانه ي دابه زاند: ﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ
 وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ
 فِي هَذِهِ سَاعَةٍ إِنَّ اللَّهَ يَكُونُ رَؤُوفًا رَّحِيمًا﴾ (۱۱۷) وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا
 رَحَبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ
 فَخُورٌ شَتَّابٌ الرَّحِيمُ (۱۱۸) ﴿^(۱)﴾ [التوبة: ۱۱۷-۱۱۸] واته: بيگومان خوا ته وبه ي وه رگرت
 له پىغه مبه ر ﷺ و نه و كوچهر و يارى ده ده رانه ي كه شويى (پىغه مبه ر ﷺ) كه وتن
 له كاني سه ختى و ناره حه تيدا پاش نه وه ي نزيك بوو دلى كومه ليكيان له هه ق لا بدات
 پاشان خوا ته وبه ي لى وه رگرتن به راستى خوا له كه ليان دلسوزو ميه ره بانه ههروه ما
 (خوا ته وبه ي وه رگرت) له و سى كه سه ش كه دواخران (خوا ده رياره يان بريارى
 نه دابو) هه تا نه و كاته ي لييان ته سك بوويه وه زهوى به و فراوانييه كه هه يه تي و بيزار
 بوون له گياني خو شيان و زانيان هيج په ناگه يه ك نيبه له (سزاي) خوا مه گه ر په نايي
 خوى پاشان په شيماني ليوه رگرتن (به دابه زاندني چه ند نايه تيک) بۆ نه وه ي ته وبه
 بكن به راستى خوا هه ميشه ته وبه وه رگري ميه ره بانه .

(۱) _ هه وال به پىغه مبهرى خوا ﷺ گه يشت كه وا پۆمه كان به نيازي غه زاي
 مه دبنه ي پيرۆزن، پىغه مبهرى خوا ﷺ خوى ناماده كردو، فه رمانيشيدايه هاوه لاني
 ناماده بن بۆ ده رچوون، نه و كاته هاوين بوو، زۆر گه رما بوو، ماوه ي نيوان ته بووك و
 مه دبنه ي پيرۆز دور بوو، كاتي پيگه يني به روبوم بوو، خه لكيش به گه يني
 به روبومه كان دلخوش بوون، خواى گه وره به م غه زايه تاقى كرده وه بۆ نه وه ي
 نيماندري پاستگو و دوو پوو له يه ك جيا بنه وه، خواى گه وره له كوتاييه كاني ژياني
 پىغه مبهرى خوا دا ﷺ به م غه زايه تاقى كرده وه كه كوتاهه ميني نه و غه زايه نه بوون

که پیغمبرى خوا ﷺ پى مه ستا، خواى گه وره ده فهرموى: ﴿فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تُخْرَجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُفَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا﴾ [التوبة: ۸۳] واته: نه وسا نه گه ر خوا توى گى پرايه وه (نهى موحه ممد ﷺ له ته بوبوك) بوى لای كومه لىك له و به جى ماوانه و داوايان لىك ردیت بوى ده رچوون (بوى غه زايه كى تر) توش بلى مه رگيز نى وه له گه ل مندا ده رناچن بوى جيهاد وه مه رگيز نى وه له گه ل مندا جهنگ ناكهن له گه ل هيچ دوزمنى كدا. نه م تايه ته به لگه يه بوى نه وهى كه نه م غه زايه كوتا مه مینى غه زاكان بوو، خواى گه وره دوو پووانى له م غه زايه بى به شكر دو، نى فاق و دوو پوويشيان به ته واوى پوون بوويه وه، به لام موسلمانان، نه وانهى توانايان مه بوو، به په له بوون له به جى هيتاننى فه رمانه كهى پىغه مبرى خوادا ﷺ و مه موويان چوونه ده ره وه، گوئيان به گه رمای هاوین و، دوورى ماوه و، زورى دوزمن و به هيزيان كه پومه كان بوون نه دا، به لكو په له يان بوو و له گه ل پىغه مبرى خوادا ﷺ چوونه ده ره وه، لىرهدا سى تايه فه له پىغه مبرى خوا ﷺ دواكه وتن، تايه فهى به كه م: نه خوشه كان و نه وانهى هيچيان به ده سته وه نه بوو خه رجى بكهن بوى پىويستيانى جيهاد، له م باره وه خواى گه وره ده فهرموى: ﴿لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرْجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۹۱) وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أُحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ (۹۲) [التوبة: ۹۱-۹۲] واته: (گوناهىك) له سه ر بى هيز و په ككه وته و نه خوشه كان نى به نه وانه ش كه هيچيان نى به خه رجى بكهن (بوى پىويستى جيهاد) هيچ گونا هىكيان له سه ر نى به (كه نه پوشتوون بوى جيهاد) كاتى كه دلسوزى و راستيان بوى بوى خواو نى رواه كهى خوا هيچ پىگه يه ك نى به بوى (تاوانبار كردنى) نه و چا كه كارانه وه خوا لىخوشبووى ميه ره بانه

وہ ناوان لہ سہر نہو کہ سنانہش نییہ کہ هاتنه لات (نہی موحه معد بِسْمِ اللَّهِ بئ نہوہی
 وہ لایان بئ دابین بکیت و سواریان بکیت) گوت و لاخم دہست ناکہوی سوارتان
 بکم (بئ جیہاد) نہوانیش گہرانہوہ لہ کاتیگدا چاویان فرمیسکی دہشت لہ داخ و
 خہندہ ناکہ ہیچیان نہبوو خہرجی بکین (بئ پیدایستی جیہاد)، نا نہوانہی لہ
 نابہنہ کدا باس کراوان خوی گہورہ بہانہ و عوزری داوہتی، نہمہ تایہفہیہ کہ،
 نابہفہی دووہم: کہ سانیکن لہ نیمانداران ہیچ بہانہ و عوزیکیان نہبوو بہلام
 لہ سہر تادا تہمبہلی دہیگرتن و، دہیانگوت: نہمپو خومان نامادہ دہکین و، لہش
 نورسی گرتنی تاوہکو پیغہمبہری خوا بِسْمِ اللَّهِ دہرچوو ہیشتا نہوان پیدایستیہکانی
 سہفہری خویان نامادہ نہکرد بوو، نہم تہمبہلی نواندہ لہ پوی نیفاق و دوو
 پویبہوہ نہبوو، نہوان نیماندار بوون، لہ بہ پیزترینی ہاوہ لان بوون، بہلام
 نافیکردنہوہ بوو، سہرہتا لہش قورسی گرتنی تا ہلہکہیان لہ کیس چوو، بویہ
 پیوستہ نیماندار بہرامبہر بہ تاعہت و گوپرایہلی لہش قورسی نہنوینیت، چونکہ
 پندہچیت شتانیکی بئ بیتہ پیشہوہ پیگری لیبکات و نہہیلئت نہو کارہ نہنجام
 بدات، خویان لی پازی بیت لہش قورسی یان نواند، تایہفہی سییہم: دوو پوہکان
 بوون، نہوانہی بہہانہیان ہینایہوہو پیغہمبہری خواش بِسْمِ اللَّهِ بہانہی لیوہرگرتن
 چونکہ حوکم کردن بہ پوالہتہ دہرہوہیان نہگینا نہوان درؤزن بوون و ہیچ
 بہانہیہکیان نہبوو، خوی گہورہش چہندین حکمت و دانایی لہوہدا ہہبوو کہ
 دہرنہچوون بئ جیہاد، لہم بارہوہ خوی گہورہ دہفہرموی: ﴿لَوْ خَرَجُوا فِیْکُمْ مَّا
 زَادُوْکُمْ اِلَّا خَبَالًا وَلَا وُضِعُوْا لِکُمْ یَنْغُوْنٰکُمْ الْفِتْنَةُ وَفِیْکُمْ سَمَاعُوْنَ هُمْ وَاللّٰهُ عَلِیْمٌ
 بِالظّٰلِمِیْنَ﴾ [التوبہ: ۴۷] واتہ: نہگہر لہگہلتاندا دہرچوونایہ ہیچ شتیکیان بئ زیاد
 نہدکردن بیجگہ لہ تیگدان و خراپہ و نیوان نیوہیان تیگدہدا (بہدووزمانی و ہات و
 هوت) نازاوہیان بئ دہنہوہوہ وہ لہناو نیوہدا خہلکانیک ہن چاک گوئیان لیدہگرن وہ

خوای به ناگا و زانایه به سته مکاران. خوای گه وره پیگیری لیکردن له ده رچوند بز
 نه وهی هه لئه یین و، موسلمانان بیتهیز بکن و، هه والی ناخوش بلاوکه نه وره،
 ناژاوه بنینه وه له نیوان موسلماناندا، په ککه و ته کان و، نه خوشه کان و، هه ژارانیش
 خوای گه وره به هانه و عوزری لیوه رگرتن و، له قورپانیشدا داییه زاند، دوو پوهه کانیش
 خوای گه وره پیگیری لیکردن وه کو په حمهت و به زه ی هاتنه وه یه ک به موسلماناندا،
 نه گینا نه وان توانای ده رچوونیان هه بوو، خوای گه وره ده فهرموی: ﴿وَقَالُوا لَا
 تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدَّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ﴾ [التوبة: ۸۱] واتسه: (ب)
 نیماندارانیان) ده گوت له م (وه رزه) گه رمایه دا ده رمه چن بۆ جیهاد (نه ی موحه ممر
 ﷺ) بلای ناگری دۆزه خ زۆر گه رمتره (له م گه رمایه) نه گه ر نه وانه تیبگه ن و ژیر بن.
 به لام نه و سیپانه ی له غه زای ته بووک دواکه وتن له چاکترینی هاوه لان بوون ﷺ
 که عبی کوپی مالیک و، مه پاره ی کوپی په بیع و، هیلالی کوپی نومه ییه بوون نه مان
 دانیان به تاوانه کانی خویمان و دواکه وتنیا نداناو، له پیش پیغه مبه ری خوادا ﷺ
 درویمان نه کرد، پیغه مبه ری خواش ﷺ مه سه له که یانی دواخست، به هانه و عوزره که ی
 وه رنه گرتن، به لکو دواخستن و، چل پوژ هه جری کردن و، فهرمانیشیدا به هه جر
 کردنیان، پاشان خوای گه وره ته و به که ی قبول کردن و لییان خوشبوو، ئا نه مه بر
 چپوؤکی غه زای ته بووک و نه وانه ی دواکه وتن له غه زای ته بووک، شاهیدی قسه کانمان
 لییره دا چپوؤکی سی هاوه له که یه که خوای گه وره له کو تادا ته و به ی وه رگرتن و لییان
 خوشبوو، چونکه له گه ل خواو پیغه مبه ره کهیدا پاستگو بوون، له خوایانه وه به هانه و
 عوزری دروینه یان باس نه کرد وه کو دوو پوهه کان به لکو دانیان به وه دانا که هیچ
 به هانه و عوزریکیان نییه و، هه له یان کردووه، بۆیه په شیمان بونه وه و ته و به یان کرد،
 نه وه ش ئاکام و ده رنه جامه که بوو که خوای گه وره به خشینی. نه وانه ی دواکه وتن له
 کو تادا خوای گه وره به خشینی و ته و به که ی لی قبول کردن.

نه وەش کۆتاهە مینی ئەو ئایەتە بۆن کە لە قورپان دابەزین^(۱) هەروەها
گۆندراوە: کۆتاهە مینی ئەو سورەتە دابەزی ئەو بۆ کە خۆی گەورە دەفەرەوی:
﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ (۱) وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا (۲) فَسَبِّحْ بِحَمْدِ اللَّهِ رَبِّكَ
وَاسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّ كَانَ تَوَّابٌ (۳)﴾^(۲) | النسر: ۱-۳ | واتە: کاتیک کە یارمەتی و کۆمەکی خوا
هات لە گەڵ سەرکەوتن (شاری مەکە نازادکرا) وە خەلکت دێی کە پۆل پۆل دینە ناو
نایینی خواوە ئەوسا نێتر پەرورەدگارت بە پاک رابگرە بەهوی ستایشی بەود وە داوای
لێبوردنی لێیکە چونکە بێگومان ئەو زۆر گیراکاری بە شیمانییە.

(۱) کۆتاهە مینی ئەو ئایەتە بۆن کە لە قورپان دابەزین، چونکە پاش غەزای
ئەبۆک بۆ کە کۆتا غەزاکان بۆ، بۆیە لە کۆتاهە مینی ئەو ئایەتە بۆن کە دابەزین.
(۲) خۆی گەورە فەرمانی بە پێغەمبەرەکی ﷺ خۆی کرد کە تەمەنی بە
ئێستیفارو داوای لێخۆشبوون کوتایی پێینیت، کەوا بۆ نەگەر موسلمان بە کوتاکانی
زیانی گەشت با ئێستیفارو داوای لێخۆشبوون زۆر بکات، چونکە خۆی گەورە
فەرمانیدایە پێغەمبەرەکی ﷺ تەمەنی بە ئێستیفارو داوای لێخۆشبوون کوتایی پێ
بینیت، نیشانی کاتی مردنی پێغەمبەری خوا ﷺ چ بۆ؟ پزگارکردنی، چونکە پاش
پزگارکردنی مەکە خەلک بە پۆل پۆل دەهاتنە نێو نایینی ئێسلامەود، شاندو
دەفدەکان لە هەموو خێلەکانەو دەهاتن پەیمان و گفتیان دەدایە پێغەمبەری خوا
ﷺ، لەم سورەتەدا خۆی گەورە فەرمانیدایە پێغەمبەرەکی تەمەنی خۆی بە
ئێستیفارو داوای لێخۆشبوون کوتایی پێ بینیت، کەوابوو نوێژە فەزەکان بە
ئێستیفار کوتایی پێدەهێنریت، شەونویژ بە ئێستیفار کوتایی پێ دەهێنریت، حەج
بە ئێستیفار کوتایی پێ دەهێنریت، تەمەنیش بە ئێستیفار کوتایی پێ دەهێنریت.

ههروهه ها بوخاری موسلم هیناویانه له دایکمان عایشه (خوا لی پازی بێن) ده لێ
 پیتغه مبه ر خوا ﷺ له سوجه و کړنووشه کانی دا ده یفه رموو: ((سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا
 وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي))^(۱) أخرجه البخاري (۷۹۴ و ۸۱۷ و ۴۲۹۳ و ۴۹۶۷ و ۴۹۶۸)،
 ومسلم (۴۸۴) من حديث عائشة رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا مرفوعاً.

واته: خاتوو عایشه _ خوا لی پاز بییت _ فه رموو یه تی: پیتغه مبه ری خوا ﷺ له
 پکوع و سوجه دا ده یفه رموو: ((پاکي و بیکه ردی بۆ تویه په روه ردگارم سوپاس و
 ستایش لایه قی تویه، ساخوایه لیم خوشبه)) ته فسیری قورپانی ده کرد.

(۱) _ پیتغه مبه ری خوا ﷺ کاتی ئه م ئایه ته ی به سه ردا دابه زی ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
 وَاسْتَغْفِرْهُ﴾ [النصر: ۳] نه وسا ئیتر په روه ردگارم به پاک پابگره به هوی ستایشی به وه
 وه داوای لیبور دنی لیبکه، ئیتر له پکوع و سوجه کانی دا ئه م دوایه ی ده خویند
 ((سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي)) (تأویل) ی قورپانی ده کرد، واته: ته فسیر
 پاڤه ی قورپانی ده کرد، به کرداری ته فسیرو پاڤه ی ئه م ئایه ته ی ده کرد، چونکه له
 بنچینه دا مانای (تأویل) ته فسیرو پاڤه ده به خشیت، ئه مه زانراوه به لای پیشینی
 چاکه وه، (تأویل) مانای ته فسیرو پاڤه کردن ده به خشیت، هه روه ها مانایه کی تری: ئه
 دهره نجام و ناکامی شته کانی له داهاتوودا پیی ده گات، له م باره وه خوای گه رره
 ده فه رموی: ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلُهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ
 رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا
 نَعْمَلُ﴾ [الأعراف: ۵۳] واته: ئایا چاوه پوانی چی ده که ن بیجگه له سه ره نجامی
 هه رپه شه کانی نه و (قورپانه)؟ نه و پوژهی که سه ره نجامی (هه رپه شه کانی) به دی دیت
 نه وانه ی له وه و پیش له بیران کردبوو ده لێن به پاستی نییراوه کانی په روه ردگارمان به
 پاستیه وه هاتن جا ئایا (نه مړ) تکا کارانیك بۆ ئیمه هیه تکامان بۆ بکه ن یا
 بگه پینرینه وه بۆ دنیا تا کرده وه ی چاک بکه ن. کاتیك سه ره نجام و ناکامی

کاره‌کانیان له پۆژی دوااییدا به‌دی کرد ئینجا نه و قسانه‌یان ده‌گوت، نه‌مه بوو (تأویل)
 به‌مانای دووه‌می، واته: که ده‌ره‌نجام و ئاکامی شته‌کانه له کوتادا، مه‌روه‌ها
 پیغه‌مبه‌ر یوسفیش _ علیه السلام _ ده‌یفه‌رموو: ﴿هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا
 رَبِّي خُفًّا﴾ [یوسف: ۱۰۰] واته: نه‌مه لیكدانه‌وه‌ی خه‌وه‌که‌م بوو که له‌مه‌و پێش (بینیم)
 بنگرمان په‌روه‌ردگارم به‌راستی گێرا، (تأویل) ه‌که‌ی نه‌وه‌بوو که دایک و باب و براکانی
 سوژده‌یان بو برد، ﴿يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي
 سَاجِدِينَ﴾ [یوسف: ۴] واته: ئه‌ی باب‌ه‌ گیان به‌راستی من له‌خه‌ومدا دیم یازده
 نه‌ستیره و مانگ و پۆژ دیم سوژده‌یان بو ده‌بردم. (تأویل) و ده‌ره‌نجام و ئاکامی نه‌م
 خه‌وه‌ته‌ن‌ها له‌ کوتایی ته‌مه‌نی پیغه‌مبه‌ر یوسفدا _ علیه السلام _ به‌دیها. که‌وا بوو
 له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا وشه‌ی (تأویل) دوو مانا ده‌به‌خشیت، مانای یه‌که‌م ته‌فسیرو پافه‌،
 مانای دووه‌م ده‌ره‌نجام و ئاکامی شتیک له‌ کوتادا. به‌لام (تأویل) به‌مانای نه‌وه‌ی که
 وشه‌یه‌ک له‌ مانای دیارو ئاشکرای پووکاری خو‌ی لادریت و بگۆردریت، نه‌مه (تأویل)
 بکی دامینراوه، به‌لام نه‌گه‌ر به‌لگه‌ی راست و گونجاوت پێ بوو نه‌وه‌ هیچی تیدا نییه‌و،
 کاره‌که‌شت به‌ (تخصیص) تایبه‌ت کردن یان (تفسیر) پافه‌کردن ناو ده‌بری‌ت، وه‌ نه‌گه‌ر
 هیچ به‌لگه‌یه‌کت پێنه‌بوو نه‌وه‌ کاره‌که‌ت (تأویل) یکی پووچه‌ وه‌کو (تأویل) کردنی ناو و
 سیفاته‌کانی خوای گه‌وره‌، وه‌ که‌ ده‌لیت: (یتأول القرآن) واته‌ قورپانی ته‌فسیرو پافه‌
 ده‌کردو به‌ کرداری جیبه‌جیی ده‌کرد، وه‌ که‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌یفه‌رموو: ((اللَّهُمَّ
 اغْفِرْ لِي)) ته‌فسیرو پافه‌ی نه‌و ئایه‌ته‌ی خوای گه‌وره‌ی ده‌کرد که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿فَسَبِّحْ
 بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ﴾ [النصر: ۳].

ههروهه ها له هه رمووده به کی تردها هاتوو ده هه رمووی: ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي وَجَهْلِي، وَإِسْرَافِي فِي أَمْرِي، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي هَزْلِي وَجِدِّي، وَخَطَايَا وَعَمْدِي، وَكُلَّ ذَلِكَ عَنِّي، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَزْتُ وَمَا أَغْلَثْتُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ))^(۱) صحیح: أخرجه البخاري (۶۳۹۸ و ۹)، ومسلم (۲۷۱۹)، من حديث أبي موسى رضي الله عنه مرفوعاً. واته: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه و آله ده یه رموو: ((په روه ردگار له تاوانه کانم، نه زانیم، زیاده پوییم له کاره کانمدا، نه وهی که تو پیی زانتری له من خوشبه، په روه ردگار له و تاوانه م خوش به به جیدی کردوومه و له وانهش به گالته کردووم، له هه له و نه نقهسته کانم خوشبه، چونکه من هه مو نه و سیفاتانم تیدابه، په روه ردگار له وهی که له مه و پیش کردوومه، له وهی که له مه و دوا دهیکم، له وهی که به نهینی و ناشکرا کردو من خوشبه، هیچ خوایه ک نییه به هه ق جگه له تو)).

(۱) _ نه گهر پیغه مبهری خوا صلی الله علیه و آله به م شیوه نیستیغفارو داوای لیخوش بوون له په روه ردگاری بکات له کاتیگدا که ته ووترین و کاملترینی نه م نوممه ته به، له کاتیگدا ته ووترین و کاملترین په رستن بۆ خوای گه وره نه نجام ده دات، نه ی نیتر نیمه ده بیت چۆن بین؟ به لام هه رگیز نابیت هیچ که سیک خوی به ته ووترین که س دابنیت، پاکانه بۆ نه فسی خوی بکات و به خویدا هه لدات، به لکو پتویسته خودی خوی به که مترخه م دابنیت.

ده هاتوره که پئشه و نه و به کر به پئغه مبه ری خوا ده فه رموی: نه ی پئغه مبه ری
خوا دو عابه کم فیر بکه نه نجامی بده م له نویره کانم نه ویش فه رموی بلی: ((قُلْ: اَللّٰهُمَّ
بِكَ صَنَعْتُ نَفْسِيْ ظَلَمًا كَثِيْرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ اِلَّا اَنْتَ، فَاعْفُ عَنِّيْ مَغْفِرَةً مِّنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِيْ،
بِكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ))^(۱) مسیح: أخرجه البخاري (۸۳۹)، ومسلم (۲۷۰۵) من حديث
ابن عمر مرفوعاً.

(۱) _ نه وه نه بوبه کره ﷺ که هه ره چاکترینی نه م نوممه ته یه، له دوا ی
پئغه مبه ران _ عليهم الصلاة والسلام _ هیچ که سیک نییه له نه بوبه کر ﷺ چاکتر بیت،
سه ره پای نه مه ش پئغه مبه ری خوا ﷺ فیتری کرد به م نزای نیستیغفاره نیستیغفارو
داوا ی لیخوشبوون بکات ((اللّٰهُمَّ اِنِّيْ ظَلَمْتُ نَفْسِيْ ظَلَمًا كَثِيْرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ اِلَّا اَنْتَ،
فَاعْفُ عَنِّيْ مَغْفِرَةً مِّنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِيْ، اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ)) له کاتی کدا ته واوترین و
کاملترین که سی نه م نوممه ته یه بو خوا په رستی پاش پئغه مبه ری خوا ﷺ، سه ره پای
نه وه ش داوا ی له پئغه مبه ری خوا ﷺ کرد نه م نزایه ی فیركات، نه ویش فیتری نه م
نیستیغفارو داوا ی لیخوشبوونه ی کرد، ((ظَلَمْتُ نَفْسِيْ)) به چ شتیک له نه فسی خوم
سته م کردوه، به تاوان کردن، چونکه سته م کردن سی جوره، جوری یه که م: سته می
شیرک و هاره لپه رستی، خوا ی که وده ده فه رموی: ﴿اِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيْمٌ﴾ [لقمان: ۱۳]
واته: به راستی هاو به شدانان بو خوا سته میکی زور که وده یه، جوری دووه م: سته م کردن
له خالك، نه وانه ی له ناموس و نابرو ودا، له خویندا، له مالدا سته م له خالك ده که ن،
جوری سییه م: سته م کردن به نده له خودی خوی، خودی خوی تووشی تاوان و گونا ه
ده کات و، نیر تیا ده چیت، بویه ده لیت: ((اللّٰهُمَّ اِنِّيْ ظَلَمْتُ نَفْسِيْ ظَلَمًا كَثِيْرًا)) نه مه
نوبه کری صیدیه ﷺ نه وه ها ده لیت، که وا بو هیچ که س توانای نه وه ی نییه واز
له نیستیغفار بینیت نه که ر چی به که وده ترین فه زل و پایه ش که یشتبیت، چونکه هیشتا
که مته رخمه به رامبه ر به جیته نانی هه قه کانی خوا ی که وده، هه روه ها له به ر نه وه ش که
مژده به درنییه له وه ی که به رده وام که م و کوی و ناته واوی هیه بویه به رده وامیش
پنوبستی به نیستیغفاره.

واته: ((په روږدگارا من سته م له نه فسی خوم کړدوه سته میکی زږدو، که سر له
 گوناوه و تاوان خوش نابیت جگه له زاتی تو. جا لیم خوشبه به لیخو شپوونیکي خوت و
 په حمم پتیکه، به پاستی خوت لیوورده و به خشندهیت)). هه روږه ها له (السنن) دا هاتوړه ی
 عن أبي بكر رضی الله عنه قال: يَا رَسُولَ اللَّهِ، عَلَّمَنِي دُعَاءَ أَذْعُوا بِهِ إِذَا أَصْبَحْتُ وَإِذَا أَمْسَيْتُ، فَقَالَ: ((قُلْ: اَللّٰهُمَّ
 فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ
 بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرْكِهِ، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا أَوْ أَجُرَّهُ إِلَى مُسْلِمٍ، قُلْ إِذَا
 أَصْبَحْتُ وَإِذَا أَمْسَيْتُ وَإِذَا أَخَذْتُ مَضَجَكُمْ))^(۱) صحیح: أخرجه أبو داود (۵۰۶۷)، والترمذي (۳۳۹۲)،
 من حديث أبي هريرة رضی الله عنه مرفوعاً. واته: نیمامی نه بو به کر رضی الله عنه فه رموی: نه ی پیغه مبهری
 خوا، نزیاه کم فیرکه هر کات به یانی و نیوارهم به سهر داهات بلیمه وه، نه ویش فه رموی:
 ((بلی: په روږدگارا نه ی به دیهینه ری ناسمانه کان و زهوی، نه ی زانای نهینی و ناشکرا، نه ی
 پادشاو خاوهی هه موو شتیک، شایه تی ددهم هیچ په رستراویک نییه به هه ق جگه له تو،
 په نا ده گرم به تو له خراپه ی نه قسم و، له شه پرو هاویه شی شیتان، وه له وهی که نه قسم
 تووشی خراپه یه ک بکم یان به موسلمانیکه وهی بشالینم، به یانیان و نیوارن و هر کات
 چوپته سهر نوینه کت نه م نزیاه بلی)).

(۱) _ نیمامی نه بو به کر رضی الله عنه له پیغه مبهری خوی رضی الله عنه داواکرد نزیاه کی فیرکات له به یانیان
 و نیواراندا بیلته وه، نه ویش نه م نزیاه ی فیر کرد ((اَللّٰهُمَّ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ
 وَالشَّهَادَةِ رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ
 الشَّيْطَانِ وَشِرْكِهِ، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا أَوْ أَجُرَّهُ إِلَى مُسْلِمٍ))، موقوف له وه به دهر نابیت که
 نه فسی خوی تووشی خراپه یه ک بکات، بویه پیوستی به نیستیغفارو داوی لیوورن ده بیت،
 نه گره وه نه بو به کری صیددیق بیت رضی الله عنه که پیغه مبهری خوا رضی الله عنه فیری کرد نه و نزیاه بکات،
 که وا بو نه مه به لگه یه بؤ نه وهی که موقوف به رده وام پیوستی به نیستیغفاره، پیغه مبهری خوا
رضی الله عنه نیمامی نه بو به کری رضی الله عنه فیرکرد به یانیان و نیواران و که چوه سهر نوینه که ی نه و نزیاه
 بلیته وه.

که‌وا بوو بۆ هیچ به‌کێک نیه له‌واوه‌په‌ دابیت که پتویستی به‌ ته‌وبه‌و په‌شیمان
 بوونه‌وه‌و گه‌پانه‌وه‌ نه‌بیت بۆ لای خوای گه‌وره‌، وه‌ ئیستیغفارو داوای لی‌بووردن له‌و
 ناروانانی که نه‌نجامی داوه‌، به‌لکو به‌رده‌وام هه‌موو که‌سیک پتویستی به‌وه‌ ده‌بیت^(۱).
 له‌ ئایه‌تیکی تردا خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا
 خَبِيرًا﴾ (۷۲) لِيَعَذَّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى
 الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿۷۳﴾^(۲) [الأحزاب: ۷۲-۷۳] واته‌: بیگومان
 ئیمه‌ سپارده‌مان نیشانی ئاسمانه‌کان و زه‌وی و چیاکاندا (هه‌لگرتنی ئه‌مانه‌تی
 دینداریمان پیشنیارکرد بۆیان) به‌لام هیچیان پازی نه‌بوون که هه‌لیگرن و ترسان له‌و
 (نه‌مانه‌ته‌) که‌چی ئاده‌می ئه‌و (سپارده‌ی) هه‌لگرت به‌ راستی ئه‌و (ئاده‌می) نۆر
 سه‌مکارو نه‌زانه‌ بۆ ئه‌وه‌ی خوا پیاوان و ئافره‌تانی دوو پوو سزا بدات و پیاوان و
 ئافره‌تانی هاوه‌ل‌دانه‌ر وه‌ له‌ پیاوان و ئافره‌تانی ئیماندار ته‌وبه‌ وه‌رگری وه‌ خوا
 لی‌بوورده‌ی میهره‌بانه‌.

(۱) ئا ئه‌مه‌یه‌ ده‌ره‌نجامی ئه‌وانه‌ی که له‌ پیشتر باسمان کرد که بۆ هیچ که‌سیک
 نیه‌ له‌واوه‌په‌ دابیت که پتویستی به‌ خوای گه‌وره‌ نه‌بیت، ئه‌گه‌ر پتغه‌مبه‌ری خوا
 ﷺ و ئیمامی ئه‌بوبه‌کر رضی‌الله‌عنہ ئیستیغفاریان کرد بیت و، نزایان کرد بیت و، له‌ خوای
 گه‌وره‌ ترسان بن له‌ کاتی‌کدا ئه‌و هه‌موو فه‌زل و عیبادات و په‌رستنه‌یان هه‌بیت، که‌وا
 بوو که‌سانی دیکه‌ ده‌بیت چۆن بن؟

(۲) خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ
 فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا﴾ بیگومان ئیمه‌ سپارده‌مان نیشانی ئاسمانه‌کان و زه‌وی
 و چیاکان داو هه‌لگرتنی ئه‌مانه‌تی دینداریمان بۆ پیشنیارکردن به‌لام هیچیان پازینه
 بوون که هه‌لیگرن و له‌و ئه‌مانه‌ته‌ ترسان، خوای گه‌وره‌ ئه‌و

ئەمانەتەى نیشانەدان، بەلام سەرپشكى كرد بوون، ئەگىنا ئەگەر بەناچارى بواب
گوپراپەلى فرمانى پەرورەدگار دەبوون و سەرپىچى فرمانەكەيان نەدەكرد، ﴿فَأَيُّ
أَنْ يَحْمِلْنَهَا﴾ بە ھەلگرتنى پازى نەبوون چونكە بىوھىي و سەلامەتيان بە چاكتە دانە،
﴿وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا﴾ لە دەرەنجامەكانى بەرپرسيارىيتى ئەو ئەمانەتە ترسان، مەبەستىش
بە ئەمانەت ھەموو ئەو شتانەيە كە بەرپرسيارىيتى ھەلگرتووە بەرامبەر خواى گەرە،
بەرامبەر مەرفەكان، لەگەڵ نەفسى خۆتە، بە جىھەننەى ھەموو ئەو پەرستانەى كە
خواى گەرە خستويەتە ژىر بەرپرسيارىيتى تۆو ئەمانەتە، خواپەرستىت، بەر
خواپەرستىت، دلسۆزىت بۆ خواى گەرە، بە جىھەننەى فەرەكان، وازەينان لە
قەدەغەكراوەكان ھەموو ئەمانە ئەمانەتن و خواى گەرە خستويەتە ژىر
بەرپرسيارىيتى تۆو، ھەرەھا ئەو ئەمانەتەى لە نىوان تۆ و خەلكىدايە، ئەگەر
بەوەزىفەيەك يان لە پلەيەكدا بویتە بەرپرسيارى كۆمەلەك خەلك، ئەمە ئەمانەتە
خواى گەرەش دەفەرموى: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾ [النساء: ۵۸]
واتە: بە پاستى خوا فرمانتان پىدەكات بە دانەوھى گشت سپاردەكان بۆ
خاوەنەكانيان. مەبەستىش بە ئەمانەت ئەو بەرپرسيارىيتى و وەزىفەيەكە مەرفە
ھەلى دەگرىت، نەك تەنھا بۆ مووچە وەرگرتن، بەلكو بەرپرسيارىيتى وەزىفەيەك
ھەلدەگرىت بۆ ئەوھى خزمەتى برا موسلمانەكانى بكات، پىويستىەكانيان جىبەجى
بكات، ئا ئەمەيە مەبەستە سەرەكەيەكە، مەبەست تەنھا پارە نىيە، مەبەست ئەوھى
كارىك ئەنجام بدات و سوود بە براكانى بگەيەنيت. ھەرەھا ھەلگرتنى نەيئەكانىش
ئەمانەتە، ئەگەر نەيئەكەيان خستىتە ئەستۆ و پىيان گوتىت مەيدركىنە، ئەو
ئەمانەتە، نەيئى ئەمانەتە. ھەرەھا سپاردەكان كە لای تۆ دانراو ئەمانەتە،
كەسانىك وا دەزانن ئەمانەت برىتە لە سپاردەكان بە تەنھا ھىچى تر، بەلام لە راستىدا

سپارده کان ته نها به ک جۆره له جۆره کانى ئەمانەت. هەروەها ئەمانەتى نىوان تۆ و
 نەفسى خۆت، خۆای گەورە ئەمانەتى نەفسى خۆتى خستۆتە ژێر بەرپرسىارىتتى
 خۆتەرە بەوەى تەماشای بەرزەوهندىەکانى بکەیت، لە زیانەکان بە دورى گریت،
 سپارده کانى بۆ فەراهام بکەیت، هانى بەدەیت بۆ ئەنجام دانى تاعەت و گوێزايەلى
 خۆای گەورە، نەفسى خۆت ئەمانەتە بە لای تۆوە. کەوا بوو ئەمانەت قورپسە بۆیە
 ئاسمانەکان و زەمین بە هەلگرتنى پازینه بوون، چونکە قورپسە، ﴿وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ﴾
 ئادەم و نەوێکانى هەلیانگرت، دەستکەوتەکیان بە چاکتر دانا، چونکە هەرکە سێک
 گوێزايەلى خۆای گەورە بکات و، بە جوانى جێبەجێى بکات پاداشتى زۆر گەورەى
 دەست دەکەوێت، کەوا بوو ئەمان ئەو دەستکەوتەیان بە چاکتر دانا کە تيايدايە،
 بەلام ئاسمانەکان و زەمین بێهەيى و سەلامەتیان هەلبژارد، بەلام مەرووف هەلیگرت بە
 نۆمىدى دەستکەوتنى ئەو پاداشتى کە تيايدايە ئەگەر وەکو خۆى جێبەجێ بکەیت،
 ﴿إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا﴾ سەمکارە لە نەفسى خۆى، نەفامە بە هەقى ئەمانەت، هێچ
 حیسابىنكى بۆ نەکردو بە جوانى جێبەجێى نەکرد، ﴿لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ
 وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ﴾ بۆ ئەوەى خۆای گەورە سزای پیاوان و ئافەرەتانى دوو پوو وە
 پیاوان و ئافەرەتانى هاوێلپەرست بدات، لە ئەوەى ئادەم ئەوانەى ئەم ئەمانەتەیان
 خستە ئەستوى خۆیانەو، ﴿وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾
 وە بۆ ئەوەى لە پیاوان و ئافەرەتانى ئیماندار تەوبە وەرگریت، وە خوا لیبوردهى
 مېهرەبانە. لێرەدا جێگەى ئاماژە پێدانە کە خۆای گەورە ئەوەى پوونکردۆتەو کە
 خەلکى لە ئاستى بەجێهێنانى بەرپرسىارىتتى ئەمانەتدا سێ جۆرن، جۆرى یەكەم:
 ئەوانەى لە پەرلەت و پەنھانەو ناپاکیان لە ئەمانەت کرد، ئەوانە بریتین لە کافران و
 هاوێلپەرستان، جۆرى دووهم: ئەوانە لە پەرلەت و پەنھانەو

به پرسياريتي نه مانه تيان جيٽه جيڪر دوه، نه مانيش بریتين له نيمانداران و
 موسلماناني له پياوان و نافرستان، جوري سييهم: نه وانن له پولات نه مانه تيان
 ه لگرت و، له په نهانيشه وه ناپاكيان ليكرد، نه مانيش دوو پوهه كانن، ﴿وَيُتُوبُ اللَّهُ
 عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ نه مه به لگه يه له سر نه وه ي ك
 نيماندارانيش به ته واوي نه مانه ت جيٽه جيٽ ناكه به لام خواي گه وده ده يان بوريت،
 خواي گه وده نه گه ر حيسابي له گه ل كردانيه سزاي ددان به لام لييان خوش ده بيت.
 مه مو نامانesh به لگه ن له سر نه وه ي كه نه وه ي نادم به رده وام له كه م و كوپي و
 ناته واويدا ده ئي بويه خواي گه وده ته وبه و نيسيغفاري بو داناون.

مروّف سته مکارو نه فامه، نه نجامی ئیمانداران پیاوان و ژنانیش هر تهویه کردنه^(۱)،
خوای گه وره له قورپانه پیروژه کهیدا هه والی تهویه کردنی به نده چاکه کانی خوئی و
لینخۆش بوونیانی پیداوین .

به فه رموده ی (صحیح) سابت بووه له پیتغه مبهری خوا ﷺ فه رمویه تی: ((لَنْ
يَدْخُلَ الْجَنَّةَ أَحَدٌ يَعْمَلُهُ))، قالوا: وَلَا أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: ((وَلَا أَنَا، إِلَّا أَنْ يَتَّعَمِدَنِي اللَّهُ
بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَقُضِيَ))^(۲) صحیح: أخرجه البخاري (۵۶۷۳) و (۶۴۶۳)، ومسلم (۲۸۱۶)،
(۲۷۱۷)، من حديث أبي هريرة وعائشة رضي الله عنهما مرفوعاً.

(۱) _ واته: تهویه کردن له وسته مکاری و نه فامیه ته.

(۲) _ به ههشت شوینیکی برزو به نرخه، ته نها به نه نجام دانی کرده وهی چاک
به ده ست ناهینریت، کرده وه کان هه رچه نده چاک و ژوریشین هیشتا هه ر نابنه نرخیک
بۆ چوونه به ههشت، چونکه به ههشت شتانیکی تیدایه که نه چاوه کان بینویانه،
نه گوئییه کانیش بیستویانه، نه به دلی مروّفا هاتوه، وه له بهر ئه وهی به ههشت
به رده وامه، نه مان و له ناوچوونی بۆ نییه، بۆیه کرده وهی نه وهی ئاده م نرخیک نییه
بۆ چوونه به ههشت، به لکو ته نها هۆکاریکه بۆ چوونه به ههشت، ته نها هۆکاریکه،
خوای گه وره نه گه ر له سه ر که م و کوپی و ناته واویه کان مو حاسه به ی مروّف بکات
ناچیته به ههشته وه، به لکو ده چیته ناگره وه، به لام خوای گه وره به پرهمهت و
به زه یی خوئی مروّف ده خاته به ههشته وه، که وابوو نابی مروّف به کرده وه کانی خویه وه
بنازیت و فیریوی پی بخوات، بۆیه پیتغه مبهری خوا ﷺ فه رموی: ((هیچ که سیک
به کرده وه کانی خوئی ناچیته به ههشته وه))، گو تیان: ((ته نانهت تۆش، ئه ی
پیتغه مبهری خوا ﷺ ؟ فه رموی: منیش))، چونکه پیتغه مبهری خوا ﷺ له هه ر هه موو
خه لکی زیاتر خوا به رستی و کرده وهی چاکی هه یه، بۆیه پییان گوت: ته نانهت تۆش
به کرده وه کانت ناچیته به ههشته وه ؟ فه رموی: ((منیش مه گه ر خوای گه وره به

په حمهت و به زهیی خوی دام پۆشیت))، وه که خوی گه وره ده فهرموی: ﴿أَذْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ [الحل: ۳۲] واته: بچنه به ههشته وه به هوی ئه وهی که کرده و
چاکه کانتان نه نجام ده دا له دونیادا، له م ئایه ته دا پیتی وشه نیو ﴿بِمَا﴾ پیتی ده گوتنی
(بائی) سه به یی نه ک مانای (عوض) (له جیاتی)، واته مانای ئایه ته که به م جوړه یه:
بچنه به ههشته وه به هوی ئه و کرده وه چاکانه وه که له دونیادا ده تان کرد، نه ک به م
جوړه: بچنه به ههشته وه له جیاتی ئه و کرده وه چاکانه ی که له دونیادا ده تان کرد،
چونکه کرده وه کان هه رچه نده چاک و زوړیش بن نابنه نرخیک بۆ چوونه به ههشت،
به ههشت زوړ زوړ له وه به رزتر گه وره تره، نه مه له لایه ک، له لایه کی تریشه وه: کرده وه
که م و کوړی زوړ و ناته واوی و که لیتی زوړی تیدا ده بیټ، بۆیه پتویسته ئاده میزاد
به خویه وه نه نازیت و به خویدا هه لته دات، له گه ل ئه وه شدا نابیت له په حمهت و
به زهیی خوی گه وره بئ ئومید بیت، وه ناشبیت کرده وهی چاکیش پشتگوی بخات و،
بلیت: نه گه ر خوی گه وره به ههشتی بۆ نویسیبیتم ئه وه به دلنیا یی ده چمه
به ههشته وه، نه مه جایز نییه _ په نا به خوا _ به لکو پتویسته ئاده میزاد هوکاره که
نه نجام بدات که بریتیه له کرده وهی چاکه، چونکه ئه وهی کرده وه نه کات ناچیته
به ههشته وه، به لام دلنیا بن ئه وهشی که ده چیت به ههشته وه ته نها به په حمهت و
به زهیی خوی گه وره ده چیت به ههشته وه، چوونه به ههشتیش به کرده وه کردنه،
کرده وهی چاک.

نه مه به لگه یه بۆ ئه وهی که نابیت ئاده میزاد به خویدا بن نازیت و به خویدا هه لته دات
و، پاکانه بۆ نه فسی خوی بکات، نابیت کرده وه کانی به زوړ بزانیټ و فریوی پی
بخوات، به لکو پتویسته نه فسی خوی به که م ته رخه م دابنیت، به رده وام نیستیغفار و
ته و به بکات به رامبه ر به و که م ته رخه میانه، دلنیا بن ئه و که سه ی به کرده وه کانی خوی
سه رسام بیت و به زوړیان بزانیټ هه رگیز نیستیغفار و داوی لیبوردن و ته و به ناکات.

مانای ئەم فەرمودە بە ش پێچەوانەی ئەو دەقه قورئانیە نییە کە خوای تەعالا دەفەرمووی: ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَيْئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ﴾^(۱) [الحاقة: ۲۴] واتە: (پێیان دەگوتریت) بخۆن و بخۆنەوه، نوشتان بێت بەهۆی ئەو چاكانەوه کە لە پۆزانی رابردوودا کردوتانە. لەم ئایەتەدا پیتی بائی نیو ﴿بِمَا﴾ مانای (السببية) (هۆکاری شتەکەم) دەبەخشیت نەک مانای (عوض) (لە جیاتی)، چونکە پێغه مەبری خوا ﷺ نکوژی لە (باء العوض) ی بە مانای (لە جیاتی) دەکات^(۲)،

- (۱) مانای ئەم ئایەتە ئاشکرایە و ئاماژە بۆ ئەوه دەکات کە چوونە بەهەشت بە ئەجامدانی کردەوهی چاکە، لە پۆلەتدا و دیارە کە پیتی (باء) ی نیو ﴿بِمَا﴾ (باء العوض) ه، بەلام وانییە، لە راستیدا تەنها (باء السببية) یە.
- (۲) پێغه مەبری خوا ﷺ نکوژی لە (باو المقابلە والمعادلە) کردووه، واتە: نکوژی لەوه دەکات کە ئادەمیزاد ئەوەندە کردەوه کانی چاک و باشن بگەن بە ئاستی چوونە بەهەشت، واتە: ئادەمیزاد کردەوه بکات و لە جیاتی ئەو کردەوانە شایستە ی چوونە بەهەشت بێت، چونکە کردەوه نە یە کسان دەبێت بە چوونە بەهەشت نە بەرامبەریش دەبێت بە چوونە بەهەشت، بەهۆی ئەو کەم و کوپی و ناتەواویانەوه کە لە کردەوه کاندای ئەو کایەوه، بەم جۆرە دەگەینە ئەو دەرەنجامە ی کە چوونە بەهەشت بەهۆی فەزل و بەخشندە ی و لیبوردە ی و پەحمەت و بەزەیی خوای گەورە بە دەست دێت. ئەجامدانی کردەوه چاکە کانیشت تەنها هۆکاریکن بۆ گرتنە بەری پرگای چوونە بەهەشت. ئەگەر ئەو فەزل و پەحمەتە ی خوای لە گەڵدا نەبێت هەرگیز موقوف بە کردەوه کانی خۆی ناچێتە بەهەشتەوه.

فورئانیس (باء السببة) ی به مانای (به هوی) جیگیر کردوه^(۱).

وه قسه ی نه وانه ی ده لئین: نه گهر خوی گه وره بهنده یه کی خوشویست جیتر
تاوانه کان زیانی پیناگه یه نن^(۲)،

(۱) _ نه مه ته فسیرو پافه ی نه و ئایه ته ی خوی گه وره ده کات که ده فرموی:
﴿أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ [النحل: ۳۲] بچنه به هه شته وه به هوی نه وه ی که
ده تانکرد له دونیادا، هه روه ها ته فسیرو پافه ی ئایه ته که ی تریش ده کات که
ده فرموی: ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ﴾ [الحاقة: ۲۴] پییان ده وتریت
بخون و بخونه وه، نوشتان بیت به هوی نه و چاکانه وه که له پوزانی پابردودا کردوتانه،
کرده وه کان ته نها هوکاریکن بو گرته به ری پنگای به هه شت، به هوی فهزل و
به خشنده ی و لیبوردده ی و په حمه ت و به زه یی خوی گه وره ده شچیه به هه شته وه.
نه مه نه و به لگه یه یه که ده یسه مینیت ئاده میزاد به رده وام پیویستی به ته وه کردن و
گه رانه وه ده بیت بو لای خوی گه وره، پیویستی به ئیستیغفارو داوای لیبوردن له
خوی گه وره ده بیت، پیویستی به وه یه که به رده وام له خوی گه وره داواکار بیت به
فهزل و په حمه ت و به زه یی خوی بیخاته به هه شته وه.

(۲) _ به لئ، خوی گه وره هه ر کات بهنده یه کی خوی خوشویست بو ته وه کردن و
ئیستیغفار کردن پینومایی ده کات، نه مه مانا راسته که یه تی، مانای نه وه نییه که هه ر
کات خوی گه وره بهنده یه کی خوی خوش ویست ئیتر هه ر چهنده تاوان بکات زیانی
پینه گه یه نیت، هه رگیز نه مه راست نییه، چونکه نه وه گوفتاری کومه لی مورجینه یه که
ده لئین: ئیمان به دلّه، له گه ل بوونی نه و ئیماندا گونا و تاوان هیچ زیانیکی پی
ناگه یه نن، نه مه گوفتاریکی زود پووجه، به لکو گونا و تاوان و سه ریچی کردن زیان

دهگه بهن، زیان به ئیمانداران دهگه بهن، پیده چیت له پوژی قیامه تدا به ناگر سزا
 بفرین له کاتیکدا ئیمانداریشن به هوی گونا و تاوان و سه ریچییه کانیانه وه، پیده چیت
 ماره به کی دریش له ناگردا بمیننه وه، ده سووتین، پاشان لیتی دینه دهره وه،
 هه ره ها نه و موسیبه و کاره ساتانه ی که له دنیا دا به سه ر موسلمانان و ئیمانداراندا
 بن، موسیبه و کاره سات له کاتیکدا ئیماندارن، نه مه به لگه به بو نه وه ی گونا و
 تاوان له دنیا شدا نه و زیانانه ی ده بیت، له م باره وه خوی گه وه ده فهرموی: ﴿وَمَا
 أَتَاكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ﴾ [الشوری: ۳]. واته: وه هه ر ناخوشییه کتان
 تروش بووی نه وه به هوی کرده وه ی (خرابی) خوتانه وه یه. دلنیا بن گونا و تاوان و
 سه ریچی له دنیا و قیامه تیشدا زیانداره، به دهر له تهویه کردن و ئیستیغفار و داوی
 لنبورن کردن هیچ شتیکی تر له سه ر ئیماندار ی لانا بات. که وا بوو با چیت هر هیچ که سیك
 زان نه کات و بلیت: من ئیماندارم و تاوان زیانم پی ناگه یه نیت وه کو گو فتاری
 مورجینه کان.

ئەو مانایە دە بەخشیت: کە ئەگەر خوای گەورە بەندە یەکی خوشویست بۆ تەوبە،
ئێستیغفارو، داوای لێبوردن پێنومایی دەکات، چیتەر لەسەر تاوان کردن سوور نابیت،
و هەر کە سێکیش لەو باوەر دابیت کە تاوان کردن زیان بەو کەسانە ناگەیەنیت ی
سوورن لەسەر ئەنجامدانی، ئەو کە سێکی گومراییو، پێچەوانە ی قورئان و سوورن
و یەك دەنگی پیشینی چاک و پیشەوایانیش جولۆه تەو^(۱)

(۱) _ ئاماژە بۆ مورجینەکان دەکات، دەلێن: گوناھ و تاوان و سەرپێچی کردن
زیان بە ئیماندار ناگەیەنیت و هەکو چۆن تاعەت و گوێپرایەلی سوود بە کافر ناگەیەنیت،
ئێمەش دەلێن: بەلی، تاعەت و گوێپرایەلی سوود بە کافر ناگەیەنیت، بەلام گوناھ و
تاوان و سەرپێچی کردن زیانبە ئیماندار دەگەیەنیت، ئەو ئیتەر بۆچی قەدەغە ی گوناھ
و تاوان و سەرپێچی کردنمان لێکراوە، فەرمانی تاعەت و گوێپرایەلی و تەوبەکردنمان
پێدراوە؟ ئایا لەبەر ئەوە نییە کە گوناھ و تاوان زیانبەخشن، بە ئیماندار زیاندەگەیەنن،
ئەو کەسانە ی لەسەر ئەنجامدانی سوورن، بەلام ئەو کەسانە تەوبە دەکەن و بە
تەواوای وازی لێدێنن زیانیان پێی ناگەیەنیت، هەرکەس تەوبە بکات خوای گەورە
تەوبەکە ی وەر دەگریت و لێی دەبوری، بەلام ئەو کەسانە ی لەسەر ئەنجامدانی
تاوانەکان سوورن ئەو لە دنیاو قیامەتیشدا زیانیان پێدەگەیەنیت. ئەو کەسانە ی لە
باوەرەدان کە تاوان زیان بەو کەسانە ناگەیەنیت کە لەسەر ئەنجامدانی بەردەوامن با
دلتیا بیت پێچەوانە ی قورئان و سوورنەت و یەك دەنگی زانایان جولۆه تەو، چونکە

قوپنان و سوننەت نامازە بۆ ئەو دەكەن كە گوناھ و تاوان و سەرپىچى كىردن زىانى
 بە ئىمانداران دەگەيەنەت، بە شىك لە ھاوەلان لە جەنگى ئوچوددا سەرپىچى كىردن
 زىانى پىگەياندن، سەرپىچى كىردن بۆ لە لاين ھىندىكىانەو كە برىتى بوون لە تىر
 ھارنەكان ئەوانەى وازيان لە شاخەكە ھىنا لە كاتىكدا پىغەمبەرى خوا ﷺ پىي
 ھەرمو بوون: ((شاخەكە چۆلمەكەن لە كاتىكدا سەرکەوتىن يان دۆراين)) بەلام
 سەرەپاي ئەو ھەش ھەر لە شاخەكە ھاتنە خوارەو، مۇسلمانان شىكستيان ھىنا بە ھۆى
 تاوانەو، بۆيە ئەگەر سەرپىچى كىردن بۆ لە لاين ھىندىكىانەو كەريگەرى لە سەر
 ھەموان ھەبو بىت لە جەنگىكدا، كەوا بوو ئەمە بەلگەيە بۆ ئەو ھى كە گوناھ و تاوان
 و سەرپىچى كىردن زيان بە خشن، چاكترىنەكانى ھەر ھەموو مەرفايەتى كە ھاوەلان
 سەرپىچى كىردن زىانى پىگەياندن ئىتر بۆ كەسانى تر دەبىت چۆن بىت؟

ئىنجا ھەر كەسنىڭ بە ئەندازەى ھەرە وردىلەيەك چاگەى كىردى دەيىيىنئەو، ۋە ھەر كەسنىڭ بە ئەندازەى ھەرە وردىلەيەك خراپەى كىردى دەيىيىنئەو^(۱).

(۱) _ لە سورەتى (الزَّلْزَلَةُ) دا خۇاى گەورە دەفەرمۇيت: ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا (۱) وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا (۲) وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا (۳) يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا (۴) بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا (۵) يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِّيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ (۶) فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ (۷) وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ (۸)﴾ [الزَّلْزَلَةُ: ۱-۸] واتە: كاتىڭ زەوى ھاتە لەرزە بە لەرزىنى خۇى، لە كاتى پۈودانى قىيامەتدا، ۋە زەوى ھەرچى شتى قورس و گرانى (نىۋى) ھەيە ھەموى فېردايە دەرەو، واتە ئەو مردووانەى لە نىۋىدايە ۋە مەۋف لەر پۆژەدا دەلئەت: ئەو زەوى چىيەتى؟ مەۋف سەرى سورپەمىنئەت لەو زەمىن لەرزە، لەو شتە ترسىنەرە توقىنەرە سامناكە، لەو پۆژەدا (زەوى) دەنگوباسى خۇى دەگىرئەو، واتە لە پۆژى قىيامەتدا زەوى شايتە دەدات لەسەر ھەموو نەردە و انەى لەسەر پۈودا ئەنجام دراو، خەير و شەپ، كە پەرەردىگارى تەق (ۋاى) بۆ سرووش كىردو، خۇاى گەورە خۇى دەيانھىنئەتە قسە كردن، خۇى فەرمانى پىكردون شايتە لەسەر نەو ھەي ئادەم بدەن، لەو پۆژەدا خەلكى دەرەچن بە پەراگەندەو پەشئوى تا (پاداشتى) كىردەو ھى خۇيان نىشان بدەى و، حىسابيان لەگەل بىرئەت، ئىنجا ھەر كەسنىڭ بە ئەندازەى ھەرە وردىلەيەك چاگەى كىردى دەيىيىنئەو، ئەو وردىلەيە بچوكتىن شتە، گوتراو ئەو وردىلەيە بە كىشى مەۋلەيەكى بچووك، ۋە گوتراو بە كىشى ئەو وردەخۆلەيە كە ھەوا ھەلىگرتو، ۋە ھەر كەسنىڭ بە ئەندازەى ھەرە وردىلەيەك خراپەى كىردى دەيىيىنئەو، ئەوان دەلئەت: گوناھ و سەرپىچى كردن زىان بەخش نىيە، لە كاتىڭدا خۇاى گەورە دەفەرمۇي: كەسنىڭ بە ئەندازەى ھەرە وردىلەيەك خراپەى كىردى دەيىيىنئەو، كەوا بوو چۈن دەلئەت: گوناھ و تاوان و سەرپىچى كردن زىان ناگەيەنئەت؟

له راستنیدا به نده ستایش کراوه کانی خوای گه وره نه وانه نه که له م نایه تانه دا
 ماسکراون: ﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَحَنَّةٍ غَرَضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ
 (۱۳۰) الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ
 الْمُحْسِنِينَ (۱۳۱) وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاجِسَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاَسْتَغْفَرُوا بِذُنُوبِهِمْ
 وَمِن بَعْضِ الذُّنُوبِ إِلَّا اللَّهَ وَلَمْ يُعْصُوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾^(۱) [آل عمران:
 ۱۳۲-۱۳۵].

(۱) ﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ پيشبرکى بکه ن بۆ لیبوردنیکى گه وره له
 لایه ن په روه ردگار تانه وه، واته: خیرا بن چه ند له توانا تان دایه، دوانه که ویت و سستی
 نه نوینیت، ﴿وَحَنَّةٍ غَرَضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ﴾ بۆ به هه شتیک که
 پانیبه که ی به نه ندازه ی ئاسمانه کان و زه و بیبه که بۆ له خوا ترسان ناماده کراوه،
 واته: خوای گه وره خولقاندویه تی له گه ل نه و خوشگوزه رانی و خیراته ی که تییدا یه،
 باشه بۆ کى؟ بۆ ته قواکاران و پاریزکاران نه وانه ی له دونیادا ته قوای خویان ده کرد،
 خویان له گونا ه و تاوان و سه ریچیبه کان به دوور ده گرت، گو یرا یه لیبی و تاعه ت و
 خوابه رستیان ده کرد، باشه نه و ته قواکارو پاریزکارانه کین؟ نه وانه نه که خوای گه وره
 له باره یانه وه ده فهرموی: ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ
 النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ نه وانه ی مال ده به خشن له پتی خوادا له کاتی خوشی و
 ناخوشیداو، رفی به تینی خویان ده خو نه وه و، ده بوورن له خه لکی، خواش

چاکه کارانی خوش دهوینت، بهم شیوه سیفاته کانیاں باس دهکات، تا دهه رموی: ﴿وَلَذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاجِئَةً﴾، شاهیدی قسه کانمان و مه بهستی سهره کی مان لیره دا نه مه به ﴿فَعَلُوا فَاجِئَةً﴾ واته: هر کات گونا و تاوان و سهرپیچی کی نقد نقد قیزه وند و ناشیرینیاں نه نجام دا ﴿أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ یان سته میان له نه فسی خویان کربو تاوانی له وه به خوارترو بچوکتریان نه نجام دا وه کو تاوان و سهرپیچی و خرابه کان ﴿ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ مه به ستمان عیره به: که یادی خوی گه وره ده که نه وه نینجا داوای لیوردن ده که ن بو گونا ه کانیاں، نایا کی له گونا ه کان ده بوریت جگه له خوا؟ وه به رده وام نابن له سهر نه وهی که کردویانه له کاتیکدا بزانتن گونا ه، ﴿ذَكَرُوا اللَّهَ﴾ گه وده بی خویان هتیا به وه یادی خویان و لئی ترسان و دلنیا بوون له وهی که شایهت و چاودیره به سهریانه وه ﴿فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ﴾ نه هلی به هشت نیستیغفار ده که ن و داوای لیخوشبوون له خوی به به زه بی ده که ن ده رباره ی نه و گونا و تاوان و سهرپیچیا نهی نه نجامیاں داوه، نیر له کوین نه و جوړه که سانه ی ده لئین: گونا و تاوان و سهرپیچی کردن زیانی نییه.

بەر پەرچدانەوێ ئەو کەسانەى کە قەدەرى خوا دەکەنە بەهانی تائوانەکانیان

و هەر کەسێک لەو برۆیەدا بێت کە قەدەر بەهانیە کە بۆ خەڵکانی تائوانکار ئەو
نەسەکەى وەك و قەسەى ئەو هاوڵەبەرستانە (۱)

(۱) - قەزاو قەدەر لەلایەن خۆی گەورەوێ، برۆا پێهێنانی پایەیکە لە شەش
پایەکانی ئیمان وەکو ئەوێ پێغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتی: ((الإيمان أن تُؤمنَ بِاللَّهِ
وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ)) واتە: ((ئیمان بریتى ئەوێ
برۆا بەخوار فریشتەکانی و کتیبەکانی و پێغەمبەرانی و پۆژى دواى و برۆا بەقەدەر
خەیر و شەڕى بێنیت))، هەر کەسێک برۆای بە قەزاو قەدەر نەبێت با دڵنیا بێت نەبێت
لە پایەیکە لە پایەکانی ئیمان کردووە، پێویستە باوەر بۆن بە قەدەریش بەو
جۆرەبێت کە خۆی گەورە تەقدیری شتەکانی کردووە پێش پوودانی، یەكەم جار
خۆی گەورە زانیویەتی بەزانینە ئەزەلیەکەى کە وەسف کراوە بەو زانینە ئەزەلیە
ئەبەدیە، زانیویەتی ئەوێ کە بوو ئەوێ کە دەبێت، پاشان ئەوێ لە (اللوح
المحفوظ) دا نووسیوە، کاتى قەلەمى خۆلقاند پێى فەرموو بنوسە ئێتر ئەوێ دەبێت
و پوودەدات تاوەکو پۆژى قیامت لە (اللوح المحفوظ) دا نووسیوە، کەوا بوو هیچ
شتێک نەماوە لە (اللوح المحفوظ) دا نە نووسرا بێت، هەموو شتێک لەویدا نووسراوە،
پاشان خۆی گەورە ئەو شتانە لە کاتە دانراوەکانی خۆیدا دەخولقینیت، ویستی
دەکات و پاشان لە کاتە دانراوەکانی خۆیدا دەخولقینیت، کەوا بوو هەر کەسێک
ئیمانی بە قەزاو قەدەر نەبێت ئەو ئیماندار نییە بە خۆی گەورە، و هەپەشە
لێکراوە بە ئاگر، هەرگیز چێژى ئیمان ناکات تا نەزانیت و باوەرێ بەو نەبێت کە
ئەوێ تووشى بوو هەرگیز لێى بەهەلەدا نە دەچوو، ئەوێ لێى بەهەلە داچوو
هەرگیز تووشى نا بێت، با بێئارام نەبێت لە کاتى موسیبت و کارەساتدا، وەبا
فریونەخوات و دڵخۆشیش نەبێت لەکاتى نیعمەتدا، بەلکو با سوپاس گوزار بێت

له کاتی نیعمه تدا و با نارام گریش بیت له کاتی سزادان و توله لی سه ندنه و ده دا، نه م
 پوخته ی بپوا بوون بوو به قه زاو قه دهر، خوی گه ورده ش له قوږنانی پیرۆزدا مه وری
 نه وده ی پیداوین و، ده فهرموی: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ [الحديد: ۲۲] واته: هیچ زیان و
 به لایه ک پووینه داوه نه له زهوی و نه له خودی خوتاندا ئیلا له (الروح المغضوبه)
 نووسراوه پتیش نه وده ی به دیبهنین بنگومان نه وه بو خوا زور ناسانه، پاشان خوی
 گه ورده حیکمه تی نه و کاره شمان پیده لیت و ده فهرموی: ﴿لَكُمْ لَا تَأْسُوا عَلَى مَا ذُكِّرَ
 وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ [الحديد: ۲۳] تا خه فته نه خۆن بو
 نه وده ی له ده ستان چووه وه دلخۆش و غه رانه بن به وده ی که پتی داوون وه خوا هیچ
 خو به زلزانیکی شانازی که ری خوش ناویت. پیویسته ئاده میزاد بپوای به مه ه بیت.

دوو تایه فه ی گومراهه ن، تایه فه یه کیان نکۆلی له قه دهر ده که ن و، ده لیت:
 شته کان نوین و ته قدیریکی پیشتریان نییه و خوی گه ورده ته قدیری نه کربوون و،
 نه ینوسیون و، له راستیدا کاتیک ده یزانیته که پووده دات (إن الأمر مستأنف وليس له
 تقدير سابق، لم یقدره الله ولن یکتبه وانما یعلمه إذا وقع) نه مه باوه پی موخته زیله کانه که
 به تایه فه ی قه دهریه ناسراون چونکه نکۆلیان له قه دهر کردوه، هه روه ها به مه جوسی
 نه م نوممه ته ش ناسراون چونکه ده لیت: به نده کرده وه کانی خودی خوی ده خولقینیت
 (العبد یخلق فعل نفسه) نه وان دوو خولقینه ری دیکه یان له گه ل خوی گه ورده دا دناوه
 وه کو چۆن مه جوسه ئاگر په رسته کان خولقینه ریکیان بو خه یر داناوه،
 خولقینه ریکیشیان بو شه پ داناوه، به لام نه مان له مه جوسه ئاگر په رسته کانیش
 زیاده پوتر بوون، چونکه ده لیت: هه مو موقوفیک کرده وه کانی خودی خوی
 ده خولقینیت، تایه فه ی دووه م: نه وانه بوون که له جیگیر کردنی (اثبات) ی

پازی بووه و ناچاری نه نجام دانی نه و شتانه ی کردوون، ئیوه شوینی هیچ شتیک
 ناکه ون بیجگه له گومان وه ئیوه هر له خوتانه وه به گوتره شت ده لئین، خوای گهره
 پیی راگه یاندوین که نه وان نه و شتانه ده لئین، وه گوتیشیان، خوای گهره له سوږه تی
 (النحل) دا به یادی هینا وینه ته وه که نه وان نه وه یان گوتووه، له م باره وه خوای گهره
 ده فهرموئ: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا
 حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾
 [النحل: ۳۵] واته: وه نه وانیه هاو به شیان داناوه بۆ خوا ده لئین نه گهر خوا بیویستایه
 بیجگه نه و (خوا) هیچ شتیکمان نه ده په رست نه ئیمه و نه باو باپیرانمان وه حه پامان
 نه ده کرد هیچ شتی به بی فهرمانی نه و پیشینانی نه مانیش هر به و جوړه یان ده کرد
 ﴿فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾ ده ی ئایا پیغه مبه ران هیچیان له سهره بیجگه له
 راگه یاندنیکی ناشکرا، نه گهر خوای گهره به وان پازی بویت و نه وان هیچ مه لباردن
 و په سهند کردنیکیان به ده ست نه بیت ئیر ناردنی پیغه مبه ران چ سوویدیکی هیه؟
 ناردنی پیغه مبه ران و دابه زاندنی کتیبه کان هیچ سوویدیکی نابیت، چونکه کاتی خوای
 گهره پیغه مبه رانی ناردوه که قه ده غه ی شیرک و هاوه لپه رستی و کوفرو حه پام
 ده کات نه مه مانای وایه خوای گهره به و شتانه پازی نه بووه و، به شهرعیشی
 دانه ناوه، خوای گهره ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا
 الطَّاغُوتَ﴾ [النحل: ۳۶] واته: سویند به خوا له ناو هه موو گهل و نوممه تیکدا
 پیغه مبه ریگمان ناردوه به مه ی ته نها خوا په رستن و دوورکه ونه وه له (په رستنی) هر
 په رستراویکی تر. نه مه به لگه یه له سهر نه وه ی که خوای گهره به کوفر پازی نابیت،
 پیی پازی نابیت و خوشی ناویت، بۆیه پیغه مبه رانی ناردوه بۆ نه وه ی پیگری له
 شتانه بکات، جه بریه کان له سهر هه مان پیباوه پی هاوه لپه رسته پیشینه کانن نه وانیه
 خوای گهره له م ئایه ته دا باسی کردوون.

«خَوَاي گه وده له باره يانه وه ده فهرموي: ﴿سَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا آمَنَّا بِهَذَا الْبَالَاءِ إِلَّا حَزْنًا مِّنْ شَيْءٍ﴾^(۱) [الأنعام: ۱۰۸].

هه وده ها خوای گه وده بهر په رچيان ده داته وه، ده فهرموي: ﴿كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا﴾^(۲) قُلْ هَلْ عِندَكُمْ مِّنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا^(۳)

(۱) له سوږه تي (النحل) دا خوای گه وده پتی پاگه ياندوين که نه و جوړه قسانه ده لښ، بل په خوای گه وده له نايه ته که ی سهر وده دا ده فهرموي: ﴿سَيَقُولُ﴾ واته: له داهاتووی نزیکدا ده لښ، چونکه له زمانی عه رده پیدا هه رکات پیتی (س) چووه سهر (نعل) کردار نیتر نه و مانایه ده به خشیت که له داهاتووی نزیکدا شته که پرووده دات، وه نوره بوو که گویشیان.

(۲) ﴿كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ هه ر به و شتو ديه نه وانه ی پتیش نه مانیش درلیان کرد، پیغه مبه ران و کتیبه کانیان به درو خسته وه، به قه زاو قه دهر به هانه یان ده مینایه وه، گوايه هيچ لومه و سهر زده نشتيکیان له سهر ناپیت، ﴿حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا﴾ هه نا سزاو توله ی نیمه یان چه شت، تا خوای گه وده سزای دان و تیاچوون، نه گهر خوای گه وده به قسه کانی نه وان پازی بوايه سزای نه دده دان، نه گهر خوای گه وده ره کو نه وان ده لښ _ ناچاری نه و شته ی کردنایه و، نه وانیش هيچيان به ده ست نه بوايه نه وه سزای نه دده دان، چونکه خوای گه وده ستم له هيچ که سيک ناکات، چون سزای که سيک بدات که هيچ هه لېژاردن و په سهند کردن و ويستیکي به ده ست نه بیت و، ناچار کرابیت.

(۳) واته نایا هيچ به لکه په کتان پښه له سهر نه و شتانه ی که له سهر خوای گه وده ده بلښ.

إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ (١٤٨) ﴿١﴾ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٢﴾ [الأنعام: ١٤٨ - ١٤٩].

نه گه رقه دهر و چاره نووس بۆ که سیڤک به هانه و بیانوو بوايه نه وای خوی گهره سزای نه وانه ی نه ده دا که پیغه مبه رانیان به درۆ ده خسته وه ^(۲)،

(١) _ ﴿إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ﴾ ئیوه شوینی هیچ شتیڤک ناکه ون بیجگه له گومان، ب راستی به د گومانی زۆربه ی درۆیه، له م باره وه خوی گهره ده فره مویت: ﴿إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ﴾ [النجم: ٢٣] واته: ته نها شوینی گومان و نه وشته ده کن که نه فسی خویان هزی لییه تی. شیاو نییه مرۆف شوینی گومان بکهریت، مه سه له کانی بیر و باوه پو بنه په ته کانی ئیمان پیویسته له سه ر یه قین و دلنیا بوونی ته وای بینا بکهریت، نه که له سه ر گومان، ﴿وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ﴾ وه ئیوه هه رل خۆتانه وه به گۆتره شت ده لێن، نه که له سه ر خه ملاندن و بۆچون.

(٢) _ خوی گهره ده سه لاتی ته وای به سه رتان دا هیه، چۆن ئیوه به هانه ی بز دینه وه، ده لێن: خوی گهره ناچاری کردوین، خوی گهره پیغه مبه رانی ناردوه، کتیبه کانی دابه زاندوه قه ده غه ی نه وشته تان لی ده کات، ئیوه توانا شتان هیه، خوی گهره توانای پیداون ده توانن وازی لیبینن، توانای نه نجام دانی نه وانه تان هیه که خوی گهره فره مانای پیکردوون، تواناو ویستتان هیه، که وای بوو خوی گهره ده سه لاتی ته وای هیه، به لگه ی به سه رتانه وه دامه زاندوه، پیغه مبه رانی بۆ ناردوون و، کتیبه کانی بۆ دابه زاندوون.

(٣) _ ﴿حَتَّىٰ ذَاقُوا بَاسَنَا﴾ [الأنعام: ١٤٨] هه تا سزاو تو له ی ئیمه یان چه شت، نه گه ر قه زاو قه دهر به هانه و بیانوو بوايه بۆ که سیڤک نه وای خوی گهره سزای نه ده دان، چونکه له و کاته دا به هانه دار ده بوون، وه کو نه وه ی خویان ده لێن: به هانه دار ده بوون.

و، گو فرمه گانی نوح و، عادو، ثمودو، مؤتفکات و، قهومی فیرعهون، وه فرمانیشی
دهده دابه سزادانی دهست دریزکاران^(۱)،

(۱) _ به لی، نه گهر مه زه ب و پیاوهر بیان راست بوایه، نهوا خوای گهره
پتفه مبرانی نهده ناردو، کتیبه گانی دانه ده به زاند که قه ده غه ی گونا و تاوان و
سارپنچی و کوفرو شیرک و هاوه لپه رستی بکن، نه گهر نهوان ناچاری کردنی نهو
شانه بکرایه ن و، له توانایاندا نه بوایه وازی لیبتن، نیتر سوودی ناردنی پتفه مبران
و، دابه زینی کتیبه کان چ بوو؟ به دلنایایی نهوکاته کاریکی بی سوودو بی مه به ست
ده برو، به لام ناردنی پتفه مبران و، دابه زینی کتیبه کان به لگه یه بو نه وه ی که
ویستیان مه یه و مه لپژاردن و په سه ندرکردنیا ن به ده سته و، به ویست و خواست و
مه لپژاردنی خو یان تووشی نهو شتانه بوون، بویه خوای گهره نومه تانی کافری وه کو
فرمه گانی (نوح و، عادو، ثمودو، مؤتفکات که قهومی لوط) بوون سزای دان، خوای
گهره له باره ی مؤتفکاته وه ده فرموی: ﴿وَالْمُؤْتَفِكَةُ أَهْلُهَا﴾ (۵۳) فَعَشَاهَا مَا
عَشَى (۵۴) ﴿النَّحْمُ: ۵۳-۵۴﴾ واته: وه دیتاته سه روژیرکراوه گانی (به زه ویدا) برده
خواره وه (که دیتاته گانی گه لی لوط بوون) ﴿فَعَشَاهَا مَا عَشَى﴾ نینجا نهو دیتاتانه ی
دایوشی نه وه ی که دایپوشی، خوای گهره له ناوی بردن، نه گهر ناچاری کردنی نهو
شنه بان خراپانه که نهوان ده یانکردو، تووشی بوون، نهوا خوای گهره سزای
نده دان، چونکه نهوکاته سته می لیده کردن و، خوای گهره ش پاکه و بیگه رده و
هرگیز سته م ناکات، خوای گهره دادوهری دادپه رده. نه گهر نهوان ناچار کرایه ن
نهوا خوای گهره هرگیز سزای داوین پیسان و، دزان و، مه ی خوړان و،

هه لکه راره گانی نه ده دا، چونکه له و کاته دا ناچار بوون و، هيچ توانايه کيان نه بوو نېنر
 خواي گوره هيچ سزايه کي بڼو دانه ده نان، داوین پيساني جه لده ليندان نه ده کړه،
 په جمی نه ده کړدن، ده ستي دزاني نه ده بڼي، مه ي خوراني جه لدلیدانی نه ده کړه، چنډ
 سزايان ده دا نه گره خواي گوره خوی نه وهی له سهر ته قدیر کړد بیتن و، له چاره ی
 نوو سیبیتن و، ناچاری کړد بیتن، به لام خواي گوره ناچاری کړدوون، ناده میزاد ویست
 و خواست و هه لېژاردن و په سه ند کړدنیا ن هیه، ناده میزاد نه گره بیه وی گونډاپه ل
 خواکي ده بیت و، نه گره ریش بیه وی سهر پیچی ده کات به ناره زوو و هه لېژاردنی خودی
 خوی. به لام نه گره هه لېژاردن و په سه ند کړدن و ویست و خواست و توانایان نه بول
 نه و کاته به هانه دار ده بوون، بویه شیت به هانه داره تا حوه له هندی، مندان پینش
 بالغیوون به هانه داره، که سی نوو ستوو به هانه داره، که سی ناچار کړاو و نقد لی کړلو
 به هانه داره، چونکه هيچ هه لېژاردن و په سه ند کړدنیکيان به ده ست نییه، ناچار
 کړاون، یا خود عه قلی نییه بڼو نه وهی هق و باتل لیکجیا بکاته وه.

نبيا بن هيچ كه سيك قه دهرو چاره نووس ناكاته به هانه و بيانو مه گره نه وانه ي كه
شويني مه واو ناره زوواتي خويان كه وتوون، به بي نه وه ي هيچ به لگه يه كيان به
هسته وه بيت^(۱).

(۱) _ هيچ كه سيك قه دهرو چاره نووس ناكاته به هانه و بيانو، بويه نه وانه ي
قه دهرو چاره نووس ده كه نه به هانه و، ده لئين گوايه ناچاري كردني نه و شتانه كراون كه
ده يكه ن، له راستيدا ته نها شويني هوا و ناره زوواتي خويان كه وتوون و، هيچ
به لگه يه كي راست و دروستيان به هسته وه نيبه، خواي گه وره له م باره وه
ده فهرموي: ﴿هَلْ عِنْدَكُمْ مِّنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا﴾ [الأنعام: ۱۴۸] (نه ي موحه ممد ﷺ)
بلي نايا هيچ زانيار به كتان لايه تا دهري بخه ن بومان و ده ري بچن، نه و كه سه ي هيچ
به لگه و زانيار به كي به هسته وه نه بيت نه وا ته نها شويني ناره زوواتي ده كه ويت، خواي
گه وره له م باره وه ده فهرموي: ﴿إِنْ تَبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ﴾ [الأنعام:
۱۴۸] نيوه شويني هيچ شتيك ناكه ون بيچگه له گومان و نيوه هر له خوتانه وه به
گوتره شت ده لئين. نه و كه سه ي داوين پيسي ده كات له راستي دا ته نها شويني مه واو
ناره زوواتي خوي ده كه ويت، نه و كه سه ي دزي ده كات له راستي دا ته نها شويني مه واو
ناره زوواتي خوي ده كه ويت كه حه زليكردي دزيه، نه وه ي مه ي ده خواته وه ته نها
شويني ناره زوواتي خوي ده كه ويت.

وه هه كه سيك له و باوه په دابيت كه قه دهرو چاره نووس به هانه و بيانووبه كه بز
تاوانباران سزايان له سهر هه لده گريټ، با چيتر زه مي هيچ كه سيك نه كات و سزاشي
نه دات نه گهر دهست دريژي كرده سهر^(۱)،

(۱) _ نه مه به لگه و به هانه يه كي يه كلاكه ره وه يه، به هانه يه كي يه كلاكه ره وه يه
به رامبه به وان، نه گهر ئيوه ده لټين: لومه و سهر زه نشت نه كراوين چونكه ناچاري
كردني نه و شتانه كراوين كه ده يكه ين، كه و ابو هه ركات كه سيك دهست دريژي كردني
سهر ئيوه به داوي سزادانيدا مه گه پټين، نه گهر كه سيكتان كوژرا ئيوه هه ولي كوشتني
كه سي بكوژ مه دن، بلټين: نه مه قه زاو قه دهرو چاره نووسه، نه گهر يه كيك لينيدا،
توله ي خوتي ليمه كه ره وه، چونكه قه زاو قه دهرو، به ويست و خواست و هه لټاردني
خوي نه بووه، ناچاري كردني نه و شتانه كراوه، نه گهر مال و سهر وهت و سامانه كي
برديت نه و ناكوكي له گه لدا به رپا مه كه، چونكه قه زاو قه دهرو، به ويست و خواست و
هه لټاردني خوي نه بووه، نايا كه سيكي ژيري عاقل نه و شتانه ده لټيت، نه ي بوچي
ناكوكي به رپا ده كه يت و داوي توله ده كريت و توله ده كه يته وه، نه مه به لگه ي بز
نه وه ي كه سي دهست دريژكار و شه پ فروش ناچاري نه و شتانه نه كراوه، چونكه بز
داوي سزادان ده كه يت. نه مه ماناي وايه كه توه به هانه و بيانوو بوه نه فسي خوت
دينيت هه له كاتيكا نه و به هانه و بيانوو به كه ساني تر ناده يت، كه ساني ژيرو عاقل
نه و شتانه نالټين و به م جوړه بير ناكه نه وه. نه گهر قه زاو قه دهرو به هانه و بيانوو بيت بز
توه كو نه وه ي خوت ده يلټيت نه و عوزرو به هانه و بيانوو بده به و كه سي دهست
دريژيت ده كاته سهر، چونكه ناچار كراوه ئيتر بوه توله ي ليد هه كه يته وه. نه گهر به م
جوړه بوايه نه و دونيا خراب ده بوو، خه لكي وه كو ئاژه لټيان ليد هه هات، به م مه زه به د
رټبازه پيسه دونيا خراب ده بيت.

به لکو باه مور شستنیکی به لایه وه به کسانبیت نه وانه ی که له زهت و خوشی بو ده ستا بهر ده کهن و، نه وانه ش ده بنه مایه ی نازاردانی، باچیتر جیاوازی نه کات له بنوار نه و که سانه دا که کاری خهیری له گه ل ده کهن و نه و که سانه دا که شه پی بنده مرؤش^(۱)، دلتیا بن نه مه له پووی سرووشت و شهرم و عه قلیشه وه مه حاله^(۱).
 خوای گه وره ده فهرموی: ﴿أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ﴾
 ﴿أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ﴾^(۲) [ص: ۲۸] واته. نایا نه وانه ی باوه پیا ن هیتاوه و کرده وه چاکه کانیا ن کردوه له گه ل خراپه کاران له زه ویدا وه ک به کیان دانیتن (له دوا بئزدا، نه خیر وانیه) یا پاریتزکاران وه ک به دکاران لیده که ی ن.

(۱) واته: هر مه موویان ناچارکراون، نه و که سه ی کاری خه یرو چاکه ت له گه ل ده کات هیچ چاکه به کی نییه چونکه ناچار کراوه، وه نه و که سه ش کاری شه پی له گه ل کردوی لومه و سه رزه نشت نا کریت چونکه ناچاری نه و شته کراوه، نایا که سی عاقل بهر جزره بیرده کاته وه؟

(۲) نه مه له پووی سرووشت و عه قل و شهرعیشه وه مه حاله، ته نانه ت ناژه له کانیش نه گه ر ده ست دریتزیا ن کرایه سه ر توله ی بو خوی ده کاته وه، نه ی وانیه؟ ناژه لان نه گه ر ده ست دریتزیا ن کرایه سه ر بهر گری له خویان ده کهن، نه مه به لگه به کی پوون و ناشکرایه که شنه کان به ویست و خواست و هه لبراردنه نه ک به ناچار کردن.

(۳) خوای گه وره له نیتوان نه وانه دا که نیمانیان هیتاوه و کرده وه چاکه کانیا ن کرده وه له نیتوان خراپه کاران له زه ویدا جیاکاری کردوه، نه گه ر ناچار بوایه ن نه و خوای گه وره له نیتواناندا جیاکاری نه ده کرد، نه گه ر ناده میزاد ناچار بوایه نه و هیچ جیاکاری به ک له نیتوان نویژ خوین و داوین پیسدا نه ده بوو، به لام خوای گه وره جیاکاری له نیتواندا کردوون، چاکه کاران پاداشت ده درینه وه و خراپه کارانیش سزا ده درین، نه مه به لگه به کی ناشکرایه که نه وان ناچار نه کراون، به لکو ویست و خواست و هه لبراردنیا ن هه به.

مردوه ما خوی گه وره ده فهرموی: ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ
عِزًّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءٌ مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾^(۱) [الجاثیة: ۲۱].

(۱) - هه موو ئه م ئایه تانه ده ربیره ی یه ک پئیازن، هه مووشیان به کتری پشتر است
ده که نه وه، ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ﴾ ئایا ئه وانیه که خراپه کانیان کردوه
واگومان ده بن، ﴿أَمْ حَسِبَ﴾ له زمانی عه ره بیدا بو ئیستیفهامی ئیتینکاری واته بو
پرسیار کردنی نارازیبون به کاردیت، ﴿الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ﴾ ئه وانیه کرده وه
خراپه کانیان نه نجام داوه، ئیمه ئه وانه وه کو که سانی داده نئین که بریایان هیناوه و
چاکه کانیان کردوه، ئه مه ئیستیفهامیکی ئیتینکارییه، واته پرسیار کردنیکی نارازی
بوونه، واته: وه کو ئه وانیان لیتناکهین، چونکه خوی گه وره به دانایی و حکمهت و
داده پره ریی خوی ئه وانه و ئه وانه وه ک یه ک لیتناکات، چونکه ئه گه ر ئه وان و ئه مان
وه کو یه ک بن ئیتر نه نجام دانی کرده وه ی چاک و، هینانه کایه ی شه ریهت و، ناردنی
پنجه مبه ران سوودیای چیه؟ له وانیه له دونیادا کافر خوشگوزهران بیت و مال و
سامان و مندال و هیزی هه بیت، ئیمانداریش هه ژارو نه خوش بیت و پاداشتی
کرده وه کانی خوی وهرنه گرت بیت له بهر ئه وه ی خوی گه وره بو پوژی قیامت

پاشه که وتی کردوه، کافریش خوی گه وره پیی دهاو له پوژی قیامتدا سزای دهادت، دانایی و حکمته تی خوی گه وره یه، له زیاندا یه کسان نابن، خوی گه وره له پوژی قیامتدا له نیوان نه وان و نه واندا جیاکاری دهادت، دهسته یه کیان له بهمه شندا ده بیت و دهسته یه کیش له دوزه خدا، وه کو دنیا نابیت، له پوژی دوا پیدا کاروبار ده گوردرین، نه خیر، خوی گه وره جیاکاریان له نیواندا دهادت، له و باره وه خوی گه وره ده فهرموی: ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُومِئِدُ يَتَفَرَّقُونَ (۱۴) فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ (۱۵) وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ (۱۶)﴾ [الروم: ۱۴-۱۶] واته: وه نه و پوژهی قیامت هله ده ستر (خه لك) له و پوژده جیا ده بنه وه له یه کتر ئینجا که سانی که باوه پریان هیناوه و کرده وه چاکه کانیاں کردوه نه وان له بهمه شندا دلخوش ده کرین ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا﴾ به لام نه وانه ی بیباوه پوون و دانیاں نه دها به نیشانه کانی نیمه و گه یشتن به پوژی دوا بی نا نه وانه له سزا (ی دوزه خ) دا ناماده ده کرین.

مەروەھا خوای گەورە دەفەرموی: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾^(۱) | المؤمنون: ۱۱۵ | واتە: ئایا ئێوە گومانتان وا بوو کە بێگومان ئێوەمان بەبێ ھۆدە دروست کردوووە وە بێگومان ئێوە ناگەرێنەووە بۆ لای ئێمە.

مەروەھا خوای گەورە دەفەرموی: ﴿أَلَيْسَ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى﴾^(۲) | القيامة: ۳۶ | واتە: ئایا مرۆف وادادەنی کە ھەروا بەرە لا دەکری (وېشتگویی دەخری).

(۱) مەروەھا ئەگەر بەو جۆرە بێت کە ئەوان دەلێن گوايە ناچاری کردنی ئەو شتێکە کراون کە دەیکەن، کەوا بوو خوای گەورە بەبێ ھوودە دروستی کردوون، نەپاداشت ھەيە لەسەر تاعەت و گوێپرایەلیەکان و نەسزاش ھەيە لەسەر گوناھ و تاوانەکان، خولقاندنی ئادامیزاد بێھوودەيە ئەگەر زیندو بونەووە، حیساب و، پاداشت نەبێت و، ھەر کەسێک بە ئارەزووی خۆی کردەووە بکات و، ھیچ دەره نجامێک نەبێت ئەو خولقاندنیان بێھوودە دەبێت، خوای گەورەش پاک و بێگەرەدەو دوورە لەو شتێکە.

(۲) واتە نە فەرمانی پێی بکرییت و نە قەدەغەي شتێکیشی لیبکرییت، ئەگەر شتێکە بەو جۆرە بوايە کە ئەوان دەلێن گوايە ناچارکراون ئیتەر خوای گەورە نەفەرمانی دەداو نەقەدەغەشي دەکرد، چونکە فەرماندان و قەدەغە کردن سوودی نەدەبوو، ئەمە پەرخەگرتنە لەخوای گەورە کەوا فەرماندان و قەدەغەکانی بێسوودە، چون فەرمانیان پێدەداو قەدەغەي شتانیکیان لێدەکات ئەگەر ناچاری کردنی ئەو شتێکە کراون کە دەیکەن، ئەوکاتە نەفەرماندان نرخێ دەبێت و نە قەدەغە کردنی نرخێ دەبێت.

واته: نه فرمانی پئی بکړیت و نه پښتو لیکړیت^(۱).

(۱) _ نه گهر کار به قسه که ی نه وان بکړیت گوايه ناچارۍ کړدنۍ کړده وه کاني
خویان کراون، نيتر فرماندان و ريگري کړدن له ناده ميزاد هيچ سووډيکي نابند
بيهوده ده بيت، مړوف و ده زانيت پشتگوئ ده خريت نه حيسابي له گال ده کړند
نه پاداشات و سزاش و ده ده گړيت؟ نه گهر به گویره ی نه و قسانه ی نه وان بول
ناده ميزاد به هانه دار ده بوو چونکه ناچار کرابوو، هيچ ويست و هه لېزار دنېکي نه بېد.

هه روده ها له فره مووده ی (صحیح) ی پیغه مبه ر خوا ﷺ ده فره موئی: ((اَخْتَجَّ آدَمُ
وَمُوسَى، قَالَ مُوسَى: أَنْتَ آدَمُ أَبُو الْبَشَرِ، الَّذِي خَلَقَكَ اللَّهُ بِيَدِهِ، وَنَفَخَ فِيكَ مِنْ رُوحِهِ، وَأَسْجَدَ
لَكَ مَلَائِكَتَهُ، أَخْرَجْتَنَا وَنَفْسَكَ مِنَ الْجَنَّةِ، فَقَالَ لَهُ آدَمُ: أَنْتَ مُوسَى الَّذِي اصْطَلَفَاكَ اللَّهُ
بِكَلَامِهِ، وَكَتَبَ لَكَ التَّوْرَةَ بِيَدِهِ، فَبِكُمْ وَجَدْتَ مَكْتُوبًا عَلَيَّ قَبْلَ أَنْ أُخْلَقَ: ﴿وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ
فَغَوَى﴾ [طه: ۱۲۱]، فَقَالَ: بِأَرْبَعِينَ سَنَةً، قَالَ: فَلِمَ تَلُومُنِي عَلَى أَمْرِ قَدَّرَهُ عَلَيَّ قَبْلَ أَنْ أُخْلَقَ
بِأَرْبَعِينَ سَنَةً؟ قَالَ: فَحَجَّ آدَمُ مُوسَى))^(۱) صحیح: أخرجه البخاري (۳۴۰۹)، و(۴۷۳۶)،
و(۴۸۳۸)، و(۶۶۱۴)، و(۷۵۱۵)، ومسلم (۲۶۵۲)، من حديث أبي هريرة رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مَرْفُوعًا.
واته: پیغه مبه ری خوا ﷺ فره موویه تی: ((ئاده م و موسا له نیوان خویاندا که وتنه
گفتوگو، موسا فره مووی: تو ئاده میت باوکی ئاده میزاد، که خوی گه وره به ده سستی
خوی توی خولقاندووه و، له پووخی خوی فوی کرده به رتاو، فره مانی به فریشته کان
کرد کپنوشی برد بۆت، خۆت و ئیمه شت له به هه شت کرده ده روه وه، ئاده میش پیی
فرموو: تو موسایت که خوی گه وره به هوی وشه کانی خویه وه هلی بژاردویت و،
به ده سته کانی خوی ته وراتی بۆ نووسیت، باشه پیش چند سال بینیوته خوی گه وره
نه می له سه رم نووسی بی خوی گه وره ﴿وه ئاده م سه ریچی فره مانی په روه ردگاری
کرد نیت له ریگای راست لایدا﴾، موسا فره مووی: به چل سال، ئاده میش پیی
فرموو: که وا بوو بۆ له سه ر شتیک سه رزه نشتم ده که یت که چل سال پیش خولقاندنم
خوی گه وره له سه ری ته قدیر کردووم؟ ده لیت: نه وه بوو ئاده م به سه ر موسادا
سه رکه وت)). واته: به لگه و سه لماندنه وه به سه ریدا سه رکه وت.

(۱) _ نه م فره مووده فره مووده یه کی زۆر گه وره و به پیزه، به لام زۆربه ی خه لکی
لنی نیناگن و، له ماناکه یدا هه له ده کەن، وا پاده گه یه نن گوایه موسا به رامبه ر به بابی
ناپه زایی ده ربپروه، گوایه ناپه زایی ده ربپروه له وه عصیه ت و سه ریچییه ی که بابی

نه نجام بډاوه، بۆ سهرپيچي په روه ردگاري خوت كړد؟ وا ده زانن موسا سهرزه نشتي با
 كړد له سهر نه نجام داني مه عصيهت و سهرپيچيه كه، كه چي پاست نه و به مړ
 سهرزه نشتي بابي كړد له سهر نه و موسيهت و كارساته ي كه پويډا، نه و موسيهت
 كارساته ي كه به هوي مه عصيهت و سهرپيچيه كه وه پويډا، ناده ميس به هانه ي هيناب
 كه دهر كړدن له به هشت موسيهت و كارساته، قه دهر و چاره نويسش ده كړته به مان
 بيانو بۆ نه و موسيهت و كارساتانه ي كه تووشي مرؤف ده بيت، بويه نادم قه دهر
 چاره نووسي كړده به هانه و بيانو بۆ موسيهت و كارساته كه، نادم قه دهر
 چاره نووسي نه كړده به هانه و بيانو بۆ نه و مه عصيهت و سهرپيچيه ي كه نه نجام
 بۆ چي؟ چونكه سهرپيچيه كه ي به هه لېژاردن و ويستي خوي نه نجام داو، ناچار نه كرابو
 زوريشي لينه كرا بوو، موساش نه مه ي ده زاني، هه روه ها شياو نيه موسا سهرزه نشتم
 بابي بكات له سهر مه عصيهت و سهرپيچيه كه كه لتي په شيمان بويه وه و ته به ي كړو
 خوي گوره ش ته به كه ي وهرگرت، چونكه نه و كه سه ي له تاوان په شيمان ده بيتو
 ته به ده كات وه كو نه و به كه هيچ تاوانيكي نه نجام نه داييت. كه وا بوو فهرمودي
 نابيته به هانه و به لگه بۆ كومه لي جه بريه كان له دوو پوه وه:

پوي يه كه م: له راستيدا موسا سهرزه نشتي بابي كړد له سهر نه و موسيهت و
 كارساته ي كه پويډاو له كړدنه دهر وه له به هشت، موسا سهرزه نشتي بابي
 نه كړد له سهر مه عصيهت و سهرپيچيه كه، چونكه ته به ي ليكړدو، نه و كه سه ش نوي
 بكات وه كو نه و به كه هيچ تاوانيكي نه بيت.

پوي دوو هم: كه قه دهر و چاره نووس ده كړته به هانه و بيانو بۆ نه و موسيهت و
 كارساتانه ي تووشي نادم ميزاد ده بيت شتيكي ناساييه و شتيكه له شيمان و باوه
 چونكه خوي گوره دهر فهرموديت: ﴿الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ
 رَاجِعُونَ﴾ [البقرة: ۱۵۵] واته: نه وانه ي كه له گه ل دوو چاري سه ختيه ك بوون ده لېن

نیمه مهر می خوائن و مهر بۆ لای نه و ده گه پیننه وه. نیت ره سه ره نه و موسیبه ت و
کاره سات و سه ختیبه نارام ده گریت و، دلگیر نابیت و پهستی و بی نؤقره بی
نانوینیت، به لکو پیویسته بزانیته نه وهی که تووشت بووه به قه زاو قه ده ری خوای
گه ده به. به لام بۆ هیچ که سیک نییه قه ده رو چاره نووس بکاته به هانه و بیانور بۆ نه و
گونه و تاران و سه رپنچیه نه ی که نه جامی ده دات، به لکو پیویسته ته و به بکات و،
نیستیغفار بکات و، دوا ی لیخوشبوون له خوای گه وره بکات و، لومه که بۆ خودی خۆی
بگه ریننیه وه و، ته و به بکات و نیستیغفار بکات. نه مه زۆر پوون و ناشکرایه.

وه نه م فرموده به دو تايه فهی تیدا گوومرا بوون^(۱): تايه فهیه ک به دردیان نازا
چونکه وایا نزانى ناچارى مه لگرتنى زهم و سزا ده بن له سهر نه و که سانه یی
سهرپیچی خوی گه وره ده که ن له پیناوی قه ده ردا^(۲).

تايه فهیه کیش له وان خراپترو شه پ تر بوون^(۳) کردیان به به لگه و به هانه بزنه ملر
مه عصیه ت و سهرپیچی کردن، له وانه شه بلین: قه ده ر به لگه و به هانه و بیانوره بز
نه هلی حه قیقه ت نه وانه ی بینویانه^(۴)،

(۱) _ دو تايه فه که بریتیبوون له موخته زیله و جه بریه کان، موخته زیله نه وانه ی
نکۆلی له قه ده ر ده که ن، له کاتیکدا ئاده م قه ده ری کرده به هانه و بیانوو به لگه له سر
موسا، به لام نه وان له قه ده ر نکۆلی ده که ن، جه بریه کانیش ده لین: به نده کان ناچار
کراون، به گویره ی قسه که ی نه وان بیت خوی گه وره ئاده می ناچار کرد بوو بز
خواردن له دره خته که، نه گهر وایت ئیتر بۆ سهرزه نشتی ده کات، له کاتیکدا ن
ناچار کرا بوو به پی بانگه شه کانی ئیوه.

(۲) _ نه مانه بریتین له کۆمه لی موخته زیله نه وانه ی ده لین: خوی گه وره
مه عصیه ت و سهرپیچی نه ویستوو به لگو به نده خۆی نه نجامی ده دات. نه م تاین
له و باوه رده دا بوون که نه گهر به راستی دابنن و زهم و سزا له سهر سهرپیچکاران
مه لگیریت ئیتر شه ریه ته کان پووچ ده بنه وه بۆیه گوتیان: ئاسانترین پنگا نه و به
بلین: فرموده که راستنییه.

(۳) _ نه م تايه فه بریتی بوون له جه بریه کان.

(۴) _ نه هلی حه قیقه ت: واته نه هلی ته صه وف، زیده پۆی یکارانی ته صه وف
نه وانه ی له و باوه رده دان که مروف ته کلیم و سه پاندنه شه ریه کانی له سهر ه لده گیرین
هر کات بگاته پله یه کی ته صه وف، چونکه ده بی به وه لی و دوستیکی تاییه
ته کلیم و سه پاندنه شه ریه کانی له سهر نامینیت، چونکه زانی و ته واو بوو، ده لین:
نه مه به حه قیقه ت.

پاڅوډنه وانې له و باوه ږه دانين که کرده وده يان مه بښت^(۱).

ده که سانبځکښ هه ن ده لټين^(۲): له راستيدا نادم به به لگه وه به سهر موسادا
مه رگوت، چونکه بابي بوو^(۳)، يان چونکه ته وبه ي کرد بوو^(۴)

(۱) _ که برينين له جه بريه کان نه وانې له و باوه ږه دان که ناچاري نه و شتانه
گرلون که ده يکه ن.

(۲) _ ليره دا شتخولنيسلام _ رحمه الله _ وه لامې تايه فیه کی سينيم ده داته وه
مه وانې مه ولی کوکړدنه وه و گونجاندنی نيوان نه م فهرموده وه ده قانتيکی تريان داوه، نه م
به شي سينيمه له پووی بنه پرت و مه به سته وه نه هلی هه قن، نه م به شه قه دهر جيگير
ده گن و دانی پيدا دهنين و، ناشيکه ن به به لگه و به هانه و بيانوړه ک بو نه نجامدانی
مه عصيبت و سهر پيچي و تاوانه کان، نکوليشي ليتاکه ن، نه مانه له پووی بنه پرت و
مه به سته وه له سهر پيره وه ي راست بوون، به لام نه و که سه ي له پووی بنه پرت و
مه به سته وه له سهر پيره وي راستبیت مه رج نيه له وه لامه کانيدا پيکاييتي، له وانې هه له
بکات. بېوانه: الشيخ الدكتور خالد المصلح، شرح الفرقان بين اولياء الرحمن واولياء الشيطان، وه رگير.

(۳) _ گوايه بو کوړ نيه ناپره زايي به رامبه ر به بابي دهر بښت، نه مه گوښاريکی

پوړچه.

(۴) _ واته نادم قه دهر ي کرد به به هانه و بيانوو، چونکه له تاوانه که ته وبه ي کرد
بوو، تاوانيش پاش ته وبه کردن ده چيته پله ي موسيبت و کاره ساته وه، که وا بوو
قانيت قه دهر وه کو به هانه و بيانوو بو تاوان کردن به کار بيت مه گه ر پاش ته وبه کردن،
چونکه نه گه ر ته وبه بکات نه وه ده کات که له سهر يه تي، که بريتيه له پا کردن له
قه دهر ي مه کړه وه بو قه دهر ي خوشويستراو، نيتر ده بيته نيماندار به قه دهر، چونکه
له وه زياتري پني ناکريت، به لام نه مه ش ديسان هيچ پوويه کی راستي نيه، چونکه
موسا به هيچ شيوه يه ک باسي تاوانه که ي نه کرد، پني نه فهرموو: بوچی له
پره ختکات خوارد؟ به لکو پني فهرموو: بوچی نيمه و خوشت له به هشت دهر ميتنا؟

بیان چونکه تاوانه که له شه ریمه نی نادم دا بوو، سهرزه نشسته که ش له شه ریمه نی
موسادا بوو، یان چونکه نه مه له دونیادا ده بیت نه ک قیامت، هر هه موو نه مال نه
بووچن.

به لام رووی راستی له رموده که: بریتیه له وهی موسا علیه السلام
سهرزه نشتی بابیکرد نه نه له سهر نه و موصیبت و کاره ساته ی تووشیان بوو کانز
بابه نادم له ده رخته که ی خوارد^(۱)، پیی له رموو: بۆچی نیمه و خوشت له به هشت
ده رهینا؟ موسا سهرزه نشتی بابی نه کرد نه نه له سهر نه وهی تاوانیکی کرد
ته و به ی لیکرد، چونکه موسا ده یزانی نه و که سه ی له تاوان ته و به بکات سهرزه نشته
ناکرت، له کاتیکدا ته و به شی کرد بوو، وه نه گهر نادم له و باوه په دا بوابه ی
سهرزه نشتی له سهر هه لده گیریت به هوی قه ده ره وه نه یده له رموو: ﴿رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا
وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾^(۲) [الأعراف: ۲۳] واته: نی
په روه دگارمان نیمه سته ممان له خویمان کرد جا نه گهر لیمان نه بووری
میهره بانیمان له که ل نه که یت سویند به خوا بیگومان له زیانباران ده بین.

(۱) موسا به بابی نه گوت: بۆچی له ده رخته که ت خوارد، به لگو پیی له رموو:

بۆچی نیمه و خوشت له به هشت ده رهینا، نه مه بوو موصیبت و کاره ساته که.

(۲) نه گهر نادم له و باوه په دا بوابه که هیچ سهرزه نشتیکی له سهر نابیت، وه

قه ده ریشی بکردایه به به لگو به هانه بۆ گونا و تاوان و سهر پیچی کردن نه و نه و به ی

نه ده کردو نه یده له رموو: ﴿رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ
الْخَاسِرِينَ﴾ [الأعراف: ۲۳] نادم درکاندی و دانی پیدانا چونکه به و تاوان و سهر پیچ

سته می له نه فسی خوی کرد، دانی به تاوان و سهر پیچی کردنه که دانا و به ویستی خوی

نه دجامی دابوو، بۆیه ته و به ی کرد، چونکه نه گهر نادم له و باوه په دا بوابه که ناچار

کردنی نه و مه عصیبت و سهر پیچی کردنه کرابوو ته و به ی نه ده کرد.

هاندان بو ئارام گرتن و، داوای لیخوشبوون و، پازیوون به قهزا

نیماندار فرمان پیکراوه له کاتی موسیبهت و کاره ساتدا ئارام بگریت و پازیبیت، له کاتی تاوانیشدا داوای لیخوشبوون بکات و تهوبه بکات^(۱).

خوای گه وده ده فهرموئ: ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ﴾^(۲) [غافر: ۵۵].
لنزه دا خوای گه وده فرمانی پیداو ده ئارام گرو خو گر بیت به رامبه به موسیبهت و کاره ساته کان، وه ئیستیغفارو داوای لیبودردنیش له خوای گه وده بکات له گونا و تاوانه کان.

(۱) _ نه مه یه یاساکه، نیماندار له کاتی موسیبهت و کاره ساتدا ئارام ده گریت و، له کاتی تاوان کردنیشدا تهوبه ده کات و، داوای لیخوشبوون ده کات، قه ده ر ناکاته به هانه و بیانوو. نه مه یه که قورئان و سووننهت و یه که دهنگی زانایان ئاماژه ی بو ده کن که وا نیماندار له کاتی موسیبهت و کاره ساتدا ئارام ده گری و بیزاری و بی تفره بی نانوینت، له بهر قه زاو قه ده ری خوای گه وده، به لام له کاتی تاوان کردندا تهوبه ده کات و داوای لیخوشبوون ده کات و قه ده ر ناکاته به هانه و بیانوو.

(۲) _ نایه ته که پوونه، له سه ر چ ئارام ده گریت؟ له سه ر نه زیه تی ئازار به دهستی هاوه لپه رستان، چونکه نه مه ش موسیبهت و کاره ساته، پیغه مبه ری خوا ﷺ پوو به بوی ئازاریکی زوو نا په حتییه کی زور بویه وه له لایه ن هاوه لپه رستانه وه، خوای گه وده

پیتی فەرموو: ﴿فَاصْبِرْ﴾ ئارام بگره و خو گر به، نەمە قەزاو قەدەرە، ﴿وَاسْتَغْفِرْ لِدُنْيِكَ﴾ وە داوای لیبوردنی گوناھت بکە، تەماشاکەن خوای گەورە پیتی نە فەرموو ئارام بگره و خوگره له سه ر گوناھ و تاوانه کانت به لگو پیتی فەرموو، داوای لیبوردنی گوناھ و تاوانه کانت بکە، چونکه له راستیدا مرؤف گوناھ و تاوان به ویست و مەلبراردنی خوێ نە نجام دەدات، بۆیه پێویستی بە ئیستیفقارو تەوبە و داوای لیبوردنە. خوای گەورە له نێوان موسیبهت و تاواندا جیاوازی کردووه، له کاتی موسیبهت و کاره ساتدا ده فەرموێت: ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ بێزاری و بێتۆقرهیی دەر مه بپه، به جۆرێک ئێتر واز له بانگه وازی کردن بێیت، ئارام بگره، بۆ گوناھ و تاوانیش ده فەرموێ: ﴿وَاسْتَغْفِرْ لِدُنْيِكَ﴾ وە داوای لیبوردنی گوناھت بکە، نە گر تاوانیکت کرد داوای لیخۆشبوونی بۆ بکە، ئایه ته که زۆر پوون و ناشکرایه.

مهرده‌ها خوی گه‌ورده ده‌لمه‌رمویت: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ فَلَنُجْزِيَ بِهَا فَرْغًا﴾^(۱).

نیبیر مه‌سعودیش له باره‌ی نه‌و نایه‌ت‌وه ده‌لمه‌رمویه‌تی: ((بریتیه له پیاویک نووشی موسیبه‌ت و کاره‌ساتیک ده‌بیت، ده‌زانیت له لایه‌ن خوی گه‌ورده‌ویه بویه رازی ده‌بیت و ملکه‌چ ده‌بیت))^(۱) عزاد السیوملی ل ((المیر المشرقی)) (۲۲۷: ۶) الی سعید بن منصور موفوفا علی ابن مسعود رضی الله عنه.

(۱) - ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ موسیبه‌ت و کاره‌سات به‌مؤله‌ت و قه‌دوری خوی گه‌ورده‌یه، پیویست ناکات بیزاری و بی‌توقردیی دهرپیت به‌رامبه‌ر به‌قزاو قه‌دوری خوی گه‌ورده، ﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ﴾ هرکه‌سیک باودر به‌خوا بینیت و، برانیت نه‌و موسیبه‌ت و کاره‌ساتانه به‌نیزنی خوی گه‌ورده‌یه، ﴿فَلَنُجْزِيَ﴾ خوا بینمونی دلی ده‌کات بق نیمان و باوده‌پنکی زیاتر.

(۲) - نایه‌ته‌که‌ی پیشه‌وه نه‌و مانایه ده‌که‌یه‌نیت که‌وا نه‌گر پیاو تووشی موسیبه‌ت و کاره‌ساتیک بیت ده‌زانیت له لایه‌ن خوی گه‌ورده‌یه و توانای دهر باز بوونی لای نایت بویه نارام ده‌گریت، پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه و آله ده‌رمویه‌تی: ((أَنْ مَا أَصَابَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِلِكَ، وَأَنْ مَا أَخْطَاكَ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبَكَ)) روه الامام احمد و ابو داود و غیرهما واته: نه‌و خه‌یرو نیعمه‌ته یان نه‌و موسیبه‌ت و کاره‌ساته‌ی که خوی گه‌ورده بوی نه‌قدیر کردوی هرگیز بق غیری خوت تیپه‌ر نایت، وه نه‌وه‌ش که له تو تیپه‌ر بووه هرگیز تووش نایت. مهرده‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه و آله ده‌رمویه‌تی: ((وَإِنْ أَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقُلْ: لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَانَ كَذَا وَكَذَا، وَلَكِنْ قُلْ: قَدَّرَ اللَّهُ، وَمَا شَاءَ فَعَلَ)) روه مسلم واته: ((نه‌گر شتیکت تووش بوو، مه‌لی: نه‌گر وام بگردایه ناوه‌ها و ناوه‌ها ده‌بوو، به‌لکو بلی: نه‌مه قه‌دوری خوابه‌و نه‌وه‌ی ویستی کردی)).

نیمانداران هر کات تووشی موسیبهت و کاره ساتیکی _ وه کو نه خوشی و هه زاری
و داماری بوون _ له سهر حوکی خوی گه وره نارام ده گرن^(۱) نه گهرچی نه وه یان به
هوی تاوانی غهیری خوشیانه وه تووش بوبیت، وه کو نه وهی که سیک بابی مال و
سامانه کی خوی له گونا و تاوان و سه ریچیدا به فیژداو، به هوی نه وه شهوه
منداله کانی ده ست کورت و هه زار که وتن، لیژده دا پیویسته نارام بگرن له سهر نه وهی
که تووشیان بووه، وه نه گهر له سهر بهش و به خته کانیاں سه رزه نشستی بابیان کرر.
نۆر به ناسایی قه دهر و چاره نوس ده کاته به هانه و بیانوو .

سه برو نارام گرتنیش به کو دهنگی زانایان واجیبه^(۲)، له وهش به رزتر پازیبوون
به حوکی خوی گه وره^(۳)،

(۱) _ نارام ده گرن و بیزاری و بیئوقرهیی دهر نابین، به لام هۆکاره کان به کاردین،
نهک نه خوش بکه ویت نارام بگریت و چاره سه ری خوی نه کات، به لکو نارام ده گرت و
بیزار نابیت و هه موو هۆکاریکی به رده ست به کاردینیت بۆ دهر باز بوون له و تهنگانه یه
و له و ناره حه تیبه .

(۲) _ سه برو نارام گرتن واجیبه و له چه ندین نایه تی قورئانی پیژۆزدا هاتوه،
نارام گرتن لوتکه ی ئیمانه، نه و که سه ی سه برو نارام گرتنی نه بیت ئیمانیشتی نابیت،
له ناییندا نارام گرتن وه کو سه ره بۆ جه سه ته، نه وهی سه برو نارام گرتنی نه بیت
نایینیشی نامینیت، وه کو چون نه گهر سه ر نه ما جه سه ته ژیا نی تیدا نامینیت، پایه ی
نارام گرتن نۆر گه وریه، خوی گه وره چه ندین جار له قورئاندا دووباره ی کردۆته وه،
فه رمانی پیداوه، سوود و نه نجامه کانی باس کردوه، له راستیدا سه برو نارام گرتنی
ته واو له کاتی موسیبهت و کاره سات و ناره حه تیبه کاندای پۆلی گه وریه ی خوی ده بینیت.

(۳) _ نارام گرتن واجیبه، پازی ده بیت و ملکه چ ده بیت، پیاو موسیبهت و
کاره سات و ناره حه تیبه کی تووش ده بیت پازی ده بیت و ملکه چ ده بیت و، نه مهش له
ته واویتی و که مالی ئیمانه، پازی بوون له ته واویتی و که مالی ئیمانه، به لام واجیب
نییه، وه کو چون مروف نازار ده چیژیت و بیزارو په ست و وه پس ده بیت.

میرودن لوه: بازی بوون واجیبه، وه گوتراویشه: خوشخواز (مستحب) ه نه مهش راست و
 دروسته^(۱)، لوهش به رزتر نه وه به سوپاسی خوی گه وره بکات له سه موسیبهت و
 یاره سات و ناره حه تیه کان^(۲)،

(۱) _ بازی بوون واجیب نییه، به لام سه برو نارام گرتن واجیبه که پتویسته مرقف
 بینارامی و بیتوقرهیی دهرنه بریت، رازیبونیش پله یه کی به رزه و هه موو که سیک دهستی
 ناکه ویت، به لام نه گه ر مرقف رازیبیت نه وه شتیکی زور چاکه.

(۲) _ لوهش به رزتر و بلندتر نه وه به ئاده میزاد سوپاسی خوی گه وره بکات
 له سه نه موسیبهت و کاره سات و ناره حه تیانه ی که تووشی ده بیت، چونکه هه
 هه موی خیره بۆ نه، پتیه مبه ری خوا ﷺ هه رموویه تی: ((عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ، إِنَّ أَمْرَهُ
 كُلَّهُ خَيْرٌ، وَلَيْسَ ذَلِكَ لِأَخِي إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ: إِنَّ أَصَابَهُ سَرَّاءٌ شَكَرَ فَكَانَتْ خَيْرًا لَهُ، وَإِنْ أَصَابَهُ
 سَرَّاءٌ صَبَرَ فَكَانَتْ خَيْرًا لَهُ)) واته: ((کاروباری ئیماندار جتی سه رسوپمانه، هه موو کارو
 فرمانیکی هه ر مایه ی خیره بۆی، نه مهش بۆ هیچ که سیک نییه جگه له ئیماندار، هه
 کات تووشی خوش گوزه رانیه ک بیت سوپاسی خوی گه وره ده کات ده بیت هه مایه ی خیر
 بۆی، خو هه ر کاتیش تووشی زیان مهندی بیت نارام ده گرت هه ر ده بیت هه مایه ی خیر
 بۆی)). به لام کافر به پتیه وانه وه هه رکات زیان مهنده کی تووش بوو بیتارام ده بیت و،
 نوقره ی لیده بریت و، په ست ده بیت، خو نه گه ر تووشی خوش گوزه رانیه کیش بوو
 لوت به رز ده بیت و، نا سوپاسی ده کات و، له خویبایی ده بیت.

چونکه پنبویسته له و باوره په دابیت خوی گه وره له و پاڼه یوه لیمعت و به هره کالی
خوی به سهریدا ده رښنیت و^(۱)

(۱) _ چونکه بڼ ته و په کردن پاکښتیده کات، وه له بهر نه و دی هه موو لوته بند و
له خوبای بونیکي نه پس داده مرکښنیته وه، له هه موو نه وانه ش گه وره تر نه و په ی
خوای گه وره تاوانه کانی ناده میزادی پیی ده سرپټه وه، موسیبه ت و کاره سات و
نارپه حه تیه کان تاوانی موسلمانان ده سرپټه وه، پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمووی تی: ((و
يُصِيبُ الْمُسْلِمَ مِنْ نَصَبٍ وَلَا وَصٍ وَلَا حُزْنٍ وَلَا أَذًى وَلَا غَمٍّ حَتَّى الشُّكَّةِ يُشَاهِدَهَا إِلَّا
كَفَّرَ اللَّهُ بِهَا مِنْ خَطَايَاهَا)) به هویه وه، واته: ((هر ماندووی تی و نه خوشی و خه م و
خه فته و نازار و په ژاره یه ک تووشی موسلمان ده بیت، ته نانه ت درکیش که پیاپدا
ده چه قیت مه گه ر خوای گه وره له تاوانه کانی پیی ده سرپټه وه)). و کاتیک پښه و امان
نه بوبه کری صیددیق ﷺ چوه خزمه تی پیغه مبه ری خوا ﷺ و پیی فهرموو: نه ی
پیغه مبه ری خوا به شتانیکی گه وره تا قیرکراینه وه نارامان گرت، به لام خوای گه وره
ده فهرموو: ﴿مَنْ يَعْمَلْ شَوْءًا يُجْزَى بِهِ﴾ [النساء: ۱۲۳] واته: هر که سیک خراپه یه ک
بکات پاداشتی ده درپټه وه، به لام نه و به جوړیکی تر لیی تیگه یشته بوو، بوی
پیغه مبه ری خوا ﷺ بوی پوون کرده وه و پیی فهرموو: نایا نه مه و نه وه و نه وه و
تووش نابیت؟ نه ویش فهرموو: به لی، فهرموو: به هوی نه وانه وه پاداشته
ده درپټه وه، ته نانه ت نه گه ر درکیشته له پیدا بچه قیت خوای گه وره له تاوانه کانی
پیی ده سرپټه وه. که و بوو موسیبه ت و کاره سات و نارپه حه تیه کان به رژه وهندی
موسلمانانی تیدایه و خوای گه وره تاوانه کانیانی پیی ده سرپټه وه، موسیبه ت و
کاره سات و نارپه حه تی پال به موسلمانانه وه ده نیت بڼ ته و په کردن و نیستی ففار و
هه ست کردن به تاوان.

کریه‌ی من به هزکاری سرینه‌وه‌ی تاوانه‌کانی و، به‌رز کردنه‌وه‌ی پله‌کانی و، گه‌پانه‌وه‌و
 زهره، کریه‌ی بۆ خول^(١)، ملکه‌چ کردن و نه‌دجام دانی نه‌و کرده‌وانه‌ی له‌خوا‌ی نزیک
 ده‌گه‌ره‌و، خۆ به‌کلاکردنه‌وه‌ی بۆ خوا به‌پشت پینی به‌ستنی و، نومید بوون و
 پینه‌وه‌ی له‌خوا‌ی گه‌وره نه‌ک مه‌خلوقات.
 به‌لام نه‌هلی سته‌م و گومرایی ده‌یان‌بینیت هه‌ر کات تاوانیان نه‌دجام داو شوینی
 هه‌رو تاره‌زدانان که‌وتن قه‌ده‌رو چاره‌نوس ده‌که‌نه به‌هانه‌و بیانور^(٢)،

(١) _ نه‌گه‌ر موقوف کرده‌وه‌ی خراپی نه‌بیت و موسیبه‌ت و کاره‌سات و ناره‌حه‌تی
 نووش بوو، نه‌وا خوا‌ی گه‌وره به‌وه‌یه‌وه پله‌کانی له‌به‌ه‌شتدا به‌رز ده‌کاته‌وه،
 چونکه‌ پنده‌چیت خوا‌ی گه‌وره بۆ به‌نده‌ی خۆی پله له‌به‌ه‌شتدا بنووسیت که
 به‌کرده‌وه‌ی چاک نه‌دجام دان پینی ناگات، به‌لام خوا‌ی گه‌وره ته‌قدیری موسیبه‌ت و
 کاره‌سات و ناره‌حه‌تی بۆ ده‌کات بۆ نه‌وه‌ی پله‌که‌ی پینی به‌رز بکاته‌وه. به‌نده‌ش
 تاوانه‌کانی خۆی بیردیته‌وه ته‌وبه ده‌کات و بۆ لای خوا‌ی گه‌وره ده‌گه‌ریته‌وه.

(٢) _ به‌پنجه‌وانه‌وه نه‌هلی کوفرو شیرک و هاوه‌له‌پرستی نه‌گه‌ر موسیبه‌ت و
 کاره‌سات و ناره‌حه‌تیه‌کیان تووش بیت بینزار ده‌بن و بی‌ئارامی و بی‌ئوقره‌یی
 ده‌رده‌به‌ن، بزچی؟ چونکه‌ باوه‌ریان به‌قه‌زاو قه‌ده‌ری خوا‌ی گه‌وره نییه. وه هه‌ر کات
 نیعت و به‌هره‌یه‌کیان پینی به‌خسرا له‌پینی راست لاده‌ده‌ن و لوت به‌رزی ده‌نوینن و
 له‌خزبان بایی ده‌بن و سه‌پله ده‌بن، نه‌مه‌یه پینبازی نه‌هلی کوفرو شیرک.

وه هرکات نيعمهت و به هرهيه کيان پيی به خشرا چاکه که ده دهنه پال خودی
خویان^(۱) وه کو نه وهی هیندی له زانایان گوتووایه: تو له کاتی تاعهت و گوپرایه لیدا
قه ده ریت و له کاتی گونا و تاوان سه ریچیشدا جه برو ناچار کراویت^(۲)،

(۱) _ وه نه گهر چاکه و نيعمهت و به هرهيه کيان پيیه خشرا نالین نه مه له لایه ن خوی
گه وره وهیه، ده لیت: نه مه مان به کرده وه و ده سته کوهت و ماندوبون و زانین و زیره کی
خۆمان به ده ست هیناوه، وه کو نه وهی قاپوون ده یگوت: ﴿إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ
عِنْدِي﴾ [القصص: ۷۸] واته: (قاپوون) گوتی بیگومان نه م سامانه م پیدراوه به هزی
زانایارییه که وه که هه مه، واته نه م مال و سامانه له لایه ن خوی گه وره وه نییه، به لکو
ده ره نجامی ماندویه تی و په نج و ده سته و تنی خۆمه، ته ماشاکه ن نه م جۆره که سانه به
شیوه یه شته که ده دهنه پال خودی خویان و نکۆلی له فه زلی خوی گه وره ده که ن.

(۲) _ (له کاتی تاعهت و گوپرایه لی دا قه ده ریت)، چونکه که سانیک هه ن هرکات
پێیان گوترا: نوێژ بکه، تاعه ته کان نه نجامیده، ده لیت: نه گهر خوی گه وره بۆی ته قدیر
کرد بیتم و له چاره ی نویسی بیتم نوێژ بکه م، نوێژ ده که م، نه گهر له چاره شی نه نویسی بیتم
نوێژ بکه م نوێژ ناکه م، نه م جۆره قسانه هه تا وه کو نیستاش له سه ر زمانی هیندی که سانی
شکست خواردودا هه ر ماون، هه رکات پيی بگوت ریت: ته و به بکه، ده لیت: نه گهر خوی
گه وره ته و به ی بۆ ته قدیر کرد بیتم و له چاره ی نویسی بیتم نه وه ته و به ده که م، وه نه گهر له
چاره شی نه نویسی بیتم ته و به ناکه م، چ بکه م شته که به ده ستی من نییه، ده لیت: نه گهر
خوی گه وره له چاره ی نویسی بیتم صده قه بکه م و نوێژ بکه م ده یکه م، نه گهر له چاره شی
نه نویسی بیتم نه وه هیه شتیک ناکه م، زۆریک له نه فامان نه م جۆره قسانه ده لینه وه.
سه رزه نشتی خودی خۆی ناکات و ته و به بکات، به لکو ده لیت: چ بکه م ناچار ی کردنی نه
شته کراوم، من هیه م به ده ست نییه، عوزرو به هانه و بیانوو بۆ خودی خۆی دیتینه وه،
چونکه به گوتهی خۆی ناچار کراوه. له کاتی تاعهت و گوپرایه لیدا قه ده ریت: نه مه له سه ر
بیروباوه ری موخته زیله کانه، له کاتی گونا و تاوان و سه ریچیشدا ناچار کراویت: نه مه له سه ر
بیروباوه ری جه بریه کانه.

هه ره مه زهه ب و پێبازێك پێكه وتی هه واو ئاره زووه كانت بوو بیکه ره پێبازی خۆت^(۱) !
 به لام نه هلی پێگهی راست و پێنومایی هه ر کات کرده وه یه کی چاکیان نه نجام دا
 سوپاس گوزار ده بن و دانی پێداده نین که نه وه فه زلی خوای گه وریه بۆ نه وان، وه ته نها
 نه و زاته یه که نیعمه ت و به هره ی خۆی به سه ردا پژاندوون، کردوونی به موسلمان،
 وایلیکردوون نوێژ بکه ن، پارێزگاری و ته قواکاری خستۆته دلایانه وه، چونکه له توانای هیچ
 که سیکدا نییه له باریکه وه بۆ باریکی تر بگوریت مه گه ر به هیزو توانای خوای گه وریه،
 به گه پانه وه ی نه وانه ش بۆ قه ده رو چاره نووس ئیتر هه موو خۆ به زل زانین و منه ت و
 زیانیکیان له سه ر لاچوو^(۲)، وه هه ر کات خراپه یه کیش نه نجام بده ن ئیستیغفارو داوی
 لیبوردن ده که ن و ته وبه ده که ن و بۆ لای خوای گه وریه ده گه پێنه وه^(۳).

(۱) _ نه مه یه موسیبه ت و کاره سات، چونکه که سانیك له مه زهه ب و پێباوه پو
 گوته کاندا به ئاره زووی خۆیان هه ل ده بژێرن، ته نانه ت له عه قیده و بیروباوه پیش دا،
 نه وه ته وایانه هه ل ده بژێرن که گونجاویانه، نه و گوفتارانه هه ل ده بژێرن که
 گونجاویانه نه گه رچی هیچ به لگه یه کی له سه ر نه بیته، با هه له و نادروستیش بیته،
 نه وه شی که گونجاوی نه وان نییه نه گه رچی به لگه ی راست و سه لماندنیشی له سه ریته
 قبولینا که ن، چونکه شوینی هه واو ئاره زوواتی خۆیان که وتوون.

(۲) _ به لێ، به په رستن و تاعه ت و گوێپایه لیه کانیا ن تووشی عوجب ناین، چونکه
 به فه زل و چا که یه کی خوای گه وریه داده نین که پێی به خشیون، وه ته نها خوای
 گه وریه بۆ نه و شتانه پێنومویی کردوون، خوای گه وریه فه زلی خۆی پێی
 به خشیون، بۆیه له سه ر تاعه ت و گوێپایه لیه کان سوپاس گوزار ده بن، له کاتی تاوان و
 سه رپێچیشدا ئیستیغفارو داوی لیبوردن ده که ن، له کاتی نیعمه ت و به هره دا سوپاسی
 خوای گه وریه ده که ن، تاعه ت و گوێپایه لیش هه ره گه وریه ترینی هه موو نیعمه ته کانه.

(۳) _ ته ماشاکه، به خش و نیعمه ته کان بۆ خوای گه وریه ده گه پێنه وه، به لام
 ناوان و سه رپێچیه کانیا ن بۆ خودی خۆیا نی ده گه پێنه وه، ئیتر ته وبه ده که ن و
 ئیستیغفارو داوی لیبوردن له خوای گه وریه ده که ن.

هر وده ها بوخاری له سه حجه كه یدا هیناویه تی له شه ددادی کوپی نهوس ده لزی پیغه مبر خوا ﷺ فه رمویه تی: ((سَيِّدُ الْإِسْتِغْفَارِ أَنْ يَقُولَ الْعَبْدُ: اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي، وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أُبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأُبُوءُ لَكَ بِذُنْبِي فَاغْفِرْ لِي، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، مَنْ قَالَهَا إِذَا أَصْبَحَ مُوقِنًا بِهَا فَمَاتَ مِنْ يَوْمِهِ دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ قَالَهَا إِذَا أَمْسَى مُوقِنًا بِهَا فَمَاتَ مِنْ لَيْلَتِهِ دَخَلَ الْجَنَّةَ))^(۱). واته: له شه ددادی کوپی ناوسه وه ﷺ ده لیت: پیغه مبری خوا ﷺ فه رمویه تی: ((گه وره ترین نیستیغفارو داوای لیبوردن نه وه یه به نده بلیت: خرابه تو په روه ردگامی، هیچ په ستر او یک نییه به هق جگه له تو، به دیت هی ناوم و من به نده ی تو، وه من له سر په یمان و به لینه که مم که به تو داوه تا بتوانم، په نان پیده گرم له شه پر خرابه ی نه وه ی دروستت کردوه، دان نه نیم به نیعمت و به هره کانتدا که پیتداوم، دانیس نه نیم به گونا و تاوانه کانددا سالیتم خوشبه، ب پاستی که س له گونا و تاوان خوش نابیت جگه له تو، هر که س سر له به یان به بر وایه کی ته و او وه بیلیت و له پوژده که یدا بمریت ده چیت به هشته وه، وه هر که سیش سر له نیواران به بر وایه کی ته و او وه بیلیت و له شه وه که یدا بمریت ده چیت به هشته وه)).

(۱) _ نه م فه رموده فه رموده یه کی گه وره یه، دانیپیداده نیت که خوای گه وره په روه ردگاره، خولقینه رو به دیهینه ره، ((أُبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ)) دانی پیتی داده نیت که خوای گه وره نیعمت و به هره به خسه ره، ((وَأُبُوءُ لَكَ بِذُنْبِي فَاغْفِرْ لِي، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ)) وه دانیسی پیتی داده نیت که گونا و تاوان ته نها له لایه ن خودی به نده که وه یه، لیتره دا ته ماشا ده که ین نیعمت و به هره کانی بو خوای گه وره که پاندوته وه به لام گونا و تاوانی بو نه فسی خوی گه پاندوته وه، بویه نیستیغفارو داوای لیبوردن له خوای گه وره ده کات.

مهرده ها پیغمبر خوا ﷺ له فرموده یه کی قودسیدا ده فرمودی: ((یا عبادي اِنِّي خَرْتُ الظُّلُمَ عَلَى نَفْسِي، وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا، فَلَا تَطَالُمُوا، يَا عِبَادِي، إِنَّكُمْ تُخْطِئُونَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَأَنَا أَغْفِرُ الدُّنُوبَ جَمِيعًا وَلَا أُبَالِي، فَاسْتَغْفِرُونِي أَغْفِرْ لَكُمْ، يَا عِبَادِي، كُلُّكُمْ بِحَائِجٍ إِلَّا مَنْ أَطْعَمْتُهُ فَاسْتَطْعَمُونِي أَطْعِمْكُمْ، يَا عِبَادِي، كُلُّكُمْ عَارٍ إِلَّا مَنْ كَسَوْتُهُ فَاسْتَكْسَوْنِي أَكْسُكُمْ، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ ضَالٌّ إِلَّا مَنْ هَدَيْتُهُ فَاسْتَهْدُونِي أَهْدِكُمْ، يَا عِبَادِي، إِنَّكُمْ لَنْ تَبْلُغُوا ضَرِّي فَتَضُرُّونِي، وَلَنْ تَبْلُغُوا نَفْعِي فَتَنْفَعُونِي، يَا عِبَادِي، لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَآخِرَكُمْ، وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّتْكُمْ، كَانُوا عَلَى أَتَقَى قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ مَا زَادَ ذَلِكَ فِي مُلْكِي شَيْئًا، يَا عِبَادِي، لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَآخِرَكُمْ، وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّتْكُمْ، كَانُوا عَلَى أَفْجَرِ قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِنْ مُلْكِي شَيْئًا، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَآخِرَكُمْ، وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّتْكُمْ، قَامُوا فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ فَسَأَلُونِي، فَأَعْطَيْتُ كُلَّ إِنْسَانٍ مَسْأَلَتَهُ، مَا نَقَصَ ذَلِكَ بِمَا عِنْدِي إِلَّا كَمَا يَنْقُصُ الْبَحْرُ إِذَا غُمِسَ فِيهِ الْمِخِيطُ غَمْسَةً وَاحِدَةً، يَا عِبَادِي، إِنَّمَا هِيَ أَعْمَالُكُمْ أُخْصِيهَا لَكُمْ، ثُمَّ أَوْفِيكُمْ بِهَا، فَمَنْ وَجَدَ خَيْرًا فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ، وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ فَلَا يَلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ))^(۱) صحیح: أخرجه مسلم (۲۵۷۷)، من حديث أبي ذر رضي الله عنه عن النبي ﷺ فيما يرويه عن ربه تبارك وتعالى.

(۱) _ ئەم فرموده فرموده که ی نهی زه په ﷺ که پیغمبری خوا ﷺ له په روه دگاریه وه دهیگریته وه، به فرموده ی قودسی ناسراوه، بۆ جیاوازی کردن له نیوان ئەم و فرموده ی پیغمبری خوا ﷺ، فرموده ی قودوسی هر فرمودایه که که گوفتاری خوی گه وره بیت، به لام فرموده ی پیغمبر ﷺ گوفتاری خوی ته، فرموده قودوسییه کان زۆن، هیندیکیان (صحیح) ن و هیندیکیان له خوار (صحیح) وهیه، فرموده قودوسییه کان چه ندین جار کو کرانه ته وه وکتیبیان له باره وه دانراوه، ئەم فرموده یه ش به ناو بانگترینیانه، چونکه چه ندین شت له خو ده گریت، یه که می نه و شتانه ش پاک راگرتن و به دور

ولته له نه بو دهره وه ^{دولت} له بيله مېرى خواوه ^{دولت} له هر مووده يه كى قودسيدا له خواى
 گوره وه كه هر موويه تى: ((نهى به نده كانم، من ستمم له سر خوم حرام كړدوه، ل
 نيوانى نيوه شدا حرام كړدوه، بويه ستمم له يه كتر مه كهن، نهى به نده كانم، نيوه
 به شه و روژ ه له ده كهن، منيش له هموو تاوانه كان خوش ده بم و گوڼي پيشاده م، بويه
 داواى ليخوشبونم ليېكهن ليتان خوش ده بم، نهى به نده كانم، همووتان برسېن مه گر
 نه وانهى كه من خواردنم پيداون، بويه داواى خواردنم ليېكهن خواردنتان دده مى، نهى
 به نده كانم، همووتان پروتن مه گر نه وانه تان كه من پوښتم كړدوون، بويه داواى پوښاكم
 ليېكهن پوښته تان ده كم، نهى به نده كانم، همووتان گومړان مه گر نه وانه تان كه من
 رېنموويم كړدوون، بويه داواى رېنموويم ليېكهن رېنموويتان ده كم، نهى به نده كانم، به
 راستى نيوه ناتوانن بگن به و ناسته زيان به من بگه يهنن، هره ها ناتوانن بگن به و
 ناستهى كه سوودم پى بېه خشن، نهى به نده كانم، نه گر سهره تا و كوتاتان، به مړوف و
 جنوكه وه دليان وه كو دلى له خواترستين كه ستان بيت، نه وه هيچ له مولكى من زيار
 ناكات، نهى به نده كانم نه گر سهره تاو كوتاتان، به مړوف و جنوكه وه دليان وه كو دلى
 خراپترين كه ستان بيت، نه وه هيچ له مولكى من كه م ناكات، نهى به نده كانم نه گر
 سهره تاو كوتاتان، به مړوف و جنوكه تانه وه تيكرپا له كوپه پانيكدا بوه ستن و داوام
 ليېكهن، هموو مړوفيك نه وهى كه داواى دهكات پى بېه خشم، نه وه هيچ مولكى من كه م
 ناكات مه گر نه وه ندهى كه ناوى دهريا كه م دهكات نه گر يه كجار دهرزيه كى تيدا نقوم
 بكرت و دهره تيرته وه، نهى به نده كانم، له راستيدا ته نها كرده وه كانى خوتانه و بوتانى
 ده ژميرم و تومارى ده كم و، پاشان پاداشتان دده مه وه، بويه هر كه س چاكى
 ده ستهوت با سوپاسى خواى گوره بكات، هر كه سيش شتى ترى ده ستهوت با ته نها
 سهره نشتى خودى خوى بكات)).

گرتنى خواى گوره يه له ستم، ستميش برىتیه له دانه نانى شت له جيگه شباو
 خويدا، خواى گوره ش له ستم به دوره، وه كو نه وهى سزا له جيگه خويدا

دانه نیت، بان نبعمت و بهر هکان له جیگه ی خویدا دانه نیت، خوی گه وره دانایه
 حکیمه، سزای هر که سیک ددات که بیهویت، بهزهیی به هر که سیکیشدا دیته وه
 که بیهویت، به لام هیچ که سیک به بی هو سزا نادات، وه نبعمه تی خوشی ناب به خستیت
 به بی هو، به لکو خوی گه وره پاداشتی هه موو که سیک دداته وه به پئی کرده وه کانی
 خوی، وه کو نه وهی له کوتایی فهرموده که دا هاتوه: ((إِنَّمَا هِيَ أَعْمَالُكُمْ أُخْصِيهَا
 نَكْبًا، ثُمَّ أُوفِّيْكُمْ بِهَا، فَمَنْ وَجَدَ خَيْرًا فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ، وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ فَلَا يَلُومَنَّ إِلَّا
 نَفْسَهُ)) واته: له راستیدا ته نها کرده وه کانی خوتانه و بوتانی ده ژمیرم و تو ماری ده که م
 و، پاشان پاداشستان ده ده مه وه، بویه هر که س چاکه ی ده سته کوت با سو پاسی
 خوی گه وره بکات، چونکه نه و چاکه ی به یارمه تی خوی گه وره وه ده ست که وتوه،
 نه که به هول و توانای خودی خوی، به لکو خوی گه وره یارمه تی داوه و پینوینی
 کردوه، نه مه ش بهر په رچ دانه وهی مو عته زیله کانه نه وانه ی نکولی له وه ده که ن که
 خوی گه وره کرده وهی به نده کانی خولقاندیبت. له راستیدا هیدایه تدان ته نها به فه زلی
 خوی گه وره یه و، بشیه وی هر به نده یه کی خوی ده خاته سه ر پئی راست و
 پینوینیده کات، وه بشیه وی هر به نده یه کی خوی گومرا ده کات، به لام هیدایه تدان
 مژکاری هیه له لایه ن به نده وه، به نده نه نجامی ددات، گومرا یکردنیش مژکاری هیه
 له لایه ن به نده وه، له و باره وه خوی گه وره ده فهرموی: ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى (۵)
 وَخَذَقَ بِالْحَسَنَى (۶) فَسَنِيْرُهُ لِلْيُسْرَى (۷)﴾ [اللیل: ۵-۷] واته: ئینجا نه و که سه ی (مال)
 به خشی و له خوا بترسیت و پاریزکار بیّت وه بپوای بیّت به وهی زور چاکه (لا اله الا
 الله بان به هشت) نه وه بیگومان یارمه تی ده ده یین بو پئی ئاسان (که چاکه یه)، مال
 به خشین و، له خوا ترسان و بپوا هینان به چاکه کرده وهی به نده ن، مژکار گه لیکن
 خوی گه وره له و ده روازانه وه ریگه ی به هشتی بو ئاسان ده کات. هه روه ها

خوای گه وره ده فرموی: ﴿وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ﴾ (۸) وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ (۹) نَسِيتُ
 نَعْمَتِي (۱۰) ﴿[انبیل: ۸-۱۰] واته: وه نه و که سه ی پڑدی بکات خوی بیتنیاز بزانیته وه
 بپوای نه بی به چاکه (که لا إله إلا الله یان به هه شته) نه وه بیتگومان پئی سهختی بز
 ناسان ده که ی، بهنده خوی بق خوی ناپه حه تی و سهختی یان کامه رانی دروست
 ده کات، خوای گه وره پاکه و بیتگه رده و له وه به دوره به بی هیچ هۆکارێک سته می
 لیتبکات، یان کامه رانی بداتی به بی هیچ هۆکارێک، نه مه یه شاهیدی قسه کانغان له م
 فرموده یه، به وه ی که پاداشت له سه ر کرده وه یه، هه ر که سیڤ له سه ر کرده وه کانی
 خوی پاداشت ده دریتته وه، پاداشت و سزا نادریتته وه به هۆی کرده وه ی که سانی
 تره وه، نا نه مه یه دادپه روه ری خوای گه وره، چونکه نه گه ر که سیڤ به بی هیچ هۆیه ک
 سزا بدات، یان سزای که سیڤ بدات به هۆی تاوان و کرده وه ی که سیڤکی تره وه، یان
 نیعمه تی خوی به سه ر که سیڤدا برژینیت به هۆی چاکه و کرده وه ی که سانی تره وه،
 بیتگومان نه وه ده بووه سته م، خوای گه وره ش پاک و بیتگه رده و له و شتانه وه به
 دوره .

لەبەرەدا خۆی گەورە فەرمانی داوێ سوپاس و ستایش بکریت لەسەر ئەو خەیرە
کە بەندە دەیبینیت پێی بەخێراوە، وە ئەگەر تووشی شەپۆ خراپەش بوو با تەنها
سەرزنەشتی خودی خۆی بکات^(١).

(١) - خەیر فەزڵیکە لە لایەن خۆی گەورەو، خۆی گەورە یارمەتی بەندەکانی
داوێ بۆ ئەنجام دانی تاعەت و خواپەرستی و گۆڕاپەلێ و کردەوێ چاک بۆیە ئەوانە
کاتی دەچنە بەهەشتەو، دەلێن: ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا
أَنَّ هَدَانَا اللَّهُ﴾ [الأعراف: ٤٣] واتە: وە دەلێن: سوپاس بۆ ئەو خواپەری کە پێنموونی
کردین بۆ ئەم پێگایە کە ئێمە هەرگیز پێبازی راست شارەزا نەدەبوین ئەگەر خوا
پێنموونی نەکردینایە. دانیان پێدانا چونکە بەهەشت فەزڵیکە لە لایەن خۆی
گەورەو، وەکو ئەوێ پیشتریش ئاماژەمان پێدا بەهەشت بەو جوړە نییە کە مەژۆ
کردەو تاعەتەکان ئەنجام بدات و لە جیاتی ئەو بەخێتە بەهەشتەو، بەهەشت زۆر
لەوێ گرانەها ترە کە لە بیری ئێمە دایە، بەلکو چوونە بەهەشت بە تەنها فەزڵ و
پەحمەت و بەزەیی خۆی گەورەو بەندەکانی خۆی، ئەگەر فەزڵی خۆی لەگەڵدا
نەبێت چوونە بەهەشت مەحالە، ئەنجامدانی کردەوێ چاکەکانیش تەنها ھۆکاریکەو
ھێچێ تر کە پێویستە پەحمەت و بەزەیی خۆی لەگەڵدا بێت بۆ ئەوێ ئادەمیزاد
بەخێتە بەهەشتەو. بەلام ئەگەر مەژۆ شتیکی دیکە جگە لە خەیری دەستگیر بوو،
با تەنها لۆمەو سەرزنەشتی خودی خۆی بکات، چونکە خەتاکە ھی خودی خۆی بوو
کاتی ئەو کردەوێ خراپانە ئەنجام دا، بۆیە با تەنها لۆمەو سەرزنەشتی خودی خۆی
بکات، لۆمەو سەرزنەشتی قەزاو قەدەر نەکات، چونکە وەکو پیشتریش ئاماژەمان پێدا
قەزاو قەدەر دەکریتە بەھانەو بیانوو بۆ ئەو موسیبەت

و کاره سات و نارپه حه تیانه ی که مرؤف تووشی ده بیئت، که پیویسته ئاده میزاد سه بره نارامی له سه ر بگریئت، به لام مرؤف گوناھ و تاوان ئه نجام بدات و بلیئت: چ بکه م قه زار قه دهره که تاوان ده که م خوا بوی نووسیوم، که سی عاقل و ژیر ئه م قسانه به زاریدا نایهت، قه زاو قه دهر ناکریتته به هانه و بیانوو بۆ ئه نجامدانی تاوان و کوفرو شیرک و هاوه لپه رستی و سه ریچییه کان، پیویسته مرؤف سه رزه نشستی خودی خوی بکات، چونکه ته نها خوی ئه و شتانه ی به سه ر خویدا هیناوه . بۆیه کاتی ئه هلی دۆزه خ ده چنه دۆزه خه وه داواده که ن جاریکی تر بگه پینرینه وه بۆ دنیا تا ئه مجاره کرده وه ی چاک ئه نجام بدن، بۆ ئه مه ده لئین؟ چونکه ده زانن چوونه ته دۆزه خه وه به هوی کرده وه خراپه کان و کوفره کانی خویانه وه بۆیه داوی دوباره گه پانه وه بۆ دنیا ده که ن بۆ ئه وه ی کرده وه کانیا ن چاک بکه نه وه .

حەقیقەتی قەدەری (کۆن)ی حەقیقەتی شەری

کەسانێکی زۆر بە زمانی حەقیقەت دەدوین، بەلام جیاوازی ناکەن لە نێوان حەقیقەتی کەونی قەدەری کە پەڕەوێندی دارە بە خولقاندن و ویستی خوای گەورەو (بخلقە و مشیئە) وە لە نێوان حەقیقەتی شەری کە پەڕەوێندێدارە بە پازیبوون و خوشوێستنیو (برضاه و محبتە)^(۱)

(۱) دوو حەقیقەت لە ئارادایە: حەقیقەتیکی کەونی کە پەڕەوێندێدارە بە ویستی خوای گەورەو و مەرفەقە و ویستیکی بە سەرەو نییە، ئەمە قەزاو قەدەری خوای گەورەو، وە حەقیقەتیکی شەرعیش کە پەڕەوێندی بە مەرفەقەو و ویستی تێدا هەیە، چونکە لێرەدا مەرفەقەو کردووە چاک و تاعەت و خێرانە ئەنجام دەدات کە خوای گەورە بە شەری داناون، یان پشتگوێیان دەخات، بەلام لە حەقیقەتی کەونییدا هەندێ شت هەن مەرج نییە خوای گەورە خوشی بۆ و پێی پازیبێت، بۆ نمونە کوفر حەقیقەتیکی کەونییە خوای گەورە تەقدیری کردووە قەزای کردووە، بەلام خوشیشی نایێت، بەلام لە بەر حەکمەت و داناییەک تەقدیری کردووە، بەلام حەقیقەتی شەری بریتیە لە فرمانانەیی کە خوای گەورە فرمانی پێداوین، خوای گەورە ئەو فرمانانەیی خوش دەوێت و پێی پازیبێت بۆیە وەکو شەری بۆ بەندەکانی خۆی دایناون، بۆ نمونە خوای گەورە ئیماندارانی خوش دەوێت، کردووە چاکەکانی خوش دەوێت، بۆیە فرمانیاداو بەندەکانی ئەو کردووە چاکانە ئەنجام بدەن، وە پەڕەوێنی لە گوناھ و

تاوان و سەرپېچى و كوفرو شېرك و هاوۀ لپۀ رستى دۀ بېتۀ وه بۆيۀ فرمانبداره
 بۀندۀ كانى لۀ وانۀ خۆيان بۀ دور بگرن، ئا ئۀ مانۀ يۀ حقيقتى شەرىعى. كسانىكى
 زۆر خۆيان تۀنھا بۀ حقيقتى كۀونىۀ وه پابۀند دۀكۀن، وۀكو كۆمۀلى جەبريۀكان و
 كۆمۀلى صۆفيۀكان و غەيرى ئۀوانىش كۀ خۆيان تۀنھا بۀ قەزاو قەدەرۀ وه پەيوۀند
 دۀكۀن، بۀلام ئۀمۀ هۀلۀ يۀ و گومرأ يۀ، چونكۀ حقيقتىكى شەرىعى هۀ يۀ خواى
 گۀورۀ فرمانى پېداوۀ، فرمانۀكان و قەدەرۀكان و حوكمۀكان ئۀمانۀ حقيقتى
 شەرىعىن و ئۀوان پشنگوييان خستوون و، خۆيان تۀنھا بۀ حقيقتى كۀونىۀ وه پابۀند
 كردوۀ، ئۀمۀ هۀلۀ يۀ و پئويستۀ مړؤف جياوازي بكات لۀ نيوان قەزاو قەدەرۀ وول
 نيوان فرمانۀ شەرىعيۀكاندا وۀكو ئۀوۀى دواتر شىخولئىسلام _ پەحمۀتى خوال
 بېت _ باسى دۀكات، پئويستۀ ئادەمىزاد جياوازيان لۀ نيواندا بكات. حقيقتى
 كۀونى مەرج نبيۀ خواى گۀورۀ خۆشى بوين و پئى پازى بن، بۀلام حقيقتى شەرى
 مەرجۀ خواى گۀورۀ خۆشى بويت و پئى پازىبېت.

ههروهه جياوازي ناكهن له نتيوان نهو كه سه دا كه قه دهري شهرعي پياده دهكات
دهكو قابل بونيك بو نهوهي خواي گه وره فه رماني پيداوه له سه ر زماني پيغه مبه راني
وه له نتيوان نهو كه سه دا كه هه واو هه وهس و ناره زووي خوي كار دهكات به بي هيچ
گرنگي دانتيك به قورپان و سوونه ت^(۱).

(۱) _ كه سانيكي زور هه ن به هه واو هه وهسي تاييه تي خويان، نهوهي كه نه فسيان
نه رمانيان پي دهكات كار دهكهن، به لام نه مه گومراييه كي ناشكرايه، چونكه واجيب
ناره به ناده ميزاد به پي شهرعه كي خواي گه وره كار بكات، به لام هه زو ناره زووي
تاييه ت هيچ په يوهنديه كي به كرده وه شهرعيه كانه وه نيه، نه گه ر عه قل و هه زو
ناره زووت بهس بوايه نه وا خواي گه وره كتتيه كانی دانه ده به زاندو پيغه مبه راني
نه نه نارو، به نده كانی خوي ده دايه ده ست عه قلی خويان، كه مروف شتيكي پي
خوشه، يان چيژي ليده بينيت نه وه به لگه نيه بو نهوهي شته كه ويستراو و به چاك
دانراو بيت، پي ده چي جار به جار مروف شته ناشيرين و خراپه كانيش به چاك دابنيت،
له وانه به هه زي به شته راست و دروسته كان نه بيت، هه زي به تاعه ت و گوپرايه لي و
كرده وهي چاك نه بيت، يان له وانه به هه زي به شه پوله ري لادان و ياخي بوونيت،
بزيه نهوهي مروف هه زي لييه تي و چيژي لي وهرده گريت به لگه نيه بو نهوهي نه و
شته به چاك بزانييت و ويستراو بيت، پي ده چي مروف شه ر به چاك دابنيت و هه زي
به خه ر نه بيت، له م باره وه خواي گه وره ده فه رموي: ﴿وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ
لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ [البقرة: ۲۱۶] واته:
وه ده گونجي شتيكتان پيناخوشبيت و باشبي بوتان وه ده گونجي شتيكتان پي
خوشبيت و خراپي بوتان وه خوا (چاك و خراپي ئيوه) ده زاني و ئيوه نايزانن. كه وا
بو پيوه ره كه بريتي نيه له وهي مروف نه و شته ي به دل بيت يان مه يلي بكات يان
عه قلی پيوني بو بكات، نه مه پيوه ره كه نيه، به لكو پيوه ر ته نها بريتيه له شهرعه
پاكه.

هه روه ها لاسانتيكي زۆر جياوازي ناكهن له به كار هيتناني تيگه بيشتن و شهري
 شهريعت يان (شهري) له نتيوان شهري دابه زينراو له لايهن خواي گه وده وه^(۱) ي
 بريتيه له و قورپشان و سووننه ته ي كه خواي گه وده به پيغه مبه ره كه يدا نار دويه نب
 خواره وه^(۲)

(۱) _ هه روه ها وهك چۆن له مه سه له ي عه قل و حه زو ئاره زوودا به هه له داچوون و
 كردتيان به پيروه، به و جوړه كه سانيكي زۆر به توندي خويان به شهريعه وه پابه ند
 ده كه ن، به لام له نتيوان (الشرع المنزّل) و (الشرع المبدّل) و (الشرع المؤل) دا جياوازي ناكهن،
 (الشرع المنزّل): واته: شهري دابه زينراو بريتيه له و شهريه ي كه خواي گه وده به مانا
 حه قيقت و مه به ست و ناوه پۆكيه وه داييه زاندووه، (الشرع المبدّل) واته: شهريه ي گۆپاڤو:
 بريتيه له درۆو ده له سه ي باتنيه كان و ئيسماعيليه كان و نه هلي گومرايي، (الشرع المؤل):
 نه و شهريه يه كه ئيجتیهادی تیدا ده گریت، هه له شي تیی ده كه ویت، چونكه كه سي
 موخته هيد هه له ده كات و ده شپيكييت، ئيتر نه و ئيجتیهاده ي كه سازياري هه ق بو
 وه رده گریت و، نه وه شي هه له بو وازي ليده هيتريت.

(۲) _ نه مه (الشرع المنزّل) ه شهري دابه زينراوه كه هه ر هه موو پيغه مبه ران و به نده
 چاكه كاني خواي گه وده ي له سه ره.

— بۆ هیچ که سیک نییه له چوار چیۆه ی ئه و شرعه بجیتته دهره وه، جگه له کافیش هیچ که سیک دیکی لی ناچیتته دهره وه^(۱) — وه له نیوان ئه و شرعه دا که بریتیه له حوکی دادوهره، دادوهر جار به جار ده پیکیکت و جار به جاریش هه له ده کات^(۲)،

(۱) — هیچ که سیک له چوار چیۆه ی ئه م شرعه ناچیتته دهره وه جگه له کافر، چونکه سه ریچی فره مانی خوی گه وری کردووه وه کو نیلیس، خوی گه وری له و باره به وه ده فره موی: ﴿إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجَرْنَ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ﴾ [الكهف: ۵]. جگه له نیلیس نه بیت که له پی پی جنۆکه کان بوو بۆیه له فره مانی په روه ردگاری دهرچوو، هه روه ها خوی گه وری به نیلیس ده فره موی: ﴿قَالَ مَا مَنَّكَ إِلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ﴾ [الأعراف: ۱۲] (خوا) فره موی چی به رگری کردی که سوجده نه به بیت کاتی فره مانم پیکردی. کاتی سه ریچی فره مانه که ی کرد له فره مانی په روه ردگاری چوو دهره وه، نه به لگه به بۆ ئه وه ی که پیویسته به نده گوپیایه لی فره مانی په روه ردگاری بیت، چونکه ئه گه سه ریچی بکات ده بیتته فاسیق واته: دهرچوو له فره مانی په روه ردگاری.

(۲) — حوکی دادوهر ده چیتته چوار چیۆه ی (الشرع المؤول) ه وه، ئه م جوهره شرعه وه، له وانه به حه ق بیکیکت، له وانه شه هه له بکات، پیغه مبه ری خوا ﷺ فره مویته: ((إِذَا حَكَمَ الْحَاكِمُ فَاجْتَهَدَ ثُمَّ أَصَابَ فَلَهُ أَجْرَانِ وَإِذَا حَكَمَ فَاجْتَهَدَ ثُمَّ أَخْطَأَ فَلَهُ أَجْرٌ)) واته: ((هه ر کات حاکم ئیجتیهادی کردو پیکای، دوو پاداشتی بۆ ده نوسریت و، هه ر کات ئیجتیهادی کردو نه پییکا، به ک پاداشتی بۆ ده نوسریت))، ئا ئه مه (الشرع المؤول) ه که مه رج نییه راست بیت، له وانه به هه له بکات، هه روه ها پیغه مبه ری خوا ﷺ فره مویته: ((الْقَضَاءُ ثَلَاثَةٌ: قَاضِيَانِ فِي النَّارِ، وَقَاضٍ فِي الْجَنَّةِ،

رَجُلٌ عَلِمَ الْحَقَّ فَقَضَى بِهِ فَهُوَ فِي الْجَنَّةِ، وَرَجُلٌ قَضَى لِلنَّاسِ عَلَى جَهْلٍ فَهُوَ فِي النَّارِ، وَرَجُلٌ
 عَلِمَ الْحَقَّ فَقَضَى بغيرِهِ فَهُوَ فِي النَّارِ)) پاوی؟ واته: ((دادوه ران سیانن: دوو دادوه ریان
 له دۆزه خدایه و، دادوه ریکیان له به هه شتدایه: پیاویک هه ق _ واته حوکه کانی قویدان و
 سووننه تی _ زانی و به و دووانه ش دادوه ری کرد ئه م له به هه شت دایه، وه پیاویک له
 نیوان خه لکدا دادوه ری کرد به نه فامی ئه و له ئاگردایه، وه پیاویکیش هه قی زانی و
 به غهیری ئه و دادوه ری کرد ئه ویش له ئاگردایه))، ئه و دادوه ره ی به نه فامی دادوه ری
 کردوه هه قی نه زانیوه، بۆیه نه فام بووه، به نه فامی دادوه ری کردوه، ئیتر هه لای
 کردوه، ئه م پیاوه هه م نه فامی و هه م هه لای له خوی دا کۆکردۆته وه، ئه م له دۆزه خ
 دایه، چونکه پینگه نه دراوه نه فام نه دادوه ری بکات، نه ئیجتیهاد بکات له کاتیکدا ئه و
 نه فامه، به لام ئه گه ره هه ر سوور بوو له سه ر په فتاری خوی، بیگومان ده چیته ئاگره ره.

نامه نه گهر زاناو دادپه روه ر بیت^(۱) نه گینا له کتیبه کانی ((السنن)) دا هاتووه: له
 بنفهمبر خواوه ﷺ هه رمویه تی: ((الْقَضَاءُ ثَلَاثَةٌ: قَاضِيَانِ فِي النَّارِ، وَقَاضٍ فِي الْجَنَّةِ،
 أَحَقُّ عَمِ الْحَقِّ فُقِضَ بِهِ فَهُوَ فِي الْجَنَّةِ، وَرَجُلٌ قُضِيَ لِلنَّاسِ عَلَى خَهْلٍ فَهُوَ فِي النَّارِ، وَرَجُلٌ
 عَمِ الْحَقِّ فُقِضَ بِغَيْرِهِ فَهُوَ فِي النَّارِ))^(۲) واته: ((دادوه ران سیانن: دوو دادوه ریان له
 نزهه خدایه، دادوه ریکیان له به ههشت دایه: پیاویک هه ق زانی _ واته حوکمه کانی
 فوربان و سووننه تی _ زانی و به و پتییه دادوه ری کرد نه وه له به ههشت دایه، وه
 پیاویک له نیتوان خه لکدا دادوه ری کرد به نه فامی نه وه له ناگردایه، وه پیاویکیش
 هه ق زانی و به غیری نه و حقه دادوه ری کرد نه ویش له ناگردایه))، وه چاکترین
 دادوه ره زانای دادپه روه ره کان گه وره ی نه وه کانی ناده م موحه ممه ده ﷺ.

(۱) _ نه گهر زاناو دادپه روه ر بیت ده پیکیکت و هه له ش ده کات، به لام نه گهر نه فام
 بو نه وه جایز نییه دادوه ری بکات، هه روه ها نه گهر هه قی ده زانی جایز نییه پشتگویی
 خات و به هه واو ثاره زوای تایبه تی خوی و به بی هه ق دادوه ری بکات، به لکو پتویسته
 دادوه ری به وانه بکات که خوای گه وره دایبه زاندوون، له م باره وه خوای گه وره
 ده رمویت: ﴿لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا﴾ [النساء: ۱۰۵]
 وات: بۆ نه وه ی برپار بده ی له نیتوان خه لکیدا به و برپاره ی که خوا نیشانیداویت وه بۆ
 ناپاکان مه به به پاریزه رو داواچی. ئا نه مه یه واجیب له سه ر زاناو، له سه ر دادوه ر به
 تایبه ت، نابیت به گویره ی هه واو ثاره زوی تایبه تی خوی دادوه ری بکات، به لکو به وانه
 دادوه ری ده کات که خوای گه وره دایبه زاندوون، جائیتر نه گهر زانا بوو نیجتیهادی کرد
 به لام هه لی کرد نیتر نه و خاوه ن عوزده به هانه داره، به لام نه گهر هه قیشی پیکا نه وه
 دوو پاداشتی بۆ ده نوسریت، به لام نه گهر هه ر له بنه رته وه نه فام بوو نه و شته،
 به لکو له ناگردایه، چونکه به بی زانیاری دادوه ری کردوه.

(۲) _ صحیح: أخرجه أبو داود (۳۵۷۳)، والترمذي (۱۳۲۲)، وابن ماجه (۲۳۱۵)، من
 حديث بريدة رضي الله عنه مرفوعاً.

هه روه ها پيغه مبه ر خواړه ښه ده فهرموو: ((انکم تختصمون إلی، ولعل بعضکم یكون الحن بحجته من بعض، فأقضي له على نحو مما أسمع منه، فمن قضيت له من حق أخيه شيئاً فلا يأخذه، فإنما أقطع له قطعة من نار))^(۱) صحیح: أخرجه البخاري (۲۶۸۰)، (۲۹۶۷)، (۷۱۶۹)، ومسلم (۱۷۱۳)، من حدیث أم سلمة ښه مرفوعاً. واته: ((نیوه کیشور ناکوکیه کانتان بۆ لایمن به رزده که نه وه، پیده چی هیندیکتان له هیندیکی تر تان زه مان پاراوتر بن له پروونکرده وهی به لکه کانیدا، منیش به گویره ی نه وهی که لیږه ی ده بیستم ماف بده م به و، جا هر که س بریارم بۆ داو ماف بریاره کیم دایه با نه بیات، چونکه با دنیا بیت که من پارچه یه ک له ناگرم بۆ بریارداوه)).

لیږه دا گویره ی نه وه کانی ئاډه م ښه والی پیداوین که نه گهر بریاری شتیکیډا به گویره ی نه وهی گوئیستی بووه و، واقع و ناوه پوکیش پیچه وانه ی نه وه بوو، نه و جایز نییه بۆ نه و که سه ی که بریاری شته که ی بۆ داوه بیات، چونکه له پاستیدا نه نا پارچه یه ک له ناگری بۆ بریوه ته وه.

(۱) _ نه مه مه سه له یه کی گرنگه، بریتیه له وهی دادوهر به پیی پواله ت و بریار ده دان، به لام له ناوه پوکوه خوی گه وړه به پاست و نا پاست زانایه و بریاری کوتای لای خویه تی، بویه نه گهر دادوهر ئیجتهادی کردو به پیی پواله تی دهره وه بریاری داوله ناوه پوکوه بریاره که ی هله بوو، لیږه دا زانایان جیاواز بوون، ئایا بریاره که ی دادوهر نه وهی بۆ حه لال ده کات که بوی بریارداوه، یان بوی حه لال ناکات، پاست و دروست نه ویه که بوی حه لال ناکات، چونکه له پوی ناوه پوکوه بریاری دادوهر نه حه پام حه لال ده کات، نه حه لالیش حه پام ده کات، به لکو له پوژی قیامه تدا کیشو و ناکوکیه کان دووباره ده کرینه وه، دیسان له نیوان خه لکیدا دادوهری ده کریت، خوی گه وړه له نیوان خه لکیدا دادوهری ده کات، که و بوو هر که سیك بزانییت له ناوه پوکوه هله به، هر که سیك بزانییت دادوهر به پیی پواله ت و پووکاری دهره وه بریاری بۆ داوه به لام له ناوه پوک دا ماف نه ونییه، با ته و به بکات و بۆ لای خوی گه وړه بگه ریته وه، مافه که ش بۆ خاوه ن

هه‌ز بگه‌پنننه‌وه، نه‌بیات. به واتایه‌کی تر دادوهر که بریار ده‌دات غه‌بیزان نییه، دادوهر به‌ب نازانیت، نه‌نانه‌ت پتغه‌مبه‌ری خواش ﷺ غه‌بیزان نه‌بووه، دادوهر به‌پتی نه‌وه‌ی که گوییستی ده‌بیت بریار ده‌دات، به به‌لکه، به‌شایه‌ت، وه پتده‌چی به‌کێک له‌خه‌صم و نه‌یاره‌کان په‌وانبیزی و زمانپارایه‌کی زوری هه‌بیت به‌ناستیک به‌لکه‌کانی خوی پتده‌نه‌خشیتیت و ساخته‌یان ده‌کات، له‌کاتیکدا نه‌یاری دوهم داماوهر قسه‌ی پازاوهری بپی نییه و نه‌میش راسته‌قینه‌یه خاوه‌ن مافی، به‌لام زانپارای و هیزی پوون کردنه‌وه‌و په‌وانبیزی نییه، ئیتتر نه‌یاره‌که‌ی تر که په‌وانبیزی و نه‌خشانندی پییه به‌سه‌ریدا سه‌رده‌که‌وینت و، دادوهریش هیچی له‌سه‌ر نییه، به‌گویره‌ی نه‌وه‌ی که گوییستی ده‌بیت بریار ده‌دات، چونکه په‌نه‌نه‌کان نازانیت، هیچ که‌سیش شته په‌نه‌نه‌کان که‌سیکی تر نازانیت مه‌گر ته‌نها خوی گه‌وره، که‌وا بوو هر که‌سیک به‌سته‌م بریاری شتیکی بو درا بیت بۆی نییه بییات، به‌لکو مافه‌که بو خاوه‌نه راسته‌قینه‌که‌ی ده‌گه‌پنننه‌وه، ئا نه‌مه بارو‌حالی پتغه‌مبه‌ری خوابوو ﷺ، ئیتتر بو دادوهرانی تر پتویسته چون بیت؟ که‌سانیکی نه‌فام ده‌لین: ته‌واو، له‌به‌ر نه‌وه‌ی دادوهر بریاری له‌سه‌ر داوه ئیتتر هه‌قه، له‌کاتیکدا باش ده‌زانیت پیاویکی درۆزنه پیاویکی ساخته‌کاره پیاویکی... ده‌یه‌وینت بریاری دادوهره‌که شته‌که‌ی بو حه‌لال بکات، نه‌مه جایز نییه، بریاری دادوهر شتی پووچ و باتل ناگوریت بو هه‌ق، باطل هر باطله. که‌وا بوو خه‌صم و نه‌یاره‌کان با ناگادار بن و مافی خه‌لکی به بریاری دادوهر نه‌بن، له‌کاتیکدا ده‌زانن خویان مه‌لن، هه‌روه‌ها با پارێزه‌رانیش ناگاداری خویان بن کاتی به‌رگری له‌نه‌یاره‌کان ده‌که‌ن، زۆرێک له‌پارێزه‌ران ئۆفیس‌ی پارێزه‌ریتی ده‌که‌نه‌وه بو نه‌وه‌ی به‌رگری له‌باتل و پوچیتی بکه‌ن، بو نه‌وه‌ی ساخته‌کاری بکه‌ن، بو نه‌وه‌ی له‌پیش چاوی دادوهردا حه‌قیقه‌ته‌کان بگوین، با له‌م شتانه ناگاداری خویان بن، خوی گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا تَكُنَ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا﴾ [النساء: ۱۰۵] واته: وه بو نا پاكان مه‌به به‌پارێزه‌رو داوچی. جایز نییه بو ئاده‌میزاد پارێزه‌ری له‌کێشه ده‌سه‌له‌یه‌ک دا بکات دلتیا بیت له‌بنه‌په‌ته‌وه پووچه.

نه مهش پښککه وټنی زانایانی له سهره به تایبته له (الأملاك المطلقة) دا _ واته له مولک پره هاګانی وهکو زهوی و خانو به رهو بهو هاوشیوه کانیا _، نهګر دادوهر بریاریداب گویره ی شتیک که وایزانی به لګه یه کی شه رعیه و پاسته وهکو پوونکه ره وه (البینة) ودان پیدانان (الإقرار)، به لام واقع و ناوه پوکیش پیچه وانه ی پوالت دیار بوون نهوا جایز نیی بۆ که سی بریار بۆ دراو شته که به ریت به پښککه وټنی هه موو زانایان ^(۱).

وه نهګر له ګریبه سته کان (العقود) و هه لوه شاننده وه کاند (الفسوخ) یشدا به هه مان شیوه دادوهر بریار ټکیدا نهوا زۆریه ی زانایان ده لټن: شته که هه ر بهو جوړیه ^(۲)، نهوا بۆ چوون پیشه وایان مالیک و، شافیعی و، نه حمه دی کوپی حه نبله ^(۳)، به لام پیشه ورا نه بو حه نیفه له نیوان هه ر دوو جوړه که دا جیاوازی کردوه ^(۴).

(۱) _ به یه که دهنگی نه هلی زانست نهو شته ی بۆ حه لال نابیت، چونکه پیغه مبهری خوا ﷺ هه رموویه تی: ((فَأَقْضِي لَهُ عَلَى نَحْوِ مَا أَسْمَعُ مِنْهُ، فَمَنْ قَضَيْتَ لَهُ مِنْ حَقِّ أَخِيهِ شَيْئًا فَلَا يَأْخُذْهُ، فَإِنَّمَا أَقْطَعُ لَهُ قِطْعَةً مِنْ نَارٍ)) واته: ((منیش به گویره ی نه وهی که لیوه ی ده بیستم ماف بدهم بهو، جا هه ر که س بریارم بۆ داو مافی برایه کیم دایه با نه بیات، چونکه با دلنیا بیت که من پارچه یه که له ناګرم بۆ بریارداوه)).

(۲) _ هه رمووده که گشتیه له ګریبه سته کان و هه لوه شاننده وه یان (العقود والفسوخ) وهکو ته لاق و غه یری نه ویش.

(۳) _ له بهر گشتیتی هه رمووده که (لعموم الحديث).

(۴) _ وهکو ګریبه سته کان و هه لوه شاننده وه کاند (العقود والفسوخ)، بریاری دادوهر له ګریبه سته کاند نهګر هه له بوو، دادوهر نه یده زانی، بۆ نهو که سه نییه نهو شته به ریت که بریاری بو دراوه، به لام له هه لوه شاننده وهی وهکو ته لاقدا جایز نیی دادوهر بریاریدات تا پاش دلنیا بوونه وهیه کی ته واو، دادوهر لیتره دا ته نها پشت به به لګه پوالتیه کان نابه ستیت، به لکو دلنیا ده بیت و به دوا ی پاستیه کدا دهګر ریت تا ته واو شته که ی بۆ ده رده که ویت.

نه گرمه به ست به په يځ و واژه کانی شهر و شریعت قورځان و سووننه بیت
نوا بڅ هیچ که سیک نییه چ وهلی و دوستی خوی گورد بیت یان غیری نه وان بیت
لنی بچیتته دهره وه^(۱)، وه هر که سیک وایزانی به کیک له وهلی و دوستانی خوا
ښکته به کی هیه بڅ به خوا گیشتن غیری شوینکه وتنی موحه مه د ﷺ له پوالت و
پنهان دا نه وه کافره^(۲)

(۱) _ نیستا خه لکی به به رده وامي په یفه کانی شهر و شریعتیان له سر زمانه
که چی مه به ستیان به وه بریارو حوکی دادوهره، بریاری دادوهر به شهر ناو ده به ن،
که چی شرعی راست و دوستی هق بریتیه له وهی که خوی گوره دایه زاندووه،
به لام بریاری دادوهر نیجته یاده، هله ده کات و ده شپیتکیت، نه و شرعی که هله
ناکات بریتیه له وهی که خوی گوره بوی دابه زاندوین، به لام نه و شرعی که بریاری
دادوهره به رده وام هله و راستی تیدا ده بیت، وه نابی بلتیت: من حوکی شهرعیم
وهرگرتووه مه به ست بریاری دادوهر بیت، چونکه دادوهر نیجته یاده ده کات، له وانه یه
هله بکات و له وانه شه بیپیتکیت.

(۲) _ نه مه وه کو زیده پویکارانی ته صوف نه وانه ی ده لیتن: نیمه به خوا
گیشتروین، هیندیکیشیان ده لیتن: من راسته و خو شته کان له خواوه وهرده گرم و هیچ
پنویستیکم به پیغه مبه ران نییه، پیغه مبه ران ته نها بڅ خه لکانی ناساییه، به لام
ناییه تمه ندان پنویستیان به پیغه مبه ران نییه، نه مه کوفرو نیلحاده _ په نا به خوا _ با
مه مروان دلنیا بن هیچ که سیک ږیگه یه کی تاییه تی نییه بڅ به خوا گیشتن جگه له
ږیگی پیغه مبه ران، نه و که سه ی له و باوهره دابیت پنویستی به پیغه مبه ران نه ماوه
مولعبده با بانگه شه ی نه وهش بکات که له دوستانی خوایه، نه و ته نها دوستی
شهبانه و هیچی تر، وهلی و دوستی خوی گوره نییه.

وه هرکه سببش بۆ ئه و بۆچروونه باتیلای که باسما ن کرد چیرۆکی موسا له گه ن
خه ضیردا بکات به به لگه ئه و له دوو پهوه وه به هه له دا چوه ^(۱):

(۱) _ ناره زایی دهر ده بپن و بانگه شه یه کی وا ده که ن که شیاوه مرقف ل
شهریعت بجیتته دهره وه، نه گه ر زهوق و ههستی مه عنه وی تیدا بیت بۆ تیروانین و
بیرکردنه وه یان واپاگه یه نیت وه لی و دوستیکه له دوسته کانی خوای گه وره نینر
پتیوستی به پیغه مبه ر نابیت، چیرۆکه که ی موسا له گه ل خه ضیردا ده که نه به هانه ر
بیانوو، خه ضیر له سه رده می موسا دا بوو _ علیه السلام _ سه ره پای نه وه ش ل
شوینکه وتوانی موسا نه بوو، بۆچی؟ چونکه په یامه که ی موسا گشتی نه بوو و هه
په یامی پیغه مبه رمان موحه ممه د ﷺ، له و کاته ی که موسا بانگه وازی ده کرد له وان
بوو چه ند پیغه مبه ریک له هه مان کات هه بوا یه ن، هه ر یه کیکیشیان شهریه تیک
هه بوا یه، چونکه خوای گه وره ده فه رموی: ﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا﴾ [المائدة:
۴۸] واته: دامان ناوه بۆ هه ر ئومه تیک له نیه شهریه ت و پیکه یه کی بوون. چونک
په یامه کانی پیشتر گشتی نه بوون، به لام په یامی پیغه مبه رکه مان ﷺ گشتیه بز
هه ردوو جیهانی مرقف و جنۆکه، بۆیه هیه که سیک ناتوانیت له چوارچیه ی نه م
شهریه ته بجیتته دهره وه هه ر چه ند له ویلایه ت و دوستایه تی و زانستیشدا به رز
بویتته وه بۆ نییه لی بجیتته دهره وه به پیچه وانه ی خه ضیره وه چونکه په یامه کی
موسا گشتی نه بوو به لکو تاییه ت بوو به به نی ئیسرائیله وه، له م باره وه خوای گه وره
ده فه رموی: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ تُؤْذُونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ
إِلَيْكُمْ﴾ [الصف: ۵] واته: (بیربکه ره وه) کاتیک که موسا به گه له که ی گوت نه ی
گه له که م بۆچی نازارم ده دهن له کاتیکدا به دلنیا یه وه ده زانن که من نیردراوی خوام بۆ
لای نیه. مه بهستی به نی ئیسرائیل بوو، پیغه مبه ر بوو بۆ به نی ئیسرائیل، په یامه کی
گشتی نه بوو بۆ هه ر دوو جیهانی مرقف و جنۆکه

و ده کو په پامه که ی پښه مبه رمان موحه ممد ﷺ، بویه خه ضیر توانی له چوارچپوهی
 شه ریعه ته که ی مووسا بجپته دهره وه، چونکه شه ریعه ته که ی مووسا تاییه ت بوو،
 ه موو خه لکی سر زه مینی نه ده گرتنه وه. خه ضیر به نده یه کی چاک بوو، زانایان جیاواز
 برون سه باره ت به وهی که ئایا پښه مبه ر بووه یان وهلی و دوستیکی خوای گه وره
 بووه، زانستی هه بووه، خوای گه وره زانستی پیدا بوو، له م باره وه خوای گه وره
 ده فرموی: ﴿فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِن لَّدُنَّا
 عِلْمًا﴾ [الکھف: ۶۵] واته: جا به نده یه ک له به نده کانی ئیمه یان دی که له لایه ن
 خۆمانه وه په حمه تمان پیدا بوو شاره زاشمان کرد بوو له زانیاری تاییه تی خۆمان،
 خه ضیر خوای گه وره زانیاری پیدا بوو، له هه سستی مه عنه وی تاییه تی خویه وه نه بوو،
 له سۆزی تاییه تی خویه وه نه بوو، به لکو خوای گه وره پیدا بوو، وه گوتراوه:
 پښه مبه ر (نبي) بووه و سرووشی بۆ دابه زیووه، هیندیک له زانیان ئه و پړاوبوچونه یان
 بلاوه په سهند تر بووه که پښه مبه ر (نبي) بووه، له و زانایانه ش شیخی پایه به رزی
 ئیسلام (عبدالعزیز بن باز) بووه که ئه و پړاوبوچونه ی به په سهند تر داناوه که خه ضیر
 پښه مبه ر (نبي) بووه چونکه چنده ها موعجیزات له سر ده سستی دهرکه وتووه که ته نها
 بړ پښه مبه ران دپته دی، کۆمه لیک کی دیکه ی زانایانیش ده لئین: زاناو وهلی و دوستیک کی
 خوای گه وره بووه.

یه که میان: موسا بۆ خه ضیر نه نیردرا بوو^(۱)،

(۱) _ چونکه په یامه که ی موسا _ علیه السلام _ تایبته بوو، گشتی نه بوو، خه ضیری نه ده گرتووه، هه موو نه هلی سه رزه مینی نه ده گرتووه وه کو په یامه که ی پیغه مبه رمان موحه ممد ﷺ، پیغه مبه ری خوا ﷺ کاتی باسی خاسیه ته کانی خزی کردووه فهرموویه تی: ((أُعْطِيتُ خَمْسًا لَمْ يُعْطَهُنَّ أَحَدٌ قَبْلِي، نُصِرْتُ بِالرُّغْبِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ، وَجُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهُورًا، فَأَتَمَّا رَجُلٍ مِنْ أُمَّتِي أَدْرَكْتُهُ الصَّلَاةَ فَلْيُصَلِّ، وَأُحِلَّتْ لِي الْغَنَائِمُ وَلَمْ يَحِلَّ لِأَحَدٍ قَبْلِي، وَأُعْطِيتُ الشَّفَاعَةَ، وَكَانَ النَّبِيُّ يُعْتَرُ إِلَى قَوْمِهِ خَاصَّةً، وَبُعِثْتُ إِلَى النَّاسِ عَامَّةً)) واته: ((پینج شتم پیدراوه به هیچ که سیکی پیش من نه دراوه: له دینی یه که مانگه وه به ترس خستنه دلی دوژمانمه وه سه ر خراوم، وه زه ویم بۆ کراوه به شوینی سوژده پاککراو _ چونکه له جیی ناو ته یه موومی پیده کریت _، بویه هر که سیک له ئومه ته که م له هر شوینی کدا کاتی نویژها با نویژ بکات، ده سته که وته کانی جه نگم بۆ حال کراوه له کاتی کدا بۆ هیچ که سیکی پیش من حال نه بوو، شه فاعهت و تکاکاریم پیدراوه، پیغه مبه رانی تر به تایبته بۆ که له کانی خویان ده نیردران، به لام من بۆ هه ره موو خه لکی نیردراوم)). خوای گه ورهش له چه ندین نایه تدا باسی نه وه ده کات که پیغه مبه ر بۆ هه موو خه لک نیردراوه تاوه کو پوژی قیامهت، له م باره وه خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ [الانبیاء: ۱۰۷] واته (ئی موحه ممد ﷺ) تۆمان ته نها بۆ نه وه ناردووه که په حمهت بیت بۆ جیهانیان. هه روه ها خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ [السا: ۲۸] واته: وه ئیمه تۆمان نه ناردووه مه گه ر بۆ هه موو ئاده می به مژده دهر و ترستیته ر. هه روه ها خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾ [الأعراف: ۱۵۸] واته: (ئی موحه ممد ﷺ) بلای نه ی خه لکینه به راستی من پیغه مبه ری خوام بۆ ئیوه هه موتان.

نه‌گەر بۆ ئو بنی‌درايه پتویست بوو شوینی بکه‌ویت، موسا بۆ به‌نی ئیسرائیل نیردرا
 بود، به‌لام په‌یامه‌که‌ی موحه‌مه‌د ﷺ گشتیه بۆ هر دوو جیهانی مرؤف و جنۆکه،
 نه‌گەر که‌سانیکی له‌ خه‌ضر چاک‌تریش _ وه‌کو ئیبراهیم و موسا و عیسا _ به‌م
 په‌یامه‌ بگه‌یشتنایه له‌سه‌ریان پتویست بوو شوینی بکه‌ون^(۱)

(۱) _ خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْنَاكُمْ مِنْ كِتَابٍ
 فِيهِ حُكْمٌ يُحْكَمُ بِهِ عَلَيْكُمْ رَسُولٌ مُسَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَضْتُمْ وَآخِذْتُمْ عَلَىٰ ذَلِكُمْ
 يَهْدِي قَالَُوا أَقْرَضْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾ [آل عمران: ۸۱] واته:
 (به‌یته‌روه یادیان) کاتیک که‌ خوا په‌یمانی وه‌رگرت له‌ پتغه‌مبه‌ران که‌ هرچیم دانئ
 له‌ نامو و حکمه‌ت (شه‌ریعه‌ت) له‌ پاشان پتغه‌مبه‌ریکتان بۆ هات به‌ بپوا هینه‌ر به‌و
 نامی که‌ له‌ لاتانه ده‌بی بپوای پی به‌ینن وه‌ یارمه‌تی بده‌ن خوا فه‌رموی: ئایا دانتان
 نا به‌م په‌یمانه‌دا؟ وه‌ له‌سه‌ر نه‌وه په‌یمانی منتان وه‌رگرت پتغه‌مبه‌ران گوتیان: به‌لی
 دانمان پیا ناو په‌یمانمان به‌ست خوا فه‌رموی که‌واته ئتوه به‌ شاهید بن وه‌ منیش له
 گه‌ل ئتوه به‌کینکم له‌ شاهیدان، که‌ خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿لَمَّا جَاءَكُمْ رَسُولٌ﴾ له
 پاشان پتغه‌مبه‌ریکتان بۆ هات، مه‌به‌ستی موحه‌مه‌د ﷺ، له‌م ئایه‌ته‌دا نه‌وه
 ناشکرا ده‌بیت که‌ خوای گه‌وره په‌یمانی له‌ پتغه‌مبه‌ران وه‌رگرتووه، ئیتر بۆ که‌سانی
 غه‌یری نه‌وان ده‌بی چۆن بیت؟ خوای گه‌وره نه‌و په‌یمانه‌ی له‌ پتغه‌مبه‌ران وه‌رگرتووه
 ی نه‌گەر پتغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نیردراو، به‌کینک له‌وان موسا یان عیسا یان هر یه‌کینک
 له‌وان زیندوو بوو پتویسته شوینی نه‌م پتغه‌مبه‌ره ﷺ بکه‌ویت، چونکه په‌یامه‌که‌ به
 نودرا ﷺ، که‌ کۆتا پتغه‌مبه‌رانه، هه‌موو که‌سێک پتویسته شوینی که‌ویت ﷺ،
 چونکه په‌یامه‌که‌ی گشتیه و بۆ ئاده‌میزادو جنۆکه و پتغه‌مبه‌ران و غه‌یری نه‌وانیشه،
 هیچ که‌سێک ناتوانیت له‌ چوارچێوه‌ی گوێراپه‌لێی نه‌و بجێته ده‌روه ﷺ.

چ جا خه ضیر نه گه ر پیغه مبه ر (نهی) بیت یان وه لی^(۱)، بویه خه ضیر به موسای
گسوت: ((إِنِّي عَلَىٰ عِلْمٍ مِنَ اللَّهِ، عَلَّمَنِيهِ اللَّهُ لَا تَعْلَمُهُ، وَأَنْتَ عَلَىٰ عِلْمٍ مِنَ عِلْمِ
اللَّهِ عَلَّمَكُمُ اللَّهُ لَا أَعْلَمُهُ))^(۲) صحیح: أخرجه البخاري (۳۴۰۰) و (۳۴۰۱) و (۴۷۲۵) و
(۴۷۲۶) و (۴۷۲۷)، و مسلم (۲۳۸۰) من حدیث أبي بن كعب رضی اللہ عنہ مرفوعاً. وانه: ((
وتی به راستی من زانستی که لایه خوا فیتری کردوم تو نایزانیست توش زانستی که لایه
خوا فیتری کردویت من نایزانیست)). به لام بۆ هیچ یه کیك له هه ر دوو جیهانی مژدر
جنۆكه نییه نه وانه ی په یامه که ی موحه ممدیان صلی اللہ علیہ وسلم پیگه یشتووه نه و جوړه قسه به
بلین که خضر به موسای گوت^(۳).

(۱) _ نه گه ر پیغه مبه ر (نهی) بیت یان وه لی و دۆست بیت پیویست نه بوو له سه ری
شوینی موسا بکه ویت، چونکه بۆ نه و نه نیر درا بوو، به مه ش یه کلا ده بیت وه ی
خه ضیر مردووه بۆ به ر په رچدانه وه ی نه و که سانه ی ده لین: زیندووه، چونکه نه گه ر
زیندوو بوايه به دلنیا یی ده هاته خزمه تی پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم و شوینی ده که ون،
چونکه په یامه که ی گشتیه و پیویسته هه مووان شوینی بکه ون.

(۲) _ نه مه به لگه یه بۆ نه وه ی خه ضیر زانستی لایه وه کو چۆن موسا زانستی
لایه.

(۳) _ بۆ هیچ که سیك نییه له چوار چیوه ی شه ر یعه تی موحه ممد صلی اللہ علیہ وسلم بچیت
ده ره وه و، بلیت: من زانستی که پییه به لای موحه ممد ده وه صلی اللہ علیہ وسلم نییه، وه کو نه وه ی
خه ضیر به موسای گوت، بۆ هیچ که سیك نییه نه و شتانه بلیت، چونکه خوی گه ر ده
له سه ر به نده کانی خوی واجیب کردووه شوینی بکه ون صلی اللہ علیہ وسلم. نه مه وه لای یه که م بوو.

دووه م: نه وانه ی که خه ضیر نه نجامیدا پیچه وانه ی شهریه ت نه بوون، به لکو سازیار ی
شهریه ت بوون، به لام موسا _ علیه السلام _ نه و هۆکارانه ی نه زانیبوو ده بیه هۆی
بینگه پیدانی نه نجام دانی نه و کارانه ی که خضر نه نجامی دا، به لام کاتی خه ضیر هۆکاری
نه و کارانه ی بۆ پوون کرده وه قایل بوونی خۆی بۆ نه وانه نیشاندان^(۱)، کونکردنی
کشتیه که و چاککردنی به پینه کردن له بهر بهرژه وهندی خه لکه که له ترسی نه وه ی نه وه کا
ستم کاره که بیبات چاکه کردنی ک بوو به رامبه ریان، نه وه ش جائزه^(۲)

(۱) وه لامی دووه م: خه ضیر شتانیکی پیچه وانه ی شهریه تی موسای _ علیه
السلام _ نه نجام نه دا، بۆیه بۆ هیچ که سیک نییه له شهریه ت بجیتته ده ره وه، به هانه
به کرده وه کانی خه ضیر بییتته وه، چونکه خه ضیر شتانیکی دژ به شهریه تی
موسای نه نجام نه دا بوو، به لکو کرده وانیکی نه نجامدا به لای موسا وه هۆکاری
نادیار په نهان بوو، وه کاتیکیش بۆی پوون کرده وه پیتی قایل بوو، پیتی پازیبوو.
چیرۆکی کونکردنی که شتیه که، چیرۆکی کوشتنی لاوه که، چیرۆکی بیناکردنی
بیاره که له و شاره دا که میوانداریان نه کردن هۆکاری نه نجام دانی نه مانه به لای
موسا وه نادیار بوو، خه ضیر بۆی پوون کرده وه، خه ضیر به موسای گوت:
﴿سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ [الكهف: ۷۸] واته: ئاگادارت ده که م له
حیکمه تی نه و شتانه ی که تۆ ناتوانی خۆت بگری له سه ر (پوودان) یان.

(۲) خه ضیر که شتیه که ی کونتیکرد، موسا _ علیه السلام _ پیتی فه رموو:
﴿قَالَ أَخْرِقْنَهَا لِنُغْرِقَ أَهْلَهَا﴾ [الكهف: ۷۱] واته (موسا) گوتی که شتیه که ت کون تیکرد
بۆ نه وه ی سه رنشینه کانی (له ده ریادا) نقوم بکه یت. نه مه له پوالت دا، به لام موسا له
واقع و ناوه پۆکه وه مه به ستی خه ضیری نه ده زانی، خه ضیر ده یزانی پاشایه کی
نۆرداری داگیرکار هیه هه موو که شتیه کی چاک بۆ خۆی ده بات، بۆیه کونی تیکرد بۆ
نه وه ی عه یبداری کات و نه و پاشا زۆرداره نه بیات، کونی تیکردو به پینه کردن چاکی
کرده وه، بۆ نه وه ی هه ر کاتیک یاشاکه که شتیه پینه کراوه که ی بینی نه بیات.

کوشتنی که سری په لامارده‌ری ده‌ست درین‌کار (انصاف) جائیزه با بچو کبش بیت

(۱) _ کوشتنی منداله که: خه‌ضیر پوونی کرده‌وه که له‌وه ترساوه کانز کرده بیت دایک و بابی گومرا کات، چونکه خوای گه‌وره له‌وه ناگاداری کردبزووه که نه‌گر گه‌وره بیت دایک و بابی گومرا ده‌کات، بویه کوشتنی چونکه حوکمی که سری په لامارده‌ری ده‌ست درین‌کار (انصاف) ده‌یگریته‌وه، که سری په لامارده‌ری ده‌ست درین‌کاریش کوشتنی جائیزه، له‌و باره‌وه خوای گه‌وره ده‌فهرموی: ﴿وَأَمَّا الْعِلَافُ مَدْرُ أَسَافٍ فَلِمَ مَنِ فَحْشِينَا أَنْ يُرْمِيَهُمَا طَغْيَانًا وَكُفْرًا﴾ (۸). فَاَزْدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا زُتْهُمَا خَيْرًا مِنْهُ بَرَكَةً وَأَقْرَبَ زُتْمًا (۸۱) [الکهن: ۸-۸۱] واته: وه تازه لاوه‌که‌ش (که کوشتم) نه‌وه باور و دایکی نیماندار بوون جا نیمه‌ش ترساین (خوشه‌ویستی نه‌و لاوه) پالیان پنبوه‌بیت بۆ سه‌رکه‌شی و بیناوه‌پی جا (به‌و کاره) ویستمان په‌روه‌ردگاریان (له‌بری نه‌وا) بۆیان بگوریت (به‌مندالینکی) چاکتر له‌و پاکتر له‌گوناح به‌سۆزو به‌زه‌یی تربی بۆیان. کوشتنی لاوه‌که له‌پووی کوشتنی که سری په لامارده‌ری ده‌ست درین‌کاره‌وه بوو، چونکه نه‌گر گه‌وره بویه ده‌ست درین‌زی ده‌کرده سه‌ر دایک و بابی و گومرا ده‌کردن، خوای گه‌وره نه‌وه‌ی پی‌پاگه‌یاندبوو. به‌وانابه‌کی تر نه‌گر که سینگ‌ه‌ان بنکوزیت نه‌گرچی مندالبش‌بیت و ته‌مه‌نی حه‌وت سالان بیت و به‌کوشتنیش نه‌بیت نه‌توانریت شه‌پو نازاوه‌ی دور خرنه‌وه، ده‌کوزریت، نه‌و لاوه‌ش که سینگ‌ی ده‌ست درین‌کار بوو بۆ سه‌ر دایک و بابی، خوای گه‌وره خه‌ضیری له‌و لاوه‌ ناگادار کردبزووه که نه‌گر گه‌وره بیت ده‌ست درین‌زی ده‌کاته سه‌ر دایک و بابی و بۆ کوفرو سه‌رپیچی کرن پالیان پنبوه‌ده‌بیت.

نه گهر بتو یستایه کریه کت له سهری وهرده گرت، نه ویش وه لایمی دایه وهو، پیی گوت:

﴿وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ [الكهف: ۸۲] واته: وه هوی (چاککردنه وهی) دیواره کهش چونکه هی دوو مندالی هه تیوو بوو له شاره که دا له ژیری دا که نجینه یه که هه بوو که هی نه و دوو منداله بوو وه باوکی نه و دوو منداله چاک و خواناس بوو له بهر نه وه په روه ردگارت ویستی هه ردوکیان که ووه به هیز بین که نجینه که یان دهر یینن نه مه په حمه تیک بوو له لایه ن په روه ردگارت وه (له بهر باوکیان) نه و (شتان) هی کردم له خومه وه نه بوو نه وه نهیننی و هوی نه و کرده وانه بوو که تو توانای خوگرنت نه بوو له سهر (کردن) یان. چونکه نه گهر وازی له دیواره که بیتایه که نجینه که ده که وته دهر، بویه دیواره که ی بیناکرد بۆ نه وهی که نجینه که بشاریته وه، نه مهش چاکه کردنیک بوو، به رامبه رب هه تیووان، چاکه کردن نه بوو به خه لکی دئییه که، چاکه کردن بوو به رامبه رب هه تیووان، نه وه ته نها فرمانی خوی گه ووه بوو، به بی هیچ به رامبه ربیک بینای کرد، خه ضیر له گهل موسادا له سهر برسیتی نارامی گرت چونکه میوانداریان نه کردن. نه وه بوو به رامبه رب هه تیوه کان چاکه ی کردو له سهر برسیتیش نارامی گرت، خه ضیر به نه جامدانی نه و کاره پیچه وانه ی شهریه ت نه بوو، بویه به موسای گوت: ﴿وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي﴾ نه و (شتان) هی کردم له خومه وه نه بوو.

به لام نه گهر مه به ست به به کارهینانی زاروهی (شهرع) بریاری دادوهر بوو (حکم حرکت) ^(۱) پنده چی دادوهر سته مکار بیت، پنده چی دادپه روهر بیت، پنده چی راست و درست بیت، وه پنده چی هله بیت ^(۲)،

(۱) - مه به سستی له به کارهینانی زاروهی شهرع دوو مه به ست هه به به که م: مه به سستی بریتیه له وهی که خوای گه وره داییه زاندووه، دووهم مه به ست به شهرع: بریتیه له بریاری دادوهر، وه کو نه وهی ئیستا له سهر زمانی خه لکی باوه و ده لئین: شهرع بریاری بو دام، وه چه ندین ده سته واژهی دیکه ش که ئیستا له سهر زمانی خه لکی، نه مه جینگه ی تیروانینی زیاتره چونکه بریاری دادوهر بریتی نییه له شهرع، به لکو دادوهر ئیجتیهاد ده کات، پیغه مبه ری خوا ﷺ به هیندی له فرمانده کانی فرمود: ((وَإِذَا خَاصَرْتَ أَهْلَ جُصْنٍ فَأَزَادُوكَ أَنْ تُنَزِّلَهُمْ عَلَى حُكْمِ اللَّهِ فَلَا تُنَزِّلَهُمْ عَلَى حُكْمِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَنْزِلْهُمْ عَلَى حُكْمِكَ، فَإِنَّكَ لَا تَذَرِي أَتُصِيبُ حُكْمَ اللَّهِ فِيهِمْ أَمْ لَا)) واته: ((نه گهر نابالو قه ی خه لکی نیو قه لایه کنداو ویستیان به حوکمی خوا بریاریان بو بده ی نه و تو به حوکمی خوا بریاریان بو مه ده به لکو به ئیجتیهادی خوت بریاریان بو بده، چونکه تو نازانی نایا حوکمی خوابان بو ده پیکیت یان نه))، مه لی: نه مه شهرعه، به لکو بلی: نه ره بریاری دادوهره، واته ئیجتیهاد، له وانه به پیکابیتی و له وانه شه هله بیت، نه گهر پیکابیتی دوو پاداشتی بو ده نوسریت و نه گهر نه شی پیکا بیت به ک پاداشتی بو ده نوسریت.

(۲) - بریاری دادوهر نه م شتانه هله ده گریت، له وانه به سته مکاربیت، له وانه به دادپه روهر بیت، له وانه به هله بکات، له وانه شه بریاری راست بپیکیت، به لام شهرعی خوای گه وره نه م شتانه ی تیدانییه، شهرعی خوا له و شتانه مه عصوم و پارینزراوه.

وه له وانه يه مه به ست له به کارهيتانی زاروهی شهرع گوفتاری پیشه و او فیهما زانه کان بیت^(۱) وه کو نه بی حه نیفه و، نه لثه وری و، مالیکی کوپی نه نه س و، نه لثه وزاعی و، نه له یثی کوپی سه عدو، شافیهی و، نه حمه دو، ئیسحاق و، داود و که سانی دیکه ی غه یری نه وانیش گوفتاری نه مانه ده خریتنه پووی قورپان و سووننه ت^(۲)

(۱) _ پیده چی مه به ست به زاروهی شهرع گوفتاری پیشه و او فیهما زانه کان بوجته هیده کان بیت، بویه ته ماشا ده که یت که سانیک کاتی له پیشه وایه ک ده پرسن، ده لئین: ماموستا شهرعی خوام بده ری له م مه سه له یه دا، ماموستا حوکمی خوام بده ری له م مه سه له یه دا، یان ده لئیت: ماموستا لئیت ده پرسم سه باره ت به حوکمی خوا، نه م شیوازی پرسیار کردانه جایز نییه، شهرعی خوا یان حوکمی خوا، به لکو شیوازی پاست و دروستی پرسیار کردن به م جوړه یه: ماموستا پای تو چیه به گویره ی نه وهی بۆت ده رکه وتووه له شهرعه که ی خوی گه وره ؟.

(۲) _ نه بی حه نیفه ناسراوه، نه لثه وری: سوفیانی سه وریه پیشه وای به پیز، نه لثه وزاعی: پیشه وای خه لکی شامه، له یثی کوپی سه عد: له میصر بوو، پیشه وای خه لکی میصر بوو، ئیسحاق: ئیسحاقی کوپی راهه وهی بوو، داود: داود نه لظا هیریه. گوفتاری نه مانه به لکه یان بز ده هینریتنه وه، ناکرین به به لکه، له پاستیدا ته نها قورپان و سووننه ت به لکه ن، به لام حوکمی فیهما زانان به لکه یان بۆ ده هینریتنه وه، نه وهی سازیا ری به لکه کان بن حه قه و نه وهشی پیچه وانی به لکه کان بن هه له یه، ئیستا زایه له ی جیاوازی ده که ن و، گوايه خه لکی ده توانن نه وهی بیانه ری بیکه ن، چونکه هه موو شتیک جیاوازی و خیلافی تیدایه له نیتوان فیهما زانان داو ده لئین: نه م له فراوانی و پیدانی شهریه ته وه یه، خیلاف و جیاوازی فیهما زانان به شهریه ت ناو ده بن، نه م ش له نه فامی یان گومرایی خه لکه وه یه، شهریه ت حوکمی خوی گه وره یه، حوکمی پیغه مبه ری خویه ﷺ، به لام گوفتاری فیهما زانان قابیلی هه له و پاستیه، خوی گه وره ده فه رموی: ﴿فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ [النساء: ۵۹] واته: جا نه گه ر دو به ره کیتان هه بوو له شتیکدا نه وه بیگیرنه وه بۆ لای خواو پیغه مبه ر ﷺ. گوفتاره کان بۆ خواو پیغه مبه ری خوا ده گه ر پینرینه وه، بۆ قورپان و سووننه ت.

ده نگر لاسایی به کیک له وانهی کرده وه هر کات نه وهی بو شیاو بو نه وه جایزه^(۱)

(۱) - نگر لاسایی به کیکیان کرایه وه، له هر شوینیکدا شیاوی لاسای کردنه وه بیت جایزه، نه و که سهی لاسایی ده کاته وه کتیه؟ که سی ناسایی و که سینکی سه رتایی به له فیر بوونی زانستدا، نه مه واجیه چاولیکاری بکات، چونکه جایز نییه نیجیهاد بکات له کاتیکدا هیچ لیتهاتوویی کی تیدا نیییه، واجیه لاسایی به کیک له پیشه وایان بکاته وه، به لام خویندکاری زانست که به لگه کان ده زانیت پیویسته ته رجیع بکات، نگر لاسایی به کیک له پیشه وایانی کرده وه با لاساییه کی کویرانه نه کاته وه به لگو گرفتاره کانیاں ده خاته پووی قورپان و سوونته نگر به لگه کان ناماژدیان بو مه سه له به ک کرد وهی ده گرت، نگر چی پیشه واکه ی خوی مه مان به لگه ی وه رگرتیت یان هی دیکه ی وه رگرتیت، چونکه به لگه ته وه ره ی سه ره کیه، بویه حنبه لی مه زه ب نگر ته ماشای کرد گرفتاری حنه فی مه زه ب به لگه ی پاستی له سه ره واجیه له سه ری گرفتاری حنه فی که وه رگرت، نه مه نگر لیتهاتوویی تیدا بو بو زانینی راجیع و مه رجوح، نابی پیدا گرت و، بلیت: من حنه فیم یان من حنبه لیم، من... من...، پیویسته گرفتاری پیشه واکه ی بخاته پووی قورپان و سوونته، نه وه ی سازیاری بوون وه ریده گرت و، نه وه شی پیچه وانه ی بوو وازی لیدیتیت، نه وه ی به لگه ی پاستی له سه ره وهی ده گرت. که وا بوو له م باره وه جه ماوه ری خه اک سی چینن، چینی به که م: چینی خه لکی ناسایی و تازه له فیر بوونی زانستدا نه مانه لاسایی و چاولیکاری ده کن چونکه لیتهاتوویی ته رجیع کردنیان تیدا

نییه، لاسایی ده که نه وه، چینی دووهم: خوینده وارو پۆشنبیرو به تواناکانن له ته رجیع کردندا، نه مانه ته رجیع ده که ن و به (مجتهد المذهب) ناو ده برین، چینی سیتیهم: موجته هیده ره هاکانن، وه کو پیشه وایان نه حمه دو، شافیعی و، مالیک و، نه بی حنیف و، نه لئه وری، نه مانه موجته هیدی ره هان، له سه ریانه حوکه کان له قورپان و سووننه ته وه وهریگرن، لاسایی هیچ که سیك ناکه نه وه، چه پامه بۆیان. شیخولئیسلام سه بارهت به لاسایی کردنه وه ده لی: (هر کات نه وه ی بۆ شیاو بیئت) ته ماشای زیره کی شیخ بکه نه یفه رموو له لاسایی به کیك بکه ره وه و هیچتر، به لکو فه رموویه تی: (هر کات نه وه ی بۆ شیاو بیئت) واته: هر کات بۆی شیاو بیئت چاولیکاریی بکات، بۆچی؟ چونکه که سانیک هه ن جایز نییه لاسایی بکه نه وه.

وه واجب نبيه هه موو نوممات شوینى به کینکیان بکه ویت^(۱) وه کو شوینکه وتنى
پیغه مبهري ﷺ وه هه رام نبيه لاسایی به کینکیان بکرتته وه وه کو چۆن شوینکه وتنى
که سیک هه رامه که به بی زانست و زانین قسه ده کات.

(۱) لاسای کردنه وه بۆ که سیک پیویستی پیی بیت و، بۆ که سی ناچار جائیزه،
لاسای کردنه وه واجب نیه ته نها بۆ که سانی ناسایی نه بیت، زانایان ده فهرمون:
مه زه بی که سی ناسایی مه زه بی نه و که سه یه که فه توای بۆ ده دات، له م باره وه
خوای گوره ده فهرموی: ﴿فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ [النحل: ۴۳] واته:
ده ی پرسیار بکه نه زانایان نه گهر نیوه نازان. که سی ناسایی ده پرسیت نه گهر
زانابه که فه توای بۆدا وه ریده گریته و هیچی تووش نابیت، چونکه نه وه نده توانای
مه به، به لام له هه موو که سیک ناپرسیته، به لکو له یه کیک ده پرسیت متمانه ی به
زانست و ئیمان و ثابینه که ی هه بیت، نه که ته نها متمانه ی به زانسته که ی هه بیت یان
نه نها متمانه ی به ثابین و ئیمان که ی هه بیت به لکو پیویسته متمانه ی به زانست و
ئیمان که شی هه بیت نیتر له و که سانه ده پرسیت که متمانه ی به زانست و ئیمان و
زانسته که ی هه بیت و گوفتاره که ی وه رده گریته. شوینکه وتنى ته نها یه کیک به تابیته
واجب نیه مه گهر پیغه مبهري ﷺ خوا ﷺ، به لام که سانی دیکه ی جگه له پیغه مبهري
خوا ﷺ وه کو زانایان نه مانه شوینکه وتنیان جائزه مه گهر موخاله فه و سه ریچی
بالگه راسته کان بکه نه و کاته جائز نیه شوینیان بکه ویت له کاتیکدا موخاله فه ی
بالگه راسته کانی کردووه، بۆیه شیخولئیسلام له هیندی کتیه کانیدا فهرموویه تی:
هر که س بانگه شه یه کی واکات که شوینکه وتنى که سیک جائزه جگه له پیغه مبهري
خوا ﷺ نه وه واجب دوا ی ته و به ی لیگریته نه گهر ته و به ی کرد باشه و نه گهر نه شی
کرد ده کوزریت، شوینکه وتنى هیچ که سیک به تابیته واجب نیه جگه له پیغه مبهري
خوا ﷺ.

به لام كه سيك شتانيك بخاته سهر شريعت نهو شتانه له شريعتدا نه بيت و دكر
 فهرموده هه لبه ستراره كان يان دهقه كان به پيچه وانه ي مه به ستي خوي گه وده و له
 بداته وهو ته نويل بكات و بهو شيوانه نه مه جورتيكه له ته بديل و گورين^(۱).
 كه واته پيويسته جياوازي له نيوان (الشرع المنزل) و (الشرع المؤول) و (الشرع المبدل) دا
 بكرت^(۲)

(۱) _ نه مه له (الشرع المبدل) ه شرعي گوراو، كه سانيك فهرموده هه لبه ستراره كان
 ده كه نه به لگه كه له گه ل هه واو ناره زوده كانيدا ده گونجيت، نه م جوره كه سانه شرعي
 دابه زينراو ده گورين، به لگه كانى قورپان و سووننه ته به به لگه كه ليكي درو و هه لبه سترار
 ده گورپنه وه، نه م جوره كه سانه شرعي خوي گه وده ده گورين.
 (يان دهقه كان به پيچه وانه ي مه به ستي خوي گه وده وه ليكبداته وهو ته نويل بكات)
 وه كو نهو ليكدانه وهو ته وئيلانه ي كه كومه لي باطنيكان ده يكه ن و، ده لئين: دهقه كان
 مه به ست و پروي په نهانيان هه يه، گوايه نه وان مه به سته په نهانيه كه ي وهرده گرين،
 خه لكانيش مه به سته پواله تيه كان وهرده گرين، نه مه ش كوفره _ په نا به خوا. گورپني
 شرعي خوي گه وده يه.

(۲) _ (الشرع المنزل): بريتيه له قورپان و سووننه ته، (الشرع المؤول) جيى ئيجتياهاده له
 نيوان زاناياندا، هينديكي راست و دروست ده بيت و، هينديكي ش هه له ده بيت، ناگوتريت:
 باتل و پووچه به لكو ده گوتريت: هه له يه، (الشرع المبدل): پشت به فهرموده درو
 هه لبه ستراره كان ده به سترت، يا خود ته فسيريكي بو ده كه ن به پيچه وانه ي مه به ستي
 خوي گه وده وه، ده لئين: نه مه مه به ستي پواله تيه كه يه كه ئيوه ده يزانن، به لام پروه
 په نهانيه كه ئيمه ده يزانين، ئيتر بو دهقه كان مه به ستي پواله تي په نهاني داده نين، كومه لي
 باطنيكان گومراترين كومه لن له م مه سه له يه دا _ په نا به خوا.

مەروەھا لە نێوان حەقیقەتی کەونی و حەقیقەتی شەری جیاوازی دەکریت^(۱)،
 مەروەھا لە نێوان ئەوانەدا کە قورپان و سووننەتیان بۆ دەکریت بەلگە، لە نێوان
 ئەوانەدا کە تەنها حەزو ئارەزووی خاوەنەکە ی بۆ دەکریت یە بەبەلگە^(۲).

-
- (۱) - وەکو پیشتر ئاماژە ی پێدرا دوو حەقیقەت لە ئارادایە، حەقیقەتیکی کەونی
 کە بریتیه لە قەزاو قەدەر، وە حەقیقەتیکی دینی کە بریتیه لە شەرعەکە ی خوای
 گەرە کە بریتیه لە فەرمانی خواو پیغەمبەرەکە ی ﷺ.
- (۲) - کەسانیک حەزو ئارەزوو و عەقلیان دەکەنە بەلگە، قورپان و سووننەت پشت
 گۆی دەخەن.

به شیک

سه بارمت به موی خوی گه وره له قورخانه پیروزه کهیدا باسی جیاوازی نینوان

نیرادمت کهونی نیرادمت شهرعی کردووه غهیری نهوانه شی کردووه

خوی گه وره له قورخانه پیروزه کهیدا جیاوازی نینوان نیراده و نه مرو^(۱) قه زو نینوان
و نه حریم و به عت و نیرسال و که لام و جه علی بولن کردووه.

(۱) _ پینشتی شیخولنیسلام _ رحمه الله _ بهر په رچی نه و که سانه ی دیله و ی
قه دهر و چاره نووس ده که ن به هانه و بیانوو بوی بولن کردنه وه که قه دهر تاینه ب
به هانه یه ک بۆ نه وان بۆ نه نجامدانی کوفرو گونا و تاوان و سه رپینچه کز و
هاوه لپه رستی، نه وان ده لیتن: خوی گه وره یه که کوفرو نیمان و شیرک و هاوه لپه رستی
و گونا و تاوانی ته قدیر کردووه، که وا بوو خوی گه وره به کوفر پازیبه وه کو چن
به نیمان پازیبه، به گونا و تاوان پازیبه وه کو چن به تاعهت و خواپه رستی و ملکه چر
پازیبه، چونکه خوی گه وره یه که هر هه موویانی ته قدیر کردووه، له سه ره سه
خه لکی نووسیونی، به لای نه وان وه تاعهت و گونپایه لی بریتیه له وه ی موقوف سازینه
قه دهر بیت و نه وه ی که خوی گه وره له سه ری ته قدیر کرد بیت نه نجامی بدات. لیره
شیخولنیسلام _ رحمه الله _ ده یه ریت وه لامیان بداته وه، پنیان بلیت: له تبول
قه دهر و له نینوان شهر عدا جیاوازی هه یه، خوی گه وره له قورخانه پیروزه کهیدا

جیوازی له نیتواندا کردوون، به پینچه‌وانه‌ی قسه‌کانی نه‌وانه‌وه تاعه‌ت و گوئی‌پایه‌لی
 مرینه‌ی له‌وه‌ی مرقوف سازیارى شرع بیت و نه‌وه‌ی خوی گه‌وره له شه‌رعدا فه‌رمانی
 پینکرد بیت نه‌نجامی بدات و هر شتیکی قه‌ده‌غه کرد بیت خوی لینه‌دور بگرتیت.
 چونکه قه‌ده‌ر له‌وانه‌یه تاعه‌ت و گوئی‌پایه‌لی بیت، وه له‌وانه‌شه مه‌عصیه‌ت و گونا‌ه و
 تاروان بیت. به‌لام شرع ته‌نها ملکه‌چ بوونه، خوی گه‌وره له قورپانی پیروژدا له‌نیتوانی
 مه‌ریوکیاندا جیوازی کردووه، له نیتوان قه‌زای که‌ونی و قه‌زای شه‌رعیدا، له نیتوان
 نیراده‌ی که‌ونی و نیراده‌ی شه‌رعیدا، له نیتوان نیزنی که‌ونی و نیزنی شه‌رعیدا جیوازی
 کردووه. شیخ‌ولنی‌سلام _ رحمه الله _ چهند نمونه‌یه‌ک له قورپانی پیروژه‌وه باس
 ده‌کات وه‌کو جیوازی‌یه‌ک له نیتوان هر دوو شته‌کاندا وه‌کو به‌ر په‌چدانه‌وه‌یه‌ک بو
 نه‌وانه‌ی قه‌ده‌ر ده‌که‌ن به به‌هانه‌و بیانوو.

له نښان که ونیدا که خولقاندویه تی و، ته قدیری کردوه و، قهزای کردوه نه گهر چر
 فه رمانی پینه کردوه و، خوشی ناوین و، پاداشتی نه نجام ده رانیسی نه داوه ته وه، وه
 ناشیان کات به نه ولیاو دۆسته ته قواکاره کانی خوی، وه له نښان فه رمانی دینیدای
 فه رمانی پیکردوه و، به شهرعی داناوه و، خوشی ویستوه و، پیی پازی بوه و، نه نجام
 ده رانیسی خوش ویستوه و، پاداشتی له سهر داونه ته وه و، پیزی گرتسون و^(۱)،
 کردوونی به نه ولیاو دۆسته ته قواکاره کانی خوی و، کۆمه له براوه کانی خوی و،
 سهر بازه سهر که وتوه کانی خوی.

وه نه مهش له گهره ترین نه و جیاوازیانه یه که نښان دۆستانی خواو دۆزمنانی
 خوی پنی جیاوه کریتته وه، بۆیه نه گهر خوی گهره هر که سیك له و کارانه دا به کاری
 بیتیت که خوشی ده ویت و پیی پازیه و له سهر نه نجامدانی نه و کارانه مرد، نه وه
 له دۆستانی خوایه، وه هر که سیش کرده وه کانی له و یوارانه دا بیت که په روه ردگار
 پقی لیته تی و حهزی پینیه و و له سهر نه نجامدانی نه وانه مرد، نه وه له دۆزمنانی
 خوایه^(۲).

(۱) _ خوی گهره له نښان نه م شته که ونی و شهرعیانه دا جیاکاری کردوه، وه
 له نښان دۆستانیداو دۆستانی شهیتاندا نه وانه ی شوینی فه رمانه کانی نه و ده که ون جیا
 کاری کردوه، نه وانه ی ته نها شوینی قه دهر ده که ون و، شهرعه که ی پشتگوئی ده خن
 و، ده لیتن: جیاوازیان له نښاندا نییه نه وانه دۆستانی شهیتانن.

(۲) _ خوی گهره له نښان نیمانداران و کافراندا، گوپرایه لکاران و سهر پیچی
 کاراندا جیاوازی کردوه، یه کسانن نه کردوون، نه گهرچی تاعهت و گوپرایه لی د،
 سهر پیچی و مه عصیهت و، کوفر و نیمانن له سهر هره موویان ته قدیر کردوه، خوی
 گهره له پووی پاداشته وه جیاوازی له نښان دا کردوون، نیمانداران له به هه شتداو

کافرانیس له دۆزه خدا، له م باره وه خوی گه وره ده فهرموی: ﴿أَفَتَجْعَلُ الْمُتْلِينَ عِٰلَمِ الْغُیْمِیْنَ (۳۵) مَا لَکُمْ کَیْفَ تَحْکُمُوْنَ (۳۶)﴾ [القلم: ۳۵-۳۶] واته: چۆن ئیمه موسلمانان و به دکاران وهك یهك لیده کهین؟ نه وه چیتانه چۆن بریارنک ده دهن. نه گهر موسلمانان و به دکاران وهك یه کبن نه وه پیچه وانهی دادپه روه ری ده بیئت، خوی گهرهش دادوه ریکی عه داله تی خوا، ماقول نییه نیتوان ئیماندارو کافرو، گوپرایه ل و سه ریچی کارو، برپادارو دوو پوو یه کسان بکات، هه رگیز نیتوانی نه وانه یه کسان ناکات، بۆچی؟ چونکه که سی سه ریچی کار شوینی فهران و شه ری خوی گه وره که وتوه، به لام که سی سه ریچی کار شوینی سه ریچی و کوفرو شیرک و هاره لپه رستی که وتوه، که واته جیاوازی له نیتوان هه ردو کاره که دا هیه، جیاوازی له نیتوان هه ر دوو به نده که دا هیه، که واته به لای خوی گه وره جیاوازی له نیتوان هه ردو پاداشته کهش دا ده بیئت. نه وانه ی له نیتوان نه وانه دا جیاوازی ناکه ن بی باوه پین به ئایه ته کانی خوی گه وره. له م سه رده مه دا بیرو که یه کی پیس هیه بریتیه له ئازادی، گوايه خه لک ئازادن و هیچ قه دهغه کردنیکیان له سه ر نییه و له ده ربیرینی بیرو پاگانیدا ئازادن، خویان به شه رعه وه په یوه ند ناکه ن، هه موو مروقیك به ئاره زوی خوی ده نوسیئت نه گهرچی کوفرو ئیلحادیش بیئت، نه مه به ئازادی، ئازادی وشه ده ربیرین ناو ده به ن، به لام نه مه ده رچوونه له شه ری خوی گه وره، نه وانه له کۆمه لی شه یتانن چونکه له نیتوان شه ر و قه ده ردا جیاوازی ناکه ن.

ئیراده‌ی که‌ونی و ئیراده‌ی شهرعی

ئیراده‌ی که‌ونی: بریتیه له خواستی خوای گه‌وره بۆ هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که
خولقاندویه‌تی (هی مشینته لما خلقه)^(۱)، هه‌موو مه‌خلوقاتیش ده‌چنه چوارچنبویه‌ی
خواست و مه‌شینته و ئیراده‌ی که‌ونی خوای گه‌وره‌وه^(۲).

ئیراده‌ی شهرعی: خوشه‌ویستی و پازی بوونی خوای گه‌وره له خۆ ده‌گریت هه‌موو
ئه‌و فرمانانه‌ی که خوا ته‌عالا له شهریه‌ته‌که‌ی دا ئاماژه‌ی پێ کردووه پیتی پازی به
و خوشی ده‌وێ.^(۳)

(۱) _ ئیراده‌و مه‌شینته (خواست و ویست)، ئه‌م مه‌شینته‌ته دابه‌ش نابیت و ته‌نها
که‌ونیشه، مه‌شینته ته‌نها که‌ونیه، مورادیف و هاو واتای ئیراده‌ی که‌ونیه.

(۲) _ هه‌موو مه‌خلوقات له ئیمانداران و، کافران و، جنۆکه‌و، مڕۆڤ و، شه‌یتانه‌کان
ده‌چنه چوار چنبویه‌ی ئیراده‌ی که‌ونی خوای گه‌وره‌وه، هه‌ر هه‌موو ئه‌مانه مه‌خلوقانی
خوای گه‌وره‌ن، خوای گه‌وره ئیبلیس و، کافرانی خولقاندووه، پیغه‌مبهران و
ئیماندارانی خولقاندووه، ئه‌وان و ئه‌مانیشی خولقاندووه، له‌په‌روی خولقاندنه‌وه هیچ
جیاوازیه‌ک نییه، به‌لام له‌په‌روی شهرع و، پاداشته‌وه جیاوازی له ئارادایه.

(۳) _ ئیراده‌و خواستی که‌ونی خوشویستن و پازی بوونی تیدا نییه، له‌وانه‌ب
خوای گه‌وره خواستی شتانی‌ک بکات به‌که‌ونی و قه‌ده‌ری که خوشی ناوین وه‌کو دینێک
بۆ به‌نده‌کانی، بۆ نمونه‌و خوای گه‌وره کوفری وه‌کو که‌ونی و قه‌ده‌ری ویستووه له
کاتی‌که‌دا خوشی ناوین، به‌لام ته‌قدیری کردووه و قه‌زاشی کردووه بۆ ئه‌وه‌ی به‌نده‌کانی
تاقی بکاته‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی گوێرایه‌ل و سه‌رپێچی کار لێک جیا بکریته‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی
دۆستانی خواو دۆستانی شه‌یتان لێک جیا بکریته‌وه، ئه‌گینا خوای گه‌وره کوفری
خۆش ناوین. به‌لام خواست و ئیراده‌ی دینی خوای گه‌وره خوشی ده‌وین و پیتی
پازییه.

(1)

. 1 \

نہایت -

2(1)

(۲)

(۲)

ههروهه دهفه رموی: ﴿وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ مِنِّ وَاللَّهُ﴾^(۱)
[الرعد: ۱۱].

وه له باره ی ئیراده و خواستی شهرعیشه وه خوی گه و ره دهفه رموی: ﴿وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾^(۲).
وه له نایه تی (الطهارة) دا خوی گه و ره دهفه رموی: ﴿مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ حَرْجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾^(۳) [المائدة: ۶].

(۱) _ ئەمه ئیراده و خواستی که ونییه ﴿وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ مِنِّ وَاللَّهُ﴾ وه کانتیک خوا بیه وی هوزیک تووشی به لابن هیچ به رگریکی بوی نییه و جگه له و خوا هیچ یارمه تیده رو پشتیوانیکیان نییه، خوی گه و ره خواستی به لاو موصییهت دهکات بۆ که سانیک که پیی شایسته ن وه کو سته مکاران و نۆرداران و هاوه لپه رستان و کافران، خوی گه و ره خواستی به لایان بۆ دهکات، چونکه هیدایهت و پینمونی خوی گه و ره یان قبول نه بوو.

(۲) _ ئەمه ئیراده و خواستی شهرعی، خوی گه و ره یه، پیگهی به نه خوش داوه له پره مه زاندا به پۆژوو نه بییت، ههروهه ریگهیداوه به موسافیریش له پره مه زاندا به پۆژوو نه بییت و، پاشان له پۆژانیکێ ترده قهزای بکه نه وه، پاشان خوی گه و ره دهفه رمویت: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ﴾ خوا ئاسانی دهوی بۆ ئیوه، ئەمه ئیراده و خواستی شهرعی، ﴿وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾ وه گرانی ناویت بۆتان، ئەمه نمونه یه ک بوو بۆ ئیراده و خواستی شهرعی که خوی گه و ره پیی پازیه و خوشی دهویت.

(۳) _ خوی گه و ره له نایه تی (الطهارة) دا دهفه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِّنَ

الْمَغَائِبِ أَوْ لَأَمْسَتْهُمُ النَّسَاءُ فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٩٤٩﴾ [المائدة: ٩٤٩] واتە: ئەي ئەوانەي باوەردارن ئەگەر هەستان بۆ نوێژکردن ئەو دەم و چارەتانی بشۆن هەروەها دەستەكانتان تا ئانیشكەكانتان وە دەستی تەپ بهیئن بەسەرتاندا وە پێكانتان (بشۆن) تا هەردوو قۆلە پیتان وە ئەگەر لەش گران بوون نەره خۆتان خاوین بکەنەو (خۆتان بشۆن) وە ئەگەر نەخۆش بوون یان لە سەفەردا بوون یان کەسیکتان هاتەو لە شوینی پێویستی سەر ئاویان جوت بوون لە گەل خێزانەكانتاندا و ئاوتان دەست نەکەوت ئەو تەموم بکەن بە خۆلێکی پاک جا دەست بهیئن بە دەم و چاوو دەستەكانتاندا بەو تۆزو خۆلە پاکە خوا نایەوئ هیچ جۆرە تەنگی و ناپەهەتیەك لەسەرتان دابنئ بەلکو دەیهوئ پاکتان بکاتەو و چاکەو بەهرەي خۆی تەواو بکات بەسەرتانەو بەلکو سوپاس بکەن. لەم ئایەتەدا خواي گەرە فەمانی داو بە خو پاککردنەو لەبێنوێژی گەرەو و بچووک (الحدث الأكبر والأصغر)، بەچ شتیك مرقف خوئ پاک دەکاتەو؟ بە ئاو، هەركات ئاو دەستەکەوت ئەوا بەخاک تەیه موم دەکات، دەستەکانی بەزەویدا دەدات و پاشان دەم و چاوو هەردوو دەستی پێی پاک دەکاتەو، خاک هۆکاریکی پاکەرەوێهە لە کاتی نەبوونی ئاودا یان لە کاتی کدا بەکارهینانی ئاو لە توانادا نەبوو، ئەمە نمونەیهکە بۆ ئیرادەو خواستی شەری.

وہ کانتی خوی گہرہ باسی نہ و ہاوسہ رگریبانہ دہکات کہ حہ پام و حہ لار
 کردون، دہ فہ رموی: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ تَبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُبُلَ الدِّينِ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيُخَوِّبَ سُبُلَ
 وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (۲۶) وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ لَا يَتُوبُوا مِنْهُ
 عَظِيمًا (۲۷) يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا (۲۸)﴾^(۱) [النساء: ۲۶-۲۸]

(۱) _ خوی گہرہ لہم نایہ تانہ دا نہ و ژنانہ مان بز باس دہکات کہ بز مرز
 ہاوسہ رگریبان حہ پام، نہ وانہ ی لہ نہ سب و خزمایہ تیبہ و حہ پام، نہ و ہ ی بہ ہوکارند
 حہ پام دہ بیت، نہ و ہ شی بہ ہوی شیر خوار نہ و حہ پام دہ بیت، خوی گہرہ
 دہ فہ رموی: ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ
 وَبَنَاتُ الْأَخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّائِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُم مِّنَ الرِّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَزَوَّجْتُمُ
 اللَّائِي فِي حُجُورِكُمْ مِّنْ نِّسَائِكُمُ اللَّائِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
 وَخَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
 غَفُورًا رَّحِيمًا (۲۳) وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كِتَابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُمْ
 مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَنْفَعُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتِيَهُنَّ
 أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
 حَكِيمًا (۲۴) وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَا مَلَكَتْ
 أَيْمَانُكُمْ مِنْ نِّسَائِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَانكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ
 وَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسَافِحَاتٍ وَلَا مُتَّحِدَاتٍ أَخَذَ إِذَا أُخْصِيَ فَإِنْ
 أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ
 وَأَنْ تُصْبِرُوا خَيْرٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ (۲۵)﴾ [النساء: ۲۳-۲۵] واتہ: قہ دہ غہ کردہ
 لہ سہ رتان (مارہ کردنی) دایکانتان و کچہ کانتان و خوشکہ کانتان و پورہ کانتان (ک
 خوشکی باوکتان) وہ پورہ کانتان

(که خوشکی دایکتانن) و کچانی براو کچانی خوشک نه و دایکانه تان که شیریان پیداون و خوشکه کانتان له شیره وه وه دایکی ژنه کانتان (خه سوو) و کچانی ژنانتان که له میزدی تریان بن نه وانه ی که له مالی نیوه دا ده ژین له و ژنانه تانن که چوونه ته لایان جا نه گره نه چووبونه لایان (دایکی کۆله به سه کان) نه وه هیچ گونا هیکتان له سه ر نییه (له ماره کردنی کچه کانیا ندا) وه (حه پامه بو تان) هاوسه ری کوپه کانتان (بووک) نه وانه ی که له پشتی خۆتانن وه (قه دهغه کراوه له سه رتان) کوکردنه وه تان له نیوان دوو خوشک (له ماره کردندا) مه گره نه وه ی پیش نه م (حوکمه له نه فامیدا) کرا بی بیگومان خوا هه همیشه لیبورده ی میهره بانه (هه روه ها حه پام کراوه لی تان) نه وانه ی که میزدیان هه یه له ئافره تان جگه له وانه ی که بوونه ته مولکتان (که نیزه ک) (نه و حوکمانه باسکران) پیویستکراوو نوسراوی خواجه له سه رتان وه بو تان حه لال کراوه بیجگه له وانه (که باسکران هه مووی حه لاله بو تان تا چوار) که به ماله کانتان خوازیینی (ئافره تان) بکن (به مهرجی) که داوین پاک بن و داوین پیس نه بن جا نه وه ی که له زه تان لی وهرگرت له و ئافره تانه (ی حه لالین) نه و ماره ییه کانیا ن پیی بدهن که نه پزکراوه له سه رتان تاوانتان له سه ر نییه له وه ی که له سه ری پیکهاتن (له گه ل ژنه کانتاندا له که م کردنه وه ی ماره یی) له پاش دیاری کردنی ماره یی به راستی خودا هه همیشه زانای کار دروسته وه نه وه ی له نیوه نه ییتوانی له بهر هه زاری که ئافره تانی نازادی نیماندار ماره بکات نه وه با له وانه ماره بکات که بوونه ته مولکتان له که نیزه که نیمانداره کانتان وه خوا زاناتره به باوه په که تان هه ندیکتان له هه ندیکی تر تانن (هه مروتان نه وه ی ئاده من) له بهر نه وه ماره یان بکن به په زامه ندی خاوه نه کانیا ن وه ماره ییه که یان پیی بدهن به شیوازیکی چاک له کاتی کدا نه و که نیزه گانه پاک داوین بن داوین پیس (و زینا کاری به ئاشکرا) نه بن و دوستیان نه بی (به نه یینی بو زینا کردن)

جا نه گره نهو (که نیزه کانه) شوویان کرد پاشان خراپه یه کی ناشکرایان کرد (زینا) نهو نهو یه سزای نافرته نازاده کانیان له سهره (لینان دری که ه. جلدده) نهو (ماره کردنی که نیزه که) بو که سیکه له نیتوه له تاوانکردن (زینا) به لام نه گره نارام بگرن (و که نیزه که ماره نه که ن) چاکتره بوتان وه خوا زانای کار دروسته. پاشان خراپه گه وره ده فهرموی: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذَيِّبَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنْنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَتَتُوبَ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (٢٦) وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ ثَمِيلُوا نَبِيًّا غَضِيبًا (٢٧) يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا﴾ (النساء: ٢٦-٢٨) خوا ده یه ویت بوتان بوون بکاته وه ره پینموونیتان بکات بو پیتوشوینی نهوانه ی له پشیر نیتوه وه بوون (له خوا ناسان) ولیتان خوش ببیت وه خوا زانای کار دروسته وه خوا ده یه ویت که لیتان ببوریت به لام ده یانه وی نهوانه ش که شوین ناره زووات که وتوون که لاتان بدهن به لادانیکه گه وره خوا ده یه ویت که نه رکتان له سهر سووک بکات چونکه ناده می به لاواز دروستکراوه. نهو نیراده و خواسته ی له م نایه تانه دایه نیراده و خواستیکی شرعی دینی.

وه خوی گه وره کاتی باسی نه وه شتانه ده کات که فرمانی نه نجامدانی داوه به
 خزانه کانی پیغه مبهری خوا ﷺ وه نه و شتانه ی که قه ده غه ی لیگردون،
 ده فەرموی: **إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا (۳۳)** ^(۱)
 [الحزب: ۳۳].

(۱) خوی گه وره نامۆزگاری خزانه کانی پیغه مبهری خوا ﷺ ده کات بو نه وه ی
 مالی پیغه مبهری خوا ﷺ پاک بکاته وه، نه مه ئیراده و خواستیکی شه رعی و دینی،
 خوی گه وره ده فەرموی: **يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِّنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَحْضَعْنَ
 حُجُومَ الْأُولَى وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ
 الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا (۳۳)** واذکُرْنَ مَا بُتِلَى فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ
 إِنَّهُ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا (۳۴) [الأحزاب: ۳۳] واته: نه ی ژنانی پیغه مبهرو ﷺ ئیوه
 وه ههچ یه که له ئافره تانی دیکه نین نه گهر خۆتان بپاریزن و له خوا بترسن که واته
 به خه مزه و نازه وه قسه مه که ن (وه که ئافره تانی په وشت نزم) نه وه کو نه وه ی که دلی
 نه خۆشه (ده روون نزمه) نیازی خراپ بکات وه قسه ی چاک و به جیبکه ن وه له
 ماله کانی خۆتاندا بمیننه وه وه زینه ت و جوانی خۆتان ده رمه خه ن (له ناو خه لکی
 نامه چرمدایا) وه کو خۆده رخستنی ئافره تانی سه رده می نه فامی به که م (پیش ئیسلام)
 نوێز بکه ن و زه کات بده ن وه گوێرایه لی خواو پیغه مبه ره که ی بکه ن به پاستی خوا
 ده بری نه ی ئالوبه یتي (پیغه مبه ر ﷺ) هه ر جوړه پیسی و گوناھیک له ئیوه دور
 بخانه وه و پاک و خاوینتان بکاته وه به ته واوی وه بیر بکه نه وه له وه ی ده خوینریت له
 ماله کانتاندا له ئایه ته کانی خواو دانایی (فه رموده کانی پیغه مبه ر ﷺ) به پاستی خوا
 لایینی ناگاداره. شاهیدی قسه کانمان له م ئایه تانه نه وه یه که خوی

گەورە لەو فرمانانەی کە داوێتی بە خێزانەکانی پێغەمبەرەکی ﷺ دایکانی
ئیمانداران دەپەوێت خێزانەکانی پێغەمبەر ﷺ لە ڕەوشنی خراب و سەرپنج
شەڕەکان پاک بکاتەوە، وە لەو شتێک بە تەواوی پاکیان بکاتەوە، ئەمە نامازە بێ
ئەو دەکات کە بالاپۆشی و، داوێن پاک و، مانەو لە مالدای، ئابو و شەرم و، خێ
دوو خستەو لە دەرخستنی زینەت و سفوری و، بە نازە و قسەکردن کە ژنان بێ
شەڕ ڕادەکێشێت، هەموو ئەوانە دلەکان پاک دەکەمەو، مالهەکان پاک دەکەو.
کە چی مویحەدانی ئەمۆ دەلێن: نەخێر، ئەمە سەرکوت کردنی ئازادی ژنان،
پێشیلکردنی مای ژنان، واز لە ژنان بێنن با ئارەزووی خۆیان کردار بکەن، ڕێگریان
لێکەن، بەم جۆرە قسەدەکەن، خوای گەورە سەر شوپیان بکات، لە پاستیدا ئەوان
پاکیان بۆ ئەم ئوممەتە ناوێت، بەلکو تەنها خرابە کارییان بۆ ئەم ئوممەتە دەوێت،
خوای گەورە سەر شوپیان بکات، پەرەدگارا شەریان لەم ئوممەتە دورخەو.
ژنانی پێغەمبەری خوا ﷺ پێشەنگی ئەم ئوممەتەن، ژنانی پێغەمبەری خوا ﷺ
پاکترین ژنانی ئەم ئوممەتەن سەرەپای ئەوێش خوای گەورە بەم جۆرە نامۆزگارییان
دەکات، نێر ژنانی تری غەیری ئەوان پێویستە چۆن بن؟

مانی نه نام نابه نه ش نه وه به که خوی گه وره فرمانی شتانیکی پیداون که پیسی و
هر به کاریتان لی دورد خاته وه، به ته وای پاکتان ده کاته وه، بویه هر که س
گوپرایه لی فرمانه کانی بیت پاک کراوه به و پیسی و خراپه ی لی دورد خسته وه به
پنجه وانه ی نه وه وه که سه پیچی کردوه^(۱).

(۱) هر که س گوپرایه لی فرمانه کانی خوی گه وره بیت نه و له پیسی و
خرابه کاری په وشتی و جه سته یی پاکی ده کاته وه، هر که سیش سه پیچی بکات نه و
بیس ده بیت به پیسیه کی هستی و مه عنوی، که و بوو پاکی نییه ته نها به ئیمان و،
په وشتی جوان و، داوین پاکی و، نابوداری نه بیت.

نُه مری که ونی و نه مری شهرعی

به لام نه مرو فرمان: سه بارهت به نه مرو فرمانی که ونی خوی گوره ده فرمانی: ﴿إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾^(۱) [النحل: ۴۰] واته: بنگومان روتی نیتمه بۆ هر کاریک کاتی بمانه وی (نه مه یه) که پیی ده لئین ببه نه ویش یه کسر ده بیئت.

مهروه ها خوی گوره ده فرمانی: ﴿وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ﴾^(۲) [القمر: ۵۰] واته: وه فرمانی نیتمه ته نها یه کجاره وه ک چاوتروکاندنیک (وایه له خیرایدا).

(۱) _ نه مه نه مرو فرمانی که ونییه، له فرمانی خوی گوره دوا ناکه ویئت، پیک نه هاتنی بۆ نییه، به لکو ده بیئت و مه وجود ده بیئت به ته نها نه وهی خوی گوره پیی ده فرمانی: ﴿كُنْ﴾ ببه، نه مه نه مری که ونییه که دهره نجامه کانی به هیچ شیوه یه ک دواناکه ویئت. به لام نه مرو فرمانی شهرعی له وانه یه دهره نجامه کانی دواکه ویئت، وه له وانه شه به دی بیئت، به لام که ونی هر گیز دواناکه ویئت، له ئایه تیکی تردا خوی گوره ده فرمانی: ﴿وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا﴾ [الإسراء: ۱۶] واته: وه کاتی بمانه وی (دانیشتوانی) شارو وه لاتی له ناو ببهین فرمان ده دهین (به گوپرایه لی و کرده وهی چاک) به ده وه له مهنده خرابه کار و زۆرداره کانی که چی نه وان یاخی ده بن ول فرمان دهره چن. نه مه نه مرو فرمانی که ونیه چونکه خوی گوره هر گیز وه کو شرع و دین فرمان به یاخیبون و له فرمان دهرچوون ناکات، به لام وه کو که ونی فرمانی پیده کات و خواستیده کات، نه وهش بۆ حیکمهت و دانایی خوی گوره ده گه پیتته وه.

(۲) _ نه مه له پۆژی قیامه تدایه، هر کات فرمانی به پوودانی قیامهت کرد، ساتیکه ﴿كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ﴾ ئایا شتیکی تر هیه له چاو تروکاندن خیراتر بیئت، هیچ شتیکی تر له و خیراتر نابیئت، هر کات خوی گوره فرمانی به شتی کرد، خولقاندنی شتیکی یه کسر وه کو چاو تروکاندنیک به دیدیئت.

مهروده‌ها خوی گه‌وره ده‌فرموی: ﴿ثُمَّ أَنفَعْنَا لَكُمْ إِلَهُا أَوْ نَجِّدْكُمْ مِنْ حَيْثُ كُنْتُمْ﴾

بنی اسرائیل (۱) [یونس: ۲۴].

به‌لام له باره‌ی نه‌مرو فرمائی شهرعبیه‌وه: خوی گه‌وره ده‌فرموی: ﴿ثُمَّ أَنفَعْنَا لَكُمْ إِلَهُا أَوْ نَجِّدْكُمْ مِنْ حَيْثُ كُنْتُمْ﴾ [نحر: ۹۰].

(۱) - خوی گه‌وره ده‌فرموی: ﴿ثُمَّ أَنفَعْنَا لَكُمْ إِلَهُا أَوْ نَجِّدْكُمْ مِنْ حَيْثُ كُنْتُمْ﴾
وَنَجِّدْكُمْ مِنْ حَيْثُ كُنْتُمْ الْأَرْضِ بِمَا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازْبَهَّتْ وَطُفَّتْ
قُبْحُهَا أَفْهَمُوا قَادِرُونَ عَلَيْهَا أَتَقْنَأُ أَمْزِنًا أَمْ لَا أَوْ نَجِّدْكُمْ مِنْ حَيْثُ كُنْتُمْ ۖ تَقْنَأُ بِأَلَمِي
تَقْنَأُ تَقْنَأُ الْآيَاتِ يَقْنَأُ يَتَفَكَّرُونَ [یونس: ۲۴] واته: بنگومان وینه‌ی ژبانی دوتیا
وهك بارانك وایه له ناسمانه‌وه باراندوومانه جا به هوی نه‌و (بارانه‌وه بودکی تقد
بدلووه) تیکه‌ل بووه‌و به یه‌کدا چووه سه‌وزی و بووه‌کی زده‌ی له‌وه‌ی که خه‌لکی و
نازه‌لش ده‌یخون ه‌تا کاتی زده‌ی (به‌سه‌وزی و بووه‌ک) په‌دونه‌ق و جوانی خوی
ورده‌گری و خوی ده‌پازنینته‌وه دانیشستوان و خه‌لکی نه‌و (زه‌ویه) وا ده‌زانن
که به‌پاستی نه‌وان به‌توانان به‌سه‌ر (بروینه‌کرین)یدا (له ناکاوینکا) فرمائی نینه بیت
بو نه‌و (زه‌وی و کشتوکاله) له‌شه‌و یان پوژدا: خوی گه‌وره شتیکی به‌سه‌ردا زال
ده‌کات که خراپی بکات و له ناوی به‌ریت ئینجا وهك بروینه‌کرلوی لی بکه‌ین نه‌وه‌ی
وهك له‌وه‌و پیش هر نه‌بویت. نیت هر مه‌رو بووه‌ک و گول و به‌رده‌کانی له ناو ده‌چیت،
به‌ساتیک، به چاو تروکاندنیک، شه‌و بیت یان پوژ، وای لیتیت وهكو نه‌وه‌ی له‌وه‌و پیش
هر نه‌بویت. که‌وا بوو نه‌مرو فرمائی که‌ونی دهره‌نجامه‌کانی هر گیز هوا ناکه‌وینت.
دست به‌جی به‌دینیت، نه‌مه نه‌مرو فرمائی که‌ونیه.

(۲) - نه‌مه نه‌مرو فرمائیکی دینی و شرعیه، خوی گه‌وره وه‌کو دین و شرع
فرمان دوات به (نعل) دادگری کردن، دادگری له گوفتاردا، دادگری له بریاردا،

دادگه‌ری له هه‌موو شتی‌کدا، که بریتیه گونا و تاوان نه‌کردن، دادگه‌ری پینچه‌وانه‌ی ستم کردنه، له‌م باره‌وه خوای گه‌وره له نایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذَا لَمْ يَأْتِ قَسَمَتَانِ كَرَدَ دَادُوه‌رو پاست بن﴾ ﴿وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَى﴾ با (له دژی) خزمی نزیکی خوش‌شان بی‌ت. هه‌روه‌ها خوای گه‌وره له نایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿وَرَبُّنَا بِالْفَسْطِ الْمُسْتَقِيمِ﴾ [الشعراء: ۱۸۲] واته وه به ته‌رازوویه‌کی پاست و پیک کیشانه بکن. دادگه‌ری له هه‌موو شتی‌کدا، له کیشانه و پتوانه و له هه‌موو شتی‌کدا، خوای گه‌وره فرمانیاده به دادگه‌ری له هه‌موو شتی‌کدا، وه پیگری له جه‌روو ستم کردووه، ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ﴾ به پاستی خوا‌فرمان ده‌دات به دادگه‌ری، تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ش (القصاص) دادگه‌رییه‌که له خوای گه‌وره‌وه، هه‌موو جوړه‌کانی تۆله‌سه‌ندنه‌وه (القصاص) دادپه‌روه‌ریه‌که له لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه، چاکه کردن فه‌زله، که‌وا بوونه ﴿الْعَدْلِ﴾ و دادگه‌رییه‌ی له‌م نایه‌ته‌دا باسکراوه بریتیه له تۆله‌سه‌ندنه‌وه له ستمکار به‌گویره‌ی ستم کردنه‌که‌ی خوی، ئیتر تۆله له بکوژ ده‌سینریته‌وه، تۆله له ستمکارو زۆردار ده‌سینریته‌وه به‌گویره‌ی ستم کردنه‌که‌ی خوی، وه‌کو چۆن ده‌ستدریژی کردۆته سهرتان به‌بی هیچ زیاده‌یه‌ک، له تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌وه، وه‌رگرتنه‌وه‌ی هه‌ق له‌که‌سی ده‌ست دریزکار، به‌لام له هه‌موو نه‌مانه چاکتر ﴿وَإِنْ خُسَانٌ﴾ هه‌که بریتیه له‌لیبوردن، له‌م باره‌وه خوای گه‌وره له نایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾ [الشوری: ۴۰] واته: وه تۆله‌ی هه‌ر خراپه‌یه‌ک خراپه‌یه‌که به‌ویینه‌ی خوی، نه‌مه قه‌ساس و تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌وه دادگه‌رییه جا هه‌ر که‌سی ببوری و ناشتی بکات، قه‌ساس و تۆله‌سه‌ندنه‌وه دادگه‌رییه، لیبوردنیش فه‌زله و چاکه‌یه، چاکه‌کردن و فه‌زلیش له دادگه‌ری باشته نه‌وه پاداشتی نه‌وه له‌لای خوله.

به پاستی خوا فرمان ده دات به دادگری، که بریتیه له قه ساس و تۆله سندنه وه له ده ست دریزکار، ﴿وَالْإِحْسَانِ﴾ بریتیه له لیبوردن و به خشین و چاوپۆشین له ده ستدریزکار، چونکه ئەم کاره خوشه ویستی به ریاده کات، وه کو ئه وهی خوی گه وه له ئایه تیکی تر دا ده فره موی: ﴿وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ﴾ [فصلت: ۳۴] واته: چاکه و خراپه چوونیه ک نین به چاکترین شیوه وه لایمی (خراپه) به ره وه ئه وسا که سی که له نیوان تۆ و ئه ودا درژمنایه تی هیه وه ک دوستیکی دلسۆزو گیانی به گیانی لیدیّت. و به به خشین و به خزم و خویش، خزم و خویش هه موو ئه وانه ن که په یوه ندی خزمایه تیت له گه لیاندا هیه نه گه ره له لایه ن بابه وه بیت یان دایک، هه موو ئه وانه هه قیان به سه رته وهیه، له م باره وه خوی گه وه له ئایه تیکی تر دا ده فره موی: ﴿وَأْتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ﴾ [الإسراء: ۲۶] واته: مان خزمانت بده. خزمان هه قیان به سه رته وهیه پاش هه قی دایک و باب، له م باره وه خوی گه وه له ئایه تیکی تر دا ده فره موی: ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ﴾ [النساء: ۳۶] واته: هه روه ها له گه ل دایک و باوکتاندا چاک بن و له گه ل خزم و نزیکان. پاش دایک و بابیش خزمان دین له هه ر دوو لایه نی باب و دایکیشه وه، هه قی به جیه یێنانی په یوه ندی خزمایه تیان به سه رته وهیه، ﴿وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ﴾ وه خوی گه وه ریگری ده کات له داوین پیسی، وه له هه ر مه عصیه ت و گونا و تاوانیکی زۆر قیزه ون، چونکه مانای ﴿الْفَحْشَاءِ﴾ بریتیه له هه ر مه عصیه ت و گونا و تاوانیکی ناشیرینی قیزه ون، بریتیه له هه موو مه عصیه ت و گونا و تاوانیکی ناشیرین، ریگری ده کات له تاوانه کان گه وه ره بچوک، ﴿وَالْبَغْيِ﴾ ده ست دریزی کردنه بۆ سه ر خه لکی وه کو خوینپرشتن و، به تالان بردنی مال و سامانیان، ده ست دریزی کردنه سه ر ئابرویان. ئەم ئایه ته ئه موه فره مانی شرعی تیدایه.

ههروهه ما خوای گه وره دهه رمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ بِأَمْرِكُمْ أَنْ تُلْذُوا الْأَمَانَاتِ إِلَى أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا نَصِيرًا﴾^(۱)
[النساء: ۵۸].

(۱) _ لهوئه مرو فرمانه شهرعیانهش دانه وهی نه مانهت و سپارده کان به خاوه نه کانی خوایان، ئایه ته که ماناکه ی به م شیوه یه به راستی خوا فرمانتان پئی ده کات، به دانه وهی گشت سپارده کان به خاوه نه کانیان، هه موو لهو سپاردانه یه که به تو سپیردراوه، نه وانهش هه قی خوای گه وره، هه قی خه لکن به سه رته وه، نه وانه نه مانهت و سپارده ن پیویسته بو خاوه نه کانیانی بگه پینیته وه، هیچ شتیکی لیکم مه که ره وه، ناپاکی لیحه که، شاهیدی قسه کانمان له ئایه ته که نه وه یه که خوای گه وره باسی دانه وهی نه مانهت و سپارده کان ده کات به خاوه نه کانیان، نه مهش نه مد فرمانیکی شهرعی و دینییه.

نیزنی که ونی و نیزنی شهرعی

له باره ی نیزنه وه: له نیزن و ویستی که ونیدا خوای گه وره کاتی باسی جادوو ده کات، ده فهرموئ: ﴿وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾^(۱) [البقرة: ۱۰۲].

(۱) - واته: ئه وان، واته جادوو گه ره کان به م جادوو نه ناتوانن زیان به که س بگه یه نن، جادوو زیان به خشه به کوشتن یا به نه خوشخستن زیان به خشه، کاری شه یقانه کانه، به لام زیان به که س ناگه یه نن مه گه ر به ویست و مؤله تی خوای گه وره، نیزن و مؤله تی که ونی قه ده ری خوای گه وره، له توانای جادوو گه راندا نییه زال بن به سه ره کی کدا مه گه ر به قه زاو قه ده ری خوای گه وره، بویه پیویسته موسلمان پشت به خوای گه وره ببه ستیت و، په نا به خوای گه وره بگریت له شه پو زیانی جادوو گه ران و غهیری نه وانیش. شاهیدی قسه کانمان له ئایه ته که بریتیه له ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه گه ر به ویستی خوای گه وره، واته به نیزن و مؤله ت و ویستی که ونی، ئه گینا خوای گه وره وه کو شهرع و دین نیزن و مؤله ت به جادوو نادات، به لکو نکۆلی لی ده کات، نه جامده رانیشی به کافر داناوه، چونکه له راستیدا جادوو ویستی که ونی قه ده ری خوای گه وره یه، نه گه ر خوای گه وره ته قدیری ئه وه بکات جادوو زیان بگه یه نیت ئه وه زیان ده گه یه نیت، که وه بوو پیویسته به نده په نا به خوای گه وره بگریت له جادوو گه ران و غهیری نه وانیش.

واته: به ویست و توانای خوای گه وره، نه گینا خوای گه وره پئی به جادوو نه داوه.^(۱)
 له نین و پیدان و فره رمانی شهرعیش خوای گه وره ده فره رموی: ﴿لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ﴾ [الشوری: ۲۱] واته: ناخو نه و (بیباهه پان)
 هاو به شانیکیان مه به نایینیکیان بو داناون که خوا پیگه ی پینه داوه.

(۱) _ به لام خودی جادوو گهران ناتوانن زیان به که سیك بگه یه نن نه گهر خوای
 گه وره زیانی ته قدیر نه کردییت، ته نها خوای گه وره یه که جادوو گهران و غهیری
 نه وانیش زال ده کات، له بهر حکمهت و داناییه ک بو تا قیکردنه وه ی به نده کانی خوی
 یان وه کو سزایه ک بو کرده وه خراپه کانی خویان، له و باره وه خوای گه وره ده فره رموی:
 ﴿وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ﴾ [الشوری: ۳]. واته: وه هر
 ناخوشیه کتان تووش بوو بی نه وه به هوی کرده وه ی (خرابی) خوتانه وه یه. له وانیه
 خوای گه وره جادوو گهران زال بکات به سهر مرؤفدا به هوی سته م و مه عصیهت ر
 گونا و تاوانی خویانه وه. به لام خوای گه وره پئی به جادوو نه داوه، چونکه کوفره
 خوای گه وره ش به کوفر پازی نابیت، جادوو کرده وه ی شهیتانه کانه و، بو هر هر
 خه لکی زیان به خشه، بویه خوای گه وره پئی پینه داوه.

(۲) _ ﴿مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ﴾ که خوا پیگه ی پینه داوه، واته نه وه ی خوای گه وره به
 شهرعی دانه ناوه، نینزی شهرعی له سهر نیه. ئایه ته که ش سه بارهت به و که سانه به که
 حه لال ده که ن و حه لاله کان حه پام ده که ن به بی بوونی هیچ به لگه یه که له قوربان
 سووننهت، نه وانه شهرعیکیان بو خه لکی دانه وه که خوای گه وره داینه ناوه، خوای
 گه وره نین و پئی پینه داوه.

مهرده ها خوای گه ورده ده فهرموی: ﴿هنا ايها النبي انا ارسلناك بشاهدا ومبشرا

وبدئ (۴۵) وداعيا الى الله ياذن به وسراجا منيرا (۴۶)﴾ (۱) [الأحزاب: ۴۵-۴۶].

(۱) - خوای گه ورده به پیغه مبه ره که ی خوی ﷺ ده فهرموی: خوای گه ورده
شایه تی بۆ پیغه مبه ر ﷺ ده دات که په یامی پیداو، شایتی دانیکه له لایه ن خوای
گه ورده که خوای گه ورده ناردویه تی، ده فهرموی نه ی موحه ممه د ﷺ تو شایه تیت
به سر نه م نوممه ته وه، له و باره وه خوای گه ورده ده فهرموی: ﴿تَكْفِفُ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ
أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ [النساء: ۴۱] واته: ئینجا (حالی کافران) چون
بیت کاتیک هینامان له هه موو نوممه تیکدا شایه تیک (که پیغه مبه ره که یانه) ﴿وَجِئْنَا
بِكَ﴾ تویشمان هینا (نه ی موحه ممه د ﷺ) به شایه تیک به سر نا نه وانه وه. له پوځی
نیامه ندا هه موو نوممه تیک پیغه مبه ره که یان به سهریانه وه که په یامی خوای گه ورده ی
پس پاگه یاندون، ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ مژده ی به هه شت به ئیمانداران
ده دات و، کافرانیش له ناگر ده ترسیئت، کافران بۆ ئیسلام بانگ ده که ی، یاخی بوان
رتاوانباران بۆ ته و به و په شیمان بونه وه بانگده که ی، بانگخوای بۆ پڼگه ی خوای
گه ورده ده که یت، ﴿يَاذُنِهِ﴾ واته به شهرعه که ی نه مه یه مه حله ی شاهیدی قسه کانمان،
چونکه پیغه مبه ری خوا ﷺ به فرمانی خوای گه ورده نیرداروه، واته به شهرعیک که
خوای گه ورده بۆی دابه زاندوه و سرووشی بۆ کردوه، نه مه به لگه یه له سر ئیزنی
شرعی.

ههروه‌ها خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ (۱)
[النساء: ۶۴].

ههروه‌ها خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَى أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ﴾ (۲) [الحشر: ۵].

(۱) _ واته هیچ پیغه‌مبه‌ریکمان په‌وانه نه‌کردوه، له‌یه‌که‌میان‌ه‌وه تا‌وه‌که‌ر
کو‌تاه‌مینیان خوای گه‌وره نار‌دوونی ته‌نها بۆ‌ئه‌وه‌ی گو‌ی‌پ‌ایه‌لیان ب‌کریت، چو‌ن‌ک
هه‌ر‌که‌س‌یک گو‌ی‌پ‌ایه‌لیان بوو بی‌گومان گو‌ی‌پ‌ایه‌لی خوای گه‌وره بووه، له‌م باره‌وه خوای
گه‌وره له‌ئایه‌تی‌کی تردا ده‌فه‌رموئ: ﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ﴾ [النساء: ۸].
واته: هه‌ر‌که‌س‌یک گو‌ی‌پ‌ایه‌لی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ب‌کات ئه‌وه به‌پاستی گو‌ی‌پ‌ایه‌لی خوای
کردوه. خوای گه‌وره پیغه‌مبه‌رانی نار‌دووه ته‌نها بۆ‌ئه‌وه‌ی گو‌ی‌پ‌ایه‌لی ب‌کرین، واته:
به‌شهرعه‌که‌ی خوای گه‌وره، ئه‌مه‌یه شوینی شاهیدی قسه‌کانمان، ئه‌مه به‌لگه‌یه بۆ
ئه‌وه‌ی که ئیزنی شهرعی (دینی) هه‌یه، هه‌روه‌ها که‌ونی (قه‌ده‌ریش) هه‌یه.

(۲) _ ئه‌م پووداوه له‌غه‌زای جووله‌که‌کانی به‌نی نه‌ضیردا بوو، پیغه‌مبه‌ری خوا
ﷺ له‌گه‌ل هاوه‌لانی به‌پزیدا له‌شوین و مالی خو‌ی‌اندا غه‌زای کردن و، ئابلوقه‌یان دان
و ژماره‌یه‌ک داره خورماشیان ب‌پئ، بۆ‌ئاب‌ر و بردن و سووک کردنیان، بۆ‌یه خوای
گه‌وره‌ش فه‌رموئ: ﴿مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ﴾ ئه‌و داره‌خورمایه‌تان که‌ب‌پئ، ﴿فَبِإِذْنِ اللَّهِ﴾
ئه‌وه به‌فه‌رمانی خوا بووه، واته به‌شهرعه‌که‌ی، خوای گه‌وره فه‌رمانی ئه‌وه‌ی پئ‌دان
پئی پئ‌دان ئاب‌پووی جووله‌که‌کان به‌رن.

قهزای کهونی و قهزای شهرعی

مهرده‌ها خوی زانا و شاران جیاوازی نیوان قهزای کهونی و قهزای شهرعیشی کردوده له قورنانی بهر و پیزدا نه‌وه‌تا سه‌بارت به قهزای کهونی ده‌فرموی: ﴿تَنْفُضُ مَنْ سَبَّحَ سَمَواتِ فِي يَوْمَيْنِ﴾ [فصلت: ۱۲] واته نه‌وسا حوت ناسمانی له دوو بوزدا دروست کرد.

مهرده‌ها خوی گه‌وره ده‌فرموی: ﴿إِذَا قُضِيَ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾^(۱) [آل عمران: ۴۷].

له قهزای دینیشدا خوی گه‌وره ده‌فرموی: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ﴾^(۲) [الإسراء: ۲۳] واته: وه په‌روه‌ردگارت بریاریداوه که هیچ شتی نه‌په‌رستن بیجگه له نه‌و.

(۱) _ ﴿إِذَا قُضِيَ أَمْرًا﴾ واته: کاتیک که بریاری شتیکیدا، ته‌قدیری کردو ویستی کرد، ﴿فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ هر نه‌وه‌نده‌ی ده‌ویت پیی بلیت: بیه ئیتر ده‌بیت، ده‌ست به‌جی، دوا ناکه‌ویت، هر کات خوی گه‌وره پیی فرموی: بیه ده‌سبه‌جی ده‌بیت، شاهد قسه‌کانمان بریتیه له گوفتاری خوی گه‌وره: ﴿إِذَا قُضِيَ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ نه‌مه قهزای که‌ونییه.

(۲) _ نه‌مه قهزای دینی شهرعیه، ﴿وَقَضَىٰ﴾ واته: خوی گه‌وره فرمانیداو پاسپارده‌ی کردوه (أَمَرَ وَوَضَى)، به‌لام نه‌هلی گومپایی ده‌لین: واته بریاریداوه نه‌قدیری کردوه (حَكَمَ وَقَدَّرَ). فرمانیداوه و پاسپاردون ته‌نها خوی گه‌وره په‌رستن.

﴿وَقَضَىٰ﴾ واته: فرمانیداوه، مه به ست به وشه ی ﴿وَقَضَىٰ﴾ لیسه دا قه ده رنبیه، چونکه شتانیکی دیکه ی غه یری خوی گه وره په رستراوه، وه کو نه وه ی خوی گه وره له چند شوینیکیا باسی ده کات^(۱)، وه کو نه وه ی خوی گه وره ده هه رموینت: ﴿وَيَقُولُونَ مِمَّا زُورٍ إِذْ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾^(۲) | یونس: ۱۸ | واته: نه وانه بیجگه له خوا شتانیکی ده په رستن که نه زیانیان پیی ده گه یه نن نه سرور قازانج وه ده لین نه و بتانه تکا کارمانن لای خوا.

(۱) _ قه زای شه رع ی پیده چی جیبه چی بکریت و له وانه شه جیبه چی نه کریت، به لام قه زای که ونی دوا ناکه ویت، نه گه ر مانای ثایه ته که ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ﴾ به و مانایه بویه که وا خوی گه وره ته قدیری کردووه که هیچ شتی نه په رستن بیجگه له نه و نیتر هیچ که سینک کوفری نه ده کردو، هیچ که سینک له قه زای که ونی دوا نه ده که وت، به لام خه لکی له نیوان دوو کومه لی نیماندارو کافردا دابه ش بوونه، له نیوان دوو کومه لی هاوه لپه رست و یه ک خوا په رستدا دابه ش بوونه، که واته نه مه به لگه یه بو نه وه ی ی مه به ست له ثایه ته که قه زای شه رع ییه که هه رکه س بیه وی به ده نگیه وه ده چیت و هه ر که سیش بیه وی سه ریچی ده کات، پاداشت و سزاش بو هه ر دوو لایه له داهاتوو داب. به واتایه کی تر به لگه بو نه وه ی مه به ست به ثایه ته که قه زای که ونییه نه وه یه که له زوریک خه لکدا ده ره نجام و ناکامی دواکه وتووه، ته ماشا ده که ین زوریک له خه لکی هاوه لپه رستن، له کاتیکیدا خوی گه وره قه زای کردووه جگه له نه و هیچی تر نه په رستریت.

(۲) _ نه گه ر مه به ست قه زای که ونی بویه نه و شتانه یان نه ده په رست، به لکو نه نا سه ریچی قه زای شه رع ی ده کریت.

(۱)۔ چونکہ قہومہ کی ٹیپراہیم _ علیہ السلام _ ہا وہ لیان بو خوی گہ ورہ بریار
دا، کواتہ نہ گہر مہ بہ ست بہ و قہ زایہ قہ زای کہ و نی بواہ سہ ریتچییان نہ دہ کریو
ہا وہ لہ رستیان نہ دہ کرد۔

(۲)۔ ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ لہ جیاتی خوا، نہ مہ بہ لگہ یہ کی ناشکرایہ کہ نہ ون شتانتیکی
بیکہ ی جگہ لہ خوی گہ ورہ یان پہ رستوہ، نہ گہر قہ زای کہ و نی بواہ شتی لیکہ ی
جگہ لہ خوی گہ ورہ یان نہ دہ پہ رست، کہ وا بو نہ مہ قہ زای شہ رعیہ، چونکہ

نه‌گه‌ر قه‌زای که‌ونی قه‌ده‌ری بوا‌یه شتی دی‌که‌یان نه‌ده‌په‌رست، به‌لکو هر مه‌مویان
 نیمانیان ده‌هینا، خوای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ
 كُلَّهُمْ جِيعًا﴾ [بونس: ۹۹] واته: وه نه‌گه‌ر په‌روه‌ردگار ت بیویستایه بپوای ده‌هینا نه‌و
 (خه‌لکه‌ی) وا له زه‌ویدا مه‌موو تی‌کرا. نه‌گه‌ر بیویستایه ویستیکی که‌ونی قه‌ده‌ری نه‌وا
 هیچ که‌س له نیمانه‌ینان دوانه‌ده‌که‌وت، به‌لام قه‌زای کردوه و ویستویه‌تی وه‌کو شرع و
 دین بویه که‌سانیک گو‌پرایه‌لی فرمانی په‌روه‌ردگار بوون و که‌سانیکیش سه‌ره‌بچیان
 کرد.

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ (۱) لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ (۲) وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ (۳) وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ (۴) وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ (۵) لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ (۶)﴾ [الکافرون: ۱-۶] واته: بلی: نهی بیپرواینه من نهو (بتان) ه ناپه رستم که نپوه ده پپرستن وه نپوهش نهو (خوای) ه ناپه رستن که من ده پپرستن وه من نهو خواپه رستیه ناکم که نپوه ده یکن وه نپوهش نهو خواپه رستیه ناکن که من ده یکن نایینی خوتان بۆ خوتان و نایینی خۆم بۆ خۆم.

(۱) - ﴿لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ﴾ من نهو بتانه ناپه رستم که نپوه ده پپرستن، نه مه به لگه به کی پپونه که که سانیک هن شتی تری جگه له خوای گه وره ده پپرستن، که سانیک ی تقدیش هن به ته نها خوای گه وره ده پپرستن، پیغه مبه ری خوا ﷺ خوای گه وره ده پپرستیت وه کو ملکه چ بونیک بۆ فرمانی شرعی خوای گه وره، به لام کافران شتی تری جگه له خوای گه وره ده پپرستن، نه مهش به لگه به کی ناشکرایه که مه به ست به وشه ی ﴿وَنَفْسٍ﴾ [الإسراء: ۲۳] قه زای شهرعییه. مانای ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ﴾ نایینی خوتان بۆ خوتان و نایینی خۆم بۆ خۆم، نه وه نییه که هه موویان هه ق بن، من و نپوهش، وه کو نه وه ی مبتدیک له نووسه ران ده یلین، نه وان ده لین: هه موو خه لکی خوا ده پپرستن، هه ر یه کیک به ینگه به کی تاییه تی خۆی، نه مه له سه ر ینگه ی جووله که خوا په رستی ده کات و، نه مه له سه ر ینگه ی گاوران و، نه مه له سه ر ینگه ی فلان...، موسلمانانیش خوای گه وره ده پپرستن، نه م جزه قسانه ده که ن، قسه کانیشیان له وه ک و قسه ی مولحیده کانه که ده یانگوت: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا﴾ [النحل: ۳۵] واته: وه نه وان ه ی هاربه شیان داناوه بۆ خوا ده لین نه گه ر خوا بیویستایه بیجگه نهو (خوا) هیچ شتیکمان نه ده پرست نه نیمه و نه باو و باپیرانمان. له نیوان نایینی موسلمانان و نایینی کافراندا جیالازیکی نفه هیه، ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ﴾ نایینی خوتان بۆ خوتان و نایینی خۆم بۆ خۆم، نه م مانایه نابه خشیت: من له دینه که تان پازیم و، دان به و دینه دا ده نیم بۆ نه وه ی بکه ن به بینی خوتان، به لام مانای به ریپوونی خۆی له و دینه به ده ر ده خات، نه مه یه مانا که ی، خۆشی لپه ری کرد چونکه نایینیک ی پوچ و باتل و کوفره.

ئەمە گوشتارتىكە بەرىبوونى پېغەمبەرى خوا ﷺ لە دىنەكەيان پىنويست دەكەت و ئاشكرا دەكەت، وە پازى نەبوونى بە دىنەكەيان پوون دەكەتە وە^(۱)، چونكە خىواي گەورە لە ئايەتتىكى دىكەدا دەفەرموى: ﴿وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ بَرِيئُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ﴾^(۲) [يونس: ۴۱] واتە: ئەگەر بېروايان پىنى نەمىنەي ئەو پىيان بلى (پاداشتى) كەردە وەي خۆم بۆ خۆم و (پاداشتى) كەردە وەي خۆتان بۆ خۆتان ئىو بەرىن (بەرىسپار نىن) لە وەي من دەيكەم منىش بەرىم (بەرىسپارنىم) لە وەي ئىو دەيكەن.

(۱) _ پازىبوونى بە ئايىنەكەيان برىتتە لە وەي بلىت: ھەموومان خوا دەپەرستىن ئەگەرچى چەندىن ئايىنىشمان ھەبىت، ئەوان دەلەين: ئەگەرچى پىيازەكانىش جۆربە جۆر زۆر بن بەلام ھەمووان خواپەرستى دەكەن، بەلام دلىيان خواپەرستى ناكەرت تەنھا بە وەنەبىت كە خىواي گەورە بە شەرى داناو، نەك بە و جۆرە خواپەرستىي ك خەلك بە ھەوا و ئارەزوواتى خۆيان دەيكەن، بەلكو خواپەرستى بە و جۆرە دەكەرت ك خىواي گەورە بە شەرى داناو لە سەر زمانى پېغەمبەرەكەي ﷺ، دلىيان ھىچ پىگەيەكى تر نىيە بۆ بە خوا گەشتن جگە لە پىگەكەي پېغەمبەرى خوا ﷺ.

(۲) _ ئەم ئايەتە تەفسىرە بۆ ئايەتى ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ﴾ [الكافرون: ۶] واتە: ئايىنى خۆتان بۆ خۆتان و ئايىنى خۆم بۆ خۆم، كە واتە ماناي ئايەتەكەي سوپەنى (الكافرون) بەرىبوونى پېغەمبەرى خوا ﷺ بە دەر دەخات لە ئايىنى كافران نەك دان بە ئايىنەكەياندا بنىت و، گوايە ئايىنىتىكى ھەقەر، ھەموومان خواپەرستى دەكەين ئەگەر چى پىگەكانىشمان جىاواز بىت، ئەمە قسەيەكى پووجە.

وه هر كه سِيَك له مولحیده كان و ابرانیت ئه م ئایه ته ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ﴾ واته:
 ئایینی خۆتان بۆ خۆتان و ئایینی خۆم بۆ خۆم. پازیبونیکه له پیغه مبه‌ری خواوه
 ﷺ به ئایینی کافران، بیگومان درۆزترین و کافرترین که‌سی نیو خه‌لکه^(۱)، نه‌ویش
 وه‌کو نه‌و که‌سه‌یه که له‌و باوه‌په‌دایه‌ فه‌رمایشتی خوای گه‌وره که ده‌فه‌رموی:
 ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ﴾ [الإسراء: ۲۳] مانای قه‌ده‌ر ده‌گه‌یه‌نیت و، خوای گه‌وره قه‌زاو بریاری
 مه‌رشتیکی دابیت به‌دلنیا‌یی پووده‌دات، به‌و پی‌یه‌ش بته‌رستانی واداناوه که ته‌نها
 خوابان په‌رستووه، بیگومان ئه‌م جو‌ره که‌سه کافرترین که‌سی نیو خه‌لکه به
 کتێبه‌کانی خوای گه‌وره .

(۱) _ هر كه س له‌و باوه‌په‌ دابیت ئه‌وه پازیبونیکه له پیغه مبه‌ری خواوه ﷺ به
 دینی کافران بیگومان یه‌کیکه له درۆزترین که‌س به ده‌م خواو پیغه مبه‌ره‌وه ﷺ
 چونکه مه‌رگیز پیغه مبه‌ری خوا ﷺ به دینی کافران پازی نه‌بووه. ته‌نانه‌ت هیه
 که‌سیکه له موسلمانانیش به دینی کافران پازی نابیت.

ناردنی (به عثی) که ونی و به عثی شهرعی

به نسبت له فزی به عث: خوی گه وره له به عثی که ونیدا ده فهرموی: ﴿وَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَّنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا﴾^(۱) [الإسراء: ۵].

(۱) _ خوی گه وره ده فهرموی: ﴿وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوقَ كَبِيرًا﴾ [الإسراء: ۴] واته: به نی ئیسرائیلیه کانمان ناگادار کربر مه والمان پیدان له نامه که یاندا که سویند به خوا ئیوه خراپه کاری ده کهن له زه ویدا دوو جار و بیگومان به رز ده بنه وه و زال ده بن (به سهر خه لکیدا) به به رز بونه وه به کی زور گه وره. ﴿وَقَضَيْنَا﴾ واته مه والمان پیدان، چونکه وشعی (القضاء) جار به جاری به کار دیت مانای مه وال پیدان ده به خشیت، ﴿وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ واته: مه والمان به ئیسرائیلیه کاند، ﴿لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ﴾ که سویند به خوا ئیوه له زه ویدا دوو جار خراپه کاری ده کهن، خراپه کاریش له زه ویدا واته: خراپ کردن به هوی به کوفرر گونا و تاوان و هاوه لپه رستی. به لام به چ شتیک چاک ده کریتته وه؟ به تاعنر گوپراه لی و خواپه رستی، چونکه سهر زه مین بو هیچ شتیک ناشیت مه گه ریزر گوپراه لی و خواپه رستی. به لام کوفر کردن به خوی گه وره بریتیه له خراپ کرنی سهر زه مین، بویه خوی گه وره له نایه تیکی تردا ده فهرموی: ﴿وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا﴾ [الأعراف: ۵۶] واته: خراپه کاری مه کهن له زه ویدا پاش نه وهی که خوا چاکی کردوه. مه روه ها خوی گه وره له نایه تیکی تردا ده فهرموی: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ﴾ [البقرة: ۱۱] واته: وه کاتیک پییان بوونرابه ناشوب مه نینه وه له زه ویدا _ ناژاوه به رپا مه کهن تیایدا ده یانگوت: ئیمه هر چاکه کارین (پیکه رین). خراپه کاری له سهر زه میندا بریتیه له دوو پوی و کوفرر گونا و تاوان. به لام گوپراه لی و خواپه رستی بریتیه له چاکه کاری له سهر زه میندا.

﴿تَفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ﴾ که سویند به خوائیوه له زهویدا دوو جار خراپه کاری ده کن، به کوفر کردن و گونا و تاوانکردن، ﴿مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوقًا كَبِيرًا﴾ بیگومان به رزده بنه وه و به سهر خه لکیداو زال ده بن به به رزبونه وه یه کی زور گه وره، لوت به رزی و خه به زل زانین و له خوئیای بوون ده نویتن، نه و کاته خوئی گه وره له هر دوو جار ه که دا سزایان ده دات، خوئی گه وره له هر جار یکیاندا له سهر خراپه کاریه کانیان و له سهر خوئی به زل زانین و له سنوور ده رچونه که یان سزایان ده دات. پاشان خوئی گه وره ده فهرموی: ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا﴾ جا کاتی یه که مین به لئین له و دوو به لئینه هات که به لئنتان پیدراوه، جاری یه که م که خراپه کاریتان کرد، ﴿بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ﴾ ده یینیرینه سهرتان، نه مه یه شوینی مه به سستی قسه کانمان ﴿عِبَادًا لَّنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ﴾ چه ند بهنده یه کی خویمان که خاوه نی ده ست وه شانندیکی به تینن له کاتی جه نگدا، به ارم بهر کافران، چونکه پیشتر ئاماژه ی پیدرا که هموان بهنده ی خوان، ئیمانداران و کافران، به ندایه تیبه کی گشتی، همووان بهنده ی خوان، له چوار چپوه ی قه ده رو چاره نووس و چاره سازی خوئی گه وره ناچنه ده ره وه، همووان بهنده ن، به ندایه یه تیکی ناچاری که بو همووان ئیمانداران و کافران گشتیه. به لام به ندایه تی کردنیك و به ئیختیار و به ناره زوی خوئی ته نها تاییه ت به ئیماندارانه وه، به لام به ندایه تی ناچاری بو همووان گشتیه ئیمانداران و کافران، له و باره وه خوئی گه وره له ئایه تیکی تردا ده فهرموی: ﴿إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا﴾ [مریم: ۹۳] واته: همووانه وانه له ئاسمانه کان و زهویدان به بهنده یی دینه لای خوئی میهره بان (هیچ که سی له وانه نیبه بهنده ی خوئی میهره بان نه بی). که خوئی گه وره ده فهرمویت: ﴿عِبَادًا لَّنَا﴾ بهنده یه کی خویمان، واته له کافران، خوئی گه وره کافران به سهر ئیمانداراندا زال ده کات، ته ماشا که ن خوئی گه وره کافران

به سهر ئیمانداراندا زال ده کات به هوی نه و تاوان و سهر پینچیانده که نه بعامر
 ده دن، ﴿بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَّنَا﴾ ده ینیرینه سهرتان چند بهنده یه کی خومان، وات:
 له کافران، ﴿أُولَی بَأْسٍ شَدِيدٍ﴾ که خاوه نی ده ست وه شاندنیککی به تینن له جهنگدا ندر
 کافرانه خاوه ن هیزو که رهسته و زه برو زهنگ نواندنیککی نودن، ﴿فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّیَارِ﴾
 نینجا نه وانه به نیتو وولاته که تاندا ده گه پین، خراپه کاری له وولاته که تاندا ده نیتو وه،
 ده چنه نیتو ماله کانتانه وه، مال و سهر و هت و سامانتان به تالای ده بهن، ﴿فَجَاسُوا
 خِلَالَ الدِّیَارِ﴾ نینجا نه وانه به نیتو وولاته که تاندا ده گه پین، به هوی نه و خراپه کاری ی
 خوتان هوقاری بوون، ﴿وَكَانَ وَغْدًا مَّفْعُولًا﴾ وه نه وه به لیتنیککی به دیهینراو بوو، پاشان
 خوی گه وده ده فهرمویت: ﴿ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَيْنَ وَجْعَلْنَاكُمْ
 أَكْثَرَ نَفِيرًا (٦)﴾ إِن أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَغْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُؤُوا
 وَجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيَبْتَلُوا مَا عَلَوُا تَتَبِيرًا (٧) عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ
 يَرْحَمَكُمُ وَإِنْ عُذْتُمْ عُدْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا (٨)﴾ [الإسراء: ٦-٨] وات: له پاشان
 جاریکی تر نیتو به سهریاندا زال ده که ینه وه، دوی نه وه نه گهر ئیسرائیلیه کان
 ته و به یان کردو، له سهر پینی پاست سه قامگیر بوون پاش نه و به لاو نسکویه و، مه له کانی
 خویان زانی و کاروباری خویان چاک کرده وه، خوی گه وده پیزان بو
 ده گه پینیتو وه، کافران له وولاتی خویان ده که نه دهره وه، خوی گه وده جاریکی تر
 به سهر نه و کافرانده که له به یتولمه قدیسدا غه زایان کردن زالیان ده کاته وه، نه گهر
 ته و به تان کردو، خوتان چاک کرده وه، خوی گه وده پیزه که ی خوتانتان بو
 ده گه پینیتو وه، به سهر دورمه کانی خوتاندا سهرتان ده خات و، له وه لاتی خوتان
 ده یانکه نه دهره وه. وه دارایی و کوپی زورتان پیده به خشین ﴿وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا﴾
 وه له شکرو نه فهرتان (له جاری پیشوو)

زدنتر ده که بن ئە گەر ئیوہ چاکە بکەن ئەوا چاکە بۆ خۆتان دە کەن وە ئە گەر خراپەش
 بکەن ئەوا (سزا کە ی) ھەر بۆ خۆتانە جا کاتی بە لئنی (سزا و تۆلە ی) دوو مە م ھات،
 چونکە پیشتر خوای گە وەرە فەر مووی: کە سویند بە خوا ئیوہ لە زە ویدا دوو جار
 خراپە کاری دە کەن، جاری یە کە م رابوردو، ئە مەش جاری دوو مە، ئە گەر جاری دوو مە
 سەر پێچیتان کردو، لە سەر زە ویدا خراپە کاریتان کرد، ئەوا خوای گە وەرە سزا کە تان بۆ
 دووبارە دە کاتە وە، جاریکی تر دوژمنتان بۆ دە گەر پێنیتە وە، بۆ ئە وە ی پە ژارە و
 خەفەت بە پوختارتانە وە دەر کە وێ، ئەو دوژمنانە بە شکستی ناخۆش و خراپ پووتان
 رەش دە کەن وە بۆ ئە وە ی بچنە وە ناو مزگە وتی قودس، مزگە وتی ئە قسا ھەر چۆنی
 لە جاری یە کە مەدا چوونە ناویە وە، وە بۆ ئە وە ی وێرانی بکەن بە وێران کردنیکی گە وەرە،
 ھەلەستن بە لە ناو بردن و خراپ کردنی ھەر شتیکی ئیسرا ئیلیە کان کە توانایان
 بە سە ریدا ھە بیّت لە مال و سامان و خانو و بە روبومیان، بە تە وای لە ناوی دە بەن بە
 مزی خراپە کاریەکانی خۆتانە وە ئومید وایە پەروەردگارتان پە حمتان پێبکات (ئە گەر
 بگەر پێنە وە بۆ لای خوا) ئە گەر بگەر پێنە وە (بۆ سەر تاوان) ئیمەش دە گەر پێنە وە (بۆ
 سزادانتان)، بە لام جاریکی تریش بۆ تاوان و خراپە کاری گە پانە وە، بۆیە خوای گە وەرە
 ئە مجارە یان پێغە مبەری خوای ﷺ بە سە ردا زال کردن، خوای گە وەرە پێغە مبە رە کە ی
 خۆی بە سە ریاندا سە رخست و، لە غەزاکانی بە نو قە ینوقاع و، بە نی نہ ضیرو، بە نی
 نۆرە یضەدا کوشتنی و، لە نیمچە دورگە ی عەرەب کرانە دەرە وە، جیا بونە وە و تە فرو
 نونا بوون. ھەر کات ئیسرا ئیلیە کان خراپە یان بە رپا کرد بیّت خوای گە وەرە دوژمنی
 بە سە ردا زال کردوون.

وینەى به عىى شه رعیش له قورئاندا خواى گه وره ده فه رموى: ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ [الجمعة: ۲] واتە: خوا ئه و زاتيه كه له ناو نه خوینده واراندا (عه ره به كاندا) ناردوويه تی پیغه مبه رێك له خویان خوا ده خوینیتته وه به سه رباندا نیشانه كانی پاکیان ده کاته وه وه قورئان و فه رموده ی (پرسوود) یان فیڕ ده کات هه ر چه ند ئه وان له پیشدا له گومرایه کی ناشکرا دا بوون.

هه روه ها خواى گه وره ده فه رموى: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ أُعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾^(۱) [النحل: ۳۶] واتە: سویند به خوا له ناو هه موو گه ل و ئومه تی کدا پیغه مبه رێکمان ناردووه به مه ی ته نها خوا به رستن و دوور که ونه وه له (به رستنی) هه ر به رستراویکی تر.

(۱) _ ناردنی پیغه مبه ران ناردنیکی خه یری دینی، به لام ناردن و زال کردنی زۆرداران و له سنور ده رچووان ناردنیکی که و نییه وه کو سزایه ک، به لام ناردن و به عى دینی نیعمه ت و به هره و په حمه تی که له لایه ن خواى گه وره وه، پیغه مبه ری خوا سێت فه رموویه تی: ((إِنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ لِهَذِهِ الْأُمَّةِ عَلَى رَأْسِ كُلِّ مِائَةِ سَنَةٍ مَنْ يُجَادُّ هَآذَا دِينَهَا)) واتە: ((به پاستی خواى گه وره له سه ره تای هه ر سه د سالی کدا بو ئه م ئومه ته که سێک ده نیریت که ئایینه که یان بو نوێیکاته وه _ به کار پی کردنی سووننه ت و سه رخستنی کار پی کارانی و نه هیشتنی بیدعه و سه رشۆر کردنی شوینکه وتوانی)) ناردنی ئه و که سه به عث و ناردنی دینی شه رعیه .

(الإرسال) کی کہونی و (الإرسال) کی شرعی

بہ لَام واڑہی (الإرسال) کو ناردن: خوائی گہ وردہ لہ بارہی (الإرسال) کی کہونیہ ود
دہ فہ رموی: ﴿أَنَا نَزَّ أَتَا أَوْسُنَا الشَّيَاطِينِ عَلَى الْكَافِرِينَ تَلْزُمُهُ نَزَّ﴾^(۱) [مرہ: ۸۳] واتہ:
تیا نہ تدیوہ (سہ رنجت نہ داوہ) کہ بیگومان نیتمہ شہیتانہ کانمان زال کر دیوہ بہ سہر
بیناوہ پاندا چاک ہانیاں دہ دہن (بق کوفرو تاوان).

مہرودہا خوائی گہ وردہ دہ فہ رموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِشَرِّ بَشَرٍ يَدْعِي إِلَى الْغَيْبِ﴾^(۲)
[تقرن: ۴۸].

-
- (۱) ﴿أَرْسُنَا الشَّيَاطِينِ﴾ نہ مہ (الإرسال) کی کہونیہ، (الإرسال) کو ناردن کی شرعی
نیہ، ناردنی شرعی (الإرسال) کو ناردنی پیغمبرانہ، بہ لَام ناردنی شہیتانہ کان کہونی
نہ دہریہ، خوائی گہ وردہ شہیتانہ کان بہ سہر کافراندا زال دہکات، ﴿تَلْزُمُهُ﴾ پالیان
پنودہ دہنیت بق کوفرو شیرک ﴿أَرْسَا﴾ وکو سزایہ ک بق نہ وان.
- (۲) نہ مہ (الإرسال) و ناردن کی کہونی قہ دہریہ کہ خوائی گہ وردہ بایہ کان
دہنیت لہ نیوان مہ وردہ کاندا چونکہ با مہیہ مہ وردہ کان دہرورثیت، با مہیہ
مہ وردہ کان کودہ کاتہ ودو پیکیان دہنیت، با مہیہ مہ وردہ کان بلاوہ پی دہکات، با
مہیہ مہ وردہ کان چاک دہکات، با مہیہ مہ وردہ کان ہل دہگرت و دہیانجولیت، بویہ
خوائی گہ وردہ وشہی (ریاح) واتہ: بایہ کانی بہ کارمیتاوہ، چونکہ چہندہا با مہیہ نہ ک
ہک با. مہرودہا بای فہوتینہر مہیہ، بای پرحمت و بای سزاش ﴿وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ
رَسُولَهُ﴾ وہ خوا نہ وزاتہیہ کہ بایہ کان دہنیت، بہ ناردن و (الإرسال) کی کہونی
نہ دہری.

وه له باره ی (الإرسال) و ناردنی شهرعی (دینی) یه وه، خوای گه وره دهه رموی: ﴿إِنَّمَا إِلَهُ الْبَنِي إِسْرَءِيلَ إِلَهُكُمْ إِلَهُي﴾ [الأحزاب: ٤٥] واته ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْمُوا لِلَّهِ اسْمًا عَظِيمًا﴾ [نوح: ١] وات:
 ﴿أَرْسَلْنَاكَ﴾ نه ی پیغمبر ﷺ بنگومان نیتمه تۆمان ناردووه (بۆ خه لکی) به شایه ن ر
 مژده ده رو ترسینه ر.

مه روه ها خوای گه وره دهه رموی: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾^(۱) [نوح: ١] وات:
 بنگومان نیتمه نوو حمان نارد بۆ لای مژده که ی.

(۱) _ (الإرسال) و ناردنی دینی بریتیه له (الإرسال) و ناردنی پیغمبره ران له وان ش
 پیغمبره رمان موحه ممه ده ﷺ، نه مه (الإرسال) و ناردنیکی دینی به که په حمان ر
 به زه بیه که بۆ مه موو نوممه ت و جیهان. به لام (الإرسال) و ناردنی که ونی تۆل
 سه ندنه وه یه.

(۲) _ نه مه (الإرسال) و ناردنیکی دینی به، چونکه خوای گه وره له ئایه تیکی نردا
 دهه رموی: ﴿وَمَا تُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ﴾ [الأنعام: ٤٨] وات: وه
 نیردا وه کانمان نه ناردووه مه گه ر به مژده ده رو ترسینه ر.

هروه ها خوی گه وره ده فره رموی: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِبْنِي مُزْعُونَ رَسُولًا﴾^(۱) [المزمل: ۱۵] واته: بیگومان نیمه پیغه مبه ریگمان بو ناردن که شایسته له سهرتان هره وهك پیغه مبه ریگمان نارد بو فیرعه ون.
 هروه ها خوی گه وره ده فره رموی: ﴿اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ﴾^(۲)
 [الحج: ۷۵] واته: خوا له فریشته کان نیردراو هه لده بژی ریت هروه ها له خه لکیشدا.

- (۱) خوی گه وره پیغه مبه ریگی بو ناردین که موحه ممه ده ﷺ وهکو چون بو فیرعه ونیش پیغه مبه ریگی نارد که مووسا بوو _ علیه السلام _ پاشان خوی گه وره ده فره رموی: ﴿فَقَعَصَى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا﴾ [المزمل: ۱۶] واته: نینجا فیرعه ون سهر پیچی نه و پیغه مبه ره ی کرد نیمه ش توله مان لیسه ند به توله سهند نیکی سخت. خوی گه وره به و نایه ته نیمه ش ناگادار ده کاته وه که سهر پیچی پیغه مبه ره که مان ﷺ نه که ین نه گینا خوی گه وره وهکو نه وان توله مان لیده سینیت.
- (۲) نیردراوان دوو به شن، نیردراوانیک له فریشته که نیردراویکی فریشته ییه، وه نیردراوانیک له ناده میزاد، که وا بوو خوی گه وره نیردراوان له فریشته و له خه لکیش هه ل ده بژی ریت.

پی سپاردنی (الجعل) ی که ونی و شهرعی

خوای گه وره سه بارهت به له (الجعل) ی که ونیدا ده فره رموی: ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ﴾^(۱) [القصص: ۴۱] واته: نه وانمان کرده پیشه وایانیک که (خه لک) بانگ ده که ن بو ناگری دۆزه خ.

وه له (الجعل) ی شهرعیدا ده فره رموی: ﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا﴾ [المائدة: ۴۸] واته: دامان ناوه بو هر نوممه تیک له نیوه شهریعت و پیکه یه کی پوون.

هه روه ها خوای گه وره ده فره رموی: ﴿مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِيَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ﴾^(۲) [المائدة: ۱۰۳] واته ﴿مَا جَعَلَ اللَّهُ﴾ خوا داینه ناوه و بریاری نه داوه (لیره (نه جعل) ه مه به ستی (جعل) ی شهرعی یه (سوود وهرنه گرتن له م چوار جزره ووشتره): له به حیره (ووشتریک بوو پینج سکی بکردایه و پیئجه م نیر بوایه، نه وکان گویچکه یان له ت ده کردو به ره لایان ده کرد) ﴿وَلَا سَائِيَةٍ﴾ و سانیبه (ووشتریک بوو (ده) تا (دوانزه) سکی بکردایه و هه موو میینه بوایه) ﴿وَلَا وَصِيلَةٍ﴾ وه وه صیل: (ووشتریک بوو یه که م و دوو م سکی میینه بوایه) ﴿وَلَا حَامٍ﴾ و حام: (ووشتریک نیر بوو که له پشتی نه و (ده) سک پهیدا ببوایه).

(۱) _ کافرانی قهومی فیرعه و نمان کرده پیشه وایانیک که خه لکی بو ناگری دۆزه خ بانگ ده که ن، پاشان خوای گه وره له هه مان نایه تدا ده فره رموی: ﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنْصَرُونَ﴾ وه له پۆژی دوایشدا یارمه تی نادرین. ﴿وَجَعَلْنَا﴾ نه مه (الجعل) ی که ونی قه ده ریه، واتای: کردومانن ده گه یه نیت.

(۲) _ خوای گه وره بریاری له سه ر به حیره و سانیبه و وه صیل و حام نه داوه، نه مانه چهند جوړیک بوون هاوه لپه رستان له ئاژه له وشره کانی خویاندا بو بته کانیان داده نا، به حیره: بریتی بوو له و ئاژه له ی که گوئکانیان ده بری وه کو نیشانه یه ک که بو

بته کانیان تایبەت کرا بوو، سائیبە: بریتی بوو لە و وشترە ی که باری لی نە دەنرا ئە گەر
 بگەشتایە بە تەمەنیکی دیاری کراو و چەند سکیکی دیاری کراوی بکرد با، ئیتر سواری
 نە دە بوون و نە دە دۆشرا و بۆ بته کان دادەنرا، وصیلە: ئە گەر بە رده وام چەند سکیکی
 دیای بکراوی بکردایە تایبەت دە کرا بە بته کانە وه، حام: نیترە ی وشتریک بوو ئە گەر
 ژمارە یە ک وشتری مینە ی که لب دایە ئیتر وازی لیدە هینرا بۆ بته کانیان، ئە مە جۆرە
 هاو لە پەرستان بوو که فەرمانی خوای گە و رە ی لە سەر نە بوو، خۆیان ئە و شتانە یان دانا
 بوو، حە لالە کانیان لە خۆیان حە رام کرد بوو، شاهیدی قسە کانمان ئە و وشە یە لە رستە
 نوپ ئانیە که که و فەر موی: گو فتاری خوای گە و رە یە ﴿مَا جَعَلَ﴾ واتە ئە وانە ی بە شرع
 دانه ناوہ بە لکو لە راستیدا تایبەت بوو بە کافرە کان خۆیانە وه.

(التحریم) ی که ونی و (التحریم) ی دینی

سه بارهت به دهسته واژه ی (التحریم): له باره ی (التحریم) ی که ونیه وه خوا عزوجل ده فهرموئ: ﴿وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ﴾^(۱) [القصص: ۱۲] واته: وه ئیمه پهنشیر (شیری) شیرده ره کانمان حه پام کرد له مووسا (مه مکی که سیانی نه ده مژی).
 مه روه ها خوی گه وره ده فهرموئ: ﴿قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ﴾^(۲) [المائدة: ۲۶] واته: (خوا) فهرمووی به راستی ئه و (خاکه پیروژه) قه دهغ کراوه له سه ریان ماوه ی چل سال به سه رگه ردانی ده خولینه وه به سه رزه ویدا.

(۱) _ ﴿وَحَرَّمْنَا﴾ واته: قه دهغه مان کرد، خوی گه وره له وه ی قه دهغه ی کرد بورد مووسا شیری هیچ ژنیک بخوات، بۆ؟ بۆ ئه وه ی بۆ دایکی بیگه پینیتته وه، مه مکی هیچ ژنیکی نه مژی و ترسان له وه ی بفه ویتت چونکه خوی گه وره ئه وه ی لی قه دهغه کرد بوو بۆ ئه وه ی بۆ دایکی بیگه پینیتته وه، تا چاوی پیی پوون بیتته وه و خه فته نه خوات، ئه م قه دهغه کردنه (که ونیه) ئه گینا شیردان به مندال له شه رعدا حه لاله به لام خوی گه وره قه دهغه ی کرد قه دهغه کردنیکی (که ونی) قه ده ری.

(۲) _ کاتی به نی ئیسرائیل قایل نه بوون بچنه نیو به یتولمه قدیسه وه چونکه خه لکیکی زۆرداری سته مکاری تیدا بوو، ئه وانیش ترسنۆک بوون و توانای بورد به پووبونه وه ی ئه وانیان نه بوو، به مووسایان گوت: ﴿فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ﴾ [المائدة: ۲۴] واته: که واته برۆ خۆت و په روه ردگارت له دژیان جهنگ بکه ن بیگومان ئیمه لی ره دانیشتووین. ئه ویش وه لامی دانه وه، فهرموئ: ﴿قَالَ رَبُّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافِرْقَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾ [المائدة: ۲۵] واته: (مووسا) گوتی ئه ی په روه ردگارم به راستی من خاوه نی هیچ کهس نیم بیجگه له خۆم و براکم نه بیت که واته جیایی بخه ره نیوان ئیمه و ئه و گه له ی که له سنووری تو

دهرچوون. خوای گه وردهش سزای خوئی بۆ دابه زاندن و، فرموی: ﴿فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ﴾ به راستی نه و خا که پیروزه قه دهغه کراوه له سهریان، واته: له چوونه نیوی ﴿وَأَرْبَعِينَ سَنَةً يَكُونُ فِي الْأَرْضِ﴾ ماوهی چل سال به سهرگره دانی ده خولینه وه به سهر زه ویدا، ناچنه مال و تاوه دانی به لکو له ده شته کاندای ده مینه وه، سهرگره دانی ده بن و، دین و ده چن وه کو سزایه ک بۆ نه وان تاوه کو خوای گه ورده نه وه یه کی نوئی له نه وان خولقاند، نازاو چاو نه ترس، چوونه نیو به یتولمه قدیسه وه و هاوه لپه رستانیان ده رکردو و دوریان خستنه وه، شاهید قسه کانمان لیږده دا نه و گوفتاره ی خوای گه ورده یه ﴿فَإِنَّهَا﴾ واته: به یتولمه قدیس ﴿مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ﴾ چل سال قه دهغه یان لیکرا بوو بچنه نیوی کاتیک قایل نه بوون له گه ل پیغه مبه ره که یاندا بچنه به یتولمه قدیسه وه، خوای گه ورده سزای دان، به لام پاشان په حمی پیکردن و گه زوو شیلایه ی پیدان و، په له هه ورکی بۆ ناردن که سیبه ری بۆ ده کردن و، له تیشکی هه تاو ده پپاراستن، نه وهش په حمهت و به زه ییه ک بوو له خوای گه ورده وه بۆ نه وان.

له (التحریم)ی شهرعیدا دینیشدا خوای گه وره ده فهرموی: ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ﴾^(۱) [المائدة: ۳].

مه روه ها خوای گه وره ده فهرموی: ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ﴾^(۲) واته: قه دهغه کراوه له سهرتان (ماره کردنی) دایکانتان و کچه کانتان و خوشکه کانتان و پوره کانتان (که خوشکی باوکتانن) و پوره کانتان (که خوشکی دیکتانن) و کچانی برا و کچانی خوشک.

(۱) _ نه مه (التحریم)یکی دینی شهرعیه، نه وهك قه ده ری که ونی، ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ﴾ گوشتی مرداره وه بووتان له سهر یاساغ کراوه، واته خواردنی گوشتی مرداره وه بوو، ﴿وَالْدَّمُ﴾ وه خوینی پڙاو ﴿وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ﴾ گوشتی به راز که نه و نازله پیسه ناسراوه یه، ﴿وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ﴾ وه نه و نازله ی له کاتی سهر برپندا ناوی غه بری خوای لی برا بی.

(۲) _ حرام کراوه وه کو شهرع و دین که نه و که سه نزیکانه ماره بکریت.

(الكلمات)ی كهونی و (الكلمات)ی دینی

سه بارهت به واژه‌ی (الكلمات): خوی گه‌وره له كهونیدا ده‌فرمویت: ﴿وَصَدَّتْ
كَلِمَاتُ زَيْنَا وَكُتِبَ وَكَانَتْ مِنَ الْفَائِزِينَ﴾^(۱) [التحریم: ۱۲].

وه سه بارهت به (الكلمات)ی شهرعی له فرموده‌ی ((صحیح))^(۲) داماتوه
بینه‌مبارین: ده‌فرموی: ((أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ الثَّامَةِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، وَمِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ،
وَمِنْ عَذَابِهِ، وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ، وَأَنْ يَخْضُرُونَ)) داود(۳۸۹۳)، و الترمذی(۳۵۲۸)،
و محمد(۱۸۱/۲)، واته: ((په‌نا ده‌گرم به وشه ته‌واوه‌کانی خوی گه‌وره له شهر
خرابی دروست کراوه‌کانی، وه خه‌شم و سزای، وه له خرابه‌ی به‌نده‌کانی، وه له
شینتی شه‌یتانه‌کان، وه له و کاتانه‌ی که له ژياندام دینه لام بۆ گومراکردنم یان کاتی له
سره مهرگدا دینه لام)).

(۱) _ (الكلمات)ی خوی گه‌وره دوو به‌شه، (الكلمات)ی كهونی که خوی گه‌وره
چاره‌سازیی شته‌کانی پی‌ده‌کات و، فرمائی پی‌ده‌کات، (الكلمات)ی شهرعی: خوی
گه‌وره بۆ به‌نده‌کانی نه‌وانه‌ی پی‌ده‌کاته شهرع که چاکیان بکاته‌وه، نه‌وانه‌ی که له خوی
زیاتر نزیکیان ده‌کاته‌وه، نه‌وه له قورئان و سووننه‌تیشدا هاتوه، له قورئانی پی‌رۆزدا
نم‌نایه‌ته هاتوه که خوی گه‌وره باسی مه‌ریه‌می کچی عیمران ده‌کات که باوه‌پی
هینابوو به فرمان که‌ونیه‌کانی خوی گه‌وره، نیمانی به قه‌زاو قه‌در هینا بوو، نیمانی
به‌کتیبه شهرعیه‌کانی خوی گه‌وره هینابوو که (الكلمات)ی شهرعی خوی گه‌وره‌یه،
مه‌ریه‌م نیمانی به _ (الكلمات)ی كهونی و (الكلمات)ی شهرعی خوی گه‌وره هینا بوو،
نیمانداریش پی‌ویسته به و جوړه بیت که بپروا به (الكلمات)ی كهونی و بپروا به
(الكلمات)ی شهرعیش بیتیت، نه‌ك ته‌نھا (الكلمات)ی كهونی وه‌رگریت و، شهرعیه‌که
هشنگوی بخت یان ته‌نھا (الكلمات)ی شهرعی وه‌رگریت و كهونی پشتگوئی بخت.

(۲) _ قوله: ((وثبت في الصحيح)) وهم من الشيخ رحمه الله تعالى فليس هذا الحديث في
صحيح، وإنما هو في سنن أبي من طريق محمد بن إسحاق، عن عمرو بن شعيب، عن أبيه، عن
عده مرفوعاً.

هه روه ها له فه رموده يه كي ديكه دا ده فه رموي: ((مَنْ نَزَلَ مِنْزِلًا لَمْ يَقُلْ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، لَمْ يَصُرْهُ شَيْءٌ خَلْقِي تَزْعِيلٍ مِنْ مَنْزِلِهِ ذَلِكَ))^(۱) صحيح: اخرى مسلم (۲۷۰۸)، واته ((نه گهر كه سيك له جيگه يه كدا مايه وه، پاشان گوئي: په نا ده گرم به وشه ته واوه كاني خوا له خراپه ي دروست كراوه كاني، نيتر هيچ شتيك زياتي پني ناگه يه نيت تاوه كو نه و جيگه يه به جينديليت)).

هه روه ها پيغه مبهري خوا ﷺ ده فه رموي: ((أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ، الَّتِي لَا يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ، مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَذُرًّا وَبَرًّا وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَخْرُجُ فِيهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا دُرِيَ فِي الْأَرْضِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا، وَمِنْ شَرِّ فِتْنِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ طَارِقٍ، إِلَّا طَارِقًا يَنْطَرِقُ بِخَيْرٍ بَا رَحْمَنٍ))^(۲) واته ((په ناده گرم به وشه ته واوه كاني خوا، كه چاكه كارو خراپه كار ناتوانن بيبه زينن، له شه پو خراپه ي نه وه ي دروست كراوه و ديت و ده چيت، له خراپه ي نه وه ي له ناسمانه وه داده به زئي و خراپه ي نه وه ي سهر ده كه وي بوي، له خراپه ي نه وه ي كه له زهويدا ده پواو نه وه ي ليوه ي دهر ديت، له خراپه ي ناشووبي شه وو پلږ، له خراپه ي هه موو ليده ريكې دهرگا به شه وو مه گهر ليده ريك كه به خير لي بدات نه ي خواي به به زه يي)).

(۱) _ من حديث خولة بنت حكيم السلمية رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عن النبي ﷺ.

(۲) _ فه رموده كاني يه كه م و دووهم: ((أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ)) و ((أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ)) نه مه (الكلمات) ي شرعي خواي گوره يه، به لام فه رموده ي سييه م: ((أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ، الَّتِي لَا يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ، مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ)) نه مه مه به ست تييدا (الكلمات) ي كه وني خواي گوره يه، چونكه (الكلمات) ي كه وني هه هه موو مه خلوقات ده گريته وه نيماندار بيت يان كافر، (الكلمات) ي كه وني خواي گوره ي به سهر هه موواندا جيبه جي ده بيت، هيچ يه كيك له وه قوتاري نابيت، قه زاو قه دهره، به لام (الكلمات) ي شرعي خواي گوره ته نها نيمانداران پيوه ي په يوه ند دهب، به لام نه هلي كوفر پشتگوئي ده خه ن و، كاري پيناكهن، نه م فه رمودانه پيغه مبه راني خوا ﷺ (الكلمات) ي كه وني و (الكلمات) ي شرعي خواي گوره له خو ده گريت.

و شه ته واوه کانی خوی گه وړه که چاکه کار و خراپه کار ناتوانن بیه زینن بریتیه
لدهی که هر مه موو بوونه و هری پتی خولقاندووه، ئیتر هیچ چاکه کاریک و
خراپه کاریک له به دی هیتان و ویست و تواناو قودره تی خوی گه وړه به دهر نابیت .

به لام (الکلمات) ه دینیه کانی خوی گه وړه، بریتین له کتیبه دابه زینراوه کانی،
نهران و قه دهغه کردنه کانی خوی گه وړه تی دیایه، نه و ه بوو چاکه کاران گوپرایه لی
بودن و، خراپه کارانیش سه ریچیان کرد^(۱).

و نه ولیاو دؤسته ته قواکارو پاریزکاره کانی خوی گه وړه بریتین له وانه ی که
گوپرایه لی (الکلمات)^(۲)، (جَعَلَ)، (الْإِذْنَ)، (الْإِرَادَةَ) ه دینیه شرعیه کانی خوی گه وړه
ده بن.

(۱) _ ئا نه مه بوو جیاوازی نیوان (الکلمات) ی که ونی و (الکلمات) ی شرعی
خوی گه وړه، (الکلمات) ی که ونی هیچ یه کیکی لیبه دهر نابیت، هه مووان ده گریته وه
کافرو نیماندار، به لام (الکلمات) ی شرعی خراپه کاران و کافران سه ریچی ده که ن و
نیماندارانیش گوپرایه لی ده بن.

(۲) _ هه روه ها نه ولیاو دؤستانی خوی گه وړه گوپرایه لی (الکلمات) ه دینیه
شرعیه کانی خوی گه وړه ده بن، به لام دوزمنانی خوی گه وړه سه ریچی (الکلمات) ه
دینیه شرعیه کانی خوی گه وړه ده که ن، بویه کاتی ئیبلیس فرمانی سوجه بردنی
پندرا سه ریچی کرد، ئا به م جوړه یه فرمانی دینی شرعی، به لام نه گه ر فرمانیکی
کونی قه دهری بویه توانای سه ریچی کردنی نه بوو.

وه (الكلمات) ه كه ونیه کانی خوی گه وده كه چا كه کاران و خراپه کاران فائولز
بیه زینن، بریتین له وهی كه هر هه موو مه مخلوقات ته نانه ت ئیبلیس و سه ربازانی، وه
هر هه موو کافران، وه تیگرای ئه وانه ش كه ده چنه ئاگروه له ژنیدا كوده بئه وه.

وه ئه گه چی خه لکی له بهر بهر كه وتنی خولقاندن و ویست و تواناو قه ده ری خوی
گه وده دا یه كن، به لام له فرمان و قه ده غه كردن و خوشویستن و پازیبوون
تووپه پیدا جیا بوونه ته وه و دابه ش بوون^(۱).

وه ئه ولیاو دۆسته ته قواکارو له خوا ترسه کانی خوی گه وده بریتین له وانه ی
فرمان پیکراوه کانیان به جیهیناوه، قه ده غه کراوه کانیان واز لیتهیناوه^(۲)،

(۱) _ جیا بوونه وه و دابه ش بوون له پاستیدا له بواری (الكلمات) ه دینه
شه رعیه کانی خوی گه وده دایه، به لام بو (الكلمات) ه كه ونیه کانی خوی گه وده
جیا بوونه وه و دابه ش بوونی تیدا نییه، هه مووان گوپرایه لی ده بن، چونكه خوی گه وده
له ئایه تیکی ترده ده فره موی: ﴿وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا﴾ [آز
عمران: ۸۳] واته: له کاتیکدا كه هه چی له ئاسمانه کان و زه ویدایه فره مانبه ری خوان
بیانه وی (به ویستی خویان) یا نه یانه وی (به نا چاری). ملکه چی فره مانی خوی گه وده
ده بن به ویستی خویان بیته یان به نا چاری، هیچ كه سیك توانای ئه وه ی نییه له
(الكلمات) ه كه ونیه کانی خوی گه وده بجهته ده ره وه، مه شیئه ت و ویستیش:
مه شیئه ت و ویستی قه ده ری خوی گه وده یه.

(۲) _ بریتین له وانه ی كه ملکه چی (الكلمات) ه دینه شه رعیه کانی خوی گه وده
بوون، ئه وانه به جی دینن كه فره مانیان پیکراوه و، واز له وانه دینن كه لییان قه ده غه
کراوه.

له سەر قەدەر وىستى (كەونى) ش ئاراميان گرت^(۱)، ئىتر خىواي گەورە خۇشى وىستن
و خۇشيان وىست، لىيان پازىبوو و لىي پازى بوون^(۲).
و دوزمەنەكانى خىواي گەورە دۆستانى شەيتان، ئەگەرچى ئەمانە لە ژىر تواناو
نەدرەتى خىواي گەورەدان بەلام رقى لىيانەو، لىيان بىزارەو، لىيان تووپە دەبىت و^(۳)،
نەفرىيان لىدەكات و، دوزمنايەتيان دەكات^(۴).

(۱) _ وە لە سەر قەزاو قەدەرىش ئاراميان گرت، بىتاقەتى و بىتوقرەبيان نەنواند،
و پەسبوون و بىزاريان دەرەنەبرى، بۆيە قەزاو قەدەرى خىوايان بەسەردا جىبەجىكرا كە
برىتە لە (الكلمات) هە كەونىيەكان، بەو پازىبوون و هەروەها ملكەچى (الكلمات) هە
دىنە شەرىعەكانىش بوون و، كاريان پىكرد، نىوان هەردوو شتەكەيان كۆكرەو.
(۲) _ دەرەنجام و ئاكامى ئەو شەرىتى بوو لەو هەي كە خىواي گەورە لىيان پازى
بوو و ئەوانىش لىي پازى بوون، خۇشيوستى و خۇشيان وىست، چونكە گوپرايەلى
بوون و، ملكەچى فەرمانەكانى بوون و، خۇيان لە قەدەغە كراوەكانى بە دور گرت.
بەلام كافران سەرپىچى فەرمانەكانى خىواي گەورەيان كرد بۆيە لىيان تووپە بوو و،
نەفرەتى لىكردن.

(۳) _ چونكە سەرپىچى فەرمانيان كردو، موخالەفەي قەدەغە كراوەكانى خىواي
گەورەيان كرد، بۆيە رقى لىيانە.

(۴) _ چونكە سەرپىچى شەرىع و ئايىنەكەي خىواي گەورەيان كرد، شوينكەوتن و
سازيار بوونى تەنھا قەزاو قەدەر و شەو كەلامە كەونىيەكانى خىواي گەورە سوودى پىي
نەگەياندن.

زیاتر باسکردنی ئەم پستانەش لە شوینیکی تردایە، بەلام ئەمانەم لێرەدا نووسى
بۆ ئاگادارکردنەوێ لەسەر کۆی جیاوازیەکانی نێوان دوستانی پەحمان و دوستانی
شەیتان^(۱).

وێ پوختەى جیاوازیەکانی نێوانیان بە شوینکەوتن و سازیاربوونیانە لەگەڵ
پێغەمبەرى خوادا ﷺ، چونکە پێغەمبەرى خوابوو ﷺ کە خۆی گەرە کردى
بەهۆکاری جیابونەوێ لەنێوان دوستان و دۆزمنانی خۆیدا، لەنێوان دۆزمن
بەختیارەکانی و دۆزمنە بەدەختەکانیدا^(۲)،

(۱) _ بۆیە ناوی ئەم کتێبە (الفرقان بین أولیاء الرحمن وأولیاء الشیطان) ه واتە:

جیاوازیەکانی نێوان دوستانی پەحمان و دوستانی شەیتان.

(۲) _ کاتی خۆی گەرە موحمەدی ﷺ بۆ هەموو مەرفەئەتی نارد، بەشێکیان

گوێڕایەلی بوون و ئیمانیان پێهێنا، بەوێش پەزنامەندی و پێزی خۆی گەرەیان بۆ
خۆیان بە دەست هێنا، بەشێکیشیان سەرپێچی ئەم پێغەمبەرەیان کردو، کوفریان
پێکرد بەوێش تووڕەیی و خەشم و نەفرینی خۆی گەرەیان بۆ خۆیان دەستەبەر
کرد، لەم بارەوێ خۆی گەرە دەفەرموی: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كُنَّا
أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا (۱۵) فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا
وَبِئَالٍ (۱۶)﴾ [المزمل: ۱۵-۱۶] واتە: بێگومان ئێمە پێغەمبەرێکمان بۆ ناردن کە شایەتە
لەسەرتان هەرۆک پێغەمبەرێکمان نارد بۆ فیرعەون ئینجا فیرعەون سەرپێچی نەو
پێغەمبەرەى کرد ئێمەش تۆلەمان لێسەند بە تۆلە سەندنیکی سەخت. بۆیە هەرکەس
گوێڕایەلی ئەم پێغەمبەرەى کردو، شوینی فەرمانەکانی کەوت و، خۆی لە

قهدهغه گراوه کانی به دور گرت و، به ته وای په پیره وی کرد نه واه زامه ندی خوی
 گوره به ده ست ده هینیت، هر که سیش سه ریچی فرمانه کانی کردو کوفری پیکرد
 نه وانه ویدی خوی گوره بو خوی ده سته به ده کات، نا نه مه به جیاکاری نیوان
 دۆستانی خواو دۆستانی شه یتان، دۆستانی په حمان گوئی پای لی پیغه مبه ری خوا ص
 بوون، به لام دۆستانی شه یتان سه ریچی پیغه مبه ریان کرد ص. نه گره خوی گوره
 وازی لی پیه یتان و، پیغه مبه ریکی بو نه ناردنایه نه واه جیاکاری دروست نه ده بوو، هر دوو
 لاش له یه گدی جیا نه ده بوونه وه، له پاستیدا نه وانه به ته وای ئاشکرا بوون و پوون
 بوونه به ناردنی پیغه مبه ران و، دابه زاندنی فرمان و قهدهغه کان.

له نیتوان دۆستانیدا که نه هلی به هه شتن و دۆژمنانیدا که نه هلی دۆزه خن^(۱)، له نیتوان
دۆستانیدا نه هلی بۆنموونی و پاستی و سه رکه وتن و دۆژمنانی که نه هلی سه رلینش نیوار
و گومرایی و خراپه کارین، له نیتوان دۆستانیدا سه ریا زانی په حمان و دۆژمنانیدا حیزیر
شه بتان .

وه دۆستانی خوای گه وره بریتین له وانه ی که خوای گه وره باوه پێ له دلبا
چه سپاندوون و به هیزی کردوون و سه ری خستوون به قوربان و نیمان له لای
خویه وه، نه وانه خوای گه وره له بۆژی دوایدا ده یان خاته به هه شتانی که وه که جۆگه ی
ناوی نۆریان به ژێردا ده پروات.

(۱) _ خوای گه وره ده فره موێ: ﴿إِنَّ الْأُبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ﴾ (۱۳) وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي
جَحِيمٍ (۱۴) ﴿[الأنفطار: ۱۳ - ۱۴] واته ﴿إِنَّ الْأُبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ﴾ به پاستی چاکان له ناو
نازو نیعمه ت دان، له بهر چاکه کانی خۆیان بۆگومان به دکاران له دۆزه خدان، له بهر
خراپه کاری و سه رپێچه کانی خۆیان.

خوای گه وره ده فەر موئ: ﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾^(۱) [المجادلة: ۲۲] واته: که سانیکت ده ست ناکه وئ که باوه پریان هه بیت به خوا و به پوژی دواپی که دوستایه تی بکه ن له گه ل نه وانه ی دزایه تی خواو پیغه مبه ری خوا ده که ن هه ر چه نده نه و دوژمنانه ش بارکیان بن یا کوپ و براو خزمیان بن نه وانه خوا باوه پی له دلیاندا چه سپاندوه به میزی کردون و سه ری خستون به قورشان و ئیمان له لایه ن خویه وه وه ده یان خاته به هه شتانیکه وه که جوگه ئاوی زور ده پوات به ژیر دره خته کانیا ندا به هه میسه یی نیابدا ده میتنه وه خوا لییان پازیبوه نه وانیش له خوا پازیبون نه وانه حیزبی خوان ناگادار بن که تهنه ا حیزبی خوان پزگارو سه رفه رازن.

(۱) _ نه مه بوو که خوای گه وره نیوان دوستانی خواو دوستانی شه یسانی له به کدی پئی جیاکرده وه، دوستانی په حمان له پیناو خوای گه وره دا دوستایه تی و دوژمنایه تی ده که ن، دوستایه تی نه وانه ده که ن که گوپرایه لی خوای گه وره ده که ن، دوژمنایه تی نه وانه ده که ن که سه ربیچی خوای گه وره ده که ن، بویه خوای گه وره ده فەر موئ: ﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ که سانیکت ده ست ناکه وئ که باوه پریان به خواو به پوژی دواپی هه بیت که دوستایه تی له گه ل نه وانه دا بکه ن که دزایه تی خواو پیغه مبه ری خوا ده که ن، کوفر به خواو سه ربیچی خوا ده که ن، بویه خوای ته عالا له ئایه ته که ی سه ره وه وای فەر موئ: ﴿وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ﴾ هه ر چه نده نه و دوژمنانه ش باوکیان بن یا کوپ و براو خزمیان بن ﴿أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ

الإيمان ﴿١﴾ ئەوانە خوا باوەڕی لە دڵیاندا چەسپاندوو، دەرەنجامیش ئەو بەرکە ل
پێناو خوای گەورەدا خوشیان ویست و لە پێناو خوای گەورەشدا دراپەتیان کرد،
تەنانت ئەگەر نزیکترین کەسانی خوشیان بن ﴿٢﴾ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ ﴿٣﴾ ئەوان
خوا باوەڕی لە دڵیاندا چەسپاندوو، واتە: بەهیزی کردن و کۆمەکی کردن ﴿٤﴾ بَرُّوحٍ مُنْهُمْ
بەهیزی ئیمان لە لایەن خۆیەو لەسەر دۆستایەتی و دۆزناپەتی جیگیرى کردن.
بەلام ئەو لە نێوان ئیماندارو کافردا، لە نێوان گوێراپەلکار و سەرپێچی کاردا
جیاوازی ناکات ئەو ئیماندار نییە، دەلیت: هەموو خەڵک یەكسانن، ئازادی ئایین،
ئازادی پادەربەرپە، لە هیچ کەس پێگەری ناکرێت، ئەم جۆرە کەسە ئیماندار نییە، بۆ؟
چونکە لە نێوان ئیماندارو کافردا جیاوازی ناکات، بۆیە لەبەر ئەوەی جیاوازی ناکات و
هەموو خەڵکی بە لاوە یەكسانە ئیماندار نییە، چونکە ئیمان جیاوازی کردن پێویست
دەکات.

مه‌روه‌ها خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا سَأَلْتَنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَأَضْرِبُوا فُوقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ﴾ (۱) [الأنفال: ۱۲]

(۱) - نه‌مه له غه‌زای به‌در دا بوو، کاتی خ‌وای گه‌وره فریشته‌کانی دابه‌زاند بۆ قایم کردنی دلی ئیمانداران و بۆ پوو به پووبونه‌وه‌ی دوزمن، ﴿إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ﴾ بینه‌وه‌بیر کاتیک که په‌روه‌ردگارت بۆ فریشته‌کان نیگای کرد، واته: نه‌و فریشته‌نه‌ی دایبه‌زاندنه به‌در، ﴿أَنِّي مَعَكُمْ﴾ که بیگومان من (خوا) له‌گه‌لتانم، له‌گه‌لبونیک‌ی تاییه‌ت، له‌گه‌ل بونی سه‌رخستن و پشتگیری کردن، ﴿فَثَبَّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ده‌ی دلی که‌سانیک قایم و دامه‌زراوکه‌ن که باوه‌رپیان هی‌ناوه، قایم و دامه‌زراویان که‌ن به‌رامبه‌ر به‌دوژمنه‌که‌یان، له‌نه‌نجامیشدا ئیمانداران دامه‌زراو و خ‌وړاگر بوون له‌کاتیکدا ژماره‌یان که‌م بوو، به‌لام بی‌باوه‌پان ژماره‌یان ژور بوو، فریشته‌کان به‌ئبزی خ‌وای گه‌وره قایم و دامه‌زراویان کردن، به‌لام له‌باره‌ی کافرانیسه‌وه ده‌فه‌رموی: ﴿سَأَلْتَنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ﴾ به‌زووی ترس و بیم ده‌خه‌مه دلی نه‌و که‌سانه‌وه که بی‌باوه‌ر بوون، خ‌وای گه‌وره دامه‌زراوی ده‌خاته دلی ئیماندارانه‌وه له‌جه‌نگدا، به‌لام کافران سه‌ره‌پای ژماره‌ ژوری و هی‌زیان خ‌وای گه‌وره ترس و بیمی خسته‌ دلپانه‌وه، ﴿فَأَضْرِبُوا فُوقَ الْأَعْنَاقِ﴾ جا ئیوه‌ش له‌سه‌رووی گه‌ردنپان بده‌ن، چونکه‌کوشتن له‌سه‌رووی گه‌رده‌ندا ده‌بی‌ت، شمشیر له‌جیگه‌یه‌کی گه‌رده‌ن ده‌دریت که ئیسکی تیدانییه، سه‌رووی گه‌رده‌نه، نه‌یفه‌رموو: له‌گه‌رده‌ن بده‌ن، به‌لکو‌فه‌رموی: له‌سه‌رووی گه‌رده‌نپان بده‌ن، ﴿وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ﴾ وه له‌هموو سه‌ر په‌نجه‌کانپان بده‌ن، بۆ نه‌وه‌ی توانای هه‌لگرتنی چه‌کیان نه‌بی‌ت. نا نه‌مه ده‌ره‌نجام و ناکامی کوفر کردنه به‌خ‌وای گه‌وره، خ‌وای گه‌وره ئیمانداران و کافرانی له‌یه‌کدی جیا کرده‌وه، له‌م جه‌نگه‌دا نۆستان و دوزمنانی خ‌وی له‌یه‌ک دی جیا کرده‌وه.

هروه‌ها خوی گوره له باره‌ی دوژمنانیه‌وه ده‌فه‌رمویت: ﴿وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَى أُولِيَائِهِمْ لِيُحَادِدُوكُمْ﴾^(۱) [الأنعام: ۱۲۱] واته: وه بئگومان شه‌یتانه‌کان به نه‌ینی شت به دۆسته‌کانیان ده‌لّین بۆ نه‌وه‌ی موحاده‌له‌و ده‌مه‌ده‌میتان له‌گه‌ل بکه‌ن.

(۱) _ له‌به‌ر نه‌وه‌ی هاوه‌له‌پرستان گۆشتی ئازه‌لی مرداره‌وه بوو که به‌بێ سهربرین مردار بووه به‌حاله‌ل داده‌نن، بۆیه خوی گوره‌فه‌رمانی به‌نیمانداران کرد له‌گۆشتی نه‌و ئازه‌لانه بخۆن که سهربرپاوه‌و ناوی خوی گوره‌ی له‌سه‌ر هینراوه، له‌م باره‌وه خوی گوره‌ده‌فه‌رموئ: ﴿فَكُلُوا مِمَّا ذُكِّرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ [الأنعام: ۱۸] واته: ده‌بخۆن له‌و (سهربرپاوه‌ی که ناوی خوی له‌سه‌ر هینراوه. هروه‌ها خوی گوره‌ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ﴾ [الأنعام: ۱۲۱] واته: له‌و (سهربرپاوه) مه‌خۆن که ناوی خوی له‌سه‌ر نه‌هینراوه (کاتی سه‌ر برین) بئگومان (خواردنی) نه‌وه تاوان و له‌سنوور ده‌رچوونه، واته: خواردن له‌گۆشتی مرداره‌وه بوو له‌سنوور ده‌رچوونه مه‌گه‌ر له‌کاتی ناچاریدا، نه‌گه‌ر مروّف ناچار بوو، ترسا بمریت نه‌وه خوی گوره‌پتی پیداه له‌گۆشتی مرداره‌وه بوو بخوات، بۆ مانه‌وه‌ی له‌ژبانه‌دا، ﴿وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ﴾ واته ده‌رچوونه له‌سنووری گوێراپه‌لی خوی گوره، ﴿وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَى أُولِيَائِهِمْ لِيُحَادِدُوكُمْ﴾ له‌ته‌فسیری نه‌م ئایه‌ته‌دا هاتوه که‌وا فارسه‌کان به‌کافره‌کانی سه‌رده‌می نه‌فامیان ده‌گوت: گۆشتی ئازه‌لی مرداره‌وه بوو حاله‌ل، چونکه خوی گوره‌خۆی سه‌ری برپوه، به‌لام ئازه‌لی سهربرپاوه‌ی نه‌وه سه‌رتان برپوه، باشه چۆن له‌وه ناخۆن که خوی گوره‌خۆی سه‌ری برپوه‌و، له‌وه ده‌خۆن که به‌ده‌ستی خۆتان سه‌رتان برپوه، نه‌مه ده‌مه‌دمییه‌کی پووچه‌و پیچه‌وانه‌ی شه‌ری خوی گوره‌یه، ﴿وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَى أُولِيَائِهِمْ لِيُحَادِدُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ واته: بئگومان شه‌یتانه‌کان، شه‌یتانه‌کانی مروّف له‌فارسه‌کان و هروه‌ها شه‌یتانه‌کانی جنۆکه، به‌نه‌ینی شت به‌دۆسته‌کانیان ده‌لّین بۆ نه‌وه‌ی موحاده‌له‌و

دهمه ده میتان له گه ل بکه ن جا نه گه ر به گوئیان بکه ن نه وه بیگومان له هاو به ش دانهران ده بن، که وا بوو هر که س گوئیایه لی به کیکیکرد له حال ل کردنی نه وانه دا که خوی گه وره چه پامی کردوون هاو له پهرسته، هاو له پهرستی گوئیایه لی (شرك الطاعة)، هاو له پهرسته به هاو له پهرستی گوئیایه لی (مشرک شرک الطاعة)، بویه هر که س گوئیایه لی که سیک بوو، هر که سیک بیت، له حال ل کردنی نه وانه دا که خوی گه وره چه پامی کردوون، له کاتیکدا بزانیئت که چه پام کراوه کانی خوی گه وره ی به حال ل داناوه، نه وه موشریک و هاو له پهرسته چونکه گوئیایه لی نه و که سانه بووه له به حال ل دانانی مرداره وه بودا، له کاتیکدا چه پام کردن و حال ل کردن به تهنه مافی خوی گه وره یه جایز نییه هیچ که سیک له خویه وه شت چه پام و حال ل بکات، نه وه تهنه مافی خوی گه وره یه، له و باره وه خوی گه وره له نایه تیکی تردا ده فهرموی: ﴿أَمْ هُمْ شُرَكَاءَ شَرَعُوا لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ﴾ [الشوری: ۲۱] واته: ئاخو نه و (ببیاوه پانه) هاو به شانیکیان هیه ئایینیکیان بو داناوون که خوا ریگی پینه داوه. به تهنه خوی گه وره شهرع داده نیئت، چه پام و حال ل ده کات، هیچ که سیک په یوه ندی به رشتانه وه نییه، بویه هر که س چه پام به حال ل دابنیئت کوفری کردووه، نه و چه پامانی که یه که دهنگی له سهر چه پام بوونیان هیه، هه روه ها نه و که سه ش که گوئیایه لی بیت له کاتیکدا نه وه ش بزانیئت وه کو نه و کافره، به لام نه و که سه ی گوئیایه لی بیت و نه یزانیبیئت چه پامی حال ل کردووه نه و به که سیکی نه زان و گومرا داده نریت، ناگاته ئاستی کوفر.

ههروهه ما خوای گه وره ده فره رموئیت: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا﴾^(۱) [الأنعام: ۱۱۲] واته ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا﴾ هه ره به و شیوه بۆ هه موو پیغه مبه ریک دوزمنیکمان داناوه ﴿شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ﴾ له شه یئانه کانی مروؤ و جنوکه ﴿يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ﴾ که به نهیننی به یه کتری راده گه یه نن ﴿زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا﴾ ووته ی رازاوه و بریقه دار بۆ فریودانیان .

(۱) _ ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ﴾ واته: نهك بۆ تو به تایبته به لكو هه موو پیغه مبه ریک دوزمنانی هه یه وهكو تاقیکردنه وه یهك، ﴿جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا﴾ بۆ هه موو پیغه مبه ریک دوزمنانی کمان داناوه، نه وانه کین؟ شه یئانه کانی مروؤ و جنوکه، نه به لگه یه کی پوونه که مروؤیش هیندیکیان شه یئانه وهكو چون جنوکه هیندیکیان شه یئانه، شه یئانه کانی جنوکه به نهیننی شت به شه یئانه کانی مروؤ ده لئین و، له دژی پیغه مبه ری خوا ﷺ پیلانی مه عصیهت و سه ریچی کردن ده گئین، خوای گه وره له ئایه تیکی تردا ده فره رموئ: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا﴾ [الفرقان: ۳۱] واته: ئابه و جوړه (موحه ممه د ﷺ که دژایه تی تو ده کری) دامان ناوه بۆ هه موو پیغه مبه ریک دوزمنیک له تاوانباران به سه په روه ردگارت رینموونیکارو یارمه تیده رت بی. پیغه مبه ران دوزمنانیان هه یه وهكو تاقیکردنه وه یهك، نه مه وریا کردنه وه ی تیدایه له وه ی که گوئیپرایه لی دوزمنانی پیغه مبه ران نه کریت و، په پره ویان نه کریت و، گوفتاره کانیان به چاک دانه نریت. شاهیدی قسه کانمان لیره ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ﴾ هه ره به و شیوه بۆ هه موو پیغه مبه ریک دوزمنیکمان داناوه له شه یئانه کانی مروؤ و جنوکه، نه مه به لگه یه کی پوونه که هیندیک له ئاده میزاد شه یئانه.

مهره‌ها خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿هَلْ أُتْبِئُكُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنْزِلُ
الْمُتَابِعِينَ (۲۲۱) تَنْزِلُ عَلَىٰ كُلِّ آفَاكٍ أَثِيمٍ (۲۲۲) يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ
كَاذِبُونَ (۲۲۳) وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ (۲۲۴) أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ
يَمِيمُونَ (۲۲۵) وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ (۲۲۶) إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا
اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ (۲۲۷)﴾^(۱)
[الشعراء: ۲۲۱-۲۲۷].

(۱) _ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ شاعیر نه‌بوو، چونکه خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِنَّهُ
لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۱۹۲) نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ (۱۹۳) عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ
الْمُنذِرِينَ (۱۹۴) بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ (۱۹۵) وَإِنَّهُ لَفِي زُبْرِ الْأَوَّلِينَ (۱۹۶) أَوَّلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَن
يَنْزَلَهُ عَلَمَاءَ بَنِي إِسْرَائِيلَ (۱۹۷)﴾ [الشعراء: ۱۹۲-۱۹۶] واته: ئەم (قورپئان) ه
دابه‌زین‌راوی په‌روه‌ردگاری جیهانیانه جویره‌ئیلی ئەمین هینایه خواره‌وه بو سهر دلی
تو بو نه‌وهی له ترسینه‌ران بی به‌زمانیکی عه‌ره‌بی پوون و په‌وان وه به پاستی (باسی
قورپئان) له کتیبی پیغه‌مبه‌ره پیش‌ووه‌کاندا هیه. پیشتر باسی قورپئان کراوه که‌وا
خ‌وای گه‌وره ئەم پیغه‌مبه‌ره ده‌نیریت و، ئەم قورپئانه‌ی به‌سهر‌دا داده‌به‌زینیت، پیشتر
ئەم هه‌واله‌یان زانیووه، ئایا ئەمه به‌لگه‌یه‌کی پوون نه‌بوو بو‌یان (بو کافرانی قوره‌یش)
که زانیانی به‌نی ئیسرائیل نه‌و (ده‌نگ و باسی قورپئان) ه ده‌زانن. زانیانی به‌نی
ئیسرائیل هه‌والی ئەم قورپئانه‌یان ده‌زانی، له‌م باره‌وه خ‌وای گه‌وره له ئایه‌تینکی تردا
ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا (۱۰۷)
وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا (۱۰۸)﴾ [الإسراء: ۱۰۷-۱۰۸] واته: به
پاستی نه‌وانه‌ی که زانیاریان پیبه‌خسراوه له پیش ئەم (قورپئانه) دا کاتئ (قورپئان)
بخوینریت‌وه به‌سهری‌اندا به چه‌سپانی ده‌که‌ون به‌پودا به‌سوژده بردن وه ده‌لین پاک و
بیکه‌ردی بو په‌روه‌ردگارمان به پاستی هه‌میشه

به لینی په روه ردگارمان به دی دیت. بپوایان به قورپان کرد. هه روه ها خوی گه وره له
 نایه تیکی تر دا ده فهرموی: ﴿وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا
 عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ﴾ [المائدة: ۸۳] واته: هر کاتئ گوتیان لیبوايه نه و قورپانه یی که
 نیراوه ته خواره وه بۆ پیغه مبه ر ﷺ ده بیینی چاوه کانیان له فرمیتسک (په رده بیی ر)
 ده پزیت له بهر نه و راستییی که زانیویانه وه (و بویان ده رکه وتوه). نه وان چاک نه وه
 ده زانن. پاشان خوی گه وره له باره ی قورپانه وه ده فهرموی: ﴿وَمَا تَنْزِلُ بِهِ
 الشَّيَاطِينُ (۲۱). وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ (۲۱۱) إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمْعَزُولُونَ (۲۱۲)﴾
 [الشعراء: ۲۱]. واته: شهیتانه کان نه وه (قورپانه) یان نه هیئاوه ته خواره وه چونکه
 ده لئین: نه م قورپانه شیعره، کیهانه یه _ بانگه شه ی زانیینی غیب به هوی به کارهیتانی
 جنوکه وه _ داستان و به سهرهاتی پیشووه کانه، نه مه یه ... نه مه یه ...، خوی گه وره
 هه مو نه و گوفتاره پوچانه یی له قورپان به دور گرت و نکولی لیکردن، شهیتانه کان
 قورپانیا ن نه هیئاوه ته خواره وه، به لکو جبریل ده هیئنايه خواره وه، شهیتانه کان نه م
 قورپانه ناهیتنه خواره وه به و هاوشیویه یی که داده به زنه سهر کاهینه خو
 به غه بیزانه کان، پیغه مبه ران شهیتانیا ن به سهر دا دانا به زیت، به لکو فریشته یان له لاین
 خوی گه وره وه به سهر دا داده به زیت ﴿لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ نه شیایوی نه وه ن و
 نه ده شتوانن شهیتانه کان له سرووش و وه حی نزیک نابنه وه، له قورپان نزیک نابنه وه،
 قورپان پاریزراوه ﴿إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمْعَزُولُونَ﴾ به راستی شهیتانه کان له گوینگرتن ی
 هه والی ناسمان) پیگری کراون. واته له زانیینی سرووش و وه حی به رگری کراون،
 نه ستیره ی کلکداریان تیده ته قینریت و، دوریا ن ده خاته وه، هر کات بیانه وی هه والی
 ناسمان و سرووش بزنان نه ستیره ی پووناکی کلکداری پاریزه ری ناسمان دوریا ن
 ده خاته وه، نه شیایوی نه وه ن و نه ده شتوانن، شهیتانه کان نزیک قورپان نابنه وه،

له کانی دابه زیندا نزیکی ناکه ونه وه، له کاتی خویندنیشیدا دیسان نزیکی ناکه ونه وه،
 له قورپان هه لدین، له قورپان دور ده که ونه وه، به پاستی شه یتانه کان له گوینگری
 هه والی ناسمان به رگری کراون. نه وان ده لئین: قورپان له شه یتانه کانه وه به به لام به
 برزی خستونه ته وه، ده فرموی: ﴿مَلَأْنَا بَنَاتُكُم مِّن تَتْرُلُ الشَّيَاطِينُ﴾ هه والتان
 بده می شه یتانه کان داده به زنه سه رکی؟ هه رگیز شه یتانه کان دانا به زنه سه
 پیغه مهران، به لکو داده به زنه سه دروژمنانی پیغه مهران، ﴿تَنْزِلُ عَلَى كُلِّ أُنَاكِ أَيْمٍ﴾
 داده به زنه سه هه موو (که سیکی) زور دروژنی زور تاوانبار له کاهینه
 خزبه غه بیژانه کان، ﴿يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَاذِبُونَ﴾ باش گویده گرن (بو شه یتانه کان)
 وه زور به یان دروژن (له وه والانه دا ده یدهن به خه لکی) هه ول ده دهن بو به نه یینه وه
 گوینبیستی هه والی ناسمان بن، واته: نه و شتانه ی که خوی گه وه بو فریسته کانی
 خوی سهروش ده کات، له ناسماندا زور به رز ده بیه وه بو نه وه ی به نه یینه وه
 گوینبیستی هه والی ناسمان بن، به لام نه ستیره ی پووناکی کلکداریان تیده ته قینریت،
 پنده چی جار به جاریش وشه یه ک بقوزنه وه، له وه ی که له ناسمانه وه گوینبیستی بوونه
 به گوینی کاهینه که یدا بدهن، کاهینه که ش سه دروژی تیکه ل ده کات، خه لکیش به هوی
 نر نه نها وشه پاسته وه که له ناسمانه وه بیستراوه باوه پی پی ده که ن، قبولی
 نره درو زور ده که ن به هوی ته نها وشه یه کی پاسته وه که له ناسمانه وه بیستراوه.
 کانی خوی گه وه نکولی له وه کرد پیغه مبه ر ﷺ کاهین بیت، یان شه یتانه کانی
 به ساردا دابه زیت، نه مجاره گوتیان: پیغه مبه ر ﷺ شاعیریکه له شاعیران،
 نه مجاره ش خوی گه وه نکولی له وه کرد که پیغه مبه ری خوا ﷺ شاعیر بیت،
 ده فرموی: ﴿وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشُّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي﴾ [یس: ۶۹] نیمه نه و (موحه مبه د ﷺ) مان
 فنبی شیعر نه کردوه و شیعر گوتن شیایو نه و نییه. شیایو نییه پیغه مبه ری

خوای گه وره له باره یانه وره
 ده فەرموی: ﴿وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ﴾ (۲۲۴) أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿۲۲۵﴾
 پیغه مبهەر ﷺ شاعیر نییه، شاعیره کان ته نه گومراکان شوینیان ده که ون، ئایا نابینی
 که نه وانه به مه موو دۆل و شیویدا به سەر لیشتیواوی ده پۆن و شیعر ده لێن. شاعیر
 شتانیکێ زۆر دور ده گیریتیه وه، چونکه شهیتان یارمه تی ده دات، شاعیر شهیتان
 یارمه تی ده دات، بۆیه شتانیک باس ده کات که نه چۆته لای و نه شیبینیوه، ﴿وَأَنَّهُمْ
 يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ﴾ وه به راستی نه وانه شتی ده لێن که خویان نایکه ن، به زۆری
 شاعیر ترسنۆکه، ده باره ی ئازایه تی و نه به ردی جه به زه یی ده دویت له کاتییدا خۆی
 ترسنۆکترین که سه. پاشان خوی گه وره به شیکێ له شاعیران جیا کردۆته وه، نه وانه ی
 برۆیان به خواو، سه رخستنی هه ق هه یه وه کو هه سسانی کوپی ثابت ﷺ وه
 شاعیرانی دیکه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ که شیعره کانیا ن بۆ سه رخستنی هه ق و
 به رگری کردن له پیغه مبه ری خوا ﷺ به کاره ینا، له و باره وه خوی گه وره
 ده فەرموی: ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا﴾
 جگه له وانه یان برۆیان هینا وه کرده وه چاکه کانیا ن کردووه، وه یادو زیکری خوا یان
 زۆر کردووه، وه تۆله یان سه نده وه له پاش نه وه ی سته میان لیکراوه، خوی گه وره له
 شاعیران نه وانه ی جیا کردۆته وه که باوه پیا ن هینا وه، خوی گه وره له و شاعیرانه
 جیای کردونه ته وه که زه میان ده کات.

مردودها خوائ گه وره ده فهرموی: ﴿فَلَا أُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ﴾ (۳۸) وَمَا لَا تُبْصِرُونَ (۳۹) إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ (۴۰) وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ (۴۱) وَلَا يَقُولُ كَمَا هِيَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ (۴۲) تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ (۴۳) وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ (۴۴) لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ (۴۵) ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ (۴۶) فَمَا مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ (۴۷) وَإِنَّهُ لَتَذِكْرَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ (۴۸) وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِينَ (۴۹) وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ (۵۰) وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ (۵۱) فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ (۵۲) ﴿^(۱)﴾ [الحاقة: ۳۸-۵۲].

(۱) - ئەم ئایەتە کۆتاییەکانی سوورپەتی (الحاقة) یە بە هاوشیوێی ئایەتەکانی کۆتایی سوورپەتی (الشعراء) خوائ گه وره نكۆلی له وه کردوو هه ئەم پێغه مبه ره ﷺ کاهین بیت یان شاعیر بیت، خوائ گه وره ئەو شتانە ی لەم پێغه مبه ره ﷺ به دور گرتووه، خوائ گه وره سویند له سه ر ئەوه ده خوات و، ده فهرموی: ﴿فَلَا أُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ﴾ لی ره دا پیتی (فاء: صلة للتأكيد) ه، (لا: نافية) یه و، ئەم مانایه ده گه یه نیت: نه خیر، شته که به و جو ره نییه که ئیوه بانگه شه ی بۆ ده که ن، به ره پە تیش: (أُقْسِمُ) ه: واته سویند ده خۆم، مانا گشتیه که شی ئەمه یه: نه خیر شته که به و جو ره نییه که ئیوه بانگه شه ی بۆ ده که ن سویند ده خۆم به و شته دروستکراوانه ی که ده یان بینن، ﴿وَمَا لَا تُبْصِرُونَ﴾ وه ئەوه ش که نایان بینن، چونکه ئیمه شته دروستکراوه کانی خوائ گه وره نایبین مه گه ر که میکی، چه نده ها مه خلوقات هه ن ئیمه نایان بینن، خوائ گه وره سویند به و مه خلوقاته گه ورانه ده خوات که ئیمه ده یان بینن و، ئەوه ش که نایان بینن، خوائ گه وره ش سویند ده خوات به هه ر شتی که به ویستی خۆی، به لام سویند ناخوات نه نا به و شتانه نه بیت که پێگه یه کی گه وره یان مه یه. به لام ئیمه ی ئاده میزاد ته نها

به خوی گه و ره سویند ده خوی، وه کو نه وهی زانراوه، باشه سویند له سر خوداو
 چیه؟ بریتیه له ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾ بنگومان نه م قورپانه فرموده
 ره وانه کراونکی به ریزو گه و رهیه له خواوه بۆتان دینی، مه بهستی موحه مده ﴿وَلَقَدْ
 بَيَّنَّاهُ لِمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنْ قَبْلِ هَذَا﴾ نه وه له خویه وه نه و شتانهی نه گونو،
 به لکو گوفتاری خوی گه و رهیه و به مرقایه تی راگه یاندوده، بۆی برون کردونه و،
 ﴿وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ﴾ نه م قورپانه قسهی شاعیر نییه نئوه نذر کم ب
 قورپان بروده هینن، چونکه ده لئین: پیغمبر ﷺ شاعیره و نه م قورپانه ش شاعیره،
 ﴿وَلَا يَنْفَعُ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ﴾ قسهی فالچی نییه نئوه نذر کم بیر ده که نه و،
 نه وان ده لئین: پیغمبر کاهینه، پیغمبرو شاعیرو کاهین جیاوازیان له نیوانداپ،
 شاعیرو کاهین شهیتانیاں به سر دا داده به زیت، به لام پیغمبران فریشتیان به سر دا
 داده به زیت، ﴿تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾ نه م قورپانه له په وهردگاری جیهانیاں وه
 نیردراوه ته خواره وه، نه مه به لگه یه له سر نه وهی که گوفتاری خودی پیغمبر ﷺ
 نییه به لکو گوفتاری خوی گه و رهیه و پیغمبر ﷺ به خه لکی راگه یاندوده، بزی
 خویندونه ته وه، ﴿وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ﴾ نه گه موحه مده ﷺ به دم
 نیمه وه هیندی گوتی مه له ستایه نه وه به توندترین سزا سزیمان ده دا، وه سزانه دانی
 له لایه ن خوی گه و رهیه به لگه یه بۆ پاستیتی په یامه کی که له لایه ن خوی
 گه و رهیه، ﴿لَا خِذْنَا مِنْهُ بِالْبَیِّنِ﴾ بنگومان نیمه به دهستی خومان توله مان
 لیده سهند، به هیزیاں به دهستی راست، ﴿لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ﴾ له پاشان په گی
 دلیمان ده بپی، به خراپترین شیوه ده مان کوشت، ﴿الْوَتِينَ﴾ نه و په گه یه که له گردن
 دایه نه گه برپریت ده مریت، کاتمان پینه ده دا بۆ زیاتر درو کردن به دم خوی
 گه و رهیه. نئوه بیر بکه نه وه که چۆن خوی گه و ره نه و که سانهی له ناو برد که به

دهم خوای گه وره وه دروین ده کرد، موسویله مهی دروینی کوشت، نه لئه سوه د
 نه لئه نسی و کهسانی تری خو به پیغه مبه ر زانی کوشت. ئایا خوای گه وره هه لی
 پندان؟ نه خیر. خوای گه وره کوشتنی و له ناوی بردن و ته نانهت باسیشیان نه ما.
 به لام نه م پیغه مبه ره ﷺ په یامبه ری خوای گه وره یه، باسی هه ر ماوه وه هه ر
 ده شمینیت، نه م قورپانه ش هه ر ده مینیت و، ده خویندریتته وه، نه مه به لگه یه که له
 لایه ن خوای گه وره وه یه، ﴿فَمَا مِنْكُمْ مَّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ﴾ وه که س له ئیوه
 نه بده توانی به رگری لی بکات، نه گه ر خوای گه وره بیه وی پیغه مبه ر له ناویه ریت ئایا
 هیچ له توانایدایه رپگری له وه بکات، شوین شاهیدی قسه کانمان نه وه یه که نه م
 نایه تانه ده یسه لمینیت که قورپان پاسته و له لایه ن خوای گه وره وه دابه زیووه، وه
 شعرو کیهانه و درو نییه که به دهم خوای گه وره وه کرا بیت.

مه‌روه‌ها خ‌وای‌گه‌وره ده‌فهرموی: ﴿فَذَكِّرْ لِمَا آتَتْ بِغَفَّتِ رَبِّكَ بِنَامِ اللَّهِ﴾
 بَجْنُونِ (۲۹) أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرْتِلُ بِهِ رِيبَ الْغَنُونَ (۳۰) قُلْ تَرْتِلُوا لِي مِثْلَهُمْ ثُمَّ تُلَاحِظُونَ
 الْمُتَرْتِلِينَ (۳۱) أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَخْلَاةُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ مَلَافُونَ (۳۲) أَمْ يَقُولُونَ لَقَوْلُهُمْ بَلَدٌ
 يُغْرَمُونَ (۳۳) فَلْيَأْتُوا بِخَبَرٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا صادِقِينَ (۳۴) ﴿(۱)﴾ [الطور: ۲۹-۳۴].

(۱) _ نه‌م‌نایه‌تانه‌نکولی‌کردنه‌له‌وه‌سفانه‌ی‌که‌بڑ‌پئیغه‌مبه‌ری‌خوا‌﴿تِلْكَ﴾‌کراره،
 گوايه‌کاهینه،‌شاعیره،‌درؤزنه،‌نه‌م‌قسانه‌به‌لگه‌ی‌شله‌زانیه‌نه،‌درؤده‌کن‌وه‌جارب
 جار‌ده‌لین:‌شاعیره،‌جار‌به‌جار‌ده‌لین:‌کاهینه،‌جار‌به‌جار‌ده‌لین:‌دولت،
 جاربه‌جار‌ده‌لین:‌فیر‌ده‌کرت،‌مؤلف‌فیری‌ده‌کات،‌که‌سانیکی‌نه‌هلی‌کیتاب‌بنوی
 ده‌نوسنه‌وه،‌له‌وباره‌وه‌خ‌وای‌گه‌وره‌ده‌فهرموی: ﴿وَقَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾
 اُكْتَبَهَا﴾ [الفرقان: ۵] واته:‌وه‌(بیب‌روایان)‌ده‌یانگوت‌(نه‌م‌قورپانه)‌به‌سهره‌اد
 داستانی‌پیش‌وه‌کانه‌(موحه‌مه‌د ﴿تِلْكَ﴾‌داوای‌کردوه‌بڑی‌بنوسن.‌ده‌یانگوت:
 موحه‌مه‌د‌نانوسیت‌به‌لام‌له‌ولاوه‌نیسرانیلیه‌ی‌که‌نجه‌له‌مه‌که‌دا‌بوو‌داوای‌کریره
 بڑی‌بنوسیت،‌له‌م‌باره‌وه‌خ‌وای‌گه‌وره‌ده‌فهرموی: ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا بَشَرٌ
 مِثْلُ بَشَرٍ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِي وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ﴾ [النحل: ۱۰۳] واته:‌سویند
 به‌خوا‌بیگومان‌نی‌مه‌ده‌زانین‌که‌نه‌وانه‌ده‌لین‌مه‌ر‌ناده‌میبه‌(نه‌م‌قورپانه‌ی)‌نیر
 ده‌کات‌که‌چی‌زمانی‌نه‌و‌که‌سه‌ی‌نه‌وه‌ی‌ده‌ده‌نه‌پال‌عه‌جه‌میبه‌ونه‌م‌(قورپانه‌ی)
 به‌زمانی‌عه‌ره‌بی‌پاراو‌و‌پوونه.‌نه‌و‌که‌سه‌نه‌عه‌جه‌میبه‌ونه‌م‌قورپانه‌ش‌عه‌ره‌بی‌باش
 چون‌نه‌عه‌جه‌میبه‌ک‌نه‌م‌قورپانه‌پاراو‌پوونه‌ی‌هیناوه‌له‌کاتیک‌دا‌نه‌عه‌جیب.
 نایه‌ته‌کانیش‌له‌سوپه‌تی‌(الطور)‌ه‌﴿فَذَكِّرْ﴾‌نه‌ی‌پئیغه‌مبه‌ری‌خوا‌﴿تِلْكَ﴾‌یاب‌ریکند
 خ‌وایان‌به‌پینه‌ره‌وه‌یادو‌له‌و‌تاوانبارکردن‌و‌قسانه‌ی‌ده‌ی‌ده‌نه‌پالت‌ناوه‌مه‌ده‌ره
 ﴿فَمَا آتَتْ بِغَفَّتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا بَجْنُونٍ﴾‌چونکه‌به‌هزی‌به‌هره‌کانی

پهروه ردگارته وه تو نه فالچیت و نه شیتیت، وه کو نه وهی نه وان ده یلین، نه وان
 شله ژاوان و له سه ر قسه یه ک جیگیر نابن، ئایا شیت شیعر ده لیت؟ شیت توانای
 قسه کردن و نووسینی نییه، ئایا که سیکی شیت ده توانیت نه م قورپانه پاراو و پوونه
 بهینیت، شیت ورپنه ده کات و به چاکی قسه ناکات، به راستی نه وان شله ژاوان، ئایا
 نه م قورپانه شیعره؟ به راوردیکی نیوان قورپان و شیعر بکه جیاوازیه که زور به پوونی
 ده بینیت، ئایا قورپان کیهانه یه؟ به راوردیکی نیوانیان بکه جیاوازیه که زور به پوونی
 ده بینیت، چونکه قسه سه روا داره کانی کاهینان مروف دینیت به پیکه نین و، گوشتاری
 پهروه ردگاری جیهانیا نیه، وه کو قسه ی سه روا داره کانی موسه یله مه ی درون و
 سه جاج و غهیری نه وان، ﴿أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ تَتَرَبَّصُّ بِهِ رَبُّهُ الْمُتُونِ﴾ نهء به لکو ده لین
 موچه ممه د ﷺ شاعیره چاوه پوانی مردنی ده کهین، پاشان ده حه وینیه وه وه کو
 شاعیره کانی سه رده می نه فامی که به که ساسی و چه وساوه یی ژیان تاوه کو مردن و
 باس و خواسیان نه ما، ئارام بگرن تا ده مریت و پاشان پزگارمان ده بیت، باشه ئای
 پاش مردنی پیغه مبه ری خوا ﷺ باس و خواسی برپا ته واو بوو؟ قورپان برپا ته وا
 بوو؟ نه خیر، نه برپا ته واو نه بوو، چونکه له لایه ن خوی گه ورده وه بوو.

خوای گه وره پیغه مبهری ﷺ پاک راگرتوه و به دوری گرتوه له و جوړه که سان بیت که همیشه شیتانیاں له گه لدايه و لیتان جیا نابنه وه وه کو کاهینه کان و هه ندی له شاعیره کان و شیته کان، نه وه شی پوون کردوته وه که و نه وه ی قوپثانی بو هیناره فریشته یه کی به پرزه و خوای گه وره هه لی بژاردوه، له م باره وه خوای گه وره ده فهرموئ: ﴿اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾^(۱) [الحج: ۷۵] واته: خوا له فریشته کاندای نیردراو هه ل ده بریتریت هه روه ها له خه لکیشد اب

راستی خوا بیسه ری بینایه.

هه روه ها خوای گه وره ده فهرموئ: ﴿وَإِنَّهُ لَنَزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۱۹۲) نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ (۱۹۳) عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ (۱۹۴) بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ (۱۹۵)﴾ [الشعراء: ۱۹۲-۱۹۵]: ئه م (قوپثان) ه دابه زینراوی په روه ردگاری جیهانیاں جو پرته نیلی نه مین هینایه خواره وه بو سه ر دلی تو بو نه وه ی له ترسینه ران بی به زمانیکې عه ره بی پوون و په وان.

(۱) _ به لی، پیغه مبه ران دوو به شن: نیردراوانیک له فریشته و نیردراوانیکیش له ئاده میزاد، ﴿اللَّهُ يَصْطَفِي﴾ خوای گه وره له فریشته کان و له ئاده میزادیش نیردراوانیک هه لده بریتریت، په یامبه ری هه لبراردنیکه له لایه ن خوای گه وره وه، به و جوړه نییه که فیه له سوفه کان بانگه شه ی بو ده که ن گوايه مروف به هو ی پاکیتی خو ی و فیره ت و زهین و فه لسه فه که یه وه ده دوزیته وه و پی پی ده گات، ده یانه ویت بېن به پیغه مبه رو نیردراو، پیغه مبه رایه تی به ده ستی خوای گه وره یه و ته نها له لایه ن خوای گه وره په یامبه ر هه ل ده بریتریت، له م باره وه خوای گه وره ده فهرموئ: ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾ [الأنعام: ۱۲۴] واته: خوا چاک ده زانیت په یام و پیغه مبه ری خو ی له کو ی داده نی (و کی شیاوتره بو نه و کاره)؟.

مهرده‌ها خوی گهرده ده‌فهرموی: ﴿قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلْجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ﴾^(۱) [البقرة: ۹۷] واته: (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی: هر که سیک دوزمنی جویره‌ئیل بیت (نه‌وه دوزمنی خوابه) چونکه نه‌وه به فرمانی خوا قورئانی هیناوه‌ته خواره‌وه بو سهردلی تو به پشتیوانی نامه‌کانی پیش خوی به پینمونی کارو مژده‌دهر بو بیواداران.

مهرده‌ها خوی گهرده ده‌فهرموی: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ (۹۸) إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ (۹۹) إِنَّمَا سُلْطَانُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ (۱۰۰) وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنْزِلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (۱۰۱) قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ (۱۰۲)﴾^(۲) [النحل: ۹۸ - ۱۰۲]

(۱) نه‌مه به‌لگه‌یه له‌سهر نه‌وه‌ی مه‌به‌ستی خوی گهرده ده‌فهرموی: ﴿الرُّوحُ الْأَمِينُ﴾ [الشعراء: ۱۹۳] جویره‌ئیله _ علیه السلام _ کاتی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نیردرا جورله‌که‌کان له‌پووی گالت‌ه پیکردن و که‌شو فشه‌وه ده‌یانگوت: نه‌گهر نه‌وه‌ی به‌سهریدا داده‌به‌زیت جویره‌ئیل نه‌بوايه ئیمانمان پیده‌هینا، به‌لام جویره‌ئیل دوزمنی نیمه‌به‌بویه ئیمانی پی‌ناهنین، بویه خوی عز وجل نه‌م نایه‌ته‌ی دابه‌زاند.

(۲) خوی گهرده ده‌فهرموی: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ﴾ نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ کاتی ویستت قورئان بخوینی په‌نا بگره به‌خوا له‌شه‌یتان، بویه نه‌گهر موسلمان ویستی قورئان خویندنی مه‌بوو با به (أعوذ بالله من الشيطان الرجيم) ده‌ست پی‌بکات، بو پاونانی شه‌یتان بو نه‌وه‌ی خویندنه‌که‌ی لی تیکنه‌دات و، مه‌له‌ی

پینه کات، ﴿الرَّحِيمِ﴾ ده رکراو له به زهیی خوا، پاشان خوی گه وده پوونی کردنه و ده کوا ﴿إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ به پاستی شهیتان ده سه لاتی نیه به سه ر نه وانه دا که باوه پریان هیناوه و ته نها پشت به په روه ردگار یان ده به ستن، خوی گه وده نه مه ی فره مووه چونکه شهیتان ده یگوت: ﴿قَالَ رَبُّنَا أَخَوَاتِنِي لِأَزِينَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَا أُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (۳۹) إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿۴۰﴾ [الحجر: ۳۹-۴۰] واته: گوتی نه ی په روه ردگارم له به ر نه وه ی گومپات کردم بیگومان خوشی دونیا یان له زه ویدا بۆ ده پازینمه وه وه به پاستی هه موویان گومپا ده که م بنده دلسوزه کانت نه بیت. به نده دلسوزو نیمانداره کان شهیتان هیچ ده سه لاتیکی به سه ریاندا نییه.

خوای ته‌عالا جویره‌ئیلی به (روح الامین) و (روح القدس) ناوناوه^(۱).

ه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فرموی: ﴿فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ (۱۵) الْجَوَارِ الْكُنَّسِ (۱۶)﴾^(۲) [التکویر: ۱۵-۱۶] واته: سویند به‌وئه‌ستیرانه‌ی که له ناسمان (خائسه‌)ن،
واته: نادیارن پیش ده‌رکه‌وتنیان^(۳)،

(۱) خوای گه‌وره جویره‌ئیلی به (الروح الامین) ناوناوه، ه‌روه‌ها به (الروح القدس) یشی ناوناوه واته پاک، (القدس): واته پاک، پیغه‌مبهری خوا ﷺ باکراوه‌ته‌وه، ه‌روه‌ها خوای گه‌وره به (جبریل) یش ناوی بردووه، خوای گه‌وره ده‌فرموی: ﴿قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلْجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ﴾ [البقرة: ۹۷] نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ بلی: هر که سی‌ک دوزمنی جویره‌ئیل بیت نه‌وه دوزمنی خوايه چونکه نه‌و به‌فرمانی خوا قورپانی هیناوه‌ته خواره‌وه بۆ سه‌ردلی تو.

(۲) (لا: نافية) به واته شته‌که به‌و جوړه نییه که ئیوه بانگه‌ش‌ی بۆ ده‌که‌ن یان (صلة للتأكيد) به بۆ ته‌ئکید کردنه‌وه‌ی رسته‌که‌یه، ﴿أُقْسِمُ﴾ واته سویند ده‌خۆم به ﴿بِالْخُنَّسِ﴾ بریتیه له‌وئه‌ستیرانه‌ی که به‌پوژ له پیش چاو وون ده‌بن و، به‌شه‌وانیش ده‌رده‌که‌ون، نه‌وئه‌ستیرانه‌ن له ئاوابوندا به‌ده‌ره‌وه‌نین و پاشان ده‌رده‌که‌ون و له شوینی هه‌له‌اتنیانه‌وه بۆ شوینی ئاوابونیان ده‌چن، ده‌یان‌بینن پیده‌که‌ن، تو له شوینی‌کدا ده‌یان‌بینت به‌لام ماوه‌یه‌ک پوشتیت و جاریکی تر ته‌ماشات کرده‌وه ده‌بینیت که پنی کرده‌وه پیش‌که‌وتوه و له جیگه‌ی به‌که‌می دورکه‌وتوته‌وه، دوو ناوی هه‌یه: به‌(الجواری) ناوده‌بریت نه‌گه‌ر ده‌رکه‌وت و، به‌(الخُنَّسِ) یش ناوده‌بریت نه‌گه‌ر ئاوا بوو.

(۳) وه‌کو نه‌وه‌ی خوای گه‌وره له باره‌ی شه‌یتانی وه‌سوه‌سه په‌یدا‌که‌ری حۆ به‌نه‌نه‌که‌روه ده‌دویت: (الخُنَّاس) بریتیه له‌وه‌ی که نه‌گه‌ر یادو زیکری خوای گه‌وره کرا خزی په‌نه‌ان ده‌کات، وه نه‌گه‌ر یادو زیکری خوای گه‌وره‌ی فەرما‌م‌وش کرد وه‌سوه‌سه ده‌کات، که‌واته مانای (الإخناس) ده‌رکه‌وتن و په‌نه‌انه.

نه گهر دهریشکه وتن خه لکی ده یانبینن له ناسماندا پښده کهن، نه گهر ناواشبودن بز په ناگه کانی خو یان ده چنه وه که ده یانشارنه وه^(۱)، ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ﴾^(۲) [التکویر: ۱۷] وه به وشه و نه گهر چوو و نه ما یان نه گهر هات و تاریک بوو، ﴿وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ﴾^(۳) [التکویر: ۱۸] وه به یان نه گهر هات و دهستی پیکرد، ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾ [التکویر: ۱۹] بیگومان نه م قورپانه گوفتاری په وانه کراویکی پایه به رزه ی جوپړه ئیله _ علیه السلام _، ﴿ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ﴾ (۲۰) مُطَاعٌ ثُمَّ أَمِينٌ (۲۱) ﴿﴾^(۴) [التکویر: ۲۰-۲۱] پاشان خوای گه وره ده فهرموئ: ﴿وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَحْنُونٍ﴾^(۵) [التکویر: ۲۲]

(۱) _ واته له ناسودا ناوا دهن و ئیتر خه لکی نایانبینن.

(۲) _ ﴿عَسْعَسَ﴾ واته چوو و نه ما، ته واو بوو و سپیده دهستی پیکرد.

(۳) _ هه موو نه مانه سویند خواردنه له لایهن خوای گه وره وه که به و نیشان

گه ورانه سویندی خواردووه، به لام سویند له سهر خوراو چییه؟ پاشان باس ده کړنت.

(۴) _ ﴿عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ﴾ واته: لای خوای گه وره ﴿مَكِينٍ﴾ لای خاوهن عرش

واته: لای خوای گه وره خاوهن پایه یه و له خوای گه وره وه نزیکه، ﴿مُطَاعٍ﴾ واته: له

ناسمان فریشته کان گوپړایه لی ئه ون، جوپړه ئیل گه وره ترینی هه موو فریشته کانر

سهرگه وره یانه ﴿ثُمَّ أَمِينٍ﴾ ده ستپاکه له سهر ئه و سرووش و وه حیانه ی که پاراستنیا

خراوه ته نه ستوی ئه و.

(۵) _ خوای گه وره پاش ئه وه ی ستایشی جوپړه ئیلی کرد، ئینجا ستایشی

پیغه مبه ری خواشی ﷺ کرد، چونکه ئه مه سه نه دی قورپانه: له موحه ممه ده وه له

جوپړه ئیله وه له خوای گه وره وه. ﴿وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَحْنُونٍ﴾ [التکویر: ۲۲] واته

هاوړیکه تان که موحه ممه ده ﷺ شیت نییه وه کو ئه وه ی کافران ده یلین، گوايه

جنوکه دهستی لیوه شان دووه و ه پرینه ده کات، ئایا که سی شیت له توانا یدایه نه م

قورپانه بینیت، به پاستی بی عه قلن.

رات: هارېنگه تان (که موحه موده ﷺ) شېت نېبه (وه کو ئیوه ده لېن)، واته: هارېنگه تان که خوی گوره به هویوه چاکه و نیعمه تی خوی به سهره پشاندن، کاتی ده کو پتغه مبریک بوی ناردن له پره گزی خوتانه و هاو له نیتان ده کات چونکه توانای بینینی فریشته تان نه بوو^(۱)،

(۱) - خوی گوره ده فره موی: ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ﴾ [آل عمران: ۱۶۴] واته: سویندې بېگومان خوا چاکه و منه تی نا به سهر پروادارندا کاتی که پتغه مبرو نیراویکی پره وانه کرد له نارباندا له خویان که به لگه کانی ده خوینیتوه به سهریاندا. یه کیک له چاکه به خشنده کانی خوی گوره بریتیه له وهی که نه م پتغه مبره له پره گزی خومانه خه لکی قسه یان له گه ل ده کردو، له گه لیدا داده نیشن و، له گه لیدا پریان ده کردو، له گه لیداندا ده یخواردو له گه لی دا ده یان خواردو، گوئیستی گوفتاره کانی ده بوون. به لام نه گهر له پره گزی فریشته کان بویه توانای بینینان نه ده بوو، نه یانده توانی له گه لیدا بدوین، نه م پتغه مبره ﷺ له هه موو شوینیکدا هاو له نیتی ده کردن، خه لکی له سهره له شاردن له هه موو جیگه یه کدا، سروس و شریعه تی لی وهرده گرن، نه مه له نیعمه ته کانی خوی گوره یه، پاشان ئیوه باش ده یناسن، نالین: نایناسین و نازانین له چ شوینیکه وه هاتوه، له ئیوه یه له به پزیزترین هوزه کانتانه له نیوانتاندانده ژی، شاره زای ده سته پاکی و راستگو یه که ی بوونه، غه ربیکتان بۆ نه هاتوه. به لام نه وان ده بانگوت: ﴿لَوْلَا أَنْزَلْ عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ﴾ [الفرقان: ۲۱] واته نه وه بۆ فریشته نانیردریقه خواره وه بۆ سهرمان، ده لین: ئیمه پروامان به موحه موده ﷺ نېبه پتویسته فریشته مان بۆ بیت، نه مه یه کیکه له ناپه وایی و سته مکاریه کانیان، ده لین: پتویسته فریشته یه کمان بۆ بیت قسه مان له گه ل بکات، ئیمه پروامان به ناده میزادینکی

وهكو خۆمان نییه، خوای گهرهش پئی پاگه یاندن که واهه وه فهزل و چاکه بهی ل
 لایه ن خوای گهره وه چونکه نه گهر فریشته یان بو بنیردرایه نه یانده توانی سوودی ل
 وهرگرن و، له گه لی دا بدوین، چونکه له په گه زی خویان نه بوو. له پاستیدا فریشته کان
 له کاتی سزادا داده به زن له کاتی فه وتاندن و له ناو بردندا، له م باره وه خوای گهره
 ده فه رموی: ﴿يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ﴾ [الفرقان: ۲۲] واته: نه
 پۆژه ی فریشته کان ده بینن (کاتی مردن یا قیامهت) له و پۆژه دا هیچ مژده بهی ل
 تاوانباران نییه. نه گهر فریشته کان دابه زین و، خه لکی بینینیان نه واهه وتان و له ناو
 چون پووده دات، فریشته کان دابه زن ته نها له کاتی مردن و سه ره مهرگ و دابه زینی
 سزادا داده به زن یا له کاتی پوودانی قیامهتدا.

ده‌كو نه‌وه‌ی خ‌وای گه‌رده ده‌فه‌رموی: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنزَلْنَا مَلَكَاتُغْنِيَنَّا عَنْكُمْ لَآ يُنْظَرُونَ (۸) وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكَاتُغْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِم مَّا يَلْبَسُونَ (۹)﴾^(۱)
[الأنعام: ۸-۹].

مه‌رده‌ها خ‌وای گه‌رده ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ رَأَوْا بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ﴾^(۲) [التكوير: ۲۳]

(۱) _ بویه جو‌بره‌ئیل بۆ لای پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌ده‌چوو مه‌گه‌ر له‌ شیوه‌ی پیاوینکدا، له‌گه‌لی دا داده‌نیشت و خه‌لکیش ته‌ماشایان ده‌کردن، قسه‌یان له‌گه‌ل ده‌کرد، وه‌کو نه‌وه‌ی له‌ فه‌رمووده‌که‌ی عومه‌ری کو‌پی خه‌تتاب دا هاتووه: ((بَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ذَاتَ يَوْمٍ إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ)) واته: ((يُؤْتِيكَ لَهُ خِزْمَتِي پيغه‌مبه‌ری خوا دا بوین ﷺ پیاوێك دیدنه‌ی کردین که پۆشاکه‌که‌ی رۆد سپی بو))، جو‌بره‌ئیل له‌ شیوه‌ی پیاوینکدا ده‌هات که به‌لایانه‌وه‌ ناسایی بوو ته‌ماشایان ده‌کرد، گو‌بیستی گو‌فتاره‌کانی بوون، سوودیان لیده‌بینی، ﴿وَلَوْ أَنزَلْنَا مَلَكَاتُغْنِيَنَّا عَنْكُمْ بِنَارِدَايَةٍ خَوَّارَةٍ وَهَـوَ لَئِيْغُ الْاُمْرِ﴾ بێگومان کار ته‌ولو ده‌بوو له‌ ناو بردنیاں جیبه‌جی ده‌کرا، ده‌خران ده‌ستبه‌جی تۆله‌ و سزایان بۆ داده‌به‌زی ﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكَاتُغْنَاهُ رَجُلًا﴾ نه‌گه‌ر نه‌و پیغه‌مبه‌ره‌مان بکردایه به‌ فرشته‌یه‌ك بێگومان ده‌مان گه‌را به‌وینه‌ی پیاوێك تا بیبینن و قسه‌ی له‌گه‌ل بکه‌ن، پیاوێك له‌په‌گه‌زی خویان بیت.

(۲) _ ﴿وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَحْنُونَ﴾ [التكوير: ۲۲] هاو‌پێكه‌تان که موحه‌مه‌ده ﷺ شینت نییه وه‌کو ئیوه ده‌لین، ﴿وَلَقَدْ رَأَوْهُ﴾ واته: جو‌بره‌ئیلی له‌سه‌ر شیولزی پسته‌قینه‌ی خۆی دیوه، ﴿بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ﴾ له‌سه‌ر زه‌مینی مه‌که‌دا دیویه‌تی، کاتی سه‌ی به‌رزکرده‌وه جو‌بره‌ئیلی له‌ نیاوان ناسمان و زه‌ویدا بینی له‌سه‌ر نه‌و شیولزه‌ی که خ‌وای گه‌رده خ‌ولقاند بووی، (۶۰۰) بالی مه‌بوو، هر بالێکی ناسۆی داپۆشی بوو،

نه مه بینینی به که م بوو، له باره ی بینینی دووهمیشه وه خوی گه وده ده فرموی:
﴿وَلَقَدْ رَاَهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ﴾ (۱۳) عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُتْنٰی ﴿۱۴﴾ [النجم: ۱۳-۱۴] واته ﴿وَلَقَدْ رَاَهُ
نَزْلَةً أُخْرَىٰ﴾ سویتند به خوا بینگومان جارتکی تر جویره نیلی بینیه ﴿عِنْدَ سِدْرَةِ
الْمُتْنٰی﴾ لای دره ختی (سیدره تولمونه ها)، نه مه له شهوی میعراجدا پوویدا،
پیغه مبهری خوا ﷺ جویره نیلی له سر شیوازی راسته قینه ی خوی نه بینیه جگه
له دوو جار: جاری به که م: له سر زه مینی مه که، جاری دووهم: شهوی میعراج لای
دره ختی سیدره تولمونه ها. جگه له م دوو جاره جویره نیلی _ علیه السلام _ له شیوه ی
پیاوینکدا ده چوه دیده نی پیغه مبهری خوا ﷺ.

وَمِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ عَلَيْهِ السَّلَامُ (۱) [التكوير: ۲۱] وَهُوَ لَهُ خَوَينْدَنَه وَهِيه كِي دِيكِي فَرِيَانِيَشْدَا:
 وَهِيه مَانَوَه: وَاتِه: چِرَووك و دهست قوچاو نيبه كه زانست نه دركيتنت و
 بهيه حشيت مه گره به رامبه ر به كرى، وه كو نه و كه سانه ي كه زانست نادر كيتنن مه گره
 به رامبه ر به خلات و كرتيه ك، ﴿وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ﴾ [التكوير: ۲۵] وَهُوَ نَه
 (قوربانان) قسه ي شه يتاني ده ركراو له به زه يي خوا نيبه (وهك نيوه ده لين).

خوای گه وره جو بره نیلی _ عليه السلام _ پاك راگرتوه و به دوری گرتوه له وهی
 ی شه يتانيك بيت مه روه ها موحه مه ديشي ﴿يَسِّرْ﴾ پاك راگرتوه و به دوری گرتوه
 نه وهی كه شاعيريك يان كاهينيك بيت.

به راستی نه ولياو دؤستانی ته قواكارو له خوا ترس بریتين له وانه ی كه
 شونكه وتووی موحه مه دن ﴿يَسِّرْ﴾ فرمانه كانی جيبه جي ده كن و، له قه ده غه
 كراوه كانی ده ست مه لده گرن (۲)

(۱) ﴿وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِظَنٍّ﴾ [التكوير: ۲۴] ﴿بِظَنٍّ﴾ به (الظان) ی خوشکی
 (ماء): له (الظنة) وه هاتوه واته: گومانليكراو نيبه. له خويندنه وه يه كی ديكی
 فَرِيَانِيَشْدَا ﴿بِظَنٍّ﴾ به (الضاد) ی خوشکی (صاد) هاتوه: واته چِرَووك و دهست
 فرچاو بيت و سرووش و وه حی خوای گه وره نه دركيتنت، به لكو سرووشی خوای
 گه وره ده گه يه نيت و چِرَووكی نانويتنت مه گره به رامبه ر به خلات و كرى و مال و
 سامان، له م باره وه خوای گه وره ده فهرموى: ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا﴾ [الشورى: ۲۳]
 واته: بلى داوای هيچ پاداشتيتكتان ليتا كه م له سه رى. جو بره نیلی _ عليه السلام _
 سرووش و وه حی خوای گه وره پاده گه يه نيت و، چِرَووكی نانويتنت و، هيچ كرى
 به خشيتك له خلكی وه رناگريت.

(۲) _ خوای گه وره پيوونی كردوته وه كه نه ولياو دؤستانی خوای گه وره نه وانه ن كه
 له باره يانه وه ده فهرموى: ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (۶۲)

دوستي مټوا وړانوا (۶۳) | اوس: ۶۲ ... ۶۳ | نه وانه د دوستاني راسته قېنه ی خوای
 گوره ن که باوه رېان میناوه و هه مېشه خوږيان ده پاريزن و له خوا ده ترسن. به کيک ل
 بنچېنه کاني باوه رېوون به خوار ته فواکاري شوېنکه وټني راستنې پټغه مېهري خوار
 ښکلا، که وېو نه ولياي خوای گوره نه وانه ن که شويني پټغه مېهري خوار ښکلا
 ده که ون، فرمانه کاني جېبه جيني ده که ن و، نه وه ی پڼگري لېنکړدوه وازی لېدنېن،
 چونکه نه مه يه مانای راستنې ته قوا، ته قوا بریتيه له نه نجامداني نه وه ی که خوای
 گوره فرمانی پڼکړدوه و، وازهيتان له وه ی که پڼگري لېنکړدوه، نه مانه ن نه ولياي
 راسته قېنه ی خوای گوره. به لام که سانتيک بانگه شه ی دوستايه تی خوای گوره بکن
 و که سانتيکی نيمانداری ته فواکاري گوپړاپه لکاري پټغه مېهري خوار ښکلا نه بن نه وه
 دوستي شه يتانن و، دوستاني خوای گوره نيين. که وېو مه سه له که بانگه شو
 هاتوهوتي به دهم نيبه، به لکو مه سه له که به حه قيقه ت و کرده وه يه. بويه هر که سيک
 بلېت: من وه لی و دوستي خوام، ته ماشای کرده وه کاني ده که ين، نایا گوپړاپه لی خوار
 پټغه مېهري که ی بووه ؟ نه گره ته فواکارو له خوا ترس بېت نه وه وه لی و دوستي خوای
 گوره يه، وه نه گره که سيکی ياخی بوو، ملکه چی خوار پټغه مېهري که ی نه بوو،
 موخاله فه ی شه ريعه تی ده کرد، نه مه دوستي خوا نيبه به لکو دوستي شه يتانه.

له وانهدا که بۆی پوون کردونه ته وه شوینی بکهون په پیره وی ده کهن، خوای گه وره ش به نرسته کانی خوئی و به قورپان و ئیمان له لایه ن خویه وه پشتگیریان ده کات^(۱) وه خوای گه وره له نورو پووناکیه کانی خوئی ده خاته دلایانه وه، وه خوای گه وره که پامه تیشی پیداون که به هویه وه پیز له دۆستانی ته قوا کاری خوئی ده گریت^(۲).

(۱) - ئەمانه خوای گه وره به قورپان و ئیمان و نورو پووناکی خوئی پشتگیریان ده کات، له و باره وه خوای گه وره له ئایه تیکی تردا ده فه رموی: ﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَتَدَّ لَهُمُ رُوحٌ مِنْهُ﴾ [المجادلة: ۲۲] واته: که سانیکت ده ست ناکه وی که باره بیان هه بیته به خواو به پوژی دواپی که دۆستایه تی بکهن له گهل نه وانیه دژایه تی خواو پیغه مبه ری خوا ده کهن هه ر چه نده نه و دوژمنانه ش باوکیان بن یاکوپو براو خزمیان بن نه وانه خوا باوه پی له دلایاندا چه سپاندوه به هیزی کردوون و سه ری خستوون به قورپان و ئیمان له لایه ن خویه وه. ئا ئەمانه دۆستانی راسته قینه ی خوای گه وره ن که دۆستایه تی ده کهن له پیناوی خوا داو، دوژمنایه تیش ده کهن له پیناوی خوا دا، ئا ئەمانه دۆستانی خوای گه وره ن، به لام نه و که سه ی له نیوان ئیماندارو کافردا جیاوازی نه کات و، هه موویانی به لاوه یه کسانه، له نیوان گوپرایه لکارو سه ریچی کاردا جیاوازی نه کات، نه مه دۆستی خوای گه وره نییه، به لکو دۆستی شه ی تانه.

(۲) - خوای گه وره دۆستانی خوئی به هیزی ئیمان پشتگیری ده کات، له نورو پووناکی خوئی ده خاته دلایانه وه بۆ نه وه ی هه ق و باتل لیک جیا بکه نه وه، به نورو روناکی خوای گه وره نه ماشا ده کهن، ئەمانه که پامه تیان پیدراوه، به لام مه رج نییه هه مو وه لی و نۆستیکی خوای گه وره که پامه تی پیدریت، به لام پیده چی دۆستی خوای گه وره که پاماتی هه بیت، که پامه تیش: بریتیه له کارو کرده وه یه کی نا ئاسایی له سروشت به دهر که خوای گه وره له سه ر ده ستی دۆستیکی خوئی به دی ده هی تیت، بۆ دامه زراندنی به لگه له سه ر کسی موخالیف و سه ریچی کار، بۆ نه وه ی به لگه یه ک بیت له سه ر راستگویی دۆسته که ی

خوی وه یا له بهر پتویستیتی خه لك، دواتریش باسی نه مه ده كرتت. نه گهر كرده و دی
 نااسایی له سروشت به دهر له سهر دهستی پتغه مبه ريك به دیهات نه وه موعجزیه، نه گهر
 له سهر دهستی وه لیهك به دیهات نه وه كه پاماته، نه گهر له سهر دهستی كافر يك به دیهات
 نه وه كرده وه یه کی له سروشت به دهری شه یثانیه و كه پامات نییه، چونكه كافران و،
 جادووگه ران و، شوینكه وتوانی شه یثانه كانیش كرده وه ی نااسایی له سروشت به دهری
 شه یثانیان هیه، به هه وادا ده فین، به سهر ناودا ریده كهن، ده چنه نیتو ناگرده و،
 چنده ها شتی تر كه زیانیان پی ناگه یه نیت، پتویسته فریویان پتغه خوریت له بهر نه و دی
 ئیماندارى ته قواكارى گوپراه لكارى خواو پتغه مبه ره كه ی صَلَّى نین، به لكو كرده وه گه لیکى
 نااسایی شه یثانیه، شه یثانه كان خزمه تیان ده كهن و، دوستی خوای گه و ره نین، بزب
 فریو به كرده وه كانیان ناخوریت، به لام نه گهر له سهر دهستی ئیماندارى كى ته قواكار ب
 دیهات نه وه كه پامه تیکه خوای گه و ره پتیی به خشيوه و، یارمه تی نه نجامدانى داوه.
 كه پامه تی نه ولیاو دوستانى خوای گه و ره له قورپان و سووننه تدا جیگیر بووه، له قورپاندا
 چیرۆكى هاوه لانی نه شكه وت و به سهرهاته كه یان، هه روه ها چیرۆكى مه ریه م و نه و پۆزی
 بوی ده هات له شوینی خواپه رستیه كه یدا، هه ركات زه كه ریا برۆشتایه ته دیده نی مه ریه م
 له شوینی خواپه رستیه كه یدا خواره مه نی له لا ده بیینی، پتیی وه گوت: نه مه ت له كوی برو
 نه ی مه ریه م؟ ده یگوت: نه وه له لایه ن خواوه یه به راستی خوا پۆزی هه ر كه سیک ده بات
 كه بیه وی به بیشومار. نه مه كه پامه ت بوو چونكه مه ریه م (صِدِّيقَة) بوو، وه كو نه و دی
 خوای گه و ره ده فره موئ: ﴿مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأَنَّ
 صِدِّيقَهُ﴾ [آلَمَائِدَة: ۷۵] واته: مه سیحی كوپى مه ریه م هیچ نییه جگه له پتغه مبه رى خوا
 بیگومان له پیش نه وه وه چنده ها پتغه مبه ر بوون دایكیشی ئافره تیکى زور پاستنگیه،
 مه ریه م له دوستانى خوای گه و ره بوو بویه له شوینی خواپه رستیه كه یدا بۆزی
 پتیده به خشى.

وه چاکترین دوستانی خوی گه وده: که پامه ته کانیاں بۆ دامه زرانندی به لکه به له
 نابیندا یان بۆ پئویستییه کی موسلمانانه^(۱) مه روه ها موعجیزاتی پیغه مبه ره که شیان
 بۆ به و شتوه بوو^(۲).

(۱) _ مه رج نییه وه لی و دوست که پامه تی هه بیته، به لام پیده چیت خوی گه وده
 که پامه ته له سه ر دوستیکی خوی به جیبینیت، بۆ دامه زرانندی به لکه له سه ر که سی
 سه رپیچی کار یان له به ر پئویستییه کی موسلمانان. به لام شته که بۆ فیتنه و
 نازاوه نانه وه نییه، وه کو نه و کرده وه نااساییه له سروشت به ده رانه ی که له سه ر
 دهستی جادووگه ران و کاهینه کان و شوینکه وتوانی جنۆکه و شه ی تانه کان نه نجام
 ده دریت.

(۲) _ نه گه ر کرده وه ی نااسایی له سروشت به ده ر له سه ر دهستی پیغه مبه ریگ
 به دی هات نه وه موعجیزه یه، نه گه ر له سه ر دهستی وه لیه کیش به دیهات نه وه
 که پامه ته و له هه مان کاتیشدا موعجیزه یه که بۆ پیغه مبه ر، چونکه وه لی نه وه ی
 به ده ستهینا به هوی شوینکه وتنی پیغه مبه ری خواوه ﷺ، که وا بوو که پامه تی نه ولیا
 موعجیزاته بۆ پیغه مبه ر ﷺ.

باسيک

سه باره ت به وهی که وا (ریزی) که پامه تی نه ولیا و دوستانی خوی گه وره

له راستیدا ته نها

به هوی شوینکه وتنی پیغه مبه ره وه ﷺ به دی دیت

که پامه تی نه ولیای خوی گه وره له راستیدا ته نها به به ره که تی شوینکه وتنی پیغه مبه ری خوا وه ﷺ به دی دیت، بویه _ له هه قیقه تدا _ ده چیتته چوارچینوهی موعجیزه کانی پیغه مبه ره وه ﷺ وه کو له ت بوونی مانگ ^(۱) أخرجه البخاري (۳۶۳۶)، و (۳۶۳۷)، و (۳۶۳۸)، و مسلم (۲۸۰۰) و (۲۸۰۲) و (۲۸۰۳) وه (سبحان الله) کرنی به رد له نیو له پیدا ^(۲)

(۱) _ یه کیک له موعجیزه کانی پیغه مبه ری خوا ﷺ له ت بوونی مانگ، کاتیک هاوه لپه رستان داوای له ت بوونی مانگیان لیکرد، خوی گه وره مانگی بۆ له ت کردن، له تیکی له سه ر شاخی نه بی قوبه یس بوو له ته که ی دیکه شی له سه ر شاخی قه یقه عان بوو، خه لکی ته ماشایان ده کرد، خوی گه وره له م باره وه ده فهرموی: ﴿افْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ﴾ (۱) وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُسْتَمِرٌّ (۲) ﴿[القمر: ۱-۲] واته: پوژیی دواپی نزیک بوویه وه وه مانگ له تبوو وه نه گه ر بیپروایان موعجیزه یه ک ببینن پشت هه لده که ن وه ده لئین نه مه جادویه کی به رده وامه (و موحه ممه د لییان ده کان). کاتی مانگ بوو به دوو له ته وه گوتیان: موحه ممه د جادووی لیکردین، به لام نه وه نه نها موعجیزه یه کی پاست بوو.

(۲) _ به رد له نیو له پی پیغه مبه ری خوا دا ﷺ (سبحان الله) ی کرد تاوه که خه لکیش گوئیستی بوون، نه مه موعجیزه یه ک بوو له موعجیزه کانی پیغه مبه ری خوا ﷺ.

قال صاحب مجمع الزوائد (۲۹۹/۸): رواه البزار بإسنادین ورجال أحدهما ثقات وفي بعضهم ضعف، رواه الطبرانی في الأوسط، وه هاتنی دارو درهخته کان بۆ لای^(۱) صحیح: أخرجه مسلم (۳۰۱۲)، من حدیث جابر بن عبدالله رضی اللہ عنہ. وه بیرکردن و تامه زړو بوونی قه دی داره خورماکه بۆی^(۲) صحیح: أخرجه البخاری (۲۰۹۵)، و (۳۵۸۵)، من حدیث جابر رضی اللہ عنہ. وه به کیکی تر له موعجیزه گه وره کان هه والی به خه لکی دا که بیتول مه قدیس چۆنه و چۆی نییه له شهوی میعراجدا^(۳) صحیح: أخرجه البخاری (۳۸۸۶)، و (۴۷۱۰)، من حدیث جابر مرفوعاً، وأخرجه مسلم (۱۷۲)، من حدیث أبي هريرة مرفوعاً.

(۱) کاتی پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم چوه سه رئاو ویستی خۆی له بهر چاوان به دور بگریت و له پال دار و دره ختیکیدا دانیشیت، به لام دره ختیکی نه دۆزیه وه له پالی دا دانیشیت جگه له دارو دره خت گه لیکی په رش و بلو، پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بانگی کردن ده سته جی به فرمانی خوی گه وره کوبونه وه، ئه ویش کردنی به په ناگه یه ک بۆ دانیشتنی خۆی، ئه مه موعجیزه یه ک بوو که هه موو خه لک ته ماشایان ده کرد. ئه مه له فەرمووده که ی جابیردا رضی اللہ عنہ هاتوه که ئاوی بۆ پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم هه لگرتبوو، ئه مه ی بینی بوو.

(۲) سه ره تا پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم له سه ر قه دی دارخورمایه ک وتاری ده خوینده وه، دواتر مینه ریکی بۆ دروست کراو وتاره کانی له سه ر مینه ره که ده خوینده وه، بۆیه قه دی دارخورماکه بیرى ده کردو تامه زړو پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بوو، هاواری ده کرد وه کو چۆن مندالی بچوک هاوار ده کات، چونکه ئه و زیکرو یاده ی له ده ست چوو که له پیغه مبهری خواوه صلی اللہ علیہ وسلم گوئیستی ده بوو، هه موو خه لکیش گوئیستی تامه زړو بون و هاواری قه دی دارخورماکه بوون.

(۳) له موعجیزه کانی پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ئیسراو میعراج بوو له یه ک شه ودا، شه وده یه که ی بۆ به یتول مه قدیس که له نیوان ئه و و مزگه وتی چه پام دا ماوه یه کی

نۆز درېژده، ئينجا به رزبونه وهی بۆ ئاسمان و پاشان دابه زینی بۆ به یتولمه قدیس و
 گه پانه وهی بۆ مه ککه له یهك شهودا، پیغه مبهری خوا ﷺ که پۆژی کردووه
 بووداو هکه ی بۆ خه لکی گیرایه وه، فیتنه و ناشوبیکی گه وده پوویدا، هاوه لپه رستان
 دلخۆش بوون و، دهستیان دایه دورخستنه وهی خه لکی له پیغه مبهری خوا ﷺ
 گوئیان: درۆزنه، چۆن به یهك شهو ده چیته به یتول مه قدیس؟ له کاتی کدا ئیمه به وشن
 نه وهنده و نه وهنده ماوه مان دهوئ بۆ گه یشتن به و شوینه، به لام به ئیمامی
 نه بوبه کریان گوت: قسه ی هاوه له که تت نه بیستوو؟ فه رمووی: نه خیر، پییان گوت:
 ده لیت: چۆته به یتولمه قدیس و، بۆ ئاسمان به رز بۆته وهو، بۆ مه ککه گه پاره ته وه ل
 یهك شهودا، نه ویش ﷺ فه رمووی: نه گهر نه مه ی فه رموو بیته به دلنیا یی پاستی
 فه رموو، چونکه پیغه مبهری خوا ﷺ هه رگیز درۆینه کردوو، ئیمامی نه بوبه کر ﷺ
 له سرووش و وه حیا بروای پیده کرد، ئیتر چۆن له م پووداو ه سه رسوپمینه دا بروای پز
 ناکات، به پاستی نه وه به هیزی ئیمانه، جیگیر بوونی ئیمانه له دلدا که به هیه
 شیوه یهك له کاتی فیتنه و ناشوب دا له ق نابیت. هاوه لپه رستان له پیغه مبهری خوا یان
 ﷺ داوا کرد وه سفی به یتول مه قدیسیان بۆ بکات، چونکه پیشت خویان چوو بوون
 نهوئ و نیشانه کانیا ن ده زانی، پیغه مبهری خواش ﷺ دانیشته و وه سفیکی نهوای
 کرد، چونکه خوی گه وده به یتول مه قدیسی به رز کرده وهو هی نایه پیش چاری
 پیغه مبهر ﷺ ئیتر وه کر خوی وه سفیکی جوانی بۆ کردن، نه وه بوو هاوه لپه رستان
 سه ریا ن له وه سوپما، نه مه به کیك بوو له موعجیزه کانی پیغه مبهری خوا ﷺ.

وه هوالدانی به هندی له و شتانی که بووه و به و ههش که ده بیئت^(۱) صحیح:
 أخرجه مسلم (۲۸۹۲)، هروه ها په لیکي تر له موعجزانه که گورترینیانه قورنانی
 پیژند^(۲)،

(۱) _ له موعجزه کانی پیغه مبه ری خوا ﷺ هوالدانی بوو به و غه یبه پابر دوو و
 داهاتوانه ی که خوی گوره بوی درکاند بوو، به ته نها خوی گوره غه یب ده زانیئت،
 به لام هیندیک له و غه یبانه ش بو پیغه مبه رانی خوی ده درکیئیئت، له م باره وه خوی
 گوره ده فهرموی: ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ﴾ [البقرة: ۲۵۵] واته: وه
 کس ناگای نیبه له هیچ شتیک له زانین و زانیاری نه و (خوا) مه گره به وه ی که خوی
 به ری: هروه ها خوی گوره ده فهرموی: ﴿عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا﴾ (۲۶)
 إِلَّا مَنْ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ ﴿[الجن: ۲۶-۲۷] واته: هر خوی زانا به نه ییبه کان وه
 کس ناگادار ناکات به سهر نه یی خویدا مه گره پیغه مبه ریکی که لئی پازی بی. خوی
 گوره هیندیک غه یب و نه یی بو پیغه مبه رانی خوی ده درکیئیئت، بو نه وه ی به خه لکی
 راگه یه نن و، دامه زراندنی به لگه یه کیش بیئت به سهر یانه وه، نه مه له موعجزاته چونکه
 به در له خوی گوره که سی تر غه یب و نه یی نازانیئت. له و غه یب و نه یی نانه ش
 پیغه مبه ری خوا ﷺ هوالی نه ته وه کانی پابر دوو و نه ته وه کانی داهاتووشی پی
 راگه یاندوین، وه نه وه والانه ی که سه باره ت به نه ته وه کانی پابر دوو و داهاتوو
 پنداوین وه کو خوی به دی ده هات. ته نانه ت کاتی مانگ له ت بوو و خه لکی مه ککه
 بوایان پی نه کرد، خه لکانی ده شته کی که هاتنه مه ککه مانگیان به له ت کراوی بیی
 بوو.

(۲) _ نه مه گوره ترینی هه موو موعجزه کانه، گوره ترین موعجزه کان نه م
 ندرنانه به که هینای له کاتی کدا نه خوینده واره ناخوینیته وه و نانوسیئت ﷺ نه م
 ندرنانه پیژده ی هینا که مروّف و جنوکه به تی کرا له به رامبه ریدا بیئتوانا بوون، له م

باره وه خوی گه وده ده فره رموی: ﴿قُلْ لِّیْنَ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلٰی اَنْ یَّاتُوْا بِمِثْلِ هٰذَا الْقُرْآنِ لَا یَأْتُوْنَ بِمِثْلِهٖ وَلَوْ كَانَتْ بِغَضُّهُمْ لِّغَضِّیْ ظَهْرًا﴾ [الإسراء: ۸۸] واته: (نه ی موحه ممد وینه) بلی سویند به خوا نه گه ر ناده می و پهری هه موو کو بینه وه بۆ نه وه ی وینه ی نه م قورپانه بینن ناتوانن وینه ی نه و بینن هه ر چه نده پشتیوانی به کتریش بن. نه م نایه ته له مه که دابه زی پیش کوچکردن، ته حه دای کردن له کاتیکدا له مه که بمر فره رموی وینه ی نه م قورپانه بینن، ناتوانن وینه ی نه م قورپانه بینن، نه نیستارن له داهاتووشدا، هه روه ها خوی گه وده ده فره رموی: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِی رَیْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلٰی عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهٖ وَادْعُوا شُهَدَاءَکُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِیْنَ (۲۳) فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوْا وَلَنْ تَفْعَلُوْا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِیْ وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِیْنَ (۲۴)﴾ [البقرة: ۲۳-۲۴] واته: وه نه گه ر نیوه له گوماندان له م (قورپانه ی) که ناردوو مانه ته خواره وه بز به نده ی خومان (موحه ممد وینه) ده سوره تیک بینن به وینه ی نه وه بانگی هاوکاره کانتان بکن (له ره وانبیژان و شاعیران) بیجگه له خوا نه گه ر پاستده کن (ب فره رموده ی خوی نازانن) نینجا نه گه ر نه مه تان نه کرد وه هه رگیز ناشیکه ن (نیر بیپروا مه بن)، (لن): له زمانی عه ره بیدا بۆ داهاتوو و نایینده یه، واته تاوه کو بۆ قیامه ت ناتوانن ده ی خوتان بیاریژن له و ناگه ری که سووته مه نیه که ی خه لکی (به کار) و به رده بۆ بیپروایان سازکراوه (ناماده کراوه). ته حه دای کردن که وینه ی قورپان بینن نه یانتوانی، ته حه دای کردن ده سوپه ت بینن نه یانتوانی، ته حه دای کردن سوپه تیک بینن نه یانتوانی، بیپروا بون به وینه ی سوپه تی ﴿قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ﴾ یان ﴿اِذَا جَاءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَالْفَتْحُ﴾ یان ﴿وَالْعَصْرُ﴾ بینن، نه مه گه وده ترین به لگه کانه، نانه موعجیزه یه که که بۆ هه تا هه تایه ده مینیتته وه، قورپان موعجیزه ی به رده وانه تاوه کو بۆ قیامه ت، گه وده ترین موعجیزه کانی پیغه مبه ری خویه وینه.

زورکردنی خواردن و خواردنه وه چەندین جار لە سەر دەستی پیغەمبەر خوا ﷺ^(۱)،
 بۆ دینه کاتیک خەلکی کەندپ (خندق) هەکی لە مەنجه لێکی خواردن تیر کردو که میشی
 نه کرد، صحیح: أخرجه البخاري (۲ و ۱۰۱ و ۴)، ومسلم (۲۰۳۹) من حدیث جابر رضی اللہ عنہ. له
 نه موده به ناو بانگ (مشهور) هەکی ئوم موسە له مه دا^(۲)

(۱) - له موعجیزه کانی پیغەمبەری خوا ﷺ زورکردنی خواردن و خواردنه وهی
 کم بوو، نه گەر دهستی بخستایه ته نیو خواردن که مه وه ئیتر نه و خواردنه که مه
 کومه لێکی زۆری تیر ده کردو، لیشی ده مایه وه، نه گەر خەلکه که تینوو بوايه ن،
 دهستی موباره کی ده خسته نیو ئاوه که وه تا له نیوان په نجه کانیه وه ئاوه که هه لده قولا
 ئیتر ئاوی ده دایه هه ر هه موو نه و خەلکه ی له گه لی دا بوون تا تیریان ده خوارده وه،
 ده یان خوارده وه و ده ست نوێزیان ده شوشه له ئاویک که بنه پره ته که ی که م بوو،
 نه مه ش موعجیزه یه کی تری پیغەمبەری خوا بوو ﷺ.

(۲) - کەندپ (خندق): بریتی بوو له و چالە ی که پیغەمبەری خوا ﷺ به ده وری
 شاری مه دینه ی پیروژدا هه لیکه ند بۆ پێگری کردن له هاوه لپه رستان بۆ نه وه ی توانای
 هاتنه ناوه وه ی شاری مه دینه یان نه بیته، هاوه لی به پێز سه لمانی فارسی ﷺ
 پێشنیاری کرد پیغەمبەری خوا ﷺ نه و کەندپ (خندق) هه لکه نیته، نه وه بوو
 پیغەمبەری خوا ﷺ به یاوه ری هاوه لانی هه لکه ندنی کەندپ (خندق) هه کیان ته واو
 کرد، کاتیکیش هاوه لپه رستان گه شتن توانای په پینه وه ی کەندپ (خندق) یان نه بوو،
 گرتیان: نه مه پیلانیکه پێشتر عه رب نه یزانیوه، خوی گه وده نه و کەندپ (خندق) هه ی
 کرد به هۆکاری به رپه رچدانه وه ی دوژمنان، هاوه لانی به پێز که کەندپ (خندق) هه کیان
 هه لده که نی پیغەمبەری خویان ﷺ له گه ل دابوو یارمه تی ده دان، ئوم موسە له مه ی

دایکی نه نه س، نه نه سی کوری مالیکی، خزمه تکاری پیغه مبهری خوا ﷺ، برسیتی به
 پروی پیغه مبهری خواوه ﷺ به دی کرد، به په له چوو شتیك خواردنی دروست کرد،
 به نه نه سی فهرموو: بچو پیغه مبهری خوا ﷺ بانگ بکه، نه وه بوو نه نه س چوو
 پیغه مبهری خوای ﷺ بانگ کرد، ئیتر پیغه مبهری خوا ﷺ چوو ته ماشایه کی
 خواردنه کی کرد بینی شتیکی که می خواردنی دروست کردووه، نه نه سی نارد بانگی
 هه موو خه لکی که ندپ (خندق) هه که بکات، هه موو خه لکی که ندپ (خندق) هه که له هه زار
 زیاتر ده بوون، پیغه مبهری خوا ﷺ دهستی خسته نیو خواردنه که وه و به ره که تی
 تیکه وت ئیتر تی کرای خه لکه که تیر بوون، شتیکیشی لیمایه وه، نه مه ش یه کیك تر بوو
 له موعجیزه کانی پیغه مبهری خوا ﷺ.

صحیح: أخرجه البخاري (۳۵۷۸)، ومسلم (۲۰۴۰)، من حديث أنس رضي الله عنه. له غه زای
 خه بوردن سوپاکه ی له مه شکه یه ک تیر ئاو کرد به بی نه وه ی که م بکات ^(۱) صحیح:
 أخرجه البخاري (۳۵۷۱)، ومسلم (۶۸۲)، من حديث عمران بن حصین رضي الله عنه، له غه زای
 نه بوکدا کیسه ی سه ربازه گانی له خواردنیکی که م پرکردو که میشی نه کرد له کاتیکدا
 زماره یان نزیکه ی سی هه زار ده بوون ^(۲) صحیح: أخرجه مسلم (۷۰۶)، من حديث معاذ
 بن جبل رضي الله عنه.

- (۱) _ نه وان له غه زادا بوون و زۆر زۆر بوون نه مه شکه یه ک و نه چهنده ها مه شکه ش
 به شی نه ده کردن، به لام پیغه مبه ری خوا رضي الله عنه کاریکی کرد خوای گه وره به ره که تی
 خسته مه شکه ئاوه که یانه وه، ئاوه که زۆربوو تاوه کو به شی هه ره موو سوپاکه ی کرد.
- (۲) _ له غه زای ته بوکدا نزیکه ی سی هه زار سه رباز ده بوون، خۆراکیان که م
 بریه وه، هه سستیان به برسیتی کرد، پیغه مبه ری خوا رضي الله عنه فه رمانی پیکردن
 خۆراکه گانیان له سه ر پاخه ری ک کو که نه وه، پیغه مبه ری خوا رضي الله عنه نزای کردو له خوای
 گه وره ی داوا کرد به ره که تی تیخات، فه رمووی: بیهن، چهنده له توانایاندا بوو له و
 خۆراکه یان برد ته نانه ت به شی ماله وه شیان برد، تیربوون و لی شیمایه وه.

چەندین جار لە نێوان پەنجەکانیەوه ئاوه لقاوێ تا بە تەواوی بەشی هەموو ئەو خەلکانە ی کردووه که لە گەلی دابوون، وەکو ئەوێ لە غەزای حودەیبیەدا پوویدا ی نزیکی هەزارو چوارسەد یان هەزارو پینجسەد کەس دەبوون^(۱) صحیح: أخرجه البخاري (۳۵۷۶)، وفي غير موضع، ومسلم مختصرا في طرق حديث (۱۸۵۶) من حديث جابر، وە یەکیکی تر لە موعجیزەکان گەڕانەوێ چاوی قەتادە بۆ جینگە کە ی خۆی کاتی کەوتە سەر پوومەتی، ئیتر بو بە چاکترینی هەر دوو چاوی^(۲)

(۱) _ هاوه لانی بەرێژ ئاویان بەلاوه کەمبوو، بەشی دەستنویژشتن و، خواردنەو، چیش لێنانی نەدەکردن، پیغمبەری خوا ﷺ دەستی خستە نێوێوه ئاوه کە لە نێوان پەنجەکانیەوه هەلقوڵا، خەلکە کە مەشکەکانی خۆیان پڕ کرد، ئەمە لە موعجیزەکانی پیغمبەری خوا بوو ﷺ کە ئەک جارێک بەلکو بە چەندەها جار دووبارە بۆتەوه. لە غەزای حودەیبیەدا پیغمبەری خوا ﷺ بۆ عەمرە چوو بوو، هاوه لپەرستان پێگریان لێکردن، لە شوینێک دابەزین ئاوی کەمبوو لە حودەیبیە کە دەکەوێتە سنووری حەرەمەوه لە بەری پۆژئاواوه بە تەنیمەوه پەییوەندە، ئاویان کەم بویەوه، پیغمبەری خوا ﷺ نزیکردو لە خۆی گەورە ی داواکرد بەرە کەت بخاتە نێو ئاوه کە یانەوه، ئاوه کە یان زۆریو تا بەشی کردن.

(۲) _ ئەبوقەتادە یەکیک بوو لە هاوه لپەری پیغمبەری خوا ﷺ لە غەزایە کدا لە چاویدرا، دەرچوو و کەوتە سەر پوومەتی، پیغمبەری خوا ﷺ گەڕانیدیهوه شوینە کە ی خۆی، ئاوه کە خۆی گەورە چاکیکردەوه، بوبە چاکترینی هەردوو چاوه کانی.

عن أبي بصير في المجمع (۸/۲۹۷): رواه الطبراني وأبو يعلى، وفي إسناد الطبراني من لم أعرفهم، وفي
إسناد أبي يعلى يحيى بن عبد الحميد الحماني وهو هـ روهـ ما ضعيف، هـ روهـ ما كاتى
موحه مـدى كوپى مـسله مـى نارد بـ كوشتنى كه عـبى كوپى نه شـرـهـ فـ، كهـوت و
ناچى شكا، پـتـفـهـ مـبـهـرى خـوا ﷺ بهـدـهـستـه موباره كه كانى خوى دهـستى پـتـدا مـتـناو
چاك بويهـوه^(۱) صحيح: لکنه ليس موحه مـه د بن مسلمة بل هو عبدالله بن عتيك، فقد
أخرج البخاري (۴۰۳۹)، وهـ هـ روهـ ها له ناو سكى مه پـتـك صـهـدـوسى پـياوى تـتـرـكـرد، بـق
مـرـبـه كـتـكـيان پارچه يه كى بـرى و، دوو له گـه نـيشـى له ناو سكه كه پـرـكـرد، مـهـر
مـهـمـويان لـتـيان خـوارد، پـاشان شـتـيـكـيشى لـتـمايهـوه^(۲)

(۱) _ هـ روهـ ها كه عـبى كوپى نه شـرـهـ فـى جـوـله كهـى نـازارى پـتـفـهـ مـبـهـرى خـوا ﷺ
دهـداو، يارمـهـتى هاوهـلـپـهـرستـانى دهـدا، پـتـفـهـ مـبـهـرى خـوا ﷺ موحه مـدى كوپى
موسيله مـى بـق نارد، نهـويش فـهـرمانه كهـى بهـجـيـهـتـنا، بهـلام كه ويستى بـگـهـرـتـهـوه
كهـوت وقاچى شكا پـتـفـهـ مـبـهـرى خـوا ﷺ دهـستى موباره كى خوى پـتـدا مـتـناو چاك
بويهـوه، وهـكو نهـوهـى هـيچى تـووش نهـبوو بـتـ.

(۲) _ هـ روهـ ها گـزشتـيش، گـوشـتـيـكى كهـم، له يـهـك مـهـر و نهـوانـيش زـقـد بـوون،
پـتـفـهـ مـبـهـرى خـوا ﷺ بـق يـهـكـيان لهـو گـزشتـه پارچه يه كى بـرى تا مـهـر مـهـمـويان
تـتـرـبوون و، شـتـيـكـيشى لـتـمايهـوه.

صحيح: أخرجه البخاري (٢٦١٨)، و (٥٣٨٢)، ومسلم (٢٠٥٧)، هـروهـا عـبـدوللـاى بابى جابىرى هاوهلى به پىز قهرزى جووله كه يه كى لـابـو كه سى (وسق) بوو جابىرىش به خاوهـن قهرزه كى فهرموو كه هـر هـموو خورماكه به ريت به رامبهـر به قهرزه كى خوى، به لام پازى نه بوو، پيغه مبهـرى خوا ﷺ به نيويـدا پىـى كـردو، پاشان به جابىرى فهرموو: ((جُدْ لَهُ)) واتـه: ((بـوى بـكىـشه))، نه وه بوو هـر سى (وسق) هـكهـى دايه وهـو، حه قـده (وسق) يـشى مايه وه^(١) صحيح: أخرجه البخاري (٢٣٩٦)، من حديث جابر بن عبدالله ﷺ. وه كو نه مانهـش زورن كه نزيكهـى هـزار موعـيزهـم كو كـردو ته وه^(٢).

(١) _ هـروهـا چىـوكى عبـدوللـاى بابى جابىرى هاوهلى به پىز ﷺ كه له جهـنگى ئو حودا شهـيد بوو، قهرزى جووله كه يه كى لـابـو كه سى (وسق)ى خورما بوو، (وسق) يش (٦. صاع) هـ به كيشى ئهـم پوژگارهى خوـمان (١٣). كيلوغهـرام دهـبيت _ نهـمهـش شتىكى زورهـو ئهـويش بهـرى خورماكهـى كهـم بوو، له پياوه جووله كهـيان داوا كـرد هـموو خورماكهـيان بهـريت و وازبينيت بهـلام پازى نهـبوو، داواى هـموو قهرزه كى خوى دهـكرد، پيغه مبهـرى خوا ﷺ هـات و به نيو باخه كى عـبـدوللـادا پىـى كـردو، پاشان پىـى فهرموو: بوى بـكىـشه، نيتـر بوى كيشا تاوهـكو هـر سى (وسق) هـكهـى دايه وهـو، حه قـده (وسق)ى زياديشى مايه وهـو، نهـمه له موعـيزهـكانى پيغه مبهـرى خوا بوو ﷺ.

(٢) _ پيغه مبهـرى خوا ﷺ موعـيزهـى زورهـو نهـمانهـش تهـنها چـهـند نمـونهـيهـكن. نزيكهـى هـزار موعـيزهـى پيغه مبهـرى خوا ﷺ كو كـراوهـته وهـ كه به (دلائل النبوة) به ناوبانگه وهـكو نهـوهـى پيشهـوايان نهـلبهـيهـقى و ئهـبى نوعهـيم و غهـيرى نهـوانيش پىـى هـهـستاون. نهـمه چـهـند نمـونهـيهـكى موعـيزهـكانى پيغه مبهـرى خوا بوون ﷺ. كه رامهـتى نهـولياو دوستان و هاوهـلانى بهـپىزىـش ديسان زورن.

باسيک

به بارهت به ياد هيئانه وه و باسکردني چه مکين له که پامه تي هاوه لاني به پيز و تابعين

وه که پامه تي هاوه لاني به پيزو تابعين و پياوچاکاني تر زود زودن^(١):
 وه کو نه وه ي نوسه يدي کوپي حوضه ير ﷺ سوپه تي (الكهف) ي ده خويند، له
 ناسمانه وه په له هه وريک دابه زي وه کو چراخان و پووناكي تيدا بوو، نه وانه فريشته كان
 بوون دابه زين بو نه وه ي گويبيستي خويندنه وه که ي بن^(٢) صحيح: أخرجه البخاري معلقاً
 (٥٠١٨)، (٥٠١١)، و مسلم (٧٩٥).

(١) _ که پامه ت ته نها له سهر هاوه لاني به پيز سنوردار نه کراوه، به لکو تابعين و
 شونکه وتواني تابعين و ئيمانداراني تريس که پامه تيان هه بووه.
 (٢) _ نوسه يدي کوپي حوضه ير ﷺ به شه وه لده ستاو قورپاني ده خويند،
 ده نگيکي خوشي هه بوو، شه ويکيان هه ستا نويزي ده کردو، قورپاني ده خويند، شتيک
 به سهريدا دابه زي وه کو په له هه وريک چراخان و پووناكي تيدا بوو، که نه سپه که ي
 نه وه ي به ديکرد سمکولاني کرد تا نه وه نده ي نه ما بوو به حياي کوپي که له نزیکي
 نوستبوو پتي لينيت، بو به ياني چوه خزمه تي پيغه مبهري خوا ﷺ و پووداوه که ي
 بزگيراپه وه، پيغه مبهري خوا ﷺ پتي فهرموو: ((نه وه فريشته كان بوون دابه زين بو
 نه وه ي گويبيستي خويندنه وه کت بن، نه گهر به رده وام بوايه ي نه وانيش به رده وام
 ده بوون تاوه کو خه لکيش ده يانبينين))، نه وه که پامه تي نوسه يدي کوپي حوضه ير
 ﷺ بوو.

فریشته‌کان سلاویان له عیمړانی کوږی حوصه‌بن ﷺ ده‌کرد عزاه الحافظ فی ((الإصابة)) (۲۷/۳)، إني الدارمي من طريق سليمان بن حرب، سه لمان و نه‌بوده‌رداء پیکه‌وه له قاپیکدا خواردنیان ده‌خوارد، قاپه‌که یان خواردنه‌که (سبحان الله) ی کرد^(۱)، عه‌ببادی کوږی بیشر و نوسه‌یدی کوږی حوضه‌یر له شه‌ویکی تاریکدا له خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ گه‌پانه‌وه، پووناکیه‌ک وه‌کو سهری قامچیه‌ک بویان کرایه‌وه، کاتیکیش جیا بوونه‌وه پووناکیه‌که له‌گل ه‌ردوکیاندا جیابویه‌وه.^(۲) صحیح: أخرجه البخاري (۳۸۰۵)، وانظر ((مستدرک الحاكم)) (۲۸۸/۳).

(۱) _ له که‌پامه‌تی نه‌ولیا نه‌وه‌بوو که سه‌لمانی فارسی و نه‌بی ده‌پداء ﷺ له قاپیکدا خوراکیان ده‌خوارد، نه‌وه‌بوو هر دوکیان گوئیستی (سبحان الله) ی قاپه‌که یان خوراکي نیو قاپه‌که بوون، چونکه خوای گه‌وره ده‌فرموی: ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾ [الإسراء: ۴۴] واته: وه هیچ شتیک نییه که به‌سوپاسی نه‌وستایش نه‌کات به‌لام نیوه تیناگه‌ن له ته‌سبیحاته‌که‌یان. به‌لام جار به جار خوای گه‌وره نه‌وه به ده‌رده‌خات بۆ نه‌وه‌ی ببیته که‌پامه‌تی بۆ وه‌لی و دوستی خوا.

(۲) _ عه‌ببادی کوږی بیشر و نوسه‌یدی کوږی حوضه‌یر سه‌ره‌تای شه‌و له خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ بوون، پاشان هاتنه‌ده‌ره‌وه ده‌یانویست بچنه‌وه بۆ مال‌ه‌کانی خویان، شه‌وه‌که‌ش زور تاریک بوو، خوای گه‌وره نورو پووناکیه‌کی بۆ کرده‌وه وه‌کو قامچی له پینشی هر دوکیانه‌وه بوو، کاتیکیش جیابویه‌وه پووناکیه‌که بوو به‌دو به‌شه‌وه بۆ هر دوکیان، نه‌وه که‌پامه‌تی نه‌ولیا بوو.

- چیرۆکی نه بوبه کړی صیدیق له ((الصحيحين)) دا^(۱) صحیح: أخرجه
 ابن ماجه (۲۰۱)، و (۵۳۸۵)، ومسلم (۲۰۵۷)، من حديث عبد الرحمن بن أبي بكر
 بن عوف، كاتبي سني ميوانه كهي له گال خويدا برده وه بؤ ماله وه، كه پارويه كي ده خوارد
 بؤ زياندر زيادي ده كرد، تيربوون و خواردنه كesh له جاران زورترى لينهات، نه بو
 به كد خيزاني نه ماشاي خواردنه كيان كرد بؤيان ده ركهوت نه مه له جاران زورتره
 بؤيا بؤ پيغه مبهري خواي صلى الله عليه وسلم برود كه سانتيكي زوريش هاتنه خزمه تي مه موويان
 لبيان خواردو، تير بوون.

- خوبه يبي كوپي عهدي صلى الله عليه وسلم لاي هاوه لپه رسته كان له كه كه ديل بوو، ترني بؤ
 ده هيتراو ده يخوارد له كاتيكا ده نكه ترنيكه له كه كه دا نه بوو^(۲) أخرجه
 حازمي (۳۰۴۵)، وفي غير موضع من صحيحه من حديث أبي هريرة رضي الله عنه.

(۱) - پيشهوا نه يي به كړي صيديق صلى الله عليه وسلم سني ميواني له گال خويدا بؤ ماله كهي
 خزي برده وه، هيچ شتيكيشيان نه بوو مه گهر خواردننيكي كه م، خواي گه وده
 به ركه تي خسته خواردنه كيان وه، كه مي نه ده كرد به لكو زيادي ده كرد، چه نديان
 اينخوارد به زيادي ده كرد تاوه كو زياده كيشيان بؤ پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم برد نه ویش
 لبي خواردو، كه سانتيكي زوريش لبيان خوارد، نه مه زياد بووني خواردن بوو،
 كه پامه نيك بوو بؤ نيمامي نه بوبه كر صلى الله عليه وسلم.

(۲) - خوبه يبي كوپي عهدي هاوه لپه رسته كاني مه كه به ديل گرتيان و، بؤ
 كه كيان برده وه، دايه نه ده ستي كه سانتيك كه خوبه ييب بابي كوشت بوون، نه وانيش
 به نبيان كرد، هيچ خواردننيكي لانه بوو، له به نديخانه كيدا ترني بؤ ده هيترا، له
 كاتيكا ده نكه ترنيكه له كه كه دا نه بوو، زانراوه مه كه ترني تيدا نيبه، نه مه ش
 به كيك بوو له كه پامه تي نه و هاوه له به پيژه.

- عامری کوپی فوهیره عليه السلام شهید بوو ^(۱) صحیح: أخرجه البخاري (۴۰۹۳)،
به دواي جهسته که یدا گه ران، نه یاندوزیه وه، چونکه کاتی کوژدا بوو به رز کرا بنووه،
عامری کوپی طوفه یل بینیبووی، عوروه ی کوپی زوبیر ده لیت: له و باوه پده دان کی
فریشته کان ناشتویانه.

(۱) _ عامری کوپی فوهیره عليه السلام خزمه تکاری پیشه وای به کرا عليه السلام بوو، عامر
له خزمه تی پیغه مبه ری خوا عليه السلام و پیشه وای به کرا عليه السلام بوو له ریگی
کوچکردنیاندا بو شاری مه دینه ی پیروژ، عامری کوپی طوفه یلی پیس چوو بووه لای
پیغه مبه ری خوا عليه السلام داوای لیکردبوو کومه لی هاوه لانی له گه لدا بنیریت بو ئه وه ی
هوزه کانی عه رب فیتر بکن، به لام مه به سته سه ره کیه که ی ته نها غه درو ناپاکی کردن
بوو، هه فتا هاوه ل له نه هلی صوففه ی له گه لدا چوو، فه رمانیشی دابووه
هاوه لپه رستان که هه ره موویان کوشتن عليه السلام، یه کی که له وانه ش که شهید کرا عامری
کوپی فوهیره بوو، عامری کوپی طوفه یلی پیس بینیبووی عامری کوپی فوهیره
بو ناسمان به رزده کریته وه، واته: فریشته کان به رزیان ده کرده وه، دواتریش
ته رمه که یان نه دوزیه وه، به دوایدا گه ران بو ئه وه ی بینیرن به لام نه یاندوزیه وه،
فریشته کان ناشتیان، نه مه ش له که پامه تی نه ولایا بوو.

- نوممو نه يمه ن عزاد الحافظ في ((الإصابة)) (٤/٤٣٢) إلى ابن سعيد وابن السكن،
 عن عثمان بن القاسم، به مه به سستی کۆچکردن چوو ده ره وه، خواردن و خواردنه وهی
 بن نه بوو، هینده ی نه ما بوو به هوی تینوبونه وه بمریت، له کاتی پۆژوو شکاندنا،
 چونکه به پۆژوو بوو، گوتیبیستی جووله و دهنگیکی نزم بوو، که سه ری بهرز کرده وه
 جاره نه یه کی هه لواسراوی به دیکرد، ئاوی لیخواردنه وه تاوه کو تیر بوو، ئیتر تاوه ک و
 نه مه نی ما تینووی نه بوو^(١).

(١) - نوممو نه يمه نی حه به شی پیغه مبه ری خوا ﷺ له بابیه وه بۆی به جیمابو،
 له گال زهیدی کوپی حاری نه دا هاوسه رگیری کردو، ئوسامه ی کوپی زهیدیان بوو ﷺ،
 به مه به سستی کۆچکردن چوو ده ره وه وه، هیچ شتیکی پی نه بوو، به پۆژوش بوو،
 کانی پۆژوو شکاندن هاته پیشه وه وه، خواردن و خواردنه وه ی پی نه بوو، جه ونه یه کی
 ئاری به دی کرد که له نیوان ئاسمان و زه ویدا هه لواسرا بوو، به سه ر سه ری وه بوو،
 ئاوی لیخواردنه وه تاوه کو تیر بوو، پاش نه وه خوای گه وره تینویه تی نه هیشت و، ئیتر
 باقی ته مه نی تینووی نه بوو، نه مه که پامه تی نه ولیا بوو. له وانه یه که سانیك هه بن
 بپرسن: به بی مه حره م چوو ده ره وه ؟ ئیمه ش ده لّیین (شیخ صالح الفوزان) نه وه
 کانی نا چاری بوو، نه گه ر ژن له پیناوی پاراستی ئایین و ئیمان ه که یدا کۆچی کرد
 نه وه ناچاریه و بوونی مه حره می له سه ر هه لده گیریت، چونکه له پینا و پاراستی دین و
 ئیمان ه که یدا به ته نیا کۆچیکردوه.

- سه فینه ی خزمه تکاری پیغه مبهری خوا ﷺ به شیریکی راگه یاند که ندر نیردرای پیغه مبهری خوابه ﷺ بویه شیره که له گه لیدا پتی کرد تا به شوینی مه به سستی گه یاند^(۱) أخرجه الحاكم (۶۰۶/۳)، من حدیث سفینه، وفي إسناده محمد بن عبدالله بن عمرو بن عثمان، وقد تكلّم فيه.

- به پائی کوپی مالیک هر کات سویندی بخوار دایه خوای گه وره سوینده کی به جی ده هینا^(۲) حسن: أخرجه الترمذي (۳۸۵۴)، والحاكم (۲۹۱/۴ و ۲۹۲)، من حدیث أنس ﷺ مرفوعاً، هر کات جه نکه که به لای موسلمانوه سهخت بویه ده یانگوت: ئه ی به پاء سویند بخو په روه ردگار سهرمان بخات، ده یفه رموو: په روه ردگار، سوینده م خوارده وه که شکست به کافران بینیت، ئیتر دوژمن ده شکا، له پوژی جه نگی توستوردا، فهرمووی: په روه ردگار سویندم خواردوه شکستیان پیبینیت و، بشمکه یت به یه که م شه هید، ئه وه بوو خوای گه وره شکاندنی و، به پائیش شه هید بوو.

(۱) _ سه فینه خزمه تکاری پیغه مبهری خوا بوو ﷺ، پیغه مبهر ﷺ به کارنک ناردی، سواری که شتی که بوو، که شتی که شکا، خو ی به ته خته یه که وه هه لواسی تا به دورگه یه که گیشته، که له دورگه که دابه زی ده سته جی شیریکی له پیشی خویدا به دی کرد، شیریکی برسی، سه فینه ترسا له وه ی بیخوات، به شیره که ی گوت: من نیردرای پیغه مبهری خوام ﷺ ئیتر شیره که سهری داخست، پاشان پینگه شی پیشاندا، تا وه کو له ده ریا که چووه ده روه شیره که ی له گه لدا بوو پینگه کی پیشانده دا، ئه مه ش دیسان له که پامه تی ئه ولایا بوو.

(۲) _ به پائی کوپی مالیک ﷺ شړول بوو، چونکه پیاوړکی زاهیدی ته قواکاری خوا په رست بوو، هر کات سویندی بخوار دایه خوای گه وره سوینده کی جیبه جی

ده کرد، هر کات له غه زادا جه نکه که سهخت بویه داوایان لیده کرد سویند بخوات که
 خوای گه وره سهریان بخات نیتر سهر ده خران، پیغه مبه ری خوا عَلَيْهِ السَّلَام فرمویه تی:
 ((رَبِّ اشْفَعْ أَغْبِرَ مَذْفُوعَ بِالْأَبْوَابِ لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لِأَبْرَةٍ)). واته: ((پیده چی که سیتی
 نذبزی ندد ته پو تو زوای که له ده رگا کاندای پالی پیوه ده نریت و دورد خریته وه،
 نگر سویند بخوات خوای گه وره نزا که ی قبول بکات، ئه و قبولی ده کات))، به پائیش
 بکبک بوو له وانه، له کوتا دا له خوای گه وره ی داوا کرد موسلمانان سهر بخات، نیتر
 سهری خستن و، له خوای گه وره شی داوا کرد شهید بوونی پییه خشیت، ئه وه بوو
 شهید بوو.

- خالیدی کوپی وه لید گه مارۆی قه لایه کی قایمیدا، گوتیان خۆمان به دهسته وه نادهین تاوه کو ژهر نه خۆیته وه، نه وه بوو خواردی و زیانی پینه گه یاند^(۱) أخرجه الطبرانی (۳۸۰۸)، و (۳۸۰۹) الحديث أخرجه أيضاً ابن حبان في الموارد (۲۲۱۵)، وله شاهد أخرجه الطبرانی رقم (۳۱۸) (۱۰۵/۱) المعجم الكبير، وقال الهيثمي في مجمع الزوائد (۳۵۰/۹).

- سه عدی کوپی نه بی وه ققاص ﷺ نزا و دوعا قبول کراو بوو^(۲) أخرجه الترمذي (۳۷۵۱)، هه رگیز نزای نه کردووه قبول نه کرا بیئت، هه ر نه و بوو که سه ربازانی کیسپرای شکست پیهیناوه، عیراقی پزگار کرد.

-
- (۱) _ خالیدی کوپی وه لیدی شوپره سوار و فرماندهی سه رکه وتوو گه مارۆی قه لایه ک له قه لاکانی هاوه لپه رستان دهدات، پیی ده لئین: خۆمان به دهسته وه نادهین تا ژهر نه خۆیته وه، ته حددايه، ئه ویش ده یخوات و ئه وان ته ماشا ده کهن، زیانی پی ناگه یه نیت، له کاتی کدا ژهر خواردنی مروف ده کوژیت، ئه مه له که پامه تی ئه ولیا بوو.
- (۲) _ سه عدی کوپی نه بی وه ققاص ﷺ یه کی که له و (ده) که سه ی که مژده ی به هه شتیان پیدراوه، نزاو دوعا قبول کراو بوو، ئه وه ش له که پامه تی ئه و پیاوه بوو که نزاکانی قبول کراو بیئت، هه رشتیکی له خوای گه وره داوا کرد بیئت پیدراوه، سه عد فرمانده یه کی سه رکه وتوو بوو که له جهنگی قادسیه دا فرمانده ی موسلمانان بوو، عیراقی پزگار کردو، کیسپرای تیکشکاند.

- عومەری کۆری خەطاب ﷺ سوپایەکی ناردو پیاویکی کرد بە فەرماندەیان بە
 ماوی ساری، لە کاتی کدا عومەر ووتاری دەخویندەو، لە پەر لە سەر مینبەرە کەو، هاواری
 کرد: ئەی ساریە شاخە کە، ئەی ساریە شاخە کە شاخە کە، نێردراوی سوپاکە هاتەو،
 لێ پرسی: ئەویش گووتی: ئەی ئەمیری موسلمانان لە گەڵ دۆژمنە کەماندا جەنگاین
 شەکستیان پێهێتاین، دەستبەجێ گۆییبستی کەسیک بووین هاواری دەکرد: ئەی ساریە
 شاخە کە، ئەی ساریە شاخە کە، نێتر پشستی خۆمان دایە شاخە کەو تا خوای گەورە
 شەکستی سەری خست^(۱) أخرجه أحمد في فضائل الصحابة (۳۵۵) ج (۲۶۹/۱)، من
 حديث عبدالله بن عمر رضي الله عنه، وفي إسناده يحيى بن أيوب الغافقي وثقه بعض أهل العلم وضعفه
 آخرون.

(۱) ئەمە یەکیکە لە کەرامەتی ئەولیا کە لە سەر دەستی پێشەوا عومەری کۆری
 خەطاب ﷺ بە دیهات، سوپایەکیان بەرەو پۆژەلات نارد بوو، پۆژی هەینی پێشەوا
 عومەری کۆری خەطاب ﷺ ووتاری دەخویندەو، لە پێدا هاواری کردو، فەرمووی:
 ئەی ساریە شاخە کە، ئەی ساریە شاخە کە، بانگی فەرماندەیی سوپاکەیی کرد، ئەی
 ساریە شاخە کە، گۆییبستی دەنگی بوون لە کاتی کدا لە پۆژەلاتیش بوون، پشتیان
 دایە شاخە کەو، جەنگان تاوێ کو خوای گەورە دۆژمنە کە یانی تێکشکاندا، ئەمە لە
 کەرامەتی ئەولیا بوو کە خوای گەورە دەنگی پێشەوا عومەری رضي الله عنه بۆ ماوێەکی دوور
 ناردو، سودی بە سوپاکە گەیاند. ئەمە کەرامەتە لە هەمان کاتیشدا موعجیزە کە بۆ
 بێغەمبەری خوا ﷺ.

- کاتیک زیننیره ﷺ به هوی موسلمانبوونیه وه سزاده درا، به لام به هیچی تر قایل نه بوو جگه له موسلمان بوون و، چاوه کانی کویر بوون، هاوه لپه رستان گوتیان: لات و عوززا چاویان کویر کرد، فهرمووی: نه خیر به خوا، نه وه بوو خوی گه وره چاوه کانی چاک کرده وه ^(۱) قصة الزینرة موجودة في ترجمتها في ((الإصابة)) (۴/۳۱۱ و ۳۱۲)، وعزاه الحافظ ابن حجر إلى الفاكهي وإلى ابن أبي شيبة في تاريخه.

- سه عیدی کوپی زهید ﷺ دوعای له نه روای کچی حه که م کرد، کاتیک به درو تاوانباری کرد، فهرمووی: په روه ردگارا نه گهر دروژنه چاوه کانی کویر بکه و، له نئو زهویه که ی خویدا بیکورته، نه وه بوو کویر بوو و له زهویه که ی خویدا که وته چالیکه وه مرد ^(۲) صحیح: أخرجه مسلم عقب حدیث (۱۶۱۰).

(۱) _ نه مهش دیسان که پامه تی نه ولیایه، کاتیک نه م ژنه چاکه دهستی به نایینه که یه وه گرت و، له سه ر سزای هاوه لپه رستان ئارامی گرت و، چاوه کانی کویر بوون، هاوه لپه رستان گوتیان: لات و عوززا چاویان کویر کرد، خوی لی پازی بیت فهرمووی: نه خیر به خوا، ئیتر خوی گه وره چاوه کانی بو چاک کرده وه.

(۲) _ نه مه سه عیدی کوپی زهیدی کوپی عه مپی کوپی نوفه یلی ئاموژای عومه ری کوپی خه طابه ﷺ، زهیدی کوپی عه مری بابی یه کیک بوو له وانه ی که خوی گه وره له سه رده می نه فامیدا بو یه کخوایه رستی رپنوینی کرد، ئیتر خوی گه وره ی به تاک و ته نها داناو، له بت په رستی نکولی کرد، چهنده ها شیعیریشی هه یه سه بارهت به یه کخوایه رستی و نکولیک ردن له هاوه لپه رستی، سه عیدی کوپی یه کیکه له و ده که سه ی مژده ی به هه شتیان پیدراوه، له مه دینه ی پیروژدا باخیکی هه بوو، باخی ژنیکیش به ته نیشتی وه بوو، ژنه که وایراکه یاند گرایه سه عید شتیکی له باخه که ی برده وه، به لام دروژن بوو، بویه سه عید دوعای لیکرد، چونکه به درو تاوانباری کرد، دوعای لیکرد کویری بکات و له نئو زهویه که ی خویدا بیکوریت، خوی گه وره ش دوعا که ی قبول کردو، چاوه کانی کویر کردو له نئو زهویه که ی خویدا کوشتی، چونکه به درو تاوانباری کرد.

- عه لائی کوپی نه لحه ضره می ﷺ کار به دهستی پیغه مبه ری خوا بوو ﷺ
به سر به حره پنه وه، له دوعا کانیدا ده یگوت: (یا علیم یا حلیم یا عظیم)، ئیتر خوی
گوره دوعا کانی قبول ده کرد، کاتی ناویان که م بویه وه دوعای کرد خوی گوره
نه ونده بارانیان بو ببارینیت که تیر ناو بن و دهست نویژی پی بشون و، بو نه وانه ی
دوی خوشیان باران ببارینیت، نه وه بوو دوعا کی قبول کرا، کاتیکیش که ده ریا که
پنی گرتن و نه یانتوانی به نه سپه کانیاں به پنه وه دیسان دوعای کرد، ئیتر خوی و
سربازه کانی به سر ناو که دا په پنه وه به بی نه وه ی زینی نه سپه کانیاں ته پو بیت،
هروه ها له خوی گوره ی داوا کرد هر کات مرد جهستی نه بینن، ئیتر له گوره که دا
نه یانبینیه وه ^(۱) انظر هذا الدعاء، وهذه القصة في ((الکامل فی التاریخ)) لابن الأثیر
(۲/۲۴۹-۲۵۲)، وراجع أيضا ((الإصابة)) و ((أسد الغابة)) (ترجمة العلاء).

- هه مان شت به سر نه بی موسلیمی خه ولانیدا هات _ نه و پیاو هیه که خرایه نیو
ناگره وه _ خوی و نه و سربازانه ی که له گه لیدا بوون به سر دیجله دا په پنه وه، له
کاتیکدا ناو که که داری فریده دایه دهره وه له بهر زور به رزبونه وه ی، پاشان به لای
هواره که کانیدا ناو پیک دایه وه، گووتی: ئایا شتیکتان وون بووه تا له خوی گوره
داوا بکه م بیگه پرنیتیه وه؟ که سیکیان گووتی: توره که یه کی ئالیکم ونبووه، گووتی:
شرینم که وه، شوینی که وت ته ماشای کرد به شتیکه وه نووساوه، هه لیگرت و
بریده وه ^(۲).

(۱) _ عه لائی کوپی نه لحه ضره می ﷺ کار به دهستی پیغه مبه ری خوابوو ﷺ
به سر به حره پنه وه، واته له حسه، چونکه له و کاته دا به حره بن به له حسه ناو ده برا،
بو جوړه دوعای ده کرد ئیتر قبول ده کرا.

(۲) _ نه بی موسلیمی خه ولانی دؤستیك بوو له دؤسته کانی خوی گوره له
بهمن، تابعی بوو، نه سوه دی عه نس ی کاتی بانگه شه ی پیغه مبه رایه تی کرد بانگی

کردو، پئی گوت: ئایا شایه تومان دینیت که من پیغه مبهری خوام؟ نه ویش گوتی: نابیستم، پئی گوت: نه ی شایه تومان دینیت که موچه ممه د پیغه مبهری خوايه ﷺ گوتی: به لئ، بویه فه رمانیدا ئاگر یکیان داگیرساندو، فرپیان دایه نیوی، به لام ئاگره کی زیانی پینه گه یاند، نه مه که پامه تیک بوو بۆ نه و پیاوه، هر نه م پووداوه بوو که پیشتر به سهر ئیپراهیمی خه لیلدا هات، نه وه بۆ ئیپراهیمی خه لیل موعجیزه بوو، به لام بۆ نه بو موسلیمی خه ولانی که رامه ت بوو، پاش کۆچی دواپی پیغه مبهری خوا ﷺ چوره مه دینه ی پیروژ ئیمامی عومه ری کوپی خه طاب ﷺ له نیوان خوی و نه بوبه کری صیدیقا ﷺ داینیشاندو، پئی فه رموو: سوپاست بۆ نه و خوايه ی که نه یمراندم تا له ئوممه تی موچه ممه دیشدا که سیکم بینی که خوی گه وره له ئاگر پزگاری کرد بیت وه کو نه وه ی ئیپراهیمی خه لیلی له ئاگر پزگار کرد، که پامه تی دووه می په پینه وه یان بوو له پووباری دیجله به سهر نه سپه کانیانه وه ته نانه ت به هاوه لانیشی گوت: ئایا که سیکتان شتیکی وونبووه، پیاویکیان گوتی: به لئ من توره که یه کی ئالیکم وون بووه، به یه که وه چون ته ماشای کرد به شتیکه وه نووساوه، هه لیگرت و بریدی وه.

ههروهه ها أبو مسلمی خولانی خزمه تکاره که ی ژه هری بۆ خسته نئو
خوارده که به وه خواردی و زیانی پینه که یاند^(۱)، ههروهه ها أبو مسلم ژنیکی خیزانه که ی
میردو لینی هه لگه رایه وه، دوعای لیکرد کویر بوو، دواتر ژنه که هاته وه بۆ لای ته وه ی
نئو، نئویش دوعای بۆ کردو، خوای گه وه چاوه کانی چاک کرده وه^(۲).
- عامیری کوری عه بدقه یس به شه که ی خوی له به یتول مال له نئو سه رقۆله که یدا
به برد، دوو هه زار دیره می ده خسته نئو سه رقۆله که به وه هه ر داواکارو هه ژاریک
نپینگ که یدا بوايه مه گه ر ده یدایه به بی ژماردن، پاشان که بۆ مال که ی خوی
به گه رایه وه نه ژماره وه نه کیشی دیره مه کان که می نه ده کرد^(۳).

(۱) هه ر چهنده ژه هه ر سیفته ی کوشتنه، به لام ئه و خوایه ی که له ناگره که
بژگری کرد به توانایه له ژه هه ر که ش پزگاری کات، خوای گه وه خاسیه تی ئه و
مادانه ناهیلنیت، خاسیه تی سوتاندن له ناگره که ده سیننیه وه، خاسیه تی کوشتنیش
له ژه هه ر که ده سیننیه وه.

(۲) چیرۆکی سییه م که پامه تی سییه مه، وشه ی (خبیت) واتای فریودان و
هه لگه رانه وه ی خیزان له میرده که ی ده به خشیت، نه فره ت لیکراوه ئه و که سه ی خیزان
له میرده که ی هه لده گه پیننیه وه.

(۳) واته به شه که ی خوی له به یتولمال ده بردو ده یخسته نئو سه رقۆله که به وه هه ر
هه ژرنکی پینگه یشتایه پیی ده به خشی، به لام ژماره ی دیره مه کانی که می نه ده کرد،
پینه مبه ری خوا ^{سَمِعْتُ} فه رمویه تی: ((مَا نَقَصْتُ صَدَقَةً مِنْ مَالٍ)) واته: ((خیرو سه ده قه له
سه روت و سامان که م ناکاته وه)) به لکو زیادیشی ده کات، زیاد کردنه که ش دوو شیوه ی
هه ب، به که م: ژماره که که م ده کات به لام به ره که تی زیاد ده کات، دووهم: پینه چیت
ژماره شی که م نه کات، وه کو نه وه ی له م چیرۆکه دا هاتووه، نه مه ش که پامه تیک بوو بۆ ئه و
بیاره. به لام خه لکی تر هه ر کات خیرو سه ده قه به کن ژماره که که م ده کات به لام
به ره که تی زیاد ده کات، به لام نه م وه لی خوايه ژماره ی دیره مه کانیشی که می نه کرد.

هەرم ئەم پیاوێ بە پێژە بە لای کاروانیکدا تێپەر بوو تەماشای کرد شیرێک
 پێگە کە ی لێگرتوون، لێی چوو پێشەوێ تا پۆشاکە کە ی بەردەمی شیرە کەوت،
 پاشان پێی نا بە ملیداو، گووتی: لە راستیدا تۆ تەنھا سەگێکی لە سەگەکانی
 پەحمان، وە لە خوای گەورە شەرم دەکەم کە لە شتیکی تری غەیری ئەو زاتە بترسم،
 ئێتر کاروانە کە تێپەر بوون^(۱).

وە لە خوای گەورە داواکرد ساردی ئاوی زستانی بۆ سووک بکاتەوێ، ئێتر ئاوێکی
 بۆ دەهێنرا هەلمی هەبوو^(۲) وە لە خوای گەورە ی داوا کرد لە نوێژدا شەیتان نەتوانی
 بە دلی دا بچێ، ئێتر شەیتان توانای بەسەریدا نەبوو^(۳).

(۱) _ خوای گەورە شیرە درێندە کە ی بۆ ملکە چ کرد کە خەلکە کە ی تۆقاند بوو،
 پێگە کە ی لێگرتبوون، لێی نزیک بۆیەو، پێی نابە ملی شیرە کە داو، گووتی: لە راستیدا
 تۆ تەنھا سەگێکی لە سەگەکانی پەحمان، مەبەستی ئەو بوو کە خوای گەورە
 بە توانایە پێگرت لێ بکات لە زیان گەیاندن بە خەلک، گووتی: من لە خوای گەورە
 شەرم دەکەم لە شتیکی تری غەیری ئەو بترسم، ئێتر شیرە کە وازی لێهێنان و،
 بەسەلامەتی تێپەر بوون.

(۲) _ لە خوای گەورە ی داوا کرد کە لە زستاندا ساردی ئاوە کە ی بۆ سووک
 بکاتەوێ، هەلەستا بە ئاوێکی سارد دەست نوێژی و شت، ئێتر ئاوی گەرمی بۆ
 دەهێنرا، خوای گەورە دوواکە ی قبول کرد بوو، ئەمەش یەکیکی تر بوو لە
 کە پامەتەکانی.

(۳) _ شەیتان گومان و دوو دلی و شتی خراپ و پیس بە بیری نوێژ خوێندا
 دەهێنیت، کە من ئەو کەسانە ی لەو شتە پزگاریان دەبیت، بەلام ئەم دۆستە لە خوای
 گەورە ی داوای کرد لە نوێژدا شەیتانی لێ دور بخاتەوێ، ئێتر شەیتان نەیدەتوانی لە
 نوێژدا بەد گومانی و پاپایی و بێکردنەوێ بۆ دروست کات.

- حەسەنى بەصرى نەچوو بۆ لای حەججاج، شەش جار چوونە مائەوہ بۆی،
ئەویش ھەر شەش جار لەخوای گەورەى داواکرد نەیبینن ئیتەر نەیانبینى^(۱)، ھەر وہا
دوعای لە کەسیکی خەوارىج کرد کە ئازارى دەدا ئیتەر ئەو کەسە مرد^(۲).

(۱) - حەسەنى بەصرى پێشەوای تابەینەکان و زانای بە ناو بانگ، حەججاج لێی
نێرە دەبوو، چونکە حەسەنى بەصرى بۆ خوای گەورە سەرزەنشتى سەرزەنشتکاران
کاری تێنەدەکردو، نەکوێ لە حەججاج دەکرد، وەکو دەزانن حەججاج پیاویکی خراپەکار
بوو، خۆنپێژبوو، ترسناک بوو، حەججاج ناردی بەشوین حەسەنى بەصریدا،
سەریازانى حەججاج چوونە مائەوہ بۆی، لەخوای گەورەى داواکرد نەیبینن،
نەیانبینى، خوای گەورە بەسەر ھەموو شتیکدا توانا دارە، وەکو چۆن چاوی
ھاوہلپەرستانى بەست بەرامبەر بەعیسای کوپی مەریەم تا لە نێوانیان بەرزى
کەردو، لە کاتیکدا کۆ بوبونەوہ بۆ کوشتنى، ھەر وہا وەکو چۆن موحمەدى ﷺ
لە ھاوہلپەرستانى مەککە پزگار کردو، لە نێوانیانەوہ چووە دەرەوہ، دواتریش خۆی و
نەبەبەکرى ھاوہلپەری بەپێزى لە ئەشکەوتى ئەور پزگار کرد کاتیک لەسەر سەریان وەستا
بوون، ھەر بەو جۆرەش حەسەنى بەصرى پزگار کرد، پزگار بوون موعجیزەيەك بوو بۆ
پێنەمەرى خوا ﷺ وە کە پامەتیکیش بوو بۆ حەسەنى بەصرى، کە پامەتیش کە پوو
دەدات لەبەر پێویستى کە یان بۆ ئەوہیە بێتە بەلگەيەك لە ئاییندا.

(۲) - کۆمەلەى خەوارىج: کۆمەلەى گومپان و پێزى مۆسڵمانان تێک دەدەن و،
گەزەبەلەى وەلى ئەمرى مۆسڵمانان نابن و، مۆسڵمانان کافر دەکەن بەھۆى ئەو
ناوانانەوہ کە لە خوار شیرک و ھاوہلپەرستى بە پیاویکی ئەو کۆمەلە ئازارى حەسەنى
بەصرى دەدا، چونکە حەسەنى بەصرى موخالیفى بیرو باوہپى ئەوان بوو،
گەزەبەکانیانى ھەل دەوہشان دەوہ، بۆیە لە حەسەنى بەصرى بێزار بوون و، پیاویکی
خوارى ھەر پەشەى لێکرد، ئەویش دوعای لێکرد، دەست بەجى لە شوینەکەى خۆیدا
مرد، قەبول بوونى دوعا دەستبەجى کە پامەتى ئەولیاہ.

– صیله ی کوپی نه شیه م: له غه زادا نه سپه که ی مرد، گووتی: په روه ردگار میچ که سیک منه تم به سهردا نه کات، دوعاشی کرد خوی گه وره نه سپه که ی بۆ زیندور کرده وه، کاتیکیش گه یشته وه مال، گووتی: کوپم زینی نه سپه که داگره چونکه نه مانه ت و ده ست خوازه، که زینه که ی داگرت نه سپه که مرد^(۱).

(۱) _ هه روه ها پیده چی خوی گه وره هیندیک چوار پی پاش مردن زیندور بکاته وه وه کو که پامه تیک بۆ دۆسته کانی خوی، چونکه شتومه که کانی له سر هه لده گریت و، ماوه ی ریگا که ی پیده بریت، له وانه یه بمریت نه ویش له خوی گه وره داواده کات زیندوی بکاته وه، بۆ نه وه ی بیگه یه نیت، نه م شته چه ندین جار بۆ دۆستانی خوی گه وره دووباره بۆته وه، خوی گه وره که مردوه کان زیندور ده کاته وه، یان بۆ ژیانیکی به رده وامه، یان بۆ ژیانیکی کاتییه، وه کو پیاره کوژراوه که ی به نی ئیسرائیل کاتی به به شیک له نیسکی له مانگا که لیاندا ده سته جی خوی گه وره زیندوی کرده وه، به خه لکه که ی راگه یاند که کییه که سه ی کوشتویه تی، هه روه ها چیرۆکی نه وانه ی که له ترسی مردندا چوونه دهره وه کاتی په تاکه له شاره که یاندا بلو بویه وه، له م باره وه خوی گه وره ده فه رموی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِن دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ﴾ [البقرة: ۲۴۳] واته: ئایا وورد نه بویته وه له وانه ی که له وولاتی خویمان دهرچوون له کاتیکدا که نه وان هه زاران (که س) بوون له ترسی مردن ئینجا خوا پیی ووتن بمرن له پاشان زیندوی کردنه وه. هه روه ها چیرۆکی نه وانه ی که به موسا پیغه مبه ریان _ علیه السلام _ گوت: ﴿فَقَالُوا أَرَنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ﴾ [النساء: ۱۵۳] واته: گوتمان خوامان نیشان بده به ئاشکرا جا بروسکه یه ک لییدان و گرتنی به هوی سته م کردنیانه وه،

مەموویان لە ناو چوون بە لام پاشان موسا _ علیه السلام _ لە خوای گەورەیی داواکرد
 زیندویان بکاتەوێ بۆ ئەوێ لە گەلیدا بگەڕێنەوێ بۆ بەنی ئیسرائیل، ئەوێ کا بلین:
 خەڵکە چاکەکی کوشتین، بۆیە خوای گەورە زیندوی کردنەوێ لە گەلیدا گەرانەوێ،
 چونکە خوای گەورە توانا دارە بە سەر هەموو شتێکدا. یان چیرۆکی ئەو پیاوێ بە لای
 شارەکا دا تێپەر بوو، لەم بارەوێ خوای گەورە دەفرمویت: ﴿أَوَ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ
 زَبْنِي خَاوِيَةً عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِئَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ﴾ [البقرة:
 ۲۵۹] واتە: یا وەك ئەو کەسە (عوزەیر) کە پابورد بە لای شارێکدا (بیت المقدس) لە
 کاتیکی ئەو (شارە) دیواریکانی پوختا بوو بە سەر سەربانەکانیدا (عوزیر) گوتی خوا
 چۆن ئەم شارە ئاوەدان دەکاتەوێ پاش مردنی (واتە پاش ویران بوونی) یەکسەر
 خوای گەورە سەد سال مراندی پاشان زیندوی کردەوێ. خۆی و گویدریژەکی سەد
 سال مراند، پاشان خۆی و گویدریژەکی زیندوو کردەوێ، ئاتەمە توانا و قودرەتی
 خوای گەورەبوو.

ههروه ها هه ر نه م پیاوه به ریزه پوزیک له نه هواز برسی بوو، له خوای گه وده ی دلو کرد خوراکي پنبه خشیت، له پشته وه ده فەرنکی خورمای بوتابی تازه پینگیر که له نیو پۆشاکینکی ئاوریشمدا بوو بۆی که وته خواره وه، خورماکه ی خوارد و پۆشاکه که ش ماوه یه ک به لای خیزانه که یه وه مایه وه^(۱).

شه ویک له پیشه و جهنگه لیکدا نویژی ده کرد شیرینکی بۆ هات، کاتی سلاری دایه وه، پنی گروت: له شوتینکی دیکه به دوا ی پوزیه که ی خوتدا بگه پئی، شیرکه که ب نه په نه پ دورکه وته وه.

- سه عیدی کوپی موسه یب له پۆژه کانی (الحرّة) دا دهنگی بانگی له گۆره که ی پیغه مبه ری خواوه ﷺ ده بیست، له کاتی نویژه کاند، له کاتی کدا مزگه وته که هیچ که سینکی تیدا نه بوو جگه له خوی^(۲).

(۱) _ کاتی نه م دۆسته ی خوای گه وده برسی بوو له خوای گه وده ی داوا کرد خوراکي بداتی به کسه ر ده فەرنکی خورمای بۆ هات، خوراکي تیدا بوو، له نیو پۆشاکینکی ئاوریشمدا، خورماکه ی خواردو، پۆشاکه که شی دابه خیزانه که ی، چونکه ئاوریشم بۆ پیاو حه لال نییه، ماوه یه ک نه و پۆشاکه ئاوریشمه لای خیزانه که ی مایه وه، ده بیپۆشی، نه مه ش له که رامه تی نه ولیا بوو.

(۲) _ سه عیدی کوپی موسه ییبی مه خزومی پیشه وای تابعینه کان و به کیکه له حه وت فیه زانه که، به زانستی زۆر به ناو بانگ بوو، کاتی (الحرّة) پوویدا، (الحرّة): نه و کاره ساته بوو که سوپاکه ی به زید غه زای خه لکی شاری مه دینه ی پیروزی کرد، چونکه نه هلی مه دینه له به زیدی کوپی موعاویه جیا بوونه وه، له م باره شه وه به هه له دا چو بوون، چونکه نابیت له کار به دهستی موسلمانان جیا بیته وه،

بۆيە يەزىد بە سوپاگەيەو غەزاي کردن و، بە خراپى کوشتنى و، زىدەپۆ بوو له تۆله
 سەندنەویدا، ئىبن و عومەر رضي الله عنه خۆى له فیتنەو کارەساتە که بە دورگرت و، نەشیهێلا
 گۆرەکانى بە شدارى تیدا بکەن، لەو باوەردا بوو که بەیعت دان بە یەزید لە
 ناستۆیاندايە، پێگري لێکردن لە پازینه بوون بە یەزید بەلام قبولیان نەکرد،
 دەرەنجامە که ش ئەو بوو که پوویدا، هەروەها سەعیدی کوپى موسەیب خۆى لەو
 کارەساتە بە دورگرت، لە مزگەوتە که دا مایەو لە کاتی کدا هیچ که سێکی تری تیدا
 نەبوو، بانگیشی تیدا نەدەدرا لەو ماوەیەدا، بەلام گوێبیستی بانگدان دەبوو لە پووی
 گۆرە که ی پێغەمبەری خواوہ صلی الله علیه و آله، ئەمە که پامەتیک بوو لە که پامەتی ئەولیا.

- پیاویک له هۆزی نه خع گوی دریزیک هه بوو، له پیکه دا توپی، هاوه له کانیشی پتیا گوت: وه ره با شتومه که کانت له نیوانماندا دابه ش کهین، نه ویش پی گوتن: ماوه به ک کاتم پی بدهن، چوو ده ستوئیزیک پاک شتوشت و، دوو پکاعات نوئزی کردو، نزای کرد، خوی گه وه گوئدریزه که ی بو زیندوو کرده وه، شتومه که کانی پیه لگرت^(۱).

کاتی نوه یسی قهره نی کۆچی دواپی کرد، ته ماشایان کرد له نیو پۆشاکه کانیدا چهند که فه نیکی تیدایه که پیشتر پی نه بوو، ته ماشاشیان کرد له به ردیکدا گوئریک بو هه لکه ندراره وه، گوئریچه (لَحْد) یه کیشی له نیودایه، به و که فه نانه که فه نیان کردو له گوپه که شدا ناشتیا^(۲).

(۱) _ نه م چیرۆکه هاوشیوه ی چیرۆکه که ی صیله ی کوپی نه شیوه می پیشووه که خوی گه وه گوئدریزه که ی بو زیندوو کرده وه، نه یهیلآ پیویستی به خه لکی بیت، پیاوه که له خوی گه وه داوا کرد منه تی خه لکی له سه ره لگرت، بویه خوی گه وه نه یهیلآ پیویستی به خه لک هه بیت و، گوئدریزه که شی بو زیندوو کرده وه، تا به شوینی خوی گه یشت.

(۲) _ نوه یسی قهره نی تابعیه کی به پیز بوو _ ته نانه ت که سانیک له نه هلی زانست به چاکترینی تابعینه کانیا داناره _ وه کو نه وه ی له (صحیح مسلم ۲۵۴۲) دا هاتوه که وا پیغه مبه ری خوا ﷺ له فه رموده یه کدا که ئیبن و عومه پ ﷺ ده یگیریت هه فه رمویه تی: ((إِنَّ رَجُلًا يَأْتِيكُمْ مِنَ الْيَمَنِ يُقَالُ لَهُ أُوَيْسٌ: لَا يَدْعُ بِالْيَمَنِ غَيْرَ أُمَّ لَهُ قَدْ كَانَ بِهِ بَيَاضٌ)) وفي رواية: ((بَرَصٌ)) فدعا الله فأذهب عنه، إِلَّا مَوْضِعَ الدِّينَارِ أَوْ الدَّرْهَمِ، فَمَنْ لَقِيَهُ مِنْكُمْ فَلْيَسْتَغْفِرْ لَكُمْ)) وفي رواية: ((إِنَّ خَيْرَ التَّابِعِينَ رَجُلٌ يُقَالُ لَهُ أُوَيْسٌ، وَلَهُ وَالِدَةٌ، وَكَانَ بِهِ بَيَاضٌ، فَمُرُّهُ فَلْيَسْتَغْفِرْ لَكُمْ)). واته: ((پیاویک دیده نیتان ده کات نوه یسی پی ده گوتریت، هیچ کهس له یه مهن به جی ناهیلآیت جگه له دایکیک که سپیتی هه بوو))

نه دوابه تیکدا: ((به له کیتی)) دوعای کرد خوی گه وره چاکیکرده وه، جگه له شونینکی بهینت که به نه ندازه ی دیناریک یان دیرمه میکه، هر که س پیی گه یشته با نیستیغفارو داوای لیخوشبونتان بۆ بکات)) له ریوایه تیکدا ((چاکترینی تابعینه کان پیاویکه ئوه یسی پینده گوتریت، دایکیکی هه یه نه خوشی به له کیتی هه بوو، داوای لیبکه ن با نیستیغفارو داوای لی خوشبونتان بۆ بکات)).

پیشتر باسی ئوه یسی قهره نی کرا، به کیکه له تابعینه به ریزه کان و، دوستیکی به پینزی خوی گه وره یه، خه لکی یه مه ن بوو، دوعا قبول کراو بوو، پیغه مبه ری خوا پیی له نه رمووده کانیدا باسی کردووه که وا دیته مه دینه ی پیروز، هر که س ده توانیت با خوی پیگه یه نیت بۆ نه وه ی نزاو دوعای بۆ بکات، ئوه یسی قهره نی پیاویکی گونپایه ل بوو به رامبه ر به دایکی، کاتی شاندی یه مه ن به مه دینه ی پیروز گه یشته ئوه یسیان له گه لدا بوو، پیشه وا عومهری خه طاب ﷺ پیی زانی و، به دوایدا گه را تا پیی گه یشته داوای لی کرد نیستیغفارو داوای لی خوشبوونی بۆ بکات. نه مه ئوه یسی قهره نی بوو، به کیکه له نه ولیاکانی خوی گه وره، کاتی مرد چه ندین که فه نیان له نیتو پزشا که کانیدا بیینی که پیشتر پیی نه بوو، کاتیکیش ویستیان بینیزن، ته ماشایان کرد گره که ی ناماده یه و، هیچ که سیکیش هه لی نه که ندووه، نیت له ویدا ناشتیان، نه مه له که رامه نی نه ولیایه که خوی گه وره له سه ر دهستی که سانیکیان به دیدینیت.

- پۆژیک عه مری کوپی عوقبه ی کوپی فهرقه د له گهرمایه کی به تیندا نویژی ده کرد، په له هوریک سیبه ری بۆ کرد، ئاژه له درنده کان پاسه وانیان ده کرد له کاتیکیدا ووشتره سواریه کانی هاوه لانی ده له وه پاند، چونکه مهرجی له سهر هاوه لانی داده نا کی له غه زادا خزمه تیان بکات^(۱).

- موطنه په فی کوپی عه بدوللای کوپی شیخخیر هه ر کات بچوایه ته نیو ماله که ی خویه وه قاپه کانیش له گه لیدا (سبحان الله) یان ده کرد، هه روه ها خوی و هاوه لیک ی له تاریکیدا پریان ده کرد، سهری قامچیه ک پووناکی بۆ کردن^(۲).

(۱) - ئه م دۆسته ی خوی گه وره عه مپی کوپی عوقبه ی کوپی فهرقه د، دۆستیک بوو له دۆستانی خوی گه وره، به شداری غه زاکانی ده کرد و له پیناوی خوی گه وره دا جیهادی ده کرد، پۆژیک له گهرمایه کی به تیندا، له پۆژیکی هاویندا نویژی ده کرد، په له هوریک له ئاسماندا سیبه ری بۆ ده کات، له غه زادا ئه و مهرجیه ی له سهر هاوه لانی داده نا که خزمه تیان بکات، ووشتری هاوه لانی ده له وه پاندو ئاژه له درنده کانیش نه ده ویران له سهر بازگه که نزیک بنه وه، هه موو ئه مانه له که پامه تی نه ولایه.

(۲) - موطنه په فی کوپی عه بدوللای کوپی شیخخیر به لای فهرمووده ناسانه وه به ناو بانگه که فهرمووده ده گیریتته وه، هه ر کات بچوایه ته نیو ماله که ی خویه وه (سبحان الله) ی قاپه کانی ده بیست، چونکه خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾ [الإسراء: ۴۴] واته: وه هیچ شتیک نییه که به سوپاسی ئه و ستایش نه کات به لام نیوه تی ناگه ن له ته سبیحاته که یان، به لام ئه م دۆسته ی خوی گه وره ته سبیحاتی قاپه کانی ده بیست. هه روه ها خوی هاوه لیک ی پریان ده کرد خوی گه وره پینگه که ی بۆ پووناک کردنه وه، ئه م شته بۆ هاوه لانی پیغه مبه ری خواش ﷺ پوویدا کاتی هاتنه خزمه تی و پاشان که هه ستان پیغه مبه ری خوا ﷺ دارده ستیکی دانی پینگه که ی بۆ پووناک ده کردنه وه تا گه شتنه وه به ماله کانی خویان.

- کاتی نه حنه فی کورپی قه یس مرد کلاو قووچی پیاویک که وته نیو گۆره که یه وه، دهستی بۆ دریز کرد بۆ نه وهی بهینیتته وه، ته ماشای کرد تا چاو بر بکات گۆره که ی بۆ فراوان کراوه ته وه^(۱).

- نیبراهیمی تهیمی مانگ و دوو مانگ ده مایه وه هیچ شتیکی نه ده خوارد، وه چوه ده ره وه بۆ نه وهی خۆراکێک بۆ خاو خیزانی پهیدا کات، به لام نهیتوانی، به لای خاکێکی سووردا تپه پ بوو هیندیکی لیبرد، پاشان که گه پایه وه بۆ مال و نوره که که یان کرده وه، ته ماشایان کرد گه نمێکی سووره^(۲).

(۱) نه حنه فی کورپی قه یسی تهیمی یه کیکه له تابعین، به میهره بانی به ناو بانگ بوو، ته نانه له میهره بانیدا وه کو نمونه ده هینیتته وه، پیاویکی موجهید بوو، له سه رکده وه نه میره کان بوو، به لای خه لکه وه خوشه ویست بوو، کاتی مردو ناشتیان، کلاو قووچی پیاویک که وته نیو گۆره که وه، دهستی بۆ دریز کرد بۆ هینانه وهی، ته ماشای کرد تا چاو برکات گۆره که ی بۆ فراوان کراوه ته وه، له م باره وه پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: ((ئیماندار تا چاو برکات گۆره که ی بۆ فراوان ده کریتته وه به لام دوو گۆره که ی بۆ ته سک ده کریتته وه تا په راسوه کانی تیک ده وون)).

(۲) نه حنه فی کورپی قه یس پیشه وای به ناو بانگ، زاهید، واعیزی نایاب بیژ، به کێک له که پامه ته کانی نه وه بوو که به مانگ و دوو مانگ له سه ر نه خواردنی خۆراک نارامی ده گرت و ده مایه وه چونکه له زهت و چیژێکی زیاتری له خوا په رستی وه ده گرت، پۆژیک چوه ده ره وه بۆ نه وهی خۆراکێک بۆ خاو خیزانی پهیدا کات به لام بۆ نه کراو پاره شی پی نه بوو، به لای خاکێکی سووردا تپه پ بوو توره که که ی لی پکرد، بۆ نه وهی خه لکی وابزانن شتیکی هیناوه ته وه، له ماله وه که توره که که یان کرده وه گه نمی سوریان تیدا به دی کرد، خوی گه وده نه و خاکه ی گۆرپیوو به گه نم.

هەركات ئەو گەنمەیان بچاندایە گولەكەى لەبنەپەتەو تەوێكەو لقهكانى دانى لەسەرێك كەلەكە بووى دەردەهێنا^(۱).

- عوتبەتولغولام سى خەسلەتى لە پەرورەدگارى داوا كرد: دەنگىكى خوش، فرمىسكى زۆر، خۆراكىك بەبى ماندوو بوون، بۆيە ئەگەر قورپاننى بخویندايە دەگرىاو خەلكىشى، لەو ماوێهەدا بەردەوام فرمىسكى دەهاتە خوارەو، كە دەگەرايەو بەز مالهەكەى خۆى خۆراكى خۆى دەست دەكەوت و نەیدەزانى لەكوێو بۆى دیت^(۲).

- عەبدولواحیدى كۆپى زەید تووشى ئیفلج بوون بوبوو، داواى لە پەرورەدگارى كرد ئەندامەكانى لەكاتى دەستنوێژ شوستندا بكاتەو، بۆيە لەكاتى دەست نوێژ شوستندا ئەندامەكانى بۆ دەكرایەو، دواتر بۆ دۆخى پێشەرى دەگەرايەو^(۳).

(۱) گەنمىكى بەرەكەتدار بوو، بە ئاستىك هەركات لەو گەنمەیان بچاندایە لە بنەپەتەو تەوێكەو سەرەو دەنكە گەنمى لەسەر یەك كەلەكەبووى دەردەهێنا.

(۲) عوتبەتول غولام خواپەرستى زاهیدى موحامید بوو، ئەم شتانەى لە خواى گەرە داوا كرد، یەكەم: دەنگىكى خوشى بداتى، بۆيە دەنگى زۆر خوش بوو، هەركات قورپاننى بخویندايە دەگرىاو هەموو كەسانى دەورو بەرىشى دەگرىاند، دووهم: داواى كرد لە ترسى خواى گەرەدا خواى گەرە گریانى بداتى بۆيە لە ترسى خواى عزوجل فرمىسك لە چاوەكانى نەدەپرا، سێهەم: پۆزىكى بێماند بوونى بداتى بۆيە كە دەچۆرە بۆ مالهەكەى خۆى خۆراكى تیدا دەبینى بەبى ئەوێ بزانیت كى هیناویەتى، هەمان ئەم شتە لەگەڵ مەریەمى كچی عیمران و هەرەو هەلەگەل خۆبەیبى كۆپى عەدیدا پوویدا.

(۳) تووشى ئیفلج بوون بوبوو، ئیفلجیش نەخۆشیەكە تووشى جەستەیان ئەندامەكان دەبیت و، ناجولیتەو، تووشى ئەو نەخۆشیە بوبوو، بۆيە لەخواى گەرەى داوا كرد ئەندامەكانى بكاتەو بۆ ئەوێ دەست نوێژ بشوات، بۆ خواپەرستى، خواى گەرە دوعاكەى قبول كرد، ئەندامەكانى لەكاتى دەست نوێژ شوستندا دەكرایەو پاشانىش تووشى ئیفلجیەكە دەبویەو.

بهشی که پامهت فراوانه و له شوینی تردا به دریزی باس کراوه^(۱) به لام نهوهی نیمه
به چاو بینبومانه و نهوهی دهیزانین له م زه مهنه دا _ زه مهنی شیخولنیسلام _ زور
زورده^(۲).

(۱) _ شیخول نیسلام شتیکی زوری له که راماتی نهولیا باسکرد، بۆ شاره زابوون و
لیکۆلینه وهی زیاتریش خه لکی گه پاندۆته وه بۆ کتیبی تری تایبهت به م بابه ته، وه کو
کتیبه کانی خوی، له چه ند جیگه یه کی نه و کتیبانه دا کۆمه لیک له و که پامه تانه ی
نوو سیوه، بهشی که پامهت به لای نه هلی سووننهت و جه ماعه ته وه جیگیره و هیچ
که سیک نکۆلی لی ناکات مه گهر بیدعه چیان نه نن، یه کیک له بنچینه کانی بیرو باوه پی
نه هلی سووننهت و جه ماعهت برپا بوونه به موعجیزاتی پیغه مبه ران و که پامه تی
نهولیا ی، نه مه شتیکی جیگیره، له ده رسی پیشوودا که سیک پرسی: ئایا نه و
که پامه تانه ئیسنادیکی (صحیح) یان هه یه؟ بۆ وه لامه که ی ده لئین: به سه نه وه بزانی
که برپا بوون به که پامه تی نهولیا ی بنچینه یه که له بنچینه کانی بیرو باوه پ، به گشتی
گومانان لیان نییه، به لام له پووی ته فاصیل و ورده کاریه کانه وه پتویستیان به
نیساند نییه چونکه فه رمووده نین حوکمی شهرعی هه لال و هه پامیان له سه ر بینا
بکریت، نه مانه پووداون نه گهر پاست بن نه واه که پامه تی نهولیا یه و نه گهر پاستیش نه بن
زانیان نییه، هیچ که م و کوپییه ک بۆ ئایین دروست ناکات، به لام نه گهر پاست بیت
نه وای ئیمان زیاد ده کات، ئیمانی به نده، خوای گهره مان بیر ده خاته وه.

(۲) _ شیخول نیسلام پیی راگه یاندووین که واه شتیکی زوری له م که پامه تانه بینوه
له زه مهنی خۆیدا، به چاوه کانی خوی بینوونی، ئیتر هیچ بواریک نییه بۆ نه وهی
گومانیان لی بکریت.

وه پټويسته بزانریت که پټده چی که پامهت به گویره ی پټويستیتی که سه که به
دهرکه ویت، نه گهر که سیکي ئیمان لاواز، یان موحتاج و پټويستیار پټويستیان پټی
بیټ، که پامهتیکیان بۆ دیت ئیمانیاں به هیز کات و، پټويستیتیان نه هیلتیت^(۱)،

(۱) _ له راستیدا که پامهت ته نها له بهر دوو شت به دی دیت، یه که م: نه و که سه ی
که پامهت له سهر دهستی به دی دیت پټويستی پییه تی وه کو نه وه ی له وانه یه نه و که سه
ئیمانی لاواز بیټ و به و که پامه ته ی له سهر دهستی به دی دیت ئیمانی به خوا به هیزتر
ده بیټ، یان پټويستی به خوراکه، یان به خواردنه وه یه وه کو نه وه ی پیشترا ئاماره ی
پیدرا، یان پټويستی به چوار پییه که، یان خوای گه وره به و جوړه هیژیکی زیاتری
ده داتی بۆ په رستنی زیاتر، که و بوو که پامهت له بهر پټويستیه که نه و پټويستیه
له وانه یه ئیمانی بیټ یان مروفایه تی بیټ، دووهم: بۆ نه وه ی بیټ به به لگه یه ک له
ئاییندا، چونکه نه و که پامه ته پشتگیری گوفتاری نه و زانایه یان نه و دوسته ده کات و،
به سهر نه یارانیدا سهری ده خات، نه م که پامه ته بۆ خودی شیخول ئیسلامیش به دی
هاتووه، چونکه هه موو خه لکی بیزاریان کرد، سولتان و کار به دهستان بیزاریان کرد،
خستیا نه به ندیخانه وه به لام نه یانتوانی ریگری لیبکه ن و نه هیلتان زانست بلآو بکاته وه،
بانگه وازی بۆ خوای گه وره بکات، ته نانهت پاش مردنیشی نه یانتوانی ئاسه واره نی
قه دهغه بکه ن که به هه موو جیهانی ئیسلامیدا بلآو بویه وه تا وه کو نه م زه مه نه ی
خوشمان، بیگومان نه مه به شیکه له که پامه تی نه ولیا، هه روه ها نه ولیدان و
سووکایه تی پیکردن و به ندکردنه ی که به سهر ئیمامی نه حمه دا هات له کاتی مه نمون و
کار به دهستانی دیکه ی پاش نه و، ئیمامی نه حمه د له سهر هه موو نه و شتانه خو پاگر
بوو تا دواتر خوای گه وره سهری خست و، دوژمنه کانی سهر شوپ کرد، نه مه له
که پامه تی نه ولایای بوو، نه و سهرکه وتنه یه که بۆ ئوممه تی دین به سهر نه یارانیاندا
به دی دیت به ده رخستن و سهر خستنی به لگه کانی ئایینه .

له کانتیکدا کهسانی تر که وه لایهت و دوستایه تیه که یان کامل تر و ته و اوتره پیویستیان
بوره نییه^(۱)

(۱)۔ پرسیاریک دیته پیشه وه یان به راستی هاتوته پیشه وه ئایا پیویسته وهلی
و دوست که پامه تیان له سهر دهست به دی بیت؟ نه خیر، نه دوستی که پامه تی نییه
به لگه نییه بۆ بوونی که م و کورپی له دوستایه تیه که یدا، دوستانیکی به رزی خوی
گوره هن که چی هیچ که پامه تیکیان له سهر دهست به دی نه هاتوو، چونکه ئیمانیا
به میزه، وه له بهر نه وهی پیویستیان پیی نییه، که چی که پامه ت بۆ که سانیکی تر
به دی هاتوو که ئیمانیا له وان به خوار تره، بۆیه نابیی بگوتریت هیچ که سیک به وهلی
و دوست دانا نریت تاوه کو که پامه تیکی له سهر دهست به دی دیت، له راستیدا ته نها
خه لکانی خاوهن باوه پی پرو پووچ و بیدعه چیان ئه م قسانه ده که ن، به لام نه هلی
سرونهت برپایان به وهیه که مه رج نییه وهلی که پامه تی هه بیت، پیویسته ئه م شته
هر هه موو خه لکی بیزانن، وه کو پیشتر ئاماژه ی پیدرا که رامه ت که به دی دیت له بهر
دروشته: یه که م: له بهر پیویستیه کی موسلمانان، دووهم: بۆ نه وهی به لگه یه کی
پشتگیر بیت له ئاییندا، بۆیه نه گهر یه کیک له م دوو شته نه بوو نه وا که پامه ت به دی
نایهت، نه بوونی که پامه تیش ئاماژه بۆ که م و کورتی له دوستایه تی و وه لایه تدا ناکات.
پیشه وای ئیبن و لقه یم فه رموویه تی: دوستانی خوی گوره هیچ نیشانه یه کیان نییه بۆ
نه وهی بناسرینه وه، پیده چی دوستیکی خوی گوره هه بیت که له دوسته
نایه ته کانیش بیت و نه شناسریت، چونکه پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: ((رُبَّ
أُنْثَى أَغْبَرَ مَذْئُوعٍ بِالْأَبْوَابِ لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لِأَبْرَةٍ)) واته: ((پیده چی که سیکی قزبژی
نقد نه پوتزوی که له ده رگا کاندای پالی پیوه ده نریت و دور ده خریته وه، نه گهر سویند
بغرات خوی گوره نزاکه ی قبول بکات، نه وا قبولی ده کات))، پیویست ناکات

دروستنی خوای گوره پروخسارنکی تاییه تی هه بیت یان کومه لیک خه لکی به
 چوارده وردا هه بیت یان بانگه شهی بۆ بکړیت وه کو نه وهی که سه باوه پپوچکان
 ده بکه ن، نه خیر دوستی خوای گوره نا ناسریتته وه، نیشانه ی نییه، جلیکی تاییه تی
 نییه، خه لکی به ده وردا نییه، بانگه شهی بۆ ناکړیت، شه پافه ت و به پړزی به لای
 خه لکه وه نییه، له ده رگاگان دور ده خړیتته وه، پیده چی شه پافه ت و پړزی به لای
 خه لکه وه نه بیت، مارج نییه وه لی خوا نیشانه یه کی هه بیت و پیی بناسریتته وه،
 پیده چی دیار نه بیت شړول بیت، قژ بژی ته پوتوزاوی بیت، مارج نییه جلی نابابی
 پوښی بیت و، سه رقوله کانی فراوان بیت، عیمامه یه کی گوره ی به سه ره وه بیت، نه مه
 مارجی دوستایه تی خوای گوره نییه، پیویسته نه م به پته بزانریت، بۆ نه وهی
 که سانی باوه پ پپوچ بۆ خورافات ه کانی خویان به کاری نه هیتن. هر یه کیکیان
 بانگه شهی نه وه ده کات دوستی خواجه، به زیندووی و به مردووی بانگه شهی یان بۆ
 ده کړیت، به خه لک چوارده وریان دراوه، شتی زور، نه خیر، چنده ها دوستی خوای
 گوره هه ن ده مرن که چی هیشتا نه ناسراونه ته وه، دوستانی وا بووه ژیاوه و مردوه و
 که س نه ی ناسیون.

بۆیه که پاماتیان بۆ به دی نایهت له بهر به رزی پله کانیان و له بهر ئه وهی پتویستیان
پتی نییه، نه ک له بهر ئه وهی وه لایهت و دوستایه تیه که یان ناته واوه^(۱)، بۆیه ئه م شتانه
له تابعیندا زۆرتیه به به راورد به هاوه لانی به پیز^(۲) به پیچه وانهی که سانیکه وه که
کرده وهی نااسایی له سه روشت به ده ر ئه نجام ده ده ن بۆ پتیموونی کردنی خه لک و
په کردنه وهی پتویستیه کانیان ئا ئه مانه پله به رزترن.

(۱) مه رج نییه هه ر که سیك که پامهت له سه ر ده ستی به دی نه یت وه لایهت و
دزستایه تیه که ی بۆ خوای گه وره نا ته واو بیئت، به پیچه وانه وه پیده چی وه لایهت و
دزستایه تیه که ی کامل و ته واویش بیئت و هیچ که پامه تیکیش له سه ر ده ستی
به دینایهت.

(۲) وه له بهر ئه وهی بوونی که پامهت به مه رج دانه نراوه بۆ که مالی ئیمان و
به میزی ئیمان، بۆیه که پامهت له تابعین و ئه وانه ی له دوای ئه وانیشه وه هاتوون زۆرتیه
برده به راورد به هاوه لانی به پیز، چونکه هاوه لان پتویستیان پتی نه بوو، له بهر فه زل و
پله و پایه یان.

نه‌هلی بارو حاله شه‌یتانیه‌کان

نه‌مه بارو حاله شه‌یتانیه‌کانه^(۱)

(۱) _ ئیستا شیخول ئیسلام له که‌پامه‌ت بویه‌وهو، ده‌ستی به‌کرده‌وه نانا‌ساییه له سروشت به‌ده‌ره شه‌یتانیه‌کان کرد که خه‌لکانیکی زۆری پی‌فریو ده‌دات، پی‌شتر ئاماژه‌مان به‌وه‌دا که کرده‌وه‌ی نانا‌ساییه له سروشت به‌ده‌ره نه‌گه‌ر له‌سه‌ر ده‌ستی پی‌غه‌مبه‌ریک به‌دی بی‌ت نه‌وه موعجیزه‌یه، نه‌گه‌ر له‌سه‌ر ده‌ستی دۆستیکی خوای گه‌وره به‌دیها‌ت نه‌وه که‌پامه‌ته، وه نه‌گه‌ر له‌سه‌ر ده‌ستی دوژمنیکی خوا نه‌نجام درا نه‌وه کرده‌وه‌ی نانا‌ساییه له سروشت به‌ده‌ری شه‌یتانییه، شه‌یتانه‌کان بۆ دۆسته‌کانی خۆیان شتانی‌ک نه‌نجام ده‌ده‌ن که له سروشت و هی‌زی ئاده‌میزاد به‌ده‌ره بی‌ت، به‌هه‌وادا ده‌یانفرپینن، به‌سه‌ر ئاودا رپیان پی‌ده‌که‌ن، شته نادیاره‌کانیان به‌خیرایی بۆ ئاماده ده‌که‌ن بۆ نه‌وه‌ی گوم‌رایان بکه‌ن و، خه‌لکی تریشیان پی‌گوم‌را بکه‌ن، بۆیه پی‌ویسته له نیوان که‌پامه‌تی وه‌لی و کرده‌وه‌ی نانا‌ساییه له سروشت به‌ده‌ری شه‌یتانی که له‌سه‌ر ده‌ستی دوژمنانی خوای گه‌وره نه‌نجام ده‌دری‌ت جیاوازی بکری‌ت، نه‌گه‌ر کرده‌وه‌یه‌کی نانا‌ساییه له سروشت به‌ده‌ره له‌سه‌ر ده‌ستی که‌سی‌ک به‌دیها‌ت ته‌ماشا ده‌کری‌ت نه‌گه‌ر نه‌وه که‌سه ته‌قوا‌کارو پیاو چاک بوو نه‌وه که‌پامه‌ته، وه نه‌گه‌ر له لای‌ه‌ن که‌سی‌کی خراپه‌ کاری کافره‌وه نه‌نجام درا نه‌وه شه‌یتانیه‌و بۆ گوم‌راکردنی نه‌وه که‌سانه‌یه که فریوی پی‌ده‌خۆن، شه‌یتانه‌کان خزمه‌تی دۆسته‌کانی خۆیان ده‌که‌ن، له‌م باره‌وه خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا يَا مَعْشَرَ الْجِنَّ قَدِ اسْتَكْبَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَجَعْنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَنَا لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ (۱۲۸) وَكَذَلِكَ نُؤَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ (۱۲۹)﴾ واته: وه پوژیک (خوا) تی‌کرا کۆیان ده‌کاته‌وه (ده‌فه‌رموی) نه‌ی ده‌سته‌و کۆمه‌لی جنۆکه بی‌گومان ئیوه زۆر

كەستان لە ئادەمىيەكان گومرا كرد وە دۆستەكانيان لە ئادەمى دەلێن ئەى
 پەرەردگارمان ھەندىكمان سوودو كەلكمان لە ھەندىكمان وەرگرت، چۆن؟ جنۆكە
 سوودو كەلك لە مەرقەكە وەرەگریت بەو جۆرەى كە مەرقەكە ملكە چى دەبیت، وە
 سەرپىچى خۆى گەرەو پىغەمبەرەكەى دەكات، بەم جۆرە شەیتان كەلك لە مەرقەكە
 وەرەگریت و، پىى دلخۆش دەبیت، ئەى مەرقە چۆن سوودو كەلك لە جنۆكە
 وەرەگریت؟ بەو ھەى كە جنۆكەكان لە چوار چۆھەى ئەو شتانەدا كە توانايان
 بەسەردا ھەيە خزمەتى مەرقەكە دەكەن، بە ھەوادا دەيفرێنن، بەنىو ئاگرەدا پىى
 پىدەكەن، بەسەر ئاودا پىى پى دەكەن، شتە دورەكانى بۆ ئامادە دەكەن، شتانىكى
 پى دەلێن كە تەنھا جنۆكەكان دەيزانن و مەرقە نایزانیت، بەم جۆرە مەرقە سوودو كەلك
 لە جنۆكە وەرەگریت وە بەو كاتەو مۆلەتە گەشتىن كە بۆت ديارى كردبوین خوا
 نەرموى ئاگر شوینتەنە بەھەمىشەيى و بىپرانەو دەمىننەو تىايدا جگە لەو كاتەى
 كە خوا بىھوى بەراستى پەرەردگارت كار دروستى زانايە ﴿وَكَذَلِكَ نُؤَيِّ بِغَضِ الظَّالِمِينَ
 بَعْضًا﴾ بەو شتو ھەندى لە ستەم كاران دەكەين بە دۆست و پشتيوانى ھىندىكى
 نريان ﴿بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ بە ھوى ئەو كردەوانەو ھى ئەنجاميان دەدا. ئا ئەمەيە ئاكام
 رەدەنجاميان لە پۆژى قىامەتدا، شەیتان و شوینكەوتوانيان، ئەوانەى فریودراون و
 شوینی شەیتان كەوتوون، چونكە لەدونيادا خزمەتى دەكەن و، واى بەخەيالدا دىنن
 كە دۆستىكە لە دۆستان، كەسانى خاوەن بىروباوەرە پەرپوچەكان پلەى وەلايەت و
 دۆستايەتى دەدەن بەكەسانىكى ناشايستە كە نوێژ ناكات و، واز لەكردەو ھى خراپە
 نامىنیت، لەو باوەرەدان كە ئەو كەسە تەكلىف و سەپاندنە شەرىعەكانى لەسەر
 ھەلگیراوە، چونكە بەپلەى دۆستايەتى گەيشتو ھى، لە خۆى گەرە نزىك بۆتەو بەو
 ئاستەى كە تەكلىف و سەپاندنە شەرىعەكانى لەسەر ھەلگیراوە،

حەپام و حەلالی لەسەر ھەلگیراوە، فەرزەکانی لەسەر ھەلگیراوە، بەخوای گەورە
 گەیشتووە، ئەمە قسەى شەیتان و شوینکە وتوانی شەیتانە _ پەنامان بەخوا _ پەلەى
 دۆستایەتى بەکەسانیک دەدەن کە دەیانبینن نوێژ ناکەن، بە پۆژوو نابن، ئیمانیان
 بەخواو پێغەمبەرەن نییەو، دەلێن: ئەمانە دۆستیکن لەدۆستانی خوای گەورە، گواپە
 پێویستیان بەپێغەمبەرەن نەماوە، پێویستیان بەکردەو نییە، پێویستیان بەعیبادەت
 نەماوە، تەماشاکەن بەچ شیوازیك شەیتان ئادەمیزاد بەئەوپەپى فریودان و خەلەتاندن
 دەگەیهنێت بەلام خوای گەورە دەفەرموى: ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
 يَحْزَنُونَ (٦٢) الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ (٦٣)﴾ [یونس: ٦٢ - ٦٣] بەم دوو مەرجە: ئیمان
 و تەقواکاری، ئیتر کەسى خراپەکار کە نوێژ ناکات و، بەپۆژوو نابێت و، نێربازى و،
 داوینپىسى دەکات و، مەى دەخواتەووە چۆن دۆستى خوای گەورە بێت، نەخێر، بەلکو
 ئەم جۆرە کەسە گەورەترین دۆستى شەیتانە، پێویستە ھەست بەم شتەبکەین و لێى
 ئاگادار بین، چونکە شتەکە بەنیۆ خەلکدا بلۆ بۆتەووە گەورەبۆتەووە، لەبەر لاوازی
 ئیمان و، کەم بوونی زانست لەم زەمەنەدا، چونکە بیروباوەپى راستى ئەھلى
 سووننەت و جەماعەت بلۆ ناکرێتەووە، کاتى ئەم شتانە لاواز بوو، بیروباوەپى پڕوپوچ
 لە نیۆ کۆمەلگادا بلۆ بۆووە، لەوکاتەدا کەنالى تەلایەت بۆ ئەم شتە پڕوپوچانە
 دادەمەزریت، کەنالى سەتەلایەت بۆ خاوەن باوەرە پووچەکان و جادووگەرەن و
 ساحیرەکان دادەمەزریت، بە ئیمان و زانست ناوزەندیان دەکەن، با موسلمانان
 ئاگادارى ئەم شتانە بن.

وہو بارو حالی عہدوللای کوپی صہییاد^(۱) حدیثہ و قصنہ فی صحیح مسلم (۲۹۲۴)،
(۲۹۲۵)، (۲۹۲۶)، و (۲۹۲۷)، و (۲۹۳۲)، کہ لہ زہمہنی پیغہمبہری خوادا ﷺ
بہدہرکوت و، ہیندیک لہ ہاوہلہ بہ پیزہکانیش وایان دہزانی دہجالہ، وہ
پیغہمبہری خواش ﷺ بہ گومان بوو لیئی تا دواتر بوی پوون بویہوہ کہ دہججال
نیہ، بہ لکو لہ پہگہزی کاہینہکان بوو^(۲).

(۱)۔ ئەمیری موسلمانان پیئشہوا عومہری کوپی خہتتاب ﷺ باوہپی وابوو کہ
نہین وصہییاد دہججالہ و لہسەر ئەوہ سویندیشی دہخوارد، ہہروہا جابیریش لہسەر
ئوہ سویندی دہخواردو، دہیفہرموو: گوئیستی عومہر ﷺ بووم لہسەر ئەوہ
سوتندی دہخوارد لہ خزمہتی پیغہمبہری خوادا ﷺ وہ نکۆلشی لی نہدہکرد. وہ
ئو بارو حالہ شہیتانیانہی کہ بہ عہدوللای کوپی صہییاد پیشاندہدرا بینینی
عہرپی ئیبلیس بوو لہسەر ئاو.

(۲)۔ عہدوللای کوپی صہییاد لہ زہمہنی پیغہمبہری خوادا ﷺ بہ دہرکوت و،
مانہ مہدینہی پیروژ، شتانیکی لیوہ دہبینرا وایانزانی دہججالہ، پیغہمبہری خوا ﷺ
بہ چہند شتیک تاقیکردہوہو بوی پوون بویہوہ کہ دہججال نیہ، وہ کاتیک یہکیک لہ
مارہلانی بہ پیز بہ پیغہمبہری خوا ﷺ فہرموو: ئەہی پیغہمبہری خوا ﷺ بیکورم؟
نہرموی: ئەگەر دہججال بیت تو ناتوانی بیکورئی، ئەگەر ئەویش نہ بیت ئەوہ
کوشنی ہیچ سوودیکی نیہ، ئیتر وازیان لیئہنا، دوستی خوا ی گہورہ نہبوو، ئەمہ
بالگہبہ لہسەر ئەوہی کہ کردہوہی ناٹاسایی لہ سروشتبہدەر لہسەر دہستی
کسانیک بەدی دیت کہ دوستی خوا ی گہورہ نین. دہججال گہورہ گہورہترینی ہہموو
لہززان و گہورہترین نوینہرہکانی شہیتانہ لہ کوتایی زہماندا دہردہکەوئیت، چہندہا
کاری ناٹاسایی لہ سروشت بہدہری پیئہ، بہہشت و ئاگری پیئہ، فہرمان
بہدہرہکان دہکات باران دہبارینن، فہرمان بہزہوی دہکات پووہکەکان دہپوین، پیاو
دہکۆئیت و بہنیوان پارچہکانیدا پیدہکات و، پاشان ہلدہستیت، ئەمانہ کردہوہی
ناٹاسایی لہ سروشت بہدہرہ بہلام شہیتانیہ، بویہ نابیت فریویان پی بخوریت.

پیغمبرِ مبهری خوا ﷺ پیی فہرموو: ((قَدْ خَبَأْتُ لَكَ خَيْبًا))^(۱)، واتہ: ((شتیکم بو شاردویتہ تہوہ، چیہ؟)) نہویش گووتی: (الدُّخُ الدُّخُ)، پیغمبرِ مبهری خوا ﷺ سورہتی (الدخان) ی بو شاردبووہ، تہوہ بوو پیغمبرِ مبهری خوا ﷺ پیی فہرموو: ((اِخْسَا فَلَ تَعْدُو قَدْ رَكَ)) صحیح: أخرجه مسلم (۲۹۳۰)، من حدیث عبد اللہ بن عمر رضی اللہ عنہما. واتہ: ((بہ سہر شوپی بیدہنگ بہ، لہ برو ہیندہی خوت زیاتر نابہیت))، مہ بہستی تہوہ بوو کہ لہ راستیدا تو تہنہا لہ برایانی کاهینانی، ہر یہ کیک لہ کاهینان ہاوپرپیہ کی لہ شہیتانہ کان مہ بوو^(۲)

(۱) _ پیغمبرِ مبهری خوا ﷺ تاقیکردہوہ، پیی فہرموو: ((شتیکم بو شاردوویتہ تہوہ، چیہ؟)) وہ لامہ کی نہ زانی، ئیتر پیی فہرموو: ((بیدہنگ بہ، لہ ہیندہی خوت زیاتر نابہیت)) واتہ: لہ راستیدا تو تہنہا برای کاهینہ کانی.

(۲) _ چونکہ خوی گہورہ دہ فہرموی: ﴿وَمَنْ يَغْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِيضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ﴾ (۳۶) وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّوهُمْ عَنْ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ (۳۷) حَتَّى إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَا آيَّتُ بُنْيَى وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ (۳۸) وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ (۳۹) ﴿[الزحرف: ۳۶-۳۹] واتہ: وہ ہر کہ س پشت لہ یادی خوا ہلکات شہیتانیکی بو نامادہ دہ کہین کہ ہمیشہ لہ گہ لی بی و لی جیا نہ بیتہ وہوہ بیگومان تہوانہ (شہیتانہ کان) لہ پیگای راست بہرگری یان دہ کہن واش دہ زانن بہ بیگومان ہر تہوانن پینویین ہتا کاتی کہ (دہمری و) دیتہ وہ لامان دہ لی خوزگہ نیوانی من و تو بہ قہ دہر نیوان خورہ لآت و خورنواوا بواہ ئای چ ہاوپرپیہ کی خراب بوویت (تہم خوزگہ) ہیچ سودیکتان پیناگہیہ نی چونکہ ستہ متان کرد بیگومان ئیوہ لہ سزای سہ خندا ہاوبہ شن.

که هوالی زوریک له غیب و نادیاره کانی پی پاده گه یاند له وهی که به دزیه وه گوئی لیده گرت^(۱)، پاستیان تیکه ل به درو ده کرد^(۲)، وه کو نه وهی له فهرموده ی (صحیح) دا که نیامی بوخاری و غیری نه ویش ده یگیرنه وه هاتوه که پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمودیه تی: ((إِنَّ الْمَلَائِكَةَ تَنْزِلُ فِي الْعَنَانِ - وَهُوَ السَّحَابُ - فَتَذْكُرُ الْأَمْرَ قُضِيَ فِي السَّمَاءِ فَتَسْتَرِقُ الشَّيَاطِينُ السَّمْعَ فَتَسْمَعُهُ فَتُوجِّهِهُ إِلَى الْكُفَّانِ فَيَكْذِبُونَ مَعَهَا مِائَةً كَذِبَةٍ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ))^(۳) صحیح: أخرجه البخاري (۳۲۱۰)، وفي غير موضع من صحيحه من حديث عائشة ؓ مرفوعاً، وقريب منه عند مسلم (۲۲۲۸).

(۱) _ له وهی به دزیه وه گوئی لیده گرن نه مه له لایه ک، له لایه کی تریشه وه شهیتانه کان به خیرایی دهشت و دهر ده بن، ده فن، به هه وا دا ده فن و، شتانیک ده بنن که ئاده میزاد نابینن، ئیتر هه والی نه وانه به ئاده میزاد ده دن، بو نه وهی نووشی فیتنه و ئاشوبیان بکه ن.

(۲) _ کاتی وشهیه ک له ئاسمانه کانه وه به نهیینه وه ده دن له گه ل صد درودا تیکه لی ده که ن، خه لکیش بریایان پیکردن له بهر نه و ته نها وشهیه که له ئاسمانه وه بیستراوه، ئاماده ن بریوا به (۹۹) درویان بکه ن له بهر ته نها وشهیه کی پاست.

(۳) _ خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَن تَنْزِلُ الشَّيَاطِينُ﴾ (۲۲۱) تَنْزَلُ عَلَىٰ كُلِّ آفَاكٍ أَثِيمٍ (۲۲۲) يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَاذِبُونَ (۲۲۳) واته: هه والتان بده می شهیتانه کان داده به زنه سهر کی؟ داده به زیته سهر هه موو (که سیکی) نور دروژنی نور ئاوانبار باش گوئی ده گرن (بو شهیتانه کان) وه نوربه یان دروژنن (له وه والاند) دهیده ن به خه لکی) نه مانه ن کاهینه کان و نه وانه ش نه و که سانه ن که فریویان پی ده خون، نوربه یان دروژنن.

له فرموده یه کی تردا که (ابن عباس) ده یگیتیه وه ده لی: بینما النبی ﷺ فی نفر من الأنصار، إذ رمی بنجم فاستنار، فقال النبی ﷺ: ((مَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ إِذَا رَأَيْتُمُوهُ))، قالوا: كُنَّا نَقُولُ: يَمُوتُ عَظِيمٌ أَوْ يُولَدُ عَظِيمٌ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ((فَإِنَّهُ لَا يَزِمُنِي بِهَا لِمَوْتِ أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ، وَلَكِنْ رَبَّنَا تَبَارَكَ اسْمُهُ إِذَا قَضَى أَمْرًا، سَبَّحَ لَهُ حَمَلَةُ الْعَرْشِ، ثُمَّ سَبَّحَ أَهْلُ السَّمَاءِ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ، حَتَّى يَبْلُغَ التَّسْبِيحُ إِلَى هَذِهِ السَّمَاءِ، ثُمَّ يَسْتَخِيرُ أَهْلُ السَّمَاءِ السَّابِعَةِ حَمَلَةُ الْعَرْشِ: مَاذَا قَالَ رَبُّنَا؟ فَيُخْبِرُونَهُمْ، ثُمَّ يَسْتَخِيرُ أَهْلُ كُلِّ سَمَاءٍ حَتَّى يَبْلُغَ الْخَبْرُ أَهْلَ السَّمَاءِ الدُّنْيَا، وَتَحْتَطِفُ الشَّيَاطِينُ السَّمْعَ، فَيُرْمُونَ فَيَقْذِفُونَهُ إِلَى أَوْلِيَائِهِمْ، فَمَا جَاؤُوا بِهِ عَلَى وَجْهِهِ فَهُوَ حَقٌّ، وَلَكِنَّهُمْ يَزِيدُونَ))، رواه مسلم واته: ثيبنو عه بباس ﷺ

فرمودی: پیغه مبهری خوا ﷺ فرمودیه تی: شه ویك پیغه مبهری خوا ﷺ له گه ل چه ند هاوه لیک له پشتیواناندا دانیشتیبون، له پر نه ستیره یه ک کشاو ده ورپه ری پووناک کرده وه، پیغه مبهری خوا ﷺ فرمودی: ((ئیوه له سه رده می نه فامیدا چیتان ده گووت نه گهر بتانینینیا؟))، فرمودیان: ده مانگووت: پیاویکی گه وره ده مریت یان پیاویکی گه وره له دایک ده بیت، پیغه مبهری خوا ﷺ فرمودی: ((نهم نه ستیره نه بو مردنی که س و نه بو ژیا نی که س ناکشیت، به لام په روه ردگارمان _ ناوی به رزو بلند بیت _ هر کات فرمانیدا به کاریک، هه لگرانی عرش ته سبیحاتی بو ده که ن، پاشان خه لکی نه و ناسمانه ی به دوا ی نه واندا دین ته سبیحات ده که ن، پاشان نه وانی تریش که به دوا ی نه واندا دین، هه تا نه و ته سبیحاته ده گاته نه م ناسمانه، پاشان خه لکی ناسمانی هه و ته م له هه لگرانی عه پش ده پرسن: په روه ردگارمان چ شتیکی فرمودو؟ نه وانیش هه والیان پیده دهن، پاشان خه لکی هه ر ناسمانیک هیندیکیان له هیندیکیان ده پرسن تا وه کو هه واله که به خه لکی ناسمانی دونه ده گات، شه ی تانه کان دزه ده که ن بو گو ی گرتن، نه ستیره ی کشاویان تیده گیریت، به لام هه ره وال به دوستانی خویان ده گه یه نن، جا هه ر چی وه ک خوی گه یان دیان نه وه راسته، به لام زیادی ده که ن))^(۱).

(۱) _ نه م فرموده ناماژه بو نه وه ده کات که شه ی تانه کان هه ول دده دن به دزیه وه

گو ی بگرن له وه ی که فریشته کان له ناسماندا له نیوان خویاندا باسی لیوه ده که ن، به لام

خوای گوره نه ستیره ی کشاوی بۆ ئاماده کردون که بریتییه له و نه ستیرانه ی که خوای گوره کردوونی به نه ستیره ی کشاو و له شهیتانه کانی ده گریت و، ده یانسوتینیت، نیت له وانه یه نه ستیره کشاوه که بیان پیکیت پیشنه وه ی نه و وشه یه ی که بیستویانه به دۆسته کاهینه کانیان بلین، وه له وانه شه نه و وشه یه ی بیستویانه به دۆسته کاهینه کانیان بلین پیش نه وه ی نه ستیره کشاوه که بیان پیکیت، سه درووشی له لایه ن خوایانه وه تیکه ل ده کن و له نیوان خه لکیدا بره وی پیده ده ن بۆ نه وه ی فیتنه و ئاشوب له نیوان خه لکیدا بلر بکه نه وه، ئا نه مانه ن شهیتانه کان، کاهینه کانیش شوینکه وتووی شهیتانه کان و، دزستی خوای گوره نین، ناگوتریت: نه مه که پامه ته به لکو نه وان کاهین و نوینه ری شهیتانن جیاوازی هه یه له نیوان دۆستی خواو دوزمنی خوادا، باکرده وه ی ئاسایی له سروشت به ده ر له سه ر ده ستی دوزمنی خوا به ده رکه ویت هه رگیز نابیت فریوی پی بغوریت، چونکه له لایه ن شهیتانه کانه وه نه نجام دراوه نه ک له لایه ن خوای گوره وه، به پنچه وانه ی که پامه ته وه که له لایه ن خوای گوره وه یه و پرزی ئیمانداره ته قواکاره کانی خۆی پیده گریت، که وا بوو جیاوازی هه یه له نیوان سه رچاوه ی که پامه ت و سه رچاوه ی کرده وه ی نا ئاسایی له سروشت به ده ری شهیتانیدا، وه جیاوازی هه یه له نیوان دۆستی خواو دۆستی شهیتاندا، جیاوازی هه یه له نیوان نه مه و نه وه دا، خه لکی ئاسایی پیوستان به زانیی نه م شتانه هه یه نه مپۆ، چونکه هه لئه تاندن و چاو به سترکردن و جادووگری و غه ی بزانی نه مپۆ زۆر بووه، پیویسته زانیان نه م شتانه باس بکه ن و، خویندکارانی زانستی شه رعیش وه ری بگرن و، بیزانن و، له نیوان خه لکیدا بلوی بکه نه وه، پیویسته خه لکی ئاسایی له م که ناله سه ته لایه ته کافره هه لئه تیانه رانه ئاگادار بکرینه وه که خه لکیان پی فریو داو. هه روه ها به موبایل و به ئینته رنیت په یوه ندی به خه لکه وه ده کن و، هه ره شه ی لی ده کن و، پییان ده لین: تو ده مریت، تو ئاوه هاو ئاوه ها ت به سه ری، به لام نه وه نه ده و نه وه نه ده پارهمان به ده ری و، ئیمه له و شتانه پرگارت ده که ن، چه ندها شتی تری به و هاوشیوانه ش.

له پروایه تیکی دیکه ی نه م فرموده یه دا هاتووه: مه عمر ده لیت: به زهریم گووت: نایا له سهرده می نه فامیدا نه م تیره نه ستیره ده هاویژران؟ فرمووی: به لی، به لام کاتی پیغه مبه ری خوا ﷺ نیردرا پاسه وانی کردنی ناسمانه کان کرایه وه^(۱).

(۱) _ له سهرده می نه فامیدا نه ستیره ی کشاو زور بوون، نه ستیره ی کشاوی زور له سهرده می نه فامیدا بو شهیتانه کان ده هاویژرا، کاتیکیش پیغه مبه ری خوا ﷺ نیردرا ناسمان پاسه وانی کرا و شتیکی که می مایه وه، بویه کاتی جنوکه کان گوئیستی قورپان بوون گوتیان: ﴿إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا (۱) يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَأَمْنًا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا (۲)﴾ [الجن: ۱-۲] واته: به راستی ئیمه قورپان تیکی سهرسورپه نهرمان بیست پینموونی ده کات بو پیی راست ئیمه ش باوه پمان پیکرد وه ههرگیز که س ناکه ین به هاوبه شی په روه ردگارمان. تاوه کوئه وشوینه ی که خوی گه وره ده فرمووی: ﴿وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَبًا (۸) وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شُهَابًا رَصَدًا (۹) وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرُّ أَرِيدَ يَمْنُ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا (۱۰)﴾ [الجن: ۸-۱۰] واته: وه ئیمه ده گه پاین به شوین ده نگوباسی ناسماندا که چی دییمان پر کراوه له پاسه وانی به هیزو تیری نه ستیره کان وه بیگومان ئیمه جارمان داده نیشتن له چهند شوینیک له ناسمان بو گوینگرتن به لام ههر که سیک نیستا که به دواوه گوینگری تیریکی نه ستیره ده بینی له بو سه یدایه وه به راستی نازانین نایا خرابی ویستراوه بو نه وانه ی که له سهر زه وین یا په روه ردگاریان پینموونی ویستوه بویان. نا نه مه پوویدا له کاتی ناردنی پیغه مبه ری خوا ﷺ، کاتیک تیری نه ستیره کان زیاد بوون، شهیتان سیخوره کانی خوی نارد بو زانینی هوکاره که، گه پانه وه گوتیان: موحه ممه د ﷺ نیردراوه، چونکه کاتی نیردرا پاسه وانی کردنی ناسمان چرتر کرایه وه. شاهد ئه وه یه پیویسته بزانیان

نه تيره نه ستيره له شه يتانه كان ده هاويژریت، له م باره وه خوای گه وره ده فهرموی:
﴿إِنَّا زَيْنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ (۶) وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ (۷) لَا يَسْمَعُونَ إِلَى
الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَيُقَذَّفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ (۸) دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ (۹) إِلَّا مَنْ خَطِفَ
الْخُطْفَةَ فَاتَّبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ (۱۰)﴾ [الصافات: ۶-۱۰] واته: بیگومان نیمه ناسمانی
دنیامان به جوانی نه ستیره کان پاراندوته وه له هه موو شه يتانیکی سه رکه ش
پاراستومانه ناتوانن گویبگرن بو نه و فریشتانه ی له به رزترین پله دان وه (نه گهر بچن
گوی بگرن) له هه موو لایه کی (ناسمانه وه) ناگر باران ده کرین پاوده نرین زود به توندی
و (له قیامه تدا) سزایان به رده وامه و سه خته (شه يتانه کان ناتوانن گوی بگرن) مه گهر
به کیکیان به دزیه وه هه والیک (له فریشته یه ک بیستی و) به په له بیفرینی نه ویش
نه ستیره یه کی پووناک شوینی ده که وی (و ده یسوتینی).

– وه ئه سوه دی عه نسی که بانگه شه ی پیغه مبه رایه تی ده کرد، شه ی تانی هه بوو مه والی هه ندی شتی نادیارو شاراو ه ی پی پاده گه یاند^(۱)، کاتیکیش موسلمانان له دژی جهنگان له شه ی تانه کان ده ترسان مه والی ئه و شتانه ی بده نی که له باره یه وه ده یلین، به لام کاتی خیزانه که ی کوفری میرده که ی بو ده رکه وت یارمه تی موسلمانانیداو کوشتیان^(۲).

– هه روه ها موسه یله مه ی درۆزنیش، شه ی تانی له گه لدا بوو که هه والی چه ند شتیکی نادیارو شاراو ه ی پی دهاو، له پاپه پاندنی هه ندی کاروباریشدا یارمه تی دها.

– که سانی دیکه ی به هاوشیوه ی ئه وانه ش زۆن وه کو حاری ئی دیمه شقی که له زه مه نی عه بدولمه لیک کوی مه پواندا له وولاتی شام ده رکه وت و، بانگه شه ی پیغه مبه رایه تی ده کرد، شه ی تانه کان پییه کانی ئه م حاری ئه یان له پیوه ند ده رده هیئا، نه یان ده هیلا چه ک به جه سته یدا گوزه ر بکات، پارچه مه رمه ره که ته سبیحاتی ده کرد ئه گه ر ده ستی پیدایه یئا ییا، پیوانیکی ئه سپ سواری پیشانی خه لکه که دها که به هه وادا رییان ده کردو، ده یگوت: ئه مانه فریشته ن، له راستیدا ته نها جنۆکه ش بوون، وه کاتیک موسلمانان ده سگریان کرد بو ئه وه ی بیکوژن ره مهاویژه که به ره م لییدا، به لام به جه سته یدا تیپه ر نه بوو، عه بدولمه لیک پیی گوت: تو ناوی خوات نه هیئا، ئیتر ره مهاویژه که ناوی خوی هیئاو لییداو کوشتی.

(۱) _ ئه سوه دی عه نسی و موختاری کوی ئه بی عوبیدی ئه له ئه قفی، که بانگه شه ی پیغه مبه رایه تیان ده کرد، هه ره موویان شه ی تانیان هه بوو که فریویاندان و هه لیان خه له تاندن و، وایانزانی پیغه مبه رن.

(۲) _ پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمانیدایه ئه و موسلمانانه ی له یه مه ن بوون _ چونکه له کوتایی ته مه نی پیغه مبه ری خوا ﷺ ده رکه وت _ بیکوژن، ئه وه بوو عه بدوللای کوی فه یروزی ده یله می چوو له گه ل خیزانه که ی ئه سوه دی عه نسیدا که موسلمانیکی ته قواکاری له خوا ترس بوو قسه ی کرد ئیتر یارمه تی کوشتنی دان و کوشتیان.

تابو جوړه نهلې بارو حاله شهيتانيه كان هركات له لاياندا شتانيكي
 بهنونهي (آية الكرسي) بخويندريت شهيتانه كانيان لي دور دهكه ويته وه، چونكه له
 نه رموده ي (صحيح) دا جيگير بووه كه جاريكيان پيغه مبهري خوا ﷺ نه بي
 موږه پره ي به پاراستني زه كاتي سهر فتره پاسپارد، شهيتانيكي شوه له دواي شوه
 لني ده دزي، نه ویش ده ستگيري ده كرد كه ته به ي ده كرد نازادي ده كرد، پيغه مبهري
 خواش ﷺ پيی ده فهرموو: ((يَا أَبَا هُرَيْرَةَ مَا فَعَلَ أَسِيرُكَ الْبَارِحَةَ؟)) واته: نه ي نه با
 موږه پره دويني ديله كه ت چي كرد؟ نه بو موږه پره ش ﷺ ده فهرموو: واير اگاه ياند
 كه چي تر ناگه پيته وه، پيغه مبهري خواش ﷺ پيی ده فهرموو: ((كَذَبَكَ وَإِنَّهُ سَيُعُودُ))
 واته: ((درؤي له گهل كردي بيگومان دواتر دهكه پيته وه))، له جاري سييه مدا
 شهيتانه كه به نه بو موږه پره ي گووت: وازم ليبيته تا شتيكت فيركه م سوودي بو
 هبيت، هركات چوپته سهر نوينه كه ت (آية الكرسي): ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا
 تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ﴾ [البقرة: ۲۵۵] تا كوتايه كه ي بخوينه، چونكه له لايه ن خوي
 كه وره وه پاريزه ريكه بو تو و شهيتان نزيكت ناكه ويته وه تا به ياني، وه كاتيكت
 نه بو موږه پره ﷺ نه م هه والهي بو پيغه مبهري خوا ﷺ گيږايه وه، پيی فهرموو:
 ((صَدَقَ وَهُوَ كَذُوبٌ)) واته: ((پاستي له گهل كردي له كاتيكتدا نه و زور درؤونه))،
 پاشان پيغه مبهري خوا ﷺ پيی فهرموو كه نه وه شهيتان بووه ^(۱).

(۱) - صحيح: أخرجه البخاري (۲۳۱۱)، و(۳۲۷۵)، و(۵۰۱). معلقاً من حديث أبي

بۆيە ھەر کات مەرفۇھ لھ کاتى باروھالھ شەيتانىھ کاندە بە پاستى (آيە الكرسى) خويند ئەوا پوۋچى دەھاتەوھ، بە نمونەى كەسەك بە بارو ھالەكە شەيتانىھوھ دەچەتھ نەو ئاگرەوھ، يا ئامادەى گويگرتنى فيكە كەردن و چەپلەلەيدان دەبەيت و، شەيتانەكانى بەسەردا دادەبەزن و، لەسەر زمانى قسەگەلەك دەكەن كە نازانرەيت و، لەوانەشە تەگەيشتنى مەھال بېت و، پەيدەچى پازو نيازى دلى ھەندى لە ئامادە بوانىشيان بۇ ئاشكرا كات، پەيدەچى بە چەندىن زمان قسە بكات ھەر وھكوئەو جنۆكەيەى كە لەسەر زمانى ئەو مەرفۇھ قسە دەھكات كە دەچەتھ جەستەيەوھ، ئەو مەرفۇھش كە بارو ھالەكەى تووش دەبەيت ھەستى پى ناكات وھكوئەو فيدارەى ليدەيت كە شەيتان دەستى لئوھشان دەبەيت، چوۋ بېتھ نەو جەستەيەوھ لەسەر زمانى قسەى كەرد بېت، جا ئەگەر كەسەك بە ئاگا ھاتەوھ ھەست بە ھېچ شەيتەكى ئەوانە ناكات كە گوتويەتى، لەبەر ئەمەيە كە پەيدەچى كەسى دەست لئوھشاۋى دەستى شەيتان زۆر زۆرى ليدەيت بە ئاستەك ئەگەر ئەو ليدانە لەخودى مەرفۇھكە بداريە دەيكوشت يا نەخوشى دەخست، بەلام ئەو ليدانە كاريگەرى لەسەر مەرفۇھكە نابەيت و كاتەيكەش بە ئاگادەتەوھ را دەگەيەنەيت كە ھەستى بە ھېچ شەيتەك نەكەردوھ، چونكە ليدانەكە لەسەر جنۆكەكە بووھ كە چۆتھ نەو جەستەيەوھ.

ھەرۋەھە كەسانەكى دىكەى لەوانە ھەن كە شەيتانەكان خۇراك و ميوەو ھەلۋاۋ شەتە تەريان بۇ دەھەينەن كە لەو جەگەيەدا بوۋنى نەيە، ھەرۋەھە كەسانەكى تەريش ھەن جنۆكەكان بۇ مەككە يا بۇ بەيتول مەقدىس يا غەيرى ئەو شوئەنەنە دەيانفەينەن.

ھەرۋەھە كەسانەكى تەريش ھەن كە جنۆكەكان لە پۇژى عەرەفەدا بۇ ئەۋى ھەلى دەگەن و، پاشان ھەر ئەو شەۋە دەيگەپەننەوھ، ئىتر ھەجەكى شەرى ئەنجام نادات^(۱)،

(۱) _ كەسانەكى تەريش ھەن كە جنۆكەكان لە پۇژى عەرەفەدا بۇ عەرەفە

ھەلەدەگەن و، بە بى ئىھرام بەستن دەيەنە ئەۋى، كاتەك بە بى ئىھرام بەستن

دهیینه عه په فو ده یکه پیننه وه ئه وا حه جی نه کردووه، له پاستیدا جنۆکه کان ته نها
 یاری پی ده که ن و هیچی تر، چون به بی ئیحرام به ستن حه ج ده کات؟ له میقاته که
 نییه پ ده بیته به بی ئیحرام به ستن، له قه دهغه کراوه کانی ئیحرام خوی به دور ناگریت،
 چونکه ده یه وی سهرپیچی فه رمانی خوی گه وره بکات. خوی گه وره به واجیبی داناوه
 ئه که سه ی به نیازی حه ج کردنه له میقاته وه ئیحرام بیه ستیت، فه رمانی پیداووه له
 قه دهغه کراوه کانی ئیحرام خوی به دور بگریت. به لام ئه و سهرپیچی فه رمانی خوی
 گه وره ی کرد بویه شه ی تانه کان خزمه تیان کرد. پیویسته هه رگیز به م جوهره کارانه
 فریو نه خوریت.

به لکو به جله کانی خۆیه وه ده چیت و، نه گهر به لای میقاته که شدا تیپه پر بوو ئیحرام نابەستیت، (لبيك اللهم ليك) نالیت، له موزده لیفه ناوه ستیت، به ده وری مالی خوادا ته واف ناکات، له نیوان صه فاو مه روه دا سه عی ناکات، په جمی جه مه رات ناکات^(۱)، به لکو به جله کانی خۆیه وه له عه ره فه ده وه ستیت و، پاشان له هه مان شه ودا ده گه پیتته وه، نه مه ش هه جیکی شه رعی نییه^(۲) به ریکه وتنی موسلمانان، به لکو هه ر وه کو نه و که سه یه که چوبیتته نوژی هه ینی و به بی ده ست نوژ شوشتن نوژی کرد بیت و پووی له قیبله ش نه کرد بیت.

(۱) _ نه مانه کرده وه گه لیکی تاعه ت و گوپرایه لی و خواپه رستین، به قه سه ته وه وازیان لیدینیت بویه شه یته نه کانیش خزمه تی ده که ن، نه گهر سه ره پیچی فه رمانه کانی خوای گه وری کردو، واجیبات و مه رجه کانی کرده وه ی چاکی پشتگوی خست، ئیتر شه یته نه کان خزمه تی ده که ن و، بو هه ر جیگه یه ک هه زی لیبت هه لی ده گرن و، بو جیگه و شوینه که ی خوژی ده یگه پیننه وه . که سیکی له م جوړه پیی ناگوتریت دوستی خوا، به لکو له دوسته کانی شه یته نه .

(۲) _ نه مه هه ج نییه، چونکه مه رج و پایه و واجیباته کانی به ته واوی به جینه هیتراره، به لکو کاریکی شه یته نییه و، هه ج نییه، نه گهر چی بانگه شه ی نه وه ش بکه ن که هه جی کردوه و، چوه و هاتوته وه گوایه دوستی خوایه، نه خیر، نه مه له دوسته کانی شه یته نه و هه جی شه رعی نه نجام نه داوه .

له وکەسە هەلگیراوانە کە سێکی وا هەبوو جارێکیان بۆ عەرەفات هەلگیرا
 گەڕایەوه، لە خەویدا فریشتە گەلیکی بینی کە حاجیه کان دەنوسن، ئەویش پێی
 گوتن: ئەی من نانووسن؟ گوتیان: تۆ لە حاجیه کان نیت، واتە هەجیکی شەری
 نەکردووە^(۱).

(۱) _ ئەم کەسە یەکیکە لەوانەی کە شەیتانەکان لە پۆژی عەرەفەدا بۆ ئەوی
 هەلیان گرتووە، فریشتەکانی بینیوە حاجیه کان دەنوسن و، ئەویان نەنوسیوە، لێی
 پرسین: بۆچی ئەویان نەنوسیوە؟، پێیان گوتووە: تۆ هەجەت نەکردووە، چونکە
 وەک پێشتر ئاماژەی پێدرا ئیحرامی نەبەستووە، (لبیک اللہم لبیک) ی نەگوتووە،
 کردەوێکی هەجی وەک خۆی بەجی نەهێناوە.

جیاوازیه‌کانی نیوان که پامه‌ت و باروحاله شه‌یتانیه‌کان

وه له نیوان که پامه‌ت و نهو باروحاله شه‌یتانیانه‌ی که به که پامه‌ت ده‌چن له پواله‌تدا، چه‌ند جیاوازییه‌ک به‌دی ده‌کریت، له‌وانه: به پاستی هۆکاری که پامه‌تی نه‌ولیاو دۆستان ئیمان و ته‌قوایه^(۱) هۆکاری بارو حاله شه‌یتانیه‌کانیش نه‌نجام دانی نه‌و کارانه که خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ قه‌ده‌غه‌یان کردووه^(۲)، وه پشت به‌و باروحاله شه‌یتانیانه ده‌به‌ستریت بۆ نه‌نجام دانی نه‌وانه‌ی که خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ قه‌ده‌غه‌یان کردووه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنْزَلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ [الأعراف: ۳۳] واته: بلی بیگومان په‌روه‌ردگارم ته‌نها نه‌و کرده‌وانه‌ی چه‌پام کردووه که زۆر به دو خراپن نه‌وانه‌ی که ناشکران و نه‌وانه‌ش که نه‌ینین وه گونا‌هی (چه‌پام کردووه) وه ده‌ست دریژی به‌ناه‌ق وه (چه‌پامی کردووه) شتیک بکه‌نه هاوبه‌ش بۆ خوا که به‌لگه‌ی بۆ نه‌هاتووه وه (چه‌پامی کردووه) که به‌ده‌م خواوه شتانیک بلین که نایزان.

(۱) _ نا نه‌مه‌یه جیاوازیه پوونه‌که، ئیمان و ته‌قواکاری و له خوا ترسان، جا نه‌و که‌سه‌ی ئیمان و ته‌قواکاری هه‌بی‌ت نه‌و کرده‌وه نا ئاسایه له سروشت به‌ده‌رانه‌ی له‌سه‌ر ده‌ستی به‌دی دیت که پامه‌ته، نه‌وه‌ش که نه‌ئیمان و نه‌ته‌قوای هه‌بی‌ت نه‌و کرده‌وه نا ئاسایه له سروشت به‌ده‌رانه‌ی له‌سه‌ر ده‌ستی به‌دی دیت شه‌یتانییه‌و ته‌نها بۆ فریودانه.

(۲) _ خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (۶۲) الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ (۶۳) [یونس: ۶۲-۶۳] نه‌مه به‌لگه‌یه که نه‌وانه‌ی ئیمانیان نییه‌و ته‌قواکاری نا‌که‌ن دۆستی خوای گه‌وره نین نه‌گر چی کرده‌وه‌ی نا ئاسایی له سروشت به‌ده‌ریان له‌سه‌ر ده‌ست به‌دی بی‌ت.

شت گوتن به دەم خواوه به بی زانین و، هاوه لپه رستی و، سته م و، کرده وهی به دو
 ناشیرین خوی گه وره و پیغه مبه ره که ی ﷺ چه پامیان کردون^(۱)، بۆیه نه مانه نابن به
 مزگار بۆ به ده ست هینانی که پامه تی خوی گه وره، وه نه گه ر که پامه ت به نویژو،
 زیکرو، خویندنی قورپان و، نزا به ده ست^(۲)، به لکو به هوی شتانی که وه به ده ست بیّت
 که شهیتان حه زی لیبت، وه به هوی شتانی که وه به ده ست بیّت که شیرک و
 هاوه لپه رستی تیدا بیّت، وه کو په نا بردنه به ر مه خلوقات یان نه و شتانه له وانه بیّت که
 بکرتنه هۆکارێک بۆ سته م کردن له خه لک و، نه نجام دانی کرده وهی به دو خراب نه وه
 بیگومان له بارو حاله شهیتانی که کانه، نه ک له که پامه تی په حمانی^(۳).

(۱) که وا بوو نه و که سه ی واز له کرده وه به دو ناشیرینه کان ناهینیت و، له تاوان
 و، هاوه لپه رستی و، شتگوتن به دەم خواوه به بی زانین خوی به دوور ناگریت دوستی
 خوی گه وره نییه نه گه رچی کرده وهی نا ئاسایی له سروشت به ده ریش نه نجام بدات،
 نه و کرده وانه شهیتانی که وه که پامه ت نییه.

(۲) نه گه ر کرده وهی نا ئاسایی له سروشت به ده ر به خویندنی قورپان و، زیکرو،
 نویژ کردن به ده ست، بیگومان کرده وهی نا ئاسایی له سروشت به ده ری شهیتا نییه.

(۳) نه گه ر به پیچه وانه ی ئایه ته که ی سه ره وه وه بیّت، نه وه به لگه یه له سه ر
 نه وهی که که پامه ت نییه به لکو کرده وهی نا ئاسایی له سروشت به ده ری شهیتانی که،
 وه نه و که سه ش که نه و شتانه ی له سه ر ده ست به دی دیت دوستی خوی گه وره نییه،

به لکو له دوسته کانی شهیتانه، پیویسته خه لکی هه موو ئه م شتانه بزنان، به تایبته
 پیویسته خویندکارانی زانستی شهرعی ئه م شتانه بزنان، خه لکی لی دور خه نه وه،
 چونکه که سانیک زوری فه وتاندووه، وه دوستانی شهیتان به سهر به نده کانی خوای
 که وره دا زال بوونه، فریویان داوون به هوی ئه و کرده وه نا ئاساییه له سروشت
 به ده رانه ی که له سهر ده ستیان به دی دیت، ئیتر گومرپایان کردن و له پیگهی پاستی
 خوای که وره دوریان خسته وه، پیویسته گرنگی به م کاره بدریت، کاری وه لایه ت و
 دوستایه تی، ئه وه پوون بکریته وه که کی دوستی خوای که وره یه و کی دوستی
 شهیتانه، بو ئه وه ی فریویان پی نه خوریت، چونکه که وره ترین فیتنه یه له ئایینی
 خوای که وره دا.

و، لایق که کسی وایان نهد به نه گهر ناماده‌ی گونیمبستی فیکه کرس و چه پله
 بهار بیت، شه پناه کای به سهر دا داده به زیت نا به هرا دا هه لیده گری و، له و مال
 بهر و دهینیت

(۱) - هه رده ها شه یتان له کانی فیکه کرس و چه پله لیداندا ناماده دهینیت، له
 هه رده می نه فامیدا نه مه یان له لای مالی خوادا نه نجام ددها، له و باره وه خوی گه ورده
 بهر و می: ((وما کان مصلحتهم عند انیت الا فکاء و تضییع)) [الامان: ۳۵] واته: وه
 نویتی نهوان (بت په رستان) له مالی خوادا هیچ نییه جگه له فیکه کرس و چه پله
 لیدان. نه مه بوو نویتی بت په رستان له هه رده می نه فامیدا له لای مالی خوا دا، کئی
 نه رمانی نه م شته ی پندا بوون؟ شه یتان فرمانی پندا بوون، که وا بوو نه گهر
 مه جلیسیتک هه بیت و نه م شته په پوپوچانه ی تیدا بیت بینگومان شه یتان ناماده ی
 دهینیت، ناماده ی نه و جزره مه جلیسه انه دهینیت، نه گهر نه م شتانه زور بوو نه و
 شه پناه کان بوسنی خویان له وی هلی ده گرن و، له و شوینه ده ری ده هینن و، وا
 ده زان نه مه که پامه تنیکه و بوی به دی هاتووه، به لام له راستیدا نه نها کاری شه پناه تنیکی
 سه رکش بووه، ویستویه نی گومرای بکات و، گومرای نه و که سانه ش بکات که فریوی
 بهر ده خون، نا نه مه به مه جلیسه کانی رابواردن، نه نها مرؤا بو شه راکیش ده کات، به
 په پناهانی مه جلیسه کانی زیکرو، مه جلیسه کانی قورپان خوننده وه که فریشته یان
 تیدا ناماده دهینیت، له و باره وه پنه مبه ری خوا ﷺ فرمویه تی: ((وما اجمع قوم
 الا من یؤت الله یشور کتب له و یندر مروه یشور له لا یرث علیهم الشکبه و عینهم
 زعموا و حلتهم لاله لیک و ذکرهم له یسر عند)) واته ((هه رکومه لیک له مالیک له
 مال کانی خوادا کوبینه وه، قورپان بخویننه وه و موتالای بکه ن، نه و بینگومان دن
 نارلیان به سهر دا داده به زیت، په حمهت و به زه می دایان ده پوشینیت، فریشته کان چوار
 لیدان ده گرن، خوی گه ورده ش باسیان ده کات لای نه وانه ی که لای نه وند)).

ئا ئەمەيە جياوازی نیتوان مەجلیسەکانی زیکرو مەجلیسەکانی شەپ، مەجلیسەکانی
 زیکر فریشتەکان ئامادەیی دەبن بە لام مەجلیسەکانی شەپ شەیتانەکان ئامادەیی دەبن،
 لە نیتوان ئەوەو ئەمەدا جیاوازی ھەيە، مەجلیسی دۆستانی خواو مەجلیسی دوژمنانی
 خوا. ھاوشیوھە ئەم جۆرە مەجلیسانە ئەو مەجلیسانەيە کە بە (الزار) _ ئاھەنگیکە
 جادووگەران و فیلبازان و چاو بەستکاران پیکێ دەخەن گوايە بۆ چارەسەکردنی ئەو
 کەسانەي کە جنۆکەکان دەستیان لی وەشاندووھ _ ناو دەبریت، لەو ئاھەنگانەدا
 ئەمەندە دلخۆشی و جۆش و خرۆشی دەیانگریت تا دەگەنە ئەو ئاستەي کە
 دەبورینەو، شەیتانەکان لایان ئامادە دەبن و، پێدەچی ھەندی کردەوھەي نا ئاسایی
 لە سروشت بەدەریشیان بۆ ئەنجام بدەن، ئیتر خەلکە کە وا دەزانن کە پامەتی خوای
 گەرەيە، ئەمە لای صۆفیەکان زیاتر پوو دەدات، ئەم شتانە بە لای قۆشمەچیان و بی
 ئابروان و چەقاوھە سووانەوھ پوونادات، ئەمانە کەسانیکی سووک و پيسوان، بێئرخن و
 خەلک بە باشی دەیان ناسن، بەلکو ئەو شتانە بەلای صۆفیەکانەوھ پوودەدات کە
 کەمێک زوھدو عیبادەتیان ھەيەو، خەلک زیاتر فریویان پێ دەخۆن.

وه نهگر پياوئك له دوستاني خواي گوره لهوئ ئاماده بيټ شهيتانه كه ي دور ده خاته وه،
نريش ده كه ويته خواره وه هر وه كو نه وه بهرام بهر چند كه سانك پرويداوه ^(١).

له وانه كه سي واين تيدايه په نا ده باته بهر كه سيكي زيندو ويا ن مردو، گوئي
ناداني نه كه سه موسلمان بيټ يا گاور بيټ يا هاوه لپه رست بيټ، شهيتانيس خوي
به وينه ي كه سي په نا بو براو ده گوړيټ وه ندي له پيوستيه كاني نه كه سه
په نابره جيبه جي ده كات ^(٢)

(١) نه و كه سه ي له گه ل فيكه كردن و چه پله ليدانه كه دا زياتر جو ش و خروشي
ده بگريټ شهيتانه كان به ه وادا ه لئ ده گرن، هر كات دوستيكي خواي گوره لهوئ
ئاماده بيټ ده ست به جي شهيتانه كه دور ده كه ويته وه، نه و ده كه ويته خواره وه،
چونكه نه وه ي ه لگرت بو وه لات. نه مه به لگه يه كي ئاشكرايه له سر پوچ بوونه وه ي
باروخاله شهيتانیه كان له كاتي ئاماده بووني دوستاني خواي گوره دا، له كاتي ئاماده
بورني زيكر يادي خواي گوره دا. نه مه به كيكه له جياوازيه كاني نيوان كرده وه نا
ئاساييه له سروشت به دهره كاني شهيتاني و كه پامه تي دوستاني خواي گوره دا.

(٢) نه و كه سه ي په نا به ريته بهر كه سيكي مردو ويا ن په نا به ريته بهر كه سيكي نا
ديار و ئاماده نه بوو، نه و شهيتان خوي به وينه ي كه سي په نا بو براو ده گوړيټ و،
دبت وه لامي كه سي په نابره ده داته وه، پيوستيه كه ي بو جيبه جي ده كات، له بهر
نبنه و ئاشوب دروست كردن و، بهر بهر كيشكردي. هو كاري نه وه ش بو شيرك و
هاوه لپه رستي ده كه ريته وه، چونكه داواي يارمه تي كردن و په نا به رده بهر كه ساني
مردو و نا ديار و ئاماده نه بوو شيرك و هاوه لپه رستيه، بيگومان هاوه لپه رستي و
شركيش شهيتان پازي ده كات، بويه خزمه تي نه و كه سه هاوه لپه رسته ده كات، ئيتر
به وينه ي نه و كه سه ي كه داواي يارمه تي ليكرده و په نا ي بو بردووه ده چيټه لاي و
پيوستيه كاني بو جيبه جي ده كات، نه و به دبه خته ش واده زاني نه و وه لي و دوستيه
كه په نا ي بو بردووه داواي يارمه تي ليكرده و، يان وا ده زانيټ كه مردو كه يه يان
كه سه نادياره كه يه و له بهر نه و ئاماده بووه.

ئیترا ده زانیت که سه که یه یان فریشته یه که به وینه ی که سه که خوی گۆپیوه^(۱)،
له راستیشدا نه وه تهنه شەیتانه گومرای کرد کاتی شیرکی بۆ خوی گه وده بریاردا،
مه ووه کو شەیتانه کان که ده چونه نیو بته کانه وه له گه ل هاره لپه رستاندا قسه یان
ده کرد^(۲).

(۱) _ ئه وه ده به د به خته نالیت: شەیتانه و خوی به وینه ی که سه که گۆپیوه به لکو
فریوی پی ده خوات و، ده لیت: نه وه فریشته یه که خوی له سه ر شیوه ی نه وه مروفه
گۆپیوه که په نام بۆ بردوه، فریشته کان له مه جلیسه کانی خراپه کاریدا ئاماده نابن، له
مه جلیسه کانی شه ردا ئاماده نابن، شەیتانه کانی له وه مه جلیسه کانی ئاماده ده بن، له
راستیدا فریشته کان تهنه له مه جلیسه کانی خیر و قورپان و زیکرده ئاماده ده بن.

(۲) _ پیشتیش ئاماژه ی پیدرا که شەیتانه کان ده چنه نیو بته کانه وه، به ردو،
درهخت و، تهنه ت گۆپیشه وه که له جیاتی خوی گه وده داویان لیده کریت،
شەیتانه کان ده چنه نیویانه وه پاشان خویان له سه ر وینه ی نه وه که سه په رستراوانه
ده گۆپن که ده یانپه رستن و، هیندیك پیوستیان بۆ جیبه جی ده که ن، هیندی شتیان
بۆ ئاماده ده که ن، له شوینیکی دوور له مال و سامانی خه لکی ده یدزن و، بۆیانی،
ئیترا ده زانن نه وه که سه دۆستیکی خوی گه وده یه، یان فریشته یه که وه هاتۆته لایان،
وه چه ندهما شتی تریش که خه لکی پی فریو ده دهن.

له وانه کهسی وایان تیدایه که شهیتان خوی بۆ دهگوریت و، پیی دهلیت: من خهضیرم^(۱)، وه له وانهیه ههوالی هیندی شتیسی بداتی، یارمه تیشی بات بۆ بهجیتهانی هیندی له داواکارییه کانی، وهکو نه وهی بۆ زیاتر له کهسیک له موسلمانان رجوله که و گاوانیش به دی هاتوه.

(۱) خهضیر، نهو بهنده چاکه بوو که خوی گه وره له لایه ن خویه وه زانستی پییه خشی بوو، موسا پیغه مبه ر_ علیه السلام _ چوه لای بۆ چاوپیکه وتنی و، فیریون لییه وه، نهو مردوه، به لام که سانیک هه ن بانگه شهی نه وه ده که ن گوايه زیندوهو، به دونیادا دهگه ریّت، دهلیت: من خهضیرم، نه وه شهیتانه دیت و، دهلیت: من خهضیرم، له کاتیکدا نهو له زه مه نی موسا پیغه مبه ره وه _ علیه السلام _ مردوه، هه مو که سیک ده مریت، خوی گه وره ده فه رموی: ﴿وَمَا جَعَلْنَا لِشَرٍّ مِّنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمُ الْخَالِدُونَ﴾ (۳۴) كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ (۳۵) ﴿[الأنبياء: ۳۴-۳۵] واته: بریارمان نه اوه بۆ هیچ که سیک له پییش توه مانه وهی هه میشه یی (نه مریی) ئینجا نه گه ر تو بری (دوای مردنی تو) ئایا نه وان ژیانیا ن به رده وام ده بی و نامرن (نه خیر) هه مو که سیک مردن ده چیژی (ده مری). خهضیر غه بری نهو هه مووان ده مرن، که سانیکیا ن له باوه ردا ن که نه مردوهو، زیندوهو، به دونیادا دهگه ریّت، کاتی باسی کریت ئاماده دهیت، هه ر که س باسی کات ئاماده دهیت، هه مو نه م قسانه پووچن، نه گه ر شتیک ئاماده بیت و، به شیوه یه ک خوی گورپی بیت بیگومان شهیتانهو، خهضیر نییه.

وه زۆرېك له كافران له سهر زه مینى پوڅه لات و پوڅناو او غه یرى نه م دور
شوینه شدا كه مردوویه کیان ده مریت، پاش مردنی شه یتان له شیوه ی نه و مردووه دا
دیت و، نه و انیش واده زانن خودی مردووه که یه، قه رزه کان ده داته وه و، سپارده کان
ده که پښتته وه و، شتانی کیش نه نجام ده دات که په یوه ندی به مردوکه وه هه یه^(۱)

(۱) _ وا ده زانن خودی مردوکه یه، هه رگیز مردوو ناگه پښته وه، هه ر که سیک بمریت
هه رگیز بۆ دنیا ناگه پښته وه، به کۆتایی دنیای به جیهیشت و، له توانا دانیه
بکه پښته وه، بویه کاتی کافران داوای گه پانه وه ده که ن بۆ دنیا بۆ نه وه ی
کرده وه کانیا ن چاک بکه نه وه، خوای گه وره بى ئومیدیان ده کات له وه ی که چیر بۆ
دنیا ناگه پښته وه، خوای گه وره هه رگیز که سی مردوو بۆ دنیا ناگه پښتته وه. به لام
له وانه یه نه م شته وه کو موعیزه یه ک بۆ هیندیک له پیغه مبه ران به دی بیت، له پینار
مه به ستيك له مه به سته کاند و ه کو چیرۆکی کوژراوه که له به نی ئیسپرائیل، چیرۆکی
نه وانه ی له شاره که یان چوونه دهره وه، عوزه یر که رابورد به لای شاری (بیت المقدس)
له کاتیکدا نه و شاره دیواره کانی پوڅا بوو به سهر سه ربانه کانیدا، عوزیر گوتی خوای
گه وره چۆن نه م شاره ناوه دان ده کاته وه پاش ویران بوونی، یه کسه ر خوای گه وره
سه د سال مراندی پاشان زیندوی کرده وه. له وانه یه خوای گه وره مردوو زیندو
بکاته وه بۆ دامه زراندنی به لکه و موعیزه یه ک بیت، بۆ پیغه مبه ریک له پیغه مبه ران.

(۱) _ ئايا ئوممه تيک له ئوممه تان و په گه زيک له ئاده ميزاد هه يه وه کو هيندي ه کان
ی مردوکانی خويان ده سوتينن، پاش سووتاندن به جوانترين و چاکترين شيواز ديت
و، ده لټت: من موژده ی خه يرتان ده ده می، من له به ه شتدام، ئه مه شه يتانه بۆ ئه وه ی
نريويان بدات، مردوکانی خويان بسوتينن، که سانيکيان تيدايه که سانی زيندوو
ده سوتينن، لاويکی خويان به جوانترين شيواز ده پازيننه وه وه کو ئه وه ی بوو کيک
بگوزنه وه، پاشان ئاگر يکی گه وره داده گيرسينن و، ئه و لاوه فري ده ده نه نيوی، پاش
ماره يکی که م به جوانترين شيوازو جوانترين جلوه رگ ديت، پييان ده لټت: هه موو
خبريک تووش بوو، ئه م شتانه کاری شه يتانه چونکه ده توانيت خوی بگورپيت، خوی
به شيوه ی مردوکه ده گورپيت بۆ ئه وه ی فريويان بدات و زياتر لاوانی خويان بسوتينن.
نا ئه مه به کارو کرده وه ی شه يتان له گه ل ئاده ميزادا به رده وام و هه ميشه .

(۲) _ وا ده زانن بۆ دنيا گه پاره ته وه، پوچه که ی بۆ گه پاره ته وه، دوباره بۆ دنيا
هاتنه وه، هه موو ئه م شتانه کاری شه يتانه، شه يتان له سه ر شيوازی مردوکه هاتوه،
نه رانيش وا ده زانن ژياوه ته وه .

- له وانه شَيْخِيك هه بوو له وولاتی مصر به خزمهت کاره که ی کردو، پئی گووت: هه ر کات من مردم مه هیله هیچ که سیک بم شوات، خۆم دیم و خۆم ده شۆم، بۆیه کاتیک مرد خزمهتکاره که ی که سیک له سه ر شیوه ی نه و به دی کرد، ئیترا له و باوه په دا بوو که خودی خۆیه تی چوو ژووره وه و خۆی شوست، کاتیک نه و که سه ی چوو ژووره شوستنه که ی ته واو کرد _ واته شوستنی مردوکه ی ته واو کرد _ دیار نه ما، نه وه شه ی تان بوو، مردوکه ی گومرا کرد بوو، پئی گوته بو: تو پاش مردن دیت و خۆن ده شویت، بۆیه کاتیک مرد دیسان له سه ر شیوازی مردوکه هاته وه بو نه وه ی زیندوو ه کانیش گومرا کات، وه کو چۆن پیشتی مردوکه ی گومرا کرد بوو ^(۱).

(۱) _ شه ی تان مردوکه ی گومرا کرد بوو، چونکه نه یه یلا خه لک بیشۆن وه کو بارو حالئ مردوانی تر، که سی مردوو پیش نه وه ی بمییت وه لامی شه ی تانی دایه وه، خزمهتکاره که ی پاسپارد که هیچ که سیک نه شوات، وه کو ملکه چ بونیك بو شه ی تان، کاتی نه و که سه مرد یه کیکیان به دیکرد هات و شوستی، وایانزانی خودی مردوکه یه، که سیکیان بو هات له سه ر شیوازی مردوکه وایانزانی خودی مردوکه یه هات و خۆی شت، که چی له حه قیقه تدا شه ی تان بوو بو نه وه ی فریویان بدات، شه ی تان زیندوه کان و مردوکه شی فریودا، ئا نه مه یه شه ی تان، خوای گه وره ده فه رموی: ﴿إِنَّمَا يَدْعُو حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ [فاطر: ۶] واته: بیگومان نه و (شه ی تان) ه تاقم و کۆمه له که ی بانگ ده کات بو نه وه ی ببه هاوه لانی ئاگری هه لگیرساوی (دۆزهخ). که واته: وریا بن و وریا بن له شه ی تانه کانی جنۆکه و مرۆف که بازاری نه م بیروکه بۆگه نانه و نه م شته بیمانایانه گهرم ده که ن.

- که سی وایان تیدایه عرشیک له هه وادا ده بینیت و نورو پووناکیه کی به سه ره وه، گوئی بیستیشی ده بیت له گه ل که سانی کدا قسه ده کات، وه به که سه که ده لیت: من په ره وردگارتم، جا ئه وه که سه نه گهر له ئه هلی زانست بیت، ده زانیت شه یثانه به توندی دوری ده خاته وه، په نا ده گریت به خوی گهره له وه شه یثانه، ئیتر بهر جوړه نامینیت^(۱).

- که سی واشیان تیدایه له کاتی به ئاگا بوون و به خه بهر بووندا که سانی که ده بینیت، هی وایان تیدایه بانگه شه ی نه وه ده کات که پیغه مبه ر(نې) ه یان صیددیقه بان شیخیکه له پیاو چاکان، به لام ته نها شه یثانه و هیچی تر، ئه م شته بۆ زیاتر له چاند که سیک روویدا وه.

- که سی واشیان تیدایه ئه و شتانه لای ئه و گوړه دا ده بینیت که ده چیتته لای، نه ماشا ده کات گوړه که کرایه وه وینه یه کی بۆ هاته ده ره وه، وا ده زانیت مردوکه یه، به لام له راستیدا ته نها جنوکه یه که له و وینه یه دایه.

(۱) - که سی وا بوو عرشیک له نیوان ئاسمان و زه ویدا ده بینی و، نورو پووناکیه کیشی به سه ره وه ده بینی که له راستیدا ته نها شه یثان بوو، خوی پیشانده داو، نه رمانی شتانیکی پی ده کرد، لیږه دا نه گهر ئه م که سه ئیماندار بیت به دروی ده خاته وه ئیتر ده فریت و ده چیت و نامینیت، به لام که سی بیږوا فریوی پیده خوات گوړپایه لی ده بیت، ده گپړنه وه که وا شیخ عه بدولقادی گه یلانی پییده کرد له پرډاو له سه ره وه سیږی شتیک دایپوشی، که سه ری به رز کرده وه عرشیک بینیی که سیک به سه ره وه بوو، پی گوت: ئه ی عه بدولقادر من په ره وردگارتم، ئه وه ی بۆم حه رام کرد بووی ئیستا بۆم حه لال کردوی، عه بدولقادریش پی گوت: درۆت کرد، له راستیدا تۆ شه یثانیت، چونکه پاش پیغه مبه ری خوا ﷺ هیچ حه لال و حه رام کردنی که دانابه زیت، شکستی بیږناو پیلانه که ی پوچ کرده وه، به لام ئیمان لاوازان به م شتانه فریو ده خون.

- کهسی وایان تېدايه ته ماشا ده کات نه سپېک له گړې مردوکه هاته دهره وه یان جووه نیویه وه، به لام ته نها شهیتانه و هیچی تر.

- وه هر کهسیک بلیت: پیغه مبه ریکی به چاوه کانی سه ری خوی بینیه، با دنیا بیت جگه له خه یال هیچی تری نه بینیه.

- وه کهسی واشیان تېدايه له خه ویدا کهسیکی پایه به رزی پله به رزی _ وه کو (الصدیق عليه السلام) یان غه یری نه و ده بینیت که پرچه که ی بۆ کورت کردوته وه یان تاشیویه تی، یان کلاوه که ی له سهر کردوه یا پوښاکه که ی له بهر کردوه، به یانیش که خه به ری ده بیته وه ده بینیت کلاویکی له سهر کراوه، پرچه که شی تاشراوه یا کورت کراوه ته وه، له راستیدا ته نها جنوکه کان بوونه که پرچه که یان بۆ تاشیوه یا کورنیان کردوته وه ^(۱).

وه نه م بارو حاله شهیتانیانه بۆ نه و که سانه به دی دیت که له پېره وی قورپان و سوننه ت لایانداوه ^(۲)،

(۱) _ شهیتان ده چیته لای کهسی نووستو و پرچه که ی ده تاشیت و، کلاویکی له سهر ده کات، که خه به ری ده بیته وه ده بینیت کلاویکی له سهر کراوه و پرچه که شی تاشراوه، نیتر خه لکی وا ده زانن فریشته یه ک نه و کاره ی بۆ کردوه، به لام له راستیدا ته نها شهیتانه و فریشته نییه.

(۲) _ نه مه بۆ نه و که سانه به دی دیت که له پېره وی قورپان و سوننه ت لایانداوه، به لام نه و که سه ی ده ست به قورپان و سوننه ته وه بگریت به م شتانه فربو ناخوات، ته ماشاکه ن شیخ عه بدولقادی گه یلانی چی گوت: گوتی: پاش پیغه مبه ری خوا صلى الله عليه وسلم حه لال کردن و حه پام کردن دانا به زیت، چونکه خوی گه وره ده فهرموی: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾ [المائدة: ۳] واته نه مړو ئایینه که تانم ته واو (کامل) کردوه بۆتان، به ره که تی زانست شیخ عه بدولقادی له و شهیتانه پاراست.

(۱) - چەندین جار ئاماژەمان پێداوە کە لە نێوان کەرامەتی ئەولیاو کردەوهی
ئاسایی لە سروشت بە دەری شەیتانیدا جیاوازی هەیە، ھۆکاری کەرامەتی ئەولیا
نێمان و ئەفواکارییە، بەلام ھۆکاری کردەوهی ئاسایی لە سروشت بە دەری شەیتانی
کۆفر ھارەلپەستی و ئیلحادن، کەرامەتی ئەولیا لە کاتی زیکری خۆی گەورەو،
خوێندنی قورئاندا پوودە دەن، بەلام کردەوهی ئاسایی لە سروشت بە دەری شەیتانی
لە کاتی خوێندنی قورئان و، زیکری خۆی گەورەدا دەفەوتیت و نامینیت، چونکە
ئەگەر مەزھ کوفری بە خۆی گەورە کردو ھاوبەشی بۆ بپارداو سەرپێچی خۆی
گەورە کرد، ئەوا شەیتانەکانی بە سەردا زۆل دەبن و، بەرەو گومرا بوونی پراکیش
دەکن، خۆی گەورە دەفەرموی: ﴿وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقَيِّضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ
نَجِيٌّ﴾ (۳۶) وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ (۳۷) ﴿[الزخرف: ۳۶-۳۷]
واتە: وە ھەر کەس پشت لە یادی خوا ھەلکات شەیتانیکی بۆ ئامادە دەکەین کە
ھەمیشە لە گەڵی بێ و لێی جیا نەبێتەو وە بێگومان ئەوانە (شەیتانەکان) لە پێگای
بەست بەرگری یان دەکەن واش دەزانن بە بێگومان ھەر ئەوانن پێنویین، ھەر وەھا
خۆی گەورە دەفەرموی: ﴿وَكَذَلِكَ نُؤَيِّ بِغُضِّ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ [الأنعام:
۱۲۹] واتە: بەو شێوەیە ھەندێ لە ستم کاران دەکەین بەدۆست و پشتیوانی
بەندیکی تریان بە ھۆی ئەو کردەوانەوهی ئەنجامیان دەدا. ئەمە ئاشکرایە و ھیچ
ئالەزیمەکی تێدا نییە، بۆیە کردەوهی ئاسایی لە سروشت بە دەری شەیتانی و
کەرامەتی ئەولیا تێکەل بە یەکتەر نابن، جیاوازییە کە پوونە. (ئەوانیش پلە گەلیکن):
واتە کردەوه ئاسایی لە سروشت بە دەره شەیتانیەکان چەندین پلەن ھەندیکیان لە
بەندیکی تریان توندتر و خراپتر بە گۆڕەوهی کوفری کە سەکە و گۆڕا بەل بوونی بۆ
شەیتان و توندی کوفرە کە ی.

ئەو جنۆكانەش كە دەبن بە ھاوہلیان لە پەگەزیان و لەسەر مەزھەب و رەببەوہ پریان^(۱)، جنۆكەش كافرو، فاسق (لە پێی پاست لادەر و) ، ھەلە كاریشیان تێدایە^(۲)، بۆیە ئەگەر مەوۆفەكە كافر یا فاسق (لە پێی پاست لادەر) یا نەفام بوو، ئەوا لە بواری كوفرو فاسیقی و نەفامیەكەدا تێكەڵاوی دەكەن، لەوانەشە یارمەتی بەن ئەگەر قایل بوو بە وەرگرتنی ئەو كوفرانەى كە ئەوان بۆی ھەل دەبژێرن^(۳) وەكو سویند خواردن بەو ناوانەى كە بە گەورەیان دادەنن لە جنۆكەو غەیری ئەوانیش^(۴)،

(۱) _ خۆی گەورە دەفەرمۆی: ﴿وَكَذَلِكَ نُؤَيِّ بِغَضِ الظَّالِمِينَ﴾ [الأنعام: ۱۲۹] واتە: بەو شیوەیە ھەندى لە ستم كاران دەكەین بەدۆست و پشتیوانى ھیندیكى تریان. ئەوان ستم كارن و دۆستە مەوۆفەكانیشان ستم كارن، زال بوون بەسەریاندا بە ھۆی ستم كردن و كوفرى خۆیانەو بە خۆی گەورە وەكو سزایەك بۆیان.

(۲) _ ئەو جنۆكانەى كە لەگەڵ مەوۆفدان، كافریان تێدایە كە شەیتانە، یاخى بوویان تێدایە كە بە ئاستى كوفر ناگات، وەكەسانی ھەلە كاریشیان تێدایە، ئەوان یەك پلە نین، بۆیە ئەوان لە كوفرو ئیلحادو زەندىقیەدا جیاوازن.

(۳) _ ئەگەر گوێپراپەلێى كردن لەو كوفرانەدا كە فەرمانى پێ دەكەن، ئەوا خزمەتى دەكەن و ھاوكارى دەكەن و یارمەتى دەدەن.

(۴) _ بۆیە تەماشای دەكەیت ئەو جادووگەر و چاوەست كارانە كە فەرمانبەرى شەیتان بە پەلە قسەدەكەن و بە وشە گەلێكەو مەنگە مەنگ دەكەن كە مەوۆف لێى تێناگات، وە ناوانىكى نەناسراو بانگ دەكەن، ئا ئەوانە دۆستەكانیان لە جنۆكە، ناوہكانیان بانگ دەكەن و قسەكانى ئەوان دەلێنەو، بۆیە ئێمە لێى تێناگەین.

يان وهكو نه وهى كه ناوه كانى خواى گه وره يا هيندى له گوفتاره كانى به پيسى بنوسيت^(۱)، يان سوپه تى (الفائحه) يان سوپه تى (الإخلاص) يان (آية الكرسي) يان نهبرى نه مانه هه لگه پينيتته وه^(۲)، به پيسى بيانوسيت^(۳)،

(۱) _ نه گه ر گوپرايه لى كردن و سووكايه تى به زيكره يادى خواى گه وره كرد، نه وان خزمه تى ده كه ن، وهكو نه وهى هه موو قورپان به پيسى بنوسيت، قېتى بداته نتيو خول و خاشاك وه، نه و كارانه بكات كه لى داوا ده كه ن، نه و جا نه وان خزمه تى ده كه ن، هه چنډ سه رپنچيه كانى زور بوون نه وان زياتر خزمه تى ده كه ن، له وانه يه خزمه تى كى كمى بكن چونكه كه ميك ملكه چيان بووه، له وانه شه خزمه تى كى مام ناوه ندى و له وانه شه به زورى خزمه تى بكن به هوى نه و كوفره وه كه له دليدا هه يه و، به هوى نه و گوپرايه ل بوون و ملكه چيه ي كه بو نه وان هه يه تى.

(۲) _ قورپان بشيوييت، وشه و پيته كانى كه م بكاته وه، نه گه ر نه م كارهى كرد خزمه تى ده كه ن، نه مه گالته كردن و سووكايه تى كردنه به گوفتارى خواى گه وره و به نورپانه كى، كه چى كه سانيك هه ن وا ده زانن نه مه كه پامه ته و، نه و كه سه دوستيكه له نرستانى خواى گه وره، چونكه گوايه نه و نهينيه ي زانيووه له كاتيكدا شه يتان نه رمانى نه و شته ي پيدا وه.

(۳) _ قورپان به مادده يه كى پيس ده نوسنه وه، يان له جينگه يه كى پيسدا ده نوسنه وه.

نەوجا ئاوى بۇ دەگۆپن و، دەيگوازنەو بەھۆى نەو كوفرهوہ كە ئەوانى پى پازى دەكات^(۱).

لەوانەيە ژنىك يان مندالىكى بۇ بەرن كە ئارەزووى دەكات، يان بە ھەوا دا، يان پالى دەننن و بە ئارەزووى خۆى بۆلاى ئەو كەسە دەچىت^(۲).
وہ چەندەھا نمونەى ترى ئەم شتانە كە وەسف كردنى دريژە دەكىشىت^(۳)،

(۱) _ ئاوەكەى بۇ دەگۆپن بۇ ئەوہى وایان پیشاندات كە توانای گۆپىنى ئاوى ھەيە، لەبەر ئەوہ بپواى پى دەكەن، یا بۇ ئەو شوینەى كە خۆى دەيەوئت ھەلى دەگرن، بە بى ئەوہى بە پىى خۆى پىيكات يان بە سوار بونىكى ئاسایى بچىت، بەلگە بە ھەوادا دەيفرپنن و، بەو شوینەى دەگەيەنن كە خۆى دەيەوئت و، پاشان دەيگەپننەوہ، ئىتر ئەو كەسانەى دەيپننن و دەزانن دۆستىكە لە دۆستانى خواى گەورەو، ئەوہ كەپامەتە، بەلام بە باشى تەماشای كردهوہكانى ناكەن، تەماشای بیروباوہپو عەقیدەى ناكەن، تا بزائن دۆستى خوايە يان شەیتانە.

(۲) _ ئەگەر ئارەزووى ژنىك بكات بۆى ئەگەر چى دووریش بىت، ھەلى دەگرن و بۆى دەبەن، ئەو ژنە يان ئەو مندالە بە ھەوا دا ھەلى دەگرن و بۆى دەبەن، يان وایلى دەكەن بەپىيەكانى خۆى و بە ئارەزووى خۆى بۆ لای ئەو كەسە بچىت.

(۳) _ شیخول ئىسلام ئەو شتانەى پوون كرددۆتەوہ كە نەفامان فريوى پى دەخۆن، ھىندى خەلك فريوى پى دەخۆن و، وا دەزانن كەپامەتىكە لە لایەن خواى گەورەوہ، چونكە ئەنجامدانى ئەو شتانە لە توانای مروف بە دەرە، بۆيە وا دەزانن لە لایەن خواى گەورەوہيە، وە دۆستىكى خواى گەورەيە، كەچى نازانن ئەو شتانە بەيارمەتى شەيتان ئەنجامدراوہ. درك كردن بەم شتانە پىويستى بە تىگەيشتنى راستى ئايىنى خوايە، پىويستە ئادەمیزاد بە ھىچ باروحالىك فريونەخوات كە دەيانبىنىت تا پاش ئەوہى بەتەواوى خاوەنى ئەو باروحالە دەپشكنىت، ئايا كەسىكى تەقواكارە، يان كافرىكى بەد بەختە، بۇ ئەوہى بۆى پوون بىتەوہ كەپامەتە يان كاريكى شەيتانيە.

وہ بپواکردن بہو جۆرہ شتانه بپواکردنہ بہ (الجَئِث) و (الطَّاعُوت) ^(۱)، لہو بارہوہ خوای گہورہ دہ فہرموی: ﴿لَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِثِّ وَالطَّاعُوتِ﴾ [النساء: ۵۱] واتہ: ثایہ ئاوپیکت نہ داوہ تہوہ لہوانہی بہ شیک لہ نامہی خوا بیان پیدراوہ بپوا دہ هیئن بہ جادوو بہ بہرنامہی غہیری خوا.
وشہی (الجَئِث) واتہ: جادوو، (الطَّاعُوت) واتہ شہیتانہ کان وبتہ کان ^(۲)،

(۱)۔ بپوا کردن بہو جۆرہ شتانه بپوا کردنہ بہ جادوو و شہیتانہ کان وبتہ کان،
نیتہر ہر کہس بپوا بہم شتانه بکات ئہوا ئہو کردہوہ نا ئاسایانہی بۆ دیتہ دی،
نہہ کاری جوولہ کہکانہ کہ بپوا بہ جادوو و شہیتان وبتہ کان دہکن، وہ ئہوانہش
کہ لہسہر پیبازی ئہوانن.

(۲)۔ ہر شتیک لہ جیاتی خوای گہورہ پەرسترا ئہوہ پەرستنی (الطَّاعُوت) ہ،
ئہگر پەرستراو بہوہ پازیبوو ئہوہ (الطَّاعُوت) ہ، ئہگینا ہیچ پەرستراویک بہوہ پازی
نابیت و پیگریی لی دہکات، وہکو ئہولیاکانی خوای گہورہ کہ پاش مردنیان
پہرستویانن، وہکو مہسیح _ علیہ السلام _، ہیچ پەرستراویک پازی نابیت بہرستریت،
بہلکو نکۆلیشی لی دہکات و خوی لہوانہ بہری دہکات کہ دہیپہرستن، لہ پاستیدا
ئہوان شہیتان دہپہرستن کہ فریوی داو و پالی ناوون بۆ ئہم شتہ، ئہگینا
پہرستراوان لہ جیاتی خوای گہورہ بہرین لہو شتانهو لہ پۆژی قیامہ تیشدا نکۆلی لی
دہکن، فریشتہ بن یان غہیری ئہوان بن، نکۆلی دہکن لہوانہی کہ پەرستویانن،
خوای گہورہ ہموو شتیکی لہ قورپانی پیروزدا پوون کردۆتہوہ، بہلام کین ئہوانہی
لہگہل قورپاندا دہوہستن و لہ قورپانہوہ وەر دہگرن و، بیر لہ ئایہ تہکانی دہکنہوہ،
خوای گہورہ لہ قورپانی پیروزدا ئہوہی پوون کردۆتہوہ کہ مرقہ کان سوودو کہلک لہ
جنزکہ کان وەر دہگرن، بہ ہۆکاری ئہوہی کہ مرقہ کان کوفر بہ خوای گہورہ دہکن

و گویرایه لی جنۆکه کان ده بن، له و باره وه خوای گه وره ده فه رموی: ﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُكُم جَمِيعًا يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْبَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ (۱۲۸) وَكَذَلِكَ نُؤَيِّ بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ (۱۲۹)﴾ واته: وه پۆژێك (خوا) تێكرا كۆیان ده كاته وه (ده فه رموی) ئه ی ده سته و كۆمه لی جنۆك بیگومان ئیوه زۆر كه ستان له ئاده میه كان گومرا كرد وه دۆسته كانیان له ئاده می ده لێن ئه ی په روه ردگارمان هه ندیكمان سوود و كه لكمان له هه ندیكمان وه رگرت، وه به و كاته و مۆله ته گه یشتین كه بۆت دیاری كردبوین خوا فه رموی ئاگر شویتانه به هه میشه بی و بیبرانه وه ده مینه وه تیایدا جگه له و كاته ی كه خوا بیهوی به راستی په روه ردگارت كار دروستی زانایه به و شیوه یه هه ندی له سته مكاران ده كه یین به دۆست و پشتیوانی هیندیكى تریان به هوی ئه و كرده وانه وه ی ئه نجامیان ده دا. هه روه ها خوای گه وره ده فه رموی: ﴿وَمَنْ يَغْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِيضُ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ﴾ [الزخرف: ۳۶] واته: وه هه ركه س پشت له یادی خوا هه لكات شه یتانیکی بۆ ئاماده ده كه یین كه هه میشه له گه لی بی و لی جیا نه بیته وه.

به لام نه گهر پياو گويږايله لي خواو پيغه مبه ره كه ي بيت له پوواله ت و په نهان دا (باطناً و ظاهراً) هرگيز شهيتانه كان ناتوانن له و بواره دا فريوي بدهن يان دوستايه تي له گه ل دا بيهستن^(۱).

(۱) _ هر كه س ئيماني به خواو پيغه مبه ره كه ي بيت و، له پوواله ت و په نهان دا نه قواكاري بكات هرگيز شهيتانه كان نزكي نابنه وه، وه نه و كرده وه نا ئاساييه له سروشت به دهرانه ي له سهر دهستي به ديديت كه پامه تيكه له لايه ن خوي گه وړه وه پتي به خسراوه، كرده وه ي نا ئاسايي له سروشت به دهر ي شهيتان و جادوو گه ران و كاښان نيه، پيوسته له نيوان نه وه و نه مه دا جياوازي بكريت، بو نه وه ي نه م شتانه به لاي نوريك له خه لكه وه نالوز نه بيت.

رېځريکړدن له به گه وره دانانی گوره کان و وریاکردنه وه له وهی

مزگه وتی له سهر دروست بکړیت

وه له بهر نه وهی په رستنه شهرعیه کانی موسلمانان له مزگه وتدان که بریتین له مالّه کانی خوای گه وره، بویه خه لکانی ناوه دانکارانی مزگه وته کان له بارو حالّه شهیتانیه کانه وه زور دوورن^(۱).

(۱) _ چونکه مزگه وته کان مالّه کانی خوای گه وره، شوینی دابه زینی فریشته کان و، په حمهت و به زهیی و، دلّارامی و هیمنین، شهیتانه کان نزیکی مزگه وته کان نابنه وه، به لام ده چنه شوینه چه په ل و پیسه کان، یان جیگه نهینه کان، یان زور زه مینه تاریکه کان، یان نه شکوته دووره کان، نا نه مانه شوینی مانه وهی شهیتانه کان، جیگه نهینه کانه، به لام مزگه وته کان بریتین له مالّه کانی خوای گه وره، موسلمانانی تیدا کو ده بیته وه، زانست و، زیکری تیدا ده خویندریت، شهیتانه کان نزیکی نابنه وه، تو ته ماشا ده که یت نه و که سهی مزگه وت ناوه دان ده کاته وه، به رده وام ده چیته نه وی له و شهیتانانه بیوهی ده بیت، چاکی و پاسترهبی پیوه دیاره، له و باره وه خوای گه وره ده فهرموی: ﴿إِنَّمَا يَغْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ [التوبة: ۱۸] واته: به راستی مزگه وته کانی خوا ناوه دان ده کاته وه که سیک که بپوای هینا بیت به خوا و به پوژی دواپی و نویژه کانی به جیهینابی و زه کاتی دابی و له که س نه ترسا بی بیجگه له خوا جا به لکو نه وانه له و که سانه بن که رینموونی کراون. نه وانه ی مزگه وته کانی خوای گه وره ناوه دان ده که نه وه بریتین له نه هلی ئیمان و باوه ر، شهیتانه کان و دوسته مروفه کانی شهیتان نزیکی مزگه وته کان نابنه وه، به پیچه وانه وه حه زیان لی نییه و لیی دوور ده که ونه وه، نه مه شتیکی ناشکرایه.

وه نه هلی شیرک و هاوه لپه رستی و بیدعه _ نه وانه ی گۆری مردووان و پیاو چاکان به گه وره ده زانن و، داوا له مردوکه ده کهن، یا ده یکه ن به وه سیله ی داواکردن، یا له و باوه به دان که دوعا کردن له لایدا گیرایه ^(۱) _ له بارو حاله شه ی تانیه کانه وه نزیک ترن ^(۲)، چونکه له ((الصحيحين)) دا هاتووه که پیغه مبه ری خوا ﷺ فرمویه تی: ((لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى، اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ)) ^(۳) صحیح: أخرجه البخاري (۳۴۵۳)، و (۳۴۵۴)، ومسلم (۵۳۱)، واته ((نه فرینی خوا له جووله که و گاوه ره کان که گۆری پیغه مبه ره کان کردووه به مزگه وت)).

(۱) _ وه کو پیشتریش ئاماژه ی پیدرا خواپه رستی له لای گۆره کاندای جایز نییه، نه نوێژ کردن و، نه دوعا کردن، مه گه ر دوعا بۆ مردوکه بکریت ئه وه هیچی تیدا نییه، به لام ئه و که سه ی سهردانی گۆرێک ده کات جایز نییه له ویدا بۆ خودی خوی دوعا بکات، داواکردن له مردووان شیرک و هاوه لپه رستی گه وره یه، دوعا کردنیش له لای مردواندا بیدعه یه و، هۆکاریکه بۆ شیرک و هاوه لپه رستی، هه روه ها جایز نییه مردوو بکریت به وه سیله ی دوعا کردن ئه مه هۆکاریکه بۆ شیرک هه ر وه کو ئاماژه ی پیدرا، که واته داواکردن له مردووان، دوعا کردن له لایدا، مردووان بکرین به وه سیله هه موو ئه مانه جایز نییه .

(۲) _ هه ر که س وا بزانیت دوعا کردن له لای گۆره کاندای گیرایه با دلتیا بیئت بارودۆخی له بارو حاله شه ی تانیه کانه وه نزیک تره، خوی گه وره ئه وه ی به شه رع بۆ دانه ناوین که لای گۆره کاندای دوعا بکه ین، به لکو به شه رع ی داناوه که دوعا له مزگه وته کاندای بکه ین که ماله کانی خویه تی.

(۳) _ خوی گه وره نه فرینی له جووله که و گاوه ره کان کردووه، هۆکاره که ی: گۆری پیغه مبه رانیان کردووه به مزگه وت، ئا ئه مه یه هۆکاری نه فرینه که، کردویانن به نوێژکه، نوێژی تیدا ده کهن و دوعا ده کهن و له خوی گه وره داوا ده کهن،

به و نومیده ی که دوعا کردن له ویدا گیرایه، گوايه له شوینی تر چاکتره، بویه خوای
 گهره نه فره تی لیکردوون، واته له په حمه ت و به زه یی خوی دوری خستنه ته وه،
 پیغه مبه ری خوا ﷺ نه وه ی بۆ باس کردوین بۆ نه وه ی وریامان کاته وه له وه ی که
 خۆمان به وان نه چوینین و، چاولیکاری کرده وه کانی نه وان نه که یین و، گۆپی
 پیغه مبه ران و پیاو چاکان نه که یین به نویژگه وه کو چۆن جووله که و گاوردکان کردیان
 به نویژگه. به لام ته ماشا ده که ییت له ولاتانیکی زۆردا نه و مزگه وته ی گۆپی تیدا
 نه بیئت که س پرووی تیناکات مه گهر که سانیکی که م، به لام نه و مزگه وتانه ی گۆپیکی
 تیدا بیئت ته ماشا ده که ییت که سانیکی زۆری تیدایه، دلایان له ویدا ده کریته وه، نویژه
 فه پزه کانی تیدا ده که ن، ده یچوینین به مزگه وتی حه پام، نیستا نویژه فه رزه کان له
 مزگه وتی حه پامه وه په خش ده کریت و، موسلمانان له پۆژه لات و پۆژئاوای زه ویدا
 ده یبینن، بیدعه چیانیش نویژه فه پزه کان له لای گۆره کاندایه به سه ته لایت په خش
 ده که ن، گۆپی فلان پیاو گۆپ، فلان ژن، له لای نه مانده نویژه کان به سه ته لایت
 په خش ده که ن، به مزگه وتی حه پام و مزگه وتی پیغه مبه ری خوای ﷺ ده چوینن،
 بیگومان نه مانه شه ییتانه کانی مروف و جنوکه یاری پی کردوون. به لایانه وه نویژکردن
 له و مزگه وته دا که گۆپیکی تیدایه به هاداره، به لام نه و مزگه وته ی گۆپیکی تیدا نه بیئت
 پرووی تی ناکه ن، حه زیان پی نییه، نه مه یه موسیبه ت و کاره ساته که، له کاتیکیدا نه و
 مزگه وته ی گۆپی تیدا نه بیئت بریتیه له یه کیکی له مالّه کانی خوای گهره، نه و مزگه وته
 پیویسته نویژی تیدا بکریت، به لام نه و مزگه وته ی گۆپی تیدا بیئت مالی شه ییتانه و،
 جایز نییه نویژی تیدا بکریت، قبول نابیت و راستیش نییه.

ههروه‌ها له فەرمووده‌ی تردا هاتوو هه که پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌ر له مردنی به
پێنج شه‌وه‌رمووی: ((إِنَّ أَمْرَ النَّاسِ عَلَيَّ فِي صُحْبَتِهِ وَ ذَاتِ يَدِهِ أَبُو بَكْرٍ، وَلَوْ كُنْتُ
مُتَّخِذًا خَلِيلًا مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ لَاتَّخَذْتُ أَبَا بَكْرٍ خَلِيلًا، وَلَكِنْ صَاحِبَكُمْ خَلِيلُ اللَّهِ، لَا يَنْقِيَنَّ فِي
الْمَسْجِدِ خَوْفَةٌ إِلَّا سُدَّتْ، إِلَّا خَوْفَةُ أَبِي بَكْرٍ، إِنَّ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ كَانُوا يَتَّخِذُونَ الْقُبُورَ
مَسَاجِدَ، أَلَا فَلَا تَتَّخِذُوا الْقُبُورَ مَسَاجِدَ، فَإِنِّي أَنَهَاكُمْ عَنْ ذَلِكَ))^(۱) صحیح: أخرجه مسلم
(۵۳۲)، من حدیث جندب بن عبدالله رضی‌الله‌عنہ، عن النبی صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم.

واته: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پێش مردنی به‌پێنج شه‌وه‌رمووی: ((له هه‌موو خه‌لك
زیاتر فەزڵی به‌سه‌رمه‌وه بی‌ت له هاوه‌لیتی و مال به‌خشینیدا نه‌بو به‌كره، نه‌گه‌ر
كه‌سیكم له‌خه‌لكی سه‌ر زه‌وی بکردایه به‌خه‌لیلی _واته دۆستی به‌ئه‌مه‌کی گیانی
به‌گیانی _خۆم نه‌وا نه‌بو به‌كرم ده‌کرد به‌خه‌لیلی خۆم، به‌لام هاوه‌له‌كه‌تان
_مه‌به‌ستی خودی خۆیه‌تی _خه‌لیلی خوايه، هه‌چ ده‌روازه‌یه‌ك له‌ مزگه‌وته‌دا نامی‌نیت
مه‌گه‌ر داده‌خریت، جگه‌ له‌ ده‌روازه‌كه‌ی نه‌بی به‌كر، به‌ پاستی نه‌وانه‌ی پێشی ئێوه
گۆڤه‌كانیان ده‌کرد به‌ مزگه‌وت، وریا بن گۆڤه‌كان مه‌كه‌ن به‌ مزگه‌وت، من پێگه‌یتان لی
ده‌كه‌م له‌و كاره)).

(۱) لێره‌دا پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئاماژه‌یه‌کی بۆ خه‌لافه‌تی ئه‌بو‌به‌كر رضی‌الله‌عنہ له
پاش خۆی كرده‌وه، كاتی هه‌ستی به‌ نزیک بوونه‌وه‌ی كاتی مردنی خۆی كرده‌وه، وه
فه‌رمانی داوه به‌ داخستنی هه‌موو ده‌روازه‌یه‌ك چونكه‌ هه‌ندێك له‌ هاوه‌لان ده‌روازه‌وه
ده‌هاتنه‌ ئێوه‌ مزگه‌وته‌وه جگه‌ له‌ ده‌روازه‌كه‌ی ئه‌بو‌به‌كر رضی‌الله‌عنہ، له‌به‌ر چی؟ بۆ ئه‌وه‌ی
پێشه‌وايه‌تی نوێژی موس‌لمانان بكات، به‌لام تێكه‌رای خه‌لكی له‌ ده‌روازه‌كانه‌وه‌ دینه
نێو مزگه‌وته‌وه، نه‌و ده‌روازه‌ ناسراون كه‌ نوێژ خۆینه‌انی لێوه‌ دینه‌ ژۆرده‌وه، به‌لام نه‌و
ده‌روازه‌ی كه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئاماژه‌ی بۆ ده‌كات چه‌ند ده‌روازه‌یه‌کی تابه‌ت
بوون كه‌ هه‌ندێك له‌ هاوه‌لانی لێوه‌ ده‌هاتنه‌ ژۆرده‌وه له‌ گه‌ل پێغه‌مبه‌ری خوا صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم
نوێزیان ده‌کرد، نه‌وه‌بوو فه‌رمانیدا به‌ داخستنی هه‌ر هه‌موو نه‌و ده‌روازه‌ به‌ده‌ر له‌

ده روزه که ی نه بوبه کر ﷺ، نه مه ئاماژه یه که بۆ دانانی نه بوبه کر ﷺ به جینشینی خۆی، چونکه پیغه مبه ری خوا ﷺ فرموویه: ((إِنَّ أَمَنَ النَّاسِ عَلَيَّ فِي صُحْبَتِهِ وَ ذَاتِ يَدِهِ أَبُو بَكْرٍ)) له هه موو خه لک زیاتر فه زلی به سه رمه وه بیئت له هاوه لیتی و مان به خشینیدا نه بوبه کره ﷺ، نه مه له چاکه کانی نه بوبه کره ﷺ، نه مه ئاماژه ی تیدا به که نه و جینشینه پاش پیغه مبه ری خوا ﷺ، نه مه ش به کۆپایی هاوه لانی به ریز بوو، هاوه لانی به ریز له سه ر گفت پیدان به نه بوبه کر ﷺ کۆراو یه ک ده نگ بوون، نه مه به په رچدانه وه ییه بۆ رافیزه کان که ده لێن: پاش پیغه مبه ری خوا ﷺ جینشینی بۆ ئیمامی عه لیه ﷺ، گوایه سه ره رشتیارو چاودیر (وصی) ه، نه م شته پووچه و هیچ بنه ره تیکی راستی نییه، ئیمامی عه لی ﷺ یه کیکه له چوار جینشینه که، به لام له ئیمامی نه بوبه کر و عومه رو عوسمان ﷺ شایسته تر نییه به جینشینی، نه مه پیچه وانه ی کۆرا بوون یه ک ده نگ بوونی هاوه لانی به ریزه ﷺ، پیچه وانه ی ئاماژه ی ده قه کانه له سه ر چۆنیه تی پیشخستن و فه زلیان ﷺ، نه مه یه سنورو و لیکدانه وه ی راستی فرمووده که. ((وَلَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا خَلِيلًا مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ لَاتَّخَذْتُ أَبَا بَكْرٍ خَلِيلًا)) نه گه ر که سیکم له خه لکی سه ر زه وی بکردایه به خه لیلی خۆم نه و نه بوبه کرم ده کرد به خه لیلی خۆم، لیره دا پیغه مبه ری خوا ﷺ خۆی به ری ده کات له وه ی که خلیلیکی له خه لکی سه ر زه مین هه بیئت، بۆچی؟ چونکه خودی خۆی خه لیلی خوای گه وره یه و، خه لیلی خواش هیچ خه لیلیکی دیکه ی نییه، (خه لیلی) هاوبه شیئی قبول ناکات، بۆیه له گه ل نه و په ری خوشویستنیدا بۆ نه بوبه کر ﷺ که چی به خلیلی خۆی نه کرد، به لکو کردی به هاوه لێک له هاوه لانی خۆی، پیغه مبه ری خوا ﷺ ئاماژه ده کات که نه بوبه کر له هه موو خه لک زیاتر فه زلی به سه ریه وه هه یه، چونکه پاراستی و به رده وام له گه لیدا بوو له و کاته وه ی که خوای گه وره ناردی تاوه کو مردنی، نه بوبه کر ﷺ

بته نیشتی و به بو ده بیاراست و به مال و سامانه که ی خوی پشتگیری ده کرد، تا پیغه مبه ری خوا علیه السلام کچی دوا بی کرد. کوتایی فهرموده که نه و شوینه یه که نیمه مبه ستمانه که پیغه مبه ری خوا علیه السلام فهرموده تی: ((إِنَّ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ كَانُوا يَتَّخِذُونَ الْهُبُورَ مَسَاجِدَ)) نه مه پاسپارده ی دوو مه، پاش نه وه ی پیغه مبه ری خوا علیه السلام وه سی تی کرد یان ناماژه ی کرد به جینشینیتی نه بوبه کر صلی الله علیه و آله، له شتیکی تروریای داوه بریتیه له وه ی که نابیت له سهر گۆره کان بینا دروست بکریت، ترسا له وه ی له سهر گۆره که ی بینا دروست بکریت وه کو چۆن له سهر گۆری پیغه مبه رانی تر دروست کرا، نه مه له کری نامۆزگاریه کانیتی بو ئومه ته که ی، له وه ترسا پوو به پووی گۆره که ی مزگه وت دروست بکریت وه کو چۆن پووبه پووی گۆری پیغه مبه رانی پیشوو دروست کرا له لاین جووله که و گاوردنه که نه وه، له که مال و ته و اویتی نامۆزگاریه که یه تی که پیش مردنی ئومه ته که ی له م شتانه وریا کردونه ته وه پیش مردنی به پینج شه و، نزیک ی مردنه که ی علیه السلام. ((أَلَا فَلَا تَتَّخِذُوا الْقُبُورَ مَسَاجِدَ)) وریا بن له سهر گۆره کان مزگه وت دروست مه که ن، نه مه قه ده غه کردنیکی دیکه یه و، تأکید کردنه بو یه که م. ﴿فَإِنِّي أَنهَاكُمُ عَنْ ذَلِكَ﴾ جه ختکردنه وه ی زیاتره له پیگری کردن له وه ی که مزگه وت له سهر گۆری پیغه مبه ران دروست نه کریت. نه ولیاو پیاو چاکان له پیغه مبه ران شایسته ترن به وه ی که له سهر گۆره کانیا ن مزگه وت دروست نه کریت. نه گهر جایز نه بیت له سهر گۆری پیغه مبه ران مزگه وت دروست بکریت، نه وه ی نه و کاره بکات نه فره ت لیکراوه، ئیتر باره حالی نه و که سانه چۆنبیت که له سهر گۆری له وان به خوار تر له نه ولیاو پیاو چاکان مزگه وت دروست ده که ن، نه م جوړه که سانه نه فره ت لیکراون به توندترین نفره ت.

هه‌روه‌ها له فه‌رمووده‌ی (صحیح) داهاتووه پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له و کاته‌ی که نه‌خۆشی وه‌فاتی بووه له لای دا باسی جوانی و وینه‌ی جو‌راو جو‌ری که نیسه‌یه‌کیان^(۱) له زه‌وی حه‌به‌شه‌دا: ((أُولَئِكَ قَوْمٌ إِذَا مَاتَ فِيهِمُ الرَّجُلُ الصَّالِحُ، بُنُوا عَلَى قَبْرِهِ مَسْجِدًا، وَصَوَّرُوا فِيهَا تِلْكَ الصُّورَ، أُولَئِكَ شِرَارُ الْخَلْقِ عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ))^(۲) صحیح: أخرجه البخاري (۳۸۷۳)، ومسلم (۵۲۸)، من حديث عائشة رضي الله عنها مرفوعاً. واته: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له نه‌خۆشیه‌که‌یدا بۆیان گێڕایه‌وه که کلێسایه‌ک له زه‌وی حه‌به‌شه‌دا هه‌یه‌و، باسی جوانی و وینه‌کانی ناویشیانکرد، ئه‌ویش فه‌رموی: ((ئه‌وانه‌ قه‌ومێکن ئه‌گه‌ر پیاوچاکێکیان تێدا به‌مردایه‌، مزگه‌وتیکیان له‌سه‌ر گۆرپه‌که‌ی دروسته‌کردو، ئه‌و وێنانه‌شیان تێدا ده‌کێشا، ئه‌وانه‌ له‌ پوژنی قیامه‌تدا خراپترینی که‌سانن به‌لای خوای گه‌وره‌وه)).

(۱) _ که‌نیسه‌، کلێسا: شوینی ئه‌نجامدانی په‌رسته‌نه‌کانی جووله‌که‌و گاوره‌کانه‌.

(۲) _ خێزانه‌کانی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌وانه‌ی کۆچیان کرد بوو بۆ حه‌به‌شه‌ بۆیان باس کرد که له‌سه‌ر زه‌وی حه‌به‌شه‌، گاوره‌کانی حه‌به‌شه‌ کلێسا دروست ده‌که‌ن و، وه‌ کلێسایه‌کی نه‌خشی‌نراو و پازاوه‌یان بێنیوه‌ که وینه‌ی مه‌سیحی تێدا کێشراوه‌ به‌ له‌ خاچ دراوی وه‌کو ئه‌وه‌ی خۆیان بانگه‌شه‌ی بۆ ده‌که‌ن، به‌ هاوشیوه‌ی وینه‌ی ئه‌و پیاو چاکانه‌ی که قه‌ومه‌که‌ی نوح کرد بویان، شه‌یتان نه‌مردووه‌ ئه‌و شه‌یتانه‌ی بۆ قه‌ومه‌که‌ی نووحی پازانده‌وه‌ هه‌تا ئیستاش هه‌ر له‌ پازاندنه‌وه‌که‌یدا به‌رده‌وامه‌، بۆیه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئوممه‌ته‌که‌ی له‌م جو‌ره‌ شتانه‌ ئاگاداره‌کاته‌وه‌و، ده‌فه‌رموی: ((أُولَئِكَ قَوْمٌ إِذَا مَاتَ فِيهِمُ الرَّجُلُ الصَّالِحُ، بُنُوا عَلَى قَبْرِهِ مَسْجِدًا، وَصَوَّرُوا فِيهَا تِلْكَ الصُّورَ، أُولَئِكَ شِرَارُ الْخَلْقِ عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)) ئه‌وانه‌ ئه‌گه‌ر پیاو چاکێکیان تێدا به‌مردایه‌، مزگه‌وتیکیان له‌سه‌ر گۆرپه‌که‌ی دروست ده‌کردو، ئه‌و وێنانه‌شیان تێدا ده‌کێشا، ئه‌وانه‌ له‌ پوژنی قیامه‌تدا خراپترینی که‌سانن به‌ لای خوای گه‌وره‌وه‌، ئه‌وانه‌ نه‌فه‌رت لێکراون و خراپترین که‌سانێکن به‌لای خوای گه‌وره‌وه‌، له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی تردا پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمویه‌تی: ((إِنَّ مِنْ شِرَارِ النَّاسِ مَنْ تُدْرِكُهُ السَّاعَةُ وَهُمْ أَحْيَاءٌ وَمَنْ يَتَّخِذُ الْقُبُورَ مَسَاجِدَ)) واته:

((به دُنْيایی هِنْدِيك له شه پترين و خراپترين كه سانِيك ئه وان ه كه قِيامهت پوو ده دات و ئه وان زيندوون، هه روه ها ئه وان ه شن كه له سه ر گۆڤه كان مزگوت دروست ده كه ن)) ئه وان شه پترين و خراپترينى خه لَكَن له كاتِيكدا وا ده زانن خويان له چاكانى خه لَكَن و، ئه وه خۆشه ويستى ده ربېرپنه به رامبه ر به پياو چاكان و، گوايه ئه وه هاندانى خه لَكه به ره و خيرو چاكا، به لام با دُنْيا بن ئه وان هِنْدِيكَن له خراپترينى خه لَك چونكه كرده وه يه كيان نه بجامدا كه له خواى گه وره دورى خستنه وه، وه كرده وه يه كيان نه بجام دا حه ز بۆ شيرك وهاره لپه رستى ده بزوينيَت، خه لَك هه لده خه لَه تِيئِي و فريو ده دات. سه بارهت به مزگوت ه كان پيويسته خالِي بن له گۆڤ، خالِيبن له ويته و نيگار، مزگوت بۆ زيگرو، نووژو، په رستنى خواى گه وره دروست بكرِيَت كه هيچ هاوبه شيكِي نيه، ئا ئه مه يه ئه و مزگوتانه ي كه فه رماندراوه به دروست كردنيان، پيغه مبه رى خوا ﷺ پيگريى كرده وه له رى مزگوت له سه ر گۆڤ دروست بكرِيَت، وه هه والِي پيداوين كه ئه وه له كرده وه ي جبروله كه و گاواره كانه چونكه ئه و كه سه ي بيكات شايسته ي نه فرين ده بيت و، كه سيكه له شه پترين و خراپترين كه سان، به لام زۆره ئه و مزگوتانه ي كه له سه ر گۆڤه كان دروست كراون _ لا حول ولا قوه اِلا بالله _ وه هه ر كاتِيك ئيمه پيگريى له وه جوړه شتانه بكه ين، بيمان ده لِيئِن: ئيوه پياو چاكانتان خوش ناويَت، ئه وان ده لِيئِن: ئيمه نا يان په رستين، به لكو ده يانكه ين به وه سيله و هو كاريك بۆ ئه وه ي خواى گه وره دوعاكانمان گيراكات، وه كو ئه وه ي موشريكه كان ده يانگوت: ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ [يونس: ١٨] واته: ئه وان ه بيجگه له خوا شتانيك ده په رستن كه نه زيانيان پي ده گه يه نن نه سوود و قازانج وه ده لِيئِن ئه و بتانه تكاكارمانن لاي خوا. مه روه ها خواى گه وره ده فه رموي: ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ [الزمر: ٣] واته: وه كه سانِي جگه له و (خوا) چه ند په رستراويكيان بۆ خويان داناوه (ده لِيئِن) ته نها له به ر ئه وه ده يان په رستين نزيكمان بكنه وه له خوا.

- وه له فهرموودهیه کی تردا هاتووه پیغه مبهري ﷺ ده فره مووی: ((إِنَّ مِنْ شِرَارِ النَّاسِ مَنْ تُذَرِّكُهُ السَّاعَةُ وَهُمْ أَحْيَاءٌ وَمَنْ يَتَّخِذُ الْقُبُورَ مَسَاجِدَ))^(۱) خرجه أحمد (۴۳۵/۱)، وابن حبان (۳۴۰).

- له فره موودهیه کی تردا ده فره مووی: ((لَا تَجْلِسُوا عَلَى الْقُبُورِ وَلَا تُصَلُّوا إِلَيْهَا))^(۲) صحیح: أخرجه مسلم في الجناز (۹۷۲)، واته: پیغه مبهري خوا ﷺ فره مووی ته: ((له سهر گۆر دامه نیشن و له نویژدا پرووی تیمه که ن)).

(۱) _ چونکه خوی گهره پرووی ئیمانداران ده کیشتیت پیش پرووانی قیامت، بایه کی خوش ده نیریت پرووی هه موو ئیمانداریک ده کیشتیت، ته نها شه پترین و خراپترینی خه لکان ده میننه وه، قیامت له سهر ئه م جوړه که سانه هه لده ستیت، قیامت له سهر ئیماندار هه لئاسیت، ئه مانه جوړی به که من که قیامت هه لده ستیت و ئه وان زیندوون، جوړی دووه م: ئه وان هه که مه به ست قسه کانی ئیمه لیږه مایه و له سهر گۆر مزگوت دروست ده که ن، ئه م جوړه که سانه واده زانن خویان له چاکانی خه لکن و، کرده وه که یان خوشویستنی پیاو چاکان و شوینکه و تنیانه و... هتد. واده زانن ئه وهی کاره که ی ئه وان نه کات پیزی پیاو چاکان ناگریت و، خوشی ناوین.

(۲) _ فره مایشتی پیغه مبهري خوا ﷺ ((لَا تَجْلِسُوا عَلَى الْقُبُورِ)) له سهر گۆر دامه نیشن، مه به ستی ئه وهیه نابیت سووکایه تی به گۆر بکریت، ((وَلَا تُصَلُّوا إِلَيْهَا)) له نویژدا پرووی تیمه که ن، لیږه دا پیغه مبهري خوا ﷺ پیگری کردووه له زیاده پویی، که واته پیغه مبهري خوا ﷺ پیگری کردووه له نه رمی نواندن و پیگری کردووه له وهی سنووری گۆر به زینریت، بویه نابیت ئه وهنده نه رمی بنوینیت و له سهری دانیشیت، وه ناشبیت سنووری گۆر به زینیت تا ئه و ئاسته ی له نویژدا پرووی تی بکات.

- وه به کئی له دوعا کانی پیغه مبه ر خودا ﷺ هاتووه: ((اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْ قَبْرِي وَثَنًا يَتَّبِعُهُ أَشْنَدُ غَضَبِ اللَّهِ عَلَى قَوْمٍ اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ))^(۱) حسن: أخرجه أحمد (۲/۲۴۶)، من حديث أبي هريرة رضي الله عنه مرفوعاً، ((رياض الجنة في الرد على أعداء السنة)) للشيخ مقبل بن هادي. واته: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: ((په روه ردگارا گوره که م نه که یته بتیک بپرستریت، توره بپوونی خوی گه وره توند بووه له سهر نه و که سانه ی که گوری پیغه مبه ره کانیا ن کردووه به مزگهوت)).

- هه روه ها ده فه رمووی: ((لَا تَتَّخِذُوا قَبْرِي عِيدًا، وَصَلُّوا عَلَيَّ حَيْثُمَا كُنْتُمْ فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ بَالِغُنِي))^(۲) صحيح: أخرجه أبو داود (۲۰۴۲)، وأحمد (۲/۲۶۷)، واته: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: ((کو بونه وه تان له سهر گوره که م به شیوازیکی تاییه ت و به رده وام دویاره مه که نه وه، له هه ر کوئی هه ن سه لا واتم له سهر به ن دلنیا بن سه لا واته که تان بپم ده گات)).

(۱) _ وشه ی (الْوَثْن) هه موو شتی که که له جیاتی خوی گه وره بپرستریت دره ختی که بیت، به رد بیت، گور بیت، بت بیت، هه موو شتی که که له جیاتی خوی گه وره بپرسترا پیی ده گوتریت (الْوَثْن). به لام نه وه ی له جیاتی خوی گه وره بپرستریت و، له سهر شیوه ی مرثیک یان نازه لیک بیت بتی پی ده گوتریت. پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: ((اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْ قَبْرِي وَثَنًا يُعْبَدُ)) په روه ردگارا گوره که م نه که یته په یکه ری که بپرستریت، وه کو چون گوره کانی پیشترا وایان لیکرا، نه مه به لگه یه له سهر نه وه ی که زیده پوی له گوردا ده بیته مزی نه وه ی که له جیاتی خوی گه وره بپرستریت، نه مه سه باره ت به گوری پیغه مبه ری خوا ﷺ که به پرزترین گوره، نه ی سه باره ت به گوره کانی غیری نه وه ده بیت چون بیت؟ بویه پیشه وا نیبولقه یم فه رموویه تی: خوی گه وره داواکه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ گیرا کربو به سی دیوار چوار ده وریدا، بویه هیچ که س نایبینیت و که سیش ناچیته ژوره وه بو لای نه مه ش له په حمه ت و به زه ییه کانی خوی گه وره یه.

(۲) _ نه مه ش فه رمووده یه کی تره ((لَا تَتَّخِذُوا قَبْرِي عِيدًا)) واته: سه ردانی گوره که ی پیغه مبه ری خوا ﷺ و سلوا لیکردنی نابیت به شیوازیکی تاییه ت و

بهردهوام دوباره بکریته وه، نه مه دوباره ناکریته وه، هه موو جاریک چوه نیو مزگه وته وه سلو له پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بکات، نه مه جایز نییه، بیدعهیه، له پاستیدا تنها نه گهر له سه فهریک گه رایه وه، نه گهر خه لکی مه دینه ی پیروژ بیت یان خه لکی دهره وه ی مه دینه بیت ده چیت سهردانی گوری پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده کات و، سلوی لی ده کات، به لام به شیوازیکی تایبته و بهردهوام نه مه دوباره ناکریته وه، به جوریک هه موو جاریک چوه نیو مزگه وته وه بجیت بۆ لای گۆره که، نه گهر دوباره بکریته وه نه وا ده که ویت به نه مه فهرموده ی پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، چونکه له زمانی عهره بیدا مانای وشه ی (عید) بریتیه له وشته ی که به شیوازیکی تایبته و بهردهوام دوباره بکریته وه، نه گهر نه و په فتاره ی دوباره کرده وه نه وا کردویه تی به (عید) واته: به شیوازیکی تایبته و بهردهوام ده چیت بۆ سهردانی، نه مه شته مروژ به ره و شیرک و هاوه لپه رستی ده بات، نابیت له جیاتی خوی گهره داوی لی بکریته، له پاستیدا نه مه تنها بۆ داخستنی ده روزه ی نه و هوکارانه یه که مروژ بۆ شیرک و هاوه لپه رستی ده بات، تهنانه ت نه گهر که سی سهردانیکار بیه ویت سلویش بکات نه گهر بهردهوام دوباره ی کرده وه بیدعه چیه، چونکه نه مه کاره دلی خه لکانی ئاسایی و نه فامان به گۆره که ی پیغه مبهری خواوه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پیوه ند ده کات.

وقال ﷺ: ((مَا مِنْ رَجُلٍ يَسْلُمُ عَلَيَّ، إِلَّا رَدَّ اللَّهُ عَلَيَّ رُوحِي، حَتَّى أَرُدَّ عَلَيْهِ السَّلَامَ))^(۱)
 صحیح: أخرجه أبوداود (۲۰۴۱)، من حديث أبي هريرة رضي الله عنه مرفوعاً. واته پیغمبره ری خوا
 پیغمبره فرموده تی: ((هر پیاویک سلّوم لی بکات، مه گه ر خوی گه وره پووحم بو
 ده گه پینتیه وه، تا وه لامی سلّوه که ی بده مه وه))، وقال ﷺ: ((إِنَّ اللَّهَ وَكَلَّ بِقَبْرِي
 مَلَائِكَةً يُبَلِّغُونِي عَنْ أُمَّتِي السَّلَامَ))^(۲) صحیح بغیر هذا اللفظ: أخرجه أحمد
 (۳۸۷/۱ و ۴۱ و ۴۵۲)، والنسائي (۴۳/۳)، واته پیغمبره ری خوا رضي الله عنه فرموده تی:
 ((به پاستی خوی گه وره فریشته گه لیکی به گوره که م پاسپاردوه که سلّوی
 نومه ته که مم پی پاده گه یه نن)).

(۱) _ نومه فرموده وه نه وه پوون ده کاته وه که هیچ جیاوازیه کی تیدا نییه نه گه ر
 لای گوره که ی پیغمبره ری خوا بوویت یان له دووره وه بووی نه گه ر چی له و په ری
 زه مینیشدا بیت سه لام له پیغمبره ری خوا رضي الله عنه بکه یت و سه لاواتی له سه ر بده یت،
 چونکه سه لاوات دان له سه ر پیغمبره ری خوا و سلّو لی کردنی به پیغمبره ری خوا رضي الله عنه
 پاده گه یه نریت، پیویست ناکات بجیته لای گوره که ی بو نه وه ی سه لاواتی له سه ر به یت و
 سه لامی لی بکه یت، پیغمبره ری خوا رضي الله عنه فرموده تی: ((وَصَلُّوا عَلَيَّ حَيْثُمَا كُنْتُمْ فَإِنَّ
 صَلَاتَكُمْ تُبَلِّغُنِي)) له هر کوی هه ن سه لاواتم له سه ر به ن دلنیا بن سه لاواته که تان پیم
 ده گات، نه گه ر له نه ده لوس بیت یان له چین بیت یان له و په ری دنیا بیت نه گه ر
 سه لاوات بده یت و سه لام بکه یت نه و پئی ده گات، که و بو پیویست ناکات بجیته لای
 گوره که، له پاستیدا نه مه ش په حمه ت و به زه یی هاتنه وه یه به ئیمانداراندا، ئاسانکارییه
 بو ئیمانداران، هه روه ها داخستنی ده روزه کانی شیرک و هاوول په رستییه، ریگری
 کردنه له بهره وام سه ردانی کردنی گۆپی پیغمبره ری خوا رضي الله عنه.

(۲) _ ((إِنَّ لِلَّهِ مَلَائِكَةً سَيَّاحِينَ فِي الْأَرْضِ يُبَلِّغُونِي عَنْ أُمَّتِي السَّلَامَ)).

دوباره بۆته وه که پیغمبره ری خوا رضي الله عنه سلّوی نومه ته که ی پی پاده گه یه نریت
 باله دوریشه وه بیت، که و بو پیویست به چون ناکات بو لای گوره که ی،

له پاستیدا ئەمە داخستنی دەروازەى ئەو ھۆکارانەىە کە مەرف بەرەو شیرک و
 ھاوہلپەرستی و زیدەپۆیی و پۆچوون دەبات، ئاسانکاریە بۆ موسلمانان ئەگینا
 شەریان دەکرد لە پێناو سلاوکردندا، چونکە لای گۆرەکەى خەلکیکی بېشومار لە
 پۆژەلات و پۆژئاواى سەر زەمینەو کۆدەبوونەو، قەرەبالەغیەکی زۆر پوویدەداو،
 ھەولێ سلاویان دەدا لە پێغەمبەرى خوا ﷺ، بۆیە پێغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى:
 ((وَصَلُّوا عَلَيَّ حَيْثُمَا كُنْتُمْ)) صەلاواتم لەسەر بەن لە ھەر کۆی ھەن))، ئەمە ئاسانکاری
 کردنە بۆ خەلک. لە فەرموودەىەکی تردا پێغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى: ((مَنْ صَلَّى
 عَلَيَّ صَلَاةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا)) واتە: ((ھەر کەس صەلاوتیکم لەسەریات خواى
 گەورە دەجار صەلاواتی لەسەر دەدات))، ئەگەر صەلاواتدان بە تەنھا لای گۆرەکەیدا
 قبول بووایە ئەوا ھەموو خەلک فەزلی ئەم فەرموودەیان لە دەست دەچوو، چونکە
 ھەموو خەلک توانای ھاتنیان بۆلای گۆرەکەى نییەو، ئاسان نییە بۆیان، ئەمە
 ئاسانکاری کردنە بۆ خەلک لە لایەکەو لە لایەکی تریشەو داخستنی ھۆکارەکانی
 شیرک و ھاوہلپەرستیەو، ئەمەش مەبەستی سەرەکییە، سوپاس بۆ خوا ئایین پوون و
 ناشکرایەو ھیچ ئالۆزیەکی تێدا نییە بۆ ھەر کەس بێەوێت.

- مهروه ما پیغه مبهری خوا ﷺ ده فره مووی: ((أَكْثِرُوا عَلَيَّ مِنَ الصَّلَاةِ فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ، وَلَيْلَةِ الْجُمُعَةِ، فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ مَعْرُوضَةٌ عَلَيَّ))، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، كَيْفَ تُعَرِّضُ صَلَاتَنَا عَلَيْكَ وَقَدْ أَرَمْتَ؟ - يَقُولُونَ: بَلَيْتَ - فَقَالَ: ((إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَيَّ الْأَرْضَ أَنْ تَأْكُلَ أَخْشَادَ الْأَنْبِيَاءِ))^(۱) صحیح: أخرجه أبوداود (۱۰۴۷)، و(۱۵۳۱)، وابن ماجه (۱۰۸۵)، و(۱۶۳۶)، وأحمد (۸/۴)، والنسائي (۹۱/۳)، من حديث أوس بن أوس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مرفوعاً.
 راته: پیغه مبهری خوا ﷺ فره مووی ته: ((له پوژی ههینی و، شهوی ههینیدا مه لاوانیکی ندرم له سهر بدن، چونکه سه لاواته کانتان پیشانم ده دریت))، گوتیان: نهی پیغه مبهری خوا ﷺ، چون سه لاواته کانمان پیشانت ده دریت له کاتیکیدا پواوی؟
 ده لاین: پزیویت _ نه ویش فره مووی ((به راستی خوی گه وره به ته وای پیگری کردوه له زهوی هه موو به شه کانی جهسته ی پیغه مبهران بخوات)).

خوی گه وره له بارهی موشریک و هاوه لپه رستانی قهومی نووچه وه _ علیه السلام
 ده فره مویت: ﴿وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا﴾ (۲۳) وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا (۲۴) ﴿^(۲) [نوح: ۲۳-۳۴].

- (۱) _ نه فره مووده دوو پوونکردنه وهی تیدیاه، یه که م: - نه وهیه که سه لاواتدان و سلام کردن له پیغه مبهری خوا ﷺ راده گه یه نریت، دووهمیش نه وهیه که زهوی جهسته ی پیغه مبهری خوا ﷺ نارزینیت، به لام جهسته ی خه لکی ناسایی ده پزینیت، نهامش خاسیه ت و تاییه تمه ندیه که بو پیغه مبهران - علیه الصلاة والسلام - به ته نها.
- (۲) _ خوی گه وره له بارهی قهومی نووچه وه _ علیه السلام _ باسمان بو ده کات کوا کاتی قه ده غه ی په رستنی پیاوچا کانی لیکردن نوح فره مان ی پیکردن خوی گه وره به ته نها بپه رستن، ملکه چ نه بوون و یه کتریان پاسپاردوو، گوتیان: ﴿لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا﴾ گوتیان: ده ست هه لئه گرن

لهبت و خواکانتان وه دهست هه لئه گرن له پهرستنی وود و سواع و یه غووث و یه عوق و نه سر، ئه مانه ناوی پیاوانیکی چاکی قهومی نوح بوون _ علیه السلام _ کاتی مردن وینه کانیان کیشان، به جیگیری چه سپاندیان و، شهیتانیش پهرستنی نه و پیاو چاکانه ی بۆ پازاندنه وه، ئیتر پهرستنیان، ئه مه نه و راستیه مان پیشان ده دات که زنده پوی کردن و پۆچوون له پێزگرتنی گۆردا تا ناستی پهرستن کۆنه و، زنده پوی کردن و پۆچوون له گۆری پیاو چاکاندا کۆنه و بۆ زه مه نی نوح _ علیه السلام _ ده گه پێته وه، شهیتان بانگه وازی بۆ ده کات، پێویسته موسلمانان له م شته وریا بن. ههروه ها کاتی پێغه مبه ری خوا ﷺ به قه ومه که ی خوی فهرموو: ((قُولُوا: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَفْلِحُوا)) واته: ((بَلِّغْ: هِیچ خواجه ک نییه به هه ق جگه له خوای گه و ره سه ره فەرزا ده بن))، ئه وان وتیان: ﴿أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ (۵) وَأَنْطَلِقَ الْمَلَائِكَةُ مِنْهُمْ أَنْ أَمْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَى آلِهَتِكُمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ (۶)﴾ [ص: ۵-۶] واته: ئایا نه و (پێغه مبه ره) هه موو خواکانی کردۆته یه ک خوا به راستی ئه مه (که یه ک خوا ببی) شتیکی زۆر سه رسو په ینه ره وه گه و ره کانی (قورپه یش له گه ل پێغه مبه ره قسه یان کردو هه لسان) به په له ده رچوون (به خه لکیان گوت) بپۆن و خوگر بن له سه ره (پهرستنی) خواکانتان. وازیان لیمه هینن و خوگر بن، با ئه م پیاوه گومرأتان نه کات، گو تیان: واته دانیان به وه دانا که چه نده ها خوا وه ندیان هه یه، ئایا ماقوله چه ندین خوا هه بیته؟ خوا یه کیکه، له م باره وه خوای گه و ره ده فهرموو: ﴿وَالْهُكُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ [البقرة: ۱۶۳] واته: په رستراوی ئیوه په رستراویکی تاک و ته نه یه هه یه په رستراویکی راست نییه ته نیا نه و نه بیته. ئه وان ده لێن: نه خیر، خوا وه ندانیکی زۆر هه ن. ههروه ها هر کات پێغه مبه ری خوا ﷺ پێی بفرموانایه: ((قُولُوا: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَفْلِحُوا)) واته: ((بَلِّغْ: هِیچ خواجه ک نییه به هه ق جگه له خوای گه و ره سه ره فەرزا ده بن))،

ده یانگوت: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ (۳۵) وَيَقُولُونَ أَئِنَّا لَتَارِكُوا آلِهَتِنَا
بِئْسَ الْبَخِيلُونَ (۳۶) ﴿[الصافات: ۳۵-۳۶] واته: به پاستی مهرکاتی به وانه بگوترایه هیچ
په رستراویکی پاست نییه بیجگه له خوا خویان به گه وره ده زانی (و ملکه چ نه ده بوون)
وه ده یانگوت: نایا نییه په رستراوه کانمان واز لیبیین؟ له بهر شاعیریکی شیت. پاشان
خوای گه وره ده فهرموی: ﴿بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ﴾ [الصافات: ۳۷] واته:
(نه خبر وای نییه) به لکو نه و (پیغه مبه ره) هه قی هیناوه و باوه پی به پیغه مبه رانی پیشوو
مه به. نا نه مه به بانگه وازی پیغه مبه ران به تیکرا نه وان بانگه وازده کهن بو په رستنی
خوای گه وره به ته نها که هیچ هاو به شیکی نییه، وه پیغه مبه ری خوا ﷺ هیچ شتیکی
نازه دامینراوی نه هیناوه، به لکو وه کو برا پیغه مبه ره کانی پیشووی له یه که میانه وه
ناوه کو کوتاهه مینیان پیگیری ده کهن له دا واکردن له غهیری خوای گه وره، خوای
گه وره ده فهرموی: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا
الطَّاغُوتَ﴾ [النحل: ۳۶] واته: سویند به خوا له ناو هه موو گهل و ئومه تیکدا
پیغه مبه ریکمان ناردووه به مه ی ته نها خوا به رستن و دوورکه ونه وه له (په رستنی) هه ر
په رستراویکی تر. هه روه ها خوای گه وره ده فهرموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا
نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ [الأنبياء: ۲۵] واته: وه نییه نه مان ناردووه پیش تو
هیچ پیغه مبه ریک مه گه ر نیگامان بو ناردووه (به وه ی که) بیگومان جگه له من هیچ
په رستراویکی پاست نییه که واته ته نها من به رستن. هه روه ها خوای گه وره
ده فهرموی: ﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ [النساء: ۳۶] واته: به س خوا به رستن و
هیچ شتی که مه کهن به هاو به شی.

پیشەوا ئیبن وعەبباس و کەسانی پیشینی چاکی غەیری ئەو دەفەر مەوون: ((هؤلاء قوم كانوا صالحين من قوم نوح، فلما ماتوا عكفوا على قبورهم، ثم صوروا تماثيلهم فعبدهم، فكان هذا مبدأ عبادة الأوثان))^(١) أخرجه البخاري (٤٩٢٠). واتە: ((ئەمانە پیاوانیکی چاک بوون لە قەومی نوح، لای گۆرەکانیاندا دەمانەو و خوویان پێوە گرت، پاشان پەیکەرەکانیان کێشان و پەرستیان، بۆیە ئەمە سەرەتای بێپەرستی بوو)).

پێغەمبەری خوا ﷺ پێگری کردوو لەوەی لەسەر گۆرەکان مەزگەوت و نوێژگە دروست بکەیت^(٢)، بۆ داخستنی دەروازەی شێرک و هاوڵێپرستی^(٣)،

(١) _ یەکەم جار کە شێرک و هاوڵێپرستی لەسەر زەویدا کە پوویدا لە نیو قەومەکەی نووحەو _ علیە السلام _ سەری هەڵدا، ئەگینا قەومەکەی نووح سەرەتا پیاو چاک بوون و، لەسەر یەک خوا پەرستی بوون، لە کاتی ئادەمەو _ علیە السلام _ تا ئەو کاتەی کە پەیکەرەکانیان کێشاو بەجێگیری چەسپاندیان، لەو کاتەو شێرک و هاوڵێپرستی پوویدا، بەهۆی ئەو پەیکەرەو. ئەمە بەلگەیە لەسەر ئەوەی کە وێنە هەڵواسین و، زێدەپویی کردن لە خۆشویستنی مردواندا مەزگەوت و شێرک و هاوڵێپرستی دەبات.

(٢) _ سەیری ریساکەی شیخ ناصرالدین الألبانی بکە بە ناوی: ((تحذير الساجد من اتخاذ القبور مساجد)).

(٣) _ مساجد: واتە: نوێژگە، شوینی نوێژ، وە ئەگەر مەزگەوتیان لەسەر دروست بکەیت کارەکە مەترسیدارترە، بەلام ئەگەر لەسەریشی دروست نەکەیت، کە دەچێتە سەر گۆرەو لە لایدا نوێژ دەکات ئەو کردووەتی بە نوێژگەو شوینی نوێژ، مەزگەوتیشی لەسەر دروست نەکراوە.

ههروهه پێگهی کردووه له نوێژکردن له کاتی دهركهوتنی خۆر و له کاتی ئاوابوونیدا،
 اخراج البخاري (۵۸۲)، ومسلم (۸۲۸)، چونکه هاوهلپه‌رستان له و کاته‌دا بۆ خۆر
 سوژده ده‌به‌ن^(۱)

(۱) _ ئه‌و که‌سه‌ی ده‌چێته‌ سه‌ر گۆپو له لایدا دوعا و نزا ده‌کات بێگومان ته‌نها له
 خوای گه‌وره‌ داوا ده‌کات، به‌لام داوا کردن له‌و شوینه‌دا چواندنی تێدایه‌ به‌و که‌سانه‌ی
 له‌ گۆپه‌کان داوا ده‌که‌ن، ئه‌گه‌ر چی ئه‌و موسلمان ته‌نها له‌ خوای گه‌وره‌ش داوا
 بکات، به‌لام که‌ وه‌کو ئه‌وان له‌و شوینه‌دا دوعا ده‌کات، ترسی ئه‌وه‌ی تێدایه‌ که‌ دواتر
 ده‌کر ئه‌وان داوا له‌ گۆپه‌که‌ش بکات، بۆیه‌ قه‌ده‌غه‌ی موسلمان کراوه‌ له‌و شوینه‌دا
 دوعا و نزا بکات، ئه‌مه‌ش بۆ داخستنی ده‌روازه‌ی ئه‌و هۆکارانه‌یه‌ که‌ موسلمان به‌ره‌و
 شېرك و هاوه‌لپه‌رستی ده‌بات. هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ قه‌ده‌غه‌ی موسلمانانی
 کردووه‌ له‌وه‌ی له‌کاتی ده‌ركهوتنی خۆر و له‌ کاتی هه‌له‌اتنیدا نوێژ بکه‌ن، هه‌ر چه‌ند
 موسلمانان ته‌نها بۆ خوای گه‌وره‌ نوێژ ده‌که‌ن، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هاوه‌لپه‌رستان خۆر
 ده‌به‌رستن له‌ کاتی ده‌ركهوتنی و له‌ کاتی ئاوابوونیدا، بۆیه‌ داواکراوه‌ مرۆفی موسلمان
 خۆی به‌و جوژه‌ که‌سانه‌ نه‌چوینیت، ئه‌گه‌ر چی ته‌نها بۆ خوای گه‌وره‌ش نوێژ ده‌کات،
 ئه‌مه‌ش دیسان هه‌ر بۆ داخستنی ئه‌و هۆکارانه‌یه‌ که‌ مرۆف به‌ره‌و هاوه‌لپه‌رستی ده‌بات.
 نایستاش تابه‌فه‌ گه‌لیک له‌ هاوه‌لپه‌رستان بۆ خۆر سوژده ده‌به‌ن له‌ کاتی
 ده‌ركهوتنیدا و له‌ کاتی ئاوابوونیشیدا، دلنیا بن شه‌پو خراپه‌ کاری هیشتا نه‌براوته‌وه‌،
 ئه‌وه‌ ئاسته‌ی به‌م نزیکانه‌ که‌ نالێکیان هه‌یناوه‌ هی تابه‌فه‌یه‌که‌ که‌ سوژده بۆ خۆر بن،
 ڕینه‌یان ده‌گرن له‌ کاتی‌کدا ئه‌وان سوژده‌یان بۆ خۆر بردووه‌ له‌ کاتی ده‌ركهوتن و له
 کاتی ئاوابوونیدا، که‌وا بوو شه‌پو خراپه‌ هه‌ر ماوه‌ _ داواکاری خوای گه‌وره‌
 به‌ناپه‌ڕینیت _.

وہ شہیتانیش سہری لہ گہل خوردا جووت دہکات لہ کاتی دہرکھوتن و لہ کاتی
ئاوابونیدا^(۱)، ئیتر نویژ لہ و کاتانہ دا ہندیک چواندنی تیدا دہبیت بہ نویژی
ہاوہ لہ رستان، بویہ پیغہ مہری خوا ﷺ ئہم دہروازہ یہ شی داخست^(۲).

وہ شہیتان بہ پیی توانای خوی ئادہ میزاد گومپا دہکات، بویہ ہەرکەس خورو مانگ
وہ سارہکانی پەرست و داوای لیگردن، وەکو ئہوہی خەلکانی داواکارانی ہەسارہکان
دەیکەن، ئہوا شہیتانیکی بەسەردا دادہ بەزیت و قسە ی لہ گەلدا دہکات و ہندی شتی بۆ
باس دہکات، وە ئہوہ بہ پوجانیہ تی ہەسارہکان ناوژەند دەکەن، کە بریتیہ لہ شہیتان.
وہ شہیتان، ئہگەرچی یارمەتی مروّف بدات بۆ بەدی ھینانی ہندی لہ مەبەستەکانی،
ئەوا زیانی پی دەگە یەنیت بہ چەندەھا جار ئہوہندە ی کە سوودی بۆ دہبیت^(۳)،

(۱) _ لہ نیوان دوو شاخی شہیتانہوہ دەر دہکەویت، ئہمە ھۆکاریکی تری قەدەغە
کردنەکە یە کە بریتیہ لہوہی شہیتان لہ گەلیدا دەر دہچیٹ، بویہ قەدەغە ی لیگراوہ
نەوہکا پەرستنەکان ببیتہ ھاوشیوہی پەرستنی ئہوانە ی کە سوژدە بۆ شہیتان
دەبەن، چونکە کەسانیک ھەن شہیتان دہ پەرستن.

(۲) _ تەماشاکەن پیغہ مہری خوا ﷺ وەکو (شوین) دہروازەکە ی داخست کە
نابیت لای گۆر نویژ بکریٹ، ھەر وہا وەکو (کات و زەمەنیش) دیسان دہروازەکە ی
داخست کە نابیت لہ کاتی دہرکەوتنی خورو لہ کاتی ئاوابونیدا نویژ بکریٹ، لہ ترسی
ئہوہی نەوہکا لہ پەرستنی خور پەرستان بچیٹ.

(۳) _ پیدەچی شہیتان سوود بہ مروّف بگە یەنیت بۆ بەدیھینانی ہندی لہ
مەبەستەکانی بہ لام دلنیا بن زیانەکانی زۆرتەرە، کە بریتیہ لہوہی مروّف ئایینەکە ی
خوی لہ دەست دەدات و، ھاوبەش بۆ خوای گەورە بریار دەدات. ئەگەر شتیک
بەرژەوہندیہکی کە می تیدا بیت، خراپە کاریہکی گەورە ی تیدا بیت ئەوا بیگومان
حەپام دہبیت، لیژدە تەماشای بەرژەوہندیہ کە مەکە ی ناگریٹ.

وہ ناکام و دہرہ نجامی نہو کہ سہی گوپراپہ لی نہو دہکات تہنہا بۆ شہرہ، مہگر
خوای گہورہ بیبہ خشیت^(۱).

مہرہا بتپہ رستانیش لہوانہ یہ شہیتانہ کان قسہیان لہ گہل بکن^(۲)، مہرہا
نہر کہ سہش کہ پہنا بۆ مردویہک یان نادیاریک دہبات، مہرہا نہو کہ سہش کہ داوا
لہ مردو دہکات یان دہیکات بہ ہۆکارو وہ سیلہ یہک بۆ داواکردن، یان وابزانیت کہ
دواکردن لای گوپہ کہیدا لہ مال و مزگہوتہ کان چاکترہ^(۳)،

(۱)۔ مہر کہ س گوپراپہ لی شہیتان بیت بیگومان خہ سارہ تمہندہ، وہ ناکام و
دہرہ نجامیشی بۆ شہرہ مہگر خوای گہورہ بیبہ خشیت، وہ شہیتان لہ سنووریکدا
ناوہ سبتیت بۆیہ خوای گہورہ دہ فرموی: ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ
بُیِّنٌ﴾ [البقرة: ۱۶۸] واتہ: وہ مہنگاوہ کانی شہیتان مہکون بہ راستی شہیتان دورژمنیکی
ناشکرانانہ. شہیتان پلہ بہ پلہ مروّف پاکیش دہکات، تاوہ کو لہ کوتایدا دہیگہ نیئتہ
کوفرو نیلحاد، سہرہ تا تہماعی شتیکی کہ می لی دہکات تا بہ تہواوی دۆستایہ تی لہ گہلدا
بیستیت، پاشان کہ م کہم دہبیات تا دہیگہ نیئتہ کوتایی کہ کوفرہ.

(۲)۔ مہرہا شہیتان دہچیتہ لای گوپہ رستان و لہ شیوہی مردوکہ دا بۆیان
دہرہ چیت و قسہیان لہ گہل دہکات، وہ نہو کہ سانش کہ بت دہپہ رستن، دیسان
شہیتان دہچیتہ نیو بتہ کہ وہو قسہیان لہ گہل دہکات و، ئەوانیش وادہ زانن بتہ کہ یہ،
کہچی لہ حہ قیقہ تدا شہیتانہ، چونکہ شہیتان توانایہ کی ئەوتوی مہیہ کہ بہ خہ یالی
مروّدا نایہت، مروّف ئەو توانایانہ ی نییہ، بۆیہ زیان بہ ئادہ میزاد دہگہ نیئت.

(۳)۔ شہیتان بہ شیوہی مردوکہ خوای بۆ بہ دہرہ خات و، قسہی لہ گہل دہکات
و، ئەویش وادہ زانیت ئەوہ خودی مردوکہ یہ کہ بۆی دہرچۆتہ دہرہوہ و،
بنوبستیہ کانی بۆ جیبہ جی کردوہ، کہچی لہ راستیدا تہنہا شہیتانہ، چونکہ مہرگیز
مردو لہ گوپ نایہتہ دہرہوہ، مہرگیز بۆ دونیا ناگہ پیتہوہ، بہ لکو ئەوہی کہ
دہبیستت تہنہا شہیتانہ دیتہ بہرچاوی.

وه فەرموودەيەك دەگێرنەوه كه درۆيه به ئيتفاقي هەموو ئەهلي زانست، بەم شێوەيە دەڵێ: ((إِذَا أُعِيتَكُمْ الْأُمُورَ فَعَلَيْكُمْ بِأَصْحَابِ الْقُبُورِ))^(۱) واتە: ((ئەگەر کاریکتان پێ ئەنجام نەدرا ئەوا لە مردووانی نیو گۆرەکان داوای یارمەتی بکەن))، لە راستیدا ئەم درۆ هەلبەستراوە تەنها ئەو کەسانە دایاناونەوه كه دەروازەى شىرك و هاوڵەپەرستیان کردۆتەوه^(۲).

(۱) _ ذكره العجلوني في ((كشف الخفاء)) (۲۱۳)، بلفظ: ((إِذَا تَحَيَّرْتُمْ فِي الْأُمُورِ فَاسْتَعِينُوا مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ))، وقال: كذا في: ((الأربعين)) لأبن كمال باشا.

سبحان الله، ئایا ئەمە فەرموودەى پێغەمبەرى خوايە ﷺ؟ پێغەمبەرىك لە شىرك و هاوڵەپەرستى پێگى دەكات و، هەموو ئەو دەروازانە دادەخات كە مۆفە بەرەو هاوڵەپەرستى ڕاكێش دەكات، هەموو ئەمانە بەم قسەيە دەپۆخێنێت و، دەكرێ هەموو ئەو كارانەى پووج بكاتەوه بەو قسەيە و بڵێت: ((إِذَا أُعِيتَكُمْ الْأُمُورِ)) ئەگەر توانای ئەنجام دانى كاروبارەكانتان نەبوو ((فعليكم)) ئەمە هاندانى خەلكە ((بأصحاب القبور)) بۆ داواکردن لە گۆرەكان، ئایا هێچ پێغەمبەرىك هەيە ئەم قسەيە بكات؟ دُنْيا بن ئەم قسەيە لە زانایەكەوه، یان لە كەسێكى ئاسایەوه نابێسترت، ئێتر ماقولە پێغەمبەرىكى خوا ئەم قسەيە بڵێت؟ چۆن كۆتاهەمینی پێغەمبەران موحەممەد ﷺ ئەم قسەيە دەلێت؟ نیشانەو ئاماژەى درۆ هەلبەستن بە دەق و سەنەدى ئەم فەرموودەيەوه دیارە، پێچەوانەى قورئان و سووننەتە، كەچى كەسانێك هەن هەر دەستى پێوه دەگرن.

(۲) _ ئەم فەرموودەيە لە دانراوى كەسانێكە كە دەروازى شىرك و هاوڵەپەرستى یان بۆ خەلك كۆتەوه، فەرموودەيەك نىيە لە پێغەمبەرى خواوه ﷺ گێردرايێتەوه، هێچ مۆسڵمانێكى ئاسایی نىيە باوەرى پێ بكات، ئێتر چۆن زانایان برۆا بەوه بکەن كە فەرموودەى پێغەمبەرى خوايێت ﷺ، ئەو پێغەمبەرهى كە بیست و سێ سال مایەوه پێگى لە شىرك و هاوڵەپەرستى دەكردو، فەرمانى بە یەكخواپەرستى دەكرد، ئایا ماقولە فەرموودەيەكى بەو جورە بڵێت كە هەموو ئەو بانگەوايەى پێ بپۆخێنێت، نەخێر زۆر لەوهوه بە دورە.

وه نه هلى شيرك و هاوه لپه رستى و نه و بیدعه چيانه ی خوځيان به وان چواندوه به
ننونه ی بته رستان و گاوردان و گومړا بوانى موسلمانان چهندين باروحا لپان لای
گړپه کان هه یه وا ده زانن که پامه ته که چى ته نها له شهيته وه یه: وه کو نه وه ی چهنه
شه پوالیک لای گړپدا دده نین دوايى ته ماشا ده که ن شه پداله کان گړیدراون^(۱) یان
که سیکى ده ست لیوه شاو له لایه ن شهيته وه لای گړپک دده نین ته ماشا ده که ن
شهيته که ی لى دور که وتوته وه^(۲)، شهيته نهم شته ده کات بۆ نه وه ی گومړايان
بکات، وه نه گهر به راستى و دلپاکيه وه (آیه الكرسي) بخويندريت نه و شته پوچ
ده بته وه^(۳)، چونکه یه کتاپه رستى شهيته ن پاوده نيته، بۆیه که سانيکیان به هه وادا
ده نین و هه لگيرابوون، به لام که کوتويانه: (لا إله إلا الله) که وتوته خواره وه^(۴)،

(۱) _ شه پوالیکى کراوه ته ماشا ده که ن گړیدراوه، کى گړیدراوه؟ خودى
شه پواله که خوى گړیدا؟ نه خیر، نه وه کارى شهيته، گړیدا بۆ نه وه ی فريويان بدات.
(۲) _ یان که سیکى ده ست لیوه شاو له لایه ن شهيته وه ده به نه لای گړپک دواتر
نه ماشا ده که ن شهيته که ی لى دور که وتوته وه، ده لى: نه مه به هوى به ره که تی
ره لیه که وه بووه، که چى له حه قيقه تدا شهيته نیک له نيو جه سته يدا بووه پاشان لى
درکه وتوه بۆ نه وه ی فريويان بدات.

(۳) _ نه مه یه کیکه له نيشانه کانی پوچیتى و (باطل) ی کرده وه نا ناسايه له
سروشته به دهره کانی شهيته ن، نه گهر به دلپاکيه وه قورپان بخويندريت کاره که ی
شهيته ن پوچ ده بته وه، په کى ده که ويته، نه گهر (آیه الكرسي) بخويندريت نه و
کرده وه نا ناسايه له سروشت به دهره شهيته نيانه پوچ ده بته وه، نه مه به لگيه
له سر نه وه ی که نه و شتانه که پامه ت نین.

(۴) _ شهيته ن به هه وادا هه لگرتوه، به لام نه و له سره فتره تی سروشتى خوى، کوتى:
(لا إله إلا الله) ده ست به جى که وته سه رزه وى و شهيته که ی هه لاهات و به جى هتلا.

هه روه ها وه کو نه وهی که به کینکیان نه ماشا ده کات گه پیک کراوه نه وه، مه مایکی لهر
 ماتوته دهر، وا ده زانیت مردوکه به که چی نه وه شه یانه، نه م بابه ته فراوانه واپه
 مه موی جینگای نابیتته وه^(۱).

وه له بهر نه وهی خوته رخان کردن بۆ مانه وه له نه شکوت و بیابانه کاندایه
 بیدعانه به که نه خواو نه پیغه مبه ره که ی^س به شرعیان دانه ناوه، بۆیه شه یانه کان به
 زۆری په نا ده به نه بهر نه شکوته کان و چیاکان^(۲)

(۱) _ شیخولئیسلاام زۆر به جوانی شته کانی بوون کریتوته وه، به لام لهر دا دایه
 لیبوردن ده کات له بهر که می جینگه نه گینا زۆر له مانه زیاتری پنییه.

(۲) _ نه وهی له موسلمان داواکراوه پنیوسته له باروحالی نهینتی و ناشکریه دا
 راستگو بیت، له کرده وهی دا پیچه وانهی قسه کانی بۆ خه لکی به ددر نه خاد. وه
 سوپاس بۆ خوی گه ورده ئیسلاام نایینیکی ناشکرایه، نهینتی نییه. یان رینکخراویکی
 نهینتی نییه وه کو هه ر رینکخراویکی نهینتی تر که ناوی ده به ن. ئیسلاام ناشکرایه،
 ناشکرایه تی ئیسلاام له وه دایه که خوی گه ورده ده فهرموی: ﴿مَنْ شَرَّ شَيْءٍ مِنْ شَيْءٍ
 بِالْهَدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهَرُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ﴾ [الفتح: ۲۸] واته: خوا نه وزاته به که
 پیغه مبه ره که ی ناردوه به رینموونی و نایینی راسته وه تا به سه ره موو رینبازینکا
 زالی بکات. نایینیکی ناشکرایه، ناشکرایه له خودی خویدا، زال و دهر که وتووه به سه ره
 مه موو نایین و رینبازه کانی تر دا، به سه ریاندا سه رخراوه، هیچ په نهانی و نابارییه کی
 تیدا نییه، ناشکرایه و هه موو که سینک ده بیینیت، بۆیه نه وانهی خویان ده شارنه وه،
 له موسلمانان جیا ده بنه وه، له مه جلیسی زانایان و، مزگه وته کان و، شوینتی
 زانسته کان خویان به دور ده گرن، له نه شکوت و شوینتی حه وانه وه ده میتنه وه، به
 دلنایایی نه م جزره که سانه شتیکی شاره و یان هه به و، نایانه وی هیچ که سینک پنی

بزانیت، ئەمە لە ئیسلام نییە، لەو بارەووە لەپیشەوا عومەری کوپی عبدالعزیز دەگێرنەووە فەرموویەتی: ((إذا رأيت قوماً يتسارّون بينهم بأمر من أمور الدين فاعلم أنهم مفتتحوا باب ضلالة)) واتە: ((ئەگەر قەومێکت بەدی کرد تەنها لە نێوان خۆیاندا بەنەینی شتێک لە نایین دەدرکێنن ئەو بەزانە دەروازەیەکی گومرا بوون دەکەنەو))، لە نێوان خۆیاندا شتێکی نایین بە نەینی دەدرکێنن، بەلام ئەو نایین نییە، چونکە نایین پوونەو هیچ شتێکی نەینی تیدا نییە، لە راستیدا نەینی و شارەووە تەنها لەشتە ناپراستەکاندا هەیە، ئەو شتانە ی هەولێ نەدرکاندنێ دەدریت، بەلام ئیسلام بە بەر چاوی هەمووانەو یەو ئاشکرایە، بە بەرچاوی هەمووانەو لە مزگەوتەکاندا بانگ دەدریت، زانایان لە دەرسە زانستیهکاندا بە بەر چاوی خەلکیەووە باسی دەکەن، لە شۆپنە زانستیه ناسراووەکاندا باس دەکریت، هیچ شتێکی نەینی تیدا نییە کە تەنها بە کسانێکی تاییبەت بدریت و باسکریت، وەک کۆمەلە گومراکانی وەکو (دروژ) و غەیری ئەرەن، ئەوان نەینی ئایینەکە ی خۆیان تەنانت لە منداڵەکانی خۆیان و خۆیندکارانی خۆشیان دەشارنەووە، بەلام ئایینی ئیسلام ئاشکرایە پوونە، کەچی تەماشای کەسانێک دەکەیت لە مەجلیسی زانست و ئامادە بوونی مزگەوتەکان، تەنانت لە نوێژەکانی هەینی و نوێژە بەکۆمەلەکانیش دوور دەکەونەووە، لەگەڵ موسلماناندا نوێژ ناکەن، بۆیە هەرکەسێک ئەو بیروکانە بۆ خۆی دروست بکات بیگومان لە موسلمانان دوور دەکەوێتەووە، نوێژی هەینی و نوێژە بەکۆمەلەکان ناکات، ئەمە پوونە، لەگەڵ شەیتانەکەیدا دەبێت یان لە ژێر زەمینەکان و خەلوەتگاكان خۆیان دەشارنەووە، ئەمە ئایینی ئیسلام نییە، ئایینی ئیسلام بۆ هەمووانەو، بۆ هەمووان ئاشکرا دەکریت. بۆیە کاتێ واصلێ کوپی عەطائولغەزال و شوینکەوتوانی لە مەجلیسی حەسەنی بەصری جیا بوونەووە، ئەنجامەکە ی چ بوو؟ بیرو باوەڕی موعتەزیلە ی گومراو لەپێی راست

لادەر هاته كايه وه كه هه تا وه كو ئيستا ش موسلمانان به دهستيه وه ده نالئين، ئاييني
 ئيسلام ئاييني كومه له، ئاييني خوشه ويستيه له دلاندا، ئاييني هاوكارييي به كه ي
 كردنه له سهر خيرو چا كه كاري و ته قواكاريي. له سيفاتي كه ساني له پئي پاست لادەر
 نه وه يه كه خويان به دور ده گرن و، خويان ناديار ده كه ن، شتانيك له دلي خوياندا
 به رامبه ر به موسلمان هه لده گرن، نه گهر پياوانيكي راستگو و ناشكرا كار بوونايه
 له گه ل خه لكيدا ديار ده بوون، بويه خوي گه وره له باره يانه وه ده فهرموي: ﴿يُخَادِعُونَ
 اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يُخَادِعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ [البقرة: ٩] واته: (به لاي خويانه وه)
 خواو نه و كه سانه ده خه له تينن كه بپوايان هيناوه! كه س ناخه له تينن ته نيا خويان
 نه بيت به لام هه ستي پيناكه ن. ئاييني صوفيه كان له و جوړه يه، كه خه لوه تگار،
 شوييني تايبه تيان هه يه خوياني تيدا ده شارنه وه و، ئاييني ته صه وف فيري به كتر
 ده كه ن، كه سانيكيان چل پوژ خوي له خه لك به دور ده گريت و، پاشان خوي پيشاني
 خه لكى ده دات و، گوايه ده روازه ي زانستي بو كراوه ته وه، به لام نه مه ته نها له
 شه يتانه وه يه، چونكه شه يتان له و شويينه تاريكا دا ئاماده ده بيت، شه يتان له
 مزگه وته كان و ده رسه زانستيه كاندا ئاماده نابيت، به لام له نه شكه وته كان و، شويينه
 نادياره كاندا ئاماده ده بيت بو نه وه ي نه و نه ينيه خراپ و پيسان به و كه سه
 هه لخه له تينراوانه فير بكات، كه وا بوو هر كات كه سانيكت به دي كرد خويان به دور
 ده گرت و، له شار ده چنه ده ره وه و، له شويينكا كو ده بنه وه، نه وه بزانه شتانيكي
 په نهاني پيسان هه يه، دلنيا به نه گهر خيريان پيوايه نه يانده شارده وه، كه خويان
 ده شارنه وه به لگه يه له سهر نه وه ي شه ريكيان پييه و نايانه وييت كه س پي بزانيت، له و
 باره وه خوي گه وره ده فهرموي: ﴿يَسْتَحْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَحْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ
 إِذْ يُبَيِّنُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا﴾ [النساء: ١٠٨]

واته: (تاوانه کانی) خوځیان ده شارنه وه له خه لکی (له ترساندا) و نایشارنه وه له خوا (شهرم ناکه ن له خوا) له کاتیکدا خوا له گه لیاندایه کاتی (که به نهیښی) له شه ودا ته گبیر ده که ن و قسه یه که ده که ن خوا پیږی پازی نییه وه خوا همیشه زاناو ناگاداره به هر کرده وه یه که که نه وان ده یکه ن. نه مه شتیکه که سانی تر پیښی نه مان پیږی گه یشتون، له ترساندا تاوانه کانی خوځیان له خه لکی ده شارنه وه که چی له خوا شهرم ناکه ن و له وی نایشارنه وه نه گهر له نه شکه و تیکدا یان له شوینیکي حه وانه ودا یان له شوینیکي خالیډا مانه وه، نه گهر چی خه لکی پیږیان نه زانن به لام خوای گه وره هر پیږیان ده زانیت، خوای گه وره ده زانیت که به نهیښی و له شه ودا ته گبیر ده که ن و قسه گه لیک ده که ن که پیږی پازی نییه، بویه خوای گه وره ئاسانکاری بؤ موسلمانان ده کات بؤ نه وهی له ناویان بهرن، وه کو نه وهی له میژوودا زانراوه که موسلمانان به چ شیوازیک کره له گومراکانیان له ناو بردووه.

به بۆ وینه ئەشکەوتی ئەلەم له چیاى قاسیۆن، وه چیاى لوبنان له پۆخى شام، وه چیاى ئەلفەتح له ئەسوان له مصر، وه چەند چیاىەك له پۆم و خۆپاسان، وه چەند چیاىەك له جەزیرەو، غەیری ئەوانیش^(۱)، وه چیاى ئەلوکام، وه چیاى ئەلئەحیش، وه چیاى سەولانى نزیک ئەردەبیل، وه چیاى شەهەنکی نزیک تەبریژ، وه چیاى ماشکوی نزیک ئەتشوان، وه چیاى نەهاوەند، وه چەندەها چیاى دیکەش که هەندى کەس وا دەزانن پیاو چاکانیکی ئادەمیان تێدایە^(۲) وه به پیاوانی غەیب و ناداریان ناو دەبن، بەلام له راستیدا تەنها پیاوانیکی جنۆکەن که له وین.

(۱) _ به دواى ئەشکەوت و چیاى دەگەپین بۆ ئەوێ تیایدا بمیننەوه، بۆ ئەوێ پیلان دژی موسلمانان بگین و، ئەو ژەهرى له سنگیاندا به موسلماناندا بپێژن به یارمەتى شەیتانى شیخیان، خواى گەورە دەفەرموی: ﴿الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَى لَهُمْ﴾ [محمد: ۲۵] واتە: شەیتان خراپەکانیانى بۆ جوان و پازاوه کرد بوون وه بههیا و ئومید فریوى دابوون.

(۲) _ ئا ئەمەیه کێشەکه، وا دەزانن پیاو چاکانی هەن له پیاوانی غەیب و نهینى، که به پیاوانی غەیبیان ناو دەبن، که له راستیدا تەنها شەیتانەکانن، وه لهوانەیه خۆیان بهشیوازی مۆقى بگۆرن و، بێنەلایان و لهگەڵیاندا دابنیشن و، ئەم بیروکه خراپ و پیسانەیان فیڕکەن، چونکه ئەگەر مۆق لەبرا موسلمانەکانى دابرا، شەیتان بهسەریدا زال دەبیت، لهبەر ئەم هۆیه بوو که پێغه مبهرى خوا ﷺ هانى موسلمانانى بۆ مانەوه لهنیو کۆمهلى موسلماناندا، وه پێگى کردوو له بهتەنها مانەوه، وه فەرموویهتى له راستیدا گورگ ئەو مەپه دەخوات که له میگەل جیا دەبیتەوه، چونکه شەیتان گورگی مۆقه، بۆیه پێویسته موسلمان لهگەل موسلماناندا بیت، لهم بارهوه خواى گەورە دەفەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ [التوبة: ۱۱۹]

[illegible]

چونکه جنۆکه کان پیاوانن وه کو چۆن ئاده میزاد پیاوانن، له م باره وه خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا﴾^(۱) [الجن: ۶] واته: به راستی پیاوانیک له ئاده می پیاوان ده برده بهر پیاوانیک له جنۆکه (که بیان پارێزن) که چی زۆتر ماندوویان ده کردن.

وه هی وایان تێدایه به وینه ی پیاویکی تووکن که پیستی له پیستی بزنی ده چیت ده توانیت خوی به دیار بکات، جا که سانیك که نه یناسن وا ده زانن ئاده مییه، له راستیشدا ته نها جنۆکه یه^(۲).

(۱) _ شه یسانی مروفی له شه یسانی جنۆکه کان مه ترسیدارتره بۆ سه ر موسلمانان، چونکه شه یسانی مروفیش هیه، که وابوو جنۆکه و مروفیش شه یسانیان هیه، له م باره وه خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿شَیَاطِینَ الْإِنسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرَفَ الثَّمَرِ﴾ [الأنعام: ۱۱۲] واته: له شه یتانه کانی مروف و جنۆکه که به نهینی به یه کتری راده گه یه نن و ته ی پازاوه و بریقه دار بۆ فریودانیان. لی ره دا خوای گه وره هه والیداوه که له مروفیشدا شه یتان هیه که زۆر له شه یتانه کانی جنۆکه بۆ سه ر ئاده میزاد مه ترسیدار ترن، چونکه شه یتانه کانی جنۆکه نه گه ر زیکری خوای گه وره بکریت هه لدین، به لام شه یتانه کانی مروفی نه ک جارێک به لکو نه گه ر سه د جار زیکری خوای گه وره ش بکریت هه لته یین و هه ر له سه ر گومرا بوونی خویان به رده وام ده بن، بۆیه له شه یتانه کانی جنۆکه مه ترسیدار ترن، گومرا بوونی ئاده میزاد له شه یتانه کانی جنۆکه مه ترسیدار ترن.

(۲) _ ئایا ئاده می هیه په نگه ی بزنی هه بیته؟ یا له سه ر شیوه ی بزنی بیت، بێگومان نه وه شه یتانه.

(۲) - شیخولئیسلاام ھەموو کتیبەى نووسیو ھەبارەت بە ھەلامدانە ھەى مەلەیکە، لییان پرسى ھەبارەت بە جیاکارییەکانى نیوان دۆستانی خواو دۆستانی شەیتان، ھەویش ئەم پەرتووکی لە ھەلامدانە ھەیدا نووسى کە ھەلامدانە ھەى تەنھا پرسیارێک نووسی.

کردهوه نائاساییه له سروشتبه دهره کان له دیدی خه لکدا

خه لکی له باره ی کردهوه نائاساییه له سروشت به دهره کانه وه سی به شن^(۱):
 به شیک له خه لکی کردهوه له سروشت به دهره کان بۆ که سانی تری غهیری
 پیغه مبه ران به دروی ده خه نه وه^(۲)، وه پیده چیت به شیوه یه کی گشتی باوه پری پی
 بکات، وه نه وانه به درو بخاته وه که له زۆرێک له خه لکه وه بۆی باس ده کریت، چونکه
 به لایه وه نه و که سانه له نه و لیاو دوستان نین.

(۱) _ وه کو پیشتر باسمان بۆ کردن خه لکانیک له به درو خستنه وه ی کردهوه
 نائاساییه کان زیده پریان کردو، نکۆلیان لیکرد وه کو موخته زیله کان، که نکۆلی له
 کردهوه ی نائاسایی له سروشت به دهر ده که ن، نیستا به عه قلانیه کانیا ن ناو ده به ن،
 هه روه ها نکوولی له موعجیزه کانیش ده که ن، وه له که پامه ت نکۆلی ده که ن، وه
 خه لکانیکیش له باوه پری بوون و جیگیرکردنی نه و کردهوه له سروشت به دهرانه
 زیده پریان کرد تا نه و ئاسته ی کردهوه نائاساییه له سروشت به دهره
 شه ی تانیه کانیشیان به که پامه ت داناوه، نه مانه له جیگیرکردنیدا زیده پریان کرد، وه
 نیوه ندی نه و دوو چینه خه لکه تایه فه یه کی ترن که که پامه ت و موعجیزات جیگیر
 ده که ن له بهر پۆشنایی قورئان و سووننه تدا، وه نکۆلیان له غهیری نه وانه کرد، نه م
 تایه فه بریتین له نه هلی سووننه ت و جه ماعه ت.

(۲) _ عه قلانیه کان نکۆلی له که پامه ت ده که ن بۆ که سانی تری غهیری
 پیغه مبه ران، عه قلانیه هاوچه رخه کان ته نانه ت له موعجیزاتی پیغه مبه رانیش نکۆلی
 ده که ن، به لام موخته زیله کان که پیشینی نه وانن موعجیزاتی پیغه مبه رانیا ن جیگیر
 ده کرد به لام له که پامه تی نه و لیا نکۆلیان ده کرد، ده لیتن: گوايه بۆ نه وه ی که پامه تی
 نه و لیا تیکه ل به موعجیزاتی پیغه مبه ران نه بیت و له یه ک نه چن.

وہ کہ سانیکیشیان تیدایہ وادہ زانیٹ ہرکہ سیک جۆریک لہ کردہ وہی ناناسایی
 مہیٹ دوستی خواہ^(۱)، وہ ہر دوو بۆچونہ کان ہلہن^(۲)، بۆیہ نہوانہی زیدہ پۆیی
 دہکن لہ بپوا بوونیان بہ کردہ وہ لہ سروشت بہ دہرہ کان تہ ماشا دہکەیت دہلین:
 مارہ لپەرستان و ئەھلی کیتابیش پشتگیرانیکیان نادیاریان ہہیہ و لہ جہنگی دژ بہ
 مرسلماناندا یارمەتیان دہدەن و^(۳)، وا گومان دہبەن لہ ئەولیاو دۆستانی خوان، بہ لام
 نکۆلیکاران بہ درۆی دہخەنہ وہ کہ سانیکیان لہ گەل دابیٹ جۆریک لہ کردہ وہی
 ناناساییان ہہیٹ .

-
- (۱) _ ئەمانہ بریتین لہ و بہ شەہی کہ لہ جیگیرکردندا زیدہ پۆیی دہکن، لہ نیوان
 کەرامەت و کردہ وہی ناناسایی لہ سروشت بہ دہری شەیتانیدا جیاوازی ناکن.
- (۲) _ واتە: ئەوانہی لہ نہفی کردندا زیدہ پۆیی دہکن و، ئەوانەش کہ لہ
 جیگیرکردندا زیدہ پۆیی دہکن ہر دوو لایان ہلہن.
- (۳) _ تەنانەت کہ پامەتیان بۆ کافرانی وہ کو جوولە کہ و گاوارانیش جیگیر کرد،
 چونکہ کردہ وہی ناناسایی لہ سروشت بہ دہریان ہہیہ، بە دیدی ئەوان کہ پامەتییکی
 بەہایہ، لہ نیوان کەرامەت و کردہ وہی ناناسایی لہ سروشت بہ دہری شەیتانیدا
 جیاوازی ناکن.

پاستیش بۆچۈنى سىيەمە^(۱): كه پىيان وايه كافرەكان ئەوانەيان لەگەلدایە كه ل
پەگەزى خۇيانن ئەك لە ئەولياو دۆستانى خۇاى گەرە^(۲)، وهكو ئەوہى خۇاى گەرە
دەفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ
فَإِنَّهُمْ مِنْهُمْ﴾ [المائدة: ۵۱] واتە: ئەى ئەوانەى بارەپتان هیناوه ﴿لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ
أَوْلِيَاءَ﴾ جوولەكو گاور مەكەن بەپشتیوان و خۆشەویستی خۆتان ئەوانە هەندیکیان دۆستی
یەكترن ئەوانەتان ئەوان بکات بە پشتیوان و دۆست ئەو بەپاستى ئەو كەسە لەوانە.

(۱) _ لە جەنگى بەدردا شەیتان لەگەل کافراندانامادە بوو، وهكو ئەوہى خۇاى
گەرە باسى دەکات، لە جەنگى بەدردا هانى کافرانیئەدا بۆ جەنگ کردن دژ بە
موسلمانان، خۇاى گەرە لەو بارەوہ دەفەرموى: ﴿وَإِذْ زَيْنٌ لَّهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالُهُمْ وَقَالَ لَا
غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌّ لَّكُمْ فَلَمَّا تَرَأَتِ الْقِفَّتَانِ نَكَصَ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ
مِّنْكُمْ إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ [الأنفال: ۴۸] واتە:
(بیربکەرەوہ) کاتیک کەشەیتان کردەوہکانیانی بۆ پاراندەوہ وه گوتى ئەمۆ هېچ
کەس بەسەرتاندا زال نابى و بیگومان من پەنادەر (و پاریزەر)ى ئیوہم ئینجا کاتى
هەر دوو دەستەكە پوو بە پوو یەكتر بوونەوہ (شەیتان) پاشەو پاش بە دواى خۆیدا
گەرەپایەوہ و گوتى بە پاستى من بەریم لە ئیوہ چونکە بەپاستى ئەوہى من دەبینم
ئىوہ نایبینن بە پاستى من لە خوا دەترسم و خوا زۆر تۆلەى بەتین و سەختە. شەیتان
لەگەلێاندا نامادە دەبیت بەلام ئەگەر هیزى موسلمانان و، زیکرو یادى خۇاى گەرەو،
دابه زینی فریشتەکانى بەدى کرد هەلدیت.

(۲) _ ئەوانەیان لەگەلدایە کە یارمەتیان دەدەن و، لەپەگەزى خۇیانن وهكو
کافران و شەیتانەکان وهكو ئەوہى لە جەنگى بەدردا نامادە بوو.

(۳) _ شاھیدی قسەکانمان فەرمایشتى خواپە کە دەفەرموى: ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ
بَعْضٍ﴾ ئەوانە هەندیکیان دۆستی یەكترن، کەوا بوو ئەوہى لەگەلێاندا نامادە دەبیت لە
پەگەزى خۇیانە، لە کافرەکانە، لە موسلمانان نییە.

وَهْ نَهْ خَوَپَه رِسْت و زَاهِيْدَانَه يْ كِه لَه نَه وَلِيَاو دَوَسْتَانِي تَه قَوَاكَارِي خَوَاي گَه وَرَه
 بِيْنِي و، شَوِيْنَكِه وَتَوَوِي قَوِيْثَان و سَوَوْنَنَه ت نِيْن^(۱) شَهِيْتَان دَه بِيْ بَه هَاوَه لِيَان، هَه ر
 بَه بَكِيْكَان هِيْنْدِيْ لَه كَرْدَه وَهِي نَانَسَايِي لَه سَرُوْشْت بَه دَه رِي هَه يَه كِه گُونَجَاوِي پِيْكَي
 نَه ر بَارُو حَالَه كِه خَوِي تِيَايَه تِي، بَه لَام كَرْدَه وَه نَانَسَايِيه لَه سَرُوْشْت بَه دَه رَه كَانِي
 نَهْوَان جِيَاوَاژِن و هِيْنْدِيْكَيان دَرُ بَه يَه كَتَرِن^(۲)،

(۱) _ نَه گَه ر پَه رِسْتِن و عِيْبَادَه ت بَه گَوِيْرَه يْ شَه رِيْعَه ت نَه نَجَام نَه دَرَا بَاتَلْ و
 پَوُوْچَه، بَا كِه سِيْكَي زَوَر عَابِيْدِيْش بِيْت، گَاوَرَه كَان عَابِيْدِن، قَه شَه كَان دَه گَرِيْن و، وَاژ
 لَه دُونِيَا دِيْنِن و، لَه كِه لِيْسَايَه كَدَا بَه تَه نِيَا دَه مِيْنَنَه وَه و، بَه كَوَلْ دَه گَرِيْن بَه لَام لَه
 نَاگَرِيْشْدَان، چَوْنَكِه لَه سَه ر شَه رِيْعَه تِي پَاكِي خَوَاي گَه وَرَه نِيْن، نَه گَه ر پَه رِسْتِن و
 عِيْبَادَه ت بَه پِيْگَه يَه كِي رَاسْت و دَرُوْسْت نَه نَجَام نَه دَرَا پَوُوْچَه و بَاتَلْ، مَانْدُوو بَوْنِيْكَي
 بِيْ سُووْدَه. لَه بَارَه يْ زَوَهْدِيْشَه وَه نَهْوَان زَوَهْد دَه كَه ن، وَاژ لَه دُونِيَا دِيْنِن، وَه كُو
 زَاهِيْدَه كَانِي هِيْنْدُو شَوِيْثَانِي تَرِيْش كِه لَه دُونِيَا دَا زَوَهْد دَه كَه ن، چَوْنَكِه زَوَهْد تَه نَهَا
 بَه مَوْسَلْمَانَانَه وَه سَنُوْرْدَار نَه كَرَاوَه، كَاْفِرَان زَاهِيْدَانِيَان تِيْدَايَه، بَه لَام لَه سَه ر پِيْگَه يَه كِي
 رَاسْت نِيْن، بُوْ نَمُوْنَه غَانْدِي كِه سَه رُوْكي هِيْنْد بُوو، هِيْنْدِي لَه دَه سْتِي ئِيْنْگَلِيْزَه كَان
 بَزْگَار كَرْد، پِيَاوِيْكَِي زَاهِيْد بُوو، وَاژِي لَه دُونِيَا هِيْثَا بُوو، شِيْري بَزْنِيْكَي دَه خَوَارْد كِه
 بَه رْدَه وَاْم لَه گَه لِيْدَا بُوو، تَه نَانَه ت بُوْ كَوْنَفِرَانَسَه جِيَهَانِيَه كَانِيْش دَه يِيْرْد، بَه لَام زَهَنْدِيْق و
 كَاْفِر بُوو. نَه گَه ر زَوَهْد رَاسْت و شَه رَعِي نَه بُوو، نَهْوَا زَوَهْدِيْكَِي چَوُوْچَه لَاي خَوَا.

(۲) _ كِه رَامَه تِي نَه وَلِيَا جِيَاوَاژِنِيْن و دَرُبَه يَه كَتَرِنِيْن چَوْنَكِه لَه لَايَه ن خَوَاي
 كَرْدَه وَه يَه، بَه لَام كَرْدَه وَه نَانَسَايِيه لَه سَرُوْشْت بَه دَه رَه شَهِيْتَانِيَه كَان جِيَاوَاژِن و دَرُبَه
 بَكْتَرِن، چَوْنَكِه پَوُوْچ و بَاتَلْن، بَاتَلْ و پَوُوْچِيْش رِيْكَ نَاكِه وِيْت، بَه لَكُو جِيَاوَاژ دَه بِيْت.

وه نه گهر پوويډاو په كيك له وهلي و دوستاني خواي گه وړه به توانا بڼ ده تواني كرده وه ناسايه كانيان پوچ بکاته وه^(۱). وه پټويسته هر په كيكيان نه مهنده دروي تيدا بيت به نه فامي يان به قه ستيبيت وه نه مهنده تاوانيشي تيدا بيت كه گونجاوي بارو حالي نه و شهي تانانه بن كه بوونه كه هاوه ليان، بو نه وهی خواي گه وړه بيكا به سنوړي جياكاري له نيوان دوسته ته قواكاره كاني خوي و نه وانهی خويان به وان چواندوه له دوستاني شهي تان .

خواي گه وړه ده فهرموي: ﴿هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَن تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ (۲۲۱) تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ (۲۲۲)﴾^(۲) [الشعراء: ۲۲۱-۲۲۲].

(۱) _ له كاتي زيکرو يادي خواي گه وړه دا پوچ ده بيته وه، كرده وه ناسايه شهي تانيه كان له كاتي زيکرو يادي خواي گه وړه دا پوچ ده بنه وه، به لام كه پامه تي نه وليا له گهل زيکرو يادي خواي گه وړه دا زياد ده كات، به هيترتر ده بيت، كاتي شيخولنيسلام له گهل ريفاعيه كاندا مونا قه شهی كرد، نه وان گوتيان: ئيمه ده چينه نيو ناگره وه و هيچ زياننيكمان پينا گه يه نيت، شيخولنيسلاميش پي گوتن: باشه منيش له گهل تاندا ده چمه نيو ناگره كه وه به لام به مرجيك پيكانمان بشوين و پاشان بچينه نيو ناگره كه وه، چونكه نه وان شتانيكي دږيه ناگريان به ژير پي خويانه وه ده لكاندو، نينجا ده چونه نيو ناگره كه وه ئيتر زيان پينه ده گه ياندن، پاشان ده يانگوت: ئيمه ده چينه نيو ناگره وه، كه شيخولنيسلام نه وهی پي گوتن نه وان پازي نه بوون، به م جوړه كاره كه ي پوچ كرده وه.

(۲) _ چونكه ببواوه پان گوتيان: قورپان جادووه و شهي تانه كان بو موحه ممه ديان دابه زاندوه، بويه خواي گه وړه وه لاميان ده داته وه، ده فهرموي: ﴿هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَن تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ (۲۲۱) تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ (۲۲۲)﴾ هه والتان بده مي شهي تانه كان داده به زنه سر كي؟ داده به زنه سر هه موو كه سيكي نور دروژني نور تاوانبار. شهي تانه كان به سر دوستاني خواي گه وړه دا دانابه زن، له راستيدا ته نها به سر دوستاني شهي تاندا داده به زن.

گورانی گوتن بارو حاله شہیتانیہ کان بهیژ دکات

قورنانش نیمان بهیژ دکات

گه وره ترینی نه و شتانه ی که بارو حاله شہیتانیہ کان بهیژ دکات: گورانی بیستن و مزبہ کانی پابواردنه، نه و شیوه بیستنه بیستنی هاوه لپه رستانیش بوو^(۱)، چونکه خوای گه وره ده فہ رموی: ﴿وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصَدِيَةً﴾ [الأنفال: ۳۵] واتہ: وه نویژی نه وان (بتپه رستان) له مائی خوادا هیچ نییه جگه له فیکه کردن رچه پله لیدان.

پیشہ وایان ئیبنو عہ بباس و ئیبن وعومر رضی اللہ عنہما وه که سانی تری پیشینی چاکیش نمروریانہ: ((التصدية)) چه پله لیدانہ، ((المکاء)) یش: وه کو فیکه کردنہ، هاوه لپه رستان نه مه یان کردبووه عبادت و په رستن^(۲).

(۱) _ نه مه جیاوازیه کی تره له نیتوان کرده وه نااساییه له سروشت به دهره شہیتانیہ کان و که پامه تی په حماندا، چونکه که پامه تی په حمانی له گهل زیکرو یادی خوای گه وره دا به هیژ ده بیت، به لام کرده وه نااساییه له سروشت به دهره شہیتانیہ کان له گهل مه عصیه ت و سه ریچی و گورانی و سه ماکردندا به هیژتر ده بیت، له گهل سه ریچیہ کانداه هیژ ده بیت بویه ناماده ی سه ماکردن ده بن و، ده لئین: نئمه له دوستانین، ناماده ی شوینی سه ماکردن و گورانی بیژان ده بن، گورانی ده لئین و ده ف لیده دهن و ده لئین: نه مه ده ف خواجه له کاتیکدا نه وه زیکری شہیتانه، بویه کرده وه نااساییه کانیاں له گهل سه ریچی و ده ف و شمشال لیدان و گورانی دا بهیژ ده بیت، به لام که پامه تی په حمان له گهل زیکرو یادی خوای گه وره دا به هیژ ده بیت، نه مه ش جیاوازییه.

(۲) _ هاوه لپه رستان چه پله لیدان و فیکه کردنیاں کرد بووه عبادت و په رستن له کاتیدا نه مانه مه عصیه ت و سه ریچی کردن.

به لَام پیغه مبهری خوا ﷺ و هاوه لانی به پیزی، په رسته کانیاں بریتی بوو له وانه
که خوی گه وړه فرمانی پیکرد بوون، وهکو نویژو، خویندنی قورپان و، زیکرو بهر
هاوشیوانه، وه کۆبونه وه شرعیه کانیش، هرگیز پیغه مبهری خوا ﷺ و هاوه لانی بز
بیستنی گۆرانی کۆنه ده بونه وه، نه به ده ست نه به ده ف، نه خوشه ویستی و نه سوز
نیشاندا، نه (بُرْدَة) که ی^(۱) که و ته خواره وه^(۲)،

(۱) _ (بُرْدَة): پۆشاکێکی خهت خهت بوو وهکو عهبا له بهر ده کرایان وهکو جاجم
به خۆدا ده درا، بپوانه: مه لا مه حمودی گه لاله یی، قاموسی پسته، (وه رگیز).
(۲) _ هرگیز پیغه مبهری خوا ﷺ و هاوه لانی به پیزی بۆ گۆرانی بیستن و،
سه ماکردن کۆ نه ده بونه وه، به لکو ته نها بۆ قورپان خویندن و، زیکری خوی گه وړه،
دهرسی زانستی کۆده بونه وه، تا نه مانه بوون له سهری کۆده بونه وه، به لَام نه وان بۆ
چه پله لیدان و، فیکه کردن و، ته پل لیدان و، شمشال لیدان و، گۆرانی گوتن
کۆده بونه وه، نه و شتانه دلّه کان پهرت ده کات، مرقف له زیکری خوی گه وړه در
ده خاته وه. ههروه ها پیغه مبهری خوا ﷺ (بُرْدَة) که ی نه که و ته خواره وه وهکو نه وهی
نه وان بانگه شه ی بۆ ده که ن و، بۆ پیغه مبهری خوا ﷺ درۆ هه لده بهستن، گوايه له
مه جلیسیکی صوفیدا ناماده بوو، که گوئی بیستی نه م گۆرانییه بوو:

لسعت حیه الهوی کبدی لیس لها من واق ولا راق.

ده لاین: کاتی پیغه مبهری خوا ﷺ گوئی بیستی نه م گۆرانییه بوو خوی له
رانده وهو، خوی بادا تاوه کو (بُرْدَة) که ی که و ته خواره وه، نه مه درۆ کردنیکی ناشکرايه
که بۆ پیغه مبهری خوا ﷺ هه لبه ستراوه.

هه لکۆ هه ره مه موو نه وانه درۆن به پێککه وتنی نه و زانایانه ی فه رمووده کانی ده ناسن^(۱).
 هه لکۆ لانی به پێزی پێغه مبه ری خوا ﷺ هه رکات کۆبونایانه ته وه فه رمانیان
 ده دابه، به کێکیان قورپانی بخویندایه و، نه وانیتیش گوئیان ده گرت^(۲)، پێشه و
 یومهری کورپی خه تخاب ﷺ به نه بی موسای نه شعهری ﷺ ده فه رموو: ((ذکرنا ربنا،
 بنترأ و هم یستمعون)) واته: ((په ره ردگارمان یادخه ره وه، ئیتر قورپانی ده خویندو
 نه وانیش گوئیان لی ده گرت))^(۳).

(۱) خوی گه وه چه ند زانایه کی کاملی ته وای پێکو پێکی بو فه رمووده کانی
 پێغه مبه ری خوا ﷺ ته رخا ن کردوه که (صحیح) پاست و، (ضعیف) لاوازو، (موضوع)
 هه لبه سترا وه کانیا ن لیك جیا کردوته وه، بویه نه فس نرمان هه رگیز ناتوانن درۆ به ده م
 پێغه مبه ری خوا وه ﷺ هه لبه ستن، نه مه ش راستیتی گوفتاری خوی گه وه یه که
 ده فه رموی: ﴿إِنَّا نَحْنُ الذَّكْرُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ [الحجر: ۹] واته: بێگومان هه ر ئیمه
 نوربانمان ناردوته خواره وه و به راستی هه ر ئیمه ش ده پیا ریژین. که وا بوو هیچ
 مولحدو دوو پوویه ک ناتوانیت درۆ به ده م پێغه مبه ری خوا وه ﷺ هه لبه ستیت، له به ر
 بونی نه و که له زانایانه.

(۲) بو بیستنی قورپانی پیروژ کۆ ده بوونه وه، بو بیستنی گۆرانی و، ده ف لیدان
 کره دبونه وه، بلین: نه مه زیکو یادی خوا به.

(۳) نه بو موسای نه شعهری ﷺ له قورپان خویندندا ده نگێکی خوشی هه بوو،
 ک شه نوژی ده کردو، قورپانی ده خویند پێغه مبه ری خوا ﷺ گوئی لی ده گرت، له
 نوربان خویندنه که ی چیژی وه ده گرت، جاریکیش کۆبونه وه ئیمامی عومه ر ﷺ
 نه رمانی پێکرد قورپان بخوینیت و، نه وانیش گوئیستی خویندنه که ی ده بوون و،
 چیژیان لیوه ده گرت. چیژیان له چه پله لیدان و فیکه کردن و گۆرانی و ده ف لیدان
 وه رنه ده گرت.

وَمَرَّ النَّبِيُّ ﷺ بِأَبِي مُوسَى وَهُوَ يَقْرَأُ. فَجَعَلَ يَسْتَمِعُ لِقِرَاءَتِهِ. وَقَالَ: ((مَرَزْتُ بِكَ الْبَارِحَةَ وَأَنْتَ تَقْرَأُ. فَجَعَلْتُ أَسْتَمِعُ لِقِرَاءَتِكَ)) فَقَالَ: لَوْ عَلِمْتُ أَنَّكَ تَسْمَعُ لِحَبْرَتِهِ لَكَ تَحْبِيرٌ^(۱)، أَي: لِحَسَنَتِهِ تَحْسِينًا)). واته: پیغه مبهری خوا ﷺ به لای نه بو موسای نه شعهریدا تیپه پر بوو که قورپانی ده خویند. وهستا بۆ گوینگرتن له خویندنه که ی. وه پیی فهرموو: ((دوینن به لاتدا تیپه پر بووم و تو قورپانانت ده خویند، منیش وهستام بۆ گوینگرتن له خویندنه که ت)) نه بو موساش پیی فهرموو: نه گهر بمزاننبا تو گویم لیده گریت بۆم ده پازندیته وه به پازاندنه وه)) واته دهنگی بۆ خوشتر ده کرده وه.

ههروهها پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: ((زَيِّنُوا الْقُرْآنَ بِأَصْوَاتِكُمْ))^(۲) أخرجه البخاري معلقا، وأحمد (۲۸۳/۴)، وأبو داود (۱۴۶۸)، وابن ماجه (۱۳۴۲)، والنسائي (۱۷۹/۲)، واته ((به دهنگه کانتان قورپان پرازیینه وه)).

(۱) _ أصله في الصحيحين من حديث أبي موسى أن النبي ﷺ قال: ((يا أبا موسى لقد أوتيت زممارا من زمامر آل داود))، أخرجه البخاري (۵۰۴۸)، ومسلم (۷۹۳).
وسياق الحديث بأكمله (بما فيه زيادة لحيته لك تحبيرا)، عزاه الحافظ في ((الفتح)) (۹۳/۹)، إلى أبي يعلى والرويان، ونحوه عند ابن سعد بإسناد على شرط مسلم.

(۲) _ بۆیه خوشخوایی خوینه ری قورپان به دهنگی بیرازننیته وه، وهکو شیعر به خبیرایی نه خویننیته وه، وهکو خورمای خراپیش به بی تیدا ورد بوونه وه، و، تیگه یشتن وشهکانی فرینه دا، به لکو به دهنگی بترازننیته وه، به شیوازیکی زۆر جوان ده یخویننیته وه بۆ نه وهی کار له خودی خوی و، کار له گوینگرانیش بکات، به لام با زیده پۆیی نه کات وهکو چۆن نیستا به ته جویدی ناو ده به ن، له غوننه و، مه خارجی حوروفدا پیداکری ده که ن تا نه و ناسته ی پیت گه لیکی تر دروست ده که ن، گوینگر بیزار ده که ن، به م خویندنه قورسکراویه له سه ر نوپژ خوینانی قورس ده که نه وه، نه گهر قورپان به مامناوه ندی بخویندریت کاریگه ری ده بیت به لام نه گهر قورس بکریته وه کاریگه ری نابیت.

وقال عليه السلام: ((لَلَّهِ أَشَدُّ أَدْنًا - أي استماعاً - إِلَى الرَّجُلِ الْحَسَنِ الصَّوْتِ بِالْقُرْآنِ يَجْهَرُ بِهِ مِنْ صَاحِبِ الْقَيْنَةِ إِلَى قَيْنَتِهِ))^(۱) أخرجه أحمد (۲۰۱۹/۶)، وابن ماجه (۱۳۴۰)، من حديث فضالة بن عبيد رضي الله عنه مرفوعاً، وفي إسناده ميسرة مولى فضالة وهو مجهول، واته: ((دلتیا بن خوی گه وره زۆر زۆر به جۆشترو گوئیستره بۆ پیاوهی که به دهنگی به رزی خوش قورپان ده خوینیت له خاوهن که نیزه کیکی گورانی بیژ بۆ گوئیست بوونی له گورانی که نیزه که کی)).

(۱) - من حديث أبي هريرة رضي الله عنه قال: ((ما أَدْنَ الله لشيء ما أَدْنَ لني حسن الصوت، يتغنى بالقرآن يجهر به)).

وشهی (أَدْن) له زمانی عه ره پیدا بۆ (السماع) واته: بیستن به کار دیت، چونکه خوی گه وره ده فه رموی: ﴿وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أَدْنُ﴾ [التوبة: ۶۱] واته: ره له و ناپاکانه که سانیک هه یه که نازاری پیغه مبه عليه السلام ده دن و ده لێن ئه و خوش باره پو گوئگره بۆ هه مووشت. خوی گه وره هه ز به وه ده کات به نده که ی قورپان به دهنگی خوشی به رز بخوینیت وه، پیغه مبه ری خوا عليه السلام فه رمویه تی: ((ليس منا من لم يتغن بالقرآن)) رواه البخاري، واته: ((هر که س به دهنگی خوش قورپان نه خوینیت له ئیمه نییه))، مه به ستی پیغه مبه ری خوا عليه السلام به وشه ی (یتغی) قورپان خویندنه به دهنگی خوش، مه به ستی ئه وه نییه وه کو گورانی قورپان بخوینیت، نه خیر، وشه ی (یتغی) واته: به دهنگی خوش قورپان بخوینیت، فه رمایش خوی گه وره ده خوینیت، نسی مرزفیک ناخوینیت وه، بۆیه پتویسته به چاکترین شیوه خوی بۆ خویندنی ناماده بکات.

له فرمايشتيكى تردا هاتوره پيغه مبهري خوا ﷺ به نيين و مه سعودي: ((اَقْرَأْ عَلَيَّ الْقُرْآنَ))، فقال: اَقْرَأْ عَلَيْكَ وَعَلَيْكَ أَنْزَلَ؟ قال: ((إِنِّي أَحِبُّ أَنْ أَسْمَعَهُ مِنْ غَيْرِي)) قال: فقرأت عليه سورة النساء حتى انتهيت إلى هذه الآية: ﴿كَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ [النساء: ٤١]، قال: ((حَسْبُكَ))، فإذا عيناه تذرفان من البكاء^(١) صحيح: أخرجه البخاري (٥٠٥٠)، ومسلم (٨٠٠) من حديث ابن مسعود رَفَعَهُ مَرْفُوعاً.

واته پيغه مبهري خوا ﷺ به نيين و مه سعودي فرمود: ((قورئانم بۆ بخوينه))، نيين و مه سعودي پتي گوت: ئايا بۆ تۆي بخوينمه وه له كاتيكا بۆ تۆ دابه زيويه؟ فرمود: ((به راستي من چه زده كه م له غيري خومه وه بببيستم))، نيين و مه سعودي ده ليت: منيش سورده تي (النساء) م بۆ خوينده وه تا گه شتمه نه م ئايه ته: ﴿كَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ واته: نينجا (حالي كافران) چون بيت كاتيكا هيتامان له هه موو ئوممه تيكدا شايتيك (كه پيغه مبهريه كه يانه) توشمان هيتا (نه ي موحه ممد ﷺ) به شايت به سهر ئا نه وانه وه. فرمود: ((بوهسته)). ته ماشام كرد له گرياندا چاوه كاني فرميسك ده ريژن.

(١) _ له و هاوه لانه ي كه پيغه مبهري خوا ﷺ گوئي ليكرتن و، به گوئي گرتني پيغه مبهري خوا ﷺ پريزيان ليترا، نيينومه سعود بور ﷺ، زور به ته واوي و پيكوپيكي و جواني قورئاني ده خويند، بۆيه پيغه مبهري خوا ﷺ داواي ليكرد قورئاني بۆ بخوينيت، نه ويش گوتي: ئايا بۆ تۆي بخوينم له كاتيكا بۆ تۆ دابه زيتراوه، نه ويش فرمود: ((هزم ده كه م له كه ساني غيري خومه وه بببيستم))، نه مه به لگيه له سهر فەزل و خيرى بيستني قورئان، چونكه خواي گه و ره ده فرمود: ﴿وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا﴾ [الاعراف: ٢٠٤] واته: وه كاتيكا كه قورئان خويندرا ده بي گوئي ليكرن و بيده نگيش بن. نه مه به لگيه بۆ فەزل و خيرى گوئيكرتن له قورئان، نه مه نه وه ده گه به نيت كه پيغه مبهري خوا ﷺ و هاوه لاني له قورئان چيزيان وهرده گرت، نه كه له گوراني و ده ف ليدان و شمشال ليدان، به لكو له قورئان و زيكرى خواي گه و ره چيزيان وهرده گرت.

مارشبو هی نه و گوینگرتنانهش گوینگرتنی پیغه مبه ران و شویتکه وتوانیان بوو، وه کو
 نه وی خوی گه وره له قورپاندا باسی ده کات و، ده فهرمویت: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ
 عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْبِيَاءٍ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا
 إِنَّ تِلْكَ آيَاتُ الرَّحْمَنِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (مریم: ۵۸) واته: نه وانه (ی که باسکران)
 که سانیکن که خوا نیعمهت و چاکی خوی پشت به سه ریاند له و پیغه مبه رانه ی که له
 نه وی ناده من (وهک ئیدریس) وه له (نه وه ی) نه وانهش (که له که شتیه کهیدا) له گهل
 نوح دا هه لمانگرتن (وهک ئیبراهیم) وه له نه وه ی ئیبراهیم و یه عقوب (وهک ئیسماعیل و
 یوسف) وه نه وانه ی هیدایه تمان داو و هه لمانبژاردن ئا نه وانه هه رکاتی ئایه ته کانی
 خوی به به زه بیان بو بخوینریتته وه ده سته بجی ده که ون به پودا به سوورده و گریان وه.

(۱) - خوی گه وره له سوړه تی مه ریه مدا باسی پیغه مبه ران ده کات و، ده فهرمویت:
 ﴿إِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ﴾ ئا نه وانه هه رکاتی ئایه ته کانی خوی به به زه بیان بو
 بخوینریتته وه، وهک ته ورات و ئینجیل و قورپان و زه بور ﴿خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا﴾ ده ست
 به جی ده که ون به پودا به سوورده و گریان وه، له کاتی بیستیدا هه ستیان ده جولیت و
 بز خوی گه وره سوورده ده به ن، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ
 تِلْكَ أَوْتَارُ الْعِلْمِ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا (۱۰۷) وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبَّنَا إِنْ
 كُنَّا وَعَدُ رَبَّنَا لَمَفْعُولًا (۱۰۸) وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَكُونُ وِزْرُهُمْ خُشُوعًا (۱۰۹)﴾ [الإسراء:
 ۱۰۷-۱۰۹] واته: (نه ی موحه ممه د ﷺ) پییان بلای باوه پیتن به م (قورپانه) یان باوه پی
 بی نه مینن به راستی نه وانه ی که زانیارییان پیبه خشراوه له پیش نه م (قورپانه) دا کاتی
 (قورپان) بخوینریتته وه به سه ریاند به چه سپانی ده که ون به پودا به سوورده بردن وه
 ده لین پاک و بیگه ردی بو په روه ردگارمان به راستی هه میشه به لینی په روه ردگارمان به
 لبیت وه ده که ون به سه ر پودا و ده گرین و (قورپان) هه میشه ملکه چیان بو زیاد ده کات.
 نه لی کیتاب نه گه ر گوئیستی قورپان بن سوورده ده به ن. مه به ست به نه هلی کیتاب:
 باوه پداره کانیه وه کو نه جاشی و غهیری نه و.

وه له باره‌ی نه‌هلی زانست و مه‌عرفه‌وه، خوای گه‌وره ده‌فهرموی: ﴿وَإِذَا سَمِعُوا مَا
أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ
الشَّاهِدِينَ﴾ [المائدة: ۸۳] واته: هر کاتی گوینان لیبوویه نه‌و قورپانه‌ی که نیراوه‌ته
خواره‌وه بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌بینی چاوه‌کانیان له فرمیسک (پر ده‌بی و) ده‌پریت
له‌به‌ر نه‌و راستیه‌ی که زانیویانه (و بۆیان ده‌رکه‌وتووه) ده‌لین نه‌ی په‌روه‌ردگاریان
نه‌وا نیمه باوه‌پمان هینا ده‌توش له‌گه‌ل شایه‌ت ده‌ران ناومان بنووسه.

وه خوای گه‌وره ستایشی نه‌هلی نه‌م بیستن و گوینگرتنه‌ی کردووه _ که نیمان
زیادی و، ته‌زووی پیست و، فرمیسکی چاویان بۆ دروست ده‌کات _ و ده‌فهرموی:
﴿اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِي تَفْشَعُ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ
جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ﴾^(۱) [الزمر: ۲۳] واته: خوا جوانترین فه‌رمایشتی ناردوته
خواره‌وه قورپانیکه (که نایه‌ته‌کانی) له یه‌کچووی دووپات کراوه‌ن نه‌و که‌سانه‌ی له
په‌روه‌ردگاریان ده‌ترسن پیستیان ته‌زووی پیادی (به‌بیستنی قورپان) پاشان پیستیان
و دلیان نه‌رم ده‌بی به‌یادی (قورپانی) خودا.

(۱) _ ﴿اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا﴾ خوا جوانترین فه‌رمایشتی ناردوته
خواره‌وه که قورپانیکه نایه‌ته‌کانی له یه‌کچوون، به‌هره‌موو قورپان ده‌گوتريت
(مُتَشَابِه): واته له‌چاکیده‌یندیکی له‌هیندیکی تری ده‌چیت، هه‌روه‌ها به‌هره‌مووشی
ده‌گوتريت (مُحْكَم): واته به‌باشی و پووختی و به‌وی داریژراوه، له‌م باره‌وه خوای
گه‌وره ده‌فهرموی: ﴿كِتَابٌ أُحْكِمَتْ آيَاتُهُ﴾ [هود: ۱] واته: نه‌مه کتیبیکه نایه‌ته‌کانی
به‌و داریژراوه. هه‌روه‌ها ده‌گوتريت: هیندیکی (مُحْكَم) ه و هیندیکی تریشی (مُتَشَابِه) ه،
له‌م باره‌وه خوای گه‌وره ده‌فهرموی: ﴿مِنْهُ آيَاتٌ
مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ﴾ [آل عمران: ۷] واته: هیندیکی نایاتی

(که مه به سته کانیاں) پۆشنن ئەو ئایە تانە بنه پەتی قورپئانن وه ئەوانیتر (ئایە تانیکن
که مه به سته کانیاں) پۆشنن نین. واتە: تەزوو به پێستی مرووف دادەهێنئ، ئایە تەکانی
دووپاتکراوه تەوه، هەوالەکانی و چیرۆکەکانی، بۆ ئەوهی کاریگەری لەسەر خوینەرو
بیسەر دروست بکات، تەماشای دەرمان ئامۆزگاری و، هەوالەکانی قورپئان دووبارە
بۆتەوه، ئەمە به (مَّثَانِي) ناو دەریت، که دلەکان نەرم دەرمان، بۆ زیکرۆیادی خوای
گەرە که دەرمانمۆی: ﴿وَإِذَا تُلِيتُ عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا﴾ [الأنفال: ۲] واتە:
کانیکیش ئایە تەکانی خوا بخوینریتەوه به سەریاندا برۆیان زیاد دەریت.

هه روه ما خواي گه وره دهه رموي: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ (۲) الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُمِيزُونَ زُكَاةً يُؤْتُونَ (۳) أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَّهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ (۴)﴾^(۱)

[الأنفال: ۲-۴] واته: بيگومان بپواداران ته نها كه سانيكن كه كاتيك كه باسي خوا كراو ناوي هينرا دليان ده ترسي و ترسي ليدنه نشيت كاتيكيش نايه ته كاني خوا بخوينرته وه به سيرياندا بپروايان زياد ده بيت وه هه ر پشت به پهره ردگاري خويان ده به ستن نه وانن كه به پاستي نويزه كانيان به جيده هينن وه له و رسق و پوزيه پيمان داوون (له پيناوي خوادا) ده بيه خشن هه ر نه وانن بپواداراني پاسته قينه پلهي به رزيان بو هيه لاي پهره ردگاريان و ليخوشبووني (تاوانه كانيان) و پوزي په سندر چاك (يان بو هيه).

(۱) _ شاهيد له هه موو نه م نايه تانه نه وه يه كه گويگرتنی نيمانداران بو قورپانه نه ك گوراني و موسيقي صوفيه كان و كافران و هاوه لپه رستان، نه مانه گويبيستي گوراني و ده ف و شمشال ده بن، به لام نيمانداران نه و گويگرتنه ي كه چيژي ليوه رده گرن، ته زوو به پيستياند دنييت بريته له قورپاني پيروز، له نيوان نه وه نه مه دا جياوازي هيه، بويه ده بينيت كه سي گيروده نه گه ر قورپاني بيست راديوكه ده كوژينيته وه، به لام نه گه ر گوراني بيست دلخوش ده بيت، كه چي خوله كيك يان دوو خوله ك له سه ر بيستني قورپان نارام ناگريت، به لام هه موو شه و و پوزه كه ي له گه ل گوراني و شمشالدايه، ته نانه ت كه سانيك نيشوكاره كه ي به جيديليت ته نها بو بيستني گوراني فلان نافرته كه له فلان به پرنامه دا پيشكهش ده كريت، ده چيت و ناماده ي بيستني ده بيت بو نه وه ي له ده ستي نه چيت، چونكه دلي پتوه پتوه ندبووه.

ئالەتى بېستىنە داهىنراۋەكان: ۋەكو بېستىنى (الكف و الدف والقضيب)، ھاۋەلانى
بەبىندۇ، شۇنىڭدەك ۋەتوانيان بەچاكەۋ، پېشەۋا گەۋرەكانى ئاين ئەمانەيان نەدەكرە
پىڭىيەك بۆ نىزىك بوۋنەۋەيان لە خۋاى گەۋرە^(۱)، بە ھۆكارىكى نىزىك بوۋنەۋە تاعەت و
گۆپرايە ئېشىيان دانە دەنا^(۲)، بەلكو بەبىدەيەكى زەم كراۋيان دادەنا، تا ئەۋ ئاستەي
ئىمامى شافىئى فەرمۇۋىتەي: ((لە بەغدا شىتەك ھەبوو زەندىق و پۈللەتى مۇسلمانەكان
دايان ھىناۋو بە (التغىر) يان ناۋ دەبىرد، كىرەبۇيانە ھۆكارىك بۆ دورخستىنەۋەي خەلك
لە قوپئان))^(۳).

ۋە دۆستە زاناكانى خۋاى گەۋرە ئەۋە دەزانن و^(۴)، تىگەيشتۈن كە شەيتان
بەشىكى باشى لەۋ ئالەتەنەدا ھەيە^(۵)، ھەندى لەۋ كەسە چاكانەي كە بەشدار دەبوۋن
نەبەيان لىكرد.

(۱) گۆرانى و، شىمشال لىدان ناكەن بەپىڭىيەك بۆ نىزىك بوۋنەۋە لە خۋاى
گەۋرە، گۆرانى و شىمشال لىدان دوو پۈۋى و، ئارەزو و، عىشق لە دىدا دەپۈيىت، بە
پىچەۋانەي قوپئان كە ترس و بىم دەخاتە دىلانەۋە، ئومىد بۆ مۇۋد دروست دەكات بۆ
گەشتن بەۋەي لاي خۋاى گەۋرەيە.

(۲) بەلام صۇفەيەكان گۆرانى و دەف بە تاعەت و گۆپرايەلى دادەنن، بۆيە دەيەنن
بىزگەۋتەكان، لە مزگەۋتەكاندا ئەنجامى دەدەن لە جىاتى قوپئان خويىدن.

(۳) (التغىر): بىرىتە لە گۆرانى و شىمشال لىدان، ئىمامى شافىئى دەلىت: لە
بەغداد دايان ھىنا بوو، بەلاي پېشىنى چاك و ئەھلى زانستەۋە نەناسراۋ بوو.

(۴) جىاۋازى نىۋان گۆي گرتنى ئىمانداران و گۆي گرتنى دوو پۈۋان و كافرانىيان
چاك دەزانى.

(۵) بېستىنى دوو پۈۋان و كافران و فاسىقان لە شەيتانەۋەيە، شەيتان بۆيانى
دەپازىتتەۋە، شەيتان ئامادەي دەپىت، شەيتان ھانىيان دەدات.

وه هر کهس له زانست و له کهمال و تهواویتی دښتایه تی خوای گه وږه وه دور تر بیت، نه وابهشی شهیتان له ودا زږتر ده بیت، گزانی له ناستی مهی و ناره قدايه، کاریگه ریه ک له دهرون دروست له نه فسه کان دهکات که زږ له کاریگه ری مهی و ناره ق گه وږه تره، بویه هر کات مهست بوونی نه هله که ی به هیز بوو شهیتانه کانیان به سه ردا داده به زیت، له سر زمانی هیندیکیان قسه دهکات، هیندیکیان به ه وادا ه لده گریت^(۱)، له وانه شه له نیوانیادا دوزمنایه تی پوو بدات، وه کو نه وهی له نیوان کهسانی مهی و ناره ق خوردا پوودات^(۲)، شهیتانی به کیکیشیان له شهیتانی نه ویتر به هیزتر ده بیت نیتر ده یکوژیت .

(۱) _ پيشتر ناماژده مان پيدا که نه گهر جوش و خروشيان زور بوو به ه وادا ده فېن، نه گهر له گزانی و ده ف ليداندا جوش و خروشيان زياد بوو به ه وادا ده فېن، چونکه شهیتان به ه وادا ه لیان ده گریت، له نیوان خه لکی ناماده بووی نامه نگه که وه ده فېن، نه وانیش ده لیتن: نه مه که پامه ته، له کاتیکدا نه وه کاری شهیتانه .

(۲) _ له نیوان عاشقاندا دوزمنایه تی وحه سوودی و په شکیتي پوو ده دات، هر وه کو نه وهی له نیوان مهی خوراندا پوو ده دات، له م باره وه خوای گه وږه ده فه رموی: ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنتَهُونَ﴾ [المائدة: ۹۰] واته: بیگومان شهیتان هر نه وهی نه وی که دوزمنایه تی و کینه و پق بخاته ناوتانه وه به هو ی ناره ق و قوماره وه وه به رگریتان بکات له یاد و باسی خواو له نویژکردن دهی نایا نیوه وازده هینن (له و خرابانه).

دەمامانىش وا دەزانن بە پاستى ئەمە لە كەرامەتى نۆستانى ئەقواكارى خىواي
مىرە، بەلام لە پاستيدا ئەمە تەنها خاوەنەكەي لە خىواي گەرە بۆردە خانەو،
مىشە لە بارو حالتيكى شەيتانى، چونكە كوشتنى موسلمان حەلال نىيە مەگر
بۆيە ئە خىواي گەرە حەلالى كرەو، باشە چۆن كوشتنى ئەفسىكى پارتىزاو لە
نەتە دەبىت كە خىواي گەرە بەهۆيەو پىزو كەرامەت بە ئەولياو نۆستانى خوى
مەخسبىت؟! (۱)

(۱) - خىواي گەرە كوشتنى موسلمانى حەرام كرەو بەتوندى، لەم بارەو خىواي
گەرە دەفەرموى: **مَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَحَرْبُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ**
وَعَدَا لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا [انساء: ۹۳] واتە: وە ھەر كەسك نىماندارك بە دەستى
نەتەس بكورن ئەو تۆلەي ئەو كەسە دۆزەخە بە ھەمىشەيى تىايدا دەبىت و خوا
خەشى لىگرتوو و نەفرىنى لىگرتوو و سزايەكى گەرە بۆ نامادە كرەو.
پىتەبەرى خوا **وَيَنْتَظِرُ** فەرموويەتى: ((لا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ إِلَّا بِإِذْنِ ذِي الزُّبُرِ: النَّيْبُ
رَبِّهِ، وَنَفْسُ يَأْتِيهِ، وَتَأْرِكُ لِدِينِهِ الْفَارِقُ لِلْجَمَاعَةِ)) واتە: ((پىشتى خوينى ھىچ
كەسكى موسلمان حەلال نىيە مەگر بە يەكك لەم سىانە: پياوى خاون ھاوسەر و
ئىمىرد كرەو كە زىنا بكەن، گيان بە گيان واتە: كەسكە سىكى تر بە ناھەق
بكورن لە تۆلەيدا دەكورن ئەو، كەسك لە نايىنى خوى پاشگەز بىتەو لە كۆمەلى
موسلمانان جيا بىتەو)) ئەم سىانە پى دەدات بە موسلمان بكورن، پياوى خاوەن
ھاوسەرنى مىرد كرەو ئەگر زىنا بكەن دەكورن، ئەگر كەسك بە ناھەق
كەسكى تر بكورن ئەو لە جيا تىدا دەكورن ئەو، ھەر كەسكيش لە نايىنەكەي
خەق پاشگەز بىتەو دەكورن، لەگەل مانەو بىتەو كەدا كە موسلمان
پارتىزاو، ماناي پارتىزاو چىيە؟ واتە: پىشتى خوينى حەرامە، بۆيە نابى دەست

دریژی بکرتنه سەر، که چی که سانیك به هۆی شهیتانه کانه وه که سانیکی تر ده کوژن، هیندی که سی نه فامیش وا ده زانن نه مه که پامه تی نه ولیای خوی گه وره یه له کاتی کدا نه وه به کیکه له و شتانه ی که به توندی چه پام کراوه، ئایا شیاوه که پامه ت له کاره چه پام کراوه کان و سه ریچییه کانداییت، له پاستیدا که پامه ت ته نها به هۆی تاعه ت و گوێرایه لی خوی گه وره و، پاسته وی و، خۆ دورخستنه وه له چه پام کراوه کان به دی دیت. شیاو نییه خوینی که سیک بریژریت که خوی گه وره کوشتنی چه پام کردووه، خوی گه وره ده فه رموی: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ [الإسراء: ٣٣] واته: وه که سیک مه کوژن که خوا کوشتنی نه وی چه پام کردووه مه گه ر به (هۆیه کی) پاست و په وا. نه و هۆیانه ش که پاست و په وایه تی به کوشتنی موسلمان ده دهن نه وانه یه که پیغه مبه ری خوا ﷺ له فه رموده که ی سه ره وه دا باسی کردووه، نه وانه ن که پاست و په وایه تی به کوشتنی موسلمان ده دات، به لام جگه له وانه بنه په ت نه وه یه که خوینی موسلمان پارێزراوه.

1954

(۲) _ نیشانه‌ی پیزگرتنی خوای گه‌وره له به‌نده‌ک‌ه‌ی بریتیه له‌وه‌ی یارمه‌تی بدات یز نه‌جامدانی نه‌و کرده‌وانه‌ی که خوشی ده‌ویت و، پنی پازیه، وه‌کو گوپراه‌لی خوار پیغه‌مبه‌ره‌ک‌ه‌ی، نیستیقامه‌و پاستره‌وی له‌سه‌ر نایین وه‌ق، به‌حه‌قیقت نه‌مه‌ گه‌وره‌ترینی نه‌و شتانه‌یه که خوای گه‌وره به‌هویه‌وه پیز له‌به‌نده‌ک‌ه‌ی ده‌نیت، به‌ راسنی نه‌مانه له‌سه‌ره‌وه‌ت و سامان و به‌پیزی و شه‌رافه‌ت و هه‌موو خوشبه‌کانی دونیا گه‌وره‌نین، دلنیا بن نه‌گه‌ر خوای گه‌وره نیعمه‌تی نایین و نیمان به‌به‌نده‌به‌کی خوی به‌خشیت نه‌وه به‌راستی و به‌دلنیا به‌هویه‌وه نه‌وپه‌پی پیزو که‌پامه‌تی پیغه‌خشیه‌وه، له‌م باره‌وه خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿إِنْ أَكْزَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ اتِّفَاقُكُمْ﴾ [الاحرات: ۱۳] واته: «پیزترینان لای خوا پاریزگار ترینتان. پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمویه‌تی: ((وَاللَّهُ لَإِنْ لَّدُنْیَا مَنْ يُحِبُّ وَمَنْ لَا يُحِبُّ، وَلَا يُؤْتِی الدِّینَ إِلَّا مَنْ يُحِبُّ)) واته: ((خوای گه‌وره دونیا به‌مه‌مه‌که‌سینک ده‌به‌خشیت نه‌وانه‌ی خوشی ده‌وین و نه‌وانه‌ش که خوشی ناوین،

به لام نایین به هیچ کهس نابه خشیت مه گهر نه وانه ی که خوشی دهوین))، به پاستی نه مه به برزترین پیزو که رامهت، پیزی خوی گهرده له به نده که ی بریتی نییه له وهی مال و سامان و کوپو پیز و شه رافه تی دنیا یی پیبه خشیت، به لکو نه گهر نایینی پیبه خشی نه و په پی پیزی لیناوه. خوی گهرده ده فهرموی: ﴿فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَتَوَلَّى رَبَّهُ فَأَكْرَمَهُ﴾ (۱۵) وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَتَوَلَّى رَبَّهُ يَلْعَنُ (۱۶) [الفجر: ۱۵-۱۶] واته: جا کاتیک که خوا ناده می تاقیکرده وه و پیزی گرت و نازو نیعمه تی به سهردا پشت نه وه ده لی په روه ردگارم پیزی گرتووم وه نه گهر تاقی کرده وه و پیزی که م پیدا نه وسا ده لی په روه ردگارم پیسوای کردووم. نه خیر، پیزگرتن و که رامهت و پیسواکردن به شته دنیا ییه کان نییه، به لکو پیزو که رامهت و پیسوا کردن به شته کانی پوژی دواپی و کرده وهی چاک و ته قوای خوی گهرده به.

چونکه کرده وه نا ئاساییه له سروشت به ده ره کان هیندیکیان له په گهزی زانستن ره کر موکاشه فات^(۱)، هه شیان له په گهزی هیژو ده سه لات (القدرة والملك) ه، وه کو نه سه پوفاته نا ئاساییه له سروشت به ده ره کان،

(۱) _ هیندیک له کرده وه نا ئاساییه له سروشت به ده ره کان له په گهزی زانستن ره کر موکاشه فات و فیراسه _ پیشبینی و لیژانی له ناواخنی کاره کاندای _ که خوای گه وه به هیندیک له بنده کانی خوی ده به خشیت، نه مه جوړیکه له زانست که خوای گه وه به بنده ی ده دات، ئیتر هیژی پیشبینی و هه له ینجان و بو ده ره که وتن و بو ساخ بونه وه ی ده بیئت، نه مه ش پیزو که پامه تی خوای گه وه یه که به هیندیک له بنده کانی خوی ده به خشیت، جوړیکه له زانست، به لام نه مه زانسته به فیر بوون ده ستگیر نابیئت، به لکو شتی که خوای گه وه به هیندیک له بنده کانی خوی ده دات، له بهر نه و گوپراه لیه ی که بو خوا و پیغه مبه ری خوا و، ناسینی خوای گه وه هه یه تی، ئیتر خوای گه وه ش هیژی جیا که ره وه یان پیده به خشیت، له م باره وه خوای گه وه ده فه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا﴾ [الأنفال: ۲۹] واته: نه ی نه و که سانه ی که باوه پرتان هینا وه نه گه ر ئیوه خواناس بن و خوتان بپاریزن هوی جیا که ره وه (ی راست و ناراست) تان بو فه راهام دینیت. هیژی جیا که ره وه یان پی ده به خشیت، که ئیتر توانای جیا کردنه وه ی هه ق و باتل، زیانبه خش و سوود به خش، پینموونی و گومپایی، کوفرو ئیمانیا ن ده بیئت، به راستی نه مه گه وه ترین جو ره کانی زانسته، نه و هیژه جیا که ره وه یه وی که خوای گه وه ده یخاته دلی ئیمانداره وه به هوی نه فواکارییه که ی خویه وه له گه وه ترین به خششه کانی خوای گه وه یه.

وه هه شيانه له په گه زى دوه له مه ندي تيبه، له په گه زى نه وهى به پوواله ت به خه لك
ده دريت وه كو زانست و ده سلات و سامان و دوه له مه ندى^(۱).

وه تيكرايى نه م شتانه و غه يري نه مانه ش كه خواى گه وړه به بنده كهى خوى
ده به خشيت، نه گه ر به بنده له و بوارانه دا به كارى بينيت كه خواى گه وړه خوشى ده وړت
و پيى پازيبه و، ليى نزيكى ده كاته وه و، پله كاني به رزده كاته وه و، خواو پيغه مبه ره كهى
فه رمانى نه نجام داني پي ده دن، نه وا شك و، پايه به رزى و، نزيك بونه وهى له خواو
پيغه مبه ره كهى وه زياتر ده بيت و^(۲)، پله كه شى به رز ده بيت وه.

(۱) _ له كرده وه نائاساييه كان دوه له مه ند كړنه، خواى گه وړه نه مه بنده زانست و
بار و حال و توانا به بنده كهى خوى ده به خشيت، كه ئيتر پيويستى به هيچ كه سيك
نابيت، نه مه ش جوړي كه له كرده وه نائاساييه كان.

(۲) _ نه مه ش ديسان له جياوازييه كاني نيوان كه پامه ت و كرده وه نائاساييه
شه يتانيه كانه، چونكه نه و كه رامه تهى كه خواى گه وړه له سهر ده ستي به بنده
ئيمانداره كهى خوى به ديدنييت، به بنده به كارى دينيت بو تاعه ت و گوپرايه ليه كي
زياترى خواى گه وړه، ئيتر ئيمان و باوه پي به خواى گه وړه زياتر ده بيت. به لام
كرده وه نائاساييه شه يتانيه كان مروف زياتر پال ده نيت به ره و كوفرو هاوه لپه رستي و
سهرپيچى كردن. كه پامه ت يارمه تى به بندهى خواى گه وړه ده دات بو تاعه ت و
گوپرايه لى و نه نجام داني كرده وه گه ليكي چاكي زياتر، به لام كرده وه نائاساييه
شه يتانيه كان مروف زياتر پال ده نيت بو كوفرو هاوه لپه رستي و نه نجام داني كرده وهى
خراپ و سهرپيچى. هه روه ها كه پامه ت به بنده والى ده كات زياتر ملكه چى خواى گه وړه
بيت، به رامبه ره به خه لك زياتر خاكي بيت، نه و كه سهى خواى گه وړه كه پامه تى پي
ده به خشيت لووت به زى به سهر خه لكيدا نانوييت، له خوى بايى نابيت، به لكو زياتر
ملكه چى خواى گه وړه ده بيت، له گه ل خه لكيشدا زياتر خاكي ده بيت، به پيچه وانهى
كرده وه نائاساييه شه يتانيه كانه وه كه مروف والى ده كات زياتر لووت به رزى و
زيده پويى و له خو بايى بيت.

.....

(۲) _ ته ماشای نه مه بکه (له دوستایه تی تایبه ته وه ده گوازیته وه بز دوستایه تی گشتی)، پیغه مبه ری خوا **بښنه** به عه بدوللای کړې عمره ری فرموو: ((نهی عه بدوللا وکړه فلان که س مه به که شه و نوژی ده کرد پاشان وازی له شه و نوژی کړن هینا))

له بهر ئه وهی وازی له شه و نوێژ کردن هینا له دۆستایه تی تایبه ته وه گوازییه وه بۆ
 دۆستایه تی گشتی، به داخه وه ههست به م شته ناکهین، له وانه یه مڕۆف سزا بدریت
 به وهی ئاسانکاری بۆ ناکریت بۆ ئه وهی تاعهت و گوێپایه لئی ئه نجام بات، مه رج نییه
 سزادان به وه بیته که مڕۆف موسیبهت و کاره ساتیکی بۆ دابه زیت، یان هیندی له
 خوشیه کانی ژیان له دهست بات، له وانه یه سزادانا که به له دهستدانی کرده وه یه که له
 کرده وه کانی شه رع بیته، وه کو ئه وهی چیتژی ئیمان و ئارام بوونی دل و زیاده بوونی
 یه قین و ئه نجام دانی کرده وه چاکه کان له دهست ده دات، ئه مه شتانی که زۆر کهس
 ههستی پی ناکات، بپوانه: الشیخ الدكتور خالد المصلح، شرح الفرقان بین أولیاء الرحمن
 وأولیاء الشیطان. وه رگیتی.

جار به جاریش بۆ پلهی فاسیق و خراپه کار داده به زیت^(۱)، جار به جاریش له ئیسلام هه لده گه پیتته وه^(۲).

ئهمهش له و نێو ئه و که سانه دا زۆره که کرده وهی ئاناسایی شهیتانیان ههیه^(۳)، زۆرێک له مانه له ئایینی ئیسلام هه لده گه پیتته وه.

(۱) _ واته به گوێرهی ئه و حیکمهت و داناییهی که خوای گه وره دهوی بۆ سزادانی ئهم مروفه، له وانهیه که پامه تی لیسینیتته وه، یان که پامه ته که ی که م ده کریتته وه، یان له که سیک گویراپه له وه ده گوێردیت بۆ که سیک فاسیق و له پێی راست لادهر، ئیتر هه موو نیعمه تیک که خوای گه وره به مروفی ده به خشیت، ئه گه ر له تاعهت و گوێراپه لیبوونی خوادا به کارهینراو، سوپاس گوزاری خوای گه وره ی له سه ر کرا، خوای گه وره زیادی ده کات، له م باره وه خوای گه وره ده فه رموی: ﴿وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ﴾ [إبراهيم: ۷] واته: (بیریان بخه ره وه) کاتی که په ره ر دگارتان پرایگه یاند سویند بۆ بیگومان ئه گه ر ئیوه سوپاسی (چاکه ی) من بکه ن بۆتان زیاد ده که م به لام بیگومان ئه گه ر نا سوپاسی بکه ن ئه وه به راستی سزای من زۆر به تینه. به راستی که پامهت نیعمه تیکه له چاکترینی نیعمه ته کان و پێویستی به سوپاس گوزارییه، ئه گه ر سوپاسی خوای له سه ر نه کریت تووشی نه مان و لاهردن ده بیت.

(۲) _ ئه مه سه ختره جار به جار له ئایینی ئیسلام هه لده گه پیتته وه، ده بی به کافر، ئه مه مه ترسیه کی گه وره یه، پێویسته موسلمان له خوا بترسیت و، سوپاس گوزاری خوای گه وره بکات له و نیعمه تانه دا که پێی به خشیووه، پارێزگاری لی بکات، بۆ ئه وه ی نه بی به هۆی تیاچوونی.

(۳) _ واته: له مروفیک خاوهن که پامه ته وه ده گوێردیت بۆ مروفیک خاوهن کرده وهی ئاناسایی شهیتانی و به وهش له ئایینی ئیسلام هه لده گه پیتته وه، له دۆستی خوای گه وره وه ده گوێردیت بۆ دۆستی شهیتان، بۆیه پێویسته له سه ر هه موو ئه وانه ی که پامه تیکیان پیدراوه ئاگاداری خۆیان بن و، هه لئه خه له تین و فریو نه خۆن، به لکو پێویسته وای دانین که ئه مه تاقیکردنه وه یه که له لایه ن خوای گه وره وه بۆ ئه وان.

زوریکیش له وانه نازانن نه مه له لایه ن شهیتانه وهیه، به لکو واده زانن له که راماتی نه ولیای خوی گه ورهیه^(۱)، که سانیکیشیان تیدایه واده زانن نه گه ر خوی گه وره کرده وهیه کی ناسایی دایه به ندهیه که له سر نه وه هیچ لیپرسینه وهیه کی له گه لدا ناکات، نمونه ی نه م که سه وه کو نه و که سه یه که و ده زانیت نه گه ر خوی گه وره مولک و ده سه لات و مال و سامان و جوړه ته سه پوفیکی به به ندهیه که به خشی، له سر نه وانه لیپرسینه وهی له گه لدا ناکات^(۲).

(۱) هیندیکیان و ده زانن کرده وه ناساییه شهیتانیه کان که پامه تیکی نیلاهییه، چونکه نه فامن به که پامه ت، نازانن له نیوان که راماتی نیلاهی و له نیوان کرده وه ناساییه شهیتانیه کاندایاوازی بکه ن. هوکاری که پامه ت گوپرایه لی و ته قواکارییه، هوکاری کرده وهی ناسایی شهیتانیش کوفرو سه ریچی و تاوانه، پیویسته موسلمان به و جوړه له نیوان هه ردوکیاندا جیاوازی بکات.

(۲) نه مه به خوړه نازین و خوړه سه ندیته، نه و که سه ی و ده زانیت خوی گه وره له سر نیعمه ته کان لیپرسینه وهی له گه لدا ناکات، له پوژی قیامه تدا له سر نیعمه ته کان موناقه شهی ناکات، و ده زانیت نه م نیعمه تانه ی پیدراوه چونکه شایسته یه تی، وه دان به وده دانیت که نه وانه نیعمه ت و به هره گه لیکن و خوی گه وره پی به خشیون، دان به وده دانیت که له سر نه وانه لیپرسینه وهی له گه ل ده کریت، با بزانت له بی ناگابونیکي گه ورده ده ژی، له م باره وه خوی گه وره ده فره رموی: ﴿هُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ﴾ [ص: ۲۶] واته: سزای سه ختیان بو هیه چونکه پوژی لیپرسینه وهیان له بیرکرد. له پوژی قیامه تدا لیپرسینه وه گشتیه بو هه مو نه و شتانه ی که به بنده دراوه.

که سانیکیشیان تیدایه کرده وه نانساییه کان له کاروباریکی موباح و پئی پیدراودا به کار دینیت که نه فه رمانی پیکراوه و نه پیکریشی لیکراوه، نیتر نه م که سه یه کیک ده بیت له نه ولیاو دۆستانی گشتی^(۱) که بریتین له (الأبرار المقتصدون)، به لام (السابقون المقربون) له مانه پله به رزترن، وه کو چون به نده و پیغه مبه ر (العبد الرسول) له پیغه مبه ری پادشا (النبي الملك) پله به رزتره.

(۱) _ له نه ولیاو دۆسته تاییه ته کان نییه، که سانیک که پامه ت له کاروباریکی پئی پندراو و موباحدا به کار ده هینیت، موباح و پئی پندراو نه پاداشتی له سه ره و نه سزاشی له سه ره، نه م جوړه که سانه له دۆستانی گشتیه، نه ک تاییه ت، پله که ی دابه زینراوه، نه م نه گه ر له کاروباری ری پندراودا به کاری هینا پله که ی داده به زیت، نه ی نه گه ر له بواری حه رام دا به کاری هینا، یان له شیرک و هاوه لپه رستیدا، یان له سه ریچی دا به کاری هینا ده بیت چون بیت؟؟!.

له گومان و دودنیه کانی (وسوس) ی شه یتان

له بهر نه وهی کرده وه نااساییه له سروشت به دهره کان به زوری پله و پایه ی
پیاوی پی که م ده بیته وه، بویه زوری که له پیاو چاکان له شتانیکی وه کو نه وان
ته و به یان ده کرد، وه ئیستیغفارو داوی لیخو شبوونیان له خوی گه وړه ده کرد^(۱)، وه کو
چون له تاوانیکی وه کو داوین پیسی و دزین ته و به یان ده کرد^(۲)، هندی جار کرده وهی
نااسایی له سروشت به دهر به میندیکیان دهره، له خوی گه وړه ی داوا ده کرد که
لایبه ریث و نه مینیت^(۳)،

(۱) _ گومانی تیدا نییه که پامهت پاداشته دانه وهیه که له سهر نه و کرده وه چاکانه ی
که مروفیک نه نجامی ده دات، پیده چیث به و هویه وه پاداشته که ی لای خوی گه وړه
که مبیته وه، بویه که سانی خاوه ن ئیمان و باوه پیی راستگو له و شتانه ده سلمینه وه و
ناگاداری خویان ده بوون، نه وه کا نه و شتانه یان له سهر حیساب کرا بیت، به و هویه وه
له پاداشتی کرده وه کانیاں که م بیته وه، چونکه زور له خوا ترس بوون، که مال و
ته وای پاداشتیان ده ویست، نه یانده ویست له دنیا دا شتی که له پاداشتی خویان
وه رگرن، که مال و ته وای پاداشتی خویان له پوژی دوا ییدا لای خوی گه وړه
ده ویست، نه یانده ویست هیچ شتی که له دنیا دا به رن.

(۲) _ نه و پیاوانه له که پامهت ته و به یان ده کردو، لیی دهرسان زیاتر له وهی که له
تاوان و سه پیچیه کان دهرسان، له راستیدا نه مه له فیه زانی خویانه وه بوو، زانا بوون
به خوی گه وړه.

(۳) _ نه یده ویست، چونکه ده یزانی له پاداشته که ی داده به زینیت، ئیتر
نه یده ویست، چونکه ده یه ویست پاداشته که ی به ته وای و کاملی لای خوی گه وړه
بمینیت.

هه موو ئه و زاناو دۆستانه ی خوا فره مانیان ده دایه خویندکاره کانیان هه به لستیان نه وند بئ کرده وه له سروشت به دهره کان به ده ست بیئن، نه یکه نه به ویست و خواستی سه ره کی خویان، خویانی پیوه هه لئه کیشن^(۱) با واش بزائن که پامه ته، ئه ی نه گهر به حه قیقه ت له لایه نه شه ی تانه کانه وه بیئت و بیه ویت به و هۆیه وه مه لیا نئه له تینیت ده بیئت چۆن بیئت؟! ^(۲).

من (شیخولئیسلام) که سی وا ده ناسم پوهه که کان ده یه ویت سووده کانی خویانیان پنده لئیت، به لام له راستیدا ئه وه ته نها شه ی تانه که چۆته نیو ئه و پوهه کانه وه قسه ی له گه ل ده کات^(۳)،

(۱) _ زانا کان پئگریان له خویندکارو، شوینکه وتوانیان ده کرد که به هیوا وه سه یری کرده وه له سروشت نه که نه، بۆ که پامه ت به دهره کان خۆزگه نه خوانن، له بهر نه و مه ترسیانه ی که تیایدا یه .

(۲) _ که پامه ت له لایه نه خوی گه و ره وه یه له گه ل ئه وه شدا حه زیان لی نه بوو، ناگاداری خویندکاران و شوینکه وتوانی خویان ده کرد که به ئاره زووه وه ته ماشای نه که نه، نه یکه نه به ویست و خواستی سه ره کی خویان، زۆریک له ئه ولیاو دۆستانی خوی گه و ره هه نه هیچ که پامه تیکیان له سه ر ده ست نه هاتۆته دی، وه کو ها وه لان و تابعین، مه رج نییه دۆستی خوی گه و ره که پامه تی هه بیئت وه کو ئه وه ی له خه یالی هه ندی نه قام دایه .

(۳) _ شه ی تان بۆ ئه وه ی فیل له ئاده میزاد بکات و، فریویان بدات له نیو چه ند دارو دره خت و پوهه کیکه وه قسه بۆ مرۆف ده کات، ئیتر مرۆفه که وا ده زانیئت خودی پوهه که که یان دره خته که قسه ی له گه لدا کردووه، له کاتی که ئه وه شه ی تانه له نیو ئه و دره ختانه وه قسه ی له گه ل ده کات.

که سانگی تریش ده ناسم که به ردو دره خت قسه ی له گه ل ده کهن و، ده لئین: نوشی گیانت بیت نه ی دوستی خوا، به لام که (آیه الكرسي) ده خوینیت نه وه لا ده چیت و نامینیت^(۱).

که سی وایان تیدایه به نیازه راوی بالنده بکات، چۆله که و بالنده ی تریش قسه ی له گه ل ده کهن و، ده لئین: بمبه بۆ نه وه ی هه ژاران بم خۆن، به لام نه وه شهیتانه که چۆته نیویانه وه وه کو چۆن ده چیتته نیو ناده میزادیشه وه، نیتر به و شیوه قسه ی له گه ل ده کات، که سی وایان تیدایه له ماله وه ده بیت له و کاته که ده رگا که داخراوه، پاش که میک خودی خۆی له ده ره وه ده بینیت له کاتیکدا ده رگای ماله که هه ر داخراوه، به پیچه وانه شه وه^(۲).

(۱) _ نه گه ره هستی به وه کرد، نه وه دهنگانه ی بیست، په نا ده باته به ره خوای گه وره، (آیه الكرسي) ده خوینیت که شهیتانه کان راوده نییت، له و که سه نزیک نابنه وه که ده یخوینیت، نه گه ره که پامه ت بوايه لانه ده چوو، به لام نه وه داهیتانی شهیتانه، بۆیه نه گه ره (آیه الكرسي) بخوینیت شهیتان هه ل دیت و شکست دینیت، بۆیه (آیه الكرسي) قه لای موسلمان، ناپه ته کانی قورپان قه لای موسلمان، به لام (آیه الكرسي) به تاییه ت قه لایه که بۆ موسلمان، خۆی پی قه لا به ند ده کات له شهیتان.

(۲) _ شهیتان هه لیده گریت وا ده زانریت که پامه ته، چۆته ده ره وه به بی نه وه ی ده رگا که کرا بیتته وه، نیتر واده زانریت نه م که سه وه لیه و کاره که شی که پامه ته، له کاتیکدا نه وه له شهیتانه وه یه، شهیتان هه لیگرتوه، شهیتان توانای هه یه و ده چیتته نیو مالانه وه، پاشان ده چیتته ده ره وه له کاتیکدا ده رگا که داخراوه، نه و سه رلیشیواوه ش له گه ل خۆیدا ده باته ده ره وه، نیتر وا ده زانریت که پامه تی هه یه.

هروهه ما له دهروازه کانی شاریشدا که هر جنوکه بوه به خیرایی بردویانه ته ژوره وه و ده ریانه تاره، وه نورو پوناکی گه لیکي پیشان ددهن، یان که سیکي بۆ دینن که داوای دهکات، به لام نه وه له شهیتانه کانه وهیه که خویان به وینه و شیوهی که سه که ده گۆرین^(۱)، بۆیه نه گهر (آیه الكرسي) جار له دواي جار بخوینیت هر هه موو نه وانه نامینن^(۲).

که سی وا ده ناسم (ئین و تهیمیه) یه کیک قسهی له گهل دهکات و، پئی ده لیت: به فرمانی خوا هاتووم، به لینی ده داتی که نه و (المهدي) یه که پیغه مبهری خوا ﷺ مردهی ده رکه وتنی به ئومه ته که ی داوه^(۳).

(۱) _ یان خویان به شیوهی پوناکی پیکدینن، ئیتر وا ده زانریت نه مه فریشته یه، له کاتی که دا نه وه شهیتانه و خوی به و شیوازه گۆریوه بۆ فریودانی ئاده میزاد، یان شهیتان که سیکي وه کو کوپ یا خزمیکي بۆ ئاماده دهکات که له شوینیکي زور دور وه نه میس تامه زرووی بینینی دهکات، نه و که سه ی بۆ هه لده گریت و بۆی ده هیئت، یان خوی به شیوهی نه و که سه ده گۆریت و له به رده می دا ئاماده ده بیئت، چونکه شهیتان توانای خو گۆرینی هه یه به شیوهی مروف یان ئازهل یان بالنده یان هر شتیکی تر.

(۲) _ چونکه قه لایه که به رامبه ر به شهیتان، بۆیه نه گهر خوی گهره یارمه تی داو ههستی به و شتانه کرد، باوه پئی پئی نهکات، به لام ده ترسیت له لایه ن شهیتانه کانه وه بیئت، بۆیه یه کسه ر به (آیه الكرسي) قه لا به ندی خوی دهکات، ئیتر شهیتانی لی دور ده که ویتته وه.

(۳) _ نه و (المهدي) ه ی که له کۆتایی زه ماندا ده رده که ویت له بنه ماله ی پیغه مبهری خوايه ﷺ، له نه وه ی حوسه یینی کوپی عه لیه ﷺ، ئاین ده چه سپینیت، له پیناوی

خوادا تێدەكۆشیت، دادپەرۆری لەسەر زهوی بلاو دەکاتەوه، لە نایبەدا ئەمە پوو
 دەدات، چونکە پیغەمبەری خوا ﷺ هەوالتی دەرکەوتنی پێداوین، بۆیە بە دنیایی
 دەرەکهوێت، دەرکەوتنی (المهدی) یەکیکە لە نیشانەکانی قیامت، پیش دەرکەوتنی
 (الدجال) ئەو (المهدی) دەرەکهوێت، یەکیکە لە نیشانە گەورەکانی قیامت. ئێتر
 شەیتان ئەو دەرەکهوێت، پێی دەلیت: ئەو (المهدی) ئەم کە پیغەمبەر مژدەیی
 دەرکەوتنی بە خەڵک داوه، کەچی ئەو شەیتانی سەرکەشی یاخی بووه. لەوانەیە
 بەخودی مۆفە کە بلیت: تۆ (المهدی) ت، ئەم شەیتانی بۆ کەسانیکێ زۆر پووی داوه کە
 بانگەشە (المهدی) هەتیان دەکرد، پاشتر پوون بویەوه کە درۆزن و هیچی تر، ئەو
 شتانەش کە بۆیان بەدی دەهات تەنها لەلایەن شەیتانەوه بوو کە هەلیخە لەتاند بوون
 و فریوی داوون.

وه چندها کرده وهی نائاسایی له سروشت به دریشی بۆ نه نجام دهدات، وه کو نه وهی به دلی ختوره دهکات که بالنده یان کولله له هه وادا، یان مه پو ماللات جوړه نه وه پونیکی تایبته بکه، نه گهر به دلی ختوره ی کرد بالنده که یان کووله که به لای راست یان چه پدا برۆن، به پیی خواسته که ی نه وه ده چن، نه گهر به دلی ختوره بکات هندی مه پو ماللات هه ستن یان بخون یان بچن، خواسته که ی بۆ به دی دیت، به پیی نه وهی خوی به ناکرا هیچ جوولانه وه یه ک بکات، وه هه لیده گریته و ده بیاته مه ککه و ده شیهیننه وه^(۱)، یان که سانیکی شیوه جوانی بۆ دینیت و، پیی ده لیت: نه مانه فریشته که پوبیه کان^(۲) ده یانه وی دیده نیت بکه،

(۱) _ شه یتانه کان بۆ مه ککه هه لی ده گرن، وا ده زانیت نه وه که پامه تیکی نیلامیه و بۆی هاتووه، له کاتی که ده وهی شیهتانه، به هه وادا هه لی ده گرن نه پیویستی به فرۆکه یه نه به ئۆتۆمبیل نه به هیچ شتی، وا ده زانیت نه وه که پامه تیکی نیلامیه، له حقیقه تیشدا ته نها کاری شیهتانه، شه یتان فریوی دهدات، بۆیه پیویسته به و جوړه شتانه مرقه هه ل نه خه له تیت، فریوی پی نه خوات، پیویسته هه لی نه وه بدات که له شته کان دلنیا بیت، هه لی جیا کردنه وهی هه ق و باتل بدات، چه راسته و چه درۆیه له پوانگه ی قورپان و سووننه ته وه، له پوانگه ی بار و حاللی خودی که سه که وه که نه وه کرده وه نائاساییانه ی له سه ر ده ست به دی دیت، له پوانگه ی هه ل سوکه وتیه وه، نابی هه ر که سی که شتی که له و کرده وه نائاساییانه نه نجام بدات وا بزانت مه هدییه یان عیسایه، چه ندین که سانی درۆن و فیلباز بانگه شه ی نه وهی ده کرد که عیسای کورپی مه پیه مه.

(۲) _ فریشته که پوبیه کان: به رزترین و نزیکترین چینی فریشته کان له خوی که وره وه، له و فریشته که پوبیانه هه لگرانی عه رشی خوی که وره، شه یتان ئاده میزاد

هله ده خه له تینیت و، به شیوازیکی جوانه وه ده چیته لای و، پیی ده لیت: من له که بوبیه کانم، واته: گوايه له فریشته نزیکه کانه، شەیتان که مته رخه می ناکات له گومرا کردنی ئاده میزاددا، هه موو فیل و هه موو پیگه کان بو ئه و مه به سته به کار دینیت، شەیتان کوتویه تی: ﴿لَا يَتَنَبَّهٖ مِّنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ﴾ [الأعراف: ۱۷] واته: ئینجا سویندبی بیگومان بویان ده چم له پیشیانه وه و له دویانه وه و له لای راستیان و له لای چه پیانه وه. شەیتان له هه موو لایه که وه ده چیت بو فه وتاندنی ئاده میزاد مه گه ر خوی گه وره به ره حمه تی خوی مروقیکی پاراستبیتی، به توندی دهستی به سرووش و شوینکه وتنی پیغه مبه ری خواوه ﷺ گرتبیت.

پاشان له دلی خوږه وه ده لیت: چوڼ به شیوهی لوانیکی لووسکهی بیتوک خوږان
گورپوه؟! که سهری بهرز ده کاته وه به ریشه وه ده یانبینیت^(۱)، وه پیی ده لیت:
نیشانهی نه وهی که تو خودی (المهدی) یت خالیکی رهش له جه ست هت ده پویت، نیت
ده پویت و ده یبینیت و چهنده ها شتی تریش، که چی هه موو نه وانه ته نها فیلی
شه ی تانه و هیچی تر.

به راستی نه مه به شیکی گه وره یه، نه گهر نه و شتانهی ده یزانم باسی بکه م
پتویستی به کتیبیکی گه وره ده بیت.

خوای گه وره ده فره مویت: ﴿فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ﴾ (۱۵) وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ (۱۶) ﴿^(۲)﴾ [الفجر: ۱۵-۱۶]

(۱) _ شه ی تان به چاو ترکاندنیک خووی به شیوهی لوانیکی لووسکهی بیتوک خووی
ده گورپیت، پاشان به چاو ترکاندنیک خووی به شیوهی کی دیکه ده گورپیت، هه موو نه و
شانه بۆ هه لئه تاندن و فریودانی خه لکه .

(۲) _ مروّف ده ولّه مهندي و هه ژاری ده کاته پتوهریک بۆ که پامهت و پرز، نه گهر
خوای گه وره ده ولّه مهندي کرد وا ده زانیت نه وهی پیبه خشراوه چونکه به لای خوای
گه وره وه پرزداره، چونکه خوای گه وره نه م مال و سامانهی پیبه خشیوه، که چی
نازانیت مال و سامان ته نها بۆ تاقی کردنه وه یه، خوای گه وره ده فره موی:
﴿إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ﴾ [التغابن: ۱۵] واته: بیگومان دارایی و مندالتان هه رهوی
ناقیکردنه وه تانن. به لگهش له سهر نه وه نه وه یه که خوای گه وره مال و دارایی و
سامان به هه مووان ده به خشیت نه وانهی که خوشی ده وین و نه وانهش خوشی ناوین و،
کافرن، نه مهش دادپه روه ریبه له لایه ن خوای گه وره وه، پیغه مبه ری خوا ﷺ
فه رمویه تی: ((لَوْ كَانَتِ الدُّنْيَا تَعْدِلُ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بُعُوضَةٍ مَا سَفَى كَافِرًا مِنْهَا شَرْبَةَ مَاءٍ))

واته: ((نه گەر دونیا به لای خوای گه وره وه به نه ندازه ی باله منیشووله یه ک سه نگین بویه
 هرگیز قومیک ناوی به کافر نه ده دا))، که چی نه م مرقفه مال و دارایی و سامانی
 کردوته پیوه ریک بۆ پینو که پامهت، هه ژاریشی کردوته پیوه ریک بۆ سووکایه تی.
 ته ماشا که ن خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿إِذَا مَا ابْتَلَاؤُ﴾ واته نه گەر خوای گه وره
 ناده میزادی تا قی کرده وه، ﴿فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ﴾ پینزی گرت و نازو
 نیعمه تی به سه ردا پشت نه وه ده لی په روه ردگارم پینزی گرتووم، ﴿وَأَمَّا إِذَا مَا
 ابْتَلَاؤُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ﴾ وه نه گەر تا قی کرده وه و پۆزی که م پیندا، خوای گه وره
 ناده میزاد تا قیده کاته وه به وه ی مال و سامانی که م پینده به خشیت، ﴿فَيَقُولُ رَبِّي
 أَهَانَنِ﴾ نه وسا ده لی په روه ردگارم پیسوای کردووم، بویه خوای گه وره ده فه رمویت:
 ﴿كَلَّا﴾ [الفجر: ۱۷] واته نه خیر، مال و دارایی و سامان پیوه ر نییه بۆ پینو
 که پامهت، هه ژاریش پیوه ر نییه بۆ سووکایه تی، به لکو پیوه ری پاسته قینه ته قواکاری
 و له خوا ترسانه، نه نجام دانی کرده وه ی چاکه، دلتیا بن نه و که سه ی ته قواکاری و
 کرده وه ی چاکی پیندرا بیت نه و به رزترین پینو که پامه تی بۆ دانراوه، وه هر که سیکیش
 ته قواکاری و کرده وه ی چاکی نه بیت نه وه به ته وای پیسواکراوه، نا نه مه یه پیوه ری
 ته وای پاسته قینه، مال و دارایی و سامان دین و ده چن، پیوه ریکی ته وای نییه،
 نه ولیاو دوستانی تایبهت هه ژار بوون، پیغه مبه ری خوا ﷺ به ردی له سه ر سکی
 ده به ست، چه ندین پۆزی به سه ردا تیده په پی و هیچ شتیکی نه بوو بیخوات، له کاتکدا
 سه روه ری هه موو ناده میزاد بوو، به لام کافران و زۆرداران له نازو نیعمه تدا ده ژیان،
 خواردن و خواردنه وه ی زۆریان هه بوو، نه وه پیوه ریکی دروست نییه.

بئزەي ﴿كَلَّا﴾^(۱) بۇ قەدەغە كىردىن و ئاگادار كىردىنەو، قەدەغەي ئادەمىزاد دەكەت
 لە قەسەگە لىكى وەكو ئەمە، ئاگادارىش دەدا بۇ ئەو شتەنەي دواي ئەو پەيدەگە يەنەت
 و فەرمانى پەيدەكەت، چونكە مەرجن يىپە ھەر كەسەك نىعمەت و بەھرە يەكەي دۇنيايى
 پەيە خىشراپەت بە كەپامەت و پەزىكە دانرەت كە خىواي گەورە بەو ھۆيەو پەزى لىنا
 بىت، مەرجىش نىپە ھەر كەسەك پەزىكە كەمى پەيدارىپەت بەو ھۆيەو پەيسوا كرا بىت،
 بەلكو خىواي گەورە بەندەي خىو بەخۇشى و ناخۇشى تاقى دەكەتەو، لەوانە يە
 نىعمەت و بەھرە دۇنيايەكەن بە كەسەك بەدات كە خۇشى ناوېت و بەپەزىش نىپە
 بەلەيەو بۇ ئەو ھۆي پەلە بە پەلە نەزىكى بەكەتەو لە تيا چوون، پەيدە چەت خىواي گەورە
 ھەندەي لەو بەندەنەي خىو كە خۇشى دەوېن و پەشتەگىرىيان دەكەت لەو نىعمەت و
 بەھرانە پەپەزىت، نەو كە پەلە و پەزى بەلەيەو كەم بىتەو، يان بەھۆي ئەو نىعمەت و
 بەھرانەو بەكەوېتە نىو شتەنەكەو كە ھەز ناكەت ئەنجەمى بەدات^(۲).

ھەروەھا كەپامەتى ئەولياو دۇستانى خىواي گەورە ھۆكەرەكەي بۇ ئيمان و
 تەقواكارى دەگە پەتەو.

بۆيە ئەو ھۆكەرەكەي بۇ كوفرو، لەپەي پاست لادان و، ياخى بوون
 دەگە پەتەو، بىگومان لە كەردەو نائاسايە لە سەروشتە دەرەكەنى دۇرئەنەي خىواي نەك
 لە كەپامەتى ئەولياو دۇستانى خىواي گەورە^(۳).

(۱) _ ﴿كَلَّا﴾ پەتەي پەگەنەدان و قەدەغە كىردە، رەگەنەدانە بەم جۆرە قسانە،
 ئاگادارىش دەدات كە غەيرى ئەم قەسە يە پاستە.

(۲) _ وەكو ئەو ھۆكەرەكەي پەزىشك نەخۇشەكەي لە ھەندەي خىواي و خىواي دەو
 دەپەزىت، نەو كە زىيانى پەگە يەنەت و بىكەزىت، بەو جۆرە خىواي گەورەش
 بەندەكەي خىو لە نىعمەت و بەھرەكەنى دۇنيا دەپەزىت، چونكە زىيانى پەيدەگە يەنە.

(۳) _ بەلام كەن ئەوانەي بىر لەمە دەكەنەو لەمە و رەدەنەو، ئەوانەي بىر لەمە
 دەكەتەو كەسانەكەي كەم.

که وایو هره که سږک کرده و نائاساییه له سروشت به دهره کانی به هوی نویزو، خویندنی قورپان و، زیکرو، شه و نویزو، نزا کردنه و بهی به دینه یه، به لام له کاتی شیرک و هاره لپه رستیدا بهی بهی بیت؛ و هکو داوا کردن له مردووان یان نادیاران یان له ریی راست لادن و سه ریچی کردن و خواردنی هه پام کراوه کانی به نمونه ی مارو زهرده والو قالکونجه و خوین و شته پیسه کانی دیکه ی جگه له مانه، به هوی گورانی و سه ماکردنه و به تایبهت له گه ل زنانی نامه حرم و لاوانی لووسکه ی بیتووکدا، و ه باری کرده و نائاساییه له سروشت به دهره کانی له کاتی بیستنی قورپاندا که م بکات و، به هیز بیت له کاتی بیستنی شمشالی شه یاندا^(۱)،

(۱) _ نه مه ش دیسان یه کیکه له جیاکاریه کانی نیوان که پامهت و کرده و هی نائاسایی شه یانی، که پامهت به بیستنی قورپان زیاد ده بیت، کرده و هی نائاسایی شه یانی به بیستنی قورپان لا ده چیت، له وانه یه کرده و هی نائاسایی شه یانی بهی که سانی خراپه کارانیش له مه جلیسه کانی پاباردن و گورانی و جوش و خروشیدا بهی بیت، پیده چی به هه وادا بفرن، نه مه له شه یانه ویه چونکه هاوتای کوفرو سه ریچییه، له حه قیقه تدا له لایه ن شه یانه و نه نجام ده دریت به فریودانی نه م جوړه که سانه، به لام نه گهر کرده و نائاساییه کان له گه ل ته قواکاری و نیستیقامه و پاستره ویدا بهی هات نه واکه پامه ته و، خوی گوره ده یه ویت به م جوړه پشتگیری بهنده که ی بدات به تاعه تی زیاتر.

دور و شه وئىكى دريژ سه ما بكات و، نه گهر كاتى نويز هات به دانىشتنه وه نويزه كهى بخوينيت، نويزه كهى به خيرايى نه نجام بدات وه كو چؤن كه له شير به دهنوكى دان مه لده چنيت^(۱)، حەزى به بيستنى قورپان نيه خوى لى دور ده خاته وه^(۲)،

(۱) _ نه مه بارو حالى خراپه كارانه، سه ما ده كات، هه موو شه و سه ما ده كات، نه گهر كاتى نويزيش هات تواناي هه لسانى نابيت، به دانىشتنه وه نويز ده كات، تواناي نه نجامدانى تاعهت و په رستنه كانى نابيت، له كاتي كدا هه موو شه وه كه سه ما ده كات و نويزه كان پشتگوي ده خات، نه مه نيشانه كانى كرده وه نااساييه شەيتانيه كانه، چيژ له نويز وه رنا گريت، حەزى به نه نجام دانى نيه، به خيرايى نه نجامى ديدات، له كول خوى ده كاته وه، چونكه هه س تده كات به ند ده كات، نويز بؤ خراپه كاران به نديخانه يه، ده پريت هه ر چؤنك بيت له كول خوى بكاته وه، به لام بؤ ته قواكاران نويز به هه شته، چونكه چيژى ليوه رده گريت، ته قواكار نه گهر بؤ كاريكى بچوك هه ستيت ماندوو ده بيت به لام نه گهر هه موو شه و شه و نويز بكات ماندوو نابيت، چونكه چيژى ليوه رده گريت.

(۲) _ نه مه ش ديسان له نيشانه كانه، حەزى به بيستنى قورپان نيه، حەزى به بيستنى شەيتانه، گوراني و شمشال، بؤيه به به رده وامي راديوكه له سه ر گوراني ده كاته وه، ته نانهت نه گهر به ريگه يه كيشدا ري بكات، نه گهر راديوكه قورپان ليدات ده يكوژينيت وه، چيژى ليوه ر ناگريت، خوشى ناويت، بؤيه ده يكوژينيت وه، چونكه خوشويستنى قورپان و خوشويستنى موسيقاو گوراني له يه ك دلدا كونابنه وه، وه كو پيشه وائينولقه ييم باسى ده كات.

یان هر چۆن بیت نه نجامی ده دات و هیچ خوشی و هه زو و ناره زو و چینه زکی بوی
تیدا نه بیت له کاتی وه جدو سوزیدا، وه هه زی به چه پله لیدان و فیکه کردن بیت و
سوزی لبوه رگریت. نه مانه بارو حالگه لیکه شهیتانین، نه و نایه ته ی خوی گه وره
ده یانگریته وه که ده فهرموئ: ﴿وَمَنْ يَغْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُفَيْضُ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ
قَرِينٌ﴾^(۱)، [الزخرف: ۳۶].

(۱) _ هر که سیک له قورئان واز بیتیت تووشی گۆرانی و ناواز ده بیت، تووشی
بیستنی گۆرانی و ناوازی ده بیت، خوی گه وره ده فهرموئ: ﴿وَمَنْ يَغْشُ عَنْ ذِكْرِ
الرَّحْمَنِ نُفَيْضُ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ﴾ وه هر که س پشت له یادی خوا هه لکات
شهیتانیکه بۆ ناماده ده کهین که هه میشه له گه لی بی و لی جیا نه بیته وه. پاشان
خوی گه وره ده فهرموئ: ﴿وَأَنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ﴾ (۳۷)
حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَا لَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ (۳۸) [الزخرف:
۳۷-۳۸] واته: وه بیگومان نه وانه (شهیتانه کان) له پیکه ی راست به رگری یان ده کهن
واش ده زانن به بیگومان هر نه وانن پینوین هه تا کاتی که (ده مرئ و) دیته وه لمان،
له پۆزی قیامه تدا دیته وه لمان به شهیتان ده لی: خۆزگه نیوانی من و تو به قه ده ر
نیوان خۆر مه لات و خۆرئاوا بوايه، کاتی تۆله ده بینیت په شیمان ده بیته وه، له سه ر
کرده وه کانی پیشتری په شیمان ده بیته وه نای چ هاوپی به کی خراب بوویت.

قورپنان زیکرو یادی خوای گه وره یه، بویه ده فهرموئ: ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى﴾ (۱۲۴) قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا (۱۲۵) قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيتَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى ﴿١﴾ [طه: ۱۲۴-۱۲۶] واته: وه هر كه سئ پوو وهرگئپئ له پئبازو یادی من نه وه بیگومان نه و كه سه گوزه رانیکی سهخت و تهنگی ده بیئت (له گۆردا) وه له پۆژی دوایشدا حه شری ده كه یه به کویری ده لئ نه ی پهره ردگارم بۆچی به کویری حه شرتکردم خو من (له دونیادا) ساغ و بینابووم (خوا) ده فهرموئ هر به و شیوه ی نایه ته کانی ئیمهت بۆ هات و له بیرى خۆت برده وه (و کویر بوویت له ئاستیدا) به هه مان شیوه تۆش نه مپۆ گویت پئنادری و له بیر ده کریی.

واته: وازت له کار پئکردنی هئنا، پئشه وایین وعه بباس ﷺ ده لئیت: (هر كه سئك قورپنان بخوینیت و کار به هه موو نه وانه بکات كه تیایدا به نه وای خوای گه وره زامنی نه وه ی بۆ ده کات كه نه له دنیا گومرا ده بیئت و نه له پۆژی دوایشدا تووشی نارپه حه تی و زه حمهت ده بیئت)). پاشان ئه م نایه ته ی خوینده وه: ﴿فَمَنْ أَتَّبَعَ هَذَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى﴾ [طه: ۱۲۳] واته: نه وسا نه وه ی شوینی پئنموونی من بکه وی نه وه (له قیامه تیشی دا) گومرا نابئ و (له پۆژی دوایشدا) تووشی ناخووشی و زه حمهت نابئ.

(۱) _ ﴿فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا﴾ نه وه بیگومان نه و كه سه گوزه رانیکی سهخت و تهنگی ده بیئت، نه مه سزای گۆره، چونكه له وانه یه له دونیادا له نازو نیعمه تدا بیئت، تهنگانه ی نه بیئت، به لام نه مه له گۆردایه _ والله أعلم _ له گۆردا له سزادا ده بیئت، ﴿وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى﴾ به هه مان شیوه تۆش نه مپۆ گویت پئنادری و له بیر ده کریی، پاداشت له په گه زی کرده وه یه، کاتی قورپنانی پشتگوئ خست و وازی لئهینا، خوای گهرهش وازی لئهیناو له سزادا هئشیه وه.

به شیک

سه بارهت به وهی که پیغه مبهری خوا ﷺ بۆ تیگرای ئاده میزادو جنۆکه نیردراوه

پیویسته بزانیست که خوی گه وره موحه ممدی ﷺ وه کو پیغه مبهریک بۆ تیگرای ئاده میزادو جنۆکه ناردوو، که واته: پیویسته له سه ره ره مرؤف و جنۆکه یه ک ئیمان به موحه ممد ﷺ بینیت و، شوینی بکه ویت^(١)، پیویسته به پاستگۆی دابنن و باوه پی بینن له وانهدا که هه والی پیداوو، گوپرایه لیشی بن له وانهدا که فه رمانی پیداوو^(٢)،

(١) _ وه کو چۆن په یامی پیغه مبهری خوا ﷺ گشتیه بۆ هه ره مو مرؤفایه تی، هه ره به و جۆره گشتیشه بۆ هه ره مو جنۆکه، ئه و بۆ هه ردو جیهانی ئادامیزادو جنۆکه نیردراوه، پیویسته هه ره مو جنۆکه گوپرایه لی پیغه مبهری خوا ﷺ بن و، هیچ دانه یه کیان دوانه که ویت، وه کو چۆن له سه ره مو مرؤفایه تیشه گوپرایه لی بن، بۆیه کاتی چه ند دانه یه ک له جنۆکه کان گوئ بیستی قورئان بوون، پئیان خوش بوو، گه پانه وه بۆ لای قه ومه کانی خویان و بۆ ئیسلام بانگیان کردن، ئه و قورئانه ی که بیستبویان به قه ومه کانی خویان راگه یاند، له و باره وه خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ﴾ [الأحقاف: ٣١] واته: ئه ی قه ومه که مان وه لامی بانگخوای خوا بده نه وه و باوه پی پئی بینن. ئه مه به لگه یه بۆ ئه وه ی که قورئان بۆ جیهانی جنۆکه ش هاتوو، وه پیغه مبهری خوا ﷺ بۆ ئه وانیش نیردراوه.

(٢) _ پیویسته باوه پ به پیغه مبهری خوا ﷺ بکات له هه ره مو ئه و شتانه دا که هه والی پیداو، له هه والی پابردو وه هه والی ئایینده ش، ئه و غه یب و نه ئینییه پابردو و داها تووانه ی که خوی گه وره بۆی ئاشکرا کردوو، موسلمان له م شتانه دا باوه پ به پیغه مبهری خوا ﷺ ده کات، مرؤف و جنۆکه، گوپرایه لی فه رمانه کانی ده بیست.

وه هر كه سَيِّك به په یامی پټغه مبه‌ری خوا ﷺ به لگه‌ی له‌سه‌ر دامه‌زاینیت و، نیمانی پټنه‌هینیت، نه‌وه کافره^(۱)، ئاده‌میزاد بیت یاخود جنۆكه^(۲).

وه موحه‌ممه‌د ﷺ بۆ هر دوو جیهانی ئاده‌میزاد و جنۆكه نیردراوه به رینكه‌وتنی هه‌موو موسلمانان^(۳)،

(۱) _ هر كه سَيِّك له پۆژه‌لات و پۆژئاوا، له عه‌ره‌ب و عه‌جه‌م، له ئاده‌میزادو جنۆكه نه‌گه‌ر به ناردنی پټغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به لگه‌ی خوا‌ی گه‌وره‌ی پینگه‌یشتبیت و، نیمانی پټنه‌هینیت، نه‌وه کافره، جووله‌كه‌و گاور، نه‌هلی كیتاب نه‌گه‌ر نیمان به‌م پټغه‌مبه‌ره ﷺ نه‌هینن نه‌وا كافرن، گومان له كوفر بونیان ناكړیت، به‌لكو كوفری نه‌وان له كوفری خه‌لكانی تر زۆر توند تره چونكه هه‌قیان زانی به‌لام به‌ره‌لستیان كردو سه‌رپنجیان كرد له دوا‌ی زانینی.

(۲) _ وه نه‌گه‌ر له نه‌هلی كیتاب بیت یان له نه‌هلی كیتاب نه‌بیت.

(۳) _ نه‌مه بیرو باوه‌ره، پټویسته باوه‌رت به‌وه بیت كه پټغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بۆ هر دوو جیهانی ئاده‌میزادو جنۆكه نیردراوه. ده‌لټن: نه‌خیر، بۆ تیکرای خه‌لكی نه‌نیردراوه، ته‌نها بۆ عه‌ره‌ب نیردراوه، موحه‌ممه‌د پټغه‌مبه‌ره، به‌لام پټغه‌مبه‌ره بۆ عه‌ره‌به‌كان، نه‌وه‌ی نه‌م جوړه قسانه بلټت كافره، چونكه باوه‌ری به‌خوا‌ی گه‌وره نه‌كردوه كه ده‌فه‌رمویت: ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾ [الأعراف: ۱۵۸] واته: ﴿قُلْ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) بلی نه‌ی خه‌لكینه به‌پاستی من پټغه‌مبه‌ری خوام بۆ ئیوه هه‌مووتان. كه‌وا بوو نه‌و كه‌سه‌ی ده‌لټت: موحه‌ممه‌د پټغه‌مبه‌ر نییه بۆ هر هه‌موو موقوفایه‌تی، كافره، هر كه‌سیش بلټت: پټغه‌مبه‌ری خوا‌یه بۆ ئاده‌میزاد نه‌ك جنۆكه، نه‌میش دیسان كافره، پټویسته باوه‌ر به‌گشتیتی په‌یامه‌كه‌ی به‌ینریت، پټویسته باوه‌ر به‌وه به‌ینریت كه گو‌پرایه‌لی و باوه‌ر پټه‌ینانی موحه‌ممه‌د ﷺ واجیبه له‌سه‌ر هر دوو جیهانی ئاده‌میزادو جنۆكه، نه‌مه له‌بنجینه‌کانی بیرو باوه‌ره.

به راستی چند جنۆكه يه ك قورئانيان بيست، هه موو بۆ لای قه ومه كانيان گه پانه وه به ترسینه ر^(١)، نه و كاته بوو كه پښه مبه رى خوا ﷺ له تائيف گه پايه وه و^(٢) البخاري (٤٩٢١)، و مسلم (٤٤٩)، له دۆلى (بطن نخلة)^(٣) نوڤڤى به هاوه لانى ده كرد، خواى گه وده له قورئاندا نه وه والته پى پاكه ياند، له م باره وه ده فه رموى: ﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ (٢٩) قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ (٣٠) يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ (٣١) وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ (٣٢)﴾^(٤) [الأحقاف: ٢٩-٣٢]

(١) _ نه و كاته پښه مبه رى خوا ﷺ له تائيف گه پايه وه، كاتى بانگى خه لكى تائيفى بۆ ئيسلام كردو، نه وانيش به خراپه پوو به پوو بونه وه، به رده بارانيان كردو، لای نه وان گه پايه وه، خواى گه وده چند جنۆكه يه كى بۆ ئاماده كرد بۆ نه وهى گوى له قورئان بگرن و، به قه ومه كانى خوڤانى پاكه يه نن.

(٢) _ صحيح: وله طرق عن النبي ﷺ منها.

(٣) _ بطن نخلة: دۆلكه له نيوان مه ككه و تائيفدايه، ئيستا ناسراوه، به (النخلة اليمانية) و (النخلة الشامية) ناسراوه.

(٤) _ ﴿قَالُوا أَنصِتُوا﴾ گوتيان به يه كترى بيدهنگ بن و گوييگرن، نه مه به لكه يه بۆ نه وهى كه هه ركه سيك گوييبيستى قورئان بيت پيويسته بيدهنگ بيت، خوى له سه رقالييه كانى دونيا به دور بگريت، بۆ نه وهى سوودى ليوه ر بگريت، وه بۆ نه وهى به رامبه ر به قورئان په وشته به رزى بنوڤنيت، خواى گه وده ده فه رموى: ﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنصِتُوا﴾ [الأعراف: ٢٠٤] واته: وه كاتيك كه قورئان خوڤندرا ده بى گوى لى بگرن و بيدهنگيش بن، نابى خوتان سه رقاليه كهن، چونكه له گه ل ئيوه دا

وړه وه (میرمن بخاره وه) کتره چته جنوکه په کمان نارد بولات نا گوی له قوربان
مړه خا کتره تمانده ی گونگرته له قوربان بوون گووتیان (به په کتری) بینه دنگ بن
رو گونگرته) جا که (قوربان خوننه که) تمولو بوو هه موو گه رانه وه بولای قوم و
هوزه کین به ترسینه ر گووتیان نه ی هوزو قومه که مان به راستنی نیمه گونیستی
کتیبت بووین که نه پاش موسا نیربرلوه ته خواره وه په رلوه کانی پیش خوی به راست
داده نه (خه) رستمونی ده کت بول هوق بول ریازی راست نه ی قومه که مان وه لایمی
بانگولزی خوا بده نه وه و باوهری پی بیتن (خوا) له تاوانه کانتان خوش ده بی و
ده سیرته وه وه نه سزی سخت دوتان پاریزی هر که سیش وه لایمی بانگولزی خوا
که موحه مده (سیرته) نه دته وه نه وه به هیچ جورئ ناتولنی له زه ویدا له ده ست خوا
ده رچی و خوی قوتار کت وه جگه له خوا یارمه تی دهر پشٹیوانیکی نییه نا نه وانه
له گومر نیه کی ناشکران.

ده نیت- باشه چون خوی گوره له گه ل تودا ده نیت و تو گوی پیتاده ییت، پروت
لیوه رگیزاوه: (وَتُوْرِي قَوْمَهُ مُتَرِیْنَ) هه موو گه رانه وه بولای قوم و هوزه که یان
به ترسینه نه مه به لگه یه بول نه وه ی که هر که سیك زانستیك فیر بوو له وانه ی که
خوای گوره بول پیغه مبه ره که ی خوی ﷺ نارویه تیه خواره وه پیویسته به خه لکی
پاگه ی نیت: (وَقَامَتْ رَا حَمْدُ كَدَا تُرِي مِنْ بَعْرِ مُوسَى مُصَدِّقًا لِمَا بَرَزَ يَدْرِيهِ) به راستی
نیمه گونیستی کتیبت بووین که له پاش موسا نیربرلوه ته خواره وه په رلوه کانی
پیش خوی به راست داده نیت: نه مه به لگه یه بول نه وه ی نه وان نیمانیان به موسا
پیغه مبه رو کتیه که ی هیه. نه مړو که سانیک هه ن ده لنین: من نازادم، نه و نایین و
مزه به هله بژیرم که حزم لیبه تی، نه خیر، نه و نازاد نییه، به لکو نه و به نده ی
خوای گوره به پیویسته ملکه چی خولو پیغه مبه ره که ی بیت ﷺ. نه و که سه ی
ده بیوت بزرگار بوون بول خودی خوی به ده سبتینیت و، نیمان به خواو پیغه مبه ره که ی
بیتیت، با دلنیا بیت نه و په ری نازادی راسته قینه ی بول خودی خوی به ده ست هیتاوه،

ئازادی راست و دروست. به لام نیمان نه هیتان به خواو پیغه مبه ره کی، وه شویتکه وتنی هه واو ئاره زوات و شهیتان و بانگه وازکارانی گومراییی، نه وه با دلتیا بیت به بنده ی شتانیکی تری غهیری خوی گه وره. که و ابو ئاده میزاد هه ر چوئیک بیت به بنده یو، هه ر گیز له چوار چیه ی به ندایه تی ناچیتته دهره وه، یا به بنده ی خوی گه وره وه یان به بنده ی شتانیکی تره، بویه پیشه وای ئیبنولقه بیم فهرموویه تی:

كَرْبُوا مِنَ الرِّقِّ الَّذِي خُلِقُوا لَهُ فَبَلُوا بِرِّقِ النَّفْسِ وَالشَّيْطَانِ

واته: له و به ندایه تیه ی بوی خولقیتره بوون هه لهاتن به لام توشی به ندایه تی نه فس و شهیتان هاتن.

بوون به کوئله ی شهیتان و هه واو ئاره زاتی نه فسی خویان، دلتیابن ئازادی راسته قینه ته نها و ته نها بریتیه له نیمان هیتان به خوی گه وره، به ندایه تی کردن و ملکه چ کردن بۆ شتی تری غهیری خوی گه وره کوفرو هاوه ل بریاردانه بۆ خوی گه وره.

باشان خوای گه وره ئەم ئایە تانە ی دابە زاند: ﴿قُلْ أُوجِبِ إِلَىٰ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ

نَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا (۱) يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا (۲) وَأَنَّهُ تَعَالَىٰ

جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا (۳) وَأَنَّهُ كَانَ يَفُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا (۴)﴾^(۱)

[الجن: ۱-۴] واتە: (ئە ی موخە مەد ﷺ) بلی: نیگام بۆ کرا که بیگومان چەند

کە سێک لە جنۆکە گوتیانگرت (لە قورپئان خویندەنەوهم) ئینجا گووتیان: بە پاستی ئیمە

قورپئانیکی سەر سۆرەیتە زمان بیست پێنموونی دەکات بۆ پێی پاست ئیمەش

باوەرمان پێکرد وە هەرگیز کەس ناکەین بە هاوبەشی پەرەردگارمان وە بە پاستی

بڵندە گەورەیی پەرەردگارمان لەشتی ناشایستە هیچ هاوسەر و منداڵیکی بۆخوی

دانە ناوہ بیگومان بێ ئاوەزە کە مان درۆی نالە باری هەڵدەبەست دەربارە ی خوا.

﴿سَفِيهُنَا﴾^(۲) واتە نادان و بێ ئاوەزو هەرزەکان لە ئیمە، بە پێی دیارترین بۆچوون

لە دوو بۆچونە کە ی زانایان.

زیاتر لە زانیە ک لە پێشیننی چاک گوتوویانە: ((هەر کات پیاویک لە ئادەمیزاد لە

دۆلێکدا بمایاتەو، دە یگوت: پەنا دەگرم بە گەورە ی ئەم دۆلە لە شەڕ و خراپە کاریی

هەرزە ی قەومە کە ی، کاتێک ئادەمیزاد پەنایان بە جنۆکەکان گرت ئیتر جنۆکەکان

کوفرو سەرکەشیان زیاتر بوو))^(۳)،

- (۱) _ هەموو ئەم ئایە تانە سەبارەت بە ئیمان هێنای جنۆکە یە بە پێغەمبەری خوا ﷺ، وە سەرزەنش کردنیانی تێدا یە بۆ ئەوانە یان کە باوەرپیان پێنە هێناو.
- (۲) _ واتە: نادان و بێ ئاوەزو هەرزە ی جنۆکەکان.
- (۳) _ پێغەمبەری خوا ﷺ بە یادی هێناو تەو وە کە خەڵکانی سەردەمی نەفامی
- ئەگەر لە شوینیکی چۆلە وانیدا دابە زینایە، پەنایان بە گەورە ی ئەو شوینە دەگرت لە شەڕ و
- خراپە ی نادان و بێ ئاوەزو هەرزە ی قەومە کە ی، بۆیە پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمانی دایە
- موسڵمانان، لە جیاتی ئەوە بلین: ((أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ)) واتە: ((پەنا
- دەگرم بەوشە تەواوەکانی خوای گەورە لە شەڕ و خراپە ی دروستکراوەکانی)).

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌ه‌رموی: ﴿وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا﴾ (٦) وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّن يَنْبَغْتَ اللَّهُ أَحَدًا (٧) وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلْتَأَتٍ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَبًا (٨) ^(١) [الجن: ٦-٨].

(١) _ په‌ناگرتن جوړیکه له جوړه‌کانی په‌رستن، جگه له خوای گه‌وره په‌نا به هیچ یه‌کینکی دیکه ناگیریت، هر که سیک په‌نای به‌شتیکي دیکه ی غه‌یری خوای گه‌وره گرت به دلنیا یی هاوه‌لی بو خوای گه‌وره برپار داوه، له‌سه‌رده‌می نه‌فامیدا په‌نایان به جنوکه‌کان ده‌گرت، له جیاتی نه‌وه‌ی په‌نا به‌خوای گه‌وره بگرن په‌نایان به جنوکه ده‌گرت، چونکه نه‌فام بوون، هر کات یه‌کینکیان له جیگه‌یه‌ک دابه‌زیایه، له دۆلک له دۆله‌کان دابه‌زیایه، ده‌یگوت: په‌نا ده‌گرم به گه‌وره‌ی نه‌م دۆله له شه‌پو خراپه‌کاری نادان و بی‌ناوه‌زو هه‌رزه‌ی قه‌ومه‌که‌ی، بی‌گومان نه‌مه شیرک و هاوه‌لپه‌رستییه، بویه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هاوه‌لانی فی‌ر ده‌کرد، موسلمانانی فی‌ر ده‌کرد که واز له‌و شیرک و هاوه‌لپه‌رستییه بیتن و، هر کات له شوینیک دابه‌زین بلین: ((أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ)) واته: ((په‌نا ده‌گرم به وشه ته‌واوه‌کانی خوای گه‌وره له شه‌پو خراپه‌ی دروستکراوه‌کانی))، نه‌گه‌ر نه‌و دوعایه بلینته‌وه نه‌وا هیچ شتیک زیانی پی‌ناگه‌یه‌نیت چهند له‌و شوینه‌دا بمینیته‌وه، چونکه هر که سیک په‌نا به خوای گه‌وره بگرت نه‌وا په‌نای ده‌دات، نه‌مه به‌لگه‌یه بو نه‌وه‌ی په‌نا گرتن به هیچ شتیک ترشیاو نییه جگه له خوای گه‌وره، یان به سیفه‌تیک له سیفاته‌کانی خوای گه‌وره که که‌لام و گوفتاره‌که‌یه‌تی، چونکه که‌لام و گوفتار له سیفه‌ته‌کانی خوای گه‌وره‌یه، بویه نه‌گه‌ر په‌نای به گوفتاریان به وشه ته‌واوه‌کانی خوای گه‌وره گرت نه‌وه په‌نای به‌خوای گه‌وره گرتووه، چونکه په‌ناگرتن به سیفه‌ت په‌ناگرتنه به وه‌سف کراو، نابهم جوړه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نوممه‌ته‌که‌ی فی‌ری په‌نا گرتن کردووه. ﴿وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا﴾ به پاستی پیاوانیک له ئاده‌می په‌نایان

دهبرده بهر پیاوانیک له جنۆکه، که بیان پارین، که چی زۆرتر ماندویان کردن،
 مهروه ها به مانایه کی تریش تهفسیر کراوه: پیاوانیک له ئادهمیزاد په نایان دهبر دهبر
 پیاوانیک له جنۆکه، ئیتر جنۆکه کانیش لووت بهرز بوون و، له خویان بایی بوون
 چونکه ئادهمیزاد ملکه چیان بوون، داوایی یارمه تیان لیکردن. هر که س په نا به خوای
 گه وره بگریت، دهپاریزی، شکومه ندی دهکات، به لام هر که س په نا به شتانیکی
 دیکه ی غهیری خوای گه وره بگریت، ئه و خوای گه وره سه رشوپی دهکات، شاهید
 قسه کانمان ئه وه یه که په ناگرتن په رسته و، بۆ غهیری خوای گه وره ناشیت، ئه مه
 به لگه یه بۆ ئه وه ی که که لام و وشه کانی خوای گه وره مه خلوق و دروستکراو نییه،
 چونکه په ناگرتن به شتی دروستکراو جایز نییه، که و بوو که لام و وشه کانی خوای
 گه وره سیفه تیکن له سیفاته کانی و مه خلوق و دروستکراو نییه. ﴿حَزَسًا شَدِيدًا وَشُهْبًا﴾
 پاسه وانی به هیژ له فریشته کان و، تیری ئه ستیره، پارچه یه کی سووتینه ر له
 ئه ستیره که جیاده بیته وه و، ئه وشه ی تانه ده پیکیت که به دزیه وه گویده گرن و،
 ده یان سووتینیت.

شه یئانه کان به تیره نه ستیره لییان ده درا پئیش نه وهی قو پئان دابه زیت، به لام جار به جار به دریه وه گونیان ده گرت پئیش نه وهی تیره نه ستیره که به به کئیکیان بگات، ی بیغه مبه ر ^(۱) نیردر ا ناسمان له پاسه وانی به هینزو تیره نه ستیره پر کرا، نیر تیره نه ستیره کان له بوسه دا بوون بویان پئیش نه وهی گوی بگرن ^(۱)،

(۱) _ خوی گه وره نه ستیره کانی دروست کردوه، سووده کانیشیانی بوون کردوته وه که بۆ پازاندنه وهی ناسمان و، بۆ په جمی شه یئانه کانن، له م باره وه خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ﴾ [المک: ۵] واته: سویندبی بیگومان ناسمانی دونیامان پازاندوته وه به چرای زور (ی نه ستیره) ﴿وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ﴾ وه گپراومانن به په جمی شه یئانه کان. هه روه ها له سه فهدا شه وان سوود له نه ستیره کان وهرده گیریت بۆ پیده رکردن، له م باره وه خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَعَلَامَاتٍ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ﴾ [النحل: ۱۶] واته: هه روه ها نیشانه ی زوری داناوه به نه ستیره ش خه لکی پی درده که ن (له شه ودا). که وابوو نه ستیره کان له بهر سی شت دروست کراون: پازاندنه وهی ناسمان، په جمی شه یئانه کان، پی درکردن، خوی گه وره نه ستیره کانی کردوه به نیشانه گه لیک که گه شتیاران به شه و سویدیان لیوه رده گرن بۆ پی درکردن، له م باره وه خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾ [الأنعام: ۹۷] واته: وه هه ر خویبه که نه ستیره ی داناوه بۆتان بۆ نه وهی پییان پیده رکه ن له تاریکیه کانی وشکانی و ده ریادا. موسافیر به گویره ی شوینی نه ستیره که پیده کات و، به ناراسته ی دروستی خوازوای خویدا ده پوات، به راستی فزل و به خششی خوی گه وره یه. به لام نه و که سه ی وا تیده گات که نه ستیره کان سوودو زیان ده گه یه نن و، له جیاتی خوی

گه وره ده پهرستیت، وه کو بار و حالئ قه ومه که ی ئیبراهیم پیغه مبه ر _ علیه السلام _، هاوه لانی نه مروود که هه ساره کانیا ن ده پهرست، به دلنیا یی خه ساره تمه ندن، چونکه نه ستیره کان بۆ شتیکی ئاوه ها دروست نه کراون، به لکو بۆ نه و سئ سووده ی پیشه وه دروستکراون، شتی دروستکراویش ناپهرستیت، نه ستیره له لایه ن خوای گه وره وه به پیره ده بریت، هیچ شتیکی به ده ست نییه، بۆیه پیغه مبه ر ئیبراهیم _ علیه السلام _ ویستی به لگه و به هانه ی قه ومه که ی تیکشکینیت و، فه رموئ: ﴿فَلَمَّا جَزَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَىٰ كَوْكَبًا قَالَ هَٰذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ (٧٦) فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَٰذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ (٧٧) فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً قَالَ هَٰذَا رَبِّي هَٰذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ (٧٨) إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ خَافِعًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ (٧٩)﴾ [الأنعام: ٧٦-٧٩] واته: کاتی شهوی به سهر داهات نه ستیره یه کی بینی گوتی نه مه په روه ردگاری منه به لام کاتی ئاوا بوو گوتی من هه رچی ئاوابی خوشم ناوی، ئینجا کاتی مانگی بینی هه لاهات گوتی نه مه په روه ردگاری منه، به لام کاتی که ئاوا بوو گوتی سویند به خوا نه گه ر په روه ردگارم پینموونیم نه کات بیگومان له کومه لی گومپایان ده بم ئینجا کاتی خوری بینی هه لاهات گوتی نه مه په روه ردگاری منه نه مه گه وره تره (له وان) جا کاتی خوریش ئاوا بوو گوتی نه ی گه له که م به راستی من به ریم له هه رشتی که ئیوه ده یکن به هاوبه ش بۆخوا به راستی من پووی خۆم وه رده گیرم بۆ لای زاتیک که ناسمانه کان و زهوی به دی هیناوه جگه له خوا پووم له هیچی تر ناکه م وه بیگومان من له هاوبه ش په یدا که ران نیم. نه مه به لگه یه بۆ نه وه ی که نه ستیره کان به پیره براون و، هیچیان به ده ست نییه، نه م په فتاره ی پیغه مبه ر ئیبراهیمیش بۆ نه وه بوو که ده یه ویست پیچه وانه ی قه ومه که ی کردار بکات، به م گفتوگو و موناقه شانه به لگه ی

له سه ر دامه زانندن، چونكه نه ستیره كانيان ده په رست له جياتى خواى گه وړه. ﴿وَإِنَّا
 كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ﴾ وه بېگومان ئېمه جاران داده نېشتين له چه ند شوينيك
 له ناسمان بو گوښگرتن، وشه يه كيان له فرېشته كان ده بېست و، ده سته جى
 به كاهينه كانيان پاده گه ياند، نه وانېش سه د درويان تېكه ل ده كړو، بو خه لكيان باس
 ده كړد، نه مه له سه رده مى نه فامېدا بوو، كاتېكېش موحه ممه د ﷺ نيردرا ناسمان
 به تيرى نه ستيره پاسه وانى توند كرا، ئېتر تواناى نه وه يان نه بوو كه پېشت ده يان كړد،
 تواناى بېستنيان نه ما، هر كامېكېشيان هه ولې بېستنى بدايه تيره نه ستيره ي
 تېده گيراو، ده يسوتاند، نه وه ش بو پاراستنى وه حى بوو، بو نه وه ي هېچ كه سيك
 نه توانيت يارى به وه حيه كه ي خواى گه وړه بكات، نه مه ش فه زلى خواى گه وړه يه.

دهكو ئه وهى گوتويانه: ﴿وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَصَدًا﴾ [الجن: ۹] واته وه بيگومان ئيمه جاران داده نيشتين له چه ند شوينيك له ناسمان بۆ گوى گرتن به لام هر كه سيك ئيستا كه به دواوه گوئيگرى تيريكي نهستيره ده بينى له بۆسه يدايه.

خوای گه وه له ئايه تيكي ديكه دا ده فه رمويت: ﴿وَمَا تَنْزَلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ (۲۱۰) وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ (۲۱۱) إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمْعَزُولُونَ (۲۱۲)﴾^(۱) [الشعراء: ۲۱۰-۲۱۲].

(۱) _ واته: شهيتانه كان نه و قورپانه يان نه هيئاوه ته خواره وه، به لكو فريشته يه ك له فريشته كان كه جبريله _ عليه السلام _ هيئايه خواره وه، له م باره وه خوای گه وه ده فه رمويت: ﴿نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ (۱۹۳) عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ (۱۹۴)﴾ [الشعراء: ۱۹۳-۱۹۴] واته: جوپره ئيلي نه مين هيئايه خواره وه بۆ سه ر دلى تۆ بۆ ئه وهى له ترسيته ران بى. نه شياوى ئه وه ن و نه ده شتوانن، شهيتان شياوى ئه وه نيه قورپان دابه زينيت، وه حى دابه زينيت و ناشتوانيت، چونكه قورپان ده يسوتينيت، ده يكو زيت، ناتوانيت توخنى قورپان بكه ويته وه، ئيتىر چۆن تواناي دابه زيني قورپانى ده بيت وه كو ئه وهى موشريك و هاوه لپه رستان بانگه شهى بۆ ده كه ن، ئيتىر چۆن ده توانيت بۆ پيغه مبه رى ﷺ دابه زينيت، ﴿إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمْعَزُولُونَ﴾ به راستى شهيتانه كان له گوى گرتنى هه والى ناسمان به رگرى كراون، شهيتانه كان له گوى گرتنى وه حى و سروس به تيره نه ستيره به رگرى كراون. قورپان و سروس له نيوان خوای گه وه پيغه مبه رى خوادا ﷺ پاريزاوه، بۆيه شهيتانه كان هيچ په يوه نديه كيان پيوه نيه، له راستيدا شهيتان ته نها له گه ل كاھينا ندا كار ده كه ن نه ك پيغه مبه ران، له م باره وه خوای گه وه ده فه رمويت: ﴿هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَنْ نَزَّلَ الشَّيَاطِينُ (۲۲۱) تَنْزَلُ عَلَىٰ كُلِّ آفَاكٍ أَثِيمٍ (۲۲۲)﴾ [الشعراء: ۲۲۱-۲۲۲] واته: هه والتان بده مى شهيتانه كان داده به زنه سه ر كى؟! داده به زنه سه ر هه موو (كه سيكى) زۆر درۆزنى زۆر تاوانبار.

جنۆكه كان دهيانگوت: ﴿وَأَنَا لَا نَذْرِي أَشْرَ أُرِيدَ يَمَنَ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا﴾ (١٠) وَأَنَا مِنَ الصَّالِحِينَ وَمِنَا ذُوْن ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قِدْدًا (١١) ﴿^(١)﴾ [الجن: ١٠-١١].

(١) _ دهلّين: نازانين هۆكارى ئەمه چييه؟ ئەم نيشانانه ئاماژه بۆ ئەوه دهكەن كه شتێك پوو دەدات و، نازانين چييه، شتێك بۆ خەلكى سەرزه مین دیت، خەیره یان...، ئەوان گوتیان خەیر، ئەوه بوو قورئان و، سووننهت و، زانستی به سوودو، هۆشیاریی له سەر دەستی ئەم پێغه مبه ره ﷺ به دیهات. ته ماشای ئەدهب و پره وشتی جنۆكه كان بکهن به رامبه ر به خوای گه و ره، کاتى باسى شه ر دهكەن، دهلّين: ﴿وَأَنَا لَا نَذْرِي أَشْرَ أُرِيدَ يَمَنَ فِي الْأَرْضِ﴾ واته وه به راستى نازانين ئايا شه رو خراپى ويستراوه بۆ ئەوانه ی له سەر زه وين، دهلّين: شه رو خراپى ويستراوه، نالّين: خوای گه و ره شه رو خراپه ی ويستوه، شه رو خراپه ناده نه پالّ خوای گه و ره. به لام کاتى باسى پێنموونيان کردوه داويانه ته پالّ خوای گه و ره، گوتوويانه: ﴿أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا﴾ يا په ره ر دگاريان پێنموونى ويستوه بۆيان، ﴿كُنَّا طَرَائِقَ قِدْدًا﴾ ئيمه جاران خاوه نى پێبازى زۆربوين، جنۆكه كانيش جياوازن، به شيکیان ئيماندارن، به شيکیان کافرن، به شيکیان پياوچاکن، به شيکیان خراپه کارن، به شيکیان ته قواکارن، به شيکیان خواپه رستن، به شيکیان فاسيق و له پێى راست لاده رن، ئەوانيش وه کو ئاده ميزاد دابه شبوونه .

﴿وَأَنَا ظَنُّنَا أَنَّ لَّنْ تَعْجِزَ اللَّهُ فِي الْأَرْضِ وَلَئِنْ تَعَجَّزَ هُنَا﴾ [الجن: ۱۲] واته: وه نيمه
 دنيا بووين که هرگيز ناتوانين له دهستی خوا درچين له زهويدا وه بهه لهاتنبش له
 دهستی خوا بزرگار نابين. جنوکه کان پايانگه ياندوره که ناتوانن له دهستی خواي
 گوره درچن و بزرگاريان ببت، نه گهر له زهويدا بميننه وه، يان لبي هلبين^(۱): ﴿وَلَوْ
 لَّمَّا سَمِعْنَا الْحَدَىٰ آمَنَّا بِهِ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا﴾ (۱۳) ﴿وَأَنَا لَمَّا الْخَسِرُونَ وَهُمْ
 الْغَاطِيُونَ﴾ (۱۴)^(۲) [الجن: ۱۳-۱۴].

(۱) جنوکه کان دانيان پيدانا که هرگيز تواناي درچونيان له دهستی خواي
 گوره نابيت، هرگيز له چوارچيوه قودرهت و تواناو دهسه لاتی خواي گوره
 درچونيان نابيت، هرچه نده خواي گوره کيش سووکی و فريز و تاييه تعندي
 ديکی داونه تی، نه وان هر له ژير دهسه لاتی نه ودان، ﴿وَأَنَا ظَنُّنَا﴾ وه نيمه دنيا بووين،
 چونکه له زماني عه ره بيدا وشه ی (الظَّن) هندی جار به مانای يه قين و دنيا بوونيش
 ديت، وهك ده بنين له شوينیکی تر دا خواي گوره دهه رمويت: ﴿قَالَ الَّذِينَ يَغْتُمُونِ
 أَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللَّهِ﴾ [البقرة: ۲۴۹] واته: گوتيان: نه وانه ی که دنيا بوون به خرمهت خوا
 دهگن له پوژی دواييدا، ليره دا وشه ی (الظَّن) مانای گومان نابخشيت، به لکو وشه ی
 (الظَّن) به مانای يه قين و دنيا بوون ديت، ﴿وَأَنَا ظَنُّنَا أَنَّ لَّنْ تَعْجِزَ اللَّهُ فِي الْأَرْضِ﴾ وه
 نيمه دنيا بووين که هرگيز ناتوانين له دهستی خوا درچين، به يه کساني نه گهر
 له زهويدا بميننه وه يان له زهوی هلبين، نيمه هر له ژير دهسه لاتی خواي
 گوره دابن.

(۲) جنوکه کان موسلمان بوونی خويان ناشکرا کرد، نه م چند که سه ی
 جنوکه کان موسلمان بوونی خويان پاگه ياند، ﴿وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْحَدَىٰ آمَنَّا بِهِ﴾ به راستی

ئیمه کاتی رینموونی قورئانمان بیست ئیمانمان پی هیئا، ئه مه به لگه یه بۆ نه وه ی که جنۆکه کانیش موسلمان و، ئیماندارو، ته قواکاریان تیدایه، مهروه ها خراپه کاریشیان تیدایه، بۆیه گوتوویانه: ﴿كُنَّا طَرَائِقَ قِدْدَا﴾ [الجن: ۱۱] ئیمه جاران خاوه نی رپیازی ندر بوین، ﴿وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ﴾ وه بیگومان ئیمه هیندیگمان موسلمانین و هیندیگمان سته م کار، واته کافر. له زمانی عه ره بیدا وشه ی (قَسَطَ) که سی پیته مانای سته م کردن ده به خشیت، به لام وشه ی (أَقْسَطَ) که چوار پیته مانای دادپه روه ری ده به خشیت، (إِسْمُ الْفَاعِلِ) ناوی بکه ری وشه ی (أَقْسَطَ) (القاسط) ه، بۆیه گوتوویانه: ﴿وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ﴾ واته کافران و خراپه کاران.

وَأُولَئِكَ الشَّيْطَانُ تَحَرُّوا رَشَدًا (۱۳) وَأَمَّا الْفَاسِقُونَ فَكَانُوا أَعْمَىٰ فَهْمًا (۱۴) وَآخِرُ
نَسَبُهُمْ عَلَىٰ صَرِيحَةٍ لَا سَتِيئَاتِهِمْ مَاءٌ عَذَقًا (۱۵) يَنْفَتِنُهُمْ فِيهِ وَمِنْ بَعْضِهِمْ عَنِ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْتَكْبِرُ
عَنْهُ صَعْدًا (۱۶) وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا (۱۸) وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ
يَمْشِي كَانُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِيَدًا (۱۹) قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا (۲۰) قُلْ إِنِّي لَا
مِلَّةَ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا (۲۱) قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِزِيَني مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أُجِدَ مِنْ دُونِهِ
مُنْجَا (۲۲) إِلَّا بِلَاغَا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا
بِمِثْلِ نِيرَانٍ (۲۳) حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَيَسْأَلُونَ مَنْ أَعْطَاهُم تَأْوِيلًا وَقُلْ عَذَابُ (۲۴) قُلْ إِنْ
كَانَ قُرْبَىٰ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا (۲۵) عَامٍ الْغَيْبِ فَلَا يُضْهِرُ غَيْبِهِ
لِأَحَدٍ (۲۶) إِلَّا مَنْ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا (۲۷) لِيُعْطِيَ
مَنْ قَدْ أَتَىٰ رِسَالَاتٍ رَحْمَةً وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا (۲۸) ﴿١﴾ [الجن:

۱-۲۸]

(۱) - خَوای گه وره دده رموی: ﴿وَأُولَئِكَ اسْتَقَامُوا﴾ وه نه گه رنه وان مروؤ و جنوکه،
وان به دیهینراوان ﴿عَلَى الصِّرَاطِ﴾ به رده وام بوونایه له سر رتی راست، له سر نایینی
پاست و دروست ﴿لَا سَتِيئَاتِهِمْ مَاءٌ عَذَقًا﴾ ناوی زورمان پی ددوشین، بارانی زورمان پی
ددوشین به خوشی و حاللی، له راستیدا خوی گه وره بارانیان لی ددگریته وه به
مزی کوفر تاوانه کانیا نه وه ﴿يَنْفَتِنُهُمْ فِيهِ﴾ تا تاقیتان کهینه وه تیایدا. به جوریکی
نریش ته فسیر کراوه: ﴿وَأُولَئِكَ اسْتَقَامُوا عَلَى الصِّرَاطِ﴾ نه گه رنه وان مروؤ و جنوکه
به رده وام بوونایه له سر پیگه ی کوفر ﴿لَا سَتِيئَاتِهِمْ مَاءٌ عَذَقًا﴾ ناوی زورمان پی
ددوشین، بو نه وه ی پله به پله له تیاجوون نزیکیان بکاته وه، خوی گه وره نیعمت
به کافر دده خشیت بو نه وه ی پله به پله به رده وه تیاجوون پاکیشیان بکات، ﴿وَأَنَّ
الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ﴾ بیگومان مزگوتنه کان تایبته خوان، مزگوت بو په رستنی خوی گه وره
دروست ددگریت، له م باره وه خوی گه وره له نایه تیکی تردا دده رموی: ﴿وَيُؤْتِي
لَهُ اللَّهُ أَنْ يُؤْتِيَ وَيَذْكُرَ فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ (۳۶) رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ

وَلَا يَبْغُ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ (۳۷) ﴿[النور: ۳۶-۳۷] واته: له مزگه وتانیځدا خوا مؤله تی داوه که به گه وره و پاک پاگیرئ (به رزو بلند دروست کریت) زیکرو یادی خوی تیدا بکریئ له و (مزگه وتانه دا) ته سبیحاتی خوا ده که ن به به یانیان و ئیواراندا پیاوانیک که بازرگانی و کرپن و فروشتن بی ناگایان ناکات له یادی خوا. ئا ئه مه نه و شته یه که مزگه وتی له پیناودا دروست ده کریت، بۆ په رستنی خوی گه وره، بۆ نویژ کردن، بۆ زیکرو یادی خوی گه وره، به لام که مزگه وت بۆ شیرک و هاوه لپه رستی دروست بکریت، له سهر گۆر دروست بکریت ئه مه مزگه وت نییه، چونکه له سهر شیرک و هاوه لپه رستی و په رستنی غهیری خوی گه وره دروستکراوه، بۆیه خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ که واته له گه ل خوادا هاوار له که سی تر مه که ن، هاوار و هانا بۆ غهیری خوی گه وره مه به ن، له و بواراندا که غهیری خوی گه وره که سی توانای به سهریدا نییه، هانا بردن و داوای یارمه تی کردن جوړیکه له جوړه کانی په رستن، هانا بردن و داوای یارمه تی کردن ته نها له خوی گه وره ده کریت، به تایبته له و بواراندا که ته نها خوی گه وره توانای به سهریدا هیه، به لام له هندی بوازی تر دا که مروف توانای به سهریدا هیه جایزه داوای یارمه تی له براهته بکهیت بۆ ئه وهی یارمه تیت بدات، چونکه خوی گه وره له ئایه تیکی تر دا ده فهرموئ: ﴿فَاسْتَعَاذَ الَّذِي مِنَ شَيْعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ﴾ [القصص: ۱۵] واته: ئینجا ئه وهیان که له تایه فهی خوی بوو داوای یارمه تی لیکرد له درئی ئه وهی که له (تاقمی) دوژمنه کهی بوو. ئه وانهی مزگه وته کان له شیرک و هاوه لپه رستی و بیدعه پاک ناکه نه وه با بزنان پیچه وانهی شهرعی خوی گه وره په فتاریان کردوه، خوی گه وره فهرمانی داوه به مزگه وت دروست کردن بۆ یه که خواپه رستی و، زیکرو یادی خوا، نویژ کردن، ئه وانهی مزگه وته کان به شیرک و بیدعهی وه کو داوای یارمه تی کردن له خه لک و شتی تر پرده که ن مزگه وته کان پیس

ده‌کن، بپیره‌وی مزگه‌وته‌کانیان گۆریوه له‌وه‌ی که له‌بنه‌په‌ته‌وه بۆی دروست کراوه،
 بپیره‌سته مزگه‌وته‌کان بپاریزیت، له‌جۆره‌کانی شیرک و هاوه‌لپه‌رستی و بیدعه
 بپاریزیت، بۆ نویژو، فیرکردنی زانستی به‌سوودو، زیکری خوای گه‌وره‌و، خویندن
 نوربان نایبه‌ت بکریت، پتویه‌سته مزگه‌وته‌کان به‌م جۆره‌بن به‌لای موسلمانانه‌وه،
 که‌چی گۆره‌رستان قایل نه‌بوون به‌وه نه‌بیت که بیکه‌ن به‌شوینی به‌په‌رستی و ناوی
 مزگه‌وتیشیان لیناوه، ﴿وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا﴾ وه‌به‌نده‌ی
 خوا موحه‌مه‌د ﷺ که هه‌ستا له‌خوا بپاریته‌وه و بپه‌رستی بپه‌رواکانی مه‌که‌که نزیک
 بوو دابارن به‌سه‌ریدا، وه‌که‌سی تر نه‌په‌رستیت. بپه‌رواپان داوایان له‌غیری خوای
 گه‌وره‌ ده‌کرد، بۆیه کاتی پتیه‌مه‌ری خوا ﷺ هه‌ستا و ته‌نها داوی له‌خوای گه‌وره
 کردو، ته‌نها خوای گه‌وره‌ی په‌رست، سه‌ریان سوپماو، له‌ده‌وری کۆبونه‌وه، ﴿قُلْ إِنَّمَا
 أَدْعُو رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا﴾ بلی: دلنیا بن من هه‌ر خوای خۆم ده‌په‌رستم، وه‌که‌س
 ناکه‌م به‌هاوبه‌شی، ئه‌مه به‌لگه‌یه که داواکردن له‌غیری خوای گه‌وره
 هاوه‌لپه‌رستییه، ﴿قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا﴾ بلی: به‌پاستی من نه‌زیان
 نه‌پنمونی ئیوه‌م به‌ده‌ست نییه، ئه‌مه زیده‌پۆی کردن له‌پتیه‌مه‌ری خوا
 په‌نده‌کاته‌وه، چونکه که‌سانیک له‌و باوه‌په‌دان که پتیه‌مه‌ری خوا ﷺ سوود و زیانی
 به‌ده‌سته له‌جیاتی خوای گه‌وره، پتیه‌مه‌ری خوا ﷺ سوود و زیانی به‌ده‌ست نییه،
 نه‌وه‌ی سوود و زیانی به‌ده‌سته ته‌نها خوای گه‌وره‌یه، ته‌نها خوای گه‌وره‌یه که داوی
 سوودی لیده‌کریت و، په‌نای پیده‌گیریته‌ له‌شه‌ر، پتیه‌مه‌ری خوا ﷺ ته‌نها
 به‌نده‌یه‌که و په‌یامه‌که‌ی خوای گه‌وره‌ پاده‌گه‌یه‌نیت، بۆیه زیده‌پۆی کردن له
 پتیه‌مه‌ری خوا داو و باوه‌ر بوون به‌وه‌ی که سوود و زیان گه‌یاندنی به‌ده‌سته شیرک و
 هاوه‌لپه‌رستییه، ئه‌وانه‌ی داوی یارمه‌تی له‌پتیه‌مه‌ری خوا ﷺ ده‌کن و، هانای بۆ

ده‌بەن بە تايبەت لەم زەمەندا کە ناوی پۆزانی مەولودیان لێناوە، لەم پۆزاندەدا جۆرەها شیرک و داواکردن و کەوژانەو بە پێغەمبەری خواوە ﷺ تايبەت دەکەن، دەستیان بۆ خوای گەورە بەرز ناگەنەو، داواکاریەکانیان تايبەت ناگەن بە خوای گەورەو، کەچی داوا لە پێغەمبەری خوا ﷺ دەکەن و، دەلێن: گوايە نامادەي حەفلە و ناھەنگەکانیان دەبێت، گویبێستی دوعاکانیان دەبێت و...و...هتد، دلنیا بن مەموو ئەمانە لە شەیتانەکانی مڕۆف و جنۆکەو، پێغەمبەری خوا ﷺ پەيامەکی پەروەردگاری خۆی پاگەیاندا، دوو شتی بۆ بەجێهێشتووین کە ئەگەر دەستی پێو بگرین مەرگیز گومرا نابین، قورپان و سووننەت، پێغەمبەری خوا ﷺ پەيامەکی خوای گەورە زۆر بە جوانی و بە ناشکراو پوونی گەیاندووە، پێغەمبەری خوا ﷺ بەدەر لە گەیاندن هیچ شتیکی تری بە دەست نیه. نێتر ئەم کردەو ناشیرینە چیه کە لەم زەمەندا داھێنراوە بە بۆنەی مەولیدو لە دایکبوونی ناودەبەن، پێغەمبەری خوا ﷺ تەنھا لەم پۆزاندەدا دەناسنەو، مەموو پۆژیک پێنج جار لەسەر منارەکانەو ناوی پێغەمبەری خوا ﷺ دەهێنرێت و، دەناسرێت، (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول الله) مەموو پۆژیک پێنج جار لەسەر منارەکانەو بە بەرزترین دەنگ دەگوترێتەو، چونکە خوای گەورە دەفەرموێت: ﴿وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ﴾ [الشرح: ٤] وە ناو و ناو بانگتمان بۆ بەرزکردیتەو. بۆیە کە ناوی خوای گەورە دەهێنرێت پاشان ناوی پێغەمبەریش ﷺ دەبرێت، لە کاتەکانی بانگدان و، ئیقامەکردن و، وتارەکاندا، ئەمە بەرزکردنەو و ناو و ناو بانگیتی ﷺ، بەلام کە یادی پێغەمبەری خوا ﷺ تەنھا لەم پۆزاندەدا بکریتەو، بە پاستی بیدعەیکە ناشکرایە، کەسانێکیان دەلێن: ئەجامدانی یادی لە دایکبوونی پێغەمبەری خوا ﷺ بەس بۆ ئەوێ بچینە بەهەشتەو ئەگەر هیچ کردەوێکی تریشمان ئەجام نەدابێت، ﴿قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ

مَنْ لَا رَشَدًا ﴿٤٣﴾ بَلَى: به پاستی من نه زیان و نه پرتیموونی ئیوهم به دهست نییه، خوای گه وره فه رمانی پیداره ئه وه یان پی راگه به نیت که توانای زیان و پرتوینی هیچ که سیک به دهست نییه، به لکو ته نها پوون کردنه وهی نایینه که ی خوای گه وره و گه یاندنه که ی له ئه ستودایه، به پاستی پیغه مبه ری خوا ﷺ به چاکترین شیوه نایینه که ی خوای گه وره ی پوون کردوته وه و گه یاندرویه تی، پیغه مبه ری خوا ﷺ زیان و سوود گه یاندنی به خودی خوشی نییه مه گه ر نه وه ی خوای گه وره بیه وی، ﴿قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِزِيَني مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحِدًا﴾ بَلَى: بیگومان که سیک نییه که من بیاریزی له سزای خوا وه بیجگه له و په ناگه یه ک شک نابه م، نه گه ر خوای گه وره ویستی سزای به نده که ی خوی هه بیّت نه واه هیچ که سیک ناتوانیت ریگری له خوای گه وره بکات، بز نه وه ی سزای به نده که ی خوی نه دات، نه پیغه مبه ریک و نه غهیری پیغه مبه ریک توانای نه وه ی نییه، نه گه ر خوای گه وره بیه ویّت توله له به نده که ی خوی بکاته وه نه واه هیچ که سیک ناتوانیت بیپاریزیّت، له م باره وه خوای گه وره ده فه رموی: ﴿وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ (٤٤) لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ (٤٥) ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ (٤٦) فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ (٤٧)﴾ [الحاقة: ٤٤-٤٧] واته: نه گه ر (موحه ممه د ﷺ) به دهم ئیمه وه مبتدی (روته ی) هه لیبه ستایه بیگومان ئیمه به دهستی خویمان توله مان لیده سه ند له پاشان ره گی دلیمان ده بری، واته به خراپترین شیوه ده مان کوشت وه که س له ئیوه نه یده توانی به رگری لی بکات، هیچ که سیک نه یده توانی ریگری له خوای گه وره بکات، نه گه ر بیه ویّت سزای به نده یه ک بدات هیچ که سیک ناتوانیت نه و سزایه له و به ندیه دوربخاته وه. ﴿إِلَّا بَلَاغًا مِّنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ﴾ وه هیچم به دهست نییه راگه یاندن نبی له خوا وه و گه یاندنی په یمانی نه و نه بی، نه مه یه که پیغه مبه ری خوا ﷺ به دهستی، راگه یاندنی په یامی خوای گه وره، که به شیوازیکی ناشکراو پوون

گه یاندویه تی، ﴿وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا﴾ وه هر که سی
 بی فرمانی خواو پیغمبه ری بکات نه وه بیگومان ناگری دوزه خ بو نه وه
 تیاده میبیتته وه به هه میشه یی، هاوه لپه رست و کافر ناگری دوزه خ جیگه یانه و
 به هه میشه یی تیایدا ده میتنه وه، به لام که سانی یاخی بوو، نه وانه ی سهر پیچیه کانیا
 له کوفر به خوار تره له ژیر ویستی خوی گه وره دان، نه گهر ویستی لیبتت به ناگر
 سزایان ددهات و، نه گهر ویستیشی لیبتت ده یانبه خشیت، نه گهر به ناگریش سزایان
 بدات نه واه به هه میشه یی تیایدا نامیتنه وه به لکو دینه دهره وه و، دهره نجامیشیان بو
 به هه شته، نه مه له نایه ته کانی هه ره شه یه (الوعید) و به لگه نییه له سهر نه وه ی که هر
 مه عصیه ت و سهر پیچیه ک کوفر بیت و ناده میزاد له چوار چپوه ی نایینی ئیسلام بکاته
 دهره وه، وه کو نه وه ی خه واریجه کان بانگه شه ی بو ده که ن، نه م نایه ته له موجه لاتی
 قورپانه، له موته شایبه کانی قورپانه که پیویسته بو به وردی و چاک تیگه یشتنی بو
 نایه ته موحه که مه کانی تری قورپان بیگه رینیتته وه، نایه تانیکی تری قورپان ته فسیری
 ده کات، ﴿حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضَعُفٌ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا﴾ تا به چاری
 خویان ده بینن نه و سزایانه ی که به لئینان پیدراوه ئینجا نه و کاته ده زانن که کی
 یارمه تی دهری که متره و ژماره ی که مه، که کافرو هاوه لپه رستان نه و سزایانه یان بین
 که په یمانیان پیدرا بوو، نه و کاته بویان پوون ده بیتته وه کی پشتیوانی که مه، نایا
 نه وان یان پیغمبه ری خوا ﷺ ژماره یان که متره، پیغمبه ری خوا ﷺ خواو،
 فریشته کان و، ئیماندارانی له گه لدا یه، به لام نه وان هیچ که سیکیان له گه لدا نییه ته نها
 شه یتانه کانی خویان نه بیت، هیچ که سیکیان له گه ل دانییه پشتگیریان بکه ن و،
 یارمه تیان بده ن.

باشان که جنۆکه کان گوئیستی قورئان بوون چوونه خزمه تی پیغه مبهری خوا
 پیغ و نیمانیان پی هیئا، نه مانه جنۆکه کانن نصیبین بوون^(۱)، نه مهش به فه مووده ی
 (صبح) بویان جیگیر بووه هاوه لی به پرئز نبین و مه سعور^(۲).

وه ده گیرنه وه پیغه مبهری خوا ﷺ سوپه تی (الرحمن) ی بو خویندنه وه، ئیتر که
 نه م نایه ته ی ده خویندنه وه: ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ واته: جا به کام نیعه ته تانی
 به روه ردگار تان باوه ر ناکه ن؟ ده یانگوت: به هر هه موو نیعه ته کانن تو باوه ر
 ده که بن به روه ردگار مان، سوپاس و ستایش بو تو به^(۳) أخرجه الترمذي (۳۲۹۱)، قال
 ترمذي: هذا حديث غريب، لا نعرفه إلا من حديث الوليد بن مسلم عن زهير بن محمد.

(۱) واته: جنۆکه کانن سه ر زه مینی عیراق بوون، چوون و گوئیان له پیغه مبهری
 خوا ﷺ گرت، کاتی پیش نویژی بو هاوه لانی ده کرد له دۆلی (وادی النخلة) له نیوان
 مه که و تانیفدا، نه و کاته بوو که پیغه مبهری خوا ﷺ له تانیف گه رایه وه،
 سوکایه تیان پیکردو، گالته یان پیکرد، بو مه که گه رایه وه، پیغه مبهری خوا ﷺ
 نویژی به یانی به هاوه لانی ده کرد، قورئانی خویند، جنۆکه کان قورئان خویندنه که ی
 پیغه مبهری خویان ﷺ بیست، که پیشتر نه یان بیستبوو، هاوشیوه ی نه و قورئانه
 پیشتر ته نها بو موسا پیغه مبه ر _ علیه السلام _ دابه زیبوو، ئیتر گه رانه وه به
 نه مه کانن خویانیان راگه یاند، ئیتر موسلمان بوون و، هاتنه خزمه تی پیغه مبهری خوا
 ﷺ له سه ر ئیسلام به یعه تیان دایه، چونکه پیغه مبهری خوا ﷺ بو هه ر دوو جیهانی
 ئاده میزادو جنۆکه کانیش نیردراوه.

(۲) تقدم الکلام علیه و ذکر طرقة قریباً.

(۳) پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموویه تی: ((وه لأمی جنۆکه کان له ئیوه باشر
 بو)) مه به ستی ئیوه ی ئاده میزاده. کاتی گوئیستی نه م فه رمایشته ی خوی گه وره
 ده بوون: ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ده یانگوت: به هر هه موو نیعه ته کانن
 باوه رمان هیئا وه نه ی به روه ردگار مان، سوپاس و ستایش بو تو به.

کاتیک جنۆکه کان له گهڵ پێغه مبه‌ری خوادا ﷺ کۆبوونه‌وه، داوای خواردنه‌مه‌نیان لیکرد بۆ خۆیان و چوارپێکانیان، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پێی فرموی: ((لَکُمْ کُلُّ عَظْمٍ ذُکِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ بَحْدُهُ أَوْفَرَ مَا يَكُونُ لَحْمًا، وَكُلُّ بَعْرَةٍ عُلِفَ لِدَوَابِّکُمْ))، قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: ((فَلَا تَسْتَنْجُوا بِهِمَا، فَإِنَّهُمَا زَادَ إِخْوَانِکُمْ مِنَ الْجَنِّ))^(۱) معناه صحیح: وهذا النهی ثابت من وجوه متعددة منها: حدیث أبي هريرة عند البخاري (۳۸۶۰)، واته: ((هم موئیسکت ناوی خوای گه‌وره‌ی له‌سه‌ر هینراپی بۆ ئیوه‌یه ده‌بینن زۆرت‌رین گوشتی به‌سه‌ره‌وه‌یه، هر پشقلیکیش عه‌له‌ فی چوار پێکانی ئیوه‌یه))، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌هاوه‌لانی خۆی فرموی: ((به‌و دووانه‌ خۆتان پاک مه‌که‌نه‌وه، چونکه‌ خواردنه‌مه‌نی برا جنۆکه‌ کانتان)).

ئهم قه‌ده‌غه‌و پێگری کردنه‌ش له‌ چه‌ندین پوه‌وه‌ جیگیربووه، بۆیه‌ زانیان قه‌ده‌غه‌ی خۆ پاک‌کردنه‌وه‌یان کردوه‌ به‌و دووانه‌، زانیان گووتوشیانه: ئه‌گه‌ر قه‌ده‌غه‌ی خۆ پاک‌کردنه‌وه‌ کرا بی‌ت به‌و شتانه‌ی که‌ بۆ خواردنی جنۆکه‌و چوار پێکانیان دانراوه‌، که‌وا بوو به‌وانه‌ی که‌ بۆ خواردنه‌مه‌نی ئاده‌میزاد و چوارپێکانیان دانراوه‌ پێشتر شایسته‌تره^(۲).

(۱) _ بۆیه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پێگری کردوه‌ له‌وه‌ی مرو‌فـ خۆی به‌ئیسک و پشقل پاک‌ بکاته‌وه‌، چونکه‌ ئیسک خواردنی جنۆکه‌ موس‌لمانه‌کانه‌ و خوای گه‌وره‌ به‌ گوشت بۆیانی داده‌پۆشیت، پشقل و پاشه‌پۆی ئاژه‌لانی‌ش خوای گه‌وره‌ ده‌یکات به‌ عه‌له‌ فی چوار پێکانیان.

(۲) _ که‌واته‌ ئه‌مه‌ به‌لگه‌یه‌ بۆ ئه‌وه‌ی به‌خواردنه‌مه‌نی ئاده‌میزادو، عه‌له‌ فی چوار پێکانیان خۆ پاک‌ ناکرێته‌وه‌، ئه‌و عه‌له‌فه‌ی بۆ ئاژه‌لان دانراوه‌ بۆ هیچ که‌سیک نییه‌ می‌زی به‌سه‌ردا بکات و، خۆی پێ پاک‌ بکاته‌وه‌، هه‌روه‌ها خواردنه‌مه‌نی ئاده‌میزادیش بۆ هیچ که‌س نییه‌ خۆی پێ پاک‌ بکاته‌وه‌.

و ده پیغه مبهری خوا صَلَّى بۆ هر هه موو ئاده میزاد و جنۆکه لیژدراوه، له لای
خوای گه و ده نه مه پله و پایه یه کی گه و ده تره له چاونه وهی که جنۆکه کان بۆ
سوله یمان پیغه مبهر _ علیه السلام _ پام کرابوو^(۱)، جنۆکه کانی بۆ پام کرا بوو
نه سه روڤی پتوه ده کردن به سیفه تی نه وهی که پاشا بوو، به لام پیغه مبهری صَلَّى به
سیفه تی پیغه مبهرایه تی نیراوه بۆیان، له رمانی به و شتانه پنده دات که خوای گه و ده
پیغه مبهره کی له رمانیان،

(۱) _ سوله یمان پیغه مبهر _ علیه السلام _ جنۆکه ی بۆ پام کرا بوو، کاریان بۆ
ده کرد، خواستی هر شتیکی بوایه ده ست به جی بۆیان جیبه جی ده کرد، چونکه
خوای گه و ده مولک و ده سه لاتیکی پیدابوو که هر گیز به هیچ که سیکه دیکه ی غهیری
نه وری نابخشیت، له وهی که عفريت و جنۆکه کانی بۆ پام کرد بوو، له م باره وه خوای
گه و ده ده فرموی: ﴿يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ ثَغَارٍ وَمِنْ ثَمَائِلٍ وَجَفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ
رَاسِبَاتٍ﴾ [سبا: ۱۳] واته: (سوله یمان) هرچی بویستایه بۆیان دروست ده کرد له
به رستگاو په یکه رو چه ندین قاپی (نان خواردن) وه که هه وری گه و ده چه ند قازان و
مه نجه لی دامه زراو (نه ده جولان له بهر گه و ده یان). خوای گه و ده جنۆکه کانی بۆ
سوله یمان پیغه مبهر _ علیه السلام _ پام کرد بوو که هه لده ستان به شت دروست کردن و
ئاوه دانکردنه وه، هه روه ها خوای گه و ده ده فرموی: ﴿وَالشَّيَاطِينُ كُلٌّ نَّاءٍ
وَعَوَاصٍ﴾ [ص: ۳۷] واته: وه هه موو (په ری و) شه ی تانه کانمان بۆ پام هینا بوو که
بیناسازو مه له وانی ژیر ده ریابوون. بیناسازیان ده کرد، له ژیر ده ریادا مه له وانیان
ده کردو، هه موو شتیکیان بۆ سوله یمان پیغه مبهر _ علیه السلام _ ده هینا که داوی
ده کرد. به لام پیغه مبهرمان صَلَّى له و پایه دارتره چونکه له سوله یمان پیغه مبهر زیاتری
بۆ درا بوو، خوای گه و ده وه کو پیغه مبهرێک بۆ تی کرای ئاده میزادو جنۆکه کان ناردی،
به مزده درو ترسینه ر، په یامه کی گشتیه.

چونکه پیغمبر ﷺ به ندهی خواو پیغمبرکه یه تی، پایه ی به ندهی پیغمبریش (العبد الرسول) له پایه ی پیغمبره ی پادشا (النبي الملك) گه وره تره^(١).

وه کافرانی جنۆکه ده چنه دۆزه خه وه به به لگه و ده قه شرعیه کان و به یه ک دهنگی زانایان^(٢)، به لام سه بارهت به ئیماندارانیان جه ماوهری زانایان یه ک دهنگ بوون له سه ر نه وه ی که ده چنه به هه شته وه.

وه جه ماوهری زانایان له سه ر نه وه ن که پیغمبره ران هه موویان له ئاده میزادن^(٣)، ههچ پیغمبریک له جنۆکه نه نیردراوه، به لام ترسینه ر (النذر) یان تیدا ده بیئت^(٤)، وه نه م سه لانه به وردی له شوینی تر دا باس کراوه.

(١) _ سوله یمان پیغمبر _ علیه السلام _ پیغمبره و پادشایه (النبي الملك)، وه کو بابی داود پیغمبر _ علیه السلام _ که پیغمبره بوو وه پادشاش بوو له هه مان کاتدا، وه کو یوسف پیغمبر _ علیه السلام _ که پیغمبره و پادشاش بوو، به لام پیغمبره ی خوا موحه ممه د ﷺ پیغمبره پادشا نییه. پیغمبره رمان ﷺ فه رمانی پیدرا یان پیغمبره و پادشا بیئت، وه یان به نده و پیغمبره ی بیئت، ئیتر نه وه ی هه لبارد که پیغمبره ی بیئت و پادشا نه بیئت.

(٢) _ له پووی سزاوه جنۆکه کان وه کو ئاده میزادن، جنۆکه کان ده چنه دۆزه خه وه، زانایان جیاواز بوون سه بارهت به وه ی که ئایا پیاو چاکانیان ده چنه به هه شته وه؟ وا دیاره پیاو چاکانیان ده چنه به هه شته وه وه کو ئاده میزاد.

(٣) _ پیغمبره ران له ئاده میزاد ده بن، له جنۆکه نابن، وه له پیاوانیش ده بن نه ک له ژنان.

(٤) _ پی پراگه یه ن و ترسینه ریان تیدایه، له م باره وه خوا ی گه وره ده فه رمویت: ﴿وَلَوْ إِلَى قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ﴾ [الأحقاف: ٢٩] هه موو گه پانه وه بۆ لای قه وم و هۆزه که یان به ترسینه ر بۆ نه وه ی له سه ر کوفرو شیرک و هاوه لپه رستی نه میئنه وه، که واته ترسینه ریان تیدایه.

نه و ناده میزاددهی که فرمان به جنۆکه کان دهکات بهودی که خواو پیتغه مبه ره که ی فرمانیان پیداو، وه کو په رستنی خوای گه وده به ته نها^(۱)، گوپراپه ن بوون بۆ پیتغه مبه ره که ی، وه هه مان نه و فرمانانه به مروفیش ده دات، نه و ناده میزاده به کینکه له چاکترین نه و لیاو دۆستانی خوای گه وده، وه له و پوه وده جینشین وه نوینه ی پیتغه مبه ری خوایه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ^(۲).

(۱) وه کو پیتغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، نه و فرمانه ی داوه به جنۆکه کان که خوای گه وده فرمانی پیداون، وه کو په رستنی خوای گه وده به ته نها که هیچ هاو به شینکی نییه، وه وازه تیان له په رستنی شتانی دیکه ی جگه له خوای گه وده.

(۲) مه به ستی شیخولئیسلام نه وه یه که ده یه ویت به رپه چی نه و که سانه بداته وه که جنۆکه خزمه تیان ده که ن، ده شلین: نه مه که پامه تیکه له لایه ن خوای گه وده وه، پینستر ناماژده به وه درا که نه مه که پامه تی خوای گه وده نییه، نه مه ته نها گومرا بوون و له خۆ با ییبوونه له راستیدا نه وه ی فرمانیان ده داتی به گوپراپه لی و ملکه چ بوون بۆ خوای گه وده، بۆ په رستنی خوای گه وده بانگیان دهکات بیتگومان که سیکه له پیاو چاکان، به لام نه و که سه ی له کاره چه پامه کان و، جادوو، شتی تردا به کاریان دینیت و له و شتانه دا به کاریان دینیت که خوای گه وده چه پامی کردوه، بیتگومان نه وه به کاره نینانیکه چه پامه.

وه نهو كه سهى جنۆكه له كاروبارىكى موباح و پېپىدراوى خۆيدا به كاربىنيت، وهكو نهو كه سهيه كه مرۆفێك له كاروبارى موباح و پېپىدراوى خۆيدا به كاردينيت، نهوهى فهرمانى نهجام دانى نهو شتانهيان بداتى كه له سهرىيان واجبه، قه دهغهى نهو شتانهيان لىبكات كه له سهرىيان چهپام كراوه، وه له كاروبارىكى موباح و پېپىدراوى خۆيدا به كارىيان بىنيت، نيتر نهو كه سه له پلهو پايهى پادشايانىكدايه كه شتانيكى وهكو نهوه نهجام دهدهن^(١)، نهو كه سه نهكو بهيهكيك له نهولياو دۆستانى خواى گهوره دانرا نهوه تهنها يهكيكه له نهولياو دۆستانى گشتى^(٢) خواى گهوره، وهكو پيغه مبهري پادشا (النبي الملك) له گهله بندهى پيغه مبهردا (العبد الرسول)، وهكو سولهيمان و يوسف له گهله ئىبراهيم و موساو عيساو موحه ممه د دا _ صلوات الله وسلامه عليهم اجمعين^(٣).

(١) _ نهوه، نازانم، واته پيدان به مرۆفهكان بۆ به كارهيتانى جنۆكه له كاروبارىكى موباح و پېپىدراودا، پتويسته نهو دهروازهيه بۆ خهلك نهكرتتهوه، چونكه بهو بههانهيهوه كه سانىكى زۆر بانگهشيه شتانيكى وهكو نهوه دهكهن، چاكتر بۆ مرۆف نهوهيه له هيچ شتيكدا جنۆكه بهكارنههيتيت، بهلكو داواى يارمهتى له خواى گهوره بكات، داواى يارمهتى له برا ئادهميهكانى خۆى بكات بۆ پاپهپاندنى نهو كارانهى كه خواى گهوره پيى پيداوه.

(٢) _ وهلايهت و دۆستايهتى خواى گهوره بۆ بنده ئيماندارهكانى دوو جۆره: جۆرى يهكهو: وهلايهت و دۆستايهت يهكى گشتى كه بۆ سهرجهه ئيماندارانه. جۆرى دووهو: وهلايهت و دۆستايهت يهكى تاييهت: كه بۆ كه سانىكى ههلبژيردراو و چاكانى نهو ئيماندارانهيه.

(٣) _ شىخولئىسلام لىره دا بهرپههچى نهو كه سانه ده داتهوه كه جنۆكه له بوارهكانى جادوو و كيهانهو غهيبزانيدا بهكاردينن، بانگهشيه نهو ههش دهكهن كه نهوه كه پامهتهو، گوايه نهوان له نهولياو دۆستانى خواى گهوره، بهلام نهوان له حهقيقهتدا تهنها دۆستى شهيتانن و، دۆستى خواى گهوره نين.

وه مهرکەس جنۆکە لەو بوارانەدا بەکاربێنیت کە خواو پیغه مبه ره که ی قه ده غه یان کردوه، یا له شیرک و هاوه لپه رستیدا، یا له کوشتنی که سیکی خوین پارێزراودا، یا بۆ ئه وه ی ده ست درێژیان بکاته سه ر به بی کوشتنیان وه کو ئه وه ی نه خوشیان بخت و، زانست و زیکرو یادی خوای گه وره یان بیرباته وه، یا له خراپه و به درپه وشتیدا، وه کو هینانی که سانیك که داوای داوین پیسی لی بکات، ئه م که سانه جنۆکە ی له بواری تاوان و ده سترێژیدا به کارهیناوه، پاشان ئه گه ر له بواری کوفردا به کاریان بێنیت ئه وه کافره، ئه گه ر بۆ تاوان و سه رپیچی به کاریان بێنیت ئه وه که سیکی سه رپیچی کارو باخیه، یان خراپه کاره وه له هه ق و پیی راست لایداوه (فاسق)، یان تاوانباره وه له هه ق و پیی راست لاینه داوه (مذنب غیر فاسق).

وه ئه گه ر به ته واوی به شه ریه ت زانا نه بیّت و^(۱)، لهو بوارنه دا به کاری هینان که وا ده زانیّت له که پامه تن، وه کو ئه وه ی به کاری هینان بۆ هه ج کردن، یان له کاتی گوێ بیست بوونی بیده شه یتانه کان بیفرینن^(۲)،

(۱) ته ماشاکه، ئه م مهرجه، به ته واوی به شه ریه ت زانا بیّت، ئه گه ر زانستیکی ته واوی به شه ریه ت هه بیّت ئه وه له کاروباری موباح و پێپێدراودا با به کاریان بێنیت، به لام که سی نه فام باهه رگیز ئه م ده روزه یه نه کاته وه.

(۲) بیستنی بیده ی، واته گۆرانی، گۆرانی به لای صوفیه کانه وه، کۆ ده بنه وه، گۆرانی ده لێن و، ده ف لیده ده ن، پاشان بارو حالیکیان به سه ردا دیت ده فین و، ده لێن: ئه مه که پامه ته که چی له حه قیه تدا ته نها کرده وه که لیکه شه یتانییه، ئه وه ی فپاندنی ته نها شه یتان بوو، خودی خوایان نه فپین، به لکو له راستیدا ته نها شه یتان بوو هه لیگرتن و فپینی پیکردن.

یان بۆ عەرەفات ھەلگرن، ئەو ھەجە شەریعیە بە جێنە ھێنیت کە خواو پیغەمبەرە کە ی فرمانیان پێداوە، یان لە شارێکەو بۆ شارێکی تر ھەلگرن و، شتیری بەو ھاوشیوانە، ئەمە گومراییەو، بە راستی فریوانداوە^(۱).

وہ زۆریک لەو کەسانە پێدەچیت ھەر نەزانیت ئەو لە لایەن جنۆکەوہیە، بەلکو بیستویەتی کەوا ئەولیاو دۆستانی خوای گەرە کە پامەت و کردەوہی نااسایی لە سروشت بە دەریان ھەبە، ئەو نەدەش ھەقیقەتەکانی ئیمان و زانیانی قورپانی^(۲) پێنییە بە ھۆیەو لە نێوان کە پامەتی پەحمانی و لە نێوان سەرلیشیواندەکانی شەیتانیدا جیاکاریی بکات، ئیتەر بە گوێرە ی بیروباوەپی خۆی فریوی دەدەن.

(۱) _ جایز نییە لە پەرستەنەکاندا بە کاریان بێنن، بۆ مەککەو مەدینەو بەیتولمەقدیس بیانەن، ئەمە جایز نییە، نابیت لە پەرستندا بە کاریان بێنن، بەلکو لە راستیدا تەنھا لە موباحات و پێپێدراوەکاندا بە کاریان دینن بە مەرجێک ئەو مەرقە تەواو زانابیت بە شەریعت.

(۲) _ ئەو کەسە ی زانستیکی تەواوی بە شەریعت نەبیت دەکەوێتە نێو ئەم شتانەو.

بزیه نه گه هاوه لپه رست بئیت و هه ساره و بته کان بپه رستبیت، وای به خه یالدا بئین
 ی له و په رستنه سوود وهرده گریت، به نیازه نه ویدی بته که یان له سه ر شئویدی
 کینساره نکاکاری بۆ بکات و بیکات به هوکاری نزیکیبونه وه، که پادشایه که یان
 پیغه مبرنگه یان شینخیکی چاکه، واده زانیت نه و پیغه مبره یان نه و شیخه چاکه
 ده په رستبیت، که چی په رستنه که ی له حقیقه تدا بۆ شه یتانه، خوای گه وره ده فرموی:
 ﴿وَيَوْمَ يُخْشِعُهُمْ خَيْرُهُمْ ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهْلَاءَ إِنَّاكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ (٤٠) قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ
 بِأَعْيُنِنَا مِنْ دُونِهِمْ نَبَأُ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ (٤١)﴾^(١) [سبأ: ٤٠-٤١] واته:
 وه بئینی (خوا) هه موویان کو ده کاته وه پاشان به فریشته کان ده فرمویت نایا نه واته
 (ه دنیا) نئوه یان ده په رست (فریشته کان) ده لئین پاک و بیتگریدی بۆ ته نیا تو
 گهردی نئیمه ی نه ک نه وان به لکو نه وان جنوکه یان ده په رست زۆربه یان باوه پریان به وان
 (جنوکه) هه بوو.

(١) هه موشریک و هاوه لپه رستبیت نه گه ر به رد یان ده رخت یان بتیکی
 په رستبیت، باد لئنیابیت له راستیدا ته نها شه یتانی په رستووه، چونکه شه یتان فره مان
 نه ویدی پیکردوون، ﴿نَبَأُ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ﴾ به لکو نه وان جنوکه یان ده په رست، واته
 شه یتانیان ده په رست، ﴿أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ﴾ زۆربه یان باوه پریان به وان (جنوکه)
 هه بوو.

بۆیه ئەوانەى كە سوژدەيان بۆ خۆرو، مانگ و، ھەسارەكان دەبرد، مەبەستیان سوژود بردن بوو بۆ خودى ئەوانە، كە چى شەيتانىش خۆى لەگەڵ ئەو خۆرو، مانگ و، ھەسارانەدا جووت دەکرد لە كاتى سوژدە بردنەكەى ئەواندا، بۆ ئەوەى سوژدەكەيان بۆ ئەو بىت، شەيتان خۆى بەشيوەى ئەوانە دەگۆرپىت كە موشريك و ھاوەلپەرستان ھانىيان بۆ دەبەن و داواى فرياكەوتنيان لىدەكەن، ئەگەر ئەو ھاوەلپەرستە گاور بىت و ھاناي بۆ جرجس يان غەيرى ئەو بردو داواى فرياكەوتنى لىكرد، ئەوا شەيتان لەسەر شيوەى جرجس و غەيرى ئەویش كە ھاوەلپەرستان ھانىيان بۆ دەبەن و داواى فرياكەوتنيان لىدەكەن دىتە لايان، يان ئەگەر خۆى دابىتە پال ئىسلام و، ھاناي بۆ شىخىك لەشېخانى موسلمانان برد كە گومانى چاكىتى لىدەكات، ئەوا شەيتان لەسەر شيوە ئەو شىخە دىتە لاي، وە ئەگەر لەموشريك و ھاوەلپەرستانى ھىندىش بوو، ئەوا شەيتان لەسەر شيوەى ئەو دىتە لاي كە ھىندىكە بەگەرەى دادەنىت.

پاشان ئەگەر ئەو شىخەى ھاناي بۆ براوھو داواى فرياكەوتنى لىكراوھ لەوانە بىت كە پسپۆرو زانان لە شەرىعەتدا، ئەوا شەيتان پىي پاناگەيەنىت كە لەسەر شيوەى ئەو خۆى پىشانى ئەو ھاوەلانەى داوھ، كە ھانىيان بۆ بردوھو، داواى فرياكەوتنيان لىكردوھو، وە ئەگەر شىخەكە لەوانە بىت كە ھىچ زانىنىكى ئەوتۆى بە گوفتارى ھاوەلانەى نەبىت، ئەوا شەيتان گوفتارى ھاوەلانەى پىدەگەيەنىت، ھاوەلانەىش وادەزانن كەوا شىخ لەدورەوھ دەنگەكانى بىستوون و، وەلامى داوونەتەوھ، كە چى لەپاستيدا تەنھا بەواسىتە و نۆوھەندكارى شەيتانەوھ بووھ.

شىخىك كە شتانىكى وەكو ئەمەى بۆ بە دىھات بوو بەشيوەى موكاشەفەو موخاتەبە، گووتى: جنۆكەكان شتىكى درەوشاوھم پىشان دەدەن وەكو ئاو و شوشە، خۆيانى تىدا دەنوینن لەسەر شيوەى ئەو شتانەى كە لىي داواكراوھ ھەوالمان لە بارەوھ بداتى^(۱)،

(۱) _ وەكو ئەو كەسانەى كە بانگەشەى زانىنى شتى شوینى دزراو دەكەن،

پووحە شەيتانىكەكان ئامادە دەكەن، وە ژنان و منداڵانىش جار بە جار لەشتانىكى وەكو

نه ودا به کار دینن، کوپنکی بو دینن ناوی تیدایه، منداله که ته ماشای ناوی نئو کوپه که دهکات هاوکات جنوک که خوی دهگوریت و خوی پیشان ده دات که چند شتیک نهجام ده دات، کوتومت وه کو دزه که، منداله که له نئو ناوی کوپه که دا وینه ی پیاوینک ده بینیت له سه ر شیوه ی نه و پیاوه ی که دایه که ی کردووه، پنده کات و ده چیته مالی فلان که سه وه، نیتر مه لده ستیت و پیی ده لیت: من بینیم فلانی کوپی فلان دزیه که ی کرد، پیی ده لیت: نه و فلان که سه شته که ی دزیووه، بچو له مالی نه و فلان که سه به درایدا بگه پی، نیتر پیاوه که ده چیت و له مالی نه و فلان که سه د شته که ی ده دزیتته وه، شتانیکی وه کو نه مه له بارو حالی جنوک که کانه، که جنوک که له وینه ی نه و پیاوه دا که مانگه که ی دزیوه خوی ده نوینیت، جنوک که خوی له شیوه ی پیاوه که و له شیوه ی شته دزراوه که ش له نئو ناوه که یان شوشه که دا خویانی بو ده نوینیت. پروانه: الشیخ یاسر برهامی، شرح الفرقان بین اولیاء الرحمن وأولیاء الشیطان، وه رگنپر.

گووتی: منیش هه والی شته که به خه لکه که ده لیم. جنۆکه کان گوفتاری نه و که سانه م
پیده که یه نن که هانام بو ده بن و داوای فریا که وتنم لیده که ن، وه لامی منیش به وان
ده که یه نیت^(۱).

شیخانیکێ زۆریش که شتانیکێ زۆری وه کو نه و کرده وه نا ئاساییانه یان بو به دی
هاتوه، نه گهر که سانیک که له و باره وه شتیک نه زانن و بپوایان پینه که ن و به دروایان
بخه نه وه، بلین: ئیوه به پێگه ی فیل نه و شتانه نه نجام ده دهن، ئیوه به (حجر
الطلق)^(۲) توینکلی نارنج و، پونی بوق و، چه ندین فیلی سروشتی تر ده چنه نیو
ناگروه، نه و شیخانه سهریان سوپده مینیت و، ده لین: سویند به خوا ئیمه هیچ شتیک
له و فیلان نازانین، به لام نه گهر که سانیکێ شاره زا پیمان بلین: ئیوه له وه دا راست
ده لین، به لام ئیوه له پێگه وی بارو حالی شه ی تانیه وه نه و شتانه نه نجام ده دهن، دان
به وه دا ده نین، که سانیکیشان ته و به یان کردو په شیمان بوونه وه، خوی گهره لییان
ببورئ و لیتان خوش بی، کاتی هه قیان بو پوون بویه وه، کاتی له چهنده ها پووی
جور به جور وه بویان ئاشکرا بوو که کاری شه ی تانه، ته ماشایان کرد له لایه ن
شه ی تانه وه نه نجام ده دریت، چونکه بویان ده رکوت له کاتی نه نجام دانی بیدعه زهم
کراوه کانی شه رعدا، له کاتی مه عصیه ت و سه رپیچی کردنی خواو پیغه مبه ره که یدا پوو
ده دهن.

(۱) _ ده بن به پۆسته چی!

(۲) _ حجر الطلق: به ردیکێ بریسکه دارو پوونه، چینه چینه، نه گهر پیاکی شیت
پریشکی لیده بیته وه، ده ها پردی و وه کو بۆدره به جهسته وه ده کریت، پیستی مروف
نهرم ده کات. بپوانه: مه لا مه حمودی که لاله یی، قاموسی رسته، وه رگیز.

وہ لہ کاتی نہ نجام دانی نہ و کردہ وہو، پەرستنه شہرعیانہ دا پھونادہن کہ خواو
 پیغہ مہرہ کی خوشیان دہ ویت^(۱)، نہ و کاتہ زانیان کہ لہ کردہ وہ ناناساییاکانی
 شہینانہ کہ بز دۆستانی خوی نہ نجامی دہ دات، نہ ک لہ کہ پامہ تی پەحمانییی کہ بز
 دۆستانی خوی بہ دی دینت.

والله أعلم بالصواب والیہ المرجع والمآب، وصلى الله وسلم على محمداً سيد رسله وأنبيائه،
 وعلى آله وصحبه وأنصاره وأشياعه وخلفائه صلاة وسلاما نستوجب بحما شفاعته . . . آمین.

(۱) _ لہ راستیدا کہ پامہ ت پوو دہ دات لہ کاتی بہ جیہننانی گوئی پایە ل بوز و
 نہ نجام دانی نہ و پەرستانانہ دا کہ خوای گہ و رہو پیغہ مہرہ کی خوشیان دہ ویت،
 بہ لام کردہ وہی ناناسایی لہ سروشت بہ دہری شہیتانی لہ کاتی نہ نجامدانی نہ و
 کردہ وانہ دا خواو پیغہ مہرہ کی رقیان لیتیہ تی پوو دہ دہن، وہ کو مہ عصیت و تاوان و
 شیرک و هاوہ لپہ رستی، نہ مہ یہ جیاوازی نیوان کہ پامہ ت و کردہ وہی ناناسایی
 شہیتانیدا.

ناوهرۆك

ناوهړوك

- به شينك سه بارهت به وهی كه پيغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) له و نه وليا و دوستان
 ۵۱۷..... چاگترن كه پيغه مبه ر نين
 ۵۲۲..... نازلی ماوه لانی پيغه مبه ر ﷺ و نوممه ته كي
 ۵۵۴..... گومبابی نه وانه ی وه لایه ت و دوستایه تی له پيغه مبه رایه تی به چاگتر داده نین
 ۵۶۲..... بیرو باوه په پوچه کانی ئی بنوسینا و قه یله سوفان
 ۵۷۱..... (ضعیف) بوونی نه و قه رموودانه ی كه له باره ی چاکی تی نه قله وه هاتوون
 ۵۷۵..... حقیقه تی عه قل
 ۵۸۵..... ره سنی فریشته کان له قورئاندا
 ۶۰۲..... نیلجادی نه وانه ی باوه رپان (وحدة الوجود)
 به شينك سه بارهت به نالوز بوون و تیکه لېوونی مانای حقیقه ته نه مریه شه رعیه کان
 به حقیقه ته خه لقیه قه ده رییه كه ونیه کان
 ۷۰۲..... ماندان بۆ ته و به کردن و داوای لیخوشبوون
 ۷۱۸..... به ر په رچدانه وهی نه و كه سانه ی كه قه ده ری خوا ده كه نه به هانه ی تاوانه کانیان
 ۷۵۱..... ماندان بۆ نارام گرتن و، داوای لیخوشبوون و، پازیبوون به قه زا
 ۷۷۳..... حقیقه تی قه ده ری (کۆن) ی حقیقه تی شه رعی
 ۷۸۹..... به شينك سه بارهت به وهی خوای گه وره له قورئانه پیروژه کهیدا باسی جیاوازی نیوان
 نیرادی کهونی نیراده ی شه رعی کردووه غهیری نه وانه شی کردووه
 ۸۱۶..... نیراده ی کهونی و نیراده ی شه رعی
 ۸۲۰..... نه می کهونی و نه می شه رعی
 ۸۳۰..... نیزنی کهونی و نیزنی شه رعی
 ۸۳۵..... قه زای کهونی و قه زای شه رعی
 ۸۳۹.....

- ۸۴۶.....ناردنی (به عشی) که ونی و به عشی شهرعی
- ۸۵۱.....(الإرسال) ی که ونی و (الإرسال) ی شهرعی
- ۸۵۴.....پی سپاردنی (الجعل) ی که ونی و شهرعی
- ۸۵۶.....(التحریم) ی که ونی و (التحریم) ی دینی
- ۸۵۹.....(الكلمات) ی که ونی و (الكلمات) ی دینی
- باسینک سه بارت به ودی که و (پیزی) که رامه تی نه ولیا و دوستانی خوی گه وده
- ۸۹۶.....له راستیدا ته نها به هوی شوینکه و تنی پیغه مبه وده ﷺ به دی دیت
- باسینک سه بارت به یاد هینانه وده و باسکردنی چه مکینک له که رامه تی هاوه لانی به ریز
- ۹۰۷.....و تابعین
- ۹۳۶.....نه ملی بارو حاله شهیتانیه کان
- ۹۵۲.....جیاوازیه کانی نیوان که رامه ت و بارو حاله شهیتانیه کان
- پنگیرکردن له به گه وده دانانی گۆپه کان و وریا کردنه وده له ودی مزگه وتی له سهر دروست
- ۹۷۲.....بکریت
- کرده وده نااساییه له سروشته وده ره کان له دیدی خه لکدا
- ۱۰۰۲.....گۆرانی گوتن بار و حاله شهیتانیه کان به هیژ ده کات قورئانیش ئیمان به هیژ
- ده کات
- ۱۰۰۷.....له گومان و دودلیه کانی (وسوس) ی شهیتان
- ۱۰۳۰.....به شینک سه بارت به ودی که پیغه مبه ری خوا ﷺ بو تی کرای ئاده میزاد و جنۆکه
- نیردراود
- ۱۰۴۴.....
- ۱۰۶۹.....بارو حاله کانی جنۆکه له گه ل ئاده میزاددا